

Het Eeuwig Evangelie - De Tweede Bijbel

Het Eeuwig Evangelie

De Witte Steen

1. Efatas
2. Korok
3. Het Boek des Levens
4. Het Boek des Bloeds
5. Het Boek van de Heilige Voetspijkers
6. De Nieuwe Openbaring Deel I-VI

Efatas

1. Op de godenberg schiep God de engelen, op de berg van Eeden, waar hij als eerste de behemoth schiep, die later van de Heere zou afvallen. 2. Zo schiep Hij ook de morgensterren waaronder ook lucifer was, de zoon

des dageraads. 3. Ook schiep hij de zonen Gods, de aartsengelen, zoals Michael, Raphael, Gabriel, Uriel, en ook Jupitaster die later van de Heere zou afvallen en satan zou heten. 4. Ook schiep God de cherubs zoals Linjaser en Belial die later van de Heere zou afvallen. 5. Verder schiep God de seraphs zoals Latou en ook de Leviathan die later van de Heere zou afvallen. En de Heere bekleedde hen met kostbare edelstenen op de berg der goden, en de Heere gaf hen woningen in de zee. 6. En de Heere zag dat het goed was, en zegende dat deel van de hemelen en het engelen paradijs. 7. En de Heere plantte bomen op de berg der goden, en de engelen mochten van die allen eten, maar er was één boom waarvan de Heere hen had verboden te eten. 8. En die boom was genaamd de boom der zonde. Maar Jupitaster wandelde eens voorbij de boom der zonde, en wist wat de Heere over de boom had gezegd. 9. Nu was daar een slang genaamd de Virtus, en de slang richtte zich tot Jupitaster. 'God wil niet dat je van deze boom eet,' sprak de slang, 'want dan zult gij worden als Hem.' 10. De slang nu was een verborgen schepsel van ongekende schoonheid en mysterie, en Jupitaster werd gevuld met een begeerte meer van de slang te weten. 11. 'God weet wel dat uw ogen geopend zullen worden wanneer gij van de boom eet, daarom heeft Hij het verboden.' 12. En Jupitaster begeerde van de boom te eten, daar hij had geluisterd naar de slang. En Jupitaster hoorde het gekrijs van engelen die zagen hoe dicht hij bij de slang en de boom was gekomen, maar andere engelen kwamen ook dichterbij. 13. En Jupitaster begeerde te zijn als God, met geopende ogen, en hij begeerde een hogere troon, tot het bevredigen van zijn trots. 14. En hij zag hoe de boom der zonde een lust was, en hoe de slang naar hem lonkte. En Jupitaster nam van de zwarte vrucht, at, en gaf een deel aan Klajafus, een andere engel, die het dichtste bij hem stond, en ook begeerde van de vrucht te eten. 15. Toen gaf hij een ander deel aan Dismef, een tweede engel, en toen een deel aan Esjaf, een derde. Vervolgens gaf hij een deel aan Kwammahas, en als laatste aan Dimhikstel. 16. Toen was er een luid gekrijs in de hemelen, en omdat zij van de Saktakus hadden gegeten, de vervloekte vrucht, werden zij en hun legioenen uit de hemelen gejaagd door de Engelen des Heeren die hun Heer getrouw waren gebleven. 17. En de Heere vernam alles wat er was gebeurd, en Hij liet twee engelen opstellen om de weg tot de boom des hemels te bewaken, opdat de gevallen engelen niet zouden wederkeren tot de hemelen. En zo viel er op één dag één derde van de engelen.

18. En de Heere stelde de engel Efatas aan om het boek des hemels te bewaken waarin alle engelen beschreven stonden, en op die dag werden er velen uit het boek des hemels gewist. 19. En de Heere stelde Efatas aan tot een nieuw begin der hemelen. En de Heere richtte zich tot de Virtus, maakte hem lang en dun, en wierp hem in het stof, waar hij werd tot een paal. En de Heere zwoer dat Hij elke engel die zou zondigen aan deze paal zou spietsen. 20. En de Heere richtte vervolgens de paal op, en maakte de paal tot een schrik voor alle engelen. En die dag viel er een grote vrees op de engelen, en zij dienden de Heere. Vanaf die dag werd Jupitaster Satan genoemd.

Korok

1. In den beginne, nog voordat de engelen werden geschapen op de heilige berg van Eeden, schiep God in het allerverborgenste de goden in een mysterie, op de top van de berg, in de hof der goden. 2. En de allereerste onder hen was Jezus Christus, die later ook als een mens en engel geworden is om de wereld te redden. En als tweede schiep God de Virtus, die later van de Heere zou afvallen. Ook schiep Hij de zeven Geesten voor Zijn troon. 3. En God sprak : Laat daar licht zijn in de hof, en er was licht. En God nam van Zijn eigen hart, en schiep daarvan de goden van de Troiade, het oude boek. 4. En God nam van Zijn ingewanden en schiep de Elohim. En in de eerste dagen vielen velen van de Elohim af, en werden uit de hof der goden gezet. En toen God op een lager deel van de berg de engelen schiep zwoeren zij wraak te nemen. 5. Zij dan zonden Virtus, die inmiddels ook van de Heere was afgevallen, om vele engelen te misleiden. En de Heere was bedroefd en Zijn hart bezwaard. En de Heere sprak een vloek uit over de Virtus, die tot een slang werd. 6. En de Virtus nam vele engelen weg van het hart des Heeren, en zo werd de Virtus tot een schrik onder de engelen. En de Heere sprak dat er lange tijd niet over de Virtus gesproken mocht worden, totdat de Heere het zegel van het einde der tijden zou hebben verbroken. En de Heere woonde in de hof der goden, en liet regen komen om de hof en de berg te wassen en te zuiveren van elk onheil. 7. En de Heere toornde op Zijn heilige berg, en Hij gaf Zijn engelen en goden een beschutting. En de Heere bracht een vloed om de goden en de engelen te testen, en velen weken af van de Heere. Waakt daarom, want er zijn vele vallen van goden en engelen, en gij weet niet van de dag noch het uur, noch van hen die zijn afgeweken. 8. En de Heere liet twee arken bouwen, voor zijn engelen en zijn goden, opdat zij een beschutting hadden tegen de toorn en de vloed des Heeren. En toen de vloed was gezakt liet de Heere op de berg van Eeden twee tempels bouwen voor zijn engelen en goden. En ook liet de Heere daar twee arken van een nieuw verbond neerzetten. 9. En de Heere sprak door de arken.

10. En dan, geliefde broeders en zusters, wat is het geheimenis van God ? Het geheimenis dan ligt in de God-slangen, zoals Mozes de slang ophief om het volk te redden. 11. Zo ligt dan in het midden van de hof der goden de hof van God de Heere, en Zijn paradijsen : Kimalt, Maken, Mashalt, Matte, Matongo, Mashan, Marzan, Matavarus, Machinie, Chinnen, Kikmus, Kikmot, Mokoken, Motoken, Tokok, Korok, Korokhuk, Huks. En zo zijn dan de God-slangen meer dan de goden, en zij vormen het wezen van God. 12. En door de Turan, de wolk van Jezus Christus, en door de Pakunieten, de sleutelen der hemelen, mogen ook wij de berg van Eeden opgaan om tot de hof van God de Heere te komen.

13. Zouden dan alle God-slangen die het wezen van God zijn zich hebben gehouden aan de goddelijke wet, of zouden ook sommigen van hen zijn afgevallen van de Levende God om zo de goden en de engelen te misleiden, en ook de mens ? 14. Waakt dan, want gij hebt van deze dingen geen weet. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : ook enkele

van deze God-slangen vielen af van hun wezen. En zij bouwden een kerk van gevallen goden en engelen.

Het Boek des Levens

1.

1. En toen de discipelen tot de poorten des hemels kwamen, en daardoor naar binnen gingen, zagen zij de Heere zitten op een witte troon. En zij vroegen : Heer, wie staan er geschreven in het boek des levens ? En toen zei de Heere : de armen, de verstotenen en de geslagenen, zij die de lusten dragen van de doornenkroon en de lusten van het kruis. En toen vroegen zij : Heere, wiens namen staan niet opgetekend in het boek des levens ? 2. En de Heere sprak : de echtbrekers, de overspeligen, de leugenaars, en zij die de hoer volgen. En toen begonnen de discipelen deze woorden te overpeinzen, om te zien of zij daar enig licht in zagen. En toen sprak er één : Heere, en de rijken ? Zullen zij staan in het boek des levens ? 3. En de Heere sprak : Neen, want de rijke is een dief, en dieven zullen geenszins in het boek des levens geschreven staan. En na deze woorden treurden zij, want vele van hun vrienden waren rijk. En zij begrepen de woorden van de Heere niet, omdat de Heere over geestelijke dingen sprak.

4. Toen nam de Heere een lamp als een lantaarn en stak de kaars aan. Toen stond de Heere op, en liep met de brandende lantaarn langs de discipelen. En hun aantal was groot, en de Heere vroeg wie van hen Zijn licht wilde dragen. Maar zij zeiden : Och Heere, uw licht is zo groot en sterk. Wij zouden het niet kunnen dragen. Toen wees de Heere één discipel onder hen uit en gaf hem de brandende lantaarn. 'Zie Ik geef u kracht om mijn licht te zijn,' sprak de Heere, en de man steeg op. En alle discipelen keken in verbazing naar de man die was opgestegen, en zij gaven eer aan de Heere.

5. En de Heere sprak : De lusten des Heeren zijn als slakken. Zij gaan langzaam voort en bereiken langzaam hun doel. Voor zulken is het koninkrijk des Heeren. En de Heere sprak over de lusten van angst en de lusten van het lijden, en daarna sprak hij over de lusten van het spotkleed. En Hij zeide : Laat u dan bekleden met de lusten des Heeren om niet deel te hebben aan de lusten der wereld en de lusten der zonden. En vanuit de hemel daalden stukken vlees, en zij aten allen aan een grote tafel. En zo was dat wat zij aten hemels vlees, en de Heere sprak : Zij die van het hemels vlees eten zullen zeker in het boek des levens staan. En het vlees veranderde hun lichamen, en hun lichamen begonnen licht te geven. 6. En de Heere sprak : De zon en de maan hebben wij niet nodig voor licht, daar de stad des Heeren verlicht wordt door hen van het boek des levens. En de Heere deed vele wonderen en tekenen, en sommigen onder hen werden vol van angst, maar de Heere sprak : Vertrouw op Mij.

7. Zo zal dan het boek des levens spreken over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en hen die daar wonen. En de Heere nam een vuur om dat op de aarde te werpen, en de Heere sprak : Zie Ik maak alle dingen nieuw. En de Heere bouwde een nieuwe stad op aarde, wiens poorten van edelgesteente waren. En een vreemd licht dwaalde over de stad, en de Heere sprak : Dit zijn de zielen die rust zoeken sinds de grondlegging der wereld. Zij die van het boek des levens zijn zullen in de stad toegelaten worden, maar zij die niet opgetekend zijn in het boek zullen buitengeworpen worden. En de Heere zond een tweede vuur, en het licht werd gezuiverd. 8. En de Heere sprak : Nu is de ure gekomen dat er bekend wordt gemaakt wie tot het boek des levens behoren en wie niet. Niemand zal dan doorgang vinden in de stad dan door het boek.

2.

1. En de Heere nam een touw, en in zijn andere hand had Hij een boek genaamd het Eeuwig Evangelie, en de tweede bijbel, en de Heere spande een net uit over de aarde, en sprak : Nu is het de tijd dat Ik de oogst van de aarde opneem, en zij zullen Mijn Woord horen en verstaan. En er vloog een vogel in de hemelen, en riep in een onverstaanbare taal. 2. En er kwam donder en bliksem van de vogel af, en aldus was de vogel des Heeren. En er waren gezichten in de hemelen, en een vrouw met de kop van een slang en de kop van een leeuw en het hoofd van een mens kwam naar voren, en zij spreidde een wit poeder over de aarde als een plaag van netels. En de aarde werd wederom gezuiverd. En de vrouw sprak : Nu is dan de canon verbroken, het juk dat zo lang op de heiligen heeft gerust. En vele zegels werden geopend, en vele dieren vielen in zee, en de golven waren hoog en woest. En de vrouw sprak weer, terwijl er een gif uit de bek van de slang kwam op de aarde wederom te zuiveren. 3. En de vrouw nam een beker, en sprak : Uit vier bekens des Heeren zullen de heiligen drinken om de Heere zuiver te verstaan, en om hun namen in het boek des levens opgetekend te hebben. En toen zij de eerste beker over de aarde uitgoot was er geschreeuw en daarna een grootse stilte. En vanuit de aarde, van onder de aarde, verscheen er een oranje draak, en zijn macht was groot. En hij brulde tot de heiligen die zich in de stad bevonden, en hij sleurde enkelen van hen uit de stad, en sprak : De nacht van Leviathan is gekomen. Leviathan zal niet sterven. Maar de Heere nam een vuur en verslond daarmee de oranje draak, en er was een gewoon in de hel, in het binnenste der aarde. 4. En de Heere sprak : In Sheool open Ik poorten, en zet Ik gevangenen vrij, want Leviathan, de meester, is overgeleverd aan de poel des vuurs, om te vergaan in hagel en zwavel tot in alle eeuwigheden. Nooit meer zal Leviathan, de meester, de aarde teisteren. Ik heb de aarde en de wereld der zonde tot in al zijn schandelijke lusten zijn meester ontnomen. En na deze woorden gesproken te hebben viel er een harde en zware deur dicht. En geesten vielen uit het paradijs, en de hemelen rolden zich op als boekrollen, terwijl de aarde beefde.

5. En weer sprak de vrouw, en goot de tweede beker over de aarde uit. En deze beker was rood en als het geschreeuw van een vrouw. En er

verschenen weer gezichten in de hemelen, en iemand spuwde op de aarde. Toen was er een groot gekrijs zoals er nog nooit was geweest, en zoals er nooit meer zou zijn. En de schepen der aarde begonnen weg te rotten, en de zee moest plaats maken voor het paradijs. En de Heere sprak tot Mammon : Oh, gij koopman, en rijke heer der aarde, uw meester is gevallen, en ook gij zult vallen. Want de Heere heeft het begin en eind van uw tijden vastgesteld, en ziet, gij zult in ketenen en boeien gaan, en de plaats bezoeken die de Heere voor u bestemd heeft, voor dit uur. En twee engelen grepen de Mammon en wierpen hem in de zee die nog over was, en de zee overstroomde het paradijs om tot rivieren te worden. En de Heere sprak tot de zee : Ik zet u vrij. En een slang van reusachtige omvang viel vanuit de hemelen in de zee, en de engelen die in en onder de zee opgesloten waren werden vrijgezet.

6. Toen nam de vrouw de derde beker en de hemelen werden zwart, terwijl ze het gif over de aarde uitgoot. En kort daarop goot ze de vierde beker uit over de aarde, wat was als rood zout. En gezichten en wielen verschenen er in de hemelen, en de geesten der zeeën kwamen tot de hemelen, en al wiens namen stonden opgetekend in het boek des levens vonden toegang. Zij wiens namen niet waren opgetekend werden teruggedreven tot de zeeën der aarde en de zeeën onder de aarde. En de Heere sprak met luide stem : Nu de vier bekera over de aarde zijn uitgegoten, neem de oogst op. En een groot net werd over de aarde uitgespannen, en vele discipelen werden in de hemelen aangenomen.

7. En de Heere sprak weer : Voor dit uur heb ik de kolken des hemels bewaard. En de Heere opende de deuren van hemelse schuren en opslagplaatsen, en een kolkende massa kwam van alle kanten naar de aarde. En de draken der zee krijsten tot de hemelpoorten, maar deze bleven gesloten, want de Heere was met Zijn oordeel gekomen. Ook kwamen er vrouwen vanuit de zeeën en strekten zich uit naar de hemelpoorten, maar voor hen werd niet opengedaan, omdat de Heere met Zijn oordeel gekomen was. En zij droegen een vreemd zegel op hun voorhoofden, en vreemde tekens op hun handen. En een groot gehuil steeg op, maar de Heere opende de deuren niet. En de vrouwen kleedden zich als arme vrouwen en begonnen op de hemelpoorten te kloppen, en sommigen maakten zich op als oude vrouwen, maar de Heere opende voor hen niet. Zo was dan het oordeel over de rijken en hen die de lusten der wereld aanhingen. En zij begonnen te smeken en te klagen, of de Heere hun namen wilde optekenen in het boek des levens, maar de Heere luisterde naar hen niet. Aldus was de koppigheid des Heeren.

8. En de vrouwen brachten enkele gezalfden op die niet van de Heere waren, maar de Heere verteerde hen door vuur. En enkele van de vrouwen die nog overwaren ontdeden zichzelf van kleding, en trachtten de Heere te verleiden, maar het vuur van de Heere kwam in grote verbolgenheid over hen, en hun ogen smolten in hun kassen weg. En de laatste vrouw die over was was genaamd de koningin der haaien, en zij was als een skelet, en ook werd zij heks genoemd. En zij vroeg de Heere om toegang, en haar macht was zo groot dat zij ware het mogelijk de

Heere zou kunnen verslinden, maar door Zijn beker kon zij het niet, en moest zij op afstand blijven. En zelfs de verheerlijkte engelen durfden haar naam niet uit te spreken, en brachten geen oordeel over haar uit. Zij hielden hun mond, terwijl de Heere het boek des levens nam, wat in een zwaard veranderde. En zo had de Heere een gevecht met haar wat duizend dagen en nachten duurde. En na dit gevecht nam de Heere haar op, en wierp haar in de poel des vuurs. En de prometheus, de hades, de tantalus en de atlas moesten hun zielen uitspuwen.

9. En zo zit de Heere op het paard van de morgen, oorlog voerende in heiligheid. En zijn vrouwen volgen Hem, hen die de lusten van het kruis dragen, en de lusten van het ijs en de eenzaamheid. En de Heere voert macht over de heiligen, om hen in de rechte paden van het eeuwig leven te leiden. Maar er zijn vele eeuwigheden, en de Heere heeft vele rechte paden. Zo houdt hij de schapen van de bokken gescheiden, de kippen van de varkens en de runderen van de zwijnen. De Heere kent hen allen, en ziet of hun namen staan opgetekend in het boek des levens. Daarom, wanneer gij de geesten beproefd, beproef hen door het zwaard dat de Heere u gegeven heeft : het boek des levens. Het boek des levens bevat dan alle lusten des Heeren, en de lusten van Jezus Christus die gekruisigd is. Zo worden dan alle lusten van het kruis en van het wiel door het boek des levens en deze vuren beschreven, tot in alle eeuwigheden. Daarom is het : Geloofd zij de Heere, die door Jezus Christus, de gekruisigde, het boek des levens en haar vuren heeft gebracht tot de Zijnen, tot een heilige Jakobsladder tot de hemelen. Ziet dan toe dat gij niet zondige, want de Heere zal Zijn boek zuiveren.

10. En tot mij kwam een vuur en een bliksemschicht met donder, en de Heere sprak : Teken deze dingen op, opdat uw hart gezuiverd zal worden, en gij niet aansprakelijk zult zijn voor de dingen die op de aarde gebeuren. Wees dan rein van alle bloed, en kom hogerop. En ik zag een deur geopend worden waar vanuit licht en bliksem kwam, en een duif verscheen met de verheerlijkte Christus. En ik ging door die deur naar binnen, en voor mij stond een tafel met vlees. En de Heere sprak : Eet, want dit is het vlees der hemelen. En ik at, en de duif des hemels daalde op mij neer. En de Heere sprak : Gij moet veel profeteren, want Ik kom spoedig. En de Heere gaf mij een vlag en een penseel, en het penseel kreeg vleugels en begon te bloeden. En de Heere sprak : Dit dan is het bloed van Christus en het bloed des Geestes. Open uw mond, en uw woorden zullen zuiver zijn. En ik opende mijn mond, maar woorden kwamen niet uit mij. Ik moest schrijven. En het papier waarop ik schreef begon te bloeden, en de Heere sprak : Dit is het bloed van de Heere en Zijn getrouwe profeten.

11. En ik begon op papier te profeteren en schreef de tongen des Heeren op, maar toen nam de Heere het papier en verzegelde het. En de Heere sprak : Het Boek van Bloed zal pas op een later tijdstip geopend worden. Nu dan, spreek er niet over wat ge hebt opgeschreven. En de Heer wierp het bloedende boek in de lucht, en het vloog weg als een vogel. En de Heere sprak tot mij : Zij die in het boek des levens staan hebben eeuwig

leven, maar zij die in het boek des bloeds staan hebben toegang tot de eeuwigheden van het kruis. Maar zij die niet opgetekend zijn in het boek des bloeds zullen niet deelhebben aan de lusten van het bloed en het vlees van Christus Jezus. Zij blijven buiten vele poorten, en zullen schade lijden door de vierde dood.

12. En de Heere sprak tot Zijn discipelen over de heilige haat tot de zonde, en de lusten van die haat, ook wel de haat des Heeren genoemd. En de discipelen zaten met de Heere aan een groot meer der hemelen. En grote slangen begonnen vanuit de hoogtes in het grote meer te vallen. Aldus waren de slangen des Heeren de lusten van Zijn haat. En de Heere sprak dat de valse en overmoedige liefde als een vals vuur was, opwekkende eerezucht en machtszucht als de lusten der wereld. Deze kwamen om de mens te binden. En toen sprak de Heere over de hogere liefdes en de lusten daarvan, die allen des Heeren waren. En ziet, deze lusten stonden beschreven in het boek des bloeds. En de Heere opende een put in de hemelen waarin vreemd gedierte krioelde. En de Heere noemde het gedierte : het zaad van de lusten des Heeren. En een donderslag kwam om de put weer te verzegelen. En de Heere sprak over de leeuw die zegels verbrak, en deze leeuw was als van ijzer. En de Heere zei dat deze leeuw het zwaard van Mozes droeg. Ook droeg de leeuw geschiedenisboeken, en een mes waarmee het tijden kon ziften en kon lossnijden. Aldus waren de tongen des Heeren. En de leeuw werd woest voor het aangezicht des Heeren, en de leeuw sprak : Nu zijn de dagen gekomen dat de lusten van het wilde des Heeren zullen gaan spreken en tot de discipelen gaan komen. En de discipelen werden met vreemde tongen en lusten vervuld, alsof ze van verborgen bomen van het paradijs hadden gegeten.

13. En de Heere leidde hen tot de boom des levens en de boom des bloeds, en zij aten van vreemde vruchten des Heeren en van vreemd vlees. En de discipelen werden door de Heere op de leeuw geholpen, en de leeuw bracht hen tot de dieptes des hemels. En de Heere sprak : Nu is het de tijd dat Ik het Woord geheel zal transformeren, en ze zal onfeilbaar zijn. En de onfeilbaarheid des Heeren daalde als een griffioen en een basilisk tot hen, en zij beiden spuwden gif om de discipelen te reinigen. En toen de basilisk, de vliegende slang, sprak vielen de discipelen allen op hun aangezicht vanwege het licht. En een vrouw kwam naar voren, die een vrouw des Heeren was, en de basilisk begon om haar lichaam te kronkelen. En de vrouw klapte in haar handen en riep de harem des Heeren naar voren.

3.

1. En hun namen waren : Atise, Atile, Oduet, Oluanda, Olualla, Olia, Olius, Olome, Salome, Salomme, Salomia, Suluet, Sulia, Sulua, Suande, Suanda, Salit, Saspesse, Luanda, Luondet, Luorg, Luom, Luonde, Luadaas, Luonet, Lirka, Lirket, Lianda, Lames, Lamende, Metile, Mekttil, Mektinde, Rames, Ramotze, Mantil, Makil, Maket, Matanda, Masda, Magda, Mature, Manure, Madure, Madureki, Marzette, Miandel, Mikate, Mistesse, Miktel,

Mektel, Makate, Makende, Miktal, Mektal, Mechzis, Mechzinde, Zindoret, Zindorette, Dorotel, Dorotelle, Mimikta, Miaktin, Miakzin, Miktlande, Miktande, Miktandil, Mikzens, Mikzense, Mischzensche, Mischzens, Michsmanda, Michsmandi`è, Michsmandia, Klausile, Klausandria, Klasandale, Sandale, Sandilia, Sandalile, Sandile, Sammologia, Sammoture, Sammotinda, Sammoschlesdelle, Sammoschlesdellia, Sammodintille, Sammolotzia, Sammodestile, Destile, Destinde, Desramia, Desmantile, Dekshantia, Dekshinde, Deshinde, Deshindeline, Deshindelinia, Deshindette, Deshindomen, Deshindomia, Deshindolite, Dolite, Dolitia, Dolinia, Dohelemandia, Helelia, Ophelia, Ophantes, Opzonne, Zonnia, Zonettia, Zonespel, Zoneschpelle, Schespelle, Schaspinia, Schaspijne, Pijne, Oelette, Oelettia, Opmesia, Opmesis, Opmeschia, Opschijne, Opschessia, Opschesseline, Opschesselinde, Opkaumia, Kakaumia, Kakaumet, Kaukeine, Kaukinda, Kakinda, Kapkeine, Kapkeinet, Kaphazia, Hazia, Heschesse, Opmeine, Opkennia, Kikeinia, Kikidinne, Kikmintes, Kikmintesch, Kikmania, Kikmadine, Kikmolio, Molonde, Mokschmonde, Mokschmasalmia, Salmia, Sascheine, Sascha, Saschanet, Saschanel, Saschin, Saschinne, Sirkit, Sirkitte, Deschminnia, Deschkoket, Kokettia, Kokscheine, Korket, Korhettia, Ikschminne, Ikschmin, Surnette, Ikschmelle, Ikschminnia, Opdeizen, Ekschmelle, Ekschminelle, Ekschga, Omot, Akdaas, en Ekschel.

2. Aldus was de eerste harem des Heeren. En zij beelden de lusten van het kruis en het ijs uit. Sommigen dan hadden de huiden van slangen, en anderen hadden de huiden van panters. Toen kwam de tweede harem des Heeren naar voren, en zij namen de griffioen mee naar een kamer. En zij droegen de namen van de bloedlijnen des Heeren : Mezo, Meza, Karu, Jettes, Jetta, Jasit, Jabat, Janbi, Janbil, Jatus, Jaspi, Kali, en Balmi. En ook droegen zij de namen van de bloedlijnen van Jezus Christus : Mizenti, Miammi, Midezus, Mitesta, Mizanzaad, Mizandraat, Mizakout, Zakout, Mazanti, Merenti, Mispul, Mispuls, Mispulse, Mallakki, Marama, Makout, Makonti, Makoot, Makan, Makandra, Matuchta, Mazucha, Mazandaut, Mazandeim, Makrinda, Makrimda, Matuzdel, Matuzel, Matongo, Matanga, Mandrel, Mereksha, Merekshinda, Miriks, Mirinda, Mirkhin, Hinnik, Hispel, Hispanelhout, Misponzo, Mistrandes, Mistrandanda, Mistrandamel, Damelissen, Damelissen, Damikma, Damiktma, Daheizel, Daheimel, Dakinda, Darikma, Herrik, Herikschel, Hatochtza, Hatoch, Hokel, Hokhahunaut, Hamin, Hamikma, Hazikma, Harrik, Hartik, Harengel, Fahunaut, Farinhaut, Haut, Hautschmu, Hauter, Hauthum, Humzasel, Humsanaut, Sanei, Saneizel, Haspinzen, Haschpinzel, Heksel, Hinschel, Hamsma, Hamschma, Harikschel, Hazinten, Hazintia, Hazintischa, Tischazen, Tischamin, Tischaminne, Tischazelschel, Harom, Harok, Huzammen, Haschen, Hesmint, Heschmint, Kozel, Kotet, Komen, Kiran, Kirandet, Kakuimen, Katinda, Karin, Kaschmin, Kaschinda, Kurmet, Karelschen, Kirschma, Kuzammel, Kutondet, Kokeimen, Kakandel, Karet, Eeftrauna, Eeftamit, Eefschenzel, Eefzamit, Eefzamiten, Kartiten, Kartenschen, Kirschtenzen, Karschmenkel, Karschmonkel, Karschmocht, Karschmori, Karschmorienten, Korschmotten, en Orschmoten.

3. Tevens droegen zij de namen van de bloedlijnen van de Heilige Geest : Kupheinen, Fatau, en Furuchheim. De bloedlijnen van Jozef : Sorit, Elschmolen, Milsha, Milisik, Militen, Mikonda. De bloedlijnen van Ismael : Smurtaschen, Fahnhaut, Kapitel, Trois, Troisen, Toizamur, Toizametten, Fihanel, Finanel, Fadinden, Fates, Fatelhaut, Fazelsongen, Fazeldeden, Faduhenk, Faduschprong, Fadusprongel, Spronhel, Heltaschen, Fadeet, Fadeetma, Fadeetman, Fapandan, Fapandan, Fadessel, Fadong, Arelmoer, Arutmur, Arusmur, Arusmir, Arutmirre, Mirretendens, Mirretendasse, Mirretendehahassen, Kakassen, Kakatel, Kahipmin, Hipminne, Hapminne, Haphone, Haphuhone, Kurongel, Kadipma, Kakous, Kasip, Kasippe, Katudonhippe, Katudonschmesse, Karschmankel, Kashmocht, Kashtoch, Karschenkel, Kareschit, Kareschitze, Kareschitmedanzong, Kareschitmedazen, Kareschitmedonzo, Maton, Matonge, Makinda, Makhengels, Makhisten, Makhozo, Mashen, Mashengstel, Mashinten, Maschimmel, Maschimmelsch, Mirsch, Mirsch'hengst, Mirschdraggel, Mirschdraggelons, Mirschdraggahaem, Mirschdraggahaum, Gahaum, Gahaumda, Grahaumdra, Herschhenk, Hersch'henkel, Herkinscha, Herkinsledde, Herkinsladde, Hachtong, Hachtongstel, Hachtongstelga, Gashengstel, Panaut, Patongel, Patong, Machtong, Machteld, Karam, Kahengstel, Fichtfanaut, Fichthengstel, Hebzenia, Hebzenia, Hobstonel, Hobstanel, Hobstadicha, Hobstadagia, Erhipstinel, Erhipstintel, Stinzelscha, Ahabstaut, Kohabstaut, Kahabstout, Imschel, Imsterhicht, Imsterhichtel, Imsterhichtelt, Himstahitzel, Himstahatzel, Karelsma, Karelsmachen, Matazen, Matonzen, Mikatokel, Kikatohikken, Mikatohitsen, Drakalia, Drakendia, Draheksensmul, Draheksenschmul, Focht, Vochtahinzen, Hiket, Fikahinkel, Fikadonet, Fikakarelsen, Fikadomulsen, Domulsen, Domulsenet, Semeten, Semetena, Nataka, Natika, Nadrauma, Nadramsel, Nadramselscha, Nadramsahitten, Fikhinzen, Fikhanizen, Fikhuten, Fikhoeten, Dramit, Dramtanzen, Tamulschoe, Tamulschoezen, Fotal, Fotaltscha, Fotaldramitten, Dramissen, Dramanza, Dramanzamit, Dramelhessen, Dramelfakonen, Tumelfakonen, Tumelfadraunonen, Tumelfaudranieten, Expel, Expelzen, Expelschen, Facht, Farinfacht, Fachtfassan, Fachtpassen, Fachtpassen, Plassenscha, Scha, Schassen, Maschpunza, Maschpunzazout, Maschpunzadreinnetten, Pakieren, Pakandiene, Dienastinzen, Dinastetzen.

4. En zo had de Heere nog achtendertig andere harems die de namen van zijn geschiedenissen droegen, en dus in totaal veertig harems. En zij droegen vreemde en uitheemse namen die de Heere sinds de grondlegging der wereld verborgen had gehouden. En de Heere werd als een gevleugelde zon.

5. En een wezen genaamd Sta kwam naar voren, en zie, zij was als een python, maar zij had armen en benen. En zij nam de gevleugelde zon in haar armen, en zij begon te stralen. En zij begon de discipelen uit te leggen over de principes van behoudenis, en de discipelen raakten verschrikt, en vroegen : Maar wie zal dan nog behouden worden ? En Sta legde uit over de vele eeuwigheden, met allemaal hun eigen voorwaardes. En zie, deze waren als de lusten des Heeren en als zijn wapenen. En Sta

sprak over het grote Toronto als de hoer die aan vele tafelen zit, en zij sprak over die lusten als over de lusten der farizeeers en de lusten der wereld. En Sta sprak over de oordelen die de Heere zou uitwerpen over de pinkstergemeente. En zij sprak over de pinkstergemeente als een bron waaruit reizigers konden drinken, maar als ze te lang bij die bron zouden blijven, dan zouden vreemde wezens opkomen om hen te grijpen en hen die bron te doen laten verdrinken. En Sta gaf de discipelen rode gescheurde klederen die zij konden dragen, en zij leidde hen door een paarden poort. Vanuit hier konden ze de geschiedenissen zien, maar de geschiedenissen begonnen voor hun hoofden te draaien en te veranderen. En Sta nam een zwaard en wierp het in de bron der geschiedenis, en zie, het werd als een bron van bloed. Ook de rivieren van het paradijs veranderden langzaam in bloed. Aldus was het bloed van Jezus Christus, de gekruisigde.

6. En in het paradijs kwamen de discipelen tot verborgen kruizen, en er waren verborgen bronnen van bloed. En Sta sprak met hen over de geheimenissen van de doornenkroon. En de doornenkroon was als een brandend wiel in de hemelen boven het paradijs, als een klok, en er woonden vrouwen in die zongen als vogels. En zij brachten vele wonden aan, en openden vele bloedbronnen, maar ook hadden zij de macht de bloedbronnen te verzegelen. Toen sprak Sta met de discipelen over de lusten der armoe, en de lusten van de haat des Heeren. En Sta sprak : Er is alleen overwinning door het kruis des Heeren en Zijn ijs, want hierdoor worden Zijn lusten voortgebracht en Zijn wapenen. Weest daarom soldaten des kruizes en strijdt tegen de geesten die door de doornenkroon u aanvallen om Zijntentwille, want de doornenkroon is de enige die visioenen schenkt. En zij sprak over een diep geheimenis des Heeren. En ziet, vogels die op de doornenkroon zaten begonnen hen te bespotten om hun rode gescheurde klederen, en wonden begonnen op hun huid te verschijnen. En Sta sprak : Ziet, gij dan draagt de wonden des Heeren, en de lusten van Zijn spotkleed. Weest als soldaten van het kruis, geeft uw leven voor elkaar, opdat gij diepe genezing vinde.

7. En Sta zei dat hoewel ze nu in de hemel en het eeuwig leven, de reis door de dood en door de hel, als het zuiverende vuur des geestes nog niet voorbij was. En Sta liet een sieraad zien van de dood van Christus, genaamd de grote Krurg. En zie het was als de harem van de doornenkroon, en hun namen waren : Spimas, Spassam, Spussum, Spolam, Spolus, Spulus, Spulum, Spukkus, Flijm, Flaim, Fluis, Fluim, Spijm, Spuim, Schuim, Korres, Zettus-B, Kahel, Korg, Korgel, Kaslam, Kwadret, Kabuls, Kabulsch, Horrijn, Jakis, Zette, Maaslim, Tas-Lamen, Nikneit, Narit, Tzartvongen, Tzartvingen, Vesnit, Vakin, Rakin. En toen liet Sta een sieraad zien van de hellevaart van Christus, genaamd de Prosmon. En het sieraad was zeer krachtig, en was de tweede harem van de doornenkroon. En hun namen waren : Didomet, Kurgras, Kurgbosse, Kurgtom, Smalnes, Kurgdomet, Spaakdom, Domekals, Kalshut, Kamel, Tonije, Ergturg, Turgdom, Turgfisse, Fissekodom, Heidom, Heidem, Hergsiti, Hergheidom, Keidonne, Keidos, Keislert.

8. En de derde harem van de doornenkroon was genaamd de Grote Jaganta, en zij was het sieraad dat de ogen kon openen en visioenen en dromen kon geven. En hun namen waren : Fanir, Fassa, Fessa, Fissa, Jiskas, Jiskitte, Jiskidde, Jiskide, Julof, Kaker, Kamit, Kande, Kandij, Kandije, Ije, Jamba, Jasbo, Dekhelt, Daslo, Buslos, Boslus, Baake, Spoeme, Propoppe, Pidis, Pide, Kirch, Paake, Botte, Berhim, Parhas, Poos, Polk, Plaak, Poermoes, Proxmi, Pirtis, Pirkille, Hochshelt, Pookhelt, Pamix, Pirkmin, Pirkminne, Porklos, Porklosse, Padissa, Padamin, Podosluul, Kurtlit, Kerlenke, Kershwinne, Kamin, Kaminne, Kierklin, Kiswin, Kurlenze, Koslau, Kanik, Kerlentes, Kokwonen, Kokwau, Kokesses, Irksdwakei, Dirfwinne, Dirfwrum, Dirfwinnesse, Dirfwenkes, Dirfwentes, Daakschwin, Daakschwinne, Kirkmin, Kontau, Korkwanne, Korkwanin, Koflo, Kotlo, Korschwon, Korschlondo, Kortenu, Kortedane, Kortedame, Mirkwin, Deklos, Karhut, Karhutdaanschwinne, Miktes, Mikteschwinne, Korschkanau, Kwanut, Borschlon, Borschlonne, Buchtes, Buchtinne, Birisch, Bizanto, Birschwin, Bochteld, Baschwesse. En zij hadden grote macht, ook tot het sluiten van ogen en het wegnemen der gaven van visioenen, dromen en andere profetische gaven van het oog.

Het Boek des Bloeds

1.

1. Dank aan Jezus, de Eeuwige, die ons de duif en de ekster heeft gezonden. Hij heeft het eeuwig evangelie ontzegeld, de zegels verbrekende aan het kruis. Dank aan Jezus, de Zoon, die door de psalmen tot ons heeft gesproken : Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, die niet staat op de weg der zondaars, nog zit in de kring der spotters. Hij die gesproken heeft : maar aan des Heeren wet zijn welgevallen heeft, en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht. Hij die gezegd heeft : Ik ben de Wet. Hij die gezegd heeft : Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op Zijn tijd, welks loof niet verwelkt ; al wat hij onderneemt gelukt. Hij die heeft gesproken is dichterbij gekomen, totdat de morgenster oprijst in uw harten, en gij de woorden der profetie als een lamp zult volgen op een nieuw pad.

2. Ik ben de Wet, heeft de Heere gezegd, een Wet niet gemaakt door mensenharten, maar stromende vanuit de duif en de ekster. De Heere dan heeft gesproken zoete woorden van liefde, maar ook woorden van toorn, omdat de Heere uw God het kwade haat. Zo heeft Hij gesproken, en Zijn woord gestalte gegeven. Ja, tot volle wasdom bracht Hij Zijn Woord, en door Christus verbrak Hij de duisternis, die is de Mammon.

3. Want de materie heeft u het Woord niet geopenbaard, maar gesloten gehouden, en gesluierd. Maar de Heilige Geest heeft door de Eeuwige gesproken, en de schellen van uw ogen laten vallen. Laten zij dan die naderbij zijn gekomen Hem vrezende, want de Heere Heere is een verterend vuur. De Heere dan opene uw harten, opdat gij het woord zal

verstaan. Prijst dan Jezus, de Eeuwige, die de ekster heeft gezonden, tezamen met de duif. En deze twee zijn als een zuiverend verbond. En de duif is dan wel van het oude, maar de ekster, die van het nieuwe is, heeft de duif gezuiverd, tot een eeuwig en heilig verbond.

4. De Heere Heere heeft tot u gesproken door de psalmen, als stromend licht, spoedig ontwakende in uw harten, waar gij de morgenster zult ontvangen, het morgenrood en het avondrood. Zo zal dan de werker niet tevergeefs hebben gewerkt, en de lijdende niet tevergeefs hebben geleden, maar alles zal ontvouwd worden in het wonderlijke licht dat de Heere zal brengen. Daarom : brengt heil tot uw God, opent uw oren, en spreekt met Hem, want Hij is degene die spreekt. Ook is Hij de luisterende en Hij die gebeden verhoort. Ziet dan, Hij laat Zich verbidden. De Heere heeft u zo een machtig wapen gegeven : het gebed, om met Hem te regeren. Laat daarom niemand zulk een gave misbruiken, want de toorn des Heere is snel.

5. Zo staat gij dan dag aan dag voor de oordeelstroon des Heeren om rekenschap af te leggen van uw woorden en daden. De Heere zal naar u luisteren wanneer gij spreekt, maar wanneer gij zonde in uw hart draagt, dan is elk woord de Heere een gruwel. Ja, zulke lieden zal de Heere voorzeker uitspuwen, en Hij zal spreken : Ik heb hen niet gestuurd. Vreselijk zal voor hen de dag zijn waarop de Heere wederkere.

6. Zo heeft dan David gesproken : Oh Heere, hoe talrijk zijn mijn tegenstanders ; velen staan tegen mij op ; velen zeggen van mij : Hij vindt geen hulp bij God. Maar Gij, Heere, zijt een schild dat mij dekt, mijn eer, en die mijn hoofd opheft. Als ik luide roep tot de Heere, antwoordt Hij mij van Zijn Heilige Berg. Ik legde mij neder en sliep ; ik ontwaakte, want de heere schraagt mij. Ik vrees niet voor tienduizenden van mijn volk, die zich rondom tegen mij stellen. Sta op, Heere, verlos mij, mijn God. Ja, gij hebt al mijn vijanden op de kaak geslagen, en de tanden der goddelozen verbrijzeld. De verlossing is van de Heere, uw zegen zij over uw volk.

7. Heere mijn God, bij u schuil ik, verlos mij van al mijn vervolgers en red mij, opdat hij niet als een leeuw mij verscheure, wegslepe zodat niemand redt. Sta op Heere, in uw toorn, verhef u tegen de woede van hen die mij benauwen. Waak op tot mijn hulp. Hij regent op de goddelozen vurige kolen en zwavel, schroeiende wind is het deel van hun beker. Help toch, Heere, want er zijn geen vromen meer ; ja de getrouwen onder de mensenkinderen zijn schaars. Zij spreken valsheden onder elkaar, dubbelhartig met gladde lippen. De Heere verdelge alle gladde lippen en elke grootsprekende tong ; hen die zeggen : Met onze tong zijn wij sterk ; onze lippen zijn met ons, wie is heer over ons ? Ik prijs de Heere die mij raad heeft gegeven, zelfs bij nacht onderwijzen mij mijn nieren. Ik stel mij de Heere bestendig voor ogen ; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen. Gods weg is volmaakt ; des Heeren woord is zuiver. Hij is een schild voor allen die bij Hem schuilen. Want wie is God behalve onze Heere ? Wie is een rots buiten onze God ? De

God die mij met kracht omgordt, en mijn weg effen maakt. De wet des Heeren is volmaakt, zij verkwikt de ziel. Het gebod des heeren is louter. Het verlicht de ogen. Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis. Ik vrees geen kwaad, want gij zijt bij mij ; uw stok en uw staf die vertroosten mij. Gij richt voor mij een dis aan voor de ogen van wie mij benauwen. Des Heeren is de aarde en haar volheid. Ja, op stromen heeft hij haar gevestigd, op pilaren van vuur. Wie mag de berg des Heeren beklimmen ? Hij die een rein hart heeft.

8. Zo spreekt dan David nog steeds tot Zijn Heere, en de Heere spreekt tot Hem. Zo spreekt hij nog steeds vanuit de wolk der getuigen, voortgeleid als een lichtende wolk door de Heere, verlichtende de harten van velen.

9. Diezelfde David heeft ook gesproken : Bij U, Heere, schuil ik, laat mij nimmer beschaamd staan. Doe mij ontkomen door uw gerechtigheid. Wees mij tot een beschuttende rots. Gij zult mij trekken uit het net dat men voor mij had verborgen, want Gij zijt mijn veste. In uw handen beveel ik mijn geest. Twist, Heere, tegen wie met mij twisten, bestrijd wie mij bestrijden. Grijp schild en rondas, sta op, mij ter hulpe. Zwaai speer en strijdbijl tegen mijn vervolgers, zeg tot mijn ziel : Ik ben uw Verlosser. Een rivier, haar stromen verheugen de stad Gods. God is in haar midden. Zij zal niet wankelen. God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen. Red mij oh Heere van de boze mensen, bewaar mij voor de mannen van het geweld, die boze dingen in hun hart beramen, de ganse dag strijd verwekken. Zij hebben hun tong gescherpt als een slang. Addervergif is onder hun lippen. Behoed mij, oh Heere, voor de handen der goddelozen, bewaar mij voor de mannen van het geweld, die zich voornemen mij de voet te lichten. Hovaardigen verborgen voor mij een strik met koorden. Zij spanden een net langs het pad. Hij doe hen vallen in het vuur, in kuilen, zodat zij niet weder opstaan. Geprezen zij de Heere, mijn Rots, die mijn vingers oefent voor de strijd. Mijn goedertierenheid en vesting, mijn schild, en verlossing. Gij zijt mijn vertrouwen.

10. En zo spreekt David nog steeds vanuit de lichtende wolk die het volk leidt : Heere, mijn God, mijn burcht, mijn vaste woning en Mijn licht. Leid mij, en bestuur mij, want gij zijt de Wet, gij zijt het zoete en de toorn. Vurige kolen zijn in uw hart vanwaar gij spreekt, om goddelozen te verbrijzelen, en in het dodenrijk om te brengen. Gij doorstoot de hoogmoedige, en haalt neer hen die valsheid prediken. Oh, Heere, eeuwige rots, doe mij recht, laat uw vijanden beschaamd staan. Ik haat hen die U haten. Ik heb lief hen die U liefhebben.

11. Jezus, U bent de Eeuwige Zoon, sprekende in het licht. Wanneer gij spreekt sluit de duisternis haar deuren, wanneer gij predikt verdrijft gij haar. U zond uw Geest, de Eeuwige om harten te verlichten, om tot hen te brengen het morgenrood en het avondrood. U zond uw duif en ekster, om de morgenster op te laten komen in onze harten, sprekende van een Eeuwig Woord. U bent de eeuwige, u bent gekomen.

12. Heere, leidt uw volk tot de armoe, laat haar niet ten verderfe gaan door de welvaart. Heere, ontmasker hen in uw volk die de Mammon volgen. Oh Heere, u heeft de heilige armoe tot ons gezonden om te getuigen van een hemelse rijkdom. Dit is de rijkdom van uw Woord. Heere, u heeft ons gereinigd door Uw bloed. Verbreekt dan ook de Mammon door uw bloed. Ja, door het kruis is de Mammon verslagen, en door het kruis hebt gij de grote Jom geveld, en gij hebt ons geleid tot de lokogamen, de sieraden van het lijden. Gij hebt ons rijkelijk bekleed.

13. En ik zag een deur van licht zich openen, en een duif en een ekster vlogen tot de Heere, en zetten zichzelf op zijn arm, en later op zijn schouders, en de Heere sprak woorden van donder, en zeide : Nu is het de tijd dat de zegels van het Eeuwig Evangelie worden verwijderd. En ik zag een grote engel komen die de zegels verwijderde, honderdvier in aantal, en hij wierp hen in de zee van bloed. En de engel sprak met een donderende stem, en ik kon het niet verstaan. Toen sprak de Heere : Prijst dan Jezus, de morgenster die in uw harten opkomt, want het Eeuwig Evangelie is naderbij gekomen. En ik zag een grote schare engelen die voor de voeten van Jezus neervielen, en zij aanbaden Hem. En ik zag een grote engel als een standbeeld, en deze engel was groter dan elke engel die ik ooit had gezien. En hij droeg een boek. Toen zag ik de ekster die opkwam vanaf de schouder des Heeren, vloog naar de engel toe en pikte het boek uit zijn armen om het tot de Heere te brengen. Toen opende de duif het boek, en de Heere sprak : Geeft nu eer aan Jezus, want de Grote Jom is gevallen, zij en haar tienduizenden. En ik zag een gestalte van bloed uit de hemel vallen, en zij stortte in de zee. En de Heere sprak : Weent oh gij aarde, want de Grote Jom is op u gevallen, en zij weet dat zij weinig tijd heeft. Weent dan, gij zee, want haar tienduizenden zullen haastig zoeken om te verslinden. En ik zag Rafael en Michael komen, en zij droegen Uriel tot de Heere. En ik zag grote scharen Jezus danken, en Jezus sprak : Dit is het moment waarop ik Mijn Eeuwige Geest rijkelijk uitstort. En een grote ekster kwam over de massa, en bracht de massa in beroering. En nieuwe tongen vielen op de scharen en zij profeteerden van grote dingen.

14. En toen begon Jezus te prediken, en zeide : Het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. En de ekster kwam op zijn schouder zitten, en daarna de duif, en Jezus deed grote wonderen. En vanuit het bloed der zee kwamen de martelaren voort, en zij stonden rein voor hun God. En de grote ekster leidde hen des daags naar de Eeuwige Stad, en de grote duif des nachts, daar zij lichtende verschijningen waren. Dank dan de Heere die David wederom tot u gezonden heeft, dank dan Jezus, want de grote stad is dichterbij gekomen. En de Heere zal zijn engelen zenden om u binnen te halen, en de Heere zal uw licht zijn. De Heere zal zijn Woord stand doen houden en tot gestalte brengen, als een schuilplaats waar gij voor eeuwig zult wonen. Zo is dan Jezus het licht van hen die in Hem geloven en Hem aanroepen. Ook zult gij Maria aanschouwen in al haar heerlijkheid, en zullen de poorten der engelen geopend worden. Richt u daarom op het bloed van Christus dat u heeft vrijgekocht, wetende dat dit kostbaar bloed ook uw geweten en verstand zal wassen en zal heiligen

voor de Heere. De Heere zal zo een nieuw en heilig priesterschap oprichten. U bent dan naderbij gekomen tot het altaar van David, waar de Heere de vijand heeft geslacht. Weet dan dat gij niet alleen door het bloed van Christus word gewassen, maar meer nog door het bloed van de vijand, want zij die de Heere waarlijk liefhebben strijden voor Hem. Zo zult gij dan rein en heilig voor de Heere staan. En de Heere zal tot u zeggen : Gaat dan in, gij getrouwe slaaf, want gij hebt wel gehandeld. Maar tot hen die hun zwaarden rein hebben gehouden van bloed zal de Heere zeggen : Weest vervloekt, gij nietsnuttige lieden, want gij hebt de wet veracht, welke tot uw leven was. Nu dan, gaat heen, want gij zijt buitengeworpen. En de Heere zal tot hen zeggen : In het vuur zal alles gewassen worden, en door het vuur zal ik op zoek gaan naar een tweede oogst, en Ik zal oogsten hebben tot in alle eeuwicheden. Zorg dus dat gij daaraan deel hebt. En zo zal de Heere een bron zijn van liefde en zuivering tot in alle eeuwicheden, waarin velen tot verlichting zullen komen. En de Heere zal David wederom oprichten, en hem aanstellen tot een licht. En David zal het volk onderrichten in de krijgskunsten des Heeren, en hij zal de tempel herbouwen. En zij die de naam van David dragen zullen zalig zijn. En zo is dan David een machtig geheimenis van de kracht van Christus. En David zal zijn als de zwarte panter, kennende en spelende de verborgen liederen des Heeren. En zijn harp zal gerechtigheid brengen, en zijn fluit liefde. Ook zullen zijn harems door tamboerijnen zachtmoedigheid en tederheid brengen, en dit leren aan het volk. Want het is een kunst met de Heere te zijn, en een kunst met hem te regeren.

15. En ik zag een grote ekster en een grote duif op de schouders van David zitten, nadat een deur van licht zich had geopend, en ik zag David grote wonderen doen. En David werd genoemd : 'slachter van goddelozen', en 'rechtvaardige burcht'.

2.

1. En ik zag grote mannen Gods naar voren komen, zoals Mozes, Simson, en Salomo, en zij kregen allemaal een duif en een ekster op hun schouders, en dit was als het nieuwe en eeuwige teken des Heeren waarmee Hij hen verzegelde, en een raaf leidde hen weg. En Mozes werd geplaatst om te regeren over de hel, en Simson werd aangesteld als de heerser van het dodenrijk. Salomo dan werd aangesteld over de schatkamers des Heeren. Ook zag ik Noach naar voren komen, en een nieuwe ark werd gebouwd.

Het Boek van de Heilige Voetspijkers

1. Het geheim van de profeten ligt in de doornenkroon, zij die visioenen geeft en dromen. Laten de profeten vol zijn met de lusten des Heeren, opdat zij aan de lusten der wereld ontkomen. Laten zij de Geesten des Heeren aanhangen, opdat zij de vreemde vrouwen kunnen ontvluchten. Zo heeft dan een iedere profeet een hemelse harem om zichzelf rein en onbevlekt te houden van de vrouwen der wereld. Want vele verleidingen

zullen op de profeten worden afgezonden, en vele geesten van valsheid. Daarom, oh profeet, trekt u het Lot des Heeren aan, die gekruisigd werd, doorboort in voeten en handen. Draagt daarom ook de spijkers diep binnenin u als het zegel van uw verlossing. Want allen die in Christus zijn, zijn met Hem medekruisigd, en zij zondigen niet, daar zij door hetgeen zij geleden hebben aan de zonde onttrokken zijn. Maar velen die zeggen met Christus te lijden, lijden als een Petrus en een Judas. Zij verloochenen de Heere in Zijn lijden, en zij verraden Hem. Zij dan die met de Heere lijden zijn aan handen en voeten gekruisigd en dragen de spijkers van Zijn lijden diep binnenin. Ja, zij hebben zich door de spijkers laten reinigen in de dieptes van hun geest. Nu dan, de spijker die Zijn voeten doorboorde draagt een diep geheimenis, want deze spijker bracht Hem tot het dodenrijk en het rijk van de hel. En zo is de spijker die Zijn voeten doorboorde een pad door de onderwereld, een pad dat ook gij behoort te gaan. Zij dan die deze spijker niet in hun voeten dragen zijn geen christenen, daar zij niet het pad des Heeren volgen. Zij worden gegrepen door de wereld en haar lusten. Maar zij die de spijker dragen hebben de lusten des Heeren, en zij zijn daardoor aan de zonde onttrokken.

2. Daarom zijn hen die waarlijk in Christus zijn ook het pad door de dood en de hel gegaan, en zijn zij door de spijker medegekruisigd diep in hun geest. En door deze spijker hebben zij een wapen tegen de lust der wereld, en zijn zij mede-soldaten met Christus.

3. Zo is dan de heilige voetspijker de sleutel van het Grote Pasen, van het dodenrijk en van de hel. Deze spijker is de sleutel van het Pad van Christus, en zonder deze sleutel kunt gij niet tot de Heere komen. En zij die deze spijker dragen kunnen het pad van de wereld niet begaan, en worden daarom veelal bespot door de geesten der wereld, maar zij dragen de lusten des Heeren diep binnenin, en zij kennen Zijn vrede. Zij hebben een onoverwinnelijk wapen waarmee zij de geesten der wereld fokken, en aan het einde der tijden zullen zij deze geesten doorsteken zoals zij doorstoken waren. Zo zult gij het lijden aanvaarden als een middel om door de spijker tot Christus te komen, en gij zult geen van deze wapenen voor hun tijd gebruiken, want daarmee zult gij de Christus verliezen. Maar velen hebben overmoedig hun wapenen genomen om zo het lijden des Heeren te verachten. En de Heere zal hen in de eindtijd nemen om hen op Zijn grote wagen te zetten, en zij zullen tot een schande zijn. De Heere zal hen vernederen door hen in tijden van dorheid en kaalheid te brengen, en van de geesten der wereld zal de Heere de ogen uitrukken. Zo zal het sieraad der profeten velen die door de wereld vernederd waren tot eer strekken.

4. Aanbidt daarom de spijker, in plaats van allerlei vaagheden. De Heere wil geprezen worden in Zijn lijden, en door uw allerheiligste persoonlijke deelname. De Heere zal de lippen slaan van hen die Hem op een afstand blijven prijzen. Zij die de Heilige voetspijker waarmede Hij gekruisigd was, aanbidden zoals zij het kruis aanbidden en Zijn doornenkroon, zij

hebben Hem gevonden, en zullen met Hem zijn. Maar de Heere zal de vuile harten slaan.

5. Zo hebt gij in de voetspijker een sleutel om tot Hem te komen, en om Eén met Hem te zijn. Volgt Hem dan in al Zijn voetstappen, en print Zijn geboden door de spijker in uw gedachtes, opdat gij ze voor eeuwig zult bewaren. Ja, de voorwerpen des kruises zijn voor eeuwig, en zij dienen geprezen te worden, opdat gij ze in uw allerheiligste deelname kunt gebruiken. Want weet gij niet dat door deel te hebben aan het kruis, gij ook deel zult hebben aan de wapenen des kruises ? Maar wekt hen dan niet voortijdig op, opdat zij zich niet tegen u zullen keren.

6. Maar er zijn enkelen onder u die de gemeente van de eenvoudige toewijding aan de spijker willen afleiden. Zij hebben de paden der farizeeers aangelegd. Maar gij geheel anders : Luistert niet naar zulke lieden die niet over de spijker prediken, want hun paden leiden tot dood en duisternis. Laat u dan ook niet door vrienden, kennissen, ouders of kinderen afhouden van de wegen des Heeren. Ook al waren zij uw broeders en zusters, zulken zijn niets anders dan wonden. Toch draagt gij zulke wonden getrouw, en legt hen voor aan de Heere. Door uw toewijding aan de Heere en Zijn spijker, zult gij die heilig zijt, het pad van ijs begaan, daar dit het pad des Heeren is. De Heere rekent niet met familie, maar met hen die Zijn geboden onderhouden. Zulke ouders en zulke kinderen zijn goud waard, maar de rest zal vergaan. Kleeft daarom niet vast aan hen die de Wil des Heeren niet doen, of aan hen die zeggen de Wil des Heeren te doen, maar de paden der farizeeers bewandelen. Volgt ook geen profeten die voorspoed aanhangen, want zij zijn geen profeten, maar dieven. Volg de paden der profeten over en langs de paden van de armoe. Want ziet, de armoe is uw hemelse harem die u afhoudt van de begeertes der mensen. De begeertes der mensen leiden tot verderf en het afsluiten van de zintuigen. Zij hebben hun genot in niets en in schaamteloze gevoelloosheid. Zij zullen nog meer gevoel verliezen, en hun hardheid zal dan afbrokkelen in de hel. Maar hangt hen die zeggen dat de hel altijd duurt niet aan, want zij zijn wreed en harteloos. Ziet, zij hebben reeds hun gevoel verloren, zij zijn vleeseters en hoereerders, daar zij vrienden van de wereld zijn en metterdaad vijanden van God. De hel zal opgelost worden in de hemel, daar de hel een reinigend vuur was om een ieder te louteren, uitgezonden door de hemel, en terugkerende tot de hemel. De Heere houdt de zonde niet in stand, en ook niet de zondaar. Zij die dat zeggen willen de zonde niet loslaten. De Heere rekent niet met hen, en rekent hen tot de spotters. Maar velen onder u hebben vroeger zo gedacht in uw tijden van zonde, en de Heere Heere heeft u verlost. Zo heeft de Heere velen verlicht, en zal de Heere nog velen verlichten. Spot dan niet met deze woorden, want zij die zulke woorden afwijzen hebben reeds de Heere afgewezen. Maar toets deze woorden in heiligheid en in vreze en beven, want de Heere mocht eens spreken. Ziet dan toe dat gij Hem die spreekt niet afwijst, want velen sliepen terwijl Hij leed en sprak. Waakt dan op, gij die slaapt, opdat Christus over u zal lichten. En Zijn spijker is als de lantaarn op uw pad.

7. Zo zullen er dan in het laatste der tijden vele vijanden van God opstaan. En zij zullen hun kerken hebben, en zij zullen daarin mensen vangen met hun netten. Maar gij geheel anders : Blijft ver bij hen uit de buurt. De Heere heeft Zijn stad voor u opengesteld, en het zij u genoeg. Zo hebt gij die de Heere volgt ook uw ziel gekruisigd door de spijker, en het zij u als een wachter voor uw mond. Zo hebben dan allen die de doornenkroon des Heeren dragen door de spijker een lantaarn en een lamp op het pad der profeten en het pad des Heeren, en zij zullen vele gezichten zien. Ja, zij hebben een middel om de profetische gaven aan te wakkeren, als een heilig vuur des Heeren. Ja, want ook in de hemelen zijn de spijkers machtige pilaren, en gij dient erop acht te geven als op wegen omhoog. En de engelen en de harems des Heeren dalen over deze pilaren af, en stijgen er langs op.

8. Zo hebben dan de spijkers van Christus velen gezaligd, en vele paden hebben zij geopend. Ja, want door de handspijker Hebt gij een bediening des Heeren gekregen, en hebt gij werk des Heeren gedaan. En door de voetspijker hebt gij reine paden betreden, en hebt gij reizen in de geest gemaakt. En ja, sommigen onder u zijn predictaten des Heeren. En door het spotkleed te dragen zijt ge apostel geworden voor het aangezicht des Heeren, en de Heere is getrouw tot u en behoedde u. En door de doornenkroon te dragen werd ge profeet voor het aangezicht des Heeren, en schonk Hij u visioenen door Zijn bloed. En zij die door de speer des Heeren waren doorstoken zoals Hij eens werd aan het kruis, en zij die deze speer dragen en aanbidden als de heiligheid van de Heere, zij zijn als richters voor het aangezicht van God.

9. En zo zijn ook enkele heel zuiveren hermitaat geworden door de voetspijker des Heeren, omdat zij zijn wegen niet hebben veracht. En zij hebben een reis in hun binnenste gemaakt om de Heere te ontmoeten en te omhullen. En nu is de Heere hun omhulling door de voetspijker. De Heere is getrouw tot wie Hem dienen, en bekleed en heiligt hen door de voorwerpen des kruises.

De Nieuwe Openbaring

1.

De Ijstempel

1. De Leeuw sprak deze woorden, staande in de Tempel van IJs : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. En hij nam een boek en verbrandde het. 2. Toen richtte hij zich tot de oostkant der hemelen, in het gewest Spricht, en sprak om het zegel der leeuwen te verbreken. Toen kwam er een ruitersittende op een leeuw tevoorschijn, roepende als een bazuin. 3. In zijn ene hand had hij een klein houten bed, en in zijn andere hand een koperen weegschaal. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen. 4. De leeuw waarop hij zat was rood en wild. 'Verschrikkelijk' was zijn naam. Uit de muil van de leeuw kwamen zeven blauwe vlammen om de aardbodem te verteren. 5. Toen hoorde ik het

geween van miljoenen. Zij hielden zich onder de grond verscholen, en zij hadden schepen op zee. 6. Toen sprak een stem : Nu is het oordeel gekomen tot het binnenste der aarde en de zee. Toen zag ik een andere leeuw verschijnen, nog verschrikkelijker dan de vorige. 7. Op zijn rug droeg hij een schaal van ijs, waaruit insecten voortkwamen. Zij begonnen van de wateren te drinken, en de wateren begonnen te branden. 8. De leeuw was blauw en helder en uit zijn muil kwam een haai voort. De haai zwom tot de zon en verzwoeg deze. 9. Toen begonnen sterren van ijs te vallen en enkelen kwamen op de aarde terecht. Dit waren de dagen waarin de tempelen van ijs zich begonnen te openen. 10. Zij begonnen God groot te maken en gingen op hun benen staan. In het midden der hemelen was een vrouw in barensnood. 11. Groot was haar strijd, en ze gaf geboorte aan een paars kind. Bij de geboorte stierf ze, en haar ziel werd tot God gedragen. 12. De Naam van deze vrouw was Metensia, de Wonderbaarlijke, en zij werd gegeven aan de Geest Gods, haar man. Het kind groeide op en werd groot. 13. En haar naam was Marion, en ze voegde zich naast haar broer Michai. In die dagen viel de Aakse, de grote slang, uit de hemelen. Hij was ook gebaard door Metensia. 14. En Marion en Michai treurden zeven maanden lang over hun gevallen broer. Let dan op, opdat gij het geheimenis kent. Zeven grote hoornen droeg hij, om het laatste der dagen te verzegelen.

De verbreking van de hoornen

15. En er verscheen een grote panter in het midden van de hemelen, die zijn ruiters begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden : De laatste dagen van de markt zijn gekomen. 16. Deze zal zeer groot worden en dan vallen. De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten. Ik zal hen een tepel in hun borstkas geven, waaruit de melk van Mijn Geest zal stromen om hen vrij te zetten. 17. Ik zal hen de tepelen der vrijheid geven, en ik zal hen leiden tot de tempel van ijs. En toen begon de eerste grote hoorn zich tot de heiligen te richten om hun hart te doorspietsen. 18. En God sprak : Vanuit de wond zal de tepel rijzen. Vrees daarom geen kwaad. De tepel zal de hoorn verbrijzelen. 19. En ik zag een tepel oprijzen als een toren, en melk en honing begon over de hoofden van de heiligen en de profeten te stromen, en zij profeteerden voor veertig maanden. 20. En toen zag ik de tweede hoorn zich grootmaken tegen de heiligen. En plotseling doorstak hij hun buik. De wond was zeer groot, en bloed stroomde tot de wateren. Ik zag een verbittering in de hemelen, en de martelaren smeekten om wraak. 21. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeën begonnen groter te worden. Toen spooog de grote haai de zon uit op de aarde, en er kwam een droogte van acht jaar en zes maanden. 22. En een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en schonk een tweede tepel aan hen die de buikwond hadden. Toen kwam er een stilte van achtendertig uren in de hemel. 23. Dit waren de dagen dat Michai de aarde begon te beroeren. De derde hoorn begon zich tegen Michai op te zetten, en verzamelde een grote menigte. 24. Michai's ogen werden doorstoken, en zijn kaak werd verbrijzeld, zodat hij niet meer kon spreken. Toen werd Michai aan een steen gebonden en in de grote zee geworpen waar de grote vissen hem

begonnen aan te vreten. 25. De derde tepel begon in de monden van de heiligen en apostelen te groeien, en zodra zij hun monden openden, kwam er melk en vuur om de afvalligen te verteren. 26. Zij hadden monden als slangen. Toen begon de vierde hoorn het paarse kind, Marion, te vervolgen. 27. Ook begon deze hoorn zich groot te maken tegen de hemelen met godslasteringen, en allen die deze hoorn volgden kregen grote macht en konden grote wonderen en tekenen verrichten. 28. In deze dagen begon de vierde tepel in de tempel van ijs op te rijzen, en begon woorden van wijsheid te spreken, terwijl boeken zich openden. 29. Een zwarte ruit op een zwart paard verscheen, en weer begonnen er sterren uit de hemelen te vallen. De schade op aarde was groot. 30. De drie laatste hoornen werden door winden verbroken, en een poort in de hemelen werd geopend. 31. Toen viel de vrouw der katachtigen als door donder en bliksem uit de hemelen. Eerst vrat de Aakse, de grote slang, haar op, maar zij begon in zijn buik te lachen en vrat hem van binnen uit op. 32. Toen kwamen er vele stemmen van de hemel. 33. Een vos genaamd Zurastael verscheen aan de hemelen en begon zijn naam in de hoofden te schrijven van hen die de vier tepelen binnenin droegen.

2.

De heilige staart

1. En een paars beest begon een afschuw te krijgen aan Marion, en nam haar tot hem, om ten slotte met zijn nazaad te vertrekken. 2. Zij had enige ridders verborgen, maar hun schuilplaats werd ontdekt en verwoest. Toen hun bloed ter aarde viel, veranderde het in zaad waaruit weelderige bomen groeiden. Ook kwamen er netelplanten uit voort en doornenstruiken met de bloemen en bloesem des geestes. 3. En hierin groeide het huis van de martelares Marion, als een poort tot de ijstempelen des hemels. 4. In die dagen begon de vos de heiligen te leiden op Marions paden, zij die de wond van Marion in hun ziel droegen, wiens ruggen gebroken waren. 5. En de vijfde tepel begon te groeien aan het uiteinde van hun ruggegraten, aan het stuitje, tot een heilige staart. En zij begonnen te wenen tot de hemelen. 6. En zij kwamen tot de gewesten van Spricht, aan de Oostkant der hemelen. En de heilige staart begon hun zielen te beschrijven vanuit de heilige boeken. 7. Toen de zesde tepel verscheen kwam er donder vanuit de hemel. En de Haai sprak deze woorden : 'Zalig zijn zij die genaderd zijn tot Spricht.' 8. Toen richtte hij zich tot de westkant van de hemelen, tot het gewest Zetdonia, en sprak woorden om het zegel der haaien te verbreken. Toen kwam er een haai vanuit het Noorden van de hemel, en hem werd macht gegeven om de volgelingen van de vrouw der katachtigen en het paarse beest te misleiden. 9. De dagen van de blauwe haai zijn aangebroken. Laat de aarde huiveren. 10. En de haai bracht hen tot een kelder onder het huis van Marion, waar hij hen opsloot en hun boeien verzegelde met onuitsprekelijke woorden. 11. De grote haai des hemels is opgestaan. Wie kan er aan zijn oog ontsnappen ? 12. In die dagen waren de anfitaten op aarde, om eer te brengen aan het paarse kind. 13. Maar een wolk nam hen weg en bracht hen op een verborgen plaats. 14. Zij kregen daar de

geheimen van de zevende tepel te zien, en waren niet gemachtigd te spreken. 15. Gij bent genaderd tot de God van het brandende ijs, in wiens tegenwoordigheid gij niet kunt spreken. Gij bent genaderd tot de vertering. 16. En weer werden er boeken verbrand en zij die aanwezig waren, werden niet gemachtigd te spreken. 17. Kent gij de namen van de zeven grote geesten die zich voor het aangezicht van God bevinden ? 18. Kent gij de namen der zeven geestesogen van God, en de zeven geestestepelen ? 19. Eén van hen is Matas. En zalig hen die genaderd zijn tot Spricht.

Het Lied van Matas

20. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon. Matas, wonderlijk gezag, reikende tot het einde van de zon, daar waar het ijs begint, en daar waar het ijs eindigt, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. 21. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon, en zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Matas, wonderlijk gezag, springend van dag tot dag. 22. Wortels reikend naar de bodems van de zee, groeiend naar het einde van de zon, Matas, waterplant, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. 23. Breng mij voor het aangezicht van hem die dag en nacht kent, van hem die de paden door duisternis en licht kent. 24. Leer mij steeds weer uw stem te verstaan, zalig hen die het ijs vasthouden, daar waar alles brandt. 25. Zalig hen die vol zijn van ijs en geest, zwemmend langs de wortelen en takken van Matas, groeiende vanuit het huis van Marion, reikende naar de overkanten van Spricht. 26. Zalig hen die de zeven geestestepelen kennen, die melk en ijs laten vloeien. Zalig hen die honing verspreiden, als ijs brandende als een fakkel in de nacht. 27. Leid ons op eeuwige paden, geef ons de vleugelen van Matas. Laat ons naderen tot Spricht, vanuit Marions Huis, dragende haar wonden in ons hart. 28. Heilig het paarse kind in ons, en heilig uw anfitaten, als fakkels op ons pad. 29. Leer ons het licht der lichten kennen, de koningen der koningen, in het huis van Marion. 30. Wij staan hier voor uw eer, met uw liederen in onze mond. Leer ons geen onbekende paden te betreden, maar laat de paden bekend zijn bij u. 31. Uw paden zijn bekend, u gaf Uw kennis aan Uw meesters. Zalig ons, die genaderd zijn tot Spricht.

32. Matas, Plant des Levens, groeiende daar waar het donker is, daar waar het hart zoveel wonden kent. Breng ons tot Spricht. 33. Matas, groei daar waar het donker is, vanuit de wonden van mijn hart. U kent mijn paarse kind, ik weet dat U mij bemint. 34. Als een fakkel in de nacht, U bent daar. Voer mij er doorheen, laat mij niet alleen. Alleen U kent het hart van de Vader, oh Geest voor Gods Troon. 35. Geef mij de visioenen van een nieuwe dag, het brandend ijs in Uw Hart. Ik weet mij hierin geborgen. U kent al mijn smart. 36. U omhult mij en omgeeft mij. U omhult mijn droge tong. U brengt mijn hart tot de wateren des levens, groei in mij oh Geest van God. Maak mij Uw Heilige Raad bekend.

3.

De dieren des hemels

1. En ik kreeg oorsuizingen en mijn handen begonnen te tintelen toen ik was opgenomen in de hemelen, en Gods IJstempel zag. 2. De leeuwen des hemels kwamen tot mij en dienden mij. Zij spraken tot mij dat deze woorden en beelden heilig waren, en opgetekend moesten worden, voor het klaarmaken van een nieuw geslacht. 3. Zij voerden mij naar een hemelwoning waar de haaien des hemels waren. 4. En de woorden die zij spraken waren nat en vochtig, zodat zij gedronken konden worden, en mijn oren begonnen te piepen. 5. Ik hoorde het gezoem van de hemelen, en ik zag de verschillende gewesten voor mij liggen. 6. En een stem sprak : 'Spreekt, opdat het oordeel kan komen. Het oordeel waarop de aarde wacht.' 7. En tronen werden omhoog gehesen, waarop haaien en andere dieren des hemels zich plaatsten. 8. En wijn begon te vloeien, en dronkenschap kwam te vallen op de dieren, zodat zij de lichten der aarde konden oordelen. 9. En toen begonnen mijn benen te tintelen, terwijl boeken werden geopend. 10. De woorden van de aarde werden gezuiverd en getoetst aan de woorden van de hemel, en wederom werden er boeken verbrand. 11. En ik zag verborgen woorden openbaar worden, en zij moesten rekenschap afleggen van hun werken. 12. Ook zag ik talen en culturen verschijnen voor de tronen van de dieren des hemels. 13. De vrouw der katachtigen werd buiten de hemelpoorten geworpen, en daarna werd ze in de poel van ijs geworpen. 14. Toen vielen gillende sterren uit de hemelen, en dezen vielen op de aarde om hen die op de aarde woonden te vervolgen. 15. En zij zochten rust, maar konden het niet vinden. 16. En een stem uit de hemel sprak : De grote Jom is verslagen. Zalig hen die de geheimenissen van de zevende geestestepel kennen, die van de Heilige Melk drinken, want zij zullen verzadigd worden, en de wateren van rust zullen hen navolgen. 17. Vervloekt zij hen die de geestestepelen trachten te doven en te bedroeven, want ijs en zwavel zal hun hoofden vernietigen. Zij zullen in het Vuur van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God, verbrijzeld worden. 18. Zalig hen die God verwachten, en Zalig hen die Zijn Geest kennen.

4.

Eminius Dag

1. Dit zijn de woorden van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God. Hij droeg tafelen van ijs en schalen van ijs, waaruit insecten voortkwamen. 2. Hij had armen als van een octopus : 'Hooft het Woord des Heeren, want van nu aan zal niemand kunnen openen zonder te sluiten, zal niemand kunnen creëren, zonder te verbrijzelen. 3. Ik zal u het koord der Waarheid tonen, wanneer gij in mij blijft. Dit zijn de Woorden van de Heilige Eminius, die brandt van ijs, als een fakkel in duistere nachten. 4. En wanneer de zwarte panter begint te rennen, en de glazen breken, dan zullen de slaven der markt vrijgezet worden, want Ik heb u niet bereid tot slavernij, maar tot vrijheid. 5. En in het duistere gat zult gij vrijheid vinden. Als een panter zal ik Mijn kinderen verzamelen. 6. Ik zal u Mijn wonden tonen, en Ik zal u kronen tot anfitaat. De

geheimenissen van deze dagen zijn groot. Zalig hen die dezen kennen. 7. En er zal een dag van Eminius zijn, een dag waarop alles heilig zal zijn. Dit is de dag dat het ijs zal branden. In Gods Heilige Tempel sta ik. 8. En Ik zal branden van ijs, terwijl Ik Mijn Winden over de aarde zend, om bloed in zaad te veranderen, en Mijn zonnen van ijs te leiden tot de poorten van Marions Huis. 9. Ik zal Metensia een lichte hoop zenden en haar op de vleugels van de wind voeren naar Sarsia. 10. Ik zal Sarsia laten spreken vanuit de tempel om hoop te brengen aan hen die de wonden van Metensia dragen in hun ziel. Zij die hun kinderen hebben moeten offeren op de altaren der gerechtigheid. 11. Dan zal Michai zijn moeder wenken, en zij zullen wederom verbonden worden met Eeuwige Koorden. 12. Dan zal Metensia wederom haar Zoon zenden tot de aarde, waar hij zijn troon voor eeuwig zal vestigen. 13. En de engel Sarsia zal hem leren strijden, en hij zal overwinnen. 14. Laat u dan teder behoeden door haar zachte vleugelen, en laat u leiden door haar zachte winden, om u tot Eeuwige velden te brengen. 15. Zij, die uitgezonden is vanuit het Aangezicht des Heeren, vanuit Zijn Troon, om Zijn Altaar op aarde te vestigen. Ja, de aarde zal Zijn Tempel worden. 16. Ja, komt nader tot de Nieuwe Ark, en laat u binden met Eeuwige Koorden. Ja, komt nader tot Zijn Heilige Tempel. Laat uw monden vullen met Ijs. 17. U bent genaderd tot het goud van Ijs. U bent genaderd tot het Huis van Metensia, waar gij eet van heilige schalen. 18. Het zal uw buik niet meer wegbranden, maar het zal u tot genezing zijn. U bent genaderd tot de vruchten van de Blauwe Boom, daar waar Michai werd verwekt.

Spricht

19. En ja, dan zal er een dag zijn waarop uw handen en voeten tezamen gebonden zijn door de zesde en de zevende tepel. 20. Ja, door hun Eeuwige koorden zult gij zijn als een vis in het water, dragende de zoete wonden van Michai. Gij zult gedragen worden tot de engelen der winden en koele wateren, en zij zullen u beminnen omdat gij troost gebracht hebt aan het Hart van God. 21. Ja, engelen zullen u dienen, gij die de koorden van de zesde en de zevende tepel draagt. 22. En in Spricht zult gij uw handen en voeten zien, en bemerken dat zij met velen zijn. Gij zult hen niet kunnen raken of aanraken, gij zult hen niet in beweging kunnen brengen. 23. En dan zult gij wachten totdat de Geest van God u raakt, en Zijn winden zullen u in beweging brengen. Dan zult gij zijn als de heilige inktvis in het water, en oprijzen als de vliegende spin om de sterren te bewegen, en te wassen in koele wateren. 24. Nu werkt gij nog op het veld, maar straks zult gij verlichting kennen. Gij zult eten van heilige zonnen, en het ijs zal oprijzen in uw buik. 25. Oh, gij die uw voeten door Eeuwige Koorden hebt laten binden, gij zult het geestesschoeisel ontvangen, en uw zaad zal u in beweging brengen. 26. Treurt niet over het bloed, want het zal heilig zaad wezen. De Tijger zal ook u opnieuw verwekken, en gij zult geleid worden door uw eigen zaad, voortgekomen en voortgebracht door de winden Gods. 27. Treurt dan niet bij het aanschouwen van de wonden van Michai in uw schouders, want de vogelen des hemels zullen daarop nederdalen, om u te leiden op Eeuwige Paden. Zalig zij die genaderd zijn tot Spricht.

De Dag van het Altaar

28. En de Tijger sprak deze woorden, staande in de Heilige IJstempel op de Heilige Berg van God : Er is een Dag waarop het Heilige Altaar wordt opgericht. 29. Die Dag zal groot heten. Dan zullen de geesten die daar zwaar werk moesten verrichten vrijgezet worden. 30. En toen verbrak hij het zegel der tijgers, en richtte zich naar het Noorden vanwaar de grote haai kwam, en sprak : Nu is er dan een dag van vrijheid voor hen die werkten in zweet en tranen. Uw bloed zal zaad worden, en gij zult bomen planten. 31. Nu is er dan een dag van rust aangebroken, en gij zult rust vinden op uw akkers. 32. Uw ploegscharen zullen omgesmolten worden tot altaren, en gij zult de Geesten Gods kennen. Gij dan zult uw engelen bij namen noemen.

De Verzegeling van het Woord

33. En Michai stond op om hen van het altaar te leiden. 34. Groot is de Dag waarop de Heere Zijn Stem verheft, om rust te geven aan hen van het altaar. 35. En toen de Tijger al deze woorden gesproken had, kwam er een engel met zeven winden in de armen om de woorden te verzegelen. 36. Toen kwam er geruis met donder en bliksem om de tempel te sluiten. 37. En zij die het Woord des Heeren hadden gehoord hadden rust.

5.

De Woorden van Metensia

1. En mijn tong geraakte als in vuur toen ik deze dingen zag en hoorde, en een deur werd geopend in de hemel. En ik hoorde een stem roepende 'Kom, want er zijn veel meer dingen die getoond moeten worden.' 2. En de haaien des hemels brachten mij naar boven als door koele wateren, en ik zag Metensia zitten op haar troon. 3. Zij was als badende in ijs, en haar glans was als het goud van IJs. En zij sprak woorden uit een verborgen boek genaamd De Troiade. 4. Zij sprak de woorden van Metensia : Ik ben de koningin van Zachttheid. Mijn Naam is Schip. Mijn Naam is Metensia en ik leef op de zee. 5. Ik draag deze wereld op vier fundamenteën. Ik werk met mijn genezende handen een weg naar de boeken. Ik ben de Geest van Liefde. 6. Ik creeerde de moeders en hen die creeerden. Mijn huis is gebouwd op negen pilaren, een huis in wolkeren en wateren, waar het ijs regeert. 7. Ik overwon de kunsten en krachten van de zon, en heb vijanden onder en aan mijn voeten. 8. Ik draag vijftien sterren op mijn hoofd, en zeven heilige boeken leven in mijn hart. Ik reken af met vuur en zwavel. 9. Ik heb hen overwonnen. Onder mijn voeten zijn zij, als een voetbank van mijn troon. Ik leef in ijs en schiep de moeders van ijs. 10. Innerlijke Genezing stroomt tot hen die tot Mij naderen. Vier tijgers staan voor mij, en houden de wacht, en mijn twee arenden worden voortdurend uitgezonden met mijn woorden. Zij hebben dag noch nacht rust. Heilig zijn zij. 11. Ik deel Wijsheid uit voor Mijn poorten. Ik ben trouw aan hen die mij trouw zijn. 12. Visioenen zijn in mijn Rechterhand, en Dromen in mijn Linkerhand. Waakt dan, opdat Mijn engel van Slaap u zal

meenemen. 13. Ik heb mijn arxels tot u gezonden, om u te brengen door de uren van de nacht. Ja, mijn nachtwake is over u, van het eerste tot het twaalfde uur. 14. In de vijfde nachtwake zult ge de zee zien, en dan zullen koorden u trekken tot de nieuwe dag.

De ruiter op de draak

15. En toen begon mijn keel te branden en te tintelen, en ik hoorde een stem zeggende : Drinkt van de heilige ijswateren des hemels, want gij zult nog vele dingen moeten profeteren. 16. En mij werd een tijd rust gegeven, totdat ik de nieuwe morgen bereikte. 17. Koele wateren des hemels omhulden mij, en er waren vuren in mijn buik. Dit waren de vuren van ijs. 18. En weer dronk ik van de wateren, en deze wateren waren zoet. 19. Er werd een staf op mijn voorhoofd gelegd en ik zag visioenen stromen uit mijn handen. 20. Deze visioenen waren helder als ijs, en wateren omhulden hen. 21. En toen werd mij gevraagd : Kent gij de Geesten Gods ? 22. Een bittere Geest stond voor mij, met bittere tranen die hem als schubben omhulden. En toen werd mij gevraagd : Kent gij de bitterheid Gods ? 23. Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. Toen geraakte de aarde in vlammen, en een luide stem sprak : 'Kunt gij uw schatten nog omhullen als Mura de aarde bezoekt ?' 24. En in haar armen droeg zij een vos genaamd Zurastael, en sprak : 'Het geheimenis van de vos is groot. Zalig hen die de schatten van Zurastael kennen. Nieuwe aderen zal hen het bloed doen behouden.' 25. En de vos droeg zijn kroon als een helm gemaakt van zuivere gesteenten, en toen hij sprak voelde ik nieuw bloed door mijn aderen stromen, en dit bloed begon te branden als brandend ijs. 26. En toen sprak hij, zeggende : Uw bloed zal het zaad verwekken, het zaad van ijs. Het zal branden als een fakkel in de nacht, om hen die rust geven tot rust te leiden. 27. Uw angst zal worden tot gesteente, en niemand zal bij machte zijn het te breken. 28. Uw angsten hebben u geleid tot het ijs, en tot het boek van Zurastael. 29. En voor mijn ogen werd een boek geopend met gouden letters in gesteentes, en voor mijn ogen begonnen de letters te veranderen en te bewegen, en visioenen kwamen uit hen voort. 30. En wederom sprak Zurastael zeggende : 'Gij die het licht zoekt, wordt opgezogen in een steen. Zalig zij die de Eeuwige steen vinden, want Eeuwige aderen zullen daar het bloed behouden.' 31. En zuivere lichten vielen op mij als koele wateren en ik voelde grond onder mijn voeten, hard als steen, terwijl het gloeide. 32. En een stem van het altaar sprak, zeggende : Zalig de doden die vanaf nu in Zurastael sterven. 33. En ik zag de tronen der zee opkomen, en altaren vanuit het binnenste der aarde, en ik zag graven opengaan, terwijl de gewesten en de windrichtingen hun doden gaven. 34. De zee gaf haar doden en het binnenste der aarde gaf haar doden, en ook de bergen, de rivieren en de nesten der vogelen. 35. Boeken werden geopend, en de altaren raakten in vlam. En een stem sprak zeggende : Dit is de dag waarop de doden teruggegeven dienen te worden. 36. En de lichten van de uitspansels begonnen hun doden te geven, en de zonnen en manen begonnen hen uit te spuwen en te buigen. 37. En wederom sprak een stem : 'Het Licht van Zurastael is gekomen, en de duisternis heeft het niet

kunnen doorklieven. Zalig hen die nu in Hem sterven, want zij zullen rust vinden.' 38. En ik zag de markt als een ster uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de heiligen aan te klagen. 39. En zij werden door schorpioenen gebeten een halve dag. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. 40. Zij aanbaden de ruiter op de draak. Deze ruiter had het gezicht van een mens. En slaaf en meester, koopman en koper, Jood en Griek, bogen in verwondering tot de ruiter van de draak neer, zeggende : 'Wie kan de draak berijden ? 41. Hoe is het mogelijk dat een mens de draak berijdt.' En zij volgden de ruiter van de draak als hebbende een schenker van geest. 42. En de ruiter van de draak kwam tot de vos en brak hem de nek. 43. Toen brak er een geschrei uit in de hemelen, terwijl vrouwen weenden voor zestig dagen en nachten. Na die zestig dagen werd er gesproken : 'Zalig hen die de wond van Zurastael dragen.' 44. En weer begonnen vrouwen te wenen en te rouwen om de vos, totdat de engel Sarsia hem tot het Aangezicht van God bracht. 45. Maar ook de ruiter van de draak kwam om zich na een doorkruising van de aarde voor te stellen bij God. 46. Met de engel Sarsia streed hij zestig dagen en nachten om het lichaam van Zurastael, terwijl Sarsia haar mond niet los durfde te doen. 47. Na deze zestig dagen en nachten begon de Leeuw die voor het Aangezicht van God stond te spreken. Dit zijn de woorden van de Heilige Eminius. 48. En terwijl hij sprak kwamen er bergen van vuur en ijs uit zijn mond, en zeeën van vuur en ijs uit zijn staart. 49. Al deze woorden werden verzegeld, en de ruiter van de draak werd op het altaar gelegd. 50. En uit het altaar kwam een zwarte panter die de ruiter van de draak verslond. Zwarte hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven. 51. En een slang die vanaf het begin in het binnenste der aarde opgesloten werd gehouden brak los. En een stem sprak : Nu is het zegel der slangen verbroken. 52. Wee hen die op de aarde leven. Zalig hen die van het medicijn van Zurastael eten, en die van zijn siroop drinken. 53. Zalig hen die het gif van slangen in zich dragen, want zij zullen gereinigd worden. 54. En de bloem van God kwam tot leven om het zaad van de ruiter van de draak te verslinden. En haar werden de sieraden des hemels gegeven, en zij bracht dronkenschap over de volgelingen van Zurastael.

De afval der vrouwen

55. En ik zag een teken in de hemel waaronder vier panters verwekt werden, die de aarde doorkruisten om de tempel te bouwen. 56. En deze tempel was vol van ijs, terwijl leeuwen begonnen te branden, om woorden van zwavel te spreken. 57. En Eminius werd een koning op aarde en kreeg vele volgelingen. En vrouwen begonnen te roepen en te zingen : Dank aan God die Zijn profeet heeft gezonden, die bloed verandert in brandend zaad. 58. En een heg van kruid begon te groeien op aarde, en zijn doornen begonnen de profeten van God te vervolgen. 59. En vrouwen met het kruid van Eminius in hun haren probeerden apostelen en richteren in valstrikken te lokken, terwijl zij de heg begonnen te aanbidden. 60. En de heg droeg als naam de hondenhaag. Sindsdien begon Eminius zich terug te trekken in de woestijn, en slangen des velds dienden hem. 61. En deze dagen werden genoemd de afval der vrouwen.

62. En de vrouw der honden begon haar liederen te zingen en te verkopen, maar werd zonder woorden door Michai verslagen. 63. Een derde deel van de afvallige vrouwen kwam om, terwijl het overige deel de predictaten en hermitaten trachten te verleiden tot aardse zonde en hoererij. 64. Houd dan stand in de dagen van verzoeking, en laat uw bezittingen achter. 65. Verkoopt dan uw vrouw en kinderen aan de Geesten Gods, opdat de Heere u de Geest van Ijs geve. 66. Laat dan uw tempel bouwen door heilige attentaten opdat gij tot de kroon van de anfitaat kan naderen. 67. Doet dan aan het geestesschoeisel, gij die de helm en het pantser draagt, opdat gij kunt standhouden in de dagen van verleiding. 68. Ziet, het geestesschoeisel van Eminius brandende van vuur en ijs ligt voor u. Dan kunt u de boze dagen aan u voorbij zien vliegen. 69. Zalig hen die de wonden van Eminius dragen.

Het leer der vijanden

70. En die dagen werd de Naam van Eminius groter in de hemelen. En hij bracht nieuwe wijnen, gal en gesmolten metalen tot de altaren, waarin nieuwe wapenen werden gesmeden. 71. In die dagen werden de tempelen en de altaren groot, en vanuit het zaad kwam nieuw schoeisel voort. En deze dagen waren groot. 72. Zalig hen wiens hoofden en harten geschoeid zijn door de Geesten Gods. 73. Zalig hen wiens zwaarden en schilden geschoeid zijn op heilige altaren. 74. En het leer der vijanden zal zeven dagen en zeven nachten gereinigd dienen te worden in de ark van de tempel, daarna zal het veertig maanden lang gezuiverd moeten worden in de schalen van ijs, en daarna zal het moeten komen in de handen van Eminius. 75. Zo zult gij de paarden en honden des hemels beteugelen, en zult gij niet ten prooie vallen aan de doornen der aarde. 76. En hij die de boten voorttrekt zal u leiden tot de ark der leeuwen, ja, want het zal een tempel zijn met vele altaren en met vele arken. 77. En gij zult de Glorie van God niet kunnen dragen. Laat dan de Naam van Eminius groter worden in uw harten.

Het geslacht der Ancialieten

78. En ik zag dat de heiligen die de wonden van Eminius droegen een gedurende een periode van tachtig dagen geschoeid moesten worden. 79. En het leer van vijanden werd verzameld en gebracht tot een aparte kamer in de tempel die het vertrek van het schoeisel werd genoemd. 80. En het schoeisel der anfitaten moest eerst voor drie dagen op de altaren van het vertrek gezuiverd worden. 81. En zij die de wonden van Eminius niet droegen werden uitgeworpen. 82. En ik hoorde een stem zeggende : Zuiver dan het schoeisel van anfitaten en exorcisten, en zuiver het met kruiden en in schalen met wateren van mos en takken. 83. En de Heilige Slang van het Altaar Gods blies over het schoeisel, zes rijen van elk dertig meter. 84. En de Geest Gods kwam over het schoeisel, en de mannen begonnen in andere talen te spreken. 85. Nu waren er ook enkele vrouwen onder hen. Sonia en Diadiria waren twee namen onder hen. Maar de Heere sprak : 'Scheidt Mij nu de mannen van de vrouwen.' 86. En de vrouwen werden naar een ander vertrek gebracht. 87. En toen

begonnen sommige mannen te morren, en werden door het Vuur van de Heilige Slang van het Altaar Gods verteerd. En hun getal was achtenzeventig. 88. Dit waren de dagen der Ancialieten, een heilig geslacht van priesters die in de diepere tempels dienden. 89. Zij hadden zich niet bevlekt met vrouwen, maar waren afgezonderd vanaf hun geboorte, en hadden de Geesten Gods als vrouwen. 90. Ziet dan toe dat gij u niet aan een hoer hecht, maar bemint de Geesten Gods. 91. En in dit heilig geslacht worden vanaf de geboorte mannen van vrouwen gescheiden en mogen zij niet van elkaars bestaan weten. 92. In die dagen was het toetreden tot de orde der Ancialieten onder strenge voorwaarden. En de Heere was met hen. 93. En zij hadden toegang tot de verborgen plaatsen des hemels, daar waar de slangen des hemels waren. 94. En hun schoeisel was aldus bereid in de ark der slangen, en gezuiverd op de altaren van slangen in een periode van vele jaren lang. 95. En zij droegen de wonden en littekens des Heeren diep in hun lichamen en zielen, en zij werden grootgebracht met gemis van ouders. 96. Zij moesten elkaar onderwijzen en de Heere was met hen. 97. Zij hadden zo min mogelijk contact met hun oudere lotgenoten, en de ontmoeting was dikwijls in duisternis en met tussenmuren, waarbij de oudere vaak gekleed was in een paars of donker gewaad. 98. In de nachten werden zij vaak bezocht door engelen, maar moesten zij ook worstelen met de geesten van de afgrond. 99. Zij leefden in de diepten der hemelen om de Heere in de geheime ijstempelen te dienen. 100. En ik zag de priesters die het schoeisel op een verkeerde manier bereidden en zuiverden. Een vurige vlam viel op hen en wierp hen in een diepe afgrond. 101. En ik zag een engel neerdalen om de put te verzegelen met onuitsprekelijke woorden, en ik hoorde stemmen als van donder.

De oorlogsengel

102. En er zal genezing zijn in het huis van Zetdonia, waar de heiligen baden in ijs. Hier branden de boeken en zalig zijn zij wiens Woorden geschoeid zijn. 103. En ik zag haaien losbreken die tot dit uur in ijsblokken waren opgesloten. En zij waren met velen. En het ijs moest zijn doden loslaten. 104. En wederom zag ik tronen van de zee oprijzen in grote blauwe hallen, en de engel Sarsia daalde neer. 105. En Ik zag de vele wonden van Zetdonia, en Sarsia zou hen die die wonden droegen leiden tot plaatsen van Rust en Genezing, waar zij alle tranen van hun ogen zou wissen. 106. En Sarsia zou tot een herderin voor hen zijn, hen beschermende tegen de roofdieren. 107. Zij zou hen voeren langs zachte en koele wateren tot haar huis, waar heilige Ridders verzorgd werden door engelen. 108. Gij bent genaderd tot het Huis van Sarsia, waar haar zusters de heiligen verzorgen en zalven. 109. Zij is de nachtwake op het schip. 110. En dit waren de Woorden van Sarsia : Mijn tranen gaan nog steeds door het gemekker van schapen om mijn geliefden in slaap te brengen, en te brengen tot Mijn Huis. 111. En wanneer de leeuw brult geef ik mijn beminden nog steeds dromen. 112. Laat u leiden door mijn nachtwake, tot aan de vierde nachtwake toe.

113. En zij leidde vele engelen, en was als een rots in woeste zeeën. 114. En haar wapenrusting was gemaakt van de vele beesten en draken die zij had verslagen. 115. Zij was een oorlogsengel, komende van dampende zeeën, en haar naam was groot. En zij leidde hen door het duistere ijs.

6.

Morit

1. En Morit zal niet vergeten worden. Zij zal terugkeren tot de hof Genesis in het laatste der dagen, en zij zal met de Heere zijn. 2. Geest van Santra, Heil van God, verhef uw stem in het diepste van de nacht. Als een visser, gij brengt haar terug, vanuit blauwe wateren. 3. Morit zal niet vergeten worden. Haar vlam zal branden in de tempel. En vissers van God zullen haar eren. Haar naam zal op hun boten staan. 4. En in die dagen zal de Karazuur tot de aarde komen, Metensia's katachtige arxels. Zij zijn de roofdieren des hemels. 5. En Metensia's wateren zullen de aarde bedekken, en de aarde zal vlam vatten, en de gele haai zal de aarde eten. 6. En zij zal de heiligen en de verdrukte profeten uit hun gevangenissen ophalen met haar vogels, de karsuiken en de putsen, en dezen zullen hen brengen tot een veilige plaats. 7. In Metensia's huis zullen zij rusten voor drie dagen, en daarna zullen zij gebracht worden tot de hof van Genesis, waar zij verenigd zullen worden met Morit. 8. En zij zullen Kabbernal kennen, de Geest van Gods Altaar.

De verzoeking der profeten

9. In in die dagen zullen nieuwe gezichten rijzen tot de profeten. En van het altaar zal een Geest opstijgen genaamd Vuur van Eminius. En die naam zal groot heten. 10. En dan zal Eminius Zich opstellen in een cirkel van altaren, en het heilig gebed zal hersteld worden onder het volk. 11. En Eminius en het Vuur van Eminius zullen stijgen uit de ketel Gods. En het Vuur van Eminius zal het afvallige volk verleiden voor dertig jaren lang, en zij zullen het verbond vergeten. 12. En Hij zal het heilig volk dat standgehouden heeft in de verzoeking leiden tot de winden van het vuur. En zij zullen verzadigd worden met de appelen van het altaar. 13. En het zaad van Eminius zal Izu heten. En dit geheimenis is groot. 14. En de profeten Gods zullen duizenddrieenzestig dagen profeteren tot het afvallige volk en onder afvallige profeten. Zij zullen slapen bij boomstronken, en hun woorden zullen niet geloofd worden. 15. En de profeten Gods zullen roepen tot de hemelen, maar deze zullen gesloten blijven, totdat de dagen der verzoeking voleindigd zijn. 16. En ik zag een profeet oprijzen uit de schare met ogen van vuur, en hij bracht troost tot hen in de verdrukking. 17. Toen zag ik dat zijn ogen werden doorstoken door een woedende massa, maar het zaad van Eminius dat Izu zou heten kwam hem te hulp, en toen stroomde er voor lange tijd ijs uit zijn ogen, en tijden en wateren werden bedekt door gletsjers. 18. En toen begonnen de woedende massa's te sidderen, zeggende : Ja, Izu is groot. 19. En ik zag een ster uit de hemel vallen die een derde deel van de woedende massa's bedekte. En Eminius gaf hen appelen, opdat ze de volkeren niet

meer zouden verleiden. 20. Ook werd er brood van het altaar aan hun roofdieren gegeven, opdat ze de heiligen met rust zouden laten. En de heiligen hadden rust voor lange dagen. 21. Deze roofdieren waren verschrikkelijk, en de heiligen zouden nog nasidderen voor een ruime tijd. 22. Zalig degene aan wie het Zwaard van Eminius wordt geschonken, want hij zal kunnen eten van de Boom des Levens.

De afval der profeten

23. En in die dagen was er het Lot der profeten en de profetische geslachten. 24. Zij deden veelal dienst in de tempel, en werden uitgezonden als roofdieren. 25. En de profeten Gods in de woestijn hadden een kleine verlichting, maar begonnen tot de hemel te roepen : Hoelang blijven onze monden verzegeld, en wanneer wordt het zegel der honden verbroken. Dit zegel nu was zwaar, en zij leden vurige pijnen. 26. En de Heere zond een arxel tot hen met kleine hoop. En de arxel sprak : Ik kan jullie harten verwarmen, met een kleine vlam, maar ik kan de wond niet verbinden, want de Heere heeft mijn handen gebonden. 27. En een deur in de hemel werd geopend, en een stem van achter die deur sprak : Laten zij nu geent worden op de profetische geslachten. 28. En er kwam een oorlog tussen de profeten, een oorlog alsof er nog nooit één was geweest. En deze werd de afval der profeten genoemd. 29. En de Heere bracht een vuur tot de boom der profeten, en er was een zuivering van tachtig dagen. 30. En de Heere sprak : Niet langer zal Mijn Hand op de ontrouwe profeet rusten. En de Heere bracht de afvallige profeten tot een rots onder de aarde. 31. En deze rots werd de schrik der apostelen genoemd.

De hondenhaag

32. In die dagen liet de Heere een klok bouwen in de tabernakel, en de harten der profeten werden gerust. 33. En de Heere sprak deze woorden : De dagen van de misleiding der profeten zijn voorbij. 34. En de harten en woorden werden getoetst aan deze klok. Ook werden boeken op het altaar des Heeren gebracht. 35. En het Vuur des Heeren verzengde hen.

36. En de geslachten der bouwers kwamen tot het Aangezicht des Heeren. En de Heere stak een vuur onder hen aan, om zuivering onder hen te brengen.

37. En de Heere bevochtigde de aardbodem met Zijn Geest, en liet de hof Genesis uitspruiten op de aarde. En Eminius, de Geest van de ark en de troon, werd uitgestort, en de winden van vuur begonnen te waaien. 38. En de gewetens der heiligen werden verlost van de geesten der wateren. 39. Dit waren de dagen waarop de hemelen en de aarde opnieuw werden geschapen. 40. Zalig hen die tot de poorten van de haai, de tijger en de leeuw gekomen zijn. 41. En het vlees van koningen en afvalligen werd verzameld, en de slangen des hemels daalden neer. 42. Ook werden de bomen van zonden en leugens omgehakt, en er was hout voor zeven jaren in de tempel des Heeren. 43. En een stem sprak : Kent gij het geheimenis

van de hondenhaag ? 44. Want aan het einde der haag zit de vrouw der katachtigen, en zij zal nog eenmaal opstaan om de kinderen van het koninkrijk te misleiden. 45. En zij zullen troost vinden bij de bomen des velds. En de aarde was in verbazing en verwondering dat de grote gevallen Jom was opgestaan. 46. En in haar hand had zij een tepelboom waarmee zij de zielen van kinderen kon binden. 47. En met zeven valse tepelen en sterren kon zij boeken en woorden verzegelen. 48. En de kinderen baden tot God, smekende of Hij het zegel der honden wilde verbreken. 49. Maar de Heer zond Zijn arxel, en die sprak : Ik kan jullie harten een klein licht schenken, maar ik kan de angel niet verwijderen, want de Heere heeft Zijn Woord gesproken. 50. En de kinderen vonden een kleine rust.

51. En de Heer leidde de kinderen tot het hart en huis van Marion, en hun wonden waren diep. En diep in het huis van Marion groeide de tepelboom des Geestes, waaruit heilige melk vloeide. 52. Maar de doornen des Geestes waren scherp, en vele kinderen verlieten de Heere. 53. En deze dagen werden de afval der kinderen genoemd. Maar de Heere ontfermde Zich over hen, omdat zij als wezen waren. 54. En Hij leidde hen tot een rots, waarin zij eeuwige rust vonden. En de Heere noemde die rots de rust der hermitaten.

De zegels der Utmiren

55. En de Heere sprak tot mij : Kent gij de tijden van Utmir ? En de Heere gaf mij een stenen beker van het altaar, en terwijl ik dronk beefde ik zoals ik nog nooit had gebeefd. 56. En de schrik des Heeren viel op mij, en mij werd een groot geheimenis getoond. 57. En de Heer sprak deze woorden : 'Kent gij het geheimenis van de Zoon des Geestes ?' En ik zag terwijl ik in zwijm geraakte hoe de Heere de hemelen en de eerste aarde schiep. 58. En de Geesten Gods kwamen tot elkaar, en ik zag Metensia tot haar man Eminius komen, en zij verwekte Michai, de Zoon des Geestes, die gezonden werd tot de aarde, tot een boos geslacht. 59. En zij hebben hem niet gewild. Bij Mura verwekte zij Marion, de Dochter des Geestes, en de geluiden in de hemel waren groot. En ook zij werd gezonden tot een boos geslacht, en zij hebben haar niet gewild. 60. Toen werd het vossenkind bij de Heere verwekt, en tot de aarde gezonden om een groot profeet te worden, en een heilige voor die dagen. 61. Maar zij hebben hem niet gewild, en hij heeft de heilige pilaar gebouwd. Ja, hij heeft Mura aan de aarde gegeven, de Geest Gods die over de duisternis zweefde. 62. Ja, duisternis heeft de Heere aan de aarde gegeven, opdat haar boosdoeners verdeldigd zouden worden. Ja, de Heere Heere heeft een verleider der volkeren opgesteld, met ogen van vuurvlammen. 63. En Michai zond zijn engel, Sarsia, tot de uiteinden der aarde, om daar vernietigingen aan te brengen, en sprak : 'Ja, het Oordeel des Heeren is groot.' 64. En dit sprak hij door zijn Geest, Eminius.

65. Zalig zij die het derde Utmir bereiken, en de Geest van Zurastael aanschouwen. En dit is een groot geheimenis. Zalig zij die de poorten der hemelen onder de aarde vinden, want zij zullen Metensia aanschouwen.

66. En gij van het vierde Utmir, laat u dan niet verleiden de zegels der Utmiren te behouden. 67. En ik zag een grote leeuw in het midden der hemelen en de tempel verschijnen. 68. En ik hoorde een stem zeggende : Opent dan nu het zegel der honden, om de boekrollen van het derde Utmir te openen. 69. En ik zag een arxel roepende, staande naast de leeuw. En een witte haai des hemels daalde neer. 70. En hij gaf een fluit des geestes aan de anfitaten die de Heere trouw waren gebleven. En ik zag dat door het geluid des Geestes de nachtspelers kwamen. 71. En de arxels kwamen uit hun holen, en vanuit de plaatsen waar zij zich verborgen hielden. 72. Want voor lange tijd moesten zij strijd voeren in de zee en in het binnenste der aarde en onder het aardrond, omdat hun tijd om zich aan de heiligen te openbaren nog niet gekomen was. 73. En zij hadden onbekende koorden voor lange tijd, tussen hen en de zaligen. 74. En zij hadden strijd te voeren met het geslacht der abers.

75. En de honden van Okil werden in de hemelen niet meer gevonden, nadat het zegel was verbroken. 76. En zij werden door de fluit des geestes geleid tot een rots onder de zee. 77. En die plaats werd genoemd het graf der hermitaten. 78. En de attentaten Gods vroegen aan hen die de fluit des geestes hadden : Speel voor ons, en neemt ons mee tot de nachtspelers. 79. En ik hoorde een andere stem zeggende : Opent dan nu het zegel van het tweede Utmir. En er was een stilte in de hemel van achtendertig uren. 80. En ik zag het Huis van Marion oprijzen om de aarde te vervullen. 81. En toen zag ik een Geest komende van het altaar om het zegel van het eerste Utmir te verbreken. 82. En de oude abers werden uit de heilige steden verdreven, door de koorden van Michai en de Genesis.

83. En ik zag een hemelpoort geopend, en ik zag de Genesis als een boot zweven boven de wateren in een wolk tussen de wateren boven de aarde. 84. En ik zag een schip genaamd de duivenballon. En uit die ballon kwamen de arxels van Metensia om zich als netten over de aarde te verspreiden. 85. En zij werden genoemd de putsen, de karsuiken en de karazuur. 86. En in die dagen begon Kabbernal, de Geest van het Altaar, de discipelen van Michai aan te grijpen, en begon uit te storten op alle zielen. 87. En dronkenschap viel op de nachtspelers, en het heilig vuur greep de eerstelingen van Marion aan. 88. En dezen kwamen uit een grote verdrukking.

De tempel van Metensia

89. En ik kwam tot de tempel van Metensia, waar de wateren van bloemen door buizen liepen, en waar de vlammen der heilige vruchten waren. 90. En ik zag Metensia, de Geest des Heeren, baden in het tempelbad. En haar altaar bracht waterige geluiden voort, en aldus was ik in de wolk des Heeren. 91. En ik zag haar worden tot een stad en gewest, tot een veld des Heeren, waar de heiligen voor Eeuwig konden wonen. 92. En zij wiste al hun tranen af. En de inwoners van de stad zongen een lied die zij alleen kenden. 93. En Metensia leidde hen in dronkenschap naar de diepere wouden van haar Geest. 94. En niemand

kon in haar stad wonen dan degenen die haar zegel droegen. En dit teken was een watermerk. 95. En Metensia begon uit te storten op degenen die haar Geest droegen. En meerdere altaren werden opgericht, en zij sprak recht in marmeren hallen. 96. En Metensia's zuilen begonnen te groeien en bloemenzeeën begonnen de heilige priesters te leiden. 97. En zij herstelde het ambt der vrouwen, en zij leidde een zee van priesteressen op tot de Heere. 98. In die dagen sproot het bloesem des hemels uit, en de bloemen des velds maakten hen die het ijs vasthielden dronken. 99. En Metensia bracht velen tot zwijm.

De Tijden des Heeren

100. En toen leidde de Heere mij op een berg en ik werd gevoerd tot de tempel van Eminius. En toen ik de poorten van zijn tempel bereikt had viel ik in zwijm. 101. En de Heere sprak dat wanneer ik het zegel van Zijn tempel kon openen, dan zou ik opgenomen worden tot nieuwe hemelen. 102. Dit zouden de eerste hemelen zijn, die al voor de schepping der hemelgewesten bestonden. 103. En het zegel begon te openen door een loflied.

104. Eminius, Lof komt tot Uw poorten. 105. Lof van verre nadert tot U, Gij groot geheim, nu ontsloten. Uw tranen bereik ik nu. Ik zal de beker der tranen drinken tot de laatste druppel, en één met U zijn, voor altijd, Geest van God. U te kennen, waar Uw Wind vandaan komt, is mij meer waard dan oorlogstuig. 106. Ik wil met U lijden, en met U sterven, om Uw hemelpoort te bereiken. D'overwinning is mij niet van waarde. 107. Ik wil leven in Uw hart, oh Heer, en al uw tranen drogen, en dragen steeds weer. 108. Eminius, Leeuw van oudsher, ik wil Uw oorlogsgeheimen kennen, en neerleggen mijn eigen wapenen. 109. Ik wil mijn boeken verbranden, om uw boeken te lezen.

110. En ik zag de tijden van Eminius, en daarvoor de tijden van Metensia. En zij waren de Tijden des Heeren. Bij Metensia verwekte de Heere de slangen des hemels. 111. Ook zag ik de tijden van Kabbernal, ver voor deze scheppingen.

112. En Kabbernal werd groot tot een stad des Heeren, en zij die in de stad waren dronken de Tranen des Heeren. 113. En er was Rust in de Tranen des Heeren, en de Heere liet het bloesem van Zijn Hart zien. In die dagen waren de wereldschepen op aarde, en zij omhulden elkaar met sieraden van oude verhalen. 114. En de Heere liet al Zijn Tranen kennen en er kwam grote Rust tot de poorten van Kabbernal. 115. En het vuur van Zijn Tranen begon de aarde te wassen. Dit waren de dagen van de brandende zeep. 116. En de Heere leidde hen van Rust tot Rust.

117. In de Tranen des Heeren is het heilige zaad. In ik zag de geslachten der profeten zich afzonderen om de Heere te dienen. Ook zag ik de geslachten der apostelen, veertien in aantal, en zij hadden het bloed behouden in de aderen des Geestes. En ik zag een nieuw lichaam des Geestes verschijnen.

De Nieuwe Openbaring II

1.

De zee van ijs

1. En ik zag een grote draak komende uit de zee van ijs. En deze draak droeg de naam Iptus. 2. Ben ik bang voor zijn grote hart, waar zielen tussen zijn muren worden verpletterd, waar hij ademt, levend van de dood ? 3. En ik zag een leeuwenhart met een kroon, opkomen uit de zee van ijs, om de aardbodem te vervullen en in te nemen. 4. Ben ik bang voor dit grote hart, waar zielen tussen zijn muren worden verpletterd, waar het ademt, levend van de dood ? 5. En ik zag een moederhart, met moedersmart, zoekend naar haar kind, maar het was niet meer. 6. Ben ik bang voor het moederhart, het berenhart, verslindende alles in haar woede, waar zielen tussen haar muren worden verpletterd, waar zij ademt, levend van de dood ? 7. En ik zag een nog grotere draak opkomen uit de zee van ijs, om het moederhart te verslinden. 8. En kou kwam over de aarde. Ben ik bang als het moederhart en het hart van het kind niet meer bestaan ? 9. En ik zag een grote witte schare, voortgedreven door de wind, terwijl er wolven uit het hart van de aarde kwamen om hen te verscheuren. 10. En deze dagen werden genoemd het Grote Amerika. 11. En ik viel op mijn knieën en de Geest van God hief mij op, en bracht mij tot een oude schuur waar het Eeuwig Voedsel zich bevond. 12. En toen sprak de Geest : 'Eet, opdat gij de visioenen aanschouwt die u inzicht zullen geven over het laatste der dagen.' 13. En toen ik van het voedsel at, begon mijn buik te steken als door de hitte, maar mijn benen werden zoet als honing. 14. En de Geest sprak : Komt dan op, dan zullen wij tezamen tot de deur der Late Dagen gaan. 15. En ik zag een deur geopend en de Geest hief mij op. 16. En ik zag het Grote Amerika als een nijlpaard zitten aan vele wateren. 17. En de Ziel des Heeren kwam tot mij en raakte mij aan, zeggende : Vele gruwelen zijn tot dit land gekomen, en vele gruwelen zijn van dit land uitgegaan. 18. En ik zag zwermen met vliegen komen om het nijlpaard te verslinden. En de Ziel des Heeren sprak : 'Veel vlees heeft dit volk gegeten, en velen hebben van haar vlees gegeten.' 19. En de arxel van de zee van ijs liep naar de draak en wierp hem in een grot en verzegelde deze. 20. En ik hoorde gewezen als het gewezen van katten.

2.

De Dag des Vlezes

1. En in die dagen werd de heg des Heeren groot, en een geitenbok maakte zich groot tegen de sterren. 2. Maar zonder geluid werd de geitenbok door de heg des Heeren bedekt. 2. En een ketel begon zich groot te maken tegen de sterren, maar zonder geluid werd de ketel door de heg des Heeren bedekt. 3. En de Geest sprak : Deze dagen werden genoemd het Grote Spanje. 4. En de Ziel des Heeren maakte zich groot, en bedekte de heg des Heeren. 5. En ik at van de heg des Heeren, van

eeuwige vruchten, en de Ziel des Heeren kwam in mij. 6. En ik werd geleid tot een dorre streek waar wilde katachtigen zaten. 7. Zij wachtten op iemand die hen van dorst zou bevrijden, maar er was niemand. 8. En toen zag ik een ster uit de hemel vallen en de woestijn werd vruchtbaar. 9. En de Heere sprak deze woorden : Nu is het Grote Spanje gevallen. 10. En weer hoorde ik geweent. En de Heere stond voor mij in zijn vurige wagen. 11. En Zijn Geest sprak : 'Kom, opdat ik u dingen kan tonen.' En de Geest hief mij op tot in de wagen des Heeren, en weer werd ik tot een dorre streek geleid. 12. Hier zag ik de vlammen des Heeren, en zij droegen kaarten op hun schouders. En zij bewogen zich als de predictaten. 13. En zij hadden de gaven van het heilige vlees. 14. En vanuit het Vlees des Heeren kwam profetie en allerlei tongen, en zij deden grote wonderen. 15. En de Heere sprak : 'Zalig hen die tot het altaar van vlees gekomen zijn, want dit vlees is eeuwig.' 16. En de Ziel des Heeren kwam om het altaar te bedekken. 17. En ik zag hen die van vlees waren ontdaan, en zij werden bedekt met eeuwig vlees. 18. En een grote schare kwam tot de vuurvlammen des Heeren, en de Heer sprak : 'Zalig hen die tot de ark des vlezes gekomen zijn.' 19. En toen de ark begon te spreken vielen er velen als dood op de grond. 20. En vanaf die dagen begon de heg des Heeren vlees te worden.

3.

De Traan van Vlees

1. Ja, zalig hen die geloven dat de bloem vlees geworden is, als het Woord Gods. 2. En zalig hen die geloven dat de heg des Geestes vlees geworden is, want zij zullen de gaven van vlees ontvangen. 3. En zij zullen een nieuwe aarde scheppen. 4. Geef dan acht, want de Geest is geworden tot de Ziel des Heeren, om de winden der wateren aan te drijven. 5. En de Zielen des Heeren zweven over de grotten en wateren der aarde, en over de wateren die boven de aarde zijn. 6. Ja, zij zweven over de hemelen om hen te bedekken in het laatste uur. 7. Laat dan de Zielen des Heeren u leiden tot de ark van vlees. Dan zult gij het eeuwige vlees ontvangen. 8. Ja, de muren zullen vlees worden om te getuigen, en zij zullen de rechters zijn van de nieuwe aarde. 9. Gij bent genaderd tot een aarde van vlees. Een aarde waar zij elkaar niet meer kunnen vereten, want het vlees des Heeren is eeuwig. 10. En de tanden der aarde werden tot vlees, en zij konden elkaar niet meer bijten. 11. En de tempelen werden geheel van vlees, opdat de priesters geen onheilige daden konden verrichten. En het altaar begon te spreken. 12. En het altaar sprak deze woorden : 'Nu is dan de tijd dat alles vlees zal worden, en niets zal zich voor het aangezicht des Heeren kunnen verbergen.' 13. En de arxels des Heeren droegen kaarten op hun schouders, en de heerlijkheden Gods begonnen openbaar te worden. 14. Gij dan zijt vlees geworden in de traan des Heeren. Ja, ziet, de traan des Heeren is vlees geworden. 15. Gij dan, laat het Woord des Heeren vlees in u worden, en Zijn Tranen. 16. Hierop is de gehele wet gebouwd. 17. Ja, ziet toe, en onderkent dat de wet des Heeren vlees is. 18. Laat u dan binden met Eeuwige Koorden van vlees, opdat uw geest vlees kan worden. 19. En dit vlees is eeuwig.

De zee van vlees

20. En ik zag hen die het Heilige Vlees aanbaden, en zij hadden dag noch nacht rust. En zij brachten de Heilige Tranen in schalen tot de aarde, opdat er wonderen van vlees zouden zijn. 21. En zij die van de tranen dronken kwamen in zwijm en ontvingen de gaven en werkingen des vlezes. 22. En zij hadden toegang tot de bloemen des vlezes voor het altaar Gods, en tot de zeven vlezen voor de ark des Heeren. 23. En zij hadden vleesgeworden boeken, en de vlezen Gods waren aan hen onderworpen. 24. En het Heilige Vlees sprak tot hen in de tempel : 'Ziet, de ure is gekomen dat de tafelen der wetten vlees zijn geworden.' 25. En de boeken vonden woning in hun harten, en zij werden geleid tot de wateren van Kabbernal. 26. En ik zag een zee van vlees, en een grote schare staande voor haar poorten. En ik zag de Karazuur komen om hen die het zegel van Metensia droegen toe te laten tot de zee. Zij hadden het vlees van ijs en vuur. En ik hoorde een schreeuw in de hemelen, en een deur viel dicht. 27. En Metensia werd vlees in hen, dragende de bloem des hemels, en zij hadden het lichaam als van de Heere. 28. En Metensia werd voor hen tot een Ziel en tot een Arm.

4.

De Melk des Heeren

1. En het werd aan Metensia gegeven een Eeuwigheid te worden, tot een parel schitterende in de zon. 2. Brengt dan troost aan haar hart, want haar wonden zijn velen. 3. En ook aan Kabbernal werd het gegeven een Eeuwigheid te worden, tezamen met Matas, Eminus, Santra en Mura. 4. En de Geesten Gods werden tot Eeuwigheden, en aan hen werd de Eeuwige Geest en de Geest aller eeuwichheden geboren. 5. En zij kwamen tot elkaar in Zielen om tot één vlees te worden. 6. En daarom is het geheimenis des vlezes groot, omdat het op de eenheid der Geesten Gods wijst. 7. En de Vlezen des Heeren kwamen tot volwassenheid om de heiligen te leiden, en om vele tranen te drogen. 8. Ja, zij kwamen tezamen in de traan en werden tot één vlees. 9. En de Heere Heere liet mij de gruwelen van de aarde zien, de dagen waarin men huwde. 10. En de Heere sprak : Alleen de profeten zijn gemachtigd te huwen, en Hij sprak hiermee over een groot geheimenis. 11. En de Heere hief mij op en leidde mij tot een woestijn. En ik zag daar een geest dwalen met zeventig ketenen om zich heen. 12. En de Heere sprak, zeggende : Deze ketenen zijn de onheilige verbonden die Mijn volk gelegd hebben. 13. En de Heere goot water in de mond van zijn geest en brak de ketenen zeggende : de dagen van het onheilige verbond zijn voorbij. Vanaf nu zijn alleen de profeten gemachtigd te huwen. 14. En de Heer sprak : Zalig zij die door profeten huwen, en zalig zij die zich niet hebben bevlekt met vrouwen, want zij zullen het zegel des Heeren dragen, en zijn aan de Geesten Gods overgeleverd. 15. En wederom hief de Heere mij op, en gaf mij aan Zijn Geest. 16. En de Geest Gods sprak : Zalig hen die door de Geest tot vlees zijn geworden. 17. En de Heer voerde wit brood aan de roofdieren in de woestijn. 18. En de Heere sprak, zeggende : Nu zijn de dagen gekomen

dat de heiligen verzadigd worden door de melk des Heeren en de honing des vlezes. 19. Nu zijn de dagen gekomen dat de tepelen des Heeren vlees zullen worden, tot overvolle verzadiging van hen die Hem nauwgezet zoeken. 20. En de Heere verscheen in smetteloos wit, en bliksem verscheen naast hem, als een licht dat over de aardbodem viel. 21. En ik zag hen die uit de woestijn der verzoeking kwamen, en de melk des Heeren vloeide als licht om hun hoofden, totdat zij in de melk des Heeren baadden. En zij werden verzadigd tot in aller eeuwigheden. 22. En ik zag hen die de vrouwen der aarde en de zwarte vrouwen hadden gehuwd om de vrucht der eeuwigheid terug te brengen tot de tempel. En zij kregen kronen van melk en tepelen om de hongerige roofdieren des hemels te voederen. 23. En zij waren als arxels voor de Heere, en de slangen van Metensia eerden en dienden hen. En zij werden geleid tot het gebeente des Heeren. 24. En zij vonden grote rust in de tepelen van het been des Heeren, en zij gaven eer aan de sterren van Metensia. 25. Zalig hen die tepelen op hun buik dragen, want zij hebben een eeuwig pantser, en zalig hen die hun hoofden hebben bezegeld met tepelen, want zij zullen eeuwige visioenen ontvangen. 26. Streeft dan naar de eeuwige gaven, en gij zult leven als de stromen. 27. En ik zag arxels van eeuwige profetie in de tempelen des hemels verschijnen en zij droegen schalen met melk des Heeren, en waren geschoeid met tepelen. 28. En zij stonden op de heilige rots des Heeren en begonnen de schalen uit te gieten over de aardbodem en de hemelen. 29. En de Heere sprak deze woorden : Zalig hij die drinkt van de melk des Heeren, want hij zal geleid worden op eeuwige paden. 30. En de aardbodem geraakte als in vuur, en werd door de winden verslonden.

Het dal van dorre doodsbeenderen

31. En ik zag de heilige tepel groot worden op de berg des Heeren, en brandende als vuur, terwijl het veranderde in been. En een stem sprak : Nu is het Woord des Heeren bot geworden. En ik zag het bot het vlees verslinden, en de Heere sprak : Zalig hen die verslonden zijn door de roofdieren der aarde, want voor hen is het Koninkrijk Gods. 32. En ik zag hen die verslonden waren door roofdieren voor Gods Troon verschijnen, en zij kregen een staf van bot om als koningen te heersen. 33. En de Heere sprak : Weet dan dat alleen degenen die verslonden zijn door roofdieren kunnen naderen tot Michai. 34. En in die dagen kwamen vele verslondenenen tot Michai. En zij vonden een lichte troost bij elkaar. 35. En ik kwam in een dal van dorre doodsbeenderen na het drinken van de tepelen der botten, en ook zag ik daar as liggen. En tussen deze beenderen lagen de eeuwige beenderen des Heeren. En toen ik deze beenderen aanraakte kwamen gaven over mij, en ik begon te profeteren. Ook sprak ik in vreemde talen, en geraakten mijn handen als in vuur. 36. En de Heere sprak tot mij, zeggende : Het bot kan het eeuwig vlees niet verslinden, en zalig hij die het eeuwig bot draagt, want zijn beenderen zullen niet verbroken worden, en over hem heeft de dood geen macht. Hij die de eeuwige tepel op het eeuwig bot aanschouwt zal voor altijd verzadigd zijn. En ik werd verblind door een licht, en kon geruime tijd niets zien. 37. En toen hief de Heere mij op, en daalde vervolgens neer op

een plaats genoemd het Oude Amerika. 38. En ik zag de gezichten van drie stamhoofden gebeeldhouwd in bot, en zij droegen een gloeiende tepel op hun voorhoofd. 39. En de Heere bedekte de tepelen en duisternis kwam tot de plaats. 40. En de Heere vroeg of ik het geheimenis wilde weten van de drie stamhoofden in het gebeente en ik stemde toe. 41. Toen sprak de Heere deze woorden, zeggende : De drie stamhoofden zijn drie geesten die de schatten der aarde bewaken. Die schatten zijn alleen te vinden in de diepste duisternis, in het diepste ijs en daar waar de geesten met de meeste koppen wonen. 42. Alleen zij die verslonden zijn door de Geesten Gods kunnen daar komen, op de plaats waar de Heilige Voeten des Heeren staan. 43. En de Heere verslond mij in Liefde.

Acha

44. En ik voelde wat het is om te staan op de rots, en ik besepte dat dit het altaar des Heeren was. En het altaar droeg de naam Acha, en stond als een duistere man voor mij. En de Geest Gods viel op mij en bracht mij in zwijm. 45. En ik kreeg een zwarte staf in mijn hand en die staf werd genoemd de Heilige Verslinding. En de Heer sloeg velen met deze staf om hen tot wedergeboorte te brengen. 46. En Acha droeg de honing des Heeren tot de ark, waar heilige liederen verschenen. 47. En de staf was als de fluit des geestes.

Het Eeuwig Gebed

48. En de Heere sprak : Zalig hen die genaderd zijn tot Acha, en zalig hen die van zijn vruchten eten. En ik zag een grote schare met verslonden die de ruiters werden van hen die hen hadden verslonden. 49. En deze ruiters waren duister en vol van ijs. 50. En zij hadden kaarten op hun schouders, waardoor hun gezichten veranderden. 51. En niemand kon hen navolgen, en niemand kon hun liederen zingen dan zijzelf. 52. En zij droegen een eeuwige wapenrusting met namen die niemand kende dan zij. 53. En zij hadden de macht om eeuwige wonden te genezen, en zij droegen vreemde littekenen. 54. En zij kwamen om het heilige en eeuwige gebed te herstellen, en zij leerden de oogst der aarde te bidden deze woorden : Laat ons de werken der abers niet bezingen, maar bindt onze tongen en leidt ons tot Kabbernal. 55. Laat het zo zijn dat U spreekt wanneer wij spreken. 56. En laat uw heilige arxels waken over de schuilhoeken van onze monden. 57. Laat het uw adem zijn als wij ademen, en leer ons de woorden van Metensia. Schrijf ze op de tafelen van onze ziel. 58. Bindt onze hoofden met uw heilige koorden, opdat wij de gedachten van Metensia denken, in haar visioenen van vlees. 59. Geeft ons denken vlees en been, met vleugelen van uw geest. 60. Laat Eminus onze raadsman zijn, en laat Matas ons leiden tot de dieptes van het bestaan. 61. Hoor ons gebed en leer ons eeuwige gebeden te bidden om uw eeuwige wetten te herstellen. 62. Stort dan de heilige eeuwige ziel op ons uit, en leidt ons tot eeuwige velden. 63. Laat ons de wet der heilige verslinding niet vergeten, en geef ons het hart van Michai. 64. Laat ons niet wegglijden in tomeloze smeking om uw Geest, maar laat ons zijn als uw Geest. 65. Leer ons te offeren aan uw Geest, en leer ons uw geest te

lokken als een geliefde. 66. Leer ons te betalen met zuivere munt. Metensia Eminius.

67. En ik zag een eeuwige ark voortkomen met eeuwige gebeden, en de zielen der heiligen werden verzadigd.

68. En aan de heiligen werden eeuwige visioenen gegeven, opdat zij eeuwige genezingen ontvingen.

69. Ook waren daar ridders die met de aarde onderhandelden, en zij hadden zich vrouwen verkozen, als tekenen van koop en verkoop. En die vrouwen waren als wonden in hun zielen. 70. En zij leden lange tijden onder de onderdrukkingen der vrouwen, totdat een deur in de hemel openging en zij de merktekenen der Geesten ontvingen. 71. En deze merktekenen waren als eeuwige vleesgeworden visioenen.

72. En zij verzamelden de merktekenen als de kaarten der nachtspelers, en brachten hen tot hun schouders. 73. En zij hingen de heilige Wonden des Heeren aan, waar zoete honing uitvloeide. 74. En zij leerden eeuwige liederen en brachten troost aan het hart des Heeren.

73. En in die dagen waren de nachtspelers op aarde, om genezing te brengen tot de harten van velen.

De Nieuwe Openbaring III

1.

De verschijning van Baccus

1. En ik zag een tweekoppige distelslang in de hemel verschijnen, en zijn macht was groot. En toen hij zijn bekken opende sprak hij onverstaanbare woorden van groot gezag. 2. En ik was niet bij machte de vertaling te kennen of iets ervan op te schrijven. En het beest bleef brullen. 3. Zo zal dan de verschijning zijn van het beest des Heeren. En rivieren kwamen voort uit rotsen, en de bomen lieten hun macht zien. 4. En ik zag een ruiter met als naam de hel, zittende op een rossig paard, en het hellenrijk volgde hem. 5. En hij had een beker in zijn naam genaamd Baccus, en die naam werd groot op de aarde. En in die beker zat wijn die nooit opraakte, terwijl de wijn begon te stromen. 6. En ik zag hen van het hellenrijk en hen die op de aarde woonden in de wijn verdrinken. En zie, de beker genaamd Baccus werd vlees, en kreeg macht om velen te verleiden. 7. En hij deelde een nummer uit dat aan een ieder werd gegeven die op de aarde of in de hel woonde, en dat getal was tweeduizendzeshonderdzessenzestig. 8. En allen die het merkteken ontvingen volgden de beker die vlees geworden was tot een rots. En een groot gelach steeg tot de hemelen, maar de hemel weende, en sidderde op haar grondvesten. 9. En een parel verscheen in de hemel, rood als wijn, en spleet in tweeën. En de Heere sprak : 'Mengt dan nu het meel en de wijn.'

De strijd tegen Baccus

10. En Baccus streed tot de heiligen, en zij vonden vertroosting bij oude boeken. 11. Uit de bekken van het beest des Heeren kwamen boeken voort, maar geen van de heiligen was in staat het te lezen, daar het in een andere taal geschreven was. En de heiligen weenden voor duizenddrienzestig dagen. 12. En na die dagen greep de Heere Baccus en brak deze. En een gewezen steeg op van de aarde en de hel en zij riepen : 'Nu is de beker der hoeren gebroken. Wie zal nog redding vinden ?' 13. En de aarde brak open in vier delen en slokte het hellenrijk op. En zie, het paard waarop de ruiter genaamd hel zat, had drie ogen, en vuur kwam uit dezen. 14. En Baccus begon woorden te spreken tot de allerhoogste, en klaagde om de plagen die de Heere had gebracht. En weer daalde de Heere neder en brak de kaak van Baccus. 15. En er was een stilte van dertig uren in de hemelen, en de aarde begon nieuw gewas voort te brengen. En de Heere sprak : 'Zie, Baccus zal drie keer gebroken worden.'

Het herstel der apostelen

16. En in die dagen begon de wijn des Heeren te vloeien, en hen die zich in ontsteking bevonden om wille van de Heere werden als de distels, en volgden de tweekoppige distelslang. En de Heere begon die dagen te brullen, en een tweekoppige leeuw verscheen in de hemel. 17. En deze begon te lezen uit de boeken van de distelslang en vertaalde het voor de heiligen. En de Heere sprak : 'Nu is het ambt van apostelen hersteld, en zij zullen niet meer vervolgd worden in Mijn tempelen.' En de Heere gaf rust aan zijn apostelen, en aan hun geslachten.

2.

Het lam van Baccus

1. En de Heere bracht Baccus tot een grote oven en brak de voeten van Baccus. En de wijnen des hemels begonnen de heiligen toe te rusten tot de laatsten der dagen. En zij droegen de wonden van de tweede Christus en de tweede profeten in hun voeten. 2. En de Heere sprak : Wee hen die op de aarde en in de hel wonen, want de tweekoppigen zijn tot hen gezonden. En ik zag een tweekoppige arend een lam verscheuren. Dit dan was een vals lam die zij vereerden. 3. En het lam gaf licht om de tweekoppige arend te verblinden. Toen zag ik een tweekoppige haai komen die het licht van het lam opslokte. Maar het verscheurde lam begon grote woorden tot de hemelen te richten, en grote beroerten kwamen tot de profeten en hun geslachten. 4. En zij vielen als in zwijm op de grond, en velen begonnen zich tegen de Heere te keren. Dit dan is de afval der profeten. 5. En het lam dan zocht troost bij Baccus, maar het vuur van de grote oven had hem verteerd, maar het lam wist dit niet. 6. En toen dan het lam bij de resten van Baccus aankwam, weende het voor zessenveertig dagen. 7. En vele heiligen kregen medelijden met het lam, ook enkelen die van de Heere waren. 8. Maar de toorn des Heeren

ontbrandde tegen het lam en hen die medelijden hadden, en de grote oven verzengde hen allen. En grote angst viel op de rest van de profeten, en zij waren ziek voor enige tijd en kregen visioenen.

De behoudenis der wijn

9. En ziet, het rossige paard kreeg een tweede kop, en misleidende boeken kwamen uit zijn bek om velen te verleiden. En de boeken hadden macht om vuur uit de wolken te doen laten neerdalen. En grote vrees kwam tot hen die de boeken lazen. 10. En de Heere gaf mij een sleutel om de zessenveertig geslachten der profeten te openen, en die nacht had ik vele nachtvisioenen. En de Heere sprak : 'Nu de aderen der profeten geopend zijn zal de wijn behouden worden en niet meer ter aarde vallen.' 11. En de Heere liet het zaad en het kruid tussen de wijnen stromen.

3.

De noodzaak tot tuchtiging

1. En de Heere bracht een brandende wind tot de profeten in de verdrukking, en sprak : 'Van nu aan zal de apostel de vader zijn van de profeet. Vervloekt is dan iedere apostel die zijn zonen niet tuchtigt en vervloekt is dan iedere apostel die zijn zonen niet bedekt.' 2. En de Heere gaf Zijn profeten haren mantels en haren dekens en sprak dat zij nog enige tijd in de woestijn moesten leven. 3. En de Heere verbrandde vele boeken die de hoofden van de profeten kwelden. En de Heere gaf hen een nieuw boek. Zalig hen die de woorden van dit boek lezen, verstaan en doen, want zij zullen koningen des Heeren genoemd worden en schenkers van de tweede wijn. 4. En de Heere bracht schenkers tot hen die in de woestijn leefden, en liet hen de geslachten der engelen zien. 5. En hen die rechters waren droegen vlammen van zaligheid, en zij waren de vaders der apostelen. En zij deden grote wonderen en tekenen. Zij hadden de macht de dieren des hemels op aarde te laten verschijnen. 6. En de Heere toonde mij het geslacht der tweekoppigen, en dit geslacht was groot. En ik boog voor hen in de hemel waar ik opgenomen was, maar de Heere sprak : 'Ga recht op je voeten staan. Zij hebben van de bittere vruchten van Rietel gegeten, en zijn door de tweede Mura rein geworden.' 7. En ik zag dat zij die in de eerste drie Utmiren zuiver hadden geleefd door de Heere tot engelen werden aangesteld in de vierde Utmir. 8. En de tweekoppigen hadden toegang tot de diepste heiligdommen van God in Zijn zuiverste tabernakels. 9. Ja, zij waren het die de gloeiende kolen van de allerheiligste altaren en arken mochten verplaatsen. 10. En hun macht was groot, want zij waren vol van het lijden en sterven van de Heere, en zij aanbaden de Ziel des Heeren met hun vleugelen dag aan dag, terwijl zij geen rust hadden. 11. En ik zag de Heere zitten als een zevenkoppig dier op Zijn Troon. En Hij sprak : Ja, zeven tijden zullen over de aardvlakte glijden om de aarde te louteren, en dan zal zij geheel des Heeren zijn. 12. En deze woorden waren groot, en ik zag tongen van vuur uit de koppen komen. 13. En de Heere sprak : 'Velen zullen komen om deze woorden trachten te ontcijferen, maar

alleen hen die in de krachten des Heeren leven zullen het verstand hebben om de woorden te berekenen.' 14. En het Dier had zeven wonden en geleek op een schaap, met bekken als van slangen en eenden. En zo was dan de verschijning des Heeren. En de Heer sprak : 'Aanschouwt dan de draak des Heeren. Gij zijt zalig dat gij hier gekomen bent.' En wat ik toen zag was ik niet gemachtigd om op te schrijven.

4.

Het Sarhah des Heeren

1. En na hetgeen niet geschreven mocht worden zag ik een brandende struik met miljoenen takken. En ineens veranderde de struik in het hoofd van een leeuw, en deze leeuw sprak ontelbare woorden. 2. En ik zag hen die de hemelen en hun afmetingen mochten bereken, en zij hadden palmbladeren in hun handen waarmee zij wuifden. En zij stonden voor een grote zee. En deze zee was vol met wijn, gemengd met vuur en ijs. 3. En dezen hadden de godslasterlijke beesten van het tweede overwonnen. En zij hadden ogen als vogels en in deze ogen waren getijen als eb en vloed, en deze ogen waren groot. 4. En hun getal was tweemiljoenhonderdvierenveertigduizend, en zij zongen het lied van de tweede Mozes. En zij waren losgekocht uit alle stammen der apostelen en profeten. 5. En zij waren rein in de ogen van de Heere, onbevlekt van vrouwen, en hun bloed was bestand tegen de tweede slang en zijn nageslachten, want zij hadden hun bloed laten vermengen met het kostbare Tweede bloed des Heeren. En zij hadden toegang tot het tweede duizendjarig rijk des Heeren. 6. En de tweede Abraham had bloed van het altaar aan hun deurposten gesmeerd, opdat de derde en vierde dood hen niet zouden vinden. 7. En zij waren zalig in Abrahams schoot en dronken wijn van zijn heilige baard, en waren volkomen verzadigd door de melk der borsten van de tweede Sara. En zij werd ook genoemd het Sarhah des Heeren, en deze plaats was zoet. 8. En de engel Torio daalde neer tot mij, en gaf mij de sleutel om het geslacht der driekoppigen te openen. En zij hadden grote macht in het tweede duizendjarig rijk, omdat de Heere hen tot die dagen had opgespaard. 9. En zij hadden de vingers van Spricht om ketenen open te maken, en de Heere zegende hen. 10. Vertrouwt dan op de Heere uw God, want Hij heeft Zijn driekoppigen tot u gezonden om de poorten van uw nachten te behoeden. En zij zullen vele wonden verzoeten. En de Heere sprak : De dagen zijn kort. 11. Neemt dan het tweede evangelie Gods en verkondig het aan de ganse schepping tot tweede behoudenis. En Hij sprak over het geheimenis van de tweede geest. 12. Laat dan uw hart besprenkelt zijn door het heilige bloed van de Tweede Christus, en weest één met Hem, als met het dier van uw geest. En toen liet de Heere zich verplaatsen op een vurige wagen die over een baan met vurige kolen reed. 13. En Zijn paarden vatten vlam, en Hij verdween. En toen kwam de engel Torio wederom tot mij, en legde een gloeiende kool in mijn hart, en sprak, zeggende : 'Ziet, gij zijt gezalfd voor het aangezicht des heeren om Zijn werken te doen.' En hij was dan de engel der driekoppigen. 14. En hij sprak de woorden tot een eeuwige gemeente : 'Blijft dan in de Liefde, en begint de woorden des heils te

verkondigen tot de gemeente, en vandaaruit tot de vier uithoeken der aarde. Leert hen aldus de geheimenissen van de tweede wijn en het lijden. 15. Laat hen die het ijs niet willen aanvaarden achter, en laat hen u niet storen. Zij zijn als het stof van de wind en zullen vergaan. Maar hen die het ijs kennen zullen leven tot in aller eeuwigheden, en zij zullen leren en nemen van de verborgenheden des hemels. 16. Zalig hem die deze woorden hoort en ze doet.' En het tweede vrede-rijk des Heeren nam bezit van mij en de engel verdween.

5.

De Verschijning van de Tweede Christus

1. Zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Want zij zullen gaan van behoudenis tot behoudenis. Ja, want de Heere heeft vele behoudnissen gereed voor hen die Hem zoeken. 2. En de Heere brandmerkt Zijn geliefden met ijs, met de kostbaarheden van Zetdonia. 3. Maakt dan open de poorten voor de Heere, opdat gij ook bij hem ingang zult vinden. 4. En ik zag de tweede Christus staan en viel als dood voor Zijn voeten. En ik zag enkele witte smalle doeken om zijn hoofd en tussen zijn haren. Zijn haren waren wit, en zijn ogen als het morgenblauw. En Hij sprak : Zie, Ik ben dood geweest, en nu levend tot in aller Eeuwigheden. 5. Ik ben de Eerste en de Laatste, dragende de sleutels van de dood, de hel en de tempelen. En Zijn gezicht straalde als de volle bliksem, en ik voelde mij alsof al mijn bloed uit mij wegstroomde. En toen sprak Hij : Schrijf tot de tweede gemeenten hetgeen Ik te zeggen heb.

Aan Efeze

6. Schrijf aan het tweede Efeze : Gij architecten van het huis Gods, gij hebt de bouwstenen van zijn nieuwe gemeente gelegd, en het kwade weggesneden. Gij haat het kwaad zoals de Heere het kwaad haat, en daarom heeft de Heer u een zuiver altaar gegeven. 7. Ook hebt gij Zijn ijs niet veracht, maar laat niemand zich opblazen in kennis. Legt u toe op de kinderlijkheid en het lijden, opdat gij uw zielen zult behouden in de dag des heeren. Die dag zal komen als een vuur. 8. Slijpt en wast uw kennis dan aan het kruis des heeren, zodat het u niet aangerekend wordt op die dag. Gij dan zult de vruchten des levens eten, indien gij de wortels van de boom kent. Zo zult gij zalig wezen en de Heere zal u Zijn steen op uw voorhoofd geven, en u laten eten van het allerheiligste manna. Dit dan is het Tweede Woord.

Aan Smyrna

9. En schrijf dan aan de gemeente van het tweede Smyrna : De Heere kent uw verdrukkingen en uw armoede, daar gij het tweede kruis draagt. Ja, gij zijt jong en zult veel moeten lijden om het Woord Gods gestalte te laten krijgen, en Zijn tempel. 10. Gij zijt dan het zaad op de tempelbodem, maar gij zult worden tot een altaar. Vreest dan niet wanneer gij voor onaangename verassingens komt te staan. Deze dingen moeten

geschieden, en zijn uw sleutels tot zaligheid. Ja, u zult gemeten worden tot een passend lid in de tweede gemeente Gods. 11. Laat dan de raadselen des Heeren u verheugen en zoekt naar de bron achter alle dingen. Dan zult gij de kroon ontvangen, en gij zult van de derde en vierde dood geen schade lijden. 12. Sla dan acht op de verzoeking en ken uw vijand, opdat gij niet door uw zonden zult lijden. De Heere heeft u dan een zekere onwetendheid aangemeten tot uw eigen zaligheid, maar laat dit u niet aansporen tot roekeloosheid maar veeleer tot vrezen en beven. 13. Siddert, gij die jong zijt, want gij hebt vele vijanden. Zij dan zullen u overleveren aan de synagogen des satans, en gij zult niet kunnen spreken voor geruime tijd. Maar de Heere zal uw tong zuiveren en gij zult de kostbaarheden van de stilte kennen.

Aan Pergamum

14. En schrijf aan het tweede Pergamum : De Heere kent uw moed, en uw werk voor wezen en weduwen. De Heere heeft gezien hoe gij uzelf vernedert voor Zijn aangezicht. De Heere heeft u de vleugels van Zijn arend gegeven om te reiken tot onbereikbare plaatsen, en zo hebt gij grote oogst gebracht. 15. Gij hebt geleerd in duisternis te leven, en gij hebt geleerd de verrukkingen van het ijs. Gij bent dan als vaders en moeders geweest voor de kindekens, en hebt hen door de duisternis geleid. Gij bent als een oog geweest voor hen die geen oog hadden, en als een oor geweest voor hen die geen oor hadden. 16. Gij zijt gezegend in alle opzichten daar gij de voetstappen des Heeren gevolgd hebt. Toch heb ik tegen u dat gij de profetieën veracht hebt, en het onderwijs gemeden. Ja, gij zijt lauw geweest voor het aangezicht des heeren, en uw hart gericht op bijzaken. 17. Houdt dan het goede spoor met uw hart, opdat de Heere uw hart niet zal slaan. De Heere zal veel rekenschap laten afleggen door ouderen, daar zij groot licht hebben ontvangen. 18. Laat uw hart dan niet indutten, maar staat op, gij die slaapt, en laat de Tweede Christus over u schijnen.

Aan Tyatira

19. En schrijf dan aan het tweede Tyatira : Wie een oog heeft die ziet wat de Geest aan de tweede gemeenten toont. Zalig hen die de diepten van Spricht kennen. Gij hebt oog gehad voor het kleine van God, van onschatbare waarde voor Zijn Koninkrijk. 20. Gij hebt grote macht gekregen, en gij kent de kunst des Heeren. Laat uw hart dan niet week worden, gij die in het verborgene leeft, want de Heere zorgt voor u. Hij heeft u Zijn raven gezonden om u te voeden. 21. Laat uw hart dan niet bevreesd worden, hen die diep in het ijs leven, want gij zult van het ijs leven als hen die door het lijden leven. Laat dan een ieder beseffen dat Hij die de littekenen van de tweede Christus draagt vele schilden heeft.

Aan Sardes

22. Schrijf aan het tweede Sardes : En dit spreekt Hij met het bloedend zwaard en de koperen rots : Gij kent de wetten der natuur, maar gij hebt

diep gezondigd. Gij kent de wetten van Mijn Geest, maar gij hebt u niet onderworpen. Ja, gij werd groot op aarde en in de hemelen, maar gij wildet niet luisteren. En zo hebt gij Mijn Geest gedooft, maar gij hebt uzelf bekeerd en bent tot Mij opgeklommen, en gij doet grote werken voor Mijn Geest. En de Heere heeft u een bedekking gegeven, en de Heere heeft u naast Hem neergezet. 23. De Heere heeft u gemaakt wit als sneeuw, maar toch is het nog duister van binnen. De Heere nam u aan als zonen, maar gij waart zonen des satans. De Heere gaf u ringen van goud, maar gij droeg ringen der duisternis. 24. Houdt dan vast aan het werk dat God in u heeft gedaan, want anders zal de Heere tot u komen en uw werk slaan met de ban. Maar gij hebt enkelen onder u met kleine zonden, en hen die hun klederen wit hebben gehouden. 25. Zij zullen voor u uitgaan tot de Heere, maar als gij terugkeert tot de boze, dan zullen zij u oordelen zoals de tweede engelen Gods u zullen oordelen. Laat dan de bazuinen des Heeren u opwekken, en volgt Hem die macht heeft het leven aan de duisternis over te dragen.

Aan Galatie

26. Schrijf aan de gemeenten van het tweede Galatie : Gij weet dan dat er wijn vloeit uit de voetwonden van de Tweede Christus, daar Hij in Zijn lijden de persbak van de gemeente getrad, en dat Zijn voeten nu staan in het tweede Israel. Gij bent dan slaven van de wereld geweest, met ketenen om uw voeten, maar de Tweede Christus heeft u vrijgezet, door het bloed dat uit Zijn voeten vloeide. 27. Ja, gij hebt met Hem geleden in slavernij en het juk met Hem gedragen. Daarom zijt gij zalig en bent gij tot de wijngaarden Gods gekomen. Ja, ook gij bent in de Tweede Christus een Tweede jood, en hebt deel aan de schatten en rijkdommen van het Tweede Israel. 28. En voorzover gij nog slaven bent : Gij draagt de ketenen des Heeren. Gij dan zijt geheiligde dragers van Zijn Woord en Tijden. Laat dan niemand u gering achten.

Aan Kolosse

29. En schrijf aan de gemeentes van het tweede Kolosse : Dit zegt Hij met het gouden zwaard : Gij zijt belogen geweest en bespot, omdat gij Mijn klederen droeg. Gij weet dan dat gij door de oven moest om zeventvoudig gelouterd te worden. Ja, Ik heb hen gezonden, en gij bent enige tijd gestruikeld. 30. Gij bent dan in de handen gevallen van rovers, maar weet dat het Mijn handen zijn, en Ik zal u daarin omvormen. Vreest daarom geen kwaad, kindekens, want Ik ben het die u leidt en voert. Gij bent in dienst geweest van vreemdelingen, in een vreemd land, maar Ik was daar om u de geheimenissen des Geestes te leren. 31. Ik heb u onderwezen in het diepste van de put, en Ik heb geen medelijden met u gehad. Ik heb immers een schuilplaats voor u bereid. Goed is het dan om tot stilte te komen en goed is het dan om gebroken te worden, want zijt gij niet allen afgedwaald. 32. Ik dan ben de Goede Herder, en ben reeds geweest waar gij komt. Weet dan dat gij door het lijden elkander hebt leren kennen, en door de muren van elkanders harten bent heengebroken. Weest dan met elkaar verbonden in het lijden, en het ijs, want buiten lopen de wolven

wachtende om datgeen te verslinden dat losgeraakt is en achtergebleven.

6.

Het Tweede Patmos

1. En ik bevond mij dan op een plaats genaamd het tweede Patmos, en de Heere hief mij op.

De Nieuwe Openbaring IV

1.

Dodenrijken der pythons

1. En dit dan zijn de dodenrijken der pythons : Het eerste dodenrijk heet Karstir, de kaprun aldaar Mosti en de karbulijn Norta. 2. Het tweede dodenrijk is Ertra, de kaprun Valun, en de karbulijn Estesse. Het derde dodenrijk is Mostarte, de kaprun Mila en de karbulijn Vitarit. Het vierde dodenrijk is Contime, de kaprun Selstel en de karbulijn Vatinta. 3. Het vijfde dodenrijk is Monte, de kaprun Vita, en de karbulijn Sijxet. Het zesde dodenrijk is Gantet, de kaprun Diox en de karbulijn Vatrима. 4. Het zevende dodenrijk is Otoletta, de kaprun Diodeim, en de karbulijn Spatimette. Zo zult gij dan reizen tot het zevende dodenrijk der pythons.

Dodenrijken der panters

5. En dit zijn dan de dodenrijken der panters : Het eerste dodenrijk is Ragmutte, de kaprun Iestet, de karbulijn Gittaten. 6. Het tweede dodenrijk is Flumas, de kaprun Vitesta, de karbulijn Viatima. Het derde dodenrijk is Ragmutte de Tweede, en zij is als de maag van de python. 7. De kaprun is Mit Liten, de karbulijn haspahen. Het vierde dodenrijk is tevens het dodenrijk der stieren en koeien, en zij is Etmissen, eveneens de maag van een python. 8. Zo zult gij dan komen tot het vierde dodenrijk der panters, en de kaprun is hier Vitaten, de karbulijn Gehehanen.

Dodenrijken der krokodillen

9. En dit zijn de dodenrijken der krokodillen : Het eerste dodenrijk is Hahennu, de kaprun Ifestates, en de karbulijn Pronina. 10. Het tweede dodenrijk is Fiatus, de grot der pythons, en de kaprun daar is Ifestates de Tweede, en de karbulijn Fitaten. 11. Het derde dodenrijk is Kakuhahnun, de kaprun daar is Efeldiestus, en de karbulijn is Fataken. En dit dan is ook het dodenrijk der indianen en hen van de gele krokodil, waar de stekende bloemen zijn. 12. Het vierde koninkrijk der doden is Rantok, de kaprun Enstek, de karbulijn Fatok. 13. Het vijfde rijk der doden is Kutukkus, de kaprun Fatokus, en de karbulijn Festekkes, en zij is als het

slikken der indianen. 14. Het zesde dodenrijk is Fastakus, de kaprun Fanderes, en de karbulijn Fatok de Tweede. Het zevende dodenrijk is Flatik, zij van de stekende planten. De kaprun is Meestek en de karbulijnen Firtesses en Ebstess. 15. Zorgt dan dat gij ingaat tot het zevende dodenrijk der krokodillen, opdat gij komt tot de gouden landschappen die daarachter liggen.

Verschillende soorten dodenrijken en waarschuwing

16. En zo zult gij komen tot de dodenrijken der konijnen en vogelen, en zo ook tot de dodenrijken der leeuwen en de andere wilde katten. Zalig hen die tot de dodenrijken der beren en raven komen, want dezen zijn goed verborgen. 17. Waakt ervoor dat gij niet ontijdig tot de dodenrijken der haaien zult komen, want dit kan ernstige schade brengen aan uw zielen.

Dodenrijken der stieren

18. En het eerste dodenrijk der stieren is ook het dodenrijk der koeien en het vierde dodenrijk der panters, en zij is Etmissen, de maag van een python, en de kaprun der stieren is Hahora, en de karbulijn der stieren is Matenta. 19. En het tweede dodenrijk is Fumir, de kaprun Belsla, de karbulijn Frikteses. Het derde dodenrijk is Ottenta, de kaprun Hovesse, de karbulijn Fatania. Het vierde dodenrijk totwaar de wilde stieren komen is Migtellet, de kaprun Hofdeien en de karbulijn Hachananna. 20. Het vijfde dodenrijk waar de zalige en heilige stieren komen is Santelet, de kaprun Hesdeisen en de karbulijn Spikma. Het zesde dodenrijk waar tevens de heilige indianen komen is Murta, de kaprun Hokdei en de karbulijn Feiat. 21. Het zevende dodenrijk is de maag van de krokodil, en tevens de troon der indianen, en zei is Feitessa. De kaprun Futmua, en de karbulijn Fateia. 22. Het achtste dodenrijk is Muetess, de kaprun Fonta en de karbulijn Feiatess. Het negende dodenrijk is het sieraad der heilige indiaanse vrouwen en zij is Dokma, de kaprun Igatia en de karbulijn Mogmok. 23. Het tiende dodenrijk is Dodog, de kaprun Fogos, en de karbulijn Imetess. Het elfde dodenrijk is Hagau, de kaprun Okten en de karbulijn Diagmos. Zalig zijn zij die het tiende dodenrijk hebben bereikt, want zij zullen zwarte gezichten hebben. Het elfde dodenrijk dan is rust.

Dodenrijken der haaien

24. En dit zijn de dodenrijken der haaien. Machteld is het eerste dodenrijk, de kaprun Fitmas, de karbulijn Fugtus. Immersta is het tweede dodenrijk, de kaprun is Okta, en de karbulijn Ammeris. Judesta is het derde dodenrijk, Fogta de kaprun en Richims de karbulijn. 25. Jasmanen is het vierde dodenrijk, Rimta de kaprun en Eos de karbulijn. Imranda is het vijfde dodenrijk met Jotum als kaprun en Satal als de karbulijn. Iksranduk is het zesde dodenrijk met Malipt als kaprun en Vianda als karbulijn. 26. Rismus is het zevende dodenrijk met Oktakalip als kaprun en Rordatus als karbulijn. Siuxanda is het achtste dodenrijk met Mutaksla als kaprun en Estastesse als karbulijn. Ornottes is het negende dodenrijk met Ioktavus als kaprun en Dezout als karbulijn. 27. Mignel is het tiende

dodenrijk met Ekliptus als kaprun en Diamgas als karbulijn. Hachness is het elfde dodenrijk met Iupt als kaprun en Sliks als karbulijn. 28. Rogtoot is het twaalfde dodenrijk met Viatennes als kaprun en Spazalsa als karbulijn. Vuchtaten is het dertiende dodenrijk met Elsnik als kaprun en Vochtianda als karbulijn. 29. Otsoot is het veertiende dodenrijk met Anstals als kaprun en Orasmus als karbulijn.

Dodenrijken der leeuwen

30. En het eerste dodenrijk der leeuwen is Horbes met Viaken als kaprun en Stesmenen als karbulijn. Het tweede dodenrijk is Harpenenzen met Votenok als kaprun en Laksal als karbulijn. 31. Het derde dodenrijk is Spoen met Piustes als kaprun en Spagmastola als karbulijn. 32. Het vierde is Nardau met Imentur als kaprun en Smats als karbulijn. Het vijfde is Rahout, met Kamranihan als kaprun en Adermak als karbulijn. 33. Het zesde is Spuhotein met Eninta als kaprun en Nihavist als karbulijn. Het zevende is Sodehan, met Spahik als kaprun en Dodran als karbulijn. Het achtste is Mithus met Kahitmus als kaprun en Smiashanna als karbulijn. 34. Het negende is Mahanushout, met Ohostes als kaprun en Hiagmustehat als karbulijn. Het tiende is Jojetel, met Fitelmus als kaprun en Delasmahan als karbulijn. Het elfde is Ammahurst, met Vitatens als kaprun en Ostesenesses als karbulijn. 35. Het twaalfde is Rasmahalit met Istuten als kaprun en Imrakehan als karbulijn.

Dodenrijken der Tijgers

36. En het eerste dodenrijk der tijgers is Fontus, met Ritslamak als kaprun en Liktahat als karbulijn. En het tweede dodenrijk is Vlotekit, met Mitus als kaprun en Vatahtehek als karbulijn. 37. En het derde dodenrijk is Vliohun, met Ramahetesses als kaprun en Rukatehos als Karbulijn. En het vierde dodenrijk is Orsheram, met Daslukehat als kaprun en Karitehuk als karbulijn. 38. En het vijfde dodenrijk is Spozelhut, met Jiritekurt als kaprun en Dedehan als karbulijn. En het zesde dodenrijk is Vloteltehat, met Elissehen als kaprun en Klatehakun als karbulijn. En het zevende dodenrijk is Herosehel, met Vlittekehas als kaprun en Tiritlahelim als karbulijn. 39. En het achtste dodenrijk is Vlitteberumas met Vitehessas als kaprun en Vihittebehim als karbulijn. En het negende dodenrijk is Tutehatmanhas als kaprun en Heamoch als karbulijn. 40. En het tiende dodenrijk is Fletehellams met Ditahus als kaprun en Stittisehet als karbulijn. En het elfde dodenrijk is Flatamahus met Hosedannehat als kaprun en Nogsammehit als karbulijn. En het twaalfde dodenrijk is als Spashamen met Vuhitemussuun als kaprun en Dedemeshel als karbulijn. 41. En het dertiende dodenrijk is Tistebikit met Elepsta als kaprun en Ehestiva als karbulijn. 42. En het veertiende dodenrijk is Kamahestuneha met Vehitmahus als kaprun en Didamstenessas als karbulijn. En het vijftiende dodenrijk is reikende tot aan de oranje saturnus, en zalig zij die binnengaan. 43. En zij is dan Hehamstetehis met Katutenesses als kaprun en Vitehanstas als karbulijn. En het zestienste dodenrijk is dan tot herstel van de hemelse muizen, en zij is Dudehammestas met Tautekas als kaprun en Dedemahammas als karbulijn. 44. En het zeventiende

dodenrijk is tot herstel der hemelse ratten en insecten en zij is Fuhamestehittus met Kaprastes als kaprun en Kapittenahas als karbulijn. 45. En zo zijn dan de dodenrijken der tijgers tot herstel van vele gangen des Heeren. En zij allen moeten opgetekend worden.

Vervolg dodenrijken der Tijgers

46. Zo is dan het achttiende dodenrijk der tijgers als het hart der pythons. En haar naam is Tahastenus, en zij draagt de geuren der diepe aardes, het bos en de klei. 47. En de kaprun is Tehustehukus en de karbulijn is Spahasmazus. Het negentiende dodenrijk is als het hart der krokodillen, en als de stenen maag der krokodillen, en zij is genaamd Tetastahas, met Vikasherus als kaprun en Vohostehussa als karbulijn. 48. Het twintigste dodenrijk is als de deur der haaien en hun hart, en tot volledig herstel der haaien en leeuwen. Haar naam is Migistehuska, met Viksehesmut als kaprun en Ahasnekos als karbulijn. 49. En zo zult gij dan de heilige woorden oplezen bij het openen van de deuren der haaien. En gij zult dan aldus spreken : Zo spreekt de Heere Heere van de legerscharen der haaien : Gaat dan in tot vrede, laat liefde hier regeren, en laat de wet aldus zijn, gebonden door haaienkoorden tot hun eeuwig welzijn. 50. Laat geen wet over ons regeren die niet door de Heere opgetekend is. Laten zij allen vergaan in de haaienvuren en haaienmeren, al die wetten die de Heere niet dienen. Opent dan nu de haaienpoorten, en laten wij ingaan, tot eeuwig herstel van hen die tot de diepste dodenrijken zijn gegaan. 51. Hun harten zullen aanwezig zijn om recht te spreken op de hoge tronen der haaien. Ja, zij dan die tot het lange zijn gegaan, zij hebben de sleutels der haaien, en zij zullen regeren om te komen van lengte tot lengte, om tot het langste in te gaan. 52. Ja, zij zijn de draden des Heeren, en zij hebben de spoelen overwonnen. Zij hebben de doornen van het tweede in hun vlees gedragen, ja, lange doornen waren dezen, en nu zijn zij tot het langere ingegaan. 53. Zalig zijn zij van het langere, en hun stem zal regeren als de stem der haaien. Hen die tot de dove haai gekomen zijn. Ziet hier, uw ark. Amen Metensia Eminius. Zij die de tranen van Esmeralda dragen zijn over u. 54. Wij sluiten de haaiendeuren achter ons, opdat de haaienoren zullen regeren. Het eenentwintigste dodenrijk der tijgers is als de maag der haaien en hun troon, en haar naam is Mehastehas, met Vitehatas als kaprun en Bizoutesses als karbulijn. 55. Het tweeentwintigste dodenrijk is Nikehehastus, met Diakus als kaprun en Hettebihesses als karbulijn. Het drieentwintigste dodenrijk is Nuhustus, met Sohorstehus als kabrun en Belehistas als karbulijn. 56. Het vierentwintigste dodenrijk is tot herstel der raven, en zij is Vlohottehinnehus met als kaprun Dehestehas en als karbulijn Vlihittistus. Het vijfentwintigste dodenrijk is tot herstel der hemelse vliegen, en ziet, zij zijn zwart. 57. En haar naam is Mahistus, met als kaprun Datesses en als karbulijn Vihismahannas. Het zessentwintigste dodenrijk is Diheldehus, met als kaprun Dihellehatus en als karbulijn Vlihellakahunan. En deze is tot herstel der rode vliegen des hemels. 58. En zo heeft degene die het zevenentwintigste dodenrijk der tijgers heeft betreden de tijgerkrachten van het stuitje opgewekt en aangewakkerd. En zijn

ruggegraat zal zijn als ijzer. En hij zal macht hebben over vele dodenrijken als hij die op de top der trappen staat.

Verdere dodenrijken der tijgers

59. En het achtentwintigste dodenrijk der tijgers is Dehunka, en zij geeft geboorte aan de schorpioenen en is hen tot herstel. De kaprun hier is Mahista en de karbulijn Tihitehanna. En het negenentwintigste dodenrijk is Kotehessa, met Fahatehim als kaprun en Fihittehesses als karbulijn. 60. Het dertigste dodenrijk is Kokwontes, met Tehelstehista als kaprun en Kwokehasmehul als karbulijn. Het eenendertigste dodenrijk is Kwistehassen met Kwittehettan als kaprun en Dadehastonja als karbulijn. Debbekwel is het tweendertigste dodenrijk waar de dronkaarden zijn, en de kaprun is Dahisto en de karbulijn is Dihestellefit. 61. Radahustuhus is het drieendertigste dodenrijk met Vokehontus als kaprun en Dadagminkeho als karbulijn. Flistehestellest is het vierendertigste dodenrijk met Vohottelhan als kaprun en Dedestehan als karbulijn. 62. Vatahestittelesses is het vijfendertigste dodenrijk, met Futehellistehussan als kaprun en Vohottefuhan als karbulijn. Vroheimedansehis is het zessendertigste dodenrijk met Frottehandestehin als kaprun en Vvirandehatesses als karbulijn. En zij zijn tot herstel der vele vissen in zee. 63. Uragmehostehos is het zevenendertigste dodenrijk, met Kapetahelses als kaprun en Vahitmehassenis als karbulijn. Dragmahottesom is het achtendertigste dodenrijk met Vahottemos als kaprun en Vahakstis als karbulijn. 64. En zij zijn tot het herstel der hemelse draken en de kruiden. Uritmahossenohos is het negenendertigste dodenrijk met Istehoskus als kaprun en Irhessennus als karbulijn. 65. Zalig zij hen die dit dodenrijk bereikt hebben, want zij dragen de staf der krokodillen. Zij zijn aangekomen tot de grote dieptes van het tweede Materos. Zij dan die het veertigste dodenrijk van de tijgers hebben bereikt hebben de keel geopend en hebben macht over de leeuwen. 66. Zij is dan Mahurratus de Grote, voor wie leeuwen vrezen, met Vihestehusa als kaprun en Vihartehus als karbulijn. Ozehet is dan het eenenveertigste dodenrijk der tijgers, en zij is als de sluitster van hekken. 67. Haar kaprun is Vihantus en haar karbulijn is Dihadeltus, en zij heeft toegang tot de geheimenissen van de Emelis Shatau. 68. Dihasmul is dan het tweevenveertigste dodenrijk, met Dihastulehas als kaprun en Dihestehes als karbulijn. Diaminnehesses is dan het drieenveertigste dodenrijk met Stahikstehins als kaprun en Stahokselot als karbulijn. 69. Mirkehestistehin is dan het viervenveertigste dodenrijk met Vahasmehikkas als kaprun en Dedehasvanus als karbulijn. Jojontus is dan het vijfenveertigste dodenrijk met Mehiktehus als kaprun en Dadehistehisses als karbulijn. 70. Majakehont is dan het zessenveertigste dodenrijk der tijgers, tot herstel der honden en konijnen. Bihistemehus is de kaprun en Vihesmahaltasses is de karbulijn. Vihitsemis is het zevenenveertigste dodenrijk met Kiabulehantes als kaprun en Pihestussulus als karbulijn. 71. Katahistehus is het achtenveertigste dodenrijk der tijgers met Mihahistus als kaprun en Dadaktehestassesses als karbulijn. Vitahont is het negenenveertigste dodenrijk der tijgers met Mohekuhum als kaprun en Tahisminnusses als karbulijn. 72.

Vahiktestehanneton is het vijftigste dodenrijk der tijgers met Nihestehinnekin als kaprun en Vihinnehistesses als karbulijn. Nikutehon is het eenenvijftigste dodenrijk, als herstel der hemelse zonnen, met Vihantuhus als kaprun en Davikseniasess als karbulijn. 73. Viontatehus is het tweenvijftigste dodenrijk als herstel der herten. Tifahustuhus is de kaprun en Mehselinnenstihin is de karbulijn. Tihikbessanesses is het drieenvijftigste dodenrijk en Vihantelunnehustehes is de kaprun en Mortehuntannehusses is de karbulijn. 74. Tahikbiafilehistehes is het vierenvijftigste dodenrijk met Diahul als kaprun en Diahiksefinehessekusses als karbulijn. En zij hebben toegang tot de geheimenissen van Zetdonia. Konoberet is het vijfenvijftigste dodenrijk met Biantefilles als kaprun en Diaktasesses als Karbulijn. 75. Ortranbot is het zessenvijftigste dodenrijk met Miantulehustehes als kaprun en Dadaksehanekesseses als karbulijn. 76. Rohanbott is het zevenenvijftigste dodenrijk der tijgers met Mistebuhustehusseses als kaprun en Hanakdehessesses als karbulijn. Zij die hier gekomen zijn dragen de kandelaren des hemels.

2.

Dodenrijken van Regenboogtijgers

1. En zo zijn dan de tijgers des Heeren : Darta Bahahn, die het zwaard van de witte chocolade draagt, en zij is als een sterrenhemel als de verre voorvaderen van Saturnus. 2. En zo is dan Surdatekun de tijger van het zachte tot binnen de poorten van de Johan waar zij troont, en zij troont daar voor eeuwig. 3. En Odokom, de harige, die hen gebracht heeft tot de rivieren van Kabbernal. 4. En Kabbernal dan is de aars der geboorte, als de Geest uitgaande van het altaar. En zo zijn dan de regenboogtijgers de volgelingen van de heilige zebra des Heeren, en zij zullen regeren tot in eeuwigheid. 5. En hun namen zijn dan : Drop, de Raadselaar, Hamhan, Hukones, Riendok, Rogtomeles, Iresch, Miktdalsch, Mirot, Odehim, Valklor, Darmschal, Pah, Irmiratan, Luzefeksch, Ometon, Wilhelksch, Miran, Vahksch, Toloksecha, Immehentesch, Vohatan, de zwarte herder, Vahan, Ukon, Ranuhan, Villedetessa, Hopsch, en zij zijn aangesteld over legers van zeventigduizend. 6. En zo is dan Rahak de heer der zwarte tijgers, en de naam van het eerste dodenrijk der regenboogtijgers, met Dildescha als kaprun en Virtessesa als karbulijn. 7. En zo is dan Rahimna het tweede dodenrijk der regenboogtijgers, met Irschwin als kaprun en Diandascha als karbulijn. En Vihitmatos is het derde dodenrijk met Vlatoschas als kaprun en Dihotmedussescha als karbulijn. 8. En Virtahoscha is het vierde dodenrijk met Omnetol als kaprun en Ormehennescha als karbulijn. En Nanak is het vijfde dodenrijk met Manatosch als kaprun en Bihanzaschelle als karbulijn. 9. En Abjatar is het zesde dodenrijk met Munehellisch als kaprun en Deatelleschas als karbulijn. En Fornjator is het zevende dodenrijk met Iabsis als kaprun en Dedemiatesschasse als karbulijn. 10. En Viktomen is het achtste dodenrijk met Kiatabesch als kaprun en Diamanter als karbulijn. En Votehosch is het negende dodenrijk met Diabsescha als kaprun en Dodemehoter als karbulijn. 11. En Toschamentes is het tiende dodenrijk met

Mihotmehante als kaprun en Vihotma als karbulijn. En Totemischates is het elfde dodenrijk met Mihontahout als kaprun en Dihaketesses als karbulijn. En Vihotesch is het twaalfde dodenrijk met Diakonscher als kaprun en Aschmedafusches als karbulijn. 12. En zij brengen dan voort de brandende vruchten. 13. Dischematosch is het dertiende dodenrijk met Faunesch als kaprun en Fitaschas als karbulijn. En zij geven geboorte aan cobra's en aan de geheimen der woestijnen. 14. Zo is dan Emeheusch het veertiende dodenrijk dat de geheimen der stekelen draagt. En Mihitmis is de kaprun en Datehatmissches is de karbulijn. En zij laten de vruchten bruisen. 15. En Emschahusepusch is het vijftiende dodenrijk met Mianter als kaprun en Diamin als karbulijn. En zij geven geboorte aan de rode tijgers die over de Emelis Shatau heersen. En Emikpehentu is het zestiende dodenrijk als voortbrenger van de blauwe leeuwen en de octopus, met Vihantosches als kaprun en Bashantin als karbulijn. 16. En Emria is het zeventiende dodenrijk met Fuhastes als kaprun en Fihomil als karbulijn. En Emria is dan als de maag der regenboogtijgers en de koning van de Emelis Shatau, en ziet dan hij is keizer van een rijk dat uitstrekt tot aan de randen van Kaplahun, en ziet, zij dan zijn de voorwerpen der heilige graven. 17. En zij is als de droge kap over het hart der heilige poeders en het springend zand.

Verdere dodenrijken der Regenboogtijgers

18. En het achttiende dodenrijk der regenboogtijgers is Mehetmas, en hij is de leider der rode tijgers en zijn woorden zijn als de stekelen der aarde, voortbrengende de vogels van het rode. En zijn ogen zijn als het gezuiverde zeerood, en hij is als de rode tijgerhaai. 19. En de kaprun is Mihatmehassehan en de karbulijn is Sprasikschatehasch. En Mehetmas is als de rode vogel in al zijn macht en kracht. En zij dan die door het rode vuur gegrepen zijn, zullen rijkelijk toegang hebben tot de Emelis Shatau tot aan de Matadok. 20. Ja, tot de vijfde nachtwake zullen zij komen, tot de rode draken op het strand der tijden. En hier zullen eb en vloed elkaar snel afwisselen. En het negentiende dodenrijk is als de voortbrenger en de baarmoeder der witte haaien. 21. Ja, snel zullen zij elkaar opvolgen, en haar naam is Dazanta. En de kaprun is Mochteton, en de karbulijn Aspascheziksche. En het twintigste dodenrijk is Dizomptia, en Echneraschon is de kaprun en Echihastesch de karbulijn. 22. En het eenentwintigste dodenrijk is Smuhoketteschamscha, als de voortbrenger der uilen en de zeespinnen. Ja, zeeuilen brengt hij voort, vanuit het hart der zee, en vele vissen. En zij zullen komen tot de rode stad, tot de muizenheuvel en de muizenkijker. 23. En dit rood is zo vaak gezuiverd dat het spiegelend rood is geworden, en het heeft zich gehecht aan het blauwe. En Duhoketesscha is de kaprun en Vihokdehesschesche is de karbulijn. 24. Doktor is het tweeëntwintigste dodenrijk dat rijkt tot aan de Matadok, met Bihaster als kaprun en Olbeholschatiksche als karbulijn. Baphastasche is het drieëntwintigste dodenrijk met Muhuhaster als kaprun en Behelschlahik als karbulijn. Koberhinolschkats is het vierentwintigste dodenrijk en het hol der reuzen. 25. En zij is de weg tot het grote Gods, de Michaseinen. En deze weg is als de wildernis, leidende tot Acha en de dodenrijken der bizons. En Bihikstelseha is de kaprun en

Bihokteholkasch is de karbulijn. En zij heersen over de zeeën rondom de Emelis Shatau. 26. Kaferkatschi is het vijfentwintigste dodenrijk met Kotterkosch als kaprun en Afericksch als karbulijn, en zij heersen over de wildernissen rondom de Emelis Shatau. 27. Baferumschka is het zessentwintigste dodenrijk met Mialter als kaprun en Okseholseschamse als karbulijn. Vionta is het zeventwintigste dodenrijk met Valkatersch als kaprun en Afhanianschas als karbulijn. 28. Hiafanter is het achtentwintigste dodenrijk met Kolthaniansch als kaprun en Dihafendiheschiks als karbulijn. Hiofferhontaschausch is het negentwintigste dodenrijk met Hikschannel als kaprun en Diaferhantesch als karbulijn.

3.

De Dodenrijken der Konijntijgers

1. En het eerste dodenrijk der konijntijgers is als de maag der elven. Ja, grote roofelven zullen in de laatste dagen opstaan, en zij zullen komen vanuit dit gat. En haar naam is Esmehel en de kaprun is Totehesmis en de karbulijn is Satehesmis. En de andere karbulijn van dit dodenrijk is Fluhomhelisse. En Satehesmis is dan de witte karbulijn en Fluhomhelisse is dan de paars rode karbulijn. 2. En het tweede dodenrijk is Fontehirisse, en de kaprun is Dehemesto en de karbulijn is Papanter. De tweede karbulijn is Fihotsma en de derde karbulijn is Pahater. De vierde karbulijn is Pakonsehestat en de vijfde karbulijn is Spraakouts 3. En het derde dodenrijk is als de drager der Kaplahunnen, en als de voeten van het maanlicht. En zij heeft drie benen, één van karbulijnen, één van kaprunen en één van kaplahunnen. 4. En haar naam is Diazhanascha, met Oxschtel als kaprun, Efescha als tweede kaprun en Dihandemisxsch als karbulijn, en Tottehokmusch als tweede karbulijn. Ramahandt is dan de derde karbulijn. 5. Het vierde dodenrijk is als de poorten van Lapontria, en haar naam is Akshischantehantiks, met Okopschokelo als kaprun, Dibehennekscha als tweede kaprun en Dokbehontesch als derde kaprun. 6. Emokschau is het vijfde dodenrijk met Patehantis als kaprun en Dikhelkeschel als tweede kaprun. 7. Optaukelunsch is het zesde dodenrijk met Diataur als kaprun en Dihokschebau als tweede kaprun. 8. Tikhantehestes is het zevende dodenrijk en Tikhantescha is de kaprun en Dafikhestehas is de tweede kaprun. 9. Ormont is het achtste dodenrijk met Cofihontir als kaprun en Dihakschelle is tweede kaprun. 10. Avahiks is het negende dodenrijk met Clatkihankir als kaprun en Clatkihantir als tweede kaprun. 11. Avahiks de Tweede is het tiende dodenrijk met Alktahiksehiks als kaprun en Heukehokthisch als tweede kaprun. Dormhant is de derde kaprun, en Avahikschel is de vierde kaprun. 12. Avahiks de Derde is het elfde dodenrijk. Zij dan is de bouwer der honden. En haar wegen volgen tot aan de hondenhaag. 13. Drimmeskhout is het twaalfde dodenrijk, en de weg tot Jom. Zij is de schepster der zonnen, en volgt hen in hun banen. 14. Drimmeskhout de Tweede is het dertiende dodenrijk, en Drimmeskhout de Derde is het veertiende dodenrijk. Zij heeft dan grote

macht over de zee en over eb en vloed, als het gezicht van de maan en de koningin van de oranje saturnus.

4.

De Rode Tijgers

1. Drommeheskehout is het eerste dodenrijk der rode tijgers, en zij heeft grote macht over de kaprunen, de karbulijnen en de kaplahunnen. Ja, zij kent de stiften van de oranje saturnus, en zij kent hun kragen en randen. 2. En de rode tijgers gaan dan van dodenrijk tot dodenrijk, en niets is voor hen verborgen. Ja, zij zijn als de ondergrondse treinen en hun gangen. En de webben der dodenrijken zijn dan als de zenuwen der rode tijgers. En zij maken hun dieren met de schatten van Materos. Ja, vele dodenrijken kent Materos, en gij zijt tot de dodenrijken van Surdatekun gekomen. 3. Ja, hij dan is de koning van het zachte Gods, de Johan. Ja, hij berijdt de Johan, tot in de diepste dodenrijken van het zachte. En ja, zij zullen de vliezen der aarde en der hemelen herstellen, en zij zullen tot de honing komen. Ja, tot driemaal toe. 4. Ja, en zij zal zijn als het slikken der aarde en der dagen, en als het geribbelde gehemelte. 5. Door vele dodenrijken van het zachte, wordt er gegeten door de hemelen, om u te leiden tot het geribbelde. 6. En het tweede dodenrijk der rode tijgers is dan Sahertin, en zij is als het eerste station van Narzia, het hete Gods. En het derde dodenrijk is Stertes, en zij brengt de volgelingen van de zebra en het geribbelde tot de schatten van Narzia. Ja, zij is als de adem der treinen. 7. En het vierde dodenrijk is Samantis, en zij is als het verloren gegane deel van Torhan, het lange Gods. 8. En zij herbergt dan alle dodenrijken van het lange Gods, tot aan Matadok. 9. En haar eigen deel reikt tot aan het Kabbernal, de berg Gods. Haar eigen lengtes zullen de rivieren van Kabbernal beroeren, en haar manschappen zullen de heilige profeten aldaar beroeren, opdat er zuivering onder hen wordt aangebracht. 10. Ja, zij zal heilige profeten leiden tot onder het gele, zelfs tot aan het spiegelende gele, en zij zullen haar aanhangen, en de geheimenissen des Heeren en van de Oranje Saturnus zien. 11. Ja, zij zal hen leiden tot de sterren van de witte chocolade, de sterrenhemel Gods, en zij zullen haar luid vereren zonder dat iemand zegt het is afgoderij. 12. Ja, zij zal Torhan herstellen, het lange Gods, en zij zal koningen daartoe aanwijzen. Zij zal de geslachten der cobra's oprichten en zij zal de Gezegende zijn, en het vuur Gods. 13. Ja, over Narzia en Torhan regeert zij, tot aan het Materos, en zij zoekt zelf haar koningen uit. 14. Ja, zij zullen zijn, de langen Gods, en haar gezandten. 15. En haar stem zal zijn als het bewegen van ondergrondse treinen. In Kabbernal zullen de wijzen haar vinden. 16. En zij zullen zeggen : Wij zijn gekomen tot de berg Gods, waar wij de schatten der aarde als heilige ringen hebben gevonden. Ja, en ziet, deze ringen waren als slangen, uitgezonden om de lichamen der heiligen te herstellen en te verheerlijken. 17. En in Kabbernal zal die dagen een grote poort geopend zijn, en deze zal genoemd worden de poort der mezen. 18. En dan zal Kabbernal zijn tot een stad der vogels, en tot een eeuwigheid in alle eeuwigheden. En zo zal dan zijn het herstel van

Kabbernal, waartoe ook Abdal en Maasdo zijn uitgezonden. En dan zullen de wereldschepen opgesteld worden.

5.

De Wereldschepen

1. En Abdal zal een ezelskind voortbrengen genaamd Adaka, en zij zal groot worden voor de Heere. En zij zal de heidenen hoeden met een zwarte staf en met een hand van as, en zij zal een geslacht voortbrengen veelvoudiger dan de zandkorrels der aarde, en zij zal hen leiden tot de zee. 2. En Adaka zal worden tot een wereldschip, en in haar zal grote behoudenis zijn. Ja, zij zal de sterren des hemels vertragen, en antwoord geven op vele vragen. 3. En zij zal vissers voortbrengen als vissers van de doden en de dodenrijken, en vele kaplahunnen van oudsher zullen opgevist worden, en zij zullen gebracht worden tot de Oranje Saturnus en haar tempelen. 4. En Adaka zal worden tot een tijger en een uil, en zij zal behoren tot het leger der uxlons, de uilentijgers. 5. En zij zal de Oranje Saturnus tot haar plaats leiden, en zij zal haar volk leiden tot de duisternissen van Narzia door de poorten van Acha, het Altaar des Heeren. 6. En door Abdal, Maasdo en Kabbernal zal zij het tweede wereldschip scheppen, en dit zal hen leiden tot de dodenrijken van stilte, en haar naam zal zijn Trideria. En zij zal herstellen Metensia en de Karazuur, en geboorte geven aan het derde wereldschip genaamd Biskidde, de spinnentijger, en zij zal de Oranje Saturnus herstellen op haar plaats. 7. En zij zal geboorte geven aan het vierde wereldschip, de paardentijger. En zij zal steigeren om de kusten van de Emelis Shatau en Kabbernal te herbouwen, en zij zal zijn als het bloesem der wateren, en genoemd worden de redder der nachtvinders, hen van de nachtlieiders. 8. En als iemand klaagt zal zij een vis toewerpen die niet gegeten kan worden, maar die leidt tot in alle eeuwigheden. En deze vis zal een ieder leiden tot zijn of haar plaats. 9. En zij zal zijn als de vis van dag en nacht die elkaar snel afwisselen. 10. Ja, onder Saturnus werd dan de dag een nacht, maar onder de Oranje Saturnus vliegen de dagen snel. Ja, als de golven ribbelen zij voort.

De paardentijgers

11. En het eerste dodenrijk van de paardentijgers is dan Mezenna, en het eerste hellenrijk is Diadenna, en haar kaplehun is Maakzamid. 12. En het tweede dodenrijk is dan Behelslachsesse, en het tweede hellenrijk is Diachsmillesses, en haar kaplehun is Miadt. 13. En haar Elsefic is Diantippsef, als de stervende. Gij doet er dan goed aan te weten hoeveel Elsefics gij nodig hebt op de Oranje Saturn. Zij zijn dan als de witte kappen. 14. En het derde dodenrijk is dan Bihorkemon en het derde hellenrijk Fjortenesses, met Milkham als haar kaplehun en Ditsher als haar Elsefic. En het vierde dodenrijk is dan Stehinetess en het vierde hellenrijk Bahsdharentoch met Mianderhon als kaplehun en Stikhesseton als Elsefic. 15. En het vijfde dodenrijk is Stahin en het vijfde hellenrijk is Dihonbiel, met Klahebash als kaplehun en Dorkhetasches als Elsefic. 16.

Verzamelt dan uw Elsefics om in te kunnen gaan tot de dieptes, de dodenrijken en de hellenrijken van de Oranje Saturnus. 17. Laat u dan niet bang maken voor hellen, want zij zijn de vuren om u te zuiveren. En alleen door de hellenrijken kunt gij reiken tot de vingers van Narzia en haar dieptes. 18. En het zesde hellenrijk is Fihantenastis, met Conerehan als kaplehun en Kokerok als Elsefic. En Fihantenastis is dan de koningin van de Oranje Saturnus in al haar macht. 19. En het zevende hellenrijk is Stehis, met Kalhahan als kaplehun en Dilsasch als Elsefic. 20. En het achtste hellenrijk is Forkschansis, met Bikschmalen als kaplehun en Torbakschelm als Elsefic. 21. En het negende hellenrijk is Kireschlasch met Orkfuller als kaplehun en Olklamsch als Elsefic. 22. En het tiende hellenrijk is Kirkehasch met Arthesch als kaplehun en Irkhelsch als Elsefic. 23. En het elfde hellenrijk is Kongales met Idefelsch als kaplehun, Dirhesch als tweede kaplehun, Felhanehesch als derde kaplehun, Firjatek als vierde kaplehun en Darikheschen als Elsefic. 24. En het twaalfde hellenrijk is Konjavics met Genjaksch als kaplehun en Grithuzaschinne als eerste Elsefic, Dojonter als tweede Elsefic, en Darbahisch als derde Elsefic. 25. En het dertiende hellenrijk is Muhustaschappel met Ginehurstel als kaplehun en Grithuzaschinne de Tweede als eerste Elsefic, Dojonter de Tweede als tweede Elsefic, Darbahisch de Tweede als derde Elsefic en Klahaschalleschinne als vierde Elsefic. De vijfde Elsefic zal dan altijd Klapmusche zijn.

Hellenrijken der rode tijgers

26. En dit zijn dan de hellenrijken der rode tijgers : Het eerste hellenrijk is Vialvik, en zij brengt de vleermuizen voort en de hoge tonen des hemels. Zij is dan de wever van het roze en dat wat onder het roze is, tot aan het spiegelende roze en het grijze. 27. De kaplehun is Kobalski, en de tweede kaplehun is Beriabehan, de derde kaplehun is Totihotski, de vierde Fruhanskidaklaton. De vijfde kaplehun zal dan altijd Daklaton heten. Het tweede hellenrijk is Daschesehips. 28. En hier zijn de Tartaren rijkelijk te vinden, zij, als sieraden van het kruis van Maser, als de sieraden van de armoe, en als de gelakte en lederen flessen van Saturnus, waarin de geesten slapen en dronken zijn. Zij zijn dan het purper, aan de dronkenschap gelijk geworden. 29. En zo zijn er vele purperen voor het aangezicht des Heeren, hen met de lichtpaarse gezichten. En zo vloeien vele Tartaren en Purperen hiervandaan. De eerste tartaar van Daschesehips is dan Itmabur, als de wurger van kruizen en kaprunnen, ja als een wurgslang uitgezonden. 30. En de tweede tartaar is Maraasiasch die de bloedvaten des kruizes vernauwd en Spricht heeft omgekeerd. Ja, hij knijpt dan zenuwen af, en brengt heiligen tot dronkenschap. Tot een heilige exorcist is hij. De derde tartaar is Maritslehan, en hij trekt de kruizen tot de dieptes om hen daar te verslinden. 31. Ja, hij is de jager van het gezuiverde rode om de heiligen bij te staan. En hij is het dan die redt uit de hellen en de angsten verzacht en wegneemt, als een ware tartaar des Heeren, die vluchtelingen leidt tot de dronkenschappen en de lusten der Armoe. 32. En de vierde Tartaar is Jupitosch, de vijfde Schihikserdmahashelt, de zesde Pranuschamelhisch, de zevende Immetahakschildahish, de achtste Ranoschlufursch, de negende

Marikschahijnschlikse, de tiende Pronotterjonsch, en de elfde is altijd Danahiksch. 33. De eerste purper is Mehezuart, de tweede Janischapenirschik, de derde Japischanduart, de vierde Ejunipscho, de vijfde Klastobahout, de zesde Enehipsmahan, de zevende Janischout, de achtste Jochuartenensch, de negende Beluenschamelepscha, de tiende Bijontenuako, en de elfde is altijd Bonuenterhart. De twaalfde is altijd Spakeienblau, en de dertiende is altijd Monuentehisch. 34. De veertiende is altijd Kalmenischobuartescha, en de vijftiende altijd Flikschituenteartes. De zestiende is altijd Scheventuartesnatsch en de zeventiende is altijd Pronenschuterakascha. De achttiende is altijd Buldahinstepsch en de negentiende is altijd Biazeptahasch. De twintigste dan is altijd Noruenteminne en de eenentwintigste altijd Pakentuerteschan. 35. Het derde hellenrijk der rode tijgers is Blazekhelteschel en het vierde hellenrijk is Daniktol. Het vijfde hellenrijk is dan Braziksnakoltiskzet, en het zesde hellenrijk is Blazintahart. Het zevende hellenrijk is dan Klostehul en het achtste hellenrijk is Danziptauschaps. 36. Het negende hellenrijk is dan Klausbihenka, en dit rijk komt tot aan de randen van Torhan, het lange Gods en Spricht.

Hellenrijken der tijgers

37. En dit zijn dan de hellenrijken der tijgers door het land Narzia : Konihoksta is het eerste hellenrijk, met Piatersch als tartaar en Pithelmsch als purper. Rikstovtsk is het tweede hellenrijk met Diantater als tartaar en Marikshelmt als purper. Darmaviksj is het derde hellenrijk met Asehistijatov als tartaar en Duoprof als purper. Damikstahelt is het vierde hellenrijk met Kajunktorsch als tartaar en Demejiksto als purper. 38. Estitsiatel is het eerste gedeelte van het vijfde hellenrijk met Diatuov als purper. Miandertia is het tweede gedeelte van het vijfde hellenrijk met Fremiatiov als tartaar en Fremshelt als purper, en zij is als de geboorteplaats van vele slangen. Demiksio is het zesde hellenrijk met Diontahessescha als tartaar en Demioksehoschanos als purper. 39. Kohontales is het zevende hellenrijk met Diagbiel als tartaar en Desheptia als purper. Haaksontuvus is het achtste hellenrijk met Ithlaheksches als tartaar en Jehikshengetet als purper. Bursplahot is het negende hellenrijk met Esentijelle als tartaar en Fliksahot als purper. En de tartaren zijn als nieuwe zenuwstelsels voor de pelgrims van Narzia, het hete Gods, en de purpers stromen er doorheen. 40. En het is als het ontwaken en opstaan in het Nieuwe Kabbernal.

Surdatekuntijgers

41. En zo zijn er vele Surdatekuntijgers in het blauwe zachte des Heeren, en zij hebben dan vele dodenrijken en hellenrijken die daarin doordringen : En hun eerste dodenrijk is Kwahibbus, en hun eerste hellenrijk is Dahiter. De tartaar is Mekshernt, en de purper is Vahkshir. 42. Het tweede dodenrijk is Kwahonta en het tweede hellenrijk Fanihipster, met Mizahart als tartaar en Mehilkstahet als purper. Het derde dodenrijk is Kwonostehelschik en het derde hellenrijk is Kwihanterchosch met Fihaksenuatonsch als tartaar en Onoschosch als purper. Het vierde

dodenrijk is Kwihinterschu en het vierde hellenrijk is Kwihip, met Fihaktesenusa als tartaar en Brihakskiheschip als purper. 43. Ixnahotsch is het vijfde dodenrijk en Stornatosch is het vijfde hellenrijk met Ornatov als tartaar en Kwisupstraschehipsch als purper. Bihopsoheim is het zesde dodenrijk en Stranopski is het zesde hellenrijk, met Fiheltanihiksch als tartaar en Klapschiheinschassesse als purper. Kwendalesmesch is het zevende dodenrijk en Darkwakse het zevende hellenrijk met Toxiotiel als tartaar en Bihekschahipschk als purper. 44. Bandahout is het achtste dodenrijk en Rindahikschk het achtste hellenrijk met Piaternaschas als tartaar en Bionterhout als purper.

6.

De Drakentijgers

1. Bekleed met tartaren zijn zij, vol van Gods Glorie. Zij kennen de liederen om dodenrijken en hellenrijken te openen en te sluiten, vol van de Magie des Heeren, en van de Oranje Saturnus. 2. Ja, rijkelijk vloeit het purper door hen heen, vanuit het zachte Gods, al haar dodenrijken openende, om tot de veren te komen om weg te vliegen op het hemelpaard. 3. Ondergrondse netwerken van tijgertreinen, zij horen het in de verte grommen en ruisen. Opgestegen zijn zij in hun eigen verstand, de drakenkoningen. 4. Zij voeren nog steeds ondergrondse oorlogen onder het geruis der zeeën. 5. Hun dodenrijken zijn onmetelijk, en zij zijn de boodschappers van lang vervlogen tijden, sprekende vanuit de diepste dieptes van de dodenrijken van het grote Sarhah. 6. Zij dragen de ringen van Michaseinen om hun vingers en in hun lichamen, waar het vuur doorheen wordt gespoten. 7. Zij dan zijn de drakentijgers, en zij volgen hun koningen. 8. En het eerste dodenrijk is Muhuskus, het tweede dodenrijk Fahantahal, het derde dodenrijk Spahantahal, en het vierde Vahkal, het vijfde Merentez, en het zesde Obaakhal. Het zevende Flantoris en het achtste Vahakmentis. Het negende Flakulschets en het tiende Mazinterik. 9. Het elfde is Mizentehil en het twaalfde Kohontehil. Het dertiende dan is Ohupschel. Kwakbahok is het eerste hellenrijk, met Viantes als tartaar en Epschout als purper. Kwiksantes is het tweede hellenrijk met Diabanter als tartaar en Twikhanter als purper. Prohonnetes is het derde hellenrijk met Katerbout als tartaar en Hachnoses als purper. 10. Hokkebon is het vierde hellenrijk met Klinkerbot als tartaar en Hogerbout als purper. En waar het tartaar zich samentrekt stroomt het Narziapurper naarbinnen. Dit dan is in het vijfde hellenrijk genaamd Horsensponze, met Viksianzen als tartaar en Birhahuan als purper. 11. Hispa is het zesde hellenrijk met Mollentoreksia als tartaar en Apschahel als purper. Moksuhortes is het zevende hellenrijk met Kalzebout als tartaar en Hospesches als purper. Zalig zij hen die deze rijken zijn binnengegaan. Drahiksbehet is dan altijd de vijfde karbulijn in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk. 12. Darkasha is altijd de vijfde kaprun in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk, en Diafikschehit is altijd de zesde kaplehun in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk. Spihak is altijd de zesde elsefic in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk.

De rijken der zwarte drakentijgers

13. In de dodenrijken, hellenrijken en hemelrijken der zwarte drakentijgers is Kwikhelt altijd de eerste karbulijn, Miktahin altijd de tweede, Mokshart altijd de derde en Finhanteschinne altijd de vierde, Filakehart altijd de vijfde en Mopschothelv altijd de zesde, Fiksahelv altijd de zevende, Murthiantisklipf altijd de achtste en Isachsahak altijd de negende. Puchhart is altijd de eerste kaprun en Taakhalt altijd de tweede, Bromhars altijd de derde, Fanenstein altijd de vierde. 14. Derdehiksla is altijd de eerste kaplehun en Tihoksla altijd de tweede, Retneis altijd de derde. Onaham is altijd de eerste Elsefic, Kizaham altijd de tweede, Lazahuk altijd de derde. Kirnahas is altijd de eerste tartaar en Romohams altijd de tweede. Ramahaks is altijd de derde tartaar, Finahams de vierde en Rahaphel de vijfde, Inahus de zesde, Fotajel de zevende en Skunaho is achtste, Nirkeniships de negende en Tonnehaps de tiende. 15. Punehops is de eerste purper, Pejehups de tweede, Rigahart de derde, Vakahelmsehip de vierde, Virkjatonehips de vijfde en Andratupsehiks de zesde, Megnjatonehips de zevende, Fitjanehelsehips de achtste en Fagnotontehikstevun de negende, Fikjahel de tiende. En zo is dan het zwarte drakentijger domein los van de andere domeinen, en zij beheerst het open en dichttrekken der spieren. Zij kennen dan de uiteinden en de punten van Narzia en Zetdonia. 16. Alles dan is zwart, maar als het rekt dan ontstaat het witte en het grijze om alle kleuren te weven. Ziet gij dan niet dat er een blind kind achter het spinnenwiel en de weverspoel zit ? Deze dan is de zwarte drakentijgerkoning. Met zijn gezicht zo wit, zo wit, maar de rest is zwart. Gij doet er goed aan de grijze lappen te bekijken, te bevoelen, en terug te gaan tot waar het vandaan komt. 17. Kasbahaskus is dan het eerste nachtlatijn, Muskanos de tweede. Griezemoen is dan de derde en Fanatousk de vierde, en zij zijn als vier oude vrouwen in het zwart, wevende de tijden. En als bakkers en wevers staan zij daar, als karmozijnen, veranderende in nachtlatijnen, als vogelklokken zijn zij, hun vleugelen spreiden zij, om schepselen weg te leiden. Ja, als drakenuren zijn zij, de grote netten om grote vissen mee te vangen. 18. En de Griezemoen is als de zwarte libra, als het clownsgezicht met daaronder de draaiende gaten waardoor wij kunnen dwalen, ja, als de tijgertunnels en de draaiorgels, om de zwarte vleermuis te ontmoeten als in een draaiende spiegelmol. En uit zijn mond komen de draden die wij achterlieten, klaar om door de ringen van vuur te gaan. En Fanatousk is als het groene oog en de groene steen, met al haar kleuren en geuren, en als zij spreekt is zij als de muizentong, als het feest met al haar kleppen. 19. En Muskanos is als de zwarte saturnus in al haar macht, brakende de nieuwe dag en het nieuwe uur, met haren als de zilveren golven, veranderende in de doodstrijd. Ja, alle oorlogen staan op haar tablet. En Kasbahaskus is als de mus en de merel, die haar dame op de kerktoren heeft gezet, het grote Mezedium, en nu wacht zij om in de rivier te duiken, om te veranderen in een vis. Want de vissenstaart zal haar de sleutel geven. 20. En zo zijn er dan onder de hemelen vier drakenuren gegeven als de vier seizoenen van de aarde. En zij zijn allen op weg, over vurige brokaten, om de visserslatijnen van het rode te ontmoeten, de rode tijgerdraken op de dure stranden. Dit dan zijn de

stranden van de Emelis Shatau en de vernieuwde steden des Heeren. Ja, tot de vijfde nachtwake zullen zij gaan.

7.

1. En dit zijn dan de dodenrijken der tijgerberen. Het eerste dodenrijk is Septesse, het tweede Fakhant, het derde Smraakstir. Het eerste hellenrijk is Fatoun, het tweede Hennenst en het derde Cofikein. De karmozijn van het eerste is Flamette, van het tweede Miorksch en van het derde Spatamen. 2. Het vierde dodenrijk is dan Manteras, het vijfde Holschlewart, het zesde Kaipensta en het zevende Toriontich. Het vierde hellenrijk is Kapenprouw, het vijfde is Heliontes, het zesde is Ledio en het zevende Ortal. De vierde karmozijn is Hunullips, de vijfde is Florkjog, de zesde Katonelip en de zevende Karzachstae. 3. Het achtste dodenrijk is Fliontmelle, het negende is Saktirhart, het tiende Daakswelle en het elfde Lefenstrou. Het achtste hellenrijk is Mizihontes, het negende Karzachstoende, het tiende Herrup, het elfde Manschou. De achtste karmozijn is Mulletta, de negende Mjunletta, de tiende Orchjettel, de elfde Zahnenstrant. 4. Korgjong is het twaalfde dodenrijk, Orizont de dertiende, Spaaksblicht de veertiende en Ariantales de vijftiende. Rezepeschou de zestiende, Manikschou de zeventiende, Manikschou de Tweede de achtiende en Manikschou de Derde de negentiende. Manikschou de Vierde de twintigste, Manikschou de Vijfde de eenentwintigste en Manikschou de Zesde de tweeëntwintigste. 5. Hetmezanges is het twaalfde hellenrijk, Hetmezanges de Tweede is het dertiende hellenrijk, en Hetmezanges de Derde is de veertiende, Hetmezanges de Vierde is de vijftiende en Hetmezanges de Vijfde is de zestiende. Hetmezanges de Zesde is de zeventiende en Hetmezanges de Zevende is de achttiende. Hetmezanges de Achtste is de negentiende en Hetmezanges de Negende is de twintigste. 6. Hetmezanges de Tiende is de eenentwintigste en Dakzwalziging is de tweeëntwintigste. De twaalfde karmozijn is Dijumetik, de dertiende Kwaabstik, de veertiende Kwachtensprou, de vijftiende Onberchensch, de zestiende Kwaabsherg, de zeventiende Spahkehang, de achtiende Kwobehanschetou, de negentiende Kwabehanschitrichse, de twintigste Zwahkenstrau, en de eenentwintigste Zwahkenlang, de tweeëntwintigste Zwahnstrau.

8.

De Beer van Narzia

1. De hitte zit me op de hielen, een beer zit mij achterna, één op grote wielen, komende vanuit Narzia. Dit zijn hoge golven, vanuit berenstad heeft hij een plaats verworven. Deze hittedes zijn groot, deze zeeën van vuur, zijn zij hoger dan de karazuur? 2. Metensia, redt mij. Alleen mijn penseel kan mij redden. In welke taal moeten wij spreken. Zij zullen alles breken. Er is hoog vuur in dit uur, de berenstem klinkt, vanuit het heiligdom Gods. De hitte zit me op de hielen, het vuur stijgt en komt als klotsende lava op me af. 3. Ik kan alleen schrijven, anders wordt het m'n graf. Nog nooit eerder is er zo'n hitte gekomen, ik moet nu snel mijn

penseel laten stromen. Ja, mijn enige zwaard is zij, als de beer op me af zal komen. 4. Ik zal moeten strijden in het Pniel, worstelende met God, die Beer is.

Berenrijken

5. En dit dan zijn de berendodenrijken : De eerste is Beherzin, met Viantrau als hellenrijk en Vaatmis als karbulijn. De tweede is Roksdal, met Vintiau als hellenrijk en Katakis als karbulijn. De derde is Hotmir, met Vindriamen als hellenrijk en Vottomis als karbulijn. De vierde is Hehenkescha, met Kjatanburch als hellenrijk en Vatian als karbulijn. Vinnehiskis is de vijfde, met Votian als hellenrijk en Kwotangischisch als karbulijn. 6. De zesde is Mahithosch met Kiandaber als hellenrijk en Votalmis als karbulijn. Kwiabotter is de zevende met Manisticht als hellenrijk en Koliandburch als karbulijn. Viottemisches is de achtste met Votentia als hellenrijk en Kwahabanter als karbulijn. Nerchjabter is de negende met Oxdraifurt als hellenrijk en Kwiabanter als karbulijn. 7. En Pianhout is vanaf dan het dodenrijk, het tiende dodenrijk, tellende vanaf de eerste Pianhout, en sommigen zeggen dat de dodenrijken eigenlijk pas daar beginnen. En zo zijn er dan honderden, zo niet duizenden Pianhouten. En Swahmahelsch is vanaf dan het hellenrijk, en Kwigmanesch vanaf dan de karbulijn.

De fluit

8. En ik smeekte tot God om mij te vertellen wat er dan met de beren was, daar de hitte zo groot was als ik nog nooit had gevoeld, en zo bedreigend. En ik zag een beer die was als een bever en daarna als een cobra, en hij was als een rat des hemels. En ik hoorde een schreeuw. 9. En de Heere toonde mij een laken waarop een kleine man zat. En hij had een fluit in zijn handen, en bracht het naar z'n mond om erop te spelen. En de Heere keek vooruit, en in de verte kwam er een groep beren aanrennen, en zij renden richting de kleine man. 10. En de man begon te spelen, en de beren werden rustig. Maar na een tijdje stopte de man met spelen, daar hij moe geworden was, en de beren vielen hem aan. En de Heere sprak : Zo zult gij ook het volk moeten temmen, en ik zal u de liederen daartoe geven. En ik zag de beren komen tot een groep mensenkinderen, en zij namen bezit van hun zielen. 11. Want ziet, de mensenkinderen werden dan geschapen voor de beren. En er was niemand die de beren tegen kon houden, want hun hitte was groot. En de Heere gaf mij een stuk brood, en zo kon ik de beren verder temmen. En zij dan gingen overal waar het stuk brood was, maar zij konden van het brood niet eten, daar het eeuwig was. 12. En er was appelwijn door het broodmeel heengemengd, en de beren kwamen telkens weer achter deze geur aan. En de lucht was bedrukt, en de hitte liep op, maar ik was als achter glas en de hitte kon mij niet raken. 13. En het glas begon te groeien en begon de beren verder weg te drijven. Maar weer kwam er hoge druk tegen het glas, en de hitte begon op te lopen tegen het glas tot ongekende hoogtes, en zij vonden een gat boven het glas, waardoor zij heen konden klimmen, en het was alsof kokend water op mij viel. 14. En

de Heere gaf mij een schep waarmee ik een gat in de grond groef. En de ruimte binnen het glas liep vol, en aldus was het geweten des Heeren. En er stond een boom die gemaakt was van de voeten der mensenkinderen, en het werd de boom gegeven een mond te hebben, en die mond was genaamd De Wet. En deze mond sprak van grote dingen, en groeide terwijl het grote woorden uitsprak. 15. En het werd de boom gegeven een oog te hebben en dit oog heette Het Recht, en zij begon te veranderen in een zwaard. En de Heere sprak : Eet dan niet van de vruchten van deze boom. 16. En ik vroeg me af waarom er niet van gegeten mocht worden. En de Heere sprak : Weest dan niet snel om de wet te grijpen en weest niet snel om het recht te hanteren, want er is een weg die dieper leidt. En de Heere leidde mij tot diep onder de grond, tot een grot waarin beren opgesloten waren. 17. En in die grot stond weer een boom gemaakt van voeten, maar ook was zij gemaakt van konijnenhoofden. En toen ik dit zag kon ik voor geruime tijd niet spreken. En het werd de boom net als de eerste boom gegeven een mond te hebben, en die mond heette De Stilte. 18. En ook werd de boom een oog gegeven, genaamd De Duisternis. En zo was dan de tweede boom, als voortbrengende voedsel van konijnen. En de Heere sprak : Eet. En toen ik ervan at begon de boom ook in mij te groeien. En toen sprak de Heer : Ga nu terug tot de eerste boom. En ik liep weer tot boven de grond, terwijl de beren mij volgden. 19. En toen ik daar aankwam begon de boom weg te smelten. En het laatste deel van die boom steeg op totdat het het gat boven het glas had bedekt. En weer kwam er een intense hitte binnen het glas, maar ditmaal slokte de tweede boom dit op, en begon erg koud te worden. En weer moest ik eten van de boom, en ik werd kouder. 20. En aldus was de konijnenboom als de berenfluit. En zij was als de karmozijn en de wever tussen Narzia en Zetdonia. En zij dan was als de fluit des Geestes. En zij bracht voort de allerhoogste tonen die ik ooit had gehoord, en de allerlaagste tonen.

De tranenboom

21. En de Heere leidde mij tot een berenboom genaamd Brimmadim, en zij droeg de hoge tonen des heeren. En zij was als het sieraad van Mezedium, terwijl zij het sieraad Abdal Maasdo Kabbernal tot de Heere bracht. En haar werd een mond gegeven genaamd Traagheid en een oog genaamd Naaktheid. 22. En uit haar voort kwamen roze draden die geleken op voetzolen en de heilige tepelen des heeren. En ik kwam tot de boom en weende voor vijfendertig dagen. 23. En na die vijfendertig dagen leidde de Heere mij tot een tijgerboom, en zij was genaamd Sansamen, en zij droeg de luide en de lage tonen des heeren, en ook haar werd een mond gegeven, genaamd Doofheid, en een oog genaamd Blindheid, en aldus was de verschijning des Heeren. 24. En zij bracht het sieraad Sartarus Akra Zoekra voor de voeten des Heeren, en deze voeten begonnen te schijnen als de zon. En de Heere sprak : Ziet dan, de heilige traan is vleesgeworden. 25. En deze traan kwam van onder het roze, en zij was als de staart van een vis. En zij weende dan, zeggende : Wie kan de karmozijnen besturen, want zij zijn als wilden en als schapen zonder herder. 26. En geen van de tartaren was kundig genoeg om hen te besturen, en ook de Heere weende. En er kwam een konijn voor het

aangezicht des Heeren, en ziet, hij was gekleed als een beer en een clown. 27. En Hij nam de vleesgeworden traan, die als de staart van een vis was, en hij nam haar tot een vissenboom. En zodra de vissenboom begon te wenen werden de karmozijnen rustig. En alzo was het dan een tranenboom, en zij bracht tranenbrood voort om hen rustig te maken. 28. En haar werd een mond gegeven genaamd Rust en een oog genaamd Wildheid, en de boom werd zeer wild, terwijl de karmozijnen steeds rustiger werden. En aldus werd zij dan de koningin der karmozijnen.

De slangenboom

29. En het konijn nam de tranenboom als een staf in zijn hand, en leidde er velen mee tot rust. En de Heere wachtte totdat al Zijn Tranen vleesgeworden waren, en Zijn bloeddruppels. 30. En een luid gegil steeg op tot de hemel. En dit dan waren de dagen waarop het gillen des heeren vlees werd, en dit was als het komen van de slangen tot de aarde. 31. En de Heere gaf het sieraad Sartarus Akra Zoekra aan Sarsia van Renok, en Abdal Maasdo Kabbernal werd gegeven aan Metensia tot Sieraad, en zij werd tot een stad van bevers, vossen en de ratten des hemels. En ook Metensia werd tot een sieraad, waar ze zo lang op had gewacht, tezamen met Eminius en Matas. 32. En zo werd Metensia Eminius Matas tot het sieraad van de Esmeralda. En het gewezen des heeren werd vlees en was als een slang, en bracht kou tot de aarde om velen te verslinden en te wurgen. 33. Ja, de wurgslang des heeren was opgestaan, en zij gleed tot een boom genaamd de slangenboom. En de slangenboom werd groot op de aarde, en verhief zich zelfs tegen de tranenboom, want vele tranen dan waren onzuiver. 34. En aan de boom werd een mond gegeven genaamd Angst, en zij weende luid, en gilte. En haar werd een oog gegeven genaamd Woede, en zij begon luid te schreeuwen. En de boom begon te schudden en haar vruchten vielen op de aarde. 35. En het konijn kwam tot de slangenboom om het als een staf in zijn hand te nemen, maar de slangenboom viel hem aan, en ook een schaap met haar lam werd door de slangenboom aangevallen. 36. En zo ging de spreuk 'waar de slang het lam slaat' in vervulling. En er was gewezen voor zeventig dagen. 37. En na die zeventig dagen werd Mura Izu Brannan tot een sieraad des Heeren, en zo kwam Izu eindelijk tot rust, waar het zo lang op had gewacht.

De Grote Witte Oorlog

38. En de Heere sprak : Zuivert dan de tranen voor mijn aangezicht. En er kwam een oorlog genaamd de grote witte oorlog, en zij duurde honderdvijf dagen die tot honderdvijf dagjaren werden. En de Heere sprak : Nu dan zijn de grote tijden van het jaar gekomen, en de grote traan. 39. En de haaien des hemels vonden rust in de grote traan. En zo ook de walvissen des hemels, en andere grote vissen des Heeren. En de Heere zag dat het goed was. En aan het einde van de grote witte oorlog stond er een spinnenboom op een berg. 40. En achter die boom, achter één van de grote boomstronken was een deur die liep tot onder het witte, en zie, het was daar als de witte chocolade en haar sterren. En de sterren

begonnen nieuwe letters voort te brengen als het alfabet des heeren, en deze letters begonnen vlees te worden. 41. En de Heere nam de talen der aarde en zuiverde hen in een bak genaamd Solt, en deze bak was wit. En de Heere begon de spraak der aarde te verwarren, en begon zijn alfabet te tonen, en zijn taal. En ook begon de heere de verborgen geslachten te tonen, en de sterren van de witte chocolade vielen op de aarde. 42. En ziet, deze vallen waren heilig. En de heere nam het mannelijke en vrouwelijke en bracht hen in de bak genaamd Solt om het te verwarren en te zuiveren, en het was alsof er een spiegel brak, en vanuit een witte spiegel kwamen lichtpaarse wezens, die zo lang opgesloten hadden gezeten onder het oosten der aarde. 43. En het oosten der aarde was als een witte vlieg en een paarse vlieg, en zij werden verslonden door een paarse spin, en zij droeg de sterren van de witte chocolade op haar rug. En vele van deze sterren waren lichtpaars. 44. En de paarse spin begon de boeken der aarde te verslinden, en de sterren van de witte chocolade brachten nieuwe boeken. En de boom der angsten begon op de aarde te groeien, en zij die niet van de vruchten dezer boom aten smolten weg door de vuurballen van Narzia. 45. En Zetdonia begon groot te worden op de aarde, en zij die van de vruchten der angsten hadden gegeten hadden rijkelijk toegang tot haar. En ziet, zij was als een ijsbeer en als een walrus, ja, als geleken op een witte haai. 46. En de Heere zag toe op de aarde, en zag dat het goed was. En zij die angsten hadden konden elkaar vinden, en zij brachten elkaar tot de wereldschepen, en tot het grote Metensia. 47. En ook de boom der bitterheden begon op de aarde te groeien.

De sterrenhemel van de Witte Chocolade

48. En de sterrenhemel van de witte chocolade had vier districten, genaamd Sepanda, Eklaf, Benglaham en Khelb. 49. En Sepanda dan had de volgende sterren : Khnum, Zkum, Zkuhm, Mum, Mehk, Mehn, Zhmum, Zhmen die de oranje hoed is, Zkun die de oranje kamer is, Zkuk, Zehm die de blauwe hoed is, Ehem die de paarse hoed is, Mena, Zkem, Zkehm die de groene hoed is, Memn de bruine hoed, Muhmn, Khem, Khmen, Kmen, Khner, Khun, Khnun, Khnum de Tweede, Kzem, Knem, Kmem. En zij waren als de spiegels des Heeren.

Ova en Nomusa

50. En de Heere toonde de dodenrijken in de bomen, en ziet, zij waren als de dieren. En de Heere toonde mij het tweede wereldschip genaamd Trideria, en het was als een kano in een groene rivier, en een man genaamd Ova zat daar in, en hij was als de prins der eiken. 51. En hij kende alle ringen der bomen en hun dodenrijken, en elke dag maakte hij de reis door de dodenrijken, totdat Trideria tot een klok en een sieraad was geworden, ja, tot een toren des heeren. En de Heere toonde de hellenrijken in de bergen, en ziet, zij waren als de dieren. 52. En mij werd het eerste wereldschip getoond genaamd Adaka, en zij dan was als de brug der doden, en als een ezel. En een man genaamd Nomusa zat op haar, en hij was de prins der zwarte bergen. 53. En vele kleuren kwamen

uit hem voort, en elke dag maakte hij een tocht door de hellenrijken, totdat Adaka tot een klok en een sieraad was geworden, ja, tot een toren des Heeren.

De Taal des Heeren

54. En de Heere sprak : Zalig hen die tot het land der vermoeiden zijn gekomen. En de Heere nam de konijnenboom en plantte het in het land der vermoeiden waar het begon te groeien. En de Heere sprak : Zij dan die tot hier gekomen zijn worden voor veel dingen bespaard. 55. En de geest der slavernij kon hen niet raken. En de Heere nam het grote Mezedium van de toren van virgo en plaatste het op de konijnenboom tot een toren. En alle bomen bogen voor de konijnenboom die tot een toren was geworden. 56. En de Heere sprak weer : Nu zullen de karsuiken tot duizendvoudig herstel komen, en dit zal hen tot duizendvoudige trots zijn, en Hij sprak over de mussen van Metensia. En vele volkeren kwamen tot de voet der konijnenboom vanwege het licht, en dit licht was zacht. 57. En de boom begon te schudden en haar vruchten vielen ter aarde. En Metensia sprak : In veel pijn worden dan grote dingen gezaaid, en tot grote dingen wordt er gezaaid. 58. En zij scheen als het Grote Metensia. En het grote boek der aarde werd in de taal des heeren vertaald, en ziet haar kracht was niet meer, en zij verbleekte voor het aangezicht des heeren. 59. En aldus bracht zij het Tweede Boek des Heeren voort en het Tweede Woord, en ziet, het was geschreven in de taal des heeren. En aldus werden de volkeren onderwezen in de taal des heeren, en er werden nieuwe boeken geschreven. 60. En het derde wereldschip genaamd Biskidde leidde hen tot de slaaprijken, en zij vonden grote rust. En de Biezefic begon haar te berijden, en zij werd tot een sieraad des heeren en tot een toren. 61. En zo waren de silofijnen als de slaap en het gesmolten zilver, en de sidakijnen waren als de slapers en als de gesmolten bruisende vruchten. En zij werden groot voor de ogen des Heeren. Ja, en van hen is de zilveren maan en de zilverster gemaakt. 62. Zullen zij dan niet allen smelten voor het aangezicht des Heeren Ja de Heere vormt hen en kneedt hen.

Behoudenis door de Konijnenboom

63. En allen die de konijnenboom aanroepen zullen behouden worden, als de toorn van Narzia tot de aarde zal komen. Maar velen zullen zeggen : Heere, Heere, terwijl de Heere hen niet kent. Want zij hebben de armoede vergeten die tot zaligheid leidt. 64. Hoe moeilijk zal het dan zijn voor een rijke om het koninkrijk der hemelen binnen te gaan.

Khnum

65. En het konijn kwam tot het vierde wereldschip en voer met haar door de zwijmrijken, en zij waren als de dromen des hemels. En ook zij werd tot een sieraad en tot een toren, en zij was vol van de tartaren en purpers des heeren. 66. En de vier wereldschepen die als torens waren geworden waren als grote takken der konijnenboom, en zij werd als de staf van het

Grote Metensia. En ziet dan, zij was als het witte kruis. 67. En zij was als het kruis der konijnen. En zo was dan het Khnum des Heeren, als een letter van witte chocolade.

9.

Berenrijken

1. En dit zijn dan de slaaprijken der beren : Iontes is het eerste slaaprijk, Vikjakdar de tweede, Luniosis de derde, Akjatar de vierde, Onjadobor de vijfde, Onktdiaptir de zesde, en zij is als het berenmedicijn. 2. En de eerste silofijn is Malujobur, de tweede Horiontes, de derde Swakjanel, de vierde Ijtstrout, de vijfde Hontaris en de zesde Abjoutaar. 3. De eerste sidakijn is dan Irbehit, de tweede Orleander, de derde Otlabir, de vierde Ortrahben, de vijfde Antjout, die als het berenkruid is, en de zesde is Lalouber die als de rode berensirene is, en als de machtige schuilplaats des Heeren. 4. En het eerste zwijmrijk der beren is Koktliip, wat als het medicijn der slangen is. Het tweede zwijmrijk is Maleristo, het derde Abjontor, het vierde Reptdalip, het vijfde Ontjabtari, het zesde Kasmalen.

Konijnenrijken

5. En dit zijn dan de slaaprijken der konijnen : Iontes de Tweede is het eerste slaaprijk, Iontes de Derde is het tweede, Iontes de Vierde is het derde, Iontes de Vijfde is het vierde, Iontes de Zesde is het vijfde en Iontes de Zevende is het zesde. 6. En Iontes de Tweede is als het medicijn der haaien. Ioptis is de eerste silofijn, Abjatis de tweede, Hiron de derde, Hiranahout de vierde, Hiranahout de Tweede is de vijfde en Hiranahout de Derde is de zesde. 7. En zo is Onktdiaptir de Tweede de eerste sidakijn en het konijnenmedicijn. Onktdiaptir de Derde is de tweede sidakijn, en Onktdiaptir de Vierde is de derde sidakijn. Lalouber de Tweede is de vierde sidakijn en de konijnensirene. 8. Lalouber de Derde is de vijfde sidakijn en de haaiensirene, en Lalouber de Vierde is de zesde sidakijn. 9. En het eerste zwijmrijk der konijnen is Lalouber de Vijfde, het tweede is Lalouber de Zesde, het derde is Lalouber de Zevende, die het hondenmedicijn is, het vierde is Lalouber de Achtste, het vijfde is Lalouber de Negende die de hondensirene is, en het zesde is Lalouber de Tiende die de hondenkroon is.

Ravenrijken

10. En dit zijn de slaaprijken der raven : Eksel, die het eerste is, Miksel is het tweede, Miksel de Tweede is het derde, Miksel de Derde is het vierde, en Miksel de Vierde is het vijfde. 11. Michokt is het eerste waakrijk, Dichthok is het tweede waakrijk, Hisoptes het derde waakrijk, Vioktes het vierde, Disandersept is het vijfde, Lazersankt is het zesde. 12. Martahisse is het zevende waakrijk der raven en Marsassehenksch is het achtste. 13. Marottenhasch is het negende en Tuurmiangijg is het tiende. Tuurmiangijg de Tweede is het elfde. Tuurmiangijg de Derde is het twaalfde. 14. Tuurmiangijg de Vierde is het dertiende, en Tuurmiangijg

de Vijfde is het veertiende. 15. Miriak is het vijftiende, en het dropmedicijn. 16. Dikdal is het zestiende, Mozal het tweede deel van het zestiende en Ariabsis het zeventiende, Klontaster het achtende, Vixiantisch het negentiende en het ravenmedicijn van Venus. 17. Vixiantisch de Tweede is het twintigste en het meermedicijn. 18. Vixiantisch de Derde is het eenentwintigste en de helm der beren. 19. Vixiantisch de Vierde is het tweeentwintigste en het roze meermedicijn van Venus. 20. Vixiantisch de Vijfde is het drieentwintigste en de helm der raven. 21. Een tachel is een wake en een dumel is een waker. 22. Zo is dan de eerste tachel der raven Lalouber de Elfde, de tweede is Lalouber de Twaalfde, de derde is Lalouber de Dertiende, de vierde is Lalouber de Veertiende, de vijfde is Lalouber de Vijftiende, de zesde is Lalouber de Zestiende en zij is de helm der haaien. 23. De zevende is Lalouber de Zeventiende, de achtste is Lalouber de Achttiende, de negende is Lalouber de Negentiende, de tiende is Lalouber de Twintigste, de elfde is Lalouber de Eentwintigste, de twaalfde is Lalouber de Tweeentwintigste, de dertiende is Lalouber de Drieentwintigste, de veertiende is Lalouber de Vierentwintigste, de vijftiende is Lalouber de Vijfentwintigste, de zestiende is Lalouber de Zessentwintigste, de zeventiende is Lalouber de Zevenentwintigste, de achttiende is Lalouber de Achtentwintigste, de negentiende is Lalouber de Negenentwintigste, de twintigste is Lalouber de Dertigste, de eenentwintigste is Lalouber de Eenendertigste, de tweeentwintigste is Lalouber de Tweeendertigste en de drieentwintigste is Lalouber de Drieendertigste. 24. De eerste Dumel der raven is Miksian, de tweede is Ramshian, de derde is Ramshian de Tweede, de vierde is Ramshian de Derde, de vijfde is Ramshian de Vierde, de zesde is Ramshian de Vijfde, de zevende is Lalouber de Vierendertigste, die de blauwe berensirene is. 25. De achtste is Lalouber de Vijfendertigste die als het oranje haaienalarm is. 26. De negende is Lalouber de Zessendertigste die als het blauwe haaienalarm is. 27. De tiende is Lalouber de Zevenendertigste die als het roze konijnenalarm is. 28. De elfde is Lalouber de Achtendertigste die als het witte haaienalarm is. 29. De twaalfde is Lalouber de Negenendertigste die als het oranje konijnenalarm is. 30. De dertiende is Lalouber de Veertigste die als het groene konijnenalarm is. 31. De veertiende is Lalouber de Eenenvoertigste die als het groene haaienalarm is. 32. De vijftiende is Lalouber de Tweenvoertigste die als het groene berentijgeralarm is. 33. De zestiende is Lalouber de Drieenvoertigste die als het oranje berentijgeralarm is. 34. De zeventiende is Lalouber de Vierenvoertigste die als het blauwe berentijgeralarm is. 35. De achtende is Lalouber de Vijfenvoertigste die als het gele berentijgeralarm is. 36. De negentiende is Lalouber de Zesenvoertigste die als het gele paardentijgeralarm is. 37. De twintigste is Lalouber de Zevenenvoertigste die als het groene paardentijgeralarm is. 38. De eenentwintigste is Lalouber de Achtenveertigste die als het oranje paardentijgeralarm is. 39. De tweeentwintigste is Lalouber de Negenenvoertigste die als het blauwe paardentijgeralarm is. 40. De drieentwintigste is Lalouber de Vijftigste die als het roze paardentijgeralarm is.

41. En dit zijn dan de waakrijken der konijnen : Mikhelschlaft is het eerste, Mikhelschlaft de Tweede is het tweede, Mikhelschlaft de Derde is het derde. 42. Onktdiaptir de Vijfde is het vierde, en Onktdiaptir de Zesde is het vijfde. 43. Onktdiaptir de Zevende is het zesde en Onktdiaptir de Achtste is het zevende. 44. Iontes de Achtste is het achtste, en Iontes de Negende is het negende. 44. Iontes de Tiende is het tiende. 45. Iontes de Elfde is het elfde. 46. Iontes de Twaalfde is het twaalfde, en Iontes de Dertiende is het dertiende. 47. Iontes de Veertiende is het veertiende. 48. Iontes de Vijftiende is het vijftiende. 49. Iontes de Zestiende is het zestiende. 50. Iontes de Zeventiende is het zeventiende. 51. Iontes de Achttiende is het achttiende. 52. Iontes de Negentiende is het negentiende. 53. Iontes de Twintigste is het twintigste. 54. Iontes de Eenentwintigste is het eenentwintigste. 55. Iontes de Tweentwintigste is het tweentwintigste. 56. Iontes de Drieentwintigste is het drieentwintigste. 57. Iontes de Vierentwintigste is het vierentwintigste. 58. Iontes de Vijfentwintigste is het vijfentwintigste, en Iontes de Zessentwintigste is het zessentwintigste. 59. Iontes de Zevenentwintigste is het zevenentwintigste en Iontes de Achtentwintigste is het achtentwintigste. 60. Iontes de Negenentwintigste is het negenentwintigste, en Iontes de Dertigste is het dertigste. 61. Iontes de Eenendertigste is het eenendertigste. 62. De eerste tachel is Mikhelschlaft de Vierde. 63. De tweede is Mikhelschlaft de Vijfde. 64. De derde is Mikhelschlaft de Zesde. 65. De vierde is Iontes de Tweendertigste. 66. De vijfde is Iontes de Drieendertigste. 67. De zesde is Iontes de Vierendertigste, en zij is als de oranje haaienhelm. 68. De eerste dumel is Iontes de Vijfendertigste, de tweede dumel is Iontes de Zessendertigste.

69. En dit zijn dan de waakrijken der tijgers : Harahum is het eerste, Grikslet de tweede, Nahulim de derde, Hapjasis de vierde, Habjatar de vijfde, Sontrau de zesde, Hapjasis de Tweede is de zevende. 70. De eerste tachel is Habjalén, de tweede Hurnir, de derde Hapsis, de vierde Vanjatir, de vijfde Vanjatis. 71. De eerste dumel is Mokochele, de tweede Janhout, de derde Varinhis, de vierde Franjouken, de vijfde Franjoukessen, de zesde Fanjoutmahis. 72. De zevende is Fanjoutmahis de Tweede. 73. De achtste Fanjoutmahis de Derde. 74. De negende is Fanjoutmahis de Vierde. 75. De tiende is Fanjoutmahis de Vijfde. 76. De elfde is Fanjoutmahis de Zesde. 77. De twaalfde is Fanjoutmahis de Zevende. 78. De dertiende is Fanjoutmahis de Achtste. 79. De veertiende is Fanjoutmahis de Negende, en de vijftiende is Fanjoutmahis de Tiende. 80. En zo dan hebben de tijgers vele dumels.

De Nieuwe Openbaring V

1.

Verdwenen en nu verborgen

1. Door dag en dauw, ik mis je, ik hoop je te zien, gauw. Groet je moeder van mij, ik mis haar ook, als ze een steek laat vallen, laat haar denken aan mij. 2. Door dag en dauw, wandel ik door de bossen hier, om steeds even rond te kijken, naar vogels met boodschappen van jou. 3. Ik durf geen afgelegen huisjes binnen te gaan, bang om teveel van jouw glimpen op te vangen, en dan weer te huilen als een kind, herinner je nog de tijden dat ik je heb bemint. 4. Ik voel mij nu als steen, 't is goed zo, dat ontken ik niet. Ik mis iets, ik weet alleen niet wat. Het heeft wel met jou te maken. 5. De vensters van de huizen hier, ze staren mij aan, ze zeggen niets. 6. Om de donder dat jij weet dat ik hier ben. Het is niet de laatste keer geweest. Ik weet dat je naar mij tuurt. 7. Ik weet dan niet waar je bent, maar ik voel je aanwezigheid. Het is een warmte die mij snijdt, ach, daar druipt weer bloed uit mijn vinger. 8. Heb ik je per ongeluk aangeraakt, of loop ik soms te dromen. Gek, 't is echt alsof je nog hier bent, maar je bent al jaren dood. 9. 'K zal het nooit vergeten die dag, jij en ik, in die boot. Ik las je daar gedichten voor, je verborg je gezicht achter de randen van je hoed. 'K kon zelfs je glimlach niet zien, en ineens viel je dan uit de boot. Een dier van de rivier had z'n kop vertoond. 10. Kun je me nog eens uitleggen, hoe het allemaal is gegaan. Je was ineens weg, ik zag zelfs geen bellen, verdwenen met het dier. 11. Waar ben je nu, ben je wel echt dood. Hoe kan het dat ik denk dat je nog hier bent. Of heeft God je opgenomen. 12. Hier moet dan ergens je moeder wonen, misschien ben je wel hier. 'T is zo diep in het bos, wel eng zeg. 13. Moeder, kan ik haar hier ergens vinden. Of weet je ook niet waar ze is. Ik mis haar, ik beminde haar. Ik mis haar, sinds die dag op de rivier. 14. Diep in het bos, daar gebeurde het, alsof het woud haar had genomen. 15. Moeder, kijk nou niet zo zuur, je maakt me bang, waar is ze terechtgekomen. 16. Je hebt nog kleding voor haar gemaakt. Komt ze dan nog steeds hier, toe vertel het me. 17. Die avond, 'k zal het nooit vergeten, toe, moeder vertel het me, waar is ze nu ? 18. Je hebt ook nog voor haar gekookt, een tweede bord staat op de tafel. 19. Of is dat bordje dan voor mij, en ook die kleding, ik weet het niet meer. 20. Toe, moeder, zeg wat, of heb je je verstand verloren. Of komt vader vanavond laat nog thuis. 21. Ik weet het niet meer, wat is dit voor een zwaar kruis. 22. Moeder waarom bent u zo stil, denkt u ook nog zo vaak aan haar.

2.

Daar waar het altijd stil is

1. Als u een steek laat vallen, denk ook aan mij. Of komen ze mij soms ook halen. 2. Ach, misschien zie ik haar dan wel. Moeder u kijkt niet tevree. Ik hoef toch niet voor ze open te doen. U zult mij niet verliezen, dat beloof ik u moeder. Ik blijf wel hier. 3. Komt vader nou nog thuis vanavond, en wat doen al die kleren hier. Ik zie hier ook een bordje staan, of is dat voor mij, ik weet het niet meer. 4. Komen ze nou wel of niet, en krijgen we haar dan weer te zien. Of heeft vader haar soms meegenomen, en zien we haar wel terug in de zomer. 5. Moeder, de Karazuur, moeder, Metensia, hebben zij dit soms gedaan. Zijn zij hier soms geweest. Ik kan niet ademen, toe, zeg het me. 6. De vensters staren mij zo aan, ze zeggen

niets, hier is het altijd stil, altijd stil is het hier. 7. Moeder, toe, zeg toch eens iets. Ik zal die dag nooit vergeten. Ach, laat me maar, ik leef toch al in een hel. Maak het maar niet erger. Laat de stilte maar alles verzachten. Ik hoop dat het zo niet erger wordt, of zullen ze komen om alles weer te verstoren. 8. De zon schijnt op de velden, het is Metensia, in haar wagen, zij bestuurt de roze verbinding tot ons heil. 9. Moeder, waarom zing je nou, en wat zijn al die tranen. Wie hebben je verlaten. Ik ben toch steeds nog hier, of heb je niks in de gaten. 10. Moeder, ben je soms doof of blind, moeder, je doet alsof ik er niet ben. Je staart naar Metensia, ben je alles dan vergeten. 11. Ze is van de roze verbinding, ik had het moeten weten. Zij leven dan langs alles heen, alsof alles anders is. 12. Moeder, neem mij op in de roze verbinding. Er is geen ander vuur om ons te veranderen. Misschien vinden we haar weer terug. Komt vader nog thuis vanavond, en de Karazuur. 13. Ze lopen buiten, als golven op het veld, golven van de zon. Ik durf niet meer te kijken. Het is alsof alles al is gebeurd, waar ben ik, of ben ik aan het dromen. 14. Neem mij mee, oh Karazuur, en verbindt mijn wonden, als die van mijn moeder.

3.

Metensia en de Karazuur

1. Moeder, die tranen zijn zo duur, kostbaarder dan goud, draaien ze mijn maag om. 2. Moeder, die lied'ren zijn zo zoet, als stille regen komen zij. Vader komt nog thuis vanavond, en de Karazuur. 3. Mijn lieve is er weer, met sieraden van de wind en de sneeuw, komt tot allen die haar beminne. 4. Liefde als een vuur, als de roze karazuur. Ik durf niet meer te kijken, vader komt vanavond nog thuis. Moeder staat voor 't venster. Zij staart me aan. 5. Kan ik nu alles vergeten, nu zij het licht heeft uitgedaan. 'T is bijna nacht, ik ga slapen, of is het al weer tijd om te ontwaken. 6. Metensia als de zon in schone velden. De Karazuur wacht stil, daar waar het altijd stil is. Vader komt gauw thuis, de regen valt al. 7. Ik hoor de deuren van de schuur. Nu zijn ze dicht, klaar voor de nacht. Metensia, zij staat op wacht. Haar dier heeft ons meegenomen. Ik heb het echt gezien. Of zijn dit gewoon vreemde dromen. Moeder, heb jij het ook gezien. Of is ze nog niet hier. Er staat een bord voor haar op tafel, en voor de Karazuur, het vlees van hen die haar haten. 8. God, wie lokken we nou. De bliksem slaat steeds in. Is het uw Geest of de nieuwe morgen, voedsel voor de Karazuur. 9. Gods engelen zijn daar, als landbouwers der hemelen. God wie lokken we nou. Welke planten schieten op uit de akker. 10. Ik laat dit huis maar eens weer los, mijn haren zijn wild, moeder, de krachtige beminning, de tempel in de honingraat. Wie staat op de loer. Wie lokt ons nu, in dit heilige uur. 11. Wie maakt woning in ons, en waar maken wij woning. 12. Of ben ik maar alleen, tussen de distels van het veld, zonder de kleur van een kroning, zonder huis, zonder woning, gegrepen door een dier. 13. Wie maakte mij, waarom ben ik hier. Waar kom ik vandaan, waar ga ik naartoe. 14. Ben ik wel wie ik denk ik ben, of ben ik iemand anders. De Karazuur komt naar mij toe, dan lopen dingen toch anders, en schijnen anders te zijn. 15. Kan ik mijn gedachten nog wel vertrouwen, ik leg ze stil in God.

4.

De Roze Verbinding na het kruis

1. Metensia, vriend van God, wat ik dan ook doe, het is mijn lot. Ik schilder uw paden, en de gevallen bladeren. De zon schijnt telkens ander licht. Ik grijp niet meer vast, ik laat alles maar los. 2. De momenten van een liefdesgedicht, van jou naar mij, is dit ons lot. 3. De melkselen die nu stromen, ons leidende naar al die vervlogen dromen. Weten we wel wat we missen. 'K zit zo vol haat en ik loop maar te gissen. 4. Wat ben ik kwijt, de melkselen brengen mij naar de diepe verborgen huizen van het bos. 5. Of wonen hier soms criminelen. De Karazuur met hun bevelen, daar waar alles altijd stil is. Wat drinken ze hier, er is hier zo'n gemis. 6. Ik wordt er bang van, van deze huisjes, een zwaar kruis is dit, in zo'n honger te sterven, zonder de momenten van een liefdesgedicht. 7. Dromen komen hier alleen bij vlagen. Wilde katten zijn hier, oh God wat doet dit zeer. De bliksem leidt mij tot hier altijd weer. 8. De blaad'ren vallen hier altijd van de bomen. God is het die de koningen hier kroont. 9. En Metensia die met de Karazuur hier troont, als de zon in een zacht veld. Moeder, als u weer een steek laat vallen, denk dan aan mij. In de Roze Verbinding, beleven wij, herkennen wij elkaar. Kennen wij elkaar. 10. Jij met je groene kap, je dochter met een rode. Kun jij ons dan verstaan hier, het huis, de deuren op een kier. De wind kan jou nu tonen, waarover ik zat te dromen. 11. Nee, jij hebt me nooit pijn gedaan. Jij hebt mij altijd de Karazuur gegeven, altijd een wachter in de nacht, tot viermaal toe. 12. Je hebt mij altijd naar Metensia gedreven. Jij met een groene kap, je dochter met een rode. 13. In de Roze Verbinding konden we elkaar verstaan, drinkende van de tepel van Metensia. De Karazuur liet de wijnen stromen, in 't heilige uur. 14. Je tranen zijn zo duur. Ze draaiden mijn hart en leden. 15. De raadselen des Heeren, door profeten gebracht, door hen met de kappen. Wij waren op dit uur bedacht, de werkers van de Karazuur, je glimlach is zo duur. Je ogen zo stijf dicht, door de zoetheid van dit liefdesgedicht. 16. Door de bliksem spreken wij.

5.

De Tranen van Metensia

1. En wanneer gij tot de Roze Verbinding zijt gekomen, dan zijn uw tranen tot sieraden, en gij zult door de tepelen des Heeren zien als door ramen. 2. Kent dan de zeven tranen van Metensia, want zij zijn als wachters over u aangesteld. 3. En zij komen van het sieraad en zullen wederkeren tot het sieraad. 4. En zij dan bergen de priesterlijke geslachten in zich. 5. En zij dan omgaven de Heere Christus toen Hij in de hof Getsemane was. 6. Gij bent dan genaderd tot de tempel van Metensia, waar de profetische altaren staan en die van de apostelen. 7. En zij dan die haar beminnen zullen gaan van voorhangsel tot voorhangsel, om haar tranen te aanschouwen. 8. En ziet zij zijn als de tranen van Rachel die weende te Rama omdat haar kinderen er niet meer waren. 9. En zo is dan de Geest Gods als een moeder, rouwende om haar

kinderen. 10. En zij heeft troost gevonden bij Sarsia en bij grootmoederen. Ja, zij heeft gegeten van het bittere van Mura, en is gegaan tot de tuinen van Rietel. 11. En zij vond troost bij de mintstruik, de eucalyptus, de jasmijn en de vlier. 12. En zo zijn dan de tranen : Marcia, die als het brandende kruis is, omhuld door slangen, waar ook de Marcia-kruisjes vandaan kwamen, want zij leed om haar kind, terwijl haar handen gebonden waren. Morgennia, die als de bloedende morgen is, en de struik des Heeren. 13. Ageeh, die als de traan der uilen is. Sonia, de bloeiende morgen. Vonja, de getrouwe zuster en het bloeiende maanrood, die een geschenk van Sarsia was. 14. Daphne, die het morgenlicht draagt en de bloem des Heeren is. 15. Melissa, die de aanvoerster van de slangen des hemels is.

6.

Het kunstwerk des Heeren

1. En de tranen van Metensia zullen de attentaten voortbrengen. 2. En ziet, haar tranen zullen uitgestort worden op de aarde, in de dagen der Karazuur, en dan zal er redding zijn in de vier wereldschepen. 3. En zij zullen komen tot Abdal, Maasdo en Kabbernal. Legt dan uw sieraden af, en komt tot de sieraden des Heeren. 4. Gij weet dan dat er geen ander sieraad bestaat dan in het sieren van anderen. 5. Siert dan hen die de tranen van Metensia dragen, als zuivere attentaten. Ziet dan, de kunst des Heeren is list en wijsheid. 6. Laat uw kennis dan niet oppervlakkig zijn, want zij zullen wederom getrokken worden tot het eerste dat ten verderve vaart. 7. Laat dan het lijden u niet overkomen als iets vreemds, want de Heere installeert Zijn knechten. 8. Door vele tranen zult gij ingaan, en zalig zij die vele tranen dragen, want zij zullen vele ingangen en uitgangen vinden. 9. Ziet dan de ark van Metensia besprenkeld met tranen is haar vruchtbaarheid. En door vulkanen zal zij een nieuwe aarde scheppen. 10. En zij heeft dan een ark van tranen, leidende tot onder het roze, zo ook de roze verbinding reikt tot onder het roze, en daar zult gij grote geheimenissen zien. 11. Gij zult dan de paradoxen van Metensia kennen, en haar twee-koppigen. Want zonder hen zou er dan geen vruchtbaarheid wezen. 12. En zo is dan ook de roze verbinding, die als de tepel van Metensia is, vol van haar paradoxen, waarmee zij de aardbodem zuivert, en het heeft de aanblik van een gebroken spiegel, als een brandend edelsteen. 13. En zo is dan de roze verbinding als de ark van tranen en haar schoot, en ook gij kunt opnieuw geboren worden. 14. En elk schepsel is dan geprogrammeerd en zal gericht zijn op het doel dat zijn schepper in hem heeft geweven. 15. Verdoe uw tijd dan niet met ellenlange discussies, maar laat de roze verbinding alles transformeren in eigen plaatsen. 16. Ziet alle dingen bij elkaar dan als het kunstwerk des Heeren, staande op de Emelis Shatau als een geheime boodschap des Heeren, wachtende op vertaald te worden en getransformeerd. 17. Zo is dan de Emelis Shatau niks zonder de Roze Verbinding.

7.

Marcia

1. Gij bent dan door de gordijnen van Metensia gekomen tot haar tranen. 2. Ja, gij bent dan afgezonderd, gij die haar bemint. 3. En zo zijn haar tranen dan als warme vliezen om herstel te brengen. 4. Leert dan de golven van Metensia kennen, want gij zult spoedig op zee zijn. 5. Leert dan de golven van vuur te berijden, en verdraait haar woorden niet, opdat gij niet valle. 6. De Metensia zal dan als een vechtster zijn tegen hen die haar woorden verdraaien, maar in de Roze Verbinding zullen zij naar hun plaats gebracht worden. 7. Voor alles is er dan een plaats. En de heere weet waar elk ding vandaan komt en waar het naartoe gaat. Er zijn dan geen wegen, dan in de Roze Verbinding. 8. En zij is als de vruchtbaarheid en de vulkanen van Metensia. Ziet, gij staat dan op heilige grond. 9. Want alle dingen in de Heere zijn heilig, en worden geheiligd door Hem, om gebruikt te worden. 10. Wijkt dan af van de dingen die ten verderve gaan, want zij zijn door de Heere daartoe geschapen. Maar hangt aan die dingen die eeuwig zullen zijn in de Roze Verbinding. 11. En zo hebt gij dan een verlichte bron in Marcia, want zij zal met het probleem ook voor de oplossing zorgen. Allen dan die kinderen verloren hebben in de Heere en om de Zijnentwille, zij zullen hun kinderen terugvinden op de daartoe bestemde dag en het daartoe bestemde uur. 12. Brengt dan al uw tranen tot Marcia, want zij kan met u meevoelen, en zal u troost geven. 13. En Marcia is dan de brandende traan van Metensia om vele werken te heiligen, en zij zal hen die hun kinderen verloren hebben een nieuw lied geven, en hen leiden tot plaatsen van diepe geheimenissen en troost. 14. En gij zult zwemmen in de Marcia-traan, als in een meer van tijgertranen, en gij zult honger hebben en veel eten. 15. En door de tranen van Metensia zult gij komen tot haar gebrul. 16. En gij zult haar schreeuw omhullen, en haar troosten in haar gegil. En zij zal wakker worden, als de traan der mussen, als gewekt worden door Rumah.

8.

dat wat ze verboden

1. De muren van de konijn zijn warm, zijn brood is altijd warmer. Het woord van het konijn is zoet, zijn stilte altijd zoeter. Je ziet hun huizen en hun tuinen. Je ziet hun heggen en dat wat zij verboden. 2. De muren van de konijn zijn warm, hun wijnen altijd warmer. Hun reukwateren beter dan goud, hun stilte altijd zoeter dan de dag ervoor. 3. Zou je mij beschuldigen als ik niet binnen zou gaan. Zou je mij beschuldigen als ik dichtbij dat wat ze verboden zou komen. 4. Deze fles brengt me altijd dichtbij.

geest in de fles

5. Achter het plastic is een gezicht, achter het speelgoed een beest, achter het niks een hart dat spreekt. 6. Zonder woorden, zonder enige hoop. Kom met mij mee, maar raak me niet aan. Ik heb een wond die je niet kan bereiken. Ik ben als een geest in een fles.

de koning

7. Als de lente in brand, offert zij de dagen van de poort. Ze gaf een verhaal van liefde, zodat bestemming kon worden gevonden. Zie je hun huizen ? Het is al achter glas. 8. Zie je hoe zij elkaar liefhebben, in zoetheid en mysterie. Zij leven in een vreemde ruimte, al achter glas. 9. Zou je bij hen willen horen, zou je op hun straten willen wandelen, zou je voor hen buigen, of zou je hun koning willen worden ? 10. Ik ben de koning van konijnen, ver weg van je vandaan, ver weg van alles. Ik ben de konijnenkoning, je kunt me niet vasthouden, want ik houdt jou vast. 11. Alles is in mijn handen, mijn winden blazen. Ik ben de konijnenkoning, maar zo dichtbij, zo dichtbij alles. Je kunt me niet vasthouden, want ik houd jou vast. 12. Alles is in mijn handen, mijn winden blazen. Houd me nu vast, laat je winden blazen. 13. Ben jij de koning van de konijnen, dichtbij alles, maar zo ver weg ? Houd je mij vast zoals ik jou vasthoudt ? 14. Alles in je hand, alsjeblieft, laat het me begrijpen, wat het is tussen jou en mij.

Gedenk mij

15. Alsjeblieft, konijnenprins, vergeet me niet. Herinner me, wanneer je bidt, herinner me, wanneer je eet, wanneer je drinkt van je stomende wijnen, wanneer je langs de straten loopt. Herinner me, dit is de laatste keer dat ik zal spreken.

IJdel in pijn

16. Ik ben de koning van pijn. Mijn stem is als de traan van mysterie. Zo ijdel ben ik. Ik kijk neer op rijke bedelaars, en ik kijk neer op hen die plezier maken. 17. Zij winnen om alles te verliezen. Het is een groot groot carnaval. Het weer van de roos in me, alles verscheurende terwijl het valt, want terwijl het stond was het niet eerlijk. 18. Het zijn seizoenen van de konijnenwijn, het duurt vele dagen voordat het de hemelen bereikt. 19. Ik ben de koning van de herfst, verspreidende zoveel begeertes, maar wie hen wint, zal ze allen verliezen. 20. Ik geef hen aan hen ijdel in pijn. Je kunt nooit winnen van een konijnenbedelaar, smekende voor wat meer pijn, smekende voor een beetje meer tranen om het carnaval in ijdelheid te bekijken.

Konijn achter glas

21. Als een moordenaar komt het, en straks zal het terugzijn, om mijn deuren open te breken. Zal ik ooit losbreken uit deze vreemde fles. 22. Geen konijn die me helpt. Ik ben helemaal alleen in deze put van schaamte. 23. Ik probeerde je hand vast te houden, maar je liet me alleen, en nu zit je op je troon, om om me te lachen. 24. Je ziet het als een moordenaar komen en gaan. Het verwoest de seizoenen tussen jou en mij, en het weer. 25. Ik kan niet ontsnappen uit je wraak. Het is altijd winter in dit glas. 26. Het sneeuwt in deze dagen. Je bent een konijn achter glas. 26. Het is als het moorden van je moeder, en je hebt me nooit

verteld hoe je heette, maar je schijnt hier god te zijn. 27. Wat kan ik doen als je me pijn doet. Je zit op je troon en lacht. 28. Alleen wanneer de wind blaast is het zomer. Dan is het alsof je rozen sterven, maar ze zijn terug aan het einde van de dag. 29. De fles is nauw, wanneer het niet meer waait. Ik wens niet meer in dit konijnenleger te zijn. 30. Alsjeblieft, laat me vrij.

Bevroren kleine jongen

31. Wees trots en ijdel met je schaamte. Het is alles wat ik heb, deze bevroren kleine jongen. Aanvaard je lusten en je schaamtes. 32. Op het altaar is het als het schoonmalen van een dag van miljoenen jaren geleden. Ik ben blij dat je weet hoe je dit spel moet spelen. 33. Een kat zonder vleugels en ruimte, verkoos de liefde, en is nu een vliegtuig, in zoete ijdelheid. Een kat zonder vleugels en ruimte, draaide om, en is nu een vliegtuig. 34. Zoveel schaamtes in deze wereld. Hij gaat voort, deze bevroren kleine jongen. Hij verandert zonder te bewegen.

De Nieuwe Openbaring VI

1.

1. U staart diep. U heeft mij net nog aangekeken. Als het spotkleed des kruises hing u over mij, met een speer in mijn zij. 2. Kind, Ik heb het afgelegd, en aan jouw gegeven, die erfenis van het verleden. 3. Het heeft mij tot zaligheid gedreven, jij moet er ook doorheen, het is maar voor even. 4. U staart diep, zo fragmentarisch. Zoveel woorden van elkaar gebroken. Ik weet niet waar zij mij leiden. Ik kan het niet verstaan. 5. Moeder, bent u dan eindelijk gekomen, uw kind heeft zolang op de uitkijk gestaan. Ze zeiden mij, niet in u te geloven. Alleen vader was er nog. 6. Moeder, ze hebben mij alles afgenomen. Zelfs mijn dromen, zij zien me niet meer staan. Ik heb mezelf zo vaak verminkt. Ik kan het niet meer aan. 7. Het bloedt als u mij borduurt. Als een spin steekt u, wat heb ik dan gedaan ? Ik ben zo blij dat u er bent. Maar waarom haalt u mijn wonden dan niet weg. 8. Bent u dan de duif des kruises, een vogel van het leed, om ons een boodschap te verkondigen. 9. Zoveel wazen voor mijn ogen. Als 't vallen in een diepe put. Uw webben hebben mij opgevangen. 10. Ik ben verstrikt in uw liefde. Geen weg eruit, ik zal hier moeten blijven. Ik weet niet alles, maar ik ken het leven. Alles is maar voor even. 11. Stil zal u betekenissen veranderen, en de gezichten der mensen.

12. Rozendoorn, als een koor mij omhult. Rozendoorn, als het raam der liefde. Geen vijanden meer, alles is de naald van de Heer. 13. Oh ja, het steekt me diep, maar U bent het die mij riep. 14. Rozendoorn, als een echo uit de nacht, makende al het harde zacht, zoveel draden van liefde geweven door mijn wonden, totdat alles tot onder het roze zakt.

15. Ik weet niet hoe ik het moet afleggen. Het steekt zo diep, en trekt mij steeds weg. Het kleeft, het is de lijm des Heeren, en alles doordringt mijn ziel en bed. 16. Ik voel mij zo zwak, ik kan niet staan. Ik beef en alles draait om me heen. Heeft de Heere mij tot zich genomen, of ben ik heel vreemd aan het dromen. 17. Ik voel mij ziek, de dood nabij. Ik voel me als een boom in donk're straten. Geloof mij, als iemand mij hier zou zien, dan zouden ze dwars door me heen kijken. Het schuim der wet heeft me doorzichtig gemaakt. 18. Ik ben al weg, mijn schaduw is nog hier.

19. Rozendoorn, ik kan alleen maar huilen, en verder begrijp ik niets. 20. Alle kleuren zijn nu weg. Alles zwart en wit, en grijs het is een wonder. De muizenkoning heeft mij meegenomen.

21. Buiten schijnen sterren, staan in de lucht als aan de muur. Ik heb de moed verloren om nog terug te gaan. De muizen des hemels voeren mij nu weg, de ratten des hemels kijken, en staren als de rozendoorn. 22. Als het spotkleed des kruises hingen zij over mij, met een speer in mijn zij. Aan mij gegeven, de erfenis van het verleden, achter webben verborgen. Ik weet niet waar ze mij leiden, ik kan het niet verstaan. 23. Ik zit in hun vurige karren, de muizen zijn mij voorgegaan. Het is allemaal al doorleefd, alles is al opgetekend. De regenboog die staart naar mij, de zoete honing komt binnen bij mij, het wonder des kruises is gekomen.

24. Als het lichtend schuim der rozen, werd ik meegenomen. Ik moest wonen op een brug waar twee legers elkaar bevochten, totdat het vuur der rozen steeg, en de zoete honing en de zwijm begon te stromen. Als liederen versmolten, een zacht, maar dood konijn. 25. Ik kon haar niet bereiken, zoveel trauma's kende zij. Zij kon niet meer spreken, zij kon mij niet vertrouwen. Zij kon alleen maar steken, als een roos in een diepe wei. 26. Als een soldaat van Spricht was zij, mij leidende tot de zwijm der twijfel. Op mijn benen kon ik niet meer staan.

27. Rozendoorn, geef mij uw stem. Rozendoorn, geef mij uw oog. Ik kan niets meer zien, ik kan ook niet meer denken, alles is doorstoken, door de doornenstruik. 28. Rozendoorn, heb genade in uw liefde, ik brandt helemaal weg, geen tijd meer om iets te doen, alles smal van binnen. 29. Ik kan me niet bewegen. Ben verstrikt in uw twijfel, onzekerheid bevroor mij. Ben nu een boom in uw stad, een bloem in uw weide. 30. Na een harde nacht, makende alles zacht, zoveel draden van liefde en zachtmoed, geweven door mijn wonden, totdat alles onder het roze zakt.

2.

1. Blauwe ogen, rode lippen, gemaakt om koningen paraat te maken. 2. En morgen, dan ben jij, mijn prinses, ten goeder trouw ben jij, ik heb mijn mantel afgelegd. 3. Ik vertrouw je tot hier, maar de deur is nog steeds op een kier. 4. Zou ik hem wijd openen, dan zou je mij overstromen. 5. Ik zou verdrinken in jouw liefde. Ik heb mijn mantel afgelegd. Mijn hoed stijf over mijn oren. Ik durf jouw lieve tedere stem nog niet te horen. 6. Fluister dan, het is goed, de dingen die je met me doet. Je bent

onschuldig, je hart vol van regen. 7. Rozenrood, in zachte aarde, dromen van vervlogen jaren. Blauwe ogen, rode lippen, gemaakt om koningen paraat te maken. 8. En morgen ben jij dan mijn prinses, ten goeder trouw ben jij, ik heb mijn mantel afgelegd. 9. Geest van God, van and're tijden, opgepot, ik kan er wel om schreien. 10. Rustig is jouw stem. Je weet nog niet alles, je moet nog wennen. Zolang in slaap geweest, ze hebben je vlammen uitgedoofd, maar weet wel, dat ik met jou leef, mijn prinses, tot de komende morgen. 11. Ze zullen ons verjagen, we zullen vluchten tot de wildernis. Altijd zul je mijn prinses blijven. 12. Geest van God, dan wakker geworden, maar altijd op de vlucht. Tot bomen zullen wij preken, tot dieren zullen wij brengen, onze vrucht.

3.

1. Open je ogen, liefste, wordt wakker, de tijd is daar. 'k Heb met zware pennen moeten schrijven. Nu druipen zij van reukwaat'ren. 2. Open je ogen liefste, wordt wakker, tijd is rijp, 'k heb met zware pennen moeten schrijven, nu branden de vruchten dan in hun. Vreemde totempalen in mijn hand, met al die bakkers gezichten. 3. De oude bakker woont nog steeds daar bij de gracht. Toe, snel, wordt wakker, daar onder die brug. We moeten nu snel vertrekken, anders zullen ze ons brengen achter de ramen. 4. Ze zullen ons brengen achter de ramen, als konijnen achter glas, als konijnen in hun kooien, als waat'ren in hun flessen. Open je ogen, liefste, de pennen zijn weer zwaar. Ik moet het je echt vertellen, ik glijd weer weg, maar je kent de snaar. 5. Ik zal weer over je dromen, als zij toe zullen slaan, ik voel je hand, jij voelt de mijne, toe, vertel het maar, ik moet nu gaan. Open je ogen, liefste, ik ben de feenprins, ik ben een feenwoning, in flessen sta ik. Je hoeft me niet te zeggen, dat wat je voelt voor mij. 6. Staak je liefde, wordt weer koud, om de hoek staan zij. Zij zullen ons ondervragen. Achter glas gaan wij, voor de laatste keer, want morgen, vertel ik je weer : Verweg is altijd dichtbij. 7. Stilte spreekt, het ijs gaat snel branden, sterker dan het vuur, sterker dan het komende uur. Toekomst is allang geweest, dromen zijn vervlogen. Zij die 't allemaal wel geloven, doven snel weer uit, als een kandelaar in honderd winden, komen zij tot hoge flessen, komen zij in eigen kooien, voor eeuwig slapen zullen zij. 8. We moeten hen verzaad'gen, ze hebben honger en daarom storen zij. In Gods Radio gaat het niet goed, het stoort, het is alles wat het doet. 9. Er is een geest in de machine, misschien krijgen wij het eruit, als wij hem ook vertellen dat verweg is altijd dichtbij, dat stilte spreekt, het ijs gaat branden, sterker dan het vuur, sterker dan het komend uur, toekomst is allang geweest, maar de herinnering is te sterk, alsof het van voren komt. 10. Opgesloten zijn wij, in een verstand steeds terugkerende naar het oude, naar oude paden. Ik herinner niets meer, ik heb alleen zulke zware pijnen, in mijn ruggengraat daalt het af, als de zonnedraad, nu is het af. Ik zal maar direct met de deur het huis binnen vallen. 11. Ik ga bij je weg, want weg zijn is zo dichtbij. Kun je me nu geloven, dat komen en gaan niet bestaat. Het komen van God is weggaan, en zijn weggaan is komen. Sinds dat je weggegaan bent, ben je dieper in mijn hart, oh, konijnenkoningin, je hebt het me zo vaak gezegd. 12. Ik ben alles weer vergeten. Mijn lichaam doet zo'n pijn, alles is als de

zonedraad in mijn ruggengraat, als een flits in mijn stuitje, om die diepe deuren van Materos te openen, met de sleutelen van Spricht. 13. Ik ben een elvenkoning, ik ben de elvenlucht. Ik maak nu in dit boek een woning.

14. Open je ogen, liefste, Spricht heeft gesproken, onder de lenteboom, daar was een kroning, sprekende honderd talen, honderdvoudig om zilver te zuiveren. 15. Ik heb mijn benen uitgestrekt, en maakte woning. 'k ben de kroon van God, geweven door een doornenkroon. Open je ogen liefste.

4.

1. Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, heb ik haar stem verstaan, met haar chocoladekoning, ben ik door de bergen gegaan. Diep in een zeekest vond ik haar, waar spiegels mij aanstaarden, een mintstruik onderwater. Dieper dan de oceanen, dieper dan de zee, dragen zij de kostumen van vervlogen jaren. Chocoladekoning, mintstruik onderwater, tot de dauwdruppels ben ik gekomen, om op de uitkijk te staan. Dieper dan de sneeuw van goud, dieper dan de bergen van de oceaan, waar vervlogen jaren nog steeds dansen, om op de uitkijk te staan, verbergende hun Jorinde, verbergende hun namen. Diep in een zeekest vond ik haar, een mintstruik onderwater. Vervlogen jaren namen mij mee, naar een huisje van een oude fee, zeer griezelig was het binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen. Jorinde was haar naam, een oude mintstruik onderwater, waar dauwdruppels paraat staan, om koningen paraat te maken. Een wonderlijke vrouw was zij, met zeven vogelspinnen, zij vochten tegen mij. Dieper dan de zeeën, dieper dan de blauwe maan, het voert mij tot de zwanenprinses, een ochtendbestaan. Vervlogen jaren nemen mij mee, naar het huisje van een oude fee, zeer griezelig binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen, aan de andere kant van de spiegel, waar zij allen eten witte chocolade. Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, vond ik de oude zwaan, met zeven vogelspinnen, gaf ze mij vrij baan. Ik staarde in het paleis, waar de blikken in spiegels mij bevroren, ik kan nergens meer naartoe, ik kan mij niet bewegen. Zij steekt mij als de witte dame van het schaakspel, als een mintstruik onderwater. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij, de rozen steken mij, totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze, waar grijze rozen met spiegelend roze mij betoveren. Ik ga nooit meer terug, maar een diepe koorts overvalt mij, als een zwarte brandende deken, waar de ogen van mussen mij hebben bekeken, in hun boeken schilderden zij mij, en onder het gele een piratenkapitein. Liefste, kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

5.

1. De hitte heeft zijn steek verloren, tot onder het bruine zijn wij gedaald, waar het ijs is gaan branden. De vlam heeft zojuist mijn hoofd gestreeld, ik voel mij zo blind in dit land. Komt het door de bomen, komt het door de

koel brandende meren, komt het door de schaakfiguren, levend geworden in de lucht, als schilderijen op een wapen. Zij kunnen niet praten, zij bewegen snel, maar soms bewegen zij niet. De hitte heeft zijn steek verloren, de kou heeft toegeslagen, hoge koorts onder een blauwe deken, voerde mij aan de draken. Plotseling, mijn kind heb jij dat ook gezien, al die bliksemflitsen. Zij komen ons weer halen, totdat wij onder het bruine zijn gedaald. Wij vallen in 't verdriet, totdat wij ook de mussen hebben gezien, hoog op hun schilderijen, waar hun wagens rijden, en andere wagens die wij niet kennen. Door Acha zijn zij binnengegaan, als een bevroren vlam, een kostbaar gouden spiegel, onder goud en zilver zijn wij beland.

2. Ik kan mij niet bewegen, en jij kan het ook niet. Ik zie je neus beschilderd, een pop was jij, oh wat een verdriet. Hef je hoofd omhoog, dan kun je mij ook zien. De mussen zullen ons opnieuw beschilderen, zij zullen ons opnieuw bewaap'nen, oh vreemdelingen voer ons mee, en geef ons aan de slaven, opdat zij ook vrij zullen zijn. Ik kan mij nog steeds niet bewegen, en ik zie je zelfs niet meer, zij hebben mij geblinddoekt, bestreelden mij met een veer. Wat is er van mij geworden, na al die jaren van verdriet. Ik durf niet eens meer aan mezelf te denken, te bang dat ik mezelf zal verlaten. Geef en neem, een oud gezegde, maar begrijpen doe ik het niet. Zijn wij dan allen slaven, ik wil niet leven in dit verdriet. Geef en neem, een oud gezegde, maar voor wie werken wij, worden wij van elkaar losgetrokken, zijn wij dan voor eeuwig vrij ? Ik kan mij niet bewegen, nog steeds geblinddoekt, en nu hoor ik ook niets meer, nog steeds die veer voelen gloeien, tot een plek waar ik de hoge koorts voel stromen, totdat ik weer onder het bruine ben gedaald.

6.

1. De weg onder Frankrijk, een wilde weg, van armoe tot het oer, zakken wij tot onder het bruine, telkens weer, waar bruine spiegels praten. Kun jij je nog bewegen, ik kan het niet meer. Ben ik dan nu een boom, ben ik dan nu een plant, de witte dame heeft mij gestoken, en er is overal brand, tot onder het bruine zullen wij komen, waar rozenschuim op ons wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen onze naam, totdat wij onder het bruine zijn gegaan, door de staf van een vierde dood geslagen. Kom dan naar beneden, waar de Franse wijnen staan, waar de tranenflessen spreken, waar de ochtend is vergaan, verdronken in een nieuwe nacht, waar iemand onder het bruine wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen alle namen, totdat het onder het bruine is gezakt, tot de vervlogen jaren. Ik kan mij niet bewegen, de veer vertelt mij waar ik heen moet gaan. De mussen wachten op het dak, waar schilderijen branden in de nacht, vreemde schilderijen tussen jou en mij, en bakkerman's gezichten sluiten de rij. Waar de veer viel, in een lege ruimte, in een bodemloze put, daar ben ik ingesprongen, ik zag haar hoogste lied, al die brandende ramen, vreemde ramen, met bakkerman's gezichten tussen jou en mij. Waar de veer viel, in een diepe ruimte, in een bodemloze put, waar ik haar hoorde fluiten, ze ging naar haar vogel terug. Ik dook haar achterna, ik sprong op tijd, en vond genaa. Ik heb haar alles uitgelegd, zij

toonde mij een nieuwe weg, een weg die zij altijd hadden afgestaan, om hen door de staf geslagen te warmen. Ik toonde haar mijn wonden, zij liet een traan. Ver weg onder Frankrijk liet zij mij gaan. Lompen hebben mij geleid tot het oer, van veer tot veer werd ik geleid, door dalen van dauwtranen gaf ze mij gelijk. 't Was tijd om binnen te gaan, in 't hoge veld waar schilderijen branden, zij roepen onze naam. Wij worden hier beschilderd in een brandende nacht, in boeken zullen wij veilig wonen.

Het Eeuwig Evangelie

De Rode Steen

1. De Openbaring van de Rode Steen Deel I-V
2. Savaninen

De Openbaring van de Rode Steen

1.

Psalm over het Huis van Steen

1. God, U kent de huizen van mijn zeeën, U weet dat alle dingen zo ver van mij staan. Alles glijdt steeds door mijn vingers, zoveel schepen zijn vergaan. De deur van mijn hart kan ik nooit vinden. Ik kan alleen staren, maar ik zie steeds dezelfde dingen. Ze zijn zo ver weg. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik glijd steeds weg, en ben zo blind. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 2. God, U kent de wateren van mijn hart. Ik zink steeds te diep om iets zinnigs te zeggen. Ik kan mijn leven niet meer vinden. 'K ben op een dwaaltocht zonder iets te vinden, een dwaallicht in een huis zonder deuren. 'T is alsof ik al tijden de weg niet meer kan vinden, alsof paden zijn dichtgegroeid. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik leef in diepe putten en kan nergens heen. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 3. God, u kent de diepten van mijn buik, daar waar nog steeds de beesten leven. Ik word gegeten dag en nacht, totdat een nachtspeler mij vindt. Zelfs vrienden eten mij. Ik ga van hulp tot hulp, maar ik zak steeds dieper. Ze hebben het op mijn leven gemunt. Zij zijn de wachters van de dood, sprekende zoete woorden om mij in hun webben te verstrikken. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik durf geen hand meer aan te pakken, want alle wegen leiden hier naar de dood. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 4. 'K heb vaak gedroomd over betere tijden, over sleutelen tot de hemelpoort. Ik heb vaak uw

nachtspelers zien zitten, met hun liederen ongehoord. Ik droom van tijden over lijdensbergen heen, ik ben zo moe om hier te zitten. Ik kan alleen drinken van het dodenrijk, totdat een nachtspeler mij meeneemt naar een dans buiten dit bestaan. Een trage dans, waar alles traag beweegt, waar ik de gouden stappen zie. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Is dit mijn bestemming in dit huis van steen, waar mijn hoofd draait in de rotsen, oh God, waar moet ik heen. 5. Ik ontmoette U in het huis van steen, met stenen altaren, en met arken van steen. Ik danste in de rotsen, met trage passen. In Elip bracht U mij, daar waar de nachtspelers op harpen staan. Zij drinken van koninklijk goud, en hebben buiken van steen. In Elip bracht U mij, in het huis van steen. De nachtspelers staan op harpen, als de haaien des hemels. U gaf mij voedsel van hoge waarde, en nu is mijn hoofd in de rotsen, starende naar de geheimen van de zee. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik kan nergens anders heen. Oh God, U bond mij met Koorden van Liefde, U plaatste mijn voeten in het huis van steen.

2.

Psalm over Metensia

1. Metensia, zoete geur, groot geheim. U bracht mij naar het huis van zwijm, waar Uw rozenkoeken bloeien, waar de grote lelies staan. U bracht mij naar het Paradijs, in Uw Wil wil ik gaan. Oh Metensia, zoete geur, zachte Liefde, ogenkleur, als uw flessen van bosgeur zich openen, dan dansen herten in het rond. Bij Uw geheim wil ik zijn. 2. Metensia, zoete droom, zoete morgen, waar ik naar verlang. U doet mijn gordijnen open, en de geluiden der vogels lokken mij steeds weer, tot zachte dromen. Metensia, oh zacht geluk, U bracht mij Uw harp en harlekijn. Uw nachtspelers zij zijn er weer, om mij mee te nemen tot Uw Eer. Zij brengen mij tot pril geluk, in Lentedagen zie ik U, Uw harpen staan waar wonden waren. 3. Diepe wonden bracht U mij, als door een vriend geslagen. U liet Uw tranen zien, U tuchtigde mij reeds vroeg. U bracht mij rozenkoeken in de winter, Uw paarden vonden mij in de nacht, oh Geest van God, oh Metensia der Liefde. Uw harpen staan waar wonden waren, nu speel ik voor uw troon, oh God. U maakte de schelle tonen in mijn ziel, tot bellen van Uw Geest. 4. Toen zware stemmen mij verschrikten, U was daar met zachte bazuin. Toen harde stemmen mijn schepen lieten zinken, uw vissen des hemels waren daar, om liederen te verdrijven, U bracht mij tot het Huis van Stilte. Metensia, Uw gouden koorden brachten mij daar. Metensia, groot geheim, nachtlatijn, hoop in gouden Liefde, om met U te zijn, is als baden in de gouden nachtfontein. 5. Uw Glorie zoekt mij steeds weer op, Uw woorden drijven mij naar diepe stilte. U fluistert zacht, totdat ik baad in rozennacht. Met dromen in Uw Linkerhand, U komt tot mij, U neemt mijn hand. Uw Glorie leidt mij, en draagt mij over woeste zeeën. Met U te zijn, is beter dan met een mens. Uw Huis van Stilte ademt in mij, en diepe rozenpilaren brengen een boodschapper tot mij. Waarom ben ik nog steeds zo jong. Ik verlang ernaar Uw Wijsheid te dragen. 6. U tuchtigt mij met Kennis, U doorstak mijn paarden met pijlen der Liefde, om hen om mijn hals te hangen, het reeenjong in Uw geheim. U bracht mij paarden der Liefde, op een stenen

altaar doorboort. U hing ze door mijn haren en verzegelde mijn voorhoofd. U sprak tot mij in nachtlatin, en liet mij dalen in de putten der nachten, door uw zoete rozenkoeken.

3.

Psalm over Eminius Matas

1. Vaak heb ik er over nagedacht, Uw Liefde die mij opwacht in de nacht. Ik kan niet slapen en niet eten. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht. 2. U schrijft brieven over koningen, over kronen onbereikt. U brengt Heil tot hen die beven, en maakt hen tot Uw boodschappers. 3. U heeft Uw wateren gezonden, en Uw winden leiden mij. 4. Koningen staan mij naar het leven. Ik wil Uw psalmen schrijven, en uw nachtspeler zijn. 5. Vaak heb ik er over nagedacht, Uw Liefde die mij altijd opwacht. Geen stap kan ik verzetten, en ademen kan ik niet. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht. 6. U heeft mijn hart geslagen, oh Eminius, oh Matas. Nog steeds voel ik de striemen van Uw Liefde. Het heeft mij genezing gebracht. 7. Vaak heb ik erover nagedacht, over Uw koele Liefde die mij steeds weer leidt. Ik voel mij koud en bitter. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht. 8. Veel dingen begrijp ik niet. Ik ben jong, en wat is een mens ? 9. Maar ik heb de haai bereden, tot aan de hemelpoort. 10. Ik heb gedanst op Uw altaar, en mijn schoeisel verbrand. Wat is het dat u naar de mens omziet ? 11. Ja, ook de Geest is mens geworden.

4.

Psalm van de nachtspeler

1. Van jongs af aan heb ik gestreden. Nu ben ik rijp het zwaard te smeden. 2. Veel bloemen heb ik zien sterven. Veel bomen heb ik zien wegzinken. 3. De pijlen op mijn boog zijn scherp, terwijl er liederen branden op mijn tong, komend van een stil huis. 4. Tijdenlang heb ik gezwegen, en Eeuw'ge woorden aan elkaar geregen. Beroofd van verstand was ik zo lang, ik moest het doen met hartepijn. 5. God rijst op en zelf uw dienstknecht, want vruchten zwellen om hun wijnen te laten vloeien. 6. Van jongs af aan heb ik gestreden. Nu ben ik rijp het zwaard te smeden. Ik voel de tuchtiging zo lang, het vuur van de smid, en het ijs om wijn te smeden. 7. Nu ben ik dan een kaart in het hart, een nachtspeler op een harp met pijlen. 8. Ik ben rijp mijn leven af te leggen, om het stilzwijgen te verbreken. 9. En dan zal ik vertrekken naar het huis van stilte, om voor eeuwig stil te zijn.

5.

Psalm over de Geesten Gods

1. Oh Kabbernal, Geest van het Altaar, als brullende wijn sust U mijn pijn. U doorsteekt mijn wonden tot verdoving. Mijn haren staan in vlam. 2. Eminus, oh koude wijn, laat ons tezamen zijn, en baden in de koele melk van rozen, met rozenkoeken en maneschijn. 3. Straal Uw Licht in mijn verstand, en breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten. 4. U ziet de stalen ketenen van mijn buik en hart, bedekt onder vlees. Oh, breek hen met uw gouden tand, en brandmerk mij met Uw Liefde. 5. Uw hitte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan. Matas, bedek mijn wonden met Uw Vlees, en laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. 6. Bedek mijn hoofd met Uw gouden gordel. U bent het Heilige Tempelbad. Laat Liefde mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan. 7. Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Leidt me tot Metensia, de Kandelaar op de Troon. 8. Een stralenkrans komt van haar kroon, en duizend duizelingen brengen mij tot aan haar wateren. 9. Zij heeft mij geslagen met gouden wonden, nu breken dan haar stemmen door. 10. Op gebroken voeten kan ik tot haar naderen. 11. Zij sloeg mij en haar litteken zal voor Eeuwig spreken. 12. Ja, zelfs mijn botten brak zij. Nu ben ik als een boom des velds. 13. Zwaar tuchtigt de Heere hen die Hij liefheeft.

6.

Metensia, bloem van God

1. Metensia, geheim van God, alleen als vissen kunnen wij tot U naderen, oh Heilig Vuur, in het duisterste van de nacht. 2. Gij hebt de zonnen onder uw voeten, en de manen zijn u tot een bank. 3. De paarlen om Uw voeten branden, en gij hebt vissen aan Uw lijn. 4. Gij leidt hen tot de wateren en het huis van Marion, waar zij eten van het zoete brood, en drinken van de zoete wijn. 5. Ja, pijlen van dronkenschap zullen hen doorboren, en hun vruchten zullen rijp zijn, om liederen te brengen tot het allerheiligste van God. 6. Ja, de voorhangsels van tempels zullen scheuren, wanneer zij hun wonden tonen, komende om te verzoenen, het altaar en de wijn. 7. Metensia, zoet geheim, gij brengt soldaten tot de zwijm. Gij bekleedde uw ridders in de nacht, en verbond hen in hun wonden tot God. 8. Uw koorden nog steeds zo'n zoet geheim. Op de altaren rijzen zij als pilaren, tot U, Metensia, de bloem van God.

7.

Psalm over de Tranen van Metensia

1. Dragende de vliezen van een nieuw hart, zij kwamen daar met grote smart. 2. De Heer schonk u mantelen van sneeuw, en veranderde u in heilig zaad, als kruid op Metensia's altaar. 3. De Heer heeft u uw bloed doen behouden, uw wonden werden stromend ijs. In vulkanen komen zij samen, om geheimenissen te verstaan. 4. De Heere lokte u met gouden koorden. In 't zoete spel verloor u uw engel. 5. Ja, met de fluit des Geestes gaf hij u drakenbloed, om Zijn stem te verstaan. 6. De stengels van bloemen hebt gij beklommen, met dauw langs bomen gegleden. 7. Als

tranen branden van ijs, dan heeft uw hart de Heere verstaan. Als tranen licht worden in de duisternis, dan heeft de pijn zijn angel verloren. 8. Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig. 3. Maar u laat ons met een kleine hulp zinken, om samen te sterven en elkaar te vinden. 9. Laat ons toch in Uw tempel overwinteren om Uw Woorden te onderzoeken. 10. Breng mij een nieuw hart oh Heer, wek het tot leven door uw zaden. Laat mij verblind zijn in de nacht, en leid mij op Eeuw'ge paden. 11. Oh leid mij tot de rozenwaat'ren, tot de kieren van d'altaren van Uw brandende waat'ren van vruchten. Breng mij het brood en de azijn. 12. Uw Woord is Waarheid, doorklief dan de waat'ren tot een pad in de woestijn, en schenk mij de zeven gaven. 13. Uw dienstknecht ben ik, met al uw dienstmaagden, komen wij voor Uw Troon met haperingen. Uw Liefde bracht ons roes en dronkenschap. 14. Oh Heer, breng ons uw schalen, met tranen van Metensia's Geest, met wort'len vol van daden, wij spreken talen door uw heil'ge zaden. 15. Breng adem over onze vreugde, en voel onze zielenpijn, en brengt ons daden, gehuld in 't nachtlatijn. 16. Leer ons Uw wil te doen, laat ons Uw wegen bewandelen, tot 't koren van Uw Aangezicht, dit lofgezag, dit lofgedicht, met stralen van een nieuwe dag, voor hongerigen naar Uw Woord, Amen, Metensia Eminius.

8.

De tweede Metensia

1. Rust met mij, en kom met zeven dingen, door roze maneschijn, om de liefde te bezingen. Kom en rust met mij, tot zeven waat'ren glijden wij, kom, laat ons de morgen kussen. Volg de weg van maneschijn, door het pad van liefde reizen wij, tot in de hemel van het tweede woord. Kom, en leert de liefde van mij, door holle hoofden reizen wij, als hen die slapen gaan ons vrije baan geven. 2. Warm je hand bij mijn hart, volg de dagen van het tweede verstand, tot het tweede geluk. Ik ben Metensia, de cobra, kom daar waar koele liefde schijnt, waar 't boze hart verdwijnt achter wolken zonder zorgen. De zorg is des Heeren, onze zorg is met hem te zijn, door de dalen van zijn woord, het tweede kruis. 3. Hij brak het brood, toonde liefde als een pad, en waar ik, Metensia de sterren mat, 't heeft ons veel gegeven. 4. Kom, waar ware liefde schijnt, waar koele waarheid verschijnt tot het hart van goud. Kom, met al je liefdesspel, toon mij de bronnen van je tweede geest. De tweede Metensia, is je hart daar al geweest. 5. Kom in 't bloot in 't paradijs te zijn, waar de zeven sluiers zijn, bedekt door zijn liefde, kom, zijn aangezicht is rein. De tweede Metensia is je hart daar al geweest, heb je daar haar adem al gedronken, waar zoete sterren lonken. 6. Reine engelen met de schalen die daar dampen, engelen van het tweede woord. Kom, je geest is daar heel vrij, gewoon in liefde met mij, zo gewoon, maar wonderbaar, voor eeuwig zijn we daar. 7. Laat de bomen die daar denken, laat de zeeën die daar schenken, komen om geluk te vinden. In 't hart van het tweede kruis, waar zij de honger stierven, zo vol van honing zijn zij nu, veilig bij de bijen en bloemen des hemels. 8. Kom, ik ben metensia, de vrucht der liefde is daar, door bramen geschonken. Kom, grote liefde is daar, in de

tweede hemel is een deur geopend, kom vlucht met mij. En de dagen van de wind, je weet ik heb ze bemint, en de dagen van het holle hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in 't hart van metensia, de tweede lamp is daar. 9. Kom, haar armen wijdgespreid, als zoete honing op haar dekens, als open boeken rijzen zij, van het tweede woord op haar tong. 10. Kom, grotere liefde is zij, door daken heen breekt zij, om de kinderen naar huis te brengen, zachte liefde, grote wijsheid, metensia, het tweede dat bent u. 11. Door bloemen heen, de waat'ren van grote vruchten, grote liefde, boeken van honing openen zich voor u, als de spelers van de nacht, om hen allen thuis te brengen. 12. Tot de tweede tempel reizen wij, onze oude klederen afleggend, om naakt tot het paradijs te gaan, omhuld wordend door het nieuwe woord. 13. Kom, de honing volgt zij, druipende van haar mond en tepel. 14. Komt, de melk van 't tweede woord, dat is zij, als de adem van de tweede liefde, de vrucht van geloof. 15. Kom, en maak je geest vrij, het oude nu geheel voorbij, een geschenk van grote liefde. Kom, de Geest zegt kom.

9.

De Macht van het Tweede

1. De honing des heeren, zijn raad is op u. Komt, al gij koningen, voor zijn aangezicht. 2. Brengt hem eer als zilver, Hij heeft uitgestort het tweede woord. Tot hen die in liefde neerdalen tot de hongerigen. 3. Zijn kruis is hun bron van zoete waat'ren. De eenheid met hem is hun kostbaarder dan al het and're. 4. Nu vinden zij hun weg in hem. Ga mee, en luister naar zijn stem, het tweede woord is open nu, kom lees en wees vervuld met zijn tweede Geest. Een tweede evangelie is daar nu, een tweede gemeente, om af te breken het oude uur. 5. De verschrikking is nu voorbij, de zegels liggen op een rij, gebroken door zijn Geest. 6. Laat dan zijn tweede woord jou ook vervullen, wees één met ons, wees blij met ons, en lijdt met hen die lijden, als de zon die ondergaat, vindend een nieuw geluk in winter's warme haard, kom mee, en vind het grote geluk. 7. Hij bracht honger op een schaal om honing te doen rijpen, nu vlieg je dan op de rug van een bij des hemels, zoekende naar het woord om je ziel te vervullen, in je tweede geest ben je het meest, nu hij de poorten heeft geopend. 8. Ja zijn engelen zijn lang als de uitstreckende wind, met omhooggestoken schouders, om de nachtspelers te laten komen. 9. Laat hen de heere beminnen, tot in 't uur der troost, laat zij de Heere steeds omhoog brengen. Als een vis is hij, als een vogel op de bergen, als een leeuw in zijn hol, om zijn woord te verkondigen, om zijn lied te zingen. zijn herauten gaan voor hem uit. 10. Hij brak de merktekenen van de tweede satan kapot, en nu zijn we dan hier in zijn tweede geest. 11. Zijn tweede ziel zal ons leiden door zijn tweede woord. Oh tweede christus die stierf aan het tweede kruis, de honger in afrika, de gemeente heeft het niet verstaan, maar vanuit het verborgene zal een tweede gemeente voor hem zorgen, hem balsemen met de zuiverste honing, bij zijn geliefden zal hij zijn. laat de leeuw nu spreken, en de cobra. 12. Laat hen liefde uiten door het tweede woord, en zijn tweede engelen zijn woorden dragen als dampende schalen, het tweede ijs komt dagelijks voor u staan. Laat uw

woord dan hen vullen die liefde en wijsheid zoeken. 13. Laat uw woord hen dan vinden die gehoorzaam zijn. Zij die uw geboden aanbidden, en luisteren naar u, vindt hen in stilte en in duisternis, open de dodenrijken opdat gij hun ziel kunt zien. Laat hen niet alleen, daar zij u niet alleen hebben gelaten. 14. Laat hen niet verloren gaan, al hen die u troosten, honing op de pijn, werkten in bloemen voor uw aangezicht, in tederheid te zijn. 15. Zing als glorie dalend op de baard van abraham. zoek zijn sterren één voor één zijn kinderen houden 't op de been, geef hen steeds uw genade, hen die genade geven, als loonmeesters zijn zij, om waardigheid en vrijheid te geven.

10.

Gebed tegen Valse genezing

1. Woord, nu geopend, als vleug'len van de wind, als hoop van zijn glorie. Hij gaf u de doornen in uw vlees, als kostelijke olie, brenger van dauw, bron van zoete honing, wees blij. Woord nu gezalfder dan ooit, de wonden brachten olie van de berg van abraham. Stok van Zijn Geest, heeft ons steeds weer geleid door de velden en de wouden. Droogte, en pijn, stromende van het diepste kruis, in uw genade te zijn, is steeds weer weten dat u bevrijd. 2. U leidt ons uit, u speelt de harp op uw troon, waar liefde steeds de wortelen van bomen zalft, diep onder de grond van uw tweede woord, toon ons uw verborgen geest, waar geheimenissen zwemmen. Leef zoals u nog nooit hebt geleefd. U bent de levende genade, de levende stem, waar het licht de aarde heeft bereikt, 3. Ook in don'kre dagen, uw hart toebereid. Groter dan de liefde, zoeter dan de stem, steeds weer dalende als olie der wolken. Troon op aarde met uw tweede geest, toon ons grotere liefde, uit uw tweede woord, breng nu het koord, trek ons op. Laat de baard van uw geest als de baard van de berg, in liefde wezen, tot het uur van troost. Uw genade door de woestijn, leidt de zaligen tot 't licht, uw woorden voor hen die beven, 4. Als de gave van de hemelse fontein. Heer, genees mij niet, als de doorn mij moet leiden, Heer genees mij niet, als de doorn mij moet slaan, want achter de bergen, daar staat de zielenbinder, oh maak mij niet gezond, om mij te laten werken in de hel. Met u te zijn aan 't kruis is soms veel beter. 5. Heer genees mij niet, maar sla mij niet met ziekte, de doorn is groot genoeg om tegen zonde te beschermen. Maar heer breng mij tweede genezing, die mijn ziel beschermd, Heer breng mij tweede kracht die mijn geest niet bederft. Heer ik wacht altijd op uw tweede genezing, genezing na het kruis, door het kruis, als een boom geworteld in uw tweede bloed. Voortgebracht door uw tweede woord, uw gezondheid is mijn pantser. Heer, genezing van het oude verbond, maakte mij ziek.

11.

Komende Genezing van het Tweede

1. Heer, mijn handen branden, heer, van tweede genezing, een genezing die de ziel verbindt, reinigt van zonde, uw hart die mij aan 't kruis bindt,

uw tweede bloed door mijn aderen vloeiend. vibrerend licht, warme liefde, mystieke kracht, oh leidt de hermeten van uw woord, hen die uw geheimenissen bewaren, die vogelen vrij laten rondvliegen in uw woud. oh straf hen die de canon schiepen, die kooien bouwden voor 't zieke volk.

2. Heer onthoud mij niet, uw tweede genezing, uw gaven, om tweede koningen te kronen. Heer, onthoud mij niet, uw tweede verlossing, het oude verbond dat ken ik niet. 3. Verwijder al die oude drap, dan zal de tweede Salomo de vruchten brengen. De cobra zal de paden begaan, om schatten niet verloren te laten gaan. 4. Heer, laat mij het oude eren, naar het jonge luisteren, door uw tweede Geest. heer, laat hen mij niet meer binden, uw tweede bevrijding is mij meer waard dan zilver. 5. Heer, kom tot mij, mijn handen branden, van tweede genezing, van uw geest, Heer, uw kostelijke olie vloeit, bemin mij met het kruid des hemels, verlos mij, breng mij naar de tweede vreugd. Heer ik heb met hen geleden, ik heb met hen gestreden, voor een nieuw geluk. 6. Heer, ik heb met hen geweend, ik heb met hen gesproken, uw woorden met hen gedeeld. Ik was in uw liefde, ik vraag nu om uw tweede liefde. Heer, breng ons steeds uw handen die branden, uw voeten aan het kruis. 7. Heer, dan zullen wij u troosten, en onze handen branden, onze voeten aan het kruis, het tweede kruis. Na veertig dagen stond u op, na veertig dagen in de woestijn. Heer, kom tot ons, en breng ons tweede liefde, en tweede vruchten van vreugd, om uw aarde te versieren, tot een nieuw paradijs, onze handen branden heer, om uw werken te doen. 8. Heer, rust ons toe, met zachte bazuinen, met tweede liederen, breng ons tot uw Geest. Heer, mijn handen branden, mijn schouders branden, diep in uw heiligdom, u opent mijn tweede geest, u gaf mij de tweede duif. heer, mijn nek brand alles tot uw eer, tot uw glorie, doe mij toch ontwaken in uw heiligdom. 9. Laat de lied'ren van uw geest toch door mij stromen. Mijn lippen trillen, uw lied is op mijn tong, uw appelen dragen mij over de muren. Heer, mijn voeten branden, uw tweede genezing en uw gaven stromen door mij heen. Heer, u schiep de hermeten, om vogelen van tweede genezing vrij door uw donk're wouden te laten vliegen. 10. Oh straf hen die de canon schiepen, oh brand de kooien weg, en leidt ons allen uit. Oh straf hen die de canon schiepen, oh straf hen die het tweede haten. Verbrijzel hen in uw grote liefde. 11. Tuchtig hen in uw genade, en troost hen die rouwen om uw Geest. Steun de volgelingen van het tweede, stap naar voren in grote kracht, de kracht van grote liefde, maak ons één. Uw woord laat alles in mij branden, uw woord, laat mij uw waarheid bewandelen. 12. U schonk uw tweede Geest, en toonde ons uw machtig grote Liefde, in tederheid, uw tweede tederheid. Uw tweede vruchten brachten tweede gaven, vanuit de tweede wort'len van het tweede kruis. Uw Woord, uw Waarheid maakte ons één. Genezing, tweede genezing, door uw tweede engelen, u kent ze bij naam. Genezing, tweede genezing, in eeuwigheid, u bracht ons naar uw haard. 13. Tweede Genezing, tweede verlossing, uw tweede woorden zetten ons vrij. Verlossing, tweede verlossing, u brak de tweede farao en zijn zonen. Sla de dochters van satan, het koren van de hel. 14. U maakte ons vrij, u gaf ons woorden om de banden los te breken. U gaf ons tweede autoriteit, uw tweede zalving is op ons. U leidde ons door zeeën, u leidde ons door droogte heen, totdat uw tweede zwaard ons vond, en nu is alles één, grote liefde bracht u ons, door alles

heen. Tweede overvloed, tweede kracht, tweede almacht heeft u tot ons gebracht. 15. Door uw liefde, uw tweede liefde, zonken mannen met hun schepen, en draken met hun ruiters, u heeft de zeeën doorkliefd. Heer, mijn handen branden, uw gave van tweede genezingen rust op mij, Uw woord is mijn gids, mijn leidsman mijn verlosser. 16. Heer, mijn tweede geest brandt, en stromen van vuur komen voort, uw ark begint te rijzen. Oh, spreek uw tweede woord. Oh heer, u heeft gaven gegeven, van oordeel om hen die u kwellen te straffen. 17. Het tweede oordeel is over hen, door uw tweede bloed. Geef mij liefde en tweede wijsheid om te weten wat u doet. Door het tweede kruis nagelde u de tweede vijand aan de grond, grote liefde bedekt ons, uw tweede bloed als muren om ons heen. 18. Geest van God, barst uit, stort op ons het tweede. Uw Naam is gezalfd, u bent het tweede. Laat ons uw grote liefde niet vergeten, ons altijd verborgen weten in het tweede geloof. 19. Uw woord druipende van honing, mijn handen druipen, geef mij priesters voor uw tweede tabernakel. In 't tweede bethlehem vond ik u, en nu zijn wij samen in 't tweede Jeruzalem. Heer, uw tweede wond'ren en tekenen branden op mijn handen, om grote werken te doen. 20. Heer, uw tweede tongen spreken door mij heen, als stromend vuur, de heil'ge lava van het tweede uur. Tweede genade is onze kracht, u bracht ons het tweede loon, om uw tweede hemelen te openen. 21. U gaf ons de tweede sleutelen, u gaf ons de tweede woorden, uw tweede liefde brak door deuren heen. Uw machtige golven sleurden ons door diepe dalen heen. 22. Dank u voor uw tweede slangen, dank u voor uw tweede olie, voor uw tweede wijn. Het bracht ons in tweede zwijm, in tweede dronkenschap, oh wij aanbidden het grote tweede van uw Geest. 23. Tweede Eminius, tweede Kabbernal, tweede Mura, stort op ons uw Geest. Mijn handen branden, mijn geest barst uit, de ruimte waar u spreekt, groeit machtig door uw Geest. 24. Het tweede bloed heeft deuren geopend. Tweede wond'ren bracht u ons, om tweede behoudenis te geven, uw tweede ark toen de vloed kwam leidde ons uit. Uw tweede Noach sprak van het tweede geloof. 25. Nu is Zijn Geest tot ons gekomen, om ons te redden uit de klauwen van wolken en woestijnen. Straf hen die dieren hebben geofferd op altaren, en geef ons hun zielen terug. Zij behoren tot u, de dieren des velds. 26. Straf hen in uw toorn, al die slaggers en moordenaars, en brandt de oude tempelen tegen de vlakke. Straf al die priesters van onheil, die uw dieren hebben vermoord. Straf hen die van hun vlees eten. De gave van tweede oordeel rust op mijn handen, om te straffen al diegenen in hoge functies die kwaad verrichtten tegen dieren. 27. De dieren des hemels zullen hun vlees eten, en mijn handen zullen branden in de heilige tempel. Heer, veroordeel hen naar uw woord, vergeef hen niet, want zij zijn tegen uw geest gekeerd. Heer geef mij de tweede sacramenten en de heilige olie van uw tweede ark. 28. Heer, mijn buik brandt, schenk mij tweede tepelen, van uw heil'ge tweede melk, en geef mij uw tweede beker. Heer, uw tweede kandelaar, en tweede reukofferaltaar, en tweede koperen wasvat, uw tweede gave van profetie, laat de voorhangselen nu scheuren. 29. Heer, steun uw Geest, steun mijn handen die branden, zend de tweede azazel in de woestijn. Laat de tweede Henoch uw woorden schrijven. Zijn mond is heilig, met kolen van uw Geest. 30. Uw tweede seraphs komen tot dit uur, uw tweede karazuur, en uw tweede ukalien, oh

heilige Kabbernal. Heer, onheilige lieden hebben uw boeken verbrand, straf hen in uw toorn. Heer, ik kom voor uw tweede altaren van profetie. 31. Mijn rug is in vuur, mijn tweede nieren onderwijzen mij. Mijn tweede lever is vol van ijs, en mijn maag kan zoveel liefde geven. 32. Lof tot de koning, door werken bereid, de tranen die sturen, een blij hart is niks zonder vlijt. Tweede Geest van genezing, engelen van tweede genezing, leid mij, bescherm mij, maak mijn muren. Laat niemand mijn hart week maken. 33. Gaven van tweede genezingen, leidt mij met uw vleugelen, verlicht mijn hart, en open mijn tweede geest voor altijd, doop mij. Geef mij het zwaard van tweede genezing, leidt mij zacht, naar de helm van tweede genezing. Het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen. Geef mij uw tweede wijn, uw vreugd, en aan al die in u geloven. 34. Bindt mij met tweede koorden van uw Geest. het tweede bloed geneest, het tweede bloed bevrijdt, het tweede bloed onderwerpt en verlost, doet voor eeuwig behouden, schenkt vergeving en genade. 35. Dat tweede bloed stroomt door mij heen, omdat ik hem mijn bloed had gegeven.

12.

Leiding tot het Bittere

1. De Heere heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten. Geprezen zij de Heere om Zijn Wijsheid. 2. Ik leerde Zijn Geest verstaan, mijn wonden zijn bitter. 3. Hebt gij al gegeten van het bittere ? Ik heb ontdekt dat de wegen van het leven en het geluk allen leiden tot de dood. Maar zalig zijn zij die met de Heere sterven. 4. En ik vond een graf bitterder dan de dood, en ik vond haar op een steenworp afstand van de hemel. En haar kussen waren zoet, maar ze smaakte bitter. 5. En ik vroeg de Heere mij uit te leiden, want het leidde tot de hel. En de Heere gaf mij sleutelen tot nieuwe liederen, en zij waren bitter en zoet. 6. En ik was bevreesd voor de woede, want het brandde alles weg, maar de Heere gaf mij zoete woede. 7. En ik zag vulkanen in een dor land, en zij waren zoet. 8. De Heere heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten, maar in mijn buik werd alles zoet. 9. En de Heere gaf mij zoete wraak. Hij gaf mij een nieuw lied, om koningen te binden, en om edelen tot onderwerping te brengen. 10. Ja, buigt nu allen tot de heere, Hij die troont op de liederen van het Tweede. 11. Ja, laat alles wat adem heeft nu zeggen : Amen Metensia Eminus. 12. De Heere leidde mij tot een bitter land, mijn wonden zijn bitter. Ja, bittere graven geeft Hij, totdat de nachtvlinder oprijst. 13. Met mijn hoofd in bijennesten raakte mijn tong het zoete, ja, om eeuwig in u te sterven, totdat de nachtvlinder oprijst. 14. Zalig zijn zij die zien wat de Geest ziet. 15. Leid mij tot een nieuw land, oh Heere, ik heb de voorschriften van de vaderen niet vergeten. 16. Leid mij tot een nieuw land, oh Heer, doe honing neerdalen op uw dienstknechten. De bomen zijn hier bitter, het zoete hangt hier in de wolken, klaar om neer te dalen. 17. U bracht mij tot een bitter land. Met een kleine vlam liet u mij Uw boeken lezen, en de nachtvlinder ging mij voor, en bracht mij nieuwe vleugelen, om heidenen te slaan. 18. Ja, zwaar tuchtigt de Heere hen die de afgoden volgen. 19. Hij gaf mij een nieuw lied, en liet de wateren dalen. In zijn ark klinkt het

nachtlied. 20. Wij zijn als broos vaatwerk voor de Heere, en Hij slaat ons keer op keer. Wij zijn gemaakt van scherven, als raadselen van de Heer. 21. En hen die de scherven niet dragen, laat hen niet binnen, want zij zijn de spotters bestemd voor de buitenste duisternissen, daar waar de honden leven. En daar zal het geweest zijn en tandengeknars. 22. Want in de hemel is geen plaats voor spotters, zij die het lijden des Heeren bezoedeld hebben en in Zijn Heilige wonden hebben gebrakt. 23. Ja, in vuile plaatsen zullen zij neerdalen, en de Heere zal doof zijn voor hun smekingen. 24. Nee, de Heere zal het hen niet vergeven, zij die Zijn tweede bloed hebben vertrapt. 25. De Heere zal niet onschuldig houden hen die spotten. Ja, het oordeel over hen zal zwaar heten. Amen Metensia Eminius. 26. Want de Heere zal het kaf verzamelen vanuit de vier uithoeken der aarde en Hij zal het verbranden in de vurige oven. En het as zal vervolgd worden door Zijn Winden. Nee, de Heere zal geen medelijden tonen aan hen die spotten. 27. Ziet dan toe dat gij u niet boven een ander verheft, want de Heere Heere zal de trotse borsten neerslaan. 28. Wat bent gij te achten ? De mens is als stof in de wind. 29. Ja, de Heere Heere zal de kaak verbrijzelen van hen die lachen. Vernedert u dan voor de Heere, en wast uw gezicht, opdat de Heere medelijden met u heeft op de Dag des oordeels. 30. Weent dan om hen die lachen. En weest vederlicht in zoete wraak, opdat zij uw vlees niet eten en uw wonden niet bloot zien staan. 31. Aanvaard het lijden en het ijs dat zij brengen als een geschenk des Heeren, opdat wijn zal vloeien van de wonden, en gij het zoete zult zien.

13.

De Heere is mijn herder

1. Ik brand, want gij hebt mij vervuld met verlangen. Ik sta in uw Liefde, want gij hebt mij bemint en aangehangen. Oh Metensia, Geest van God, ik heb in Eminius naar u gezocht. Veelvuldig heb ik naar u uitgekeken op mijn toren, terwijl Kabbernal als een rivier brulde en bruiste in de verte. Daar waar de Geesten Gods samenkomen, daar heb ik uw stem gehoord. 2. Laten de koren van uw liefde mij leiden als voorheen. Mijn God, ik ben afgedwaald. Ik was nog te jong. 3. Maar nu ik tot volle wasdom ben gekomen, raakt mij aan, en geeft mij de vleugelen des hemels en de sleutels van het paradijs. Ik zal wederom binnengaan, zoals ik dat deed voorheen. 4. Ik heb de sleutelen van Uw Woord. Uw dienstknechten hebben geheimenissen gesproken. 5. De Heere is mijn herder, mij ontbreekt niets. Hij zal mij geleiden naar grazige weiden. Hij voert mij heel zachtken naar waat'ren der rust. 6. De Heere is mijn herder, mij ontbreekt niets. Hij vertroost mijn ziel, en laat door die Hem vrezen. 7. Ik vrees geen kwaad, want ik vrees de Heere. 8. Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, mij ontbreekt niets. Ik vrees geen kwaad, want gij zijt bij mij. 9. Uw stok en uw staf vertroosten mij. 10. Hij zal mij geleiden naar grazige weiden. De Heere is mijn herder. 11. Ja, heil en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven. 12. Ik zal in Gods Huis verblijven tot in aller eeuwigheden.

Gods Verlatenheid

12. Metensia, brandende haard, Metensia, Licht van God. U hebt de aarde vervuld van Uw Liefde, u hebt de aarde vervuld met Uw Lof. 13. Kinderen gaan U aan het hart, wanneer zij u volgen, maar verdrukkers verbrijzelt U tegen de rotsen. 14. Licht ontbrandt de toorn van Uw Geest, Metensia, troon van God. 15. Metensia, lichtend licht, vlammend tot in eeuwigheid, Uw Naam boven alle namen, oh God, troon boven de gezangen van Uw volk. 16. Keer weder, Heere, tot hen die afgeweken zijn. Het leven is hard, leer ons in uw Genade te zijn. 17. Door genade te geven naderden wij. Nu zijn wij dan gekomen, tot de gebergten van Eminius. 18. Maar ons gebed is nog steeds : Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, Mijn God, waarom komt u nooit terug, Mijn God, alleen in de verte horen we het branden, Uw Liefde. 19. Mijn God, verre zijnde van de verlossing, bij de woorden van mijn klagen. 20. U heeft mij Uw Geest Eminius gegeven, om tot U te kunnen naderen, maar U bent zo ver weg. 21. Waarom laat U dan Uzelf niet kennen. Maar nog steeds bent U de Heilige, tronende op de gezangen van uw volk. 22. Onze vaders hebben hun levens op U gebouwd, en Gij deed hen ontkomen door nauwe spleten. 23. Tot U hebben zij geroepen, en Gij hebt hen gered. 24. U hebt ze niet beschaamd gezet op Uw Heilige Rots, want zij vertrouwden op U. 25. Maar ik ben een dier en geen man. Zij bespotten mij, en gooien hun stenen. Zij steken de lip uit en schudden het hoofd. 26. Weten zij dan dat ik met u spreek. Met leedvermaak kijken zij naar mij. 27. Verbrijzel hen in uw toorn, en doe hen schrikken. Ik ben omringd door de honden, en zij doorboren mijn handen en mijn voeten. 28. Ik ben dan omringd door dorens, en er is geen liefde meer. 29. Zij verdelen mijn klederen onder elkaar en brachten een rood spotkleed tot mij. 30. De ootmoedigen zullen zich voeden en verzadigd worden. De Heere zendt hen raven. 31. Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten. Komt dan snel, de uren zijn zo kort. 32. Uw rozen zijn nog steeds te beminnen, maar hun dorens zijn zo scherp. 33. Psalmen zing ik tot de Heere, om Hem te lokken met mijn spel. Ik weet Gij wilt tempels zien. Zij zijn in uw hart geboren. 34. Toe, doe U weer kennen als voorheen. Mijn jeugd heeft mij apart gezet.

14.

Het ontwaken van Eminius

1. Eminius, Uw bossen branden, vlammen van Uw Geest. Om haren te verdoven, in vurig licht. 2. Het druipt, ik kan het niet goed zien, mijn ogen dwalen telkens af. 3. Het graf van Uw Liefde, zij hebben u gedooft met pijlen. Waak op, oh Geest van God. 4. Waakt op, Eminius, gij Geest voor Gods Troon. Gij davert, staande op de Rots. In Liefde verbonden, ben ik met U. Genade bracht mij dieper, omdat ik genade had geschonken. 5. Waakt op, Eminius, Geest voor Gods Troon. Metensia stuurde u tot het bos van Liefde. 6. Wat beroemt de geweldige zich op het kwaad, Gods Lankmoedigheid duurt de hele dag. God zal hem uit zijn tent rukken en ontwortelen, opdat Eminius ontwaakt door het geluid der strijd. 7. Ja, op de strijdswagen staat de Heere, totdat Zijn Geest het hoort en meestrijde.

8. Op de berg verzamelen zij, al de Geesten Gods. Metensia met haar pijn, om geweldigen voor eeuwig te verbreken. 9. Dan zullen hen die recht zoeken het zien en vrezen. Eminius, het is nu morgen. Leidt ons door de dag. De avond wacht op ons. 10. Zij die op rijkdom vertrouwen vallen. Maar zij die Metensia beminnen staan op de rots voor eeuwig. 11. Dag noch nacht hebben zij rust. De Liefde is vurig. 12. Ik vlieg hoog, op de vleugels van Metensia, gedreven door haar liefde. 13. Eminius, ontwaak, want de dagen slijten. Zeven kronen staan er voor u vandaag, van koningen genomen. Geest van God, heers tot in de nacht. 14. Geest van God, mij leidend tot een vlamvend bos, waar mijn haren branden, waar verdoving op mij rust. 15. Geest ontwaak, opdat ik kan slapen. De Heere geeft het Zijn beminden in de rust. 16. Mijn handen komen vrij, gij ontwaakt, Geest van God. Gij noemt mij rein en vrij, om de dingen van Uw Slaap te doen. 17. De lichten slaan zich in mijn ogen. Er zijn gaten in de lucht. De Geest, Hij is nu wakker. Goede morgen, Eminius. 18. Rozen groeien op uw tafel, waar uw licht wonderbaar heet. 19. De spinnen des hemels snel naar boven. Ik lig nu in bed, toe, laat mij niet woelen. Uw nachtmuziek speelt trager, die melodie die ken ik niet. Mijn schip gaat nu varen. 20. Mijn dromen gaan dwars door de zee. Mijn lichaam brandt van liefde. Ik ben in goede handen.

15.

De sleutelen van Metensia

1. Aan de deur klopt zij. De Liefde is haar man. Zij heeft het vuurnood aangedaan, en het vuurrood. Ja, het rood van het vuur zal u leiden, en u haar liederen doen verstaan. 2. God weest mij genadig, wanneer gij mijn huizen voorbijgaat. Doet mij niet in oneer tenonder gaan. 3. Heere, Gij doorgrondt mij, Gij kent mijn hart. Heere, u kent mijn zinnen en mijn staan. U ziet mijn gedachten van verre. Waar zou ik vluchten voor uw Geest. 4. Heere, gij kent het kloppen van mijn hart. Heere, gij onderzoekt mijn wandelen en mijn liggen. Waarheen zou ik gaan voor u. Met al mijn wegen bent Gij vertrouwd. 5. Er is geen woord in mijn mond, Heere, wat u niet volkomen kent. Gij kent mijn ingangen en uitgangen. 6. Heere, u kent al mijn geslachten. Gij hebt de sleutelen van Metensia. U omgeve mij van achteren en van voren. In u ben ik veilig, de vaste burcht. Ja, zalig hen die eeuwig op u vertrouwen. 7. Legt Uw Hand op mij. Het begrijpen is mij te wonderbaar. Ik kan niet bij uw Geest. 8. Alleen weg te zinken in uw Liefde is wat ik kan. 9. Heere, in al uw boeken sta ik vermeld. Gij hebt mij gewrocht en geworteld in de dieptes van het aardrijk, reikende tot de hemelen en de wolken. 10. Uw ogen zagen mijn vormeloos begin, zij zagen de dagen die geformeerd zouden worden, toen nog geen van hen bestond. 11. Het is te verheven, ik kan er niet bij. Nam ik de vleugelen van het rode van het vuur en het morgenrood, en ging ik wonen aan de uiteinden der zee. Ook daar zou Uw Hand mij geleiden. 12. Al zou ik roepen : De duisternis overvalle mij, dan is de nacht als een licht om mij heen. Zelfs de duisternis verbergt zich niet voor U, maar de nacht schijnt als de dag, als een lichtend licht. Zo ben ik in U. 13. De duisternis is als het licht, waar uw rechterhand mij grijpt. Steeg ik ten hemel, Gij zijt

daar. Maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde, Gij zijt er. Ook al zou ik gaan leven aan het uiteinde der sterren, de zon en de maan, en ik zou mijn ziel versnipperen. U omhult mij met goud en zilver, en brengt mij de eer van het koper. 14. Gij hebt mijn nieren gewrocht en geworteld, in de schoot van mijn moeder, en in de schoot van Metensia. Gij hebt mij haar sleutelen gegeven, en het binnenste van mijn buik gevormd. 15. Ja, gij vormde mijn nieren in haar schoten, daar waar de Geesten Gods tezamen kwamen. U gaf mij het beenmerg in mijn botten, en bracht mij tot de dikke honing van de hemelen. 16. Gij hebt mij gevormd en gewrocht in het verborgene, gehuld in uw geheimenissen. 17. Waar zal ik dan voor u vluchten, en waar zal ik dan gaan voor uw Geest. Gij, die de sleutelen van Metensia draagt, en haar uiteinden bemint. Gij kent al haar uitgangen en ingangen. En zij zijn met velen. 18. De draken van mijn ziel hebt gij onderworpen, en mij het zilver des hemels gegeven, en het zilver van Metensia. 19. Ja, gouden schalen bracht gij tot mij, en zette mijn geest vrij. 20. Ja, steeds zal ik tot U wederkeren. Voor mij bent u nog steeds het zoete en de wijn. Waar bijen des hemels u aanschouwden, schiep u mij. 21. Te wonderbaar zijn uw werken voor mij. Mijn ziel weet dat zeer wel. 22. Het getal van uw gedachten is groot. Gij bent een geweldenaar, om met het getal van uw snaren mij te overweldigen. 23. Wilde ik ze tellen, zij zijn talrijker dan zand. Als ik ontwaak, bent U nog steeds bij mij. Verhef nu mijn ziel tot U, dan ben ik voor altijd vrij. 24. Ja, als een vogel is mijn ziel, verlangende naar U. Kostelijker dan wijn is uw baard, en gij geeft acht op hen die wezen niet laten verhongeren. 25. Ik heb altijd op uw heilige bergen gestaan. Nu dan, reikt tot mijn ziel, en neemt haar aan. 26. Zwaar zijn de lasten wanneer gij niet redt. Waak nu op, Heere, om uw vijanden te straffen. Bemin mijn ziel dan als voorheen, dan zal zij met haar vleugelen over u waken. 27. Oh God, gij hebt de goddelozen omgebracht. Gij hebt hen verdeld al die mannen des bloeds. U omgeeft mij in genade. 28. Laten uw woorden en gedachten mij leiden. Zij zijn talrijk, ik kan ze niet tellen. 29. U voert uw volk uit Egypte, en brengt hen tot de geneugten van het komende Kanaan. 30. Heere, op weg zijn wij nog steeds. Ziet dan om, om uw vijanden te verslaan. Met velen zijn zij, maar niet zo talrijk als u. 31. Zij gebruiken uw naam als leugen, als tegenstanders. Zou ik hen niet haten wie u haten? Ja, ik verafschuw hen die tegen u opstaan. 32. Ik haat hen met een volkomen haat, want zij die hen niet haten kunnen niet tot u komen. Tot vijanden zijn zij mij, al die uw woord verachten. Schenk hen geen genade, hen die leugens vertellen aan uw heilige bergen, en de kindekens tegenhouden. 33. Ban hen uit uw boeken des levens, opdat zij u niet meer bezoedelen. 34. Zij spreken arglistig tot u. Hoort dan niet naar hen. 35. Doorgrond mij, oh God, en ken mijn harten, alsof ik bloot voor u ben gelegd. Toets mij toch, en ken mijn gedachten. 36. Ontdek mijn heilloze paden, en brandt hen weg. Leidt mij dan tot het eeuwige pad. In Genade ben ik gehuld, omdat ik U genade heb gegeven. 37. Zo hebt gij mij dan loon gegeven naar werken, en ben ik dan niet als een verleider in uw tempelen. 38. Ik sta dan op de Rots, omdat ik uw woorden heb gehouden. 39. Ja, uw beloftes ken ik, en ik doe uw geboden. Ook zijn mijn lippen rein en mijn hart volgt u stap voor stap. 40. Zendt dan uw Genade tot mij, steeds weer, en doe mij naderen tot Uw Glorie, die gij aan duizenden hebt bewezen, omdat zij

uw geboden onderhielden en navolgden, zoals de maan de zon navolgt en de nacht de dag. 41. Wij hebben dan groot licht gevonden, in de duisternissen van uw tempelen. Ja, Uw kandelaar zond gij tot ons, en bracht ons zeventvoudig licht. 42. Geeft ons genade, door uw glorie, want wij hebben genade tot u gebracht. 43. Zegent dan de werken van onze handen, opdat wij veelvuldig vrucht dragen voor uw aangezicht. Ja, laat ons zijn, als de Geesten Gods die tot U kwamen, en hef onze zielen op uit het net der vogelvangens. 44. Zij hebben vele strikken gelegd, zelfs om Uw Geest te verstrikken. 45. In ons hebt Gij een schuilplaats. Uw Tranen dragen wij. Wij hebben gegeven wat u gaf, en zijn in liefde volkomen. 46. Weest dan volmaakt, al gij volgelingen des Heeren, opdat Hij uw lippen niet wegbrande.

16.

De Vreugde van de Traan

1. Trots is de man die de Heere niet ziet. Trots is hij die niet leeft onder Genade. De Heere zal hem breken met Zijn vuist. 2. Trotsen zijn niet gekend in de Heere. De Heere vernedert dan alle trotsen op Zijn Dag. Ja, een dag is er voor alles wat hoog is. Dan zal Hij de hoogtes verbrijzelen en zijn dalen op laten stijgen als een vulkaan. 3. Het Woord des Heeren is ontstoken. Heere, doe dan uw lichten aan. 4. Aan Babylons stromen zaten wij, hen die Hem volgden. Ook weenden wij, want de Heere had ons geslagen. De herinneringen aan Sion deden pijn. Aan de wilgen daar hingen onze citers. Onze snaren waren verbroken. 5. Maar Zijn liederen waren in onze mond, om ons in vreugde uit te leiden. 6. Trots is de man die de Heere niet ziet. Trots is hij die niet leeft onder Genade. De Heere zal hem breken met Zijn vuist. 7. En de Heere zal spreken : Ik ken u niet, gij leugenaars. Aan Babylons stromen zaten wij, hen die Hem volgden. Ook weenden wij, want de Heere had ons geslagen. 8. Zingt ons dan een lied, spraken zij die ons verdrukten, ja, zij verlangden vreugdebetoon. 9. Maar niets dan tranen brachten wij, en hen die weenden zongen voor elkaar, opdat de Heere tot hen zou wenen, en hen zou uitleiden in de vreugde van de traan. 10. Reken hen van Edom de dagen des Heeren aan. Verbreekt dan Assurs speren, en leidt hun paarden uit. Dan zal Assur zijn des Heeren, en zij zullen kinderen Gods genoemd worden. 11. Tot het Tweede Assur bracht Hij hen. En de Heere is dan Heer van het Tweede. 12. Ziet, het oude is dan voorbijgegaan. Het nieuwe is gekomen. 13. Gij, dochter van Babylon, tot de verwoesting bestemd. Eeuwige Rust zal Hij u geven, na de dagen van Gehenna. 14. De Heere zal niet voor eeuwig toornen, maar het kaf verbranden tot aan het Tweede Gehenna. Zij dan zijn overgeleverd aan de vernietiging die tot rust en tot de vierde dood leidt. 15. Indien ik u vergete, oh Jeruzalem, zo vergete mij mijn rechterhand. 16. Mijn tong kleve aan mijn gehemelte, indien ik uwer niet gedenke. 17. Jeruzalem, nog steeds mijn hoogste vreugde, leidende mij tot de bronnen van het Tweede. 18. Het Tweede Jeruzalem en het vuurnood van Metensia, nog steeds boven mijn hoogste vreugde. 19. Amen zij in Metensia Eminus. 20. Laat de Rots mij leiden, laat de Rots mij slaan. Ik heb mij in de Heere verheugd, duizendmaal, om zijn

myriaden te aanschouwen. Zo reis ik van gewest tot gewest, als pelgrim in Zijn hemelen. 21. Ik klop aan poorten. Doet mij open. Laat mij dan niet alleen in de kou. 22. Reik tot mijn vuur, en laten wij samen gaan, tot het vuurnood van Metensia. 23. Zij is als de vurige oven. Laat de Rots mij leiden, laat de Rots mij slaan. Ik dan ben rein geweest, geborgen in Gods Liefde. 24. Ja, het slaan der zwepen is tot heil. Ten bloedens toe hebt Gij geslagen. Nu zijn zij dan allen rein. 25. Gij hebt wilde paarden voor uw koetsen, doch zij zijn getemd in u. 26. Zij brengen paarden van Metensia tot de harten. Doe het nu. 27. Waar wouden open gaan heb Ik uw Geest gezocht. Niet voor gesloten deuren. Gij hebt mij haar sleutelen gegeven, en de vrijheid is het die ik bemin. Laat dan alle poorten opengaan, en de rots mijn voet behouden. Laten haar vuren mij niet wegsmelten opdat ik valle, maar berg mij in de vrijheid van uw naam. 28. Ik kom dan tot kostbare poorten, waar haar paarden voor staan.

17.

De duiven

1. Vraag het aan de duiven, zij missen jou nog steeds. Hun kinderen hebben jou nooit gezien. Alleen op plaatjes en in verhalen. 2. Vraag het aan de duiven, zij zorgen voor jou, ook troosten zij jou. Zij hebben jou zo'n lange tijd niet gezien. 3. Zij wachten op jouw komst, dan zullen zij ontwaken, zij die voor honderden jaren slapen. 4. Vraag het aan de duiven, zij met het lange verstand, om tot de boomtoppen te reiken. Zij hebben daar hun woningen gebouwd. 5. Ben je dan niet trots op hen, of doet het er niet toe. Vraag het aan de duiven, want zij die veel slapen zijn nooit moe. 6. Vraag het aan de duiven, waar al die ladders staan, waar kleine peutertjes spelen, waar moeders over jou vertellen aan hun kinderen. 7. Moeder, hoe was hij ? Was hij echt voor niemand bang, of deed hij maar net alsof, om die grote gong te bereiken. 8. Toen hij sloeg, kwam alles weer om. 9. Zal hij dan echt terugkeren, of doet hij maar net alsof. Houdt hij echt zoveel van ons. 10. Vraag het aan de duiven, maar vraag hen niet waarom. Moest hij echt zoveel lijden, er zijn zoveel dingen waar zij over schreien. 11. Vraag het aan de duiven, maar toe, vraag hen niet waarom, luister gewoon naar hun verhalen, dan zie je vanzelf wel waarom. 12. Kom dan tot hun ramen, ga voor hun deuren staan, dan zullen ze hun vleugels om je heenvouwen, en fluisteren : hij is terug.

18.

Psalm over hetgeen voorbij gaat

1. Sieraden rinkelen om hun voeten, zo broos, zo teer. Zij zijn als engelen van de rode traan, zij dansen om de grote veer. 2. Engelen van de rode traan, kunstig zitten zij, openen hun monden als de kinderen, als wezen schrijven zij, als de wind gaat liggen staan zij op, en turen dan voor uren uit de ramen. 3. Zij hebben jou dan ook gezien, hun mussen daar gezonden, met boodschappen op de wind, en dan slapen zij diep, om jou hart dan te bereiken en te zeggen alles komt weer goed. Die tijden die de

engelen belijden. 4. Met vuur op hun tongen, het zoet kennen zij niet. Zij zijn van de rode traan, en kennen alleen veel verdriet. 5. Sieraden rinkelen om hun voeten, dansend als de merels en de weduwen, door de straten van de zee, waar golven ontwaken, en echo's van verloren tijden. 6. De rode traan valt, het vuur verspreidt zich, en zij die haar volgen worden vuurrood. Er is niets meer aan te doen, violen dalen, en zij worden uitgezuiverd. 7. Ik kan er niets aan doen, er zijn duiven op de Emelis Shatau. Zij regeren daar met vuur en vlam. Het is te laat, niks meer te blussen. 8. De raven hebben mij gevonden, hun verloren kind, hun boodschapper zo lang geleden uitgezonden. 9. Zeg me nu vaarwel. Dit is de laatste keer, ik heb niks meer te zeggen. De raven nemen mij mee, naar de Emelis Shatau, waar de duiven regeren. Niemand zal je vertellen, waar je heen moet gaan om mij te vinden. Ik ben er lang geweest, nu ben ik weg, naar het land waar de duiven regeren. 10. Ik weet niet wat ik zeggen moet, toe, vind je laatste woorden. Het is voorbij, de boodschap sluipt nu weg. 11. Toe, wacht niet tot ik terug zal komen, maar kom zelf, en geloof je dromen. Als het sieraad wat ik je nu geef je past, dan ben ik altijd bij je, maar past het niet, leg het dan weg voor je kinderen. Misschien dat ooit een kleinkind het zal vinden. 12. Alles gaat voorbij, en alle dingen worden ouder, ook nachten gaan voorbij, en dingen worden kouder. Steeds komt de zon weer op, en gaat dan ook weer liggen, nee, de dag komt nooit meer terug, en ook de herinnering zal vervallen, tot in de blote nacht, tot in de morgenstond, een nieuwe vogel vliegt, achterlatende zijn pasgeboren jongen. 13. Alles gaat voorbij, en scherpe dingen worden zachter, alles gaat voorbij, ook de herinnering tussen jou en mij. 14. Alles gaat voorbij, de kleuren zullen slijten, ook de echo's zullen vervagen, er komen nieuwe dagen. De rode traan valt, het vuur verspreidt zich, en zij die haar volgen worden vuurrood. Er is niets meer aan te doen, violen dalen, en zij worden uitgezuiverd. 15. Ik kan er niets aan doen, er zijn duiven op de Emelis Shatau. Zij regeren daar met vuur en vlam. Het is te laat, niks meer te blussen. 16. De raven hebben mij gevonden, hun verloren kind, hun boodschapper zo lang geleden uitgezonden.

19.

Alles zal vergaan

1. Diepgaande belevenissen turen door het raam. Ik kijk naar jou, jij kijkt naar mij, maar dit moment zal ooit ook weer gaan staken. 2. Diepgaande herinneringen tussen jou en mij, turende door de ramen, maar snel verdwenen zijn zij, want het licht der lichten verteert hen allemaal, zij moeten de prijs betalen voor dit verhaal. 3. Tussen jou en mij is niets meer, alles weggebrand. 4. Morgen is er ijs, de prijs van de herfst, de winter komt. Sterker dan vuur, de klauwen laten los. 5. Het huis van dokters, na het gevecht, geen weg meer terug, op weg naar nieuwe kusten, nieuwe morgens, maar zij zullen ook vervallen, als snippers in de regen, weerspiegelen vreemde gezichten, bakkermansgezichten tussen jou en mij. 6. Niemand zal zaken doen, er is niets meer, alles is voorbij. 7. Het altaar heeft de koorden verlamd, waarmee jij mij gevangen hield.

Niets dan een slaaf was ik, maar nu ben ik vrij. Alles gaat voorbij, ik tuur door het raam, naar vage herinneringen, ik ken ze niet eens meer bij hun naam. 8. Als wezen spelen zij daar, ze zien mij niet, ze zijn te ver weg, als de morgen nu maar komt, dan ben ik voor altijd weg. 9. De gewichten zijn zwaar, maar alles gaat voorbij, alles wordt lichter. 10. De zonen van een nieuwe morgen, ook zij gaan voorbij. We kunnen niets voor altijd dragen, aan het einde der dingen zijn we vrij. 11. Ik ben op het altaar gegaan, om de dieren van het woud te ontmoeten, herinneringen draag ik bij me, ook zij zullen vergaan. 12. Op het altaar was ik, om bomen te verstaan, zo ver weg, diep in het woud, maar ook zij gaan voorbij. 13. Waar grijp ik naar? Ik voel me spastisch, niets kan ik bereiken. Alles gaat voorbij. Alles gaat voorbij. Alles gaat voorbij. 14. Ik kan niets vasthouden. En als ik het doe, doet het pijn. 15. Nee, ik laat alles los, voordat het mij loslaat. Ik ben te bang om nog eens te vallen. 16. Ik ben nu ver weg, niets kan me meer raken. Ik kan niet meer grijpen, ik ben verlamd als een boom, maar nog steeds sta ik stijf, om verbroken te worden in de morgen, tot het kleine Gods, tot Materos te gaan. 17. Snippers aan het einde van de dag, schaduwen van verleden en toekomst. Een huis bouwen kan ik niet. Niemand kan ik verstaan. Ik ben als doof en blind, alles zal vergaan.

20.

Onder het gele

1. Huizen der vogels staren mij aan. Zij hebben de stilte aanbeden. Ik verlies steeds mijn bewustzijn, en draai in hun wateren, terwijl ik slaap, zo diep slaap. 2. Huizen van eekhoorns doen mijn tranen vallen, maar waar huil ik voor? Ik weet niet wie of waar ik ben. 3. Regen van wespen, koningsgevecht, laat mij zingen met de vogels, laat mij dalen in 't konijnenbed. Regen van wespen, muizengevecht, laat mij dalen in 't oorlogsbed. 4. Stemmen golven door mijn hoofd, nu ben ik een piraat, geef mij oorlog in mijn handen. 5. Regen van wespen, muizengebed, laat mij dalen in het jagersbed. 6. Regen van wespen, oorlogsgebed, laat mij dalen in het jagersbed. 7. Om te zuiveren het gele, duizend duizendmaal, op het altaar van de wilden, tot oorlogsmaal. 8. Gedaald tot onder het gele ben ik, een toekomst heb ik niet, alleen wat oude boeken om in te vergaan. Regen van wespen, onweersgebed, laat mij dalen in het indianenbed. 9. Regen van wespen, onweersgebed, laat mij dalen in het mussenbed.

21.

Psalm over de vogels van Metensia

1. Honderd duizelingen, brengen mij tot aan de poorten van Metensia. Ik zie haar vogels daar staan. De Karsuiken brengen boodschappen van haar. In gouden enveloppen, met het gezuiverde witte. 2. Honderd duizelingen, een karsuik neemt mij op, en brengt mij naar haar toren, waar mussen wonen. Ja, een mus is zij, een wonderbare vogel. 3. Honderd duizelingen, laten mij dalen, in het bed van Metensia, waar alle

vogels slapen, en haar paarden liggen daar, om verhalen te vertellen. 4. Metensia, als duizend duizelingen, heb dan liefde voor haar, om te dwalen in haar bossen. Roep dan de putsen luid, haar vogelen van genezing. Zij zitten in de bomen, zij drinken van de vijvers, om de harten te betoveren. Betover mij, betover mij, snel, want iets zit mij op de hielen. 5. Ik ren door het woud, ik ben vrij en wil niet meer terug. Lang gebonden was ik, betover mij snel, dan is het voorbij. 6. Ik hoef nu nooit meer bang te zijn, Saturnus waakt nu over mij, de ster in metensia's hand. 7. Over bergen en dalen vliegen wij, ik voel een hand. 8. Toe, Putsen, snel, betover mij, en breng mij waar de nachtegale zingen, waar de koekoeken aan het strand staan, om het piratenschip des Heeren aan te wijzen, waar de Peter woont. 9. Het gegetene is nu de piraat, en ik kan er over dromen. Het heeft mij meegenomen. 10. In lange gewaden kwam het tot mij, waar Metensia over de waat'ren zweeft, de schoonheid van de stilte. 11. Woorden zouden mij tegengehouden hebben, maar ze zeiden niks, en nu ben ik hier. 12. Vlug betover mij, anders is het te laat, en verlies ik deze droom, en val ik van mijn troon, om weer als slaaf te dienen, en gevangen te zijn. 13. De raven hebben Peter dan gevolgd, tot in het kleine huis diep in het woud. 14. Zij hebben hem daar konijnenvoedsel gegeven, nu is hij dan een piratenindiaan. Zevenvoudig gezuiverd, tot onder het gele gedaald. Hij is een speelgoedkoning, toe maak dan in Hem woning, dit gegeten kind, voor hen is het koninkrijk Gods. 15. Duizend duizelingen, brengen mij naar de plaats waar koningen de appels beminnen. Een kikkerkoning is daar, beroerende elke snaar. 16. Op Saturnus staan zij, in Metensia's Hand. Betover mij snel, want rovers zijn daar. 17. Duizend duizelingen, ik val steeds weer in slaap. Toe, putsen, snel, betover mij, anders is het te laat. 18. De canonskooien staan klaar, om hun hoofden te schudden, en dan de kikker op te sluiten, als slaaf van hun evangelie. 19. Maar mochten zij het eens verstaan, de kikker heeft een baby, klein genoeg om door het gat te gaan, en dan begint het liedje van voren af aan. 20. Duizend duizelingen, violen trillen, toe God, neem mij mee. Mijn hoofd wordt zwaar, ik voel de pijlen. Zij willen mij splijten, mijn hart doorboren. 21. Toe, putsen, snel, betover mij, want onder het gele spelen zij. 22. Ik ben hun spel niet meer. Ik wil het niet meer wezen. Toe, betover mij, en neem mij mee. 23. Oh, kikkerkoning, oh hazenlicht, oh berenkroning, zegel dit liefdesgedicht, opdat zij die van mij houden, de boodschap kunnen zien. 24. Ik kan niet rechtuit spreken, want een duistere gestalte staat naast mij.

22.

De kikkerkoning

1. Er was een kroning, en nu is hij koning, van speelgoed, hij is kikkerkoning. Niemand kan hem stoppen, zijn benen zijn te lang. 2. Niemand kan zijn dromen doven, het duurde al veel te lang. Heb je nog iets te zeggen, doe het nu. Daarna kan het niet meer. 3. Spoedig is hij dan koning, en maakt overal woning, de troon dat is de aarde. Heb je iets te zeggen doe het nu. 4. Spoedig kan het niet meer, en worden alle monden gesloten, en zal hij spreken, de kikkerkoning. 5. Toe, laat je klederen

buiten drogen, want binnen kan het niet meer. De kikkerkoning maakte daar woning, en de bal is nat, een koningsvijver. 6. Spreek dan snel, nu kan het niet meer. Monden zijn gesloten, de kikkerkoning maakt nu woning. 7. Zet je sirenes dan aan, want spoedig kan het niet meer, en worden alle deuren gesloten, zonder dat iemand opendoet. De kikkerkoning is gekomen. 8. Denk niet je zal voor eeuwig eten, want als de gong wordt geslagen zal het gegetene eten. 9. De peter is dan opgestaan, met zijn piratenschip is hij een gezuiverde indiaan, zeventvoudig gezuiverd was hij, tot onder het gele daalde hij. 10. Hij is de kikkerkoning, toe maak dan in hem woning, vele kamers heeft hij daar, beroerende elke snaar. 11. Waar violen trillen, daar schiet hij zijn pijlen, scherp op de boog. Hij is de kikkerkoning, makende in een ieder woning. Zij waren bij zijn kroning.

De Openbaring van de Rode Steen II

De Toverbeker en het Toverbordje

1. Eens waren er dertig prinsen die door een heks waren betoverd tot wachters op een hoge toren. 2. De toren was zo hoog dat het hoogste deel niet gezien kon worden, en de toren was zo breed dat het de helft van het land vulde. 3. Als iemand de trap omhoog wilde bestijgen, dan kwamen er ballen van steen en ballen van vuur naar beneden, en maakten voor lange tijd het land onveilig. 4. Daarom verbood de koning dat nog iemand naar de toren zou gaan.

5. De koning had veel verdriet van het verlies van zijn dertig zonen. 6. De dertig prinsen waren nu angstaanjagende wachters die op de top van de toren moesten marcheren. 7. Zij moesten de schat van de heks bewaken : een toverbeker die nooit op zou raken, en waarmee je onder de grond kon reizen, en een toverbord dat altijd vol was, en waarmee je in de lucht kon reizen.

8. De koning had een erge hekel aan de heks. 9. Was hij nu maar wat aardiger voor haar geweest, dan was alles niet zo erg als het nu was. 10. Ja, de koning had veel spijt wat hij de heks had aangedaan. 11. Een oud bedelvrouwtje kwam eens aan de poort en vroeg om onderdak, maar de koning zond haar weg. 12. Hoe kon hij nu weten dat het een heks was ? 13. En een heks kun je maar beter onderdak geven, anders zal het je je hele leven berouwen. 14. Dat was de koning nu wel duidelijk geworden.

15. Sindsdien was de koning altijd goed voor bedelaars, en had hij z'n lesje wel geleerd. 16. Op een dag kwam één van de bedelaars tot de koning. 17. 'Koning,' zei de bedelaar, 'ik heb gehoord wat er gebeurd is.

18. Ik kom uit een ver land, maar ik heb een lange tijd onder de grond gewoond, en eens zag ik de heks met haar toverbeker langskomen. 19. Ik volgde haar, en ze kwam in een bron van licht, waar ze onzichtbaar werd. 20. Zo ging ik ook naar de bron, en in een bliksemschicht stond ik bovenop de toren waar u zonen gevangen worden gehouden. 21. Ze waren inderdaad de meest afschuwelijke wachters geworden, en marcheerden gevaarlijk rond. 22. Maar ze konden mij niet zien, omdat ik onzichtbaar was. 23. De toverbeker was verdwenen, omdat de heks daarmee onder de grond was, maar het toverbordje dat altijd vol was stond daar, en ik nam ervan, en steeg op in de lucht. 24. Hoever ik gekomen ben weet ik niet, maar ik was zo hoog waar nog geen mens ooit was gekomen. 25. Hier kwam ik in een wereld waar de meest wonderlijke sprookjesfiguren waren. 26. Zij vertelden mij dat uw zonen geheime sprookjes in zich droegen die nog nooit waren verteld. 27. De betovering zou worden verbroken wanneer die sprookjes zouden worden verteld.'

28. Toen liet de koning de beste sprookjesvertellers van het land komen, om zoveel mogelijk sprookjes te verzamelen en te vertellen, maar er gebeurde niets. 29. Toen liet de koning de bedelaar weer terugkomen, en vroeg hem waar onder de grond die lichtbron was. 30. De koning zond toen tien lakeien met de bedelaar mee. 31. De koning hoopte dat zijn lakeien de prinsen konden bevrijden. 32. Maar de heks wachtte hen al op. 33. In een lichtflits betoverde ze de lakeien in stenen wachters die de lichtbron moesten bewaken, maar de bedelaar zag de toverbeker staan, greep de beker en dronk ervan, terwijl hij nog dieper onder de grond kon reizen. 34. Na een lange tijd kwam de bedelaar in een sprookjesrijk zo diep onder de grond waar geen mens ooit was geweest. 35. Hoe diep het was, wist hij niet, maar er waren hier wonderlijke sprookjeswezens. 36. Zij vertelden dat zij eens samenleefden met de sprookjeswereld boven de lucht, maar de heks had het rijk verscheurd. 37. In de lichtbron verborg de heks sprookjes, en de twee sprookjeswerelden zouden weer bij elkaar komen als die verborgen sprookjes zouden worden verteld. 38. Weer ging de bedelaar naar de koning, en weer liet de koning de beste sprookjesvertellers komen, en ook de beste sprookjesvertellers uit andere landen, maar er gebeurde weer niets. 39. Maar toen kreeg de bedelaar een idee. 40. Hij had nu immers zowel het toverbordje als de toverbeker. 41. Met het toverbordje kon hij nu de toverbeker naar het rijk boven de lucht brengen, en dan zouden zij met de toverbeker naar het rijk onder de grond kunnen gaan. 42. Vanaf die dag werd er heel wat heen en weer gereisd, en ze vertelden elkaar de wonderlijkste sprookjes. Niet lang daarna marcheerden de stenen lakeien en de wachters van de toren naar de dichtstbijzijnde stad, en begonnen de sprookjes te vertellen. 43. Langzaam maar zeker verbrak de betovering, en de koning kon zijn dertig zonen en zijn tien lakeien weer in de armen nemen.

De Openbaring van de Rode Steen III

1.

De Sprekende Toren

1. Er was eens een sprekende toren. 2. Wanneer iemand de trappen van de toren op wilde gaan, dan schreeuwde de toren uiteindelijk zo hard dat niemand echt ver kon komen. 3. Maar de koning had gehoord dat er bijzondere dingen te vinden waren in die hoge toren, die zo hoog was dat niemand eigenlijk wist waar die toren eindigde. 4. De koning liet een dove man komen en vroeg aan de man of hij wilde gaan kijken wat er bovenin te vinden was. 5. De dove man stemde toe, en vertrok direkt naar de toren. 6. De man had natuurlijk geen last van het harde geluid, en na een tijdje was hij zo hoog gekomen dat hij in een zaaltje terecht kwam waar allerlei indiaanse vruchten lagen. 7. De man begon ervan te eten, en begon hard te lachen. 8. Hij wilde toen een trap op om nog hoger te komen, maar werd direkt tegengehouden door verblindende lichten. 9. De man ging terug naar het zaaltje, nam zoveel mogelijk van de indiaanse vruchten mee, en ging terug naar de koning. 10. Hij vertelde de koning over de verblindende lichten, maar dat hij wel vruchten had gevonden waar je hard van ging lachen.

11. De koning kon die vruchten wel gebruiken, en na niet al te lange tijd leed het hele hof aan de slappe lach. 12. Maar tevreden was de koning niet. 13. En daarom liet hij ook een blinde man komen. 14. De blinde man maakte natuurlijk geen kans om door het harde geluid van het eerste gedeelte te komen, en daarom moest de dove man terug naar het torenzaaltje om daar vanuit een raampje een touw te laten zakken om de blinde man omhoog te hijsen.

15. Dat ging allemaal goed, en zo kon de blinde man de trap op nog verder omhoog, en had geen last van de verblindende lichten. 16. Na een tijdje kwam de blinde man in een zaaltje waar glanzende indiaanse stenen lagen. 17. De man zag dat natuurlijk niet, maar had ze al snel gevonden, maar barste toen in huilen uit. 18. Hij wilde toen met de trap nog verder omhoog, maar daar werd het elke stap heter en heter, totdat de man het niet meer uit kon houden, en terugging naar het zaaltje. 19. Hier nam hij zoveel mogelijk indiaanse edelstenen mee, en ging terug over de trap naar het eerste zaaltje, waar hij door het raampje over het touw naar beneden kon. 20. Zo kwam hij terug bij de koning, en vertelde wat hij had meegemaakt. 21. Ook liet hij de indiaanse edelstenen zien, waarvan je in huilen uitbarste zodra je ze aanraakte. 22. 'Nou, laten we dat dan maar niet doen, hè,' zei de koning. 23. De koning liet de edelstenen goed opbergen.

24. Maar op een dag was er een dief in het kasteel, en vond de edelstenen. 25. Toen hij ze wilde oppakken barste hij ineens in huilen uit.

26. Huilend en vol van spijt meldde hij zich bij de koning, en de koning wist nu hoe belangrijk die edelstenen waren. 27. Ze waren goede wachters. 28. Voor straf moest de dief de torentrap beklimmen, helemaal tot aan het puntje. 29. Maar ver kwam de man natuurlijk niet. 30. Eerst raakte hij doof van het geluid. 31. Later raakte hij blind van het licht, en toen hij nog hoger kwam was het daar zo heet dat hij verbrandde. 32. Niemand zag hem ooit weer terug. 33. De koning had gehoopt dat de dief met meerdere geheimen zou terugkomen, en daarom was de teleurstelling groot toen dat niet gebeurde. 34. De koning wist nu dat ze een man van steen nodig hadden die de hete trap zou kunnen bestijgen.

35. Vele jaren gingen voorbij, maar uiteindelijk had de koning toch zo'n man gevonden. 36. De man van steen kon ook goed tegen hard geluid en fel licht, en al gauw kwam hij in een derde zaal, waar hij indiaanse bloemen vond. 37. Maar de bloemen riepen direkt : 'Raak ons maar niet aan, want dan kun je niet meer spreken.' 38. De man stapte daarom direkt achteruit en liep naar de volgende trap omhoog. 39. Maar daar werd het elke trede steeds kouder en kouder, en op een gegeven moment kreeg de man het zo koud dat hij gillend naar beneden rende. 40. Snel kwam hij bij de koning aan, en vertelde over de koude trappen. 41. Ook vertelde hij over de bloemen. 42. Maar de koning was erg boos dat de man van steen de bloemen niet voor hem had meegenomen. 43. Het kon de koning niets schelen dat de man van steen dan niet meer zou kunnen praten als hij ze mee zou nemen. 44. Dus de man moest terug. 45. De man van steen nam zoveel mogelijk bloemen mee als hij maar kon, maar kon sindsdien niet meer spreken. 46. De koning liet de bloemen planten in zijn kasteel, aan het einde van de grote hal. 47. De koning liet er een klein riviertje omheen bouwen, en een hekje, zodat niemand de bloemen zomaar zou aanraken.

48. De koning was nog steeds erg ontevreden, want hij wilde weten wat er achter die koude trappen was. 49. En daarvoor had de koning een kachelman nodig. 50. Na vele jaren zoeken vond de koning eindelijk zo'n man die geheel van kacheltjes was gemaakt. 51. Hij zou met gemak over die koude trappen kunnen komen. 52. En hij kon ook makkelijk de trappen daarvoor beklimmen, omdat hij overal tegen bestand was. 53. Maar de koude trappen waren niet makkelijk. 54. Na een tijdje begon de man te merken dat de kacheltjes uit begonnen te gaan, en uiteindelijk moest de man zich omdraaien om weer terug te gaan.

55. De koning was woedend. 56. De kachelman was zijn enige hoop. 57. Voor straf moest de kachelman in het veld van de indiaanse bloemen geworpen worden. 58. Toen hij tegen de bloemen aankwam kon hij direkt niet meer spreken. 59. De bloemen hadden erg veel medelijden met hem, en op een dag zei één van de bloemen tegen hem : 'Hoor eens. 60. Ik zal een druppel wonderhoning voortbrengen, en als je die druppel inslikt, dan zul je met gemak over de koude trappen heenkomen.' 61. En zo gebeurde het. 62. De bloem bracht de honingdruppel voort, de kachelman slikte het in, en de bloemen brachten hem over de rivier en over het hek. 63. De kachelman ging terug naar de toren, en kwam later met gemak

over de koude trappen heen. 64. Daar boven vond hij zo'n prachtig rijk dat hij niet meer terugwilde. 65. En waarom zou hij dat verklappen aan zo'n gemene en valse koning ?

66. Sindsdien begon de toren nog meer te stralen, en de indiaanse bloemen begonnen naar de toren toe te groeien. 67. Ze werden elke dag wilder en begonnen scherpe dorens voort te brengen, zodat niemand de toren meer kon beklimmen. 68. Ze groeiden zo hoog dat ze helemaal in het rijk van de kachelman terechtkwamen. 69. De kachelman was daar natuurlijk erg blij mee, maar kon nog steeds niet spreken. 70. Elk jaar brachten de indiaanse bloemen prachtig bloesem voort, en op een dag zei één van de bloemen : 'Kachelman, zodra de bloesem een druppel wonderhoning voortbrengt : slik het in. 71. Dan zul je weer spreken.' 72. De kachelman wachtte totdat de druppel zou komen, en toen hij slikte kon hij niet alleen spreken, maar ook stond er een indiaanse prinses voor hem. 73. Zij was gehuld in bloesem en de wonderlijkste bloemen. 74. 'Ik ben de bloemenprinses,' zei ze. 75. En ze leidde hem naar een trap geheel gemaakt van bloemen, en de trap was heel geurig. 76. Helemaal bovenaan de trap waren er vlammetjes waardoor al zijn kacheltsjes weer aan konden gaan. 77. En voordat de kachelman het wist stond hij bovenop die hoge toren en had een uitzicht over het hele land.

78. 'Hallo,' zei de toren, 'nog nooit heeft er iemand op mijn top gestaan, en het is zo'n heerlijk gevoel. 79. Daarom geef ik je nu vleugeltjes, zodat je hier altijd weer terug kan komen.' 80. En zo vloog de kachelman weg met zijn indiaans prinsesje, want nu hij zo hoog was gekomen, wilde hij eigenlijk alleen maar hoger. 81. En de bloemen groeiden heel snel met hen mee, en volgden hen overal. 82. En elk jaar bracht de bloesem weer nieuwe indiaanse prinsesjes voort. 83. De kachelman kwam nooit meer terug naar de toren, en sindsdien is het geluid van de toren alleen maar harder geworden. 84. Men zegt dat dat is omdat hij de kachelman roept.

2.

Het Tovertouw

1. Eens woonden er een heleboel indiaanse feeen in een kasteel om daar de wonderlijkste toverschatten van het land te bewaken. 2. Ze wilden de toverschatten graag met het volk delen, maar ze waren bang dat het in verkeerde handen zou vallen. 3. Daarom hadden ze afgesproken dat zij die tot het kasteel zouden komen eerst een tovertouw moesten overwinnen, daarna een toverzwaard en als derde een vleesetend tovervarken van metaal.

4. Het tovertouw was zo verschrikkelijk dat het vele ridders de diepte introk, en zij die door het tovertouw werden meegenomen naar de dieptes

van het kasteel werden nooit meer teruggezien. 5. Het tovertouw was afschuwelijk sterk en lang, en eigenlijk kon niemand er tegenop. 6. Zo ging dat eeuwenlang door, totdat eigenlijk niemand meer het kasteel indurfde.

7. Maar toch was er op een dag een boerenzoon die wel een poging zou willen maken. 8. Werken op het land beviel hem niet, en leren kon hij niet. 9. Toen hij het tovertouw zag vroeg hij : 'Zeg tovertouw, kun je mij vertellen hoe ik jou te slim af kan zijn ?' 10. Het tovertouw maakte zich extra lang en zei : 'Wie mij raakt, die brandt zich, want vuurheet ben ik. 11. Maar zij die het handschoentje van ijskoud dragen zullen aan mij ontsnappen.'

12. 'En waar kan ik dat handschoentje van ijskoud vinden ?' vroeg de boerenzoon. 13. Toen wees het tovertouw helemaal naar boven waar een klein plankje hing met de handschoen erop. 14. De boerenzoon wist niet hoe hij daar moest komen. 15. 'Zeg, hoe kan ik daar komen ?' vroeg de boerenzoon.

16. 'Daar kun je niet komen,' zei het tovertouw. 17. 'Net als al die anderen zul je door mij in de diepte worden geworpen.'

18. 'Oh, maar ik geloof er niks van dat je zo sterk bent,' zei de boerenzoon. 19. 'Als je zo sterk bent, bewijs me dat dan maar eens. 20. Pak die grote steen naast mij maar eens op en werp hem een flink eind in de lucht. 21. Dan zal ik je geloven.' 22. Het tovertouw pakte de grote steen en slingerde hem een eind omhoog, zo hoog dat de steen op het plankje terechtkwam. 23. Het plankje brak en de handschoen van ijskoud viel naar beneden. 24. Snel ving de boerenjongen de handschoen op, deed hem om zijn hand en greep het tovertouw. 25. Direkt werd het touw slap, en de boerenjongen kon het touw makkelijk meenemen. 26. Maar dieper in het kasteel kwam hij het toverzwaard tegen. 27. Het toverzwaard was zo snel dat de boerenjongen niets zou kunnen beginnen, ook niet met het tovertouw. 28. Want zodra de boerenjongen het handvat wilde grijpen vloog het toverzwaard weg, en het toverzwaard hakte telkens het tovertouw doormidden. 29. En al die delen begonnen ook weer te groeien, en maakten het de boerenjongen erg moeilijk.

30. 'Hoe kan ik je handvat grijpen ?' vroeg de boerenjongen aan het toverzwaard.

31. 'Door het handschoentje van langzaam,' zei het toverzwaard.

32. En waar is dat handschoentje ?' vroeg de jongen. 33. Toen wees het toverzwaard naar boven, waar een klein plankje hing met het handschoentje van langzaam erop. 34. 'Maar daar kun jij toch nooit komen,' zei het toverzwaard. 35. 'Geef de moed maar op.'

36. De jongen had gehoord dat het toverzwaard koppen afhakte van mannen die tot hier waren gekomen, en dat nog nooit iemand langs het

toverzwaard was gekomen. 37. 'Zeg, ik geloof er niks van dat je zo sterk bent,' zei de boerenzoon. 38. 'Kun jij die grote steen naast mij eens optillen en een flink eind omhoog slingeren?'

39. 'Ik kijk wel beter uit,' zei het toverzwaard, 'ik wil het plankje niet raken.'

40. 'Nou, kun je dan die grote steen eens flink in stukken hakken? 41. Dan geloof ik dat je zo sterk bent,' zei de jongen. 42. Trots vloog het toverzwaard naar de reusachtige steen en hakte hem met gemak in een aantal stukken. 43. Snel pakte de jongen een stuk steen en smeed het naar het plankje toe waar het handschoentje van langzaam lag. 44. De steen raakte het handschoentje van langzaam, dat direkt naar beneden viel. 45. De boerenjongen ving het op, deed het om z'n andere hand en greep het handvat van het toverzwaard. 46. Snel sloeg hij zich een weg door al dat touw heen.

47. Dieper in het kasteel kwam hij na een tijdje het vleesetende tovervarken van metaal tegen. 48. Het varken vloog hem direkt aan, en de boerenzoon werd direkt flink gebeten, en kon niet veel met het toverzwaard en tovertouw beginnen. 49. Het varken was veel te wild en te hard. 50. 'Mannetjes als jou vreet ik zo op,' zei het vleesetende tovervarken van metaal.

51. 'Hoe kan ik aan jou ontsnappen?' vroeg de boerenzoon.

52. 'Alleen door het keteltje van zachtheid,' zei het vleesetende tovervarken van metaal.

53. 'En waar is dat keteltje te vinden?' vroeg de boerenjongen.

54. Even was het een tijdje stil. 55. Daarna wees het varken in de diepte van een waterput dichtbij hen. 56. De jongen zag iets glinsteren, maar zelfs zijn tovertouw kon er niet bijkomen, zo diep lag het keteltje.

57. 'Ik eet alles wat los en vastzit,' zei het varken.

58. 'Oh ja?' vroeg de jongen. 59. 'Nou, eet die grote steen naast mij dan eens op.'

60. En in een paar seconden vrat het varken de reusachtige steen die naast de jongen lag op. 61. Het varken was ineens een stuk groter en zwaarder, en begon dorst te krijgen. 62. Snel ging het varken naar de waterput, en boog helemaal over de rand heen om wat water te kunnen drinken. 63. Snel gaf de boerenjongen hem een duw, terwijl het varken in de put plofte. 64. Het varken zonk erg snel omdat hij zo zwaar was, en na een tijdje kwam hij in het keteltje van zachtheid terecht waarin hij verdween. 65. Het keteltje dreef toen langzaam omhoog. 66. De boerenjongen nam het keteltje op zijn rug, en kwam na niet al te lange tijd bij de schatkamer van het kasteel aan. 67. Hier stond een indiaanse

fee hem al op te wachten. 68. 'Dappere man,' zei de fee. 69. 'Je mag uitkiezen wat je wil.' 70. Maar de jongen keek wat in het rond, en niets maar dan ook niets kon hetgeen hij al droeg overtreffen : het handschoentje van ijskoud met het tovertouw, het handschoentje van langzaam met het toverzwaard, en het keteltje van zachtheid. 71. 'Ik heb genoeg aan wat ik heb,' zei de jongen. 72. En keerde weer terug naar waar hij vandaan was gekomen.

3.

De Varkensmuur

1. Er was eens een hele bijzondere struik met toverbessen. 2. Een ieder die van deze bessen at kon ineens vliegen. 3. Maar je werd er ook heel slaperig en moe van. 4. Op een dag kwam er een heks langs de struik die de struik omkapte met een gouden bijl. 5. Ze prevelde wat toverspreuken op, en al gauw zweefden allen die van de toverbessen hadden gegeten als in trance naar haar toe. 6. De heks begon te schaterlachen. 7. Na een tijdje begonnen de wezens zich zo zwak te voelen en zo zwaar dat ze niet meer konden vliegen. 8. Weer sprak de heks wat toverspreuken uit, en er begon zich een muur rondom de slapende wezens te vormen, een muur geheel gemaakt van varkens. 9. 'Een ieder die het waagt bij de varkensmuur te komen zal ook veranderen in een varken,' sprak de heks. 10. En sindsdien begon de varkensmuur alleen maar te groeien en te groeien.

11. Waar de struik met toverbessen had gestaan liet de heks een hoog kasteel bouwen voor haarzelf. 12. Maar omdat ze bang was voor indringers liet ze een muur maken geheel van schapen. 13. Een ieder die bij die muur zou komen zou voor altijd slapen. 14. En sindsdien lagen er heel wat slapenden rondom de schapenmuur.

15. De heks had natuurlijk wat te verbergen : de gouden toverbijl, haar toverspeer en een toverschild. 16. Op een dag hoorde een man het verhaal over de varkensmuur en de schapenmuur. 17. Hij wist dat dit heel diep in het bos aan de gang was, maar hoe hij ook zocht hij kon nergens een varkensmuur of schapenmuur bekennen. 18. Na lang lopen kwam hij bij een huisje aan waar indiaanse feeën woonden. 19. Ook de feeën kenden het verhaal, en vertelden hem dat hij alleen de zware wezens achter de varkensmuur zou kunnen helpen, als hij eerst het toverschild bij de heks zou ophalen. 20. Maar om veilig over de schapenmuur heen te komen moest hij eerst een toverharnas dragen, zodat hij niet in slaap zou vallen.

21. De indiaanse feeën zeiden er wel bij dat als hij van hen dat toverharnas wilde hebben, dan moest hij drie dagen bij hen blijven. 22.

Dat vond de man niet zo erg, want de feeen waren heel aardig. 23. En wie zou er niet drie dagen bij feeen willen logeren ? 24. De feeen gaven hem het verrukkelijkste en overheerlijkste voedsel te eten, en na drie dagen was het toverharnas aan hem gegroeid. 25. Met ferme stappen ging de man verder op zoek naar de schapenmuur, met hulp van de feeen. 26. Na een tijdje vond hij het, en het was een koud kunstje om door de muur heen te kunnen. 27. De vachten waren erg zacht, en de man viel gelukkig niet in slaap. 28. Na een lange tijd kwam hij bij het kasteel van de heks aan. 29. Het kasteel was bedekt met vleermuizen, en toen de man door een raampje keek zag hij de heks daar staan met een gevlekte raaf.

30. De raaf brulde tot de heks dat hij mensenvlees rook. 31. 'Nou, ga er dan op af !' krijste de heks. 32. De man zette het op een lopen, maar de feeen brachten hem naar de achterkant van het kasteel waar hij door een keukendeur naar binnen kon. 33. Snel rende hij de trap op, maar daar stond ineens de kok voor hem : 'Drie dagen heb ik niet gegeten,' zei de kok, 'dus je komt op het goede moment.' 34. Maar de feeen riepen : 'Duw hem weg !' 35. En zo rende de man verder de trap op. 36. Het waren een heleboel trappen, maar nu zat ook de raaf achter hem aan. 37. 'Honderd lange jaren heb ik niks gegeten,' brulde de raaf, 'dus je komt op het goede moment.' 38. Maar snel gooiden de feeen toverpoeder over de raaf, die direkt in een lap vlees veranderde, terwijl de kok die achter hem rende de lap vlees nam en het direkt begon op te eten. 39. Maar toen ineens stond de heks zelf voor de man, en riep : 'Duizenden jaren heb ik niets gegeten, dus je komt op het goede moment.' 40. Ook de kok was inmiddels weer dichterbij gekomen, en op hetzelfde moment doken zowel de kok en de heks naar de man toe. 41. Maar de indiaanse feeen grepen de man snel vast, en trokken hem in de lucht, zodat de kok en de heks elkaar in de armen vielen. 42. Snel vlogen de indiaanse feeen met de man naar een kamer waar ze het toverschild vonden.

43. 'Oh, oh,' sprak het toverschild, 'nog nooit heb ik iets gegeten terwijl ik al miljoenen jaren oud ben. 44. Neem mij mee, en geef mij iets te eten.' 45. De man nam het toverschild, en rende snel het kasteel weer uit. 46. Na een tijdje was hij over de schapenmuur heen. 47. De feeen vertelden hem dat hij met het toverschild niet in een varken zou veranderen als hij bij de varkensmuur zou aankomen. 48. Toen ze bij de varkensmuur aankwamen begon het toverschild direkt van het varkensvlees te eten, dat naderhand ook weer gewoon aangroeide, en zo konden ze door de dichte varkenshaag heenkomen. 49. Toen ze na lange, lange tijd door de varkensmuur heen waren zagen ze daar de zware wezens die eens door de heks waren betoverd, en die eens van de toverbessen hadden gegeten zitten. 50. 'Ach,' zei het toverschild, 'nog nooit in mijn hele leven heb ik iemand te drinken gegeven. 51. Laat me hen wat te drinken geven.' 52. En ineens begon er melk voort te stromen van het toverschild, en de zware wezens begonnen te drinken. 53. Maar daar kwamen de kok en de heks ook aan door de varkensmuur. 54. Ze hadden de gouden bijl bij zich en de toverspeer, en ze zagen er erg gevaarlijk uit. 55. 'Ach,' sprak het toverschild, 'nog nooit in mijn leven heb ik iemand eens goed geslagen. 56. Laat me hen eens slaan.' 57. De man nam het toverschild en wierp het

op de aanstormende kok en de heks af. 58. En toen heeft het toverschild hen zo'n flink pak slaag gegeven dat ze van schrik de toverbijl en de toverspeer lieten vallen. 59. En daar waar de toverbijl en de toverspeer de grond raakten veranderden ze ineens in prachtige struiken vol toverbessen. 60. En ook de kok en de heks veranderden in toverbestruiken. 61. De zware wezens liepen langzaam en nog steeds een beetje slaperig op de toverbessen af, en toen ze de bessen begonnen te eten voelden ze zich steeds lichter worden, en konden na een tijdje weer vliegen. 62. Toen zijn ze met z'n allen over de varkensmuur en de schapenmuur heengevlogen en gingen met z'n allen in het kasteel van de heks wonen, waar ze nog lang en gelukkig leefden.

4.

Het Toverflesje

1. Er was eens een meisje met een geurflesje dat nooit opraakte. 2. Zodra ze een druppeltje uit het flesje liet glijden verdween ze. 3. Maar op een dag was het flesje gestolen, en het meisje was erg verdrietig. 4. Een ander meisje had ook zo'n geurflesje, maar als zij een druppeltje liet glijden, dan verschenen er overal wilde dieren om haar heen. 5. Op een dag stal het meisje het flesje van het andere meisje, maar later kreeg ze erge spijt, en bracht het flesje weer terug. 6. 'Zolang je bij mij bent, mag je gewoon druppeltjes uit mijn flesje gebruiken, hoor,' zei het meisje van het flesje. 7. Ook gingen ze samen op zoek naar het gestolen flesje. 8. Op hun zoektocht kwamen ze een heleboel andere meisjes tegen met geurflesjes die nooit opraakten, en ieder meisje kon er weer wat anders mee. 9. Zo was er ook een meisje die een flesje had waarvan elke druppel wapens om haar heen liet verschijnen. 10. Toen de meisjes van het gestolen flesje hoorden kregen ze een idee. 11. Ze zouden ieder een druppel van hun flesje aan het meisje zonder flesje geven. 12. En zo kon het meisje een heleboel wonderlijke dingen doen. 13. Op een dag zag het meisje een vogel vliegen met het gestolen flesje. 14. Het was voor het meisje die nu een nieuw toverflesje had heel makkelijk om de vogel te volgen. 15. Door een druppel te laten glijden kon ze achter de vogel aanvliegen, en ze kwam aan in een kasteel ergens ver weg. 16. Hier zag ze een mannetje roeren in een ketel. Het flesje had de vogel inmiddels al naast hem gezet. 17. 'Zeg mannetje,' zei het meisje, 'dat flesje is van mij. 18. Uw vogel heeft het van me gestolen.'

19. Maar het mannetje zei dat alle geurflesjes van hem waren, omdat hij ze eens gemaakt had. 20. Het mannetje vroeg aan het meisje van wie ze het geurflesje had gekregen. 21. 'Van mijn moeder,' zei het meisje.

22. 'Dan heeft ze dat eens van mij gestolen,' zei het mannetje. 23. 'En ook al die andere geurflesjes zijn gestolen, en die wil ik terughebben.'

24. Toen liet het meisje haar nieuwe geurflesje zien met druppels uit alle geurflesjes, en zei dat als hij van haar dat flesje zou krijgen, dan zou hij alle geurtjes terughebben. 25. In ruil vroeg ze daarvoor haar eigen flesje. 26. Dan zou ze één druppel daarvan aan het mannetje geven, zodat het mannetje alles compleet had. 27. Het mannetje was daar wel blij mee, want zo hoefde hij niet meer op zoek te gaan naar al die andere flesjes, en zo zouden de meisjes ook niet ongelukkig worden. 28. Het meisje kreeg haar eigen flesje terug, en ook een druppel uit het flesje met het mengsel. 29. Het mannetje was zo blij dat hij zelfs een druppel uit de ketel gaf met een geheel nieuw mengsel. 30. En zo kon het meisje weer verdwijnen, en leefde nog lang en gelukkig met haar toverflesje.

5.

Het Toverei

1. Eens in een ver land was er een overstroming die alles dreigde onder te laten lopen. 2. De enige plaats waar het veilig zou zijn was een indiaans elvenkasteel. 3. Een man klopte aan om binnen te kunnen komen, maar de indiaanse elven zeiden dat als hij een plaats wilde hebben, dan zou hij eerst naar het kasteel van de heks moeten gaan om daar een toverei weg te nemen. 4. Dat toverei had de heks eens van de indiaanse elven gestolen, en zij wilden het graag terug. 5. Vanuit het toverei konden de meest wonderlijke dieren voortkomen.

6. Nu was het in het kasteel van de heks erg gevaarlijk, omdat de vloeren en plafonds bewogen en konden instorten, en de muren klaptten gevaarlijk tegen elkaar aan. 7. Nog nooit had iemand een bezoek aan dat kasteel overleefd, en daarom gaven de indiaanse elven de man toverschoenen mee en een toverhelm. 8. Zo was het voor de man niet zo moeilijk het toverei te krijgen. 9. Zodra de vloer wegzakte lieten de toverschoenen de man gewoon in de lucht zweven, en als het plafond naar beneden kwam dan zorgde de toverhelm dat de man niet geraakt werd. 10. Alleen moest hij erg oppassen voor de tegen elkaar klappende muren. 11. Na niet al te lange tijd had hij het toverei in zijn handen, en rende terug, maar het water was al angstaanjagend hoog gestegen. 12. Zo hoog dat de indiaanse elven geen raam of deur meer los durfden te doen. 13. De man wreef over het toverei, en er begonnen grote vissen voort te komen. 14. Voor een tijdje kon hij op hun rug zitten, maar de golven werden zo woest dat hij telkens van de vissen werd afgeslingerd. 15. Weer wreef hij over het toverei, en nu kwamen er grote vogels uit voort. 15. Snel klom hij op de rug van zo'n vogel, maar het was inmiddels zo hard gaan stormen dat hij het toverei niet meer kon vasthouden. 16. Met één rukwind vloog het toverei de zee in. 17. De man bedacht zich geen moment en dook het toverei achterna. 18. Op de bodem van de zee vond hij het toverei weer. 19. Weer wreef hij eroverheen, en er kwamen mollen uit voort die een gat

begonnen te graven. 20. De man volgde met het toverei de mollen, en achter hen werd het gat weer goed dichtgemaakt. 21. Zo groeven de mollen zich een weg helemaal tot onder het elvenkasteel, en zo konden ze op een veilige manier binnenkomen.

22. 'Dappere man,' zei één van de indiaanse elven die hen door de grond omhoog zagen klimmen. 23. De man gaf haar het toverei, en is sindsdien bij de indiaanse elven gaan wonen.

De Openbaring van de Rode Steen IV

De Fluitketelman

1. Er was eens een man geheel gemaakt van fluitketels. 2. Zodra de ketels begonnen te fluiten kon de man altijd vliegen. 3. Dan vloog hij altijd hoog en heel ver weg. 4. Maar op een dag kwam hij een wesp tegen, die hem probeerde te prikken, maar de angel brak stuk op één van de ketels. 5. Daarna kwam er een woeste hoornaar op hem af, die agressief zijn gif naar hem toe spoot, maar het gif werd door de ketels weggeketst. 6. Toen kwam er een vogel, gaf de man een klap met zijn enorme vleugel, en de fluitketelman verloor zijn evenwicht en viel.

7. Na een lange val kwam de fluitketelman in een wespennest terecht. 8. De wespen waren woest en probeerden door de gaatjes naar binnen te vliegen. 9. Maar de ketels begonnen zo te koken dat ze niet ver kwamen. 10. De fluitketelman rende weg, maar kwam toen in een hoornaarsnest terecht. 11. Ook zij probeerden door de gaatjes naar binnen te vliegen, en zij konden wel tegen de kokende hitte. 12. Boven in zijn neus was een gloeiende dop waardoor altijd alles kon koken. 13. Die gloeiende dop die drukten ze van binnenuit weg, en toen had de fluitketelman ineens een gat in zijn neus.

14. De hoornaars zochten door het hele lichaam van de fluitketelman, in alle ketels, of ze nog iets bruikbaar konden vinden, maar ze vonden niets. 15. Nu de fluitketelman zijn neus had verloren zou hij niet meer kunnen koken, en dus ook niet meer kunnen vliegen. 16. Maar de hoornaars waren de slechtsten niet. 17. Ze zeiden : 'Weet je wat. 18. Wij blijven vanaf nu gewoon in jouw ketels wonen, en dan zul je altijd kunnen vliegen. 19. Jouw fluitketels zijn goede nesten voor ons. 20. En zo hoef je niet eerst te wachten op het fluitje. 21. Je kan nu gewoon vliegen wanneer je wilt.' 22. En dat vond de fluitketelman wel een goed idee. 23. De hoornaars konden zo goed vliegen, en nu waren ze altijd bij hem.

24. De fluitketelman begon weer ritjes door de lucht te maken, maar al gauw kwam hij die vervelende vogel tegen, en voordat hij het wist lag hij weer op de grond. 25. Ditmaal was hij bij de indianen terecht gekomen.

26. De indianen prikten hem met hun speren, maar ze kwamen niet door de ketels heen, en al gauw hadden ze woeste hoornaars achter zich aan.

27. De indianen waren onder de indruk van het gif van de hoornaars, en dachten dat ze dat wel voor hun wapens konden gebruiken. 28. En zo sloten ze vriendschap met de fluitketelman en de hoornaars. 29. De hoornaars zouden voortaan op hun wapenen zitten om ze te voorzien van gif. 30. En dat beviel de hoornaars zo goed, dat even later de fluitketelman bijna geen hoornaars meer in zijn ketel had, en dus niet meer kon vliegen. 31. De hoornaars hadden het bij de indianen veel te veel naar hun zin.

32. De fluitketelman raakte in gesprek met een indiaans meisje die een slaapmatje had wat van bijen gemaakt was. 33. Hiermee kon ze vliegen, en dat maakte het voor de fluitketelman interessant. 34. Al snel maakten de twee lange reizen op het bijenmatje, maar op een dag kwamen ze de vervelende vogel tegen die hen van het bijenmatje afpikte. 35. Het meisje viel in de rivier, maar de fluitketelman viel ernaast op een harde rots. 36. Alle ketels waren van elkaar gebroken, en het meisje moest alle stukken bij elkaar zoeken. 37. De moeder van het meisje maakte een grote theemuts voor de fluitketelman die alle ketels goed bij elkaar zou houden. 38. Ze maakte die theemuts van mieren, en toen de theemuts over de ketels werd geschoven werden de ketels zo heet dat ze als nooit tevoren begonnen te koken. 39. Nu kon de fluitketelman weer vliegen als de beste. 40. Toen hij de vervelende vogel weer tegenkwam en de vleugel de ketels raakte slaakte de vogel een gil en verbrandde ogenblikkelijk, terwijl het meisje beneden het as opving. 41. Met het as ging ze naar een droog veld, waar ze het as zaaide. 42. Niet lang daarna groeiden er bloemen die leken op fluitketeltjes. 43. Het meisje begon ze te plukken en maakte er een vest van voor haarzelf. 44. Nu kon zij ook vliegen.

45. En samen maakte ze weer lange reizen, totdat ze op een dag een huisje heel hoog in de lucht vonden dat geheel gemaakt was van fluitketels. 46. Toen ze in het huisje stapten merkten ze dat wanneer de ketels kookten het huisje opsteeg. 47. Na een tijdje kwam het huisje in een hele grote hal aan. 48. Daar zat een heks die geheel gemaakt was van fornuisjes. 49. De heks brak uit in gelach. 50. 'Zo,' krijste ze, 'ik zie dat mijn val goed heeft gewerkt.' 51. Ze trok de fluitketelman en het meisje snel uit het huisje, en wilde de fluitketelman in een oven duwen. 52. In de oven werden de fluitketels van de man omgesmolten tot kleine fornuisjes. 53. 'Zo,' lachte de heks tegen het meisje. 54. 'Nu zul je je leven lang achter de fornuisjes moeten werken.' 55. Toen de man uit de oven kwam kon hij zich nauwelijks bewegen. 56. De man was zo zwaar geworden dat hij niet meer kon vliegen.

57. Maar op een dag kwam het verdwenen bijenmatje ineens opduiken. 58. Het bijenmatje schoof over de vloer heen, vlak voor de voeten van de heks. 59. Telkens als de heks een stap zette ving het bijenmatje de voet op, en verschoof het een stukje. 60. Na een tijdje begon de heks er zo moe en duizelig van te worden dat ze neerstortte. 61. Toen vloog het

bijenmatje naar de man toe, omhulde hem als een gewaad zodat hij weer kon vliegen. 62. Samen met het meisje vloog hij toen weg uit het heksenkasteel. 63. Weer kwamen ze bij de andere indianen terecht. 64. Die konden de onderdelen van de man goed gebruiken voor hun wapens. 65. Inmiddels was het veld van de fluitketelbloemetjes zo volgegroeid dat de man weer helemaal een fluitketelman kon worden.

De Openbaring van de Rode Steen V

1.

Vogelspin

1. Draden van de armoe gesponnen, dromen van het oer geweven, vanuit Brannan is het heil gekomen. Tot Lapsalvania is zij gekomen, tot Laprakod, de eerste veer. Vogelspin, je deed het weer, je trok hen allen tot de spoel, al die vervlogen jaren, nu zijn zij dan de koninklijke kostumen. Vogelspin, ik ken je daden, tot onder het grijze ben je gegaan, om zwart en wit te ontmoeten, je hebt daar geweven voor de koningin. In Santra, in Santra, zijn de dagen lang, en de kinderen volgen de spin. 2. Getrouw als zij zijn, voet voor voet, al in een lijn, tot kostelijke kronen, vogelspin je deed het weer. In Brannan deed het zeer, totdat ze tot Lapkrakod was gekomen. Esmeralda, derde fee, de feeenkoningin, oh vogelspin, weet dat ik haar bemin, ik ben de feeenprins. 3. Feeenkoning, maak in haar woning, een konijnenhuis is zij, zij maakt hen allen op tot trouw, vrouw Holle wacht in het avondraamkozijn, tot de ochtend dan haar gezicht bemint.

2.

Witte Roos

1. In een doodstrijd bevond ik mij, alles wat scherp en hard was plette mij, tot tederheid mij vond, ik was in liefde rood geworden, na de klap van haat. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, met klederen als een wespenvest, in Brannan vond ik heil. Witte roos, als het wespenvuur, steekt zo diep waar het zachte stroomt, onder het zachte ben ik nu, waar een baby woont, een roze veer, in tederheid verborgen en verworven, alles doet zeer. 2. Wie zegt het zachte is zonder pijn, die weet niet waar wij mee bezig zijn. In het diepe ongeluk is het zachte koning, maakte in Brannan woning. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, om dieper leed te vinden, oh zachtheid doet zo zeer, en ik wil alleen maar meer, ik wil alleen maar griezelen in dit huis van de witte roos, waar dingen gebeuren die ik niet kon verzinnen. 3. Is dit dan de uitweg uit een

overgeerfd verstand, is dit dan de uitweg uit het harde gevoel, een veer raakte mij aan, voor het eerst voel ik mijn handen. Witte rozenpoel, waarom ben ik hier doorheen gegaan, van oer tot oer kom ik tot de zwart en witte vloer, tot het schaakspel onder de tijden, om alles te belijden dat wat jij deed naar mij. 4. Witte roos, tederheid na de steek, wonden veelvoudig gestoken, nu spiegelt het dan in de wind, al die gezichten die ik was vergeten.

Savaninen

1.

De Tweede Wet

1. Laat de cobra in het veld staan, kijkende naar de dagen van het oude. Hij zal de oude voetstappen niet verlaten. 2. Hij is de tweede Christus met een tweede wet. 3. Laat dan het tweede woord in u oprijzen. 4. En het eerste gebod is te lijden met uw vader. De gave van het lijden is uw eenheid met Hem en de broeders. 5. En het tweede gebod is met Hem te strijden. De gave van strijd is de eenheid met Hem en de broeders. 6. En het derde gebod is met Hem te sterven, het vierde is blij te zijn met hem, en het vijfde is gij zult niet stelen. Het zesde is gij zult de Geest Gods aanhangen. Het zevende is te leren en te onderwijzen, en het achtste is u te heiligen en reinigen in ijs. Het negende is het oude te eren, en het tiende is te luisteren naar het jonge. En gij zult de wet vervullen door elkander lief te hebben. 7. Dit zijn dan de woorden van de cobra in de tweede tempel. 8. Luistert dan naar zijn woorden, tweede gemeente, opdat gij vervuld wordt met de tweede Geest en een tweede geest in uw binnenste ontvangt. 9. De krachten van het tweede kruis zijn die krachten voortkomende vanuit honger, want uw Heere heeft in arme landen geleden. 10. Dit zijn de woorden van de tweede Paulus. Nu zijn dan de dagen van de tweede Christus gekomen. 11. Legt dan uw oude autoriteiten af en word als een kind. 12. Ga door het diepe gat om de Christus te leren kennen in uw harten, de tweede Christus, want het eerste is voorbijgegaan. 13. Hij vergeeft zonden na berouw, bekering en goede werken. Ja, Zijn vergeving is als het loon des hemels. 14. En gij zult buigen voor Gods economie. Dit zijn de woorden van de tweede Paulus, anfitaat in de Naam des Heeren, en vluchteling van het Woord, want ik heb geen plaats om mijn hoofd ten ruste te leggen. 15. Zij die de cobra zoeken hebben geen rust, maar zij zullen vrede hebben met de Heer. 16. Gij zult buigen voor Gods economie. Hij dan heeft mij aangegrepen met de zalving van de tweede Simson. De zonen van Lucifer zijn lamgelegd. 17. Oh, komt dan tot de tuinen van Golgotha, waar het tweede bloed bloeit als de brandende wijn. Gij zijt de aderen des Heeren. 18. Gij dan die uw bloed schenkt, zal één zijn met Zijn Bloed. 19. En gij zult toegerust worden om de zonen van Belial te verslaan. 20. Ja, gij zult strijdtaktieken leren, en de Heere zult gij aanhangen. Leer dan Zijn tweede Geest te verstaan, en de tweede Metensia, want gij zijt gemaakt om te stromen.

21. Ja, gij allen zijt een pelgrim van Zijn Woord, een vluchteling in Zijn Genade. 22. Gij dan die genade hebt geschonken aan onze lijdende Heer, drinkt van Zijn genade, als het kostelijk loon van de dauw en het morgenrood. 23. En hij zal de engelen van het tweede zenden tot de baard van Abraham, die van honing druipt. En gij zult een schuilplaats vinden in het laatste der dagen. 24. Gij zult de tweede Metensia als een cobra vinden op haar pad. En gij zult weten dat dit de Heere is. 25. Breekt uzelf dan vrij van uw ketenen, en doe dat in de Naam van de tweede Christus.

2.

Het Nieuwe Verbond

1. Paulus, dienstknecht van de Allerhoogste, de tweede Paulus, anfitaat van een nieuw verbond. 2. Het oude is niet ver van verwijdering, maar de cobra blijft deze paden betreden, en zal niet loslaten de geslachten van het Woord. 3. Hij zal de ouderen helpen, en schuilplaats heten voor wees en vluchteling. Ja, weduwen zullen hem aanhangen, en Hij zal luisteren naar het jonge. 4. Hij die volkomen is en de wet heeft vervuld, maar niet om de wet teniet te doen, maar om haar rijp te doen worden. 5. Nu dan kunt ge drinken van de wet tot eeuwig leven. Ja, er is een tweede behoudenis, opdat uw tweede geest behouden zal worden. 6. Zij dan die geen tweede geest hebben, hebben geen behoudenis. 7. Komt daarom tot een nieuw verbond, want gij zijt genaderd tot de tijden van de vijfde Utmir. 8. Gij dan die zich hebt laten enten op de boom van Christus, Zijn tweede is nu in de maak. 9. God heeft in Zijn geheimenis bij Eminius een nieuwe zoon geschapen, een eeuwige zoon, de tweede Christus. 10. Ziet dan toe dat ge Hem die spreekt niet afwijst, want Hij zal de afvalligen brengen tot het tweede vuur en de tweede hel, waar Beuse met haar engelen branden. 11. Laat dan niemand denken dat deze hel voor altijd is. Deze hel leidt tot het tweede Gehenna, waar de totale vernietiging heerst. De Heere zal loon geven naar werken, en dit loon woedt alleen totdat de maat en de tijden vol zijn. 12. Laat daarom niemand beangst zijn voor eeuwig leed, maar vreest de Heere die in een Utmir harder slaat dan eeuwig leed. 13. De Heere Heere is een brandend en verterend vuur die Zijn tweede evangelie heeft gezonden, en dit evangelie is eeuwig. 14. Dit zijn de woorden van de tweede Paulus, anfitaat voor het aangezicht des Heeren. 15. Nu dan, zet de gevangenen vrij, die lijden door valse woorden. Valse apostelen zijn zij, die schapen hebben misleid. 16. Maar het heeft de Heere Heere behaagd u van Zijn Liefde te vertellen, en dan is valse liefde niet ver van verwijdering. 17. De cobra zal haar eten, zij die verderf heeft gebracht op eeuwige bergen. 18. De Heere zal valse priesters uit uw midden wegdoen. Hoort dan niet wanneer zij roepen op de straten en valse woorden verkondigen op de pleinen. 19. Luistert dan niet naar hen die vrolijke liederen zingen, terwijl u beeft van angst. 20. Zij hebben niet naar wezen en weduwen omgezien, en daarom zal de Heere hen slaan. 21. En enigen van hen zullen kleine hulp vinden van demonische dienaren, en een mantel vinden bij de tweede satan. 22. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet veracht. Want hij heeft de macht u

over te leveren aan de tweede satan. 23. Verschrikkelijk is het om in de handen te vallen van de zonen van Lucifer, want zij zijn als dolle honden en wolven.

3.

Opening van het Tweede

1. En de Heere zal uw tweede geest openen, om Zijn Tweede Geest uit te storten. Dan zal er geen verraad meer zijn in Zijn Heilige tempel. 2. En de cobra zal verzoenen jong en oud, en Hij zal komen om het woord te testen. 3. Ja, heilige toetsers zal hij opstellen rondom het altaar, en zij zullen de wetten des Heeren binden om het hoofd van de profeet. 4. En de tweede Elia zal opstaan om grote dingen te doen, en de weg van de Tweede Christus te bereiden. 5. Maakt dan vrij de poorten. Dit zijn de dagen dat de Heere u een tweede geest zal geven, dieper in uw binnenste. En er zal geen verstoring zijn op Zijn Heilige berg, noch inbraak. 6. En gij zult rust kennen als het kind der vrede. Ja, want de Heere zal scheppen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, wanneer de engelen van het tweede staan met hun trompetten. 7. Zij zullen de Heere dienen, maar de Heere heeft geen behagen in hen die prijzen zonder Zijn werken te doen. 8. Ik zal die prijzers, zegt de Heere, Ik zal hen wegdoen van mijn heilige berg en hen in de krochten van de tweede tartarus zenden. Zij zijn overgeleverd aan de zonen van de Behemoth. 9. En de Zoon van het Woord zal hen met de moker slaan. 10. Maar de Heere zal hen die op hem wachten het tweede Woord zenden, als een tweesnijdend zwaard komende uit zijn mond en buik. 11. Ja, de heere zal openen het oor van uw binnenste, en gij zult de Heere verstaan. 12. In deze dagen zijn er vele spotters gekomen, hun ouders ongehoorzaam, en ziet de Heere zal hen slaan. 13. De Heere duldt geen gespot meer bij zijn heilige tempelen. Ja, de Heere zal de tweede tempel openen, en hij zal zijn tweede ark laten zien. Zalig hen die de spot niet kennen, want zij zullen toegerust zijn met de krachten van de toekomstige dagen. 14. De heere geeft rust als loon, en zal Zijn cobra laten zien, komende van het allerheiligste. 15. En in de dagen dat de cobra spreekt zal er stilte zijn op zijn heilige berg.

4.

Waarschuwingen

1. En ik, de tweede Paulus, ben dan geslagen door zijn Geest, gebonden in mijn tweede geest, tot een heilige opdracht. Ja, de Heere maakt waarlijk vrij, hen die zich tot het nieuwe verbond binden. 2. En zijn profeten zijn gevoelig voor tijden en seizoenen, en kennen de bedelingen des Heeren. 3. Zij dragen de gaven van het lijden tot diep in hun lichamen, om de zalvingen des heeren uiting te laten geven. Ja, zij hebben het ei des Geestes in de tweede ark gelegd tot een allerheiligste gave van geloof. 4. Geloof dan in het tweede, en gij zult gered worden. Zijn roep gaat uit in de laatste dagen. 5. En tot hen die de gaven van oordeel

dragen : Ziet dan toe dat gij die allerheiligst behandelt, want het vuur kan u ook slaan. 6. En tot de geslagenen : De Heere is bij de verslagenen van hart, laat u dan tuchtigen, want het is een gave tot eenwording des Heeren. 7. En tot hen met scheppende gaven : Draagt dan hen die lijden tot het altaar, om het altaar over hen te laten spreken. 8. Vervloekt is de geneesheer die het lichaam geneest en de ziel verloren laat gaan. 9. En ik heb enigen van hen aan de tweede satan overgeleverd opdat hen het handelen in zielen wordt afgeleerd. 10. De woestijn roept tot u, allen die de Heere volgen, en gij zult een oasis vinden in uw tweede geest, die God vanaf den beginne heeft bestemd om in de laatste dagen als een licht in uw binnenste op te rijzen. 11. En de Heere heeft mij geroepen om het werk van de eerste Paulus voort te zetten, en dit werk sluit erop aan als een nauwsluitend zegel. 12. Doet dan aan de wapenrusting van het tweede bloed, vergoten vanuit de hemelen. 13. En de Heere leed in het hongerend Afrika, maar zijn gemeente heeft hem niet gewild. 14. Daarom zal de Heere de eerste gemeente wegvagen en de tweede gemeente behouden. 15. En de Heere zal zijn eerste christus wegnemen om zijn tweede christus te zenden met een nieuwe wet. 16. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet weggooit, want de Heere Heere is een verderfer der zielen. 17. Doet dan aan de wapenrusting van het tweede bloed, en hangt de tweede Christus aan tot het zaad van de nieuwe Geest. 18. Ja, de tweede gemeente vecht en overwint, terwijl de eerste gemeente zakt in misleiding en verderf. 19. De Heere heeft alreeds een leugengeest gezonden tot hen die het moordend woord in stand houden. 20. Zuivert dan uw woorden, en dan zal de Heere zien of Hij genade zal hebben met u. 21. Maar velen zullen overgeleverd worden aan de leeuwen van Zijn oordeel. 22. Niet alle martelaren sterven in de heere.

5.

Nieuwe Behoudenis

1. Tot hen die de Tweede Geest hebben ontvangen : Spreekt dan veel in tweede tongen, om uw zielen te behouden. 2. De Heere zal nieuwe tongen over de bodem uitgieten, en gij zult nieuwe gaven van onderscheiding ontvangen, om boze geesten van het tweede uit te drijven in de naam van de tweede Christus. 3. Ziet dan toe dat ge ge-ent bent op het tweede kruis, want de honger zal u tot overvloed leiden. 4. En doe bedekkingen met het tweede bloed, opdat de gemeente de engelen van het tweede aanschouwt. 5. En de Heere zal met blindheid slaan hen die hun ogen aan de tweede satan hadden geofferd. 6. Al die tot de Heere genaderd zijn : de Heere laat niet met zich spotten. En de Heere slaat die hij liefheeft. 7. Dit zijn de woorden van de tweede paulus aan hen van het tweede efeze. De Heere zal uw bloed heiligen op het altaar, want gij hebt de helm van het tweede geloof om wonderen en tekenen te verrichten. 8. Gij bent de aderen des Heeren. Zalig hen die een juk dragen in hun jeugd. Zalig hen die de Heere toebehoren en de gave van zijn lijden hebben ontvangen. 9. Gij weet allen dat de helm van het tweede heil voortgekomen is uit de tweede doornenkroon. 10. De Heere bemint hen die met hem lijden, en die Zijn gedachten en gevoelens dragen, hen die om Zijntwil leven in

misleiding en verdrukking. 11. De Heere ziet het hart aan. Hij is geen Heer die zou toornen om vlees. Hij toornt op harten. 12. De kunstwerken des Heeren dale in uw harten, en Zijn Zegen zal u behoeden. Laat ons dan uitzien om elkaar te ontmoeten in het laatste der dagen, in het gewelf van het tweede ijs, waar apostelen zalig zullen worden. 13. Zalig hen die met reine en nederige harten zijn gekomen tot de vijfde Utmir. 14. Zalig hen die twijfelen, maar vervloekt hen die met zekerheid het zwakke vervolgen. 15. Als het sterke dan zwak is, hoe zwak is het.

6.

Ernstige Waarschuwingen

1. De Heere dan heeft u twijfel gegeven om aan de misleiding te ontkomen. Laat het dan als een gave berekent worden, en luistert niet naar hen die spotten. Zij zullen vallen in de handen van de zonen van Beelzebul. 2. Vervloekt zij hen die met zekerheid macht uitoefenen over schapen om hun vlees te eten. 3. Zij zijn geen herders maar huurlingen, werkende voor het slachthuis. 4. Vervloekt hen die vlees eten, want zij zullen vanuit hun binnenste wegrotten. 5. Ziet dan toe dat de cobra u niet wegslepe ver van huis, om u verschrikkingen te tonen zonder ontsnapping. 6. Gij die nog steeds leeft van de dood : Vervloekt bent gij, oh mens. De Heere heeft u het leven voorgehouden, maar gij hebt de dood verkozen, en leeft daarom van het bloed van uw broeders. 7. Gij die een dier niet kan eren, hoe kunt gij de Heere eren, die immers dier is ? 8. Gij die een dier haat, hoe kunt gij de mens liefhebben die immers uit een dier voortkwam, dat was de Heere ? 9. Ik zal hen slaan die slagers, en al hun volgelingen. Vreselijk is het in de handen te vallen van de levende christus. Hij die dood is is niet verre van verwijdering. Vreselijk is het te vallen in de handen van de tweede Christus, en om te vallen in de poel van het tweede bloed. 10. Ja, gij zult huiveren van uw voedsel, want het zal tot leven komen om uw ingewanden te eten. En de Heere zal uw gebeden niet verhoren, want zij zijn Hem een gruwel. 11. Vervloekt hen die zeggen : Laten wij kwaad verrichten op de heilige bergen des Heeren, want aan hen zal kwaad gedaan worden. 12. Gij die met vuur speelt, ziet dan toe dat het u niet verslindt. 13. Ziet dan, de cobra is tot u uitgegaan, met een eeuwig evangelie, hij die de macht heeft om u te verdoemen in de tweede hel. En die hel zal vreselijker zijn dan de eerste. 14. Gij weet allen dat het tweede pantser der gerechtigheid van het tweede recht is, en daarom rechtvaardiger dan het eerste. 15. Gij weet dat het voortgekomen is uit het tweede spotkleed. Zalig hen die met Hem dit kleed hebben gedragen. Want zij hebben troost gebracht aan het leed des Heeren, en niemand zal hen kunnen roven uit Zijn Hand.

7.

Aanhef

1. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus in het laatste der dagen. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet afwijst. 2. Mattheus, anfitaat der

Allerhoogste, met het tweede evangelie, als eeuwig evangelie geopenbaard, als een nauwsluitend zegel op het oude. 3. Ja, de Heere houdt van het oude, en zal daarom de paden niet afbreken maar vervullen in het nieuwe. 4. Zalig hen die de geheimenissen van het tweede kennen. 5. En er was een man komende met de wolken des hemels die de Naam de tweede Christus droeg. En in Hem was geen zonde of smet. 6. En Hij was omringd met leeuwen die hem dienden, en hijzelf was als de cobra des heeren. 7. En hij kwam om de gemeente te tuchtigen door Zijn Woord. 8. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus voor de laatste dagen. De Heere heeft u een tweede Christus gegeven. 9. En zijn tweede engelen kwamen tot Hem om hem op aarde te dienen. Hij stierf aan het kruis van honger in de streken van Afrika, bespot en alleengelaten door de gemeente. 10. En daarom zal de erfenis naar de tweede gemeente worden gezonden, en de eerste zal niet ver zijn van verwijdering. 11. Ja, de Heere kwam naar de aarde als een dier, maar werd geslacht en gegeten door de gemeente. 12. Vervloekt zijn zij. Ja, amen, terwijl de leeuwen toekijken zullen zij voor afgemeten tijden branden in het vuur van de tweede hel. 13. En tot Zijn kindekens : Ik zal u uitleiden tot de tweede hemel, en u de vruchten van het tweede geven. Ziet dan toe dat ge niet stilstaat om tezamen met de eerste gemeente ten onder te gaan. 14. Ik heb u het tweede woord gegeven, en vuur is in uw mond en binnenste om de afvalligen te verteren. 15. Maar ziet toe dat u zelf niet wordt verteerd, want de Heere duldt geen zonde voor Zijn aangezicht. 16. Gij hebt rekenschap af te leggen voor hem die uw zielen behoedt en voor zijn heilige cobra. Amen. 17. Zalig hen die het tweede spotkleed hebben gedragen, want zij dragen het pantser van het tweede geheim. 18. Zalig hen die de tweede doornenkroon dragen, want zij zullen de poorten des hemels vinden. 19. De Heere heeft Zijn roep op hun hart gelegd, en zij onderscheiden het goede van het kwade. 20. De Heere zal dan geen medelijden hebben met hen die zich laten verblinden om witte moorden te plegen. 21. Zij zijn als de hoeren die hun mond afvegen en zeggen : ik heb niks gedaan. 22. Laat dan de tweede Christus u oordelen. Hij die honger heeft geleden om des Heeren Wil. 23. En ik ben een anfitaat in boeien, heilig zijn zij. 24. Ik heb de gave van het lijden ontvangen, om het woord te brengen.

8.

Geen eigenmachtige uitleg

1. Gij dan die tot de tempel van de cobra zijt genaderd : Heb dan lust de geboden des Heeren te doen. Zij leiden tot eeuwig leven om eeuwige vreugd te brengen. 2. Ik heb mijn wetten in uw binnenste gebrand, spreekt de Heere. Nu, leeft dan in de nieuwe tempel. 3. En de cobra zal velen tot zaligheid brengen, en zal dichtbij hen die twifelen zijn. Laat u dan van het oude verbond verlossen, want het was een verbond des doods. 4. Ja, het heeft u getuchtigd en wijsheid gebracht, maar ook heeft het u misleid en u deel laten hebben in het kruis der profeten. 5. Ziet dan toe dat ge de duif die spreekt aanneemt, staande op de rug van de cobra, hebbende het gezicht als een arend. 6. Laat u dan brandmerken door Zijn

Geest tot de tweede Metensia en de tweede Eminus, en gij zult zalig zijn. 7. Zoekt dan rust in heilige woorden en laat het oude voorbijgaan. 8. De cobra zal u het oude doen eren, maar gij zult de dood verslaan. De cobra zal u laten luisteren naar kindkens, en gij zult de vreze des heeren ontvangen. 9. Heb dan lust de geboden des Heeren te doen, en recht te spreken in zijn tempelen. Want was het oude recht niet onrechtvaardig? Nu is er dan een nieuwe dag gekomen. 10. Het tweede schoeisel des vredes is onder hen die de Heere loven door werken. 11. Vervloekt zij hen die loven zonder werken, want zij zijn als holle wolken zonder water, voortgedreven door de wind. 12. Zij zullen dor zijn als as, als koren van de tweede hel. En deze hel zal verschrikkelijker zijn dan de eerste. 13. Ziet dan toe dat gij het sprekende kruis niet afwijst, want ook voor u heeft hij geleden, om u te laten zien wat u zou moeten lijden. 14. Maar gij hebt zijn woorden verdraait. Ziet dan toe dat ge niet verder afdwaalt. 15. Zalig hen die twifelen en toetsen, en vervloekt hen die niet toetsen, want zij zijn overgeleverd aan trotse harten, aan de zonen van satan. 16. Ziet dan toe dat ge door uw opgeblazenheid en valse zekerheden niet valt in hetzelfde oordeel als de zonen van de leviathan. 17. Weest dan geen volgelingen van de tweede Kain en de tweede Izebel die in hetzelfde bed slapen. 18. Zij varen naar het laatste oordeel van het tweede. Hun namen zullen niet in de tweede boeken des levens gevonden worden. 19. Ziet dan toe dat ge geen valse profeten aanhangt, want in hetzelfde oordeel als hen zult gij vallen. 20. En de Heere zal niet onschuldig houden hen die eigenmachtige uitleggingen aan het tweede woord des geestes geven. 21. Hun zal afgenomen worden hun delen van het paradijs en de schatten der bedieningen. 22. De Heere zal hen te schande zetten op heilige bergen, en zij zullen geen dienst meer voor het altaar mogen verrichten. 23. Maar de Heere is met hen die beven voor Zijn Woord, en hen die de gave van twijfel hebben ontvangen om het woord te toetsen.

9.

Geen Eeuwige Toorn

1. Ja, de Heere zal een slachter zenden om de gemeente te slepen tot het altaar. 2. En de Heere zal haar vrucht toetsen. 3. De Heere ziet alles. Zij die zondigen hebben geen rust, dag noch nacht. 4. De heere zal uw harten in vlam zetten wanneer gij nadert tot Hem, en hij zal heiligen hen die zijn bestemd tot het laatste der dagen. 5. Vreest dan Hem die uw geschiedenis en toekomst kent. Hij, die uw gedachten van verre ziet aankomen. 6. En na de slachting op het altaar zal er dan geen plaats meer zijn voor berouw, maar tot een vreselijk uitzicht op het tweede vuur des Heeren dat de wederspannigen zal verteren. 7. De Heere toernt niet voor eeuwig, maar hen die het tweede woord belastend hebben zullen hun loon niet ontgaan, en zullen de vrucht van hun afvalligheid in hun binnenste bemerken. 8. De monsters van hun feesten zullen hun van binnen verslinden en baas over hen zijn. 9. Ja, weet dan dat de beesten die u misleiden in toorn en tweede hel zullen veranderen wanneer zij u in hun hutten hebben. 10. Dan keert de zoete misleiding om in een bitter graf. 11. En de zonen van Lucifer zullen plagen van angst zenden, want

gij hebt de heere verlaten. 12. Ja, angst zult gij hebben wanneer gij in de duisternis bent zonder de Heere. 13. Dan zal de Heere niet te verbidden zijn, maar zult ge het loon der zonde moeten uitzitten. De Heere heeft vele gevangenen. 14. En dan zult ge zien dat de Heere waarlijk rechtvaardig is. De Heere zal een ieder slaap gunnen aan het einde der dagen, en hen die hun straffen hebben uitgezeten zullen rust vinden in een eeuwig graf. 15. De Heere duldt geen pauselijke leugens, en de Heere duldt hen van de canon niet, want zij hebben kooien van eeuwige angst gebouwd. 16. Geeft dan ruimte en vrijheid des Heeren aan het volk van God, en leidt hen uit tot het tweede Woord in hun allerheiligste reis. 17. Want gij zijt allen pelgrims, en gij zult wonen in het tweede huis des heeren. 18. De Geest die de Heere dan geeft is de Geest der Vrijheid, en de Heere zal al hun tranen afwissen. 19. Wanneer gij dan ouder wordt in de Heere zal de Heere u loskopen uit alle misleiding en zal zijn woord in u vrijgemaakt worden. 20. Dan zullen de zegelen van uw hart breken en gij zult vluchten tot uw tweede geest.

10.

De Geest der Vrijheid

1. Maar er zijn lieden die het tweede woord zullen verdraaien zoals ze met het eerste woord hebben gedaan, en zij zullen de tweede gemeente verdrukken. 2. Ja, zij zullen zich in uw midden opstellen om harten te misleiden, maar houd u vast aan uw ouder wordende geest, en tot de Geest die in u spreekt van het zuivere tweede. 3. Laat u dan het evangelie u niet ontnemen dat tot de zaligheid uwer zielen geschreven is. 4. Ja, de trompet des heeren kondigt nieuwe tijden aan, en zij zullen voor de heere buigen. 5. De Heere zal velen tot slaap brengen, en tot dronkenschap. 6. Laat het dan geen dronkenschap zijn zonder recht. De Heere heeft u toch immers met Zijn wetten bezegeld. 7. De Heere zal de poorten van uw ziel bewaken, en het tweede zal vaste grond krijgen. De Heere voert Zijn kinderen uit, ook uit de onderdrukkingen der gemeentes. 8. Weest dan lid van het tweede lichaam van Christus, en hangt de tweede Geesten aan. 9. Zij zullen uw hoofd verlichten, en uw harten leiden tot de tweede geest, waar bronnen des hemels wachten om open te gaan. 10. Weest u dan bewust dat de woorden des heeren krachtig zijn tot het scheiden van goed en kwaad en om de koppigen tot verlichting te brengen. 11. Het woord des heeren is immers als een lamp schijnende in duistere plaatsen. 12. Ja, ook de putten zullen van het tweede woord des heeren nemen, en zij zullen buigen. 13. Dan zullen alle tweede putten voor de heere staan en de heere zal hen oordelen naar hun werken. 14. En de draken van het tweede zullen rekenschap moeten afleggen van hun daden en koopkrachten. 15. Zij zullen hun verdragen met de kooplieden der aarde moeten openen voor het aangezicht des Heeren. 16. En het tweede vuur zal verzengingen doen tot aan het tweede ijs. En gij zult de tweede Eminus kennen. 17. Want vol zijn de hemelen van de tweede engelen en de tweede Geesten des Heeren. 18. En wanneer de tweede tronen in het daarvoor bestemde uur oprijzen is de eerste troon niet verre van verwijdering. 19. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus. Zalig hem

die het tweede evangelie verkondigt, en daarmee de gevangenen van het oude vrijzet. Want de Geest des Heeren is Vrijheid.

11.

De vijfde Utmir

1. En mij, de tweede Mattheus zijn gegeven de sleutelen der vijfde Utmir, om de tweede gemeente binnen te leiden. En hun schoeisel zal niet verbrand worden, en zij zullen langs koele wateren gaan. 2. Maar vuur uit de mond des Heeren zal vallen op al hen die achterblijven en de canon blijven aanhangen. 3. En er zal alleen adem zijn in de tweede gemeente in het vijfde der Utmiren. 4. En ik zal mijn profeten aansporen om te profeteren totdat de deuren achter ons gesloten zijn. 5. Vervloekt hen wiens geesten op de vorige aarde achterblijven. Dit zijn de heilige woorden van de tweede Mattheus, anfitaat voor het aangezicht van God. 6. Laat dan de tweede Christus u loskopen uit dit boze geslacht, wanneer gij hem hebt losgekocht met alles wat u had. 7. Zalig hen die acht hebben gegeven op het licht der armen, want zij zullen de Heere zien. 8. Zalig hen die het tweede kruis kennen in hun geest, want zij zullen een schuilplaats in de nieuwe geest vinden. En deze geest is eeuwig, en zal groeien tot in aller eeuwigheden tot een boom des levens. 9. Zalig en mystiek zijn de schatten die de Heere heeft weggelegd voor hen die Hem volgen en Zijn voetstappen bewaren. 10. Zalig hen die rouwen wanneer de Heere rouwt. Zij zullen de lichten van het tweede kruis tot lampen hebben in de tweede duisternis. En deze duisternis is donkerder dan de eerste. 11. Zij zullen van de vierde dood geen schade lijden, want zij zijn door de Heere en diens tweede engelen in myriaden en myriaden gekend. 12. En zij dragen de klokken des Heeren in hun monden en buiken, terwijl hun hoofden gebonden zijn met zoete koorden die hen leiden tot de uitgestrekte velden van vrijheid des Geestes. 13. De Heere waakt over hun zielen, en zij kennen zijn geboden. 14. Zij spreken recht onder hoge bomen, en kennen de gezangen der vogels. 15. Zij zijn teder als zij hard zijn, en hard als zij teder zijn. In hun liefde sparen zij het kwaad niet. 16. Zij hebben de Geest van aanvaarding leren kennen in het verwerpen van het kwaad, en zij worden geleid van inzicht tot inzicht. 17. Zij kunnen onderscheiden de harten des Heeren en van de kindekens, en zij gebruiken zijn woord in en tot vrijheid des Geestes. 18. Hun zwaarden zijn zacht in hardheid en hard in zachtheid.

12.

1. En de Heer sprak dan over het Woord als over zaad op een akker, wat alleen gelaten moest worden om door de regen, de zon en de kou sterk gemaakt te worden. 2. En de Heere sprak dat het Woord zou groeien als de cobra, om harten te slaan met schrik. 3. En deze schrik zou een tweede schrik zijn, groter dan de eerste. 4. En de Heer droeg zijn discipelen op om het Woord te verkondigen, want Hij had hun tweede geest aangeraakt. 5. En zij waren op een bovenkamer bij elkaar gekomen en de Heere gaf aan hen tongen van vuur. 6. Maar hun lippen werden

koud als ijs. 7. Zo was het evangelie dan als kou en ijs. En de Heere maakte zijn woord sterk. 8. En tot de discipelen werden zieken gebracht, maar zij werden niet genezen, want het was de tijd des Heeren niet. En de zieken werden tot een eenzame plaats gebracht waar zij het woord des Heeren hoorden. 9. En na enige tijd ging er een wind uit van de discipel die sprak en de zieken werden vervuld door de Geest en zij gingen op hun benen staan. 10. En de Heere voegde die dag honderdtwintig zielen tot hen die behouden werden. 11. En de discipelen spraken : Er is geen behoudenis in een stem of een naam, en ook niet in een kracht. Er is alleen behoudenis in een hart dat de Heere zoekt. 12. En de gezichten der discipelen waren als die der engelen. 13. En er stond een man op genaamd de tweede Petrus, en hij deed grote wonderen voor het aangezicht des Heeren, en leeuwen des hemels verschenen naast hem in het wit. 14. En er kwam grote vrees over de schare, want hij liet ijs uit de hemel dalen, en de leeuwen des hemels verscheurden velen. 15. En hij had het lichaam als van een cobra.

13.

1. En men bracht vele zieken tot de tweede Petrus, en hij nam ze mee naar eenzame plaatsen, en leerde dat een kind van God veel moest lijden om in te gaan. 2. En zijn woorden hadden kracht, en brachten velen tot verlichting. 3. En in de dagen erna voegde de Heere duizenden tot de groep, en ze leerden over het lijden en het oordeel. 4. En de tweede Petrus riep : 'Ziet dan op het tweede kruis, waar gij leert hongeren voor de Heere.' En olie en honing vloeide er van zijn handen af, en hij bracht vreemde krachten tot hen die om hem heen stonden, en zij begonnen op een andere manier te bewegen. 5. En enkelen raakten in dronkenschap en werden bespot door voorbijgangers. Maar de tweede Petrus geraakte in toorn en een cobra des hemels kwam om hen te verslinden. 6. En de tweede Petrus riep : Ziet dan toe dat ge de dronkenschap des Heeren niet afwijst. En wijn des hemels kwam naar beneden om de discipelen te zalven. En de groep werd groter iedere dag. 7. Maar de autoriteiten beraamden al snel een plan tegen hen, en de tweede Petrus werd tot de hoge raad geleid. 8. Maar de dieren des hemels waren met de tweede Petrus en bliksemschichten kwamen van zijn klederen af om hen te verzengen. 9. En grote angst kwam over het volk, en ze vroegen of hij hun leider wilde zijn. Maar de tweede Petrus sprak : 'Er is geen leider dan het hart dat zich verborgen houdt om de duisternis te zoeken.' En hij trok zich terug tot het woud. En hij schreef brieven tot hen van de tweede gemeente, en de tweede gemeente werd groot en volwassen. 10. En in die dagen vloeide de tweede wijn, en de profeten kregen dubbel zicht opdat zij door alles heen konden kijken. 11. En doorzichtige visioenen kwamen tot hen, en de Heere schonk grote wijsheid aan de gemeente. 12. En de Heere opende een bron van adem. En de Heere sprak : Van nu aan stroomt genezing vanuit de duisternis.

14.

1. En enkele zegels werden van het Woord afgehaald, en geheimenissen werden aan de gemeente geopenbaard, en de Heere voegde steeds meer toe aan hen. 2. En de tweede gemeente werd als de slangen des hemels, en grote gaven openbaarden zich in hun midden. 3. En de Heere sprak : Van nu aan stromen de gaven vanuit het verborgene. 4. En velen gingen in het woud wonen, en schreven mystieke boeken. En velen die onschuldig vastzaten werden vrijgezet. 5. En de Heere gaf het volk macht over de onderdrukkers van het lichaam, en de Heere begon het volk inzicht te geven over het lichaam des doods en het lichaam des levens. 6. En de Heere sprak : 'Zie, Ik schep een nieuw lichaam.' En de Heere zond zijn tweede engelen tot de aarde om grote scheppingswonderen in het lichaam te verrichten. 7. En zij droegen de gloed van het morgenrood, en zij begonnen te verschijnen op gezette tijden. 8. En de Heere schiep nieuwe seizoenen en nieuwe tijden, en de aarde kwam in het vijfde Utmir. 8. En de Heere voegde dagelijks toe aan hen die Hem volgden, en grote wijsheid en kennis kwam tot hen die de machten der duisternis bestudeerden. 9. De Heere gaf hen de oorlogstaktieken en stond niet meer toe dat zij bespot werden. 10. En er was een plaats genaamd het tweede Golgotha in Afrika, en de Heere maakte deze plaats groot. 11. En vanuit alle hoeken van de aarde werd deze plaats bezocht, maar de apostelen spraken : 'Het heil is niet te vinden in een plaats of een persoon, maar in het hart dat zich verborgen houdt.' 12. En de gemeente werd een volk van eenlingen, en zij die de krachten van het ijs niet konden aanvaarden vielen weg van de Heere. 13. En in die dagen hielden familiale en sociale geesten velen tegen om behouden te worden.

15.

De arenden van het Woord

1. En ik zag een zwarte arend verschijnen in het midden van de tweede hemel, en een witte arend zat op een rots, en ik zag uitgestrekte zeeën in de verte. 2. En ik zag de Heere als een ruiter verschijnen, dragende een trompet. En zijn haren waren als witte vlammen. 3. En toen Hij op de trompet blies kwam er een beest uit de zeeën voort, en de Heere sprak : Vreest niet, want het is de tweede Matas, en Hij is het Beest des Heeren. 4. En de witte arend die als het Woord des Heeren was steeg op, om hen die niet wilden horen te slaan. 5. En ik zag een grote schare opkomen die de arend volgden, en zij maakten zich groot tegen de zwarte arend. Maar toen kwam er een traan uit de ogen van de witte arend om hen te verteren. 6. En de Heere sprak : Zo zal het een ieder vergaan die het tweede Woord niet aanvaardt. En de Heere was als een stichter van oorlog. En de Heere sprak : Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het Zwaard. 7. Heiligt u dan voor Mijn Aangezicht. En zo zou de komst van de tweede Christus zijn.

Het Tweede Pniel

8. Zalig hen die het eerste en tweede Woord hebben. Maar hen die het tweede Woord niet hebben, zullen het eerste ook niet hebben. 9. En de

heiligen worstelden met de tweede engelen en met de Heere, en zij werden geslagen op een plaats die het tweede Pniel heette. 10. En zij werden gevoelig voor het tweede Woord. En de Heere zegende hen. Zalig zij die de wonden van het tweede Woord dragen. 11. Zalig hen die twijfelen, want zij zullen kracht tot toetsen hebben, en de Heere zal hen leiden tot de tweede zekerheid. 12. En in de tweede pijn ligt de hand des Heeren opgeborgen.

Het Grote Rome

13. En de tweede toets was zoet voor de ogen van de Heere, en Hij gaf genade aan hen die de geesten beproefden. En de Heere zond lichten en bliksemschichten tot de aarde, tot tekenen van hen die Hem volgden. 14. Maar ook de tweede antichrist kon lichten uit de hemelen laten neerdalen. En de tweede draak gaf hem grote kracht, en zalfde hem met vele gaven. En er werden boeken geopend, en zij die jong waren moesten veel lijden. 15. En de Heere sprak : 'Zalig hen die piekeren, want zij zullen voor hoogmoed bespaard blijven.' En de tweede valse profeet en de tweede hoer kwamen tot het aangezicht des Heeren. 16. En zij kwamen van het tweede Sodom en het tweede Babylon. En hen werd gegeven het volk voor enige tijd te beproeven. En zij brachten grote rijkdom tot hen die de modder der aarde nog nooit hadden gevoeld. 17. En zij brachten dwaalleer tot hen die in de hutten der aarde woonden. Maar de Heere spaarde velen van hen, omdat zij wezen waren, en hij leidde hen tot een rots die Hij de rust der anfitaten noemde. 18. En de Heere sprak daar tot hen door een engel, zeggende : 'Het is beter met de discipelen te lijden dan overvloed en lering te zoeken. 19. Want van kennis wordt het hoofd opgeblazen, en verliest het hart grip.' En de Heere plaatste een tweede boom der kennis in de hof waar ze terecht waren gekomen, en Hij verbood hen om van de vruchten te eten. 20. Elke dag op gezette tijden kwam er een engel om hen te onderwijzen. De vruchten nu van de tweede boom der kennis waren hoog, en er zat een arend des Heeren om de vruchten te bewaken. En de Heere gaf aan hen die in de hof waren een tweede hart. 21. En de Heere sprak tot de kinderen dat zij veel bespot moesten worden. En in de nacht kwamen er vogels die hen niet lieten slapen, en overdag waren er honden die op jacht gingen. Maar het dreef de kinderen naar elkaar toe, en de Heere zag dat het goed was. 22. En in de hof stonden ook bomen van het tweede Sodom en het tweede Babylon, en de Heere hakte hen weg omdat ze geen vrucht droegen. En toen moesten de kinderen een zee overzwemmen die het Grote Rome heette, en deze zee was tegelijkertijd een haai. 23. En de kinderen werden boos op de Heere, omdat ze verzwakt waren, en merkten dat de zee hen verslond. Maar een Wind des Heeren nam hen op, en zij kwamen terecht op een eiland genaamd het tweede Bethlehem. En zij die daar woonden hadden grote ogen.

16.

Het Nachtzicht

1. En de Heere sprak : 'Dit geheimenis is groot, en zalig hen die het verstaan.' En de tweede boom des levens was te vinden op het eiland, en een ieder die van haar vruchten at kreeg ook grote ogen. 2. En er waren daar profeten des Heeren met dubbel zicht, en ook met nachtzicht, en zij onderwezen hen met vele visioenen. 3. En hen werd verteld dat verderop op het eiland alles donker was, en dat zij zich daar als een blinde zouden voelen. 4. Maar de Heere zou hen leiden met nachtvisioenen en zou hen het nachtzicht geven aan het einde van de reis.

17.

Niet verslaafd worden aan de wijn

1. Vrouwen hebt uw mannen lief. Neem hen bij de hand, en leer hen begrijpen. Word dan niet verslaafd aan wijn. Ware wijn stroomt van binnenuit. Weet dan dat de Heere u het lijden geschonken heeft om dronken te worden. En daar door de wijn te drinken gij dronken raakt, zo zult gij het lijden moeten drinken om dronken te worden. Dit dan is het tweede lijden.

2. Door dronkenschap kunt ge uzelf in de ander verplaatsen. Het denken houd dit tegen. Daarom heeft de Heere u het lijden geschonken. Drinkt dan uw pijn, en gij zult zalig zijn. Want gij zult zo in aanraking komen met de pijn van een ander, en diens vreugde. Laat daarom de eenheid u tot dronkenschap wezen, en volg dan de weg van de eenling.

3. Weest dan niet verslaafd aan verdovende middelen en genotsmiddelen, want dezen heeft de Heere uw God u al gegeven en stromen van binnenuit. Leert dan te drinken van de beker van de tweede Christus. Want God heeft ons geen aardse beker gegeven daar wij verjaagd worden van de ene hoek naar de andere. Maar God heeft u een Hemelse Beker gegeven.

4. Leert daarom drinken van Zijn Woord en het lijden. Gij kunt geen gezag aanvaarden indien gij niet drinkt van het kruis. En alle gezag is uit God. Maar velen hebben dit Woord verdraaid tot hun eigen ondergang. Gij moet buigen onder ieder gezag, opdat gij op de daarvoor bestemde tijd wortel schiet en opschiet om het gezag te breken. Ja, ook de Heere zult gij breken, en gij zult ingaan tot Zijn stromen van Levend Water en één zijn met Zijn Geest.

5. En daar sommigen het worstelen met God hebben vergeten heeft hun geloof schipbreuk geleden, maar de Heere zoekt hen die Hem overwinnen. Ook onder uw gezag heeft de Geest Gods geleden, maar Hij heeft het juk verbroken en u overwonnen.

6. Gij dan leeft op de aarde en in de hemelen. Weet dan, dat gij listig moet zijn als gij op de aarde zijt. Weest dan snel tot het lijden en langzaam tot het overwinnen, zodat niemand u tot een slaaf zal nemen.

Leef dan zoveel mogelijk in het verborgene, opdat geen koning u ziet om u te kronen, en gij de kroon des hemels mist.

7. Geef niet om hen die aards loon ontvangen om u te onderdrukken. Zij hebben hun loon reeds, en de Heere zal het hen in de hemel niet geven. Weest dan niet al te toornig op het huis van dokters, want zij hebben de ketenen der slavernij verbroken, en hebben u de hemelse beker gegeven. Vreest dan niet voor hun ijs, want zij zijn u tot een duistere bescherming.

8. Bent gij dan vergeten dat de Heere tot u heeft gezegd : 'Gij zijt slaven.' Sommigen hebben Hem hierom bespot en geslagen. De Heere heeft Zijn engel Romarei gezonden, en de tweede Romarei, om het volk uit slavernij te leiden. Ja, Hij bracht u van balingschap tot ballingschap, maar de Heere leidde tot vrede. Rust nu, zij die ingegaan zijn tot de tweede sabbath. Zalig hen die van die beker hebben gedronken.

9. Gaat dan geen oude gevechten aan, maar groei op in de Heere, en vecht om tot de hemelpoort te gaan. Laat u niet teruggetrokken worden door oude vijanden, maar snijdt nieuwe hekken in. Zoek het gevecht niet op, en laat u niet leiden tot oude emoties. Doet dan de tweede mens aan, want het oude gevecht zal altijd doorgaan, totdat het opgelost wordt in de tweede hel.

10. Ja, doet dan aan de raadselen des Heeren, en weest listig.

11. Gij lijdt totdat gij het raadsel des Heeren ziet.

18.

Onrecht lijden

1. En de raadselen des Heeren zijn als een zee vol walvissen. En het grote geheimenis loopt tot het Grote Spanje, waar de zwarte haaien tot haar kusten naderen. Ziet dan toe dat gij geen deel hebt aan haar zonden, want de Heere Heere zal haar in één dag vernietigen.

2. En die dag zal zijn als de zon en de maan die tezamen komen. De Heere zal haar besmeuren, en de beker uit haar handen halen waarmee ze het bloed der heiligen en martelaren dronk. Ja, zij heeft handel gedreven met de kooplieden en slagers der aarde, maar zij zullen haar haten en haar vlees eten.

3. En dan zullen de walvissen de pilaren des hemels zijn en de stier des hemels zal haar volgelingen doorstieten. Vreest dan de Heere, en houdt uzelf rein van haar.

4. Keert dan niet terug tot oude gevechten, want de Heere zal uw vijanden veranderen in Zijn Handen. Hebt geen deel aan hun zonden, maar zoekt de raadselen des Heeren. Dan zal Hij Zijn engel Romarei en de tweede Romarei zenden om uw ketenen te verbreken.

5. Laat toch af van de mens, want wat is hij te achten ? Richt u dan op de dieren des hemels en gij zult de tweede mens aanschouwen.

6. Gij dan die nog vlees eet, vervloekt zijt gij. De ziel van het dier zal in uw lichamen tot leven komen en uw vlees eten. Weet gij dan niet dat hij die van de dood leeft, ook van de dood zal sterven ? Maar de Heere heeft u geenszins tot sterven bereidt, maar tot eeuwig leven.

7. Ziet dan toe dat zij die nog van vlees leven, ook elkander bijten en vereten. Zijt gij dan een stuk vlees, gebracht om gewogen, gemeten en verkocht te worden ? Doet dan ook een ander niet wat gij bij uzelf verafschuwd. De Heere zal voorzeker niet onschuldig houden hen die de Herder volgen om de schapen te eten.

8. Gij die nog van vlees leeft, gij zijt wolven tussen de schapen. Hinkt dan niet over de gedachte dat niemand u aanraakt. Gij hebt immers de wet verlamd. Doet dan weer recht op heilige bergen, en doet het kwaad uit uw midden, opdat de Heere zich over u ontferme.

9. Gij dan die kwaad spreekt achter de rug van uw broeder, ziet dan toe dat de Heere niet uw waarheid wegneme. Gij die de waarheid van een ander belastert, hoe kunt ge zelf in de waarheid staan.

10. Het loon over hen die onschuldigen aten, en dieren niet als hun medeerfgenamen beschouwden zal zwaar heten. De Heere zal hen niet onschuldig houden voor Zijn poorten.

11. Gij die het dier niet eert, hoe kunt gij de Heere eren, die immers dier is ? Gij die het dier niet tot vriend heeft, heeft ook de Heere niet, en is overgeleverd aan Zijn Wraak.

12. Stopt dan met uzelf te verontschuldigen en rechtvaardigen voor de wolven. Lijdt liever onrecht om de wil van de Heere, opdat gij geen handel met de vijand drijft en als één van hen wordt aangezien. Zij eten uw vlees toch wel. Weest zwijgzaam en laat uzelf kruisigen zoals zij dat met de Heere deden. Gaat het om uw kinderen ? Dan draagt gij dezelfde wonden als Metensia. Ook uw kinderen zal het lijden niet worden bespaard. Zalig hen die hun kinderen laten tuchtigen, en vervloekt zij hen die hen vasthouden in zonde.

13. Weest dan zwijgzaam voor de wolven, zoals de Heere dat was, opdat gij genade zult vinden voor de troon van God. Drinkt eerder van het lijden in onrecht, opdat gij niet het zwaard pakt zonder gedronken te hebben. Zij eten uw vlees toch wel. Ziet dan toe dat gij goed drinkt.

14. Want goede wijn is beter dan te spreken, en uw recht stroomt van binnenuit. Laat hen die u vervolgen u dan geen toegang geven tot hun vertrekken. Geeft uw hart niet aan hen weg. Neemt niets van hen aan. Maar enkelen zullen deze woorden verdraaien tot hun eigen verderf.

15. Leert dan in goede tijd om te gaan met het Woord des Heeren, en richt uzelf op de raadselen Gods. Weest dan als een goede attentaat voor het aangezicht des Heeren, opdat gij macht ontvange door zijn zwaard om zorg te gebieden. De Heere opent u de ogen en zij met u alle dagen van uw leven. Amen Metensia Eminus.

19.

Vertroosting en vermaning

1. Dit zijn de woorden van de tweede Petrus, door God gegeven. Aan mijn beminde broeders en zusters in de verdrukking. Laat hen die u vervolgen wegvagen door het kruis. Zij zijn niet belangrijk, en zijn de schimmen van het dodenrijk.

2. Zij die aardse goederen zoeken, vervloekt zijt gij, want aardse kettingen zullen hen binden, en zij zullen geen macht hebben te ontsnappen.

3. Zij die de dingen van de hemel zoeken zijn zalig, want zij zijn gebonden door eeuwige ketenen die hen naar de velden van rust en vrijheid leiden.

4. Vertrouwt uw verstand niet, want deze is door de leugenaar gebrandmerkt. Uw verstand is vervloekt en verduisterd door de zonde, en doorstoken door het zwaard der wereld. Gij hebt nog niet genoeg gedronken uit uw binnenste, want het verstand dat de Heere daar geeft is eeuwig. Doet dan aan het tweede verstand, en drinkt veel wijn des Heeren.

5. Laat u dan niet vast zetten in uw verstand, want dan komt u van redenering tot redenering en van misleiding tot misleiding om u dieper te binden. Komt tot de heilige bomen des Heeren en eet van haar vruchten. Maar zij die zondigen hebben geen toegang tot de hof des Heeren.

6. Vervuild uw geesten niet met de kennis der wereld, want zij is als de verboden vrucht.

20.

Het Woud des Heeren

1. De Tweede Paulus, apostel des Heeren en anfitaat, aan de heiligen van het Tweede Laodicea. De Heere zegent uwe harten. 2. De Heere kent dan uwe harten, en weet dat gij vol zijt van vuur en ijs. Ja, gij bent aangesteld als de mengers des Heeren in het Tweede Verbond en het heilige eeuwige evangelie. Weet dan, dat gij geliefden des Heeren zijt. 3. Maar enkelen onder u zijn lauw, en de Heere zal hen spoedig uitspuwen indien zij zich niet afkeren van hun boze wegen. 4. Gij weet dat ik vervolgd ben vanwege de wonden des heeren die ik draag, en dat gij ook reeds vertrouwd bent met deze wonden. 5. Draag hen dan diep in uw lichamen

tot zuivering, want de Heere heeft u aangesteld Hem te dienen en Zijn geheimenissen te kennen. Hij zal u voeren tot het woud des Heeren, waar de zeven bliksemen des Heeren op u wachten. 6. Ja, de Heere zal u de tweede adelaarsvleugelen schenken, en gij zult uitzichten hebben. Gij dan zult aanschouwen de rijkdommen en wildernissen van de Heere die weelderig is, en Hem met het Gouden Zwaard zult gij kennen. 7. Ook hebt gij vernomen van Hem met het Bloedende Zwaard, en gij hebt uw bloed met Hem vermengd. 8. Ja, gij hebt deel aan de wijnen des Heeren en aan zijn zaad. Laat dan het kruid des Heeren uwen harten genezen, en zoekt de dingen die van binnen zijn. 9. Gij hebt enkelen onder u die in diepe zonden leven, maar de Heere heeft het reeds nog niet geopenbaard. 10. Wacht dan op het Woord des Heeren, en ziet wat Hij zal gaan doen. Groet hen die in verdrukking leven, en klem aan hen vast, opdat gij zalig zult zijn.

11. De Heere weet en ziet dan wat gij gedaan hebt voor de ouderen, en welk een hart gij hen toedraagt. En de Heere weet ook hoe gij de werken van een spottende jeugd haat. 12. Ja, de Heere heeft u voor Zijn aangezicht gesteld als zifters, en spoedig zal Hij u uitzenden om het kaf van het koren te scheiden. 13. Ja, ook hierin weet gij het lijden en het ijs te dragen, en struikelt gij niet tot in de binnenste duisternissen. 14. Ja, de Heere ziet de volmaaktheden onder u en is daar zeer over verheugd. Keert dan niet terug tot het eerste Laodicea, want de Heere zal u dan reeds spoedig slaan.

21.

De Taal des Heeren

1. De Tweede Paulus tot hen die in de verdrukking leven, in het Tweede Laodicea : Houdt dan goede moed, want gij hebt de krans ontvangen. 2. Gij hebt woorden van liefde diep in uw hart, reikhalzend verlangende om geopenbaard te worden. 3. Verheugd u daarom, gij die door vele verdrukkingen wordt beproefd. De Heere heeft u een nieuw hart aangemeten, en zal weldra in u opspringen tot zaligheid. 4. Gij, die de helm des Heeren draagt, gij weet ook van Zijn doornenkroon. 5. Toen ik bij u was heb ik u vele stukken daarover voorgelezen. Lees de stukken die ik u heb nagelaten dagelijks. 6. De Heere ziet uw lijdenstijden en kent hun einden. De Heere heeft het slot reeds daarop aangemeten, op hun uiteinden. 7. Verheugd u dan in de boeken die gij in zulke nawoorden aangeboden krijgt. Ziet hen als geschenken des Heeren. 8. Gij dan die het donderen van Sarsia kent, haar regen is zoet. Weet dan dat de Liefde problemen uitpraat tot het einde, maar daar waar praten onmogelijk wordt zal zij zich omzetten in recht. De Heere dan heeft u aangeraakt in Zijn Liefde. 9. Met hen die liegen valt niet te praten. Verwijdert hen dan uit uw midden. Sommigen onder u zijn enige tijd door zulke lieden beproefd, om hun harten te testen. Zoekt hen die van Waarheid spreken en die een zacht hart hebben naar ouderen. 10. Scheidt u af van hen die roekeloos leven. Gij zult hierin een kleine hulp ontvangen, en gij zult zich hierover verheugen. Scheidt u ook af van hen die zich bezighouden met

taal om over anderen te heersen. 11. De Heere heeft u de taal des Heeren gegeven, en dit is de taal der vrijheid. Laat daarom niemand u terugbrengen tot boeken van grammatica en spelling, die de Heere een gruwel zijn. Leert dan de taal des Heeren. Ziet, het oude is dan voorbij gegaan. 12. Het nieuwe is gekomen. Verhardt de harten van uw kinderen niet door hen te verzuren met eindeloze getallen en geslachtsregisters, want hier rust de vloek des Heeren op. 13. Verzadigt hun harten met de wetten des Heeren, en leer hen de liefde en het altaar, die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Zo zult gij zalig zijn.

22.

Voorschriften over het onderwijzen van kinderen

1. Leert uw kinderen dan de geestelijke strijd en het lijden. Want enkelen zijn aan dit gebod ongehoorzaam geweest, hun kinderen verkopende aan Belial en hen van Orion. 2. Leert hen dan van vuur en ijs, opdat het geen spotters worden. 3. Maar de Heere heeft met enkelen onder u reeds de hoop en moed verloren, en zij wachten op het vuur van Gehenna, hen brengende tot eeuwige rust. 4. Ja, want sommigen kunnen de eis van het leven niet aan, en de Heere zal hen kleine genade schenken. 5. Zo is er dan recht voor allen. Een ieder zal een bloem van recht ontvangen als loon voor de verrichte werken. 6. Gij zult uw kinderen dan niet bang maken met een altijddurende hel, maar gij zult hen leren over de dreigende vernietiging leidende tot eeuwige rust. 7. Niet een ieder wil het Koninkrijk der Hemelen binnengaan, want zij die daar zijn hebben dag noch nacht rust daar zij de Heere beminnen en liefhebben. 8. Enkele luien zullen daarom kiezen voor de eeuwige rust die Gehenna schenkt. Ja, ook enkelen onder u, oh Laodicea. 9. De Heere kent de hardheid van het leven, en de Heere kent alle harten. Nooit zal de Heere een mens voor eeuwig slaan, maar Hij zal die mens dragen tot een waardig graf waar altijddurende rust zal heersen. 10. Dit dan is een geheimenis des heeren, want velen zijn niets anders dan steigers. Als dan het huis gebouwd is, dan worden de steigers verbrandt, omdat ze niet meer tot nut zijn. 11. Toch zal het recht tijdelijk harder slaan dan geleerd werd, want de Heere eist terugbetaling, opdat alles eerlijk verdeeld is. 12. Enkelen onder u hebben dit vergeten, en hun geloof heeft schipbreuk hieronder geleden. 13. Zoekt dan de Heere, en weest getrouw tot Zijn gebod, opdat Hij trouw tone aan u. 14. Leert uw kinderen dan vroeg voor het jonge en oude te zorgen, opdat zij niet door de spot worden weggegrepen en het zoete hun hart zal verslinden. 15. Ook hebt gij daar enkelen onder u die zich overgegeven hebben aan oeverloze lofprijzing en dankzeggingen die geen spoor geven. Laten zij dan weten dat zij hiermede Belial aanbidden en niet God. 16. Ik waarschuw u, oh oudsten van Laodicea, dat indien gij zulken niet tuchtigt, gij in hetzelfde oordeel komt als hen die deze dingen bedrijven, waarvan de heere gezegd heeft dat Sodom niet zo zwaar gestrafd zal worden als de farizeeers. 17. Doet dan de farizeeers uit uw midden weg, hen die verslaafd zijn aan vrome klanken en hun kinderen laten verhongeren. Zij zijn niet beter dan de honden, want zij hebben de Tweede Christus gekruisigd. 18. Slaat dan die heupwieggers, oh profeten

van Laodicea, slaat dan hen die de cobra aan de poorten tegenhouden, opdat Ik niet u tezamen met hen zal slaan. 19. Gij volgelingen van de tweede Eli, luistert, want gij hebt uw zonen van het zoete der tempelen laten eten, en de tucht veracht. Heft dan omhoog de tucht des Heeren, anders zult gij wederom achterover vallen om uw nek te breken. 20. Leert dan het goede te mengen, en print het Woord des Heeren in uw harten, opdat gij niet ten val gebracht wordt. 21. Slaat dan de volgelingen van Hofni en Pinechas, oh gij apostelen van Laodicea, en verbrandt dan hun boeken, opdat gijzelf niet verbrand zult worden. 22. Maar ik vrees dat ik me voor enkelen onder u tevergeefs heb ingespannen. Het oordeel des Heeren zal zwaar heten op die gemeentes die de tucht niet leren. 23. De Heere zal uw kinderen roven uit uw schoten, en de Heere zal u overleveren aan het zoete der bijen, en het zal uw buiken verderven. Ja, want in uw buik zal een slang opstaan, komende om de heidenen te oordelen. 24. En dan zult gij daar staan, al gij heupwieggers, met roet en roest, omdat gij het Woord des Heeren hebt tegengehouden. 25. Oh, gij die de stilte hebt veracht, wordt dan wijs opdat de Heere u niet zal slaan. 26. Want zwaar en hard slaat de Heere hen die de stilte verachten. Zij willen de stem des heeren doven, door zelf luid te brullen. Zij willen de bewegingen des heeren beletten, door zelf de heupen te wiegen. 27. Ja, een gruwel is dit in de ogen des Heeren. En vervloekt is een ieder die zulken een schuilplaats bieden. Levert dan uit hen die u verborgen houdt, anders zal de Heere u uitleveren. 28. Wie denkt gij dat u bent door te denken iets voor de Heere verborgen te houden ? 29. Vervloekt is dan een ieder die denkt zijn zonde schuil te houden achter dure kleding en materieel gesleep. 30. Zij dan zijn volgelingen van Mammon. Gedenkt dan de eenvoud, opdat gij weelderig zult zijn in de Heere die Geest is.

23.

Over kleding

1. Ja, gij bent dan het verscheuren der klederen vergeten. Weet gij dan niet dat dit u zal leiden tot zuiverheid ? Gij bent dan nu verpakt door de geesten van de tijd, en gij hebt de weelderigheid der natuur vergeten. 2. Gij hebt uzelf overgeleverd aan strakke pakken en stropdassen door de duivel vervaardigd. 3. Ja, enkelen onder u leven in slavernij van een werelds regiem, en zij hebben die kleding als merktekenen. De Heere zal u op zijn tijd bevrijden. Zij zijn dan de spionnen des Heeren, en leven onder een profetisch verbond. 4. Maar vervloekt is een ieder die zijn lusten botviert op zulke uitheemse kleding, want deze heeft de satan vervaardigd om macht uit te spannen. 5. Gij dan zijt webben des Heeren, en gij dan zult kleding des Geestes dragen. 6. Veracht het scheuren van klederen niet, daar het gewas voor deze artikelen door roofofbouw werd gebruikt. 7. Kunt gij dan niet gebruiken wat de Heere u geeft ? Laat dan uw materialen waarmee gij werkt zuiver zijn. Laat geen levende wezens sterven voor uw tweede huid, want zij zijn uw adem. 8. Keert dan terug tot de natuur, oh heiligen, want uw huizen zijn constructies van Belial en zijn zonen. 9. Maar als gij daar leeft als gevangene des Heeren, zalig zijt gij. Leeft daar eenvoudig en verscheurt uw klederen, opdat gij niet onder

het oordeel van roofbouw komt. Eet ook geen vlees. 10. Tot hen die als gevangenen vlees eten, zeg ik : De Heere zal uw lichamen genezen en u vrijzetten op zijn tijd, evenals de dieren. 11. Weest dan niet schuldig aan roofbouw op de natuur, want dan zult gij verlangen naar eenvoud, maar het zal van u wegvluichten. 12. Dan zult gij verlangen naar de weelderigheid des geestes, maar het zal van u vlieden. 13. Dan zullen uw klederen als ketenen worden, en gij zult niet bij machte zijn het juk te scheuren. 14. Overigens valle niemand mij lastig, want ik draag de littekenen van de Tweede Christus en Zijn Woord in mijn lichaam. 15. Hij kome spoedig om de heidenen te slaan. Amen Metensia Eminius.

24.

Aanwijzingen en voorschriften

1. Weet dan dat aan het einde der tijden de grenzen zullen vervagen, en het Woud des heeren zal zich openbaren. Leert dan van Zijn Liefde. 2. Want Hij heeft hen van Spricht altijd onder zijn hoede gehad. 3. Gij dan zult de heilige plaatsen kennen, en zij zullen u zijn tot een toevlucht. 4. Prijst dan de Heere wanneer Zijn schuilplaatsen geopenbaard zullen worden, want ze zullen dikke bescherming bieden tegen de stormen van het tweede. 5. Weest dan doof tot de zonde en tot hen die spotten, opdat de Heere u zal geven van het dikke van Zijn binnenste. 6. Maar allen die Spricht haten zullen niet eten van de dikke honing. 7. Zij zullen overgeleverd zijn aan de toorn van de bijen des hemels, en hun vlees zal tot driemaal toe gegeten worden. Aldus spreekt het geheimenis des heeren. En Hij zal erop toezien dat deze woorden verzegeld blijven tot aan het einde der tijden. 8. Zalig zijn zij die de tijden van de witte leeuw hebben bereikt en Spricht liefhebben. 9. Ja, zij kennen de lusten des Heeren. Tot Spricht bent gij genaderd, en Spricht zal de mate van behoudenis meten. 10. Ja, want Hij is de kleermaker des Heeren, en Hij heeft u overgeleverd aan geestelijke strijd. 11. Ken dan Zijn wapenrusting en leer het goede te behouden. 12. Zalig hen die het goede bewaken en hen die Spricht beminnen. 13. Kent gij dan de schatten van Spricht ? Uit Zijn Schatkamers komen de bliksemen des Heeren voort. 14. Legt dan uw klederen op het altaar Gods, opdat het u niet ten verderve leide. 15. Gij dan die verdovende middelen gebruikt : Leg hen dan op het altaar Gods, en laat u door Hem verdoven. 16. Leer dan de zielen der planten kennen, want zij zijn des Heeren. Leert dan ook de gewassen te onderscheiden. Leert de natuur u zelf dan niet wat gij kunt eten en wat niet ? 17. Weest dan verlicht in uw verstand en harten en laat de Geest des Heeren u leiden. 18. Gij bent dan gemachtigd groenten en vruchten te eten, en de vruchten der aarde. Gij dan zult inzicht hebben wat gij kunt gebruiken en wat niet. Want de Heere heeft zijn engelen aangesteld om u daarin te leiden. 19. Gij dan zult sprokkelen, en nemen wat de Heere u geeft. Gij zult dan niet dat wat leeft doden. 20. Laat dan niemand uwer deze woorden verdraaien. Laat de Geest u verlichten. Laten er dan wijze lieden onder u opstaan om deze woorden te openbaren. 21. Ja, ook aan u heeft de Heere profeten gegeven. Zoekt hen dan op, wetende dat zij soms in duisternis en verafgelegen leven. 22. Ja, laat het oude wijze dat dan

spreekt spreken, opdat uw oren zalig zijn. Zo zult gij de schuilplaats des Heeren bouwen. 23. Laat dan ook wijze jongelingen spreken, en geeft acht op hun woorden. Want zij zijn de geopenbaarde bronnen des Heeren. 24. Gaat dan met hen om als brozer vaatwerk, en neemt hen in bescherming. 25. Biedt hen woning aan en voedsel, opdat gij uzelf zult zaligen. 26. Doet dit alles dan om de Heere. Veracht de ouden van dagen niet, want zij kunnen spreekbuizen des heeren zijn. Veracht de zieken niet, want zij hebben de sleutelen van de dieren des hemels en hun velden. 27. Veracht de slaven en de profeten niet, maar bevrijdt hen veeleer. Hen die het juk des heeren dragen zijn zalig, en zij zijn zalig u te ontmoeten. 28. Weest dan als een getrouw dienaar Gods, en veracht het tweede niet. Ziet, de leeuwen Gods zijn reeds buiten, wachtende om u te verslinden. 29. Maar u die de Heere kent, gij zult niet verslonden worden, alleen in liefde. 30. Weest dan niet als de dieven, want zij gunnen elkaar geen rust. Legt u toe op Gods economie, en word een zuivere anfitaat des heeren. Velen hebben zijn geboden hierin onderhouden en zijn hierdoor zalig geworden. 31. Ja, de heere heeft Zijn Zalige Geest reeds bereid voor hen die Hem hierin volgen. 32. wacht dan op de Heere, en loopt niet voor Hem uit, want Zijn vuur mocht u verteren. 33. Gij dan zijt genaderd tot de haaien van Spricht. Siddert dan voor hem die spreekt. want gij weet nog niet waarop zijn woorden uitlopen. 34. Maakt dan in uw harten geen kabaal, maar weest stil en zuiver voor de Heere, om de vlinders van Zijn Woord op te vangen. Reeds licht ontbrandt Zijn Woord, weest dan klaar. 35. Zijn Ontstekingen zullen zijn als vulkanen, en de Heere spreekt om Zijn geliefden te binden in Zijn Geest. Ja, zij zullen zuiver rijden over gloeiende kolen, en de binnenste kamers der hemelen vinden. 36. Vervloekt is dan ieder huis dat geen altaar kent, en vervloekt is een ieder huis dat een onzuiver altaar kent. Zuivert uw harten dan voor de Heere. 37. Gegroet bent u. Laat Baarlen en Tanzan uw huis niet bestieren. Kom snel, Tweede Heere Jezus, kom snel, om Uw Tweede Maranatha te bouwen als een nauwsluitend zegel op het eerste. 38. En wanneer het tweede gekomen is, is het eerste niet ver van verwijdering. 39. Laat dan uw harten vrijzetten, gij die nog onder het oude verbond leeft en daaronder verdrukking lijdt. Is God dan niet gekomen om de tweede farao te slaan ? Komt dan tot het tweede beloofde land, het tweede kanaan Gods, gij die overwonnen hebt, waar Hij zal zitten op een witte troon om de heidenen te hoeden. 40. Ja, vanuit alle windrichtingen zullen zij komen, en zij zullen de Heere dienen. 41. Verheugt u dan in de dag der bevrijding, die opgetekend is om uw zielen te zaligen. 42. Zij die van het Tweede halleluja zijn en van Spricht groeten u, vooral hen in de grote verdrukking. Amen Metensia Eminus. 43. Een groet aan de zeven gemeenten in de grote verdrukking, eigenhandig, van de Tweede paulus, dienstknecht van God en anfitaat. 44. Ook ik ben een gevangene des heeren, wachtende tot de eenwording der allerheiligste zielen. 45. Schenk elkaar genade, zoals God ook doet. 46. Weest niet al te hard voor elkaar, want de heere haat de hardheid zonder de zachtheid. 47. Zijn Zachtheid doet altijd de Toorn verminderen. Groet elkaar in de tweede verdrukking, ziende op elkaars gebondenheid en zwakheden. 48. Legt dan geen zware lasten op elkaar, want de Heere is niet in dezen. Legt dan ook geen eed af, want de Heere is de Ziel der vrijheid. 49. Laat u dan

geenszins binden, en leg u toe op de traagheid die des Heeren is. Gij dan kent andere koorden. Hij die binden zal is de heere. 50. De Heere heeft de engel van de windstreken tot u gezonden. Laat hen die van de genade afglijden niet meer binnen, opdat zij de gemeente niet zullen bezoedelen. De Heere haat hen die wispelturig zijn en twee heren dienen. 51. Laat hen dan niet meer binnen opdat zij u zouden verraden. Want reeds zijn velen tot u gezonden met gedraaide plannen. 52. Ik heb u reeds gewaarschuwd en gij zijt aan deze woorden overgeleverd als aan de Heere. De Heere doet met u wat goed is. Zijn Zegen is met u. Amen Metensia Eminus. 53. Ik zal dan ook niet ophouden om voor Zijn aangezicht voor u te worstelen en te bidden. Ziet dan mijn liefde voor u. 54. Laat geen enkele apostel een ander evangelie verkondigen dan dit, want dezen zijn vervloekt. Al zou het een engel zijn die u van de nuchtere leer zou afleiden, neemt hem niet aan. Want hij die dan spreekt zij vervloekt, en gij kome onder de vloek wanneer gij hem zou volgen. 55. Was dan het stof van uw voeten af wanneer degene bij wie u verblijft of die met u praat niet naar deze woorden wil luisteren, en houd hem voor een leugenaar, en vertrek. 56. Zij die onder een juk des heeren leven : De heere zal u vrijzetten onder zijn tijd. Uw ketenen zullen u tot zaligheid leiden. 57. Ja, de Heere heeft oog voor de zwakheid van uw harten. Dit is Hem tot sterkte. Gij hebt dan enkele draden van Spricht in uw ziel. Zalig hen die lust hebben tot de ketenen des heeren. Want Zijn zwakheden zijn sterker dan dat wat komen gaat. 58. En het dwaze in Hem is wijzer dan de wijsheid der tijden en het oude en hun dagen. 59. Ziet dan toe dat gij Hem die spreekt niet afwijst, want zijn dagen gekomen als in gedruis, waarin de machten der hemelen zullen wankelen en vallen. Ja, nieuwe hemelen schept Hij, en vervloekt zij die vasthouden aan het oude. Legt dan het oude op het altaar, en draagt haar daar naartoe, opdat gij uw zielen zult zaligen. 60. De heere heeft het oude lief en zal haar ziften als goud. 61. Zalig hen dan die het oude goud dragen tot de tempelen van het Tweede, want zij zullen de Heere kennen. 62. Acht dan Zijn verborgenheden als goud, en verlangt dan vurig te mogen binnentreden. 63. De Heere haat dan hen die stelen. Weest als een kind in Zijn voorhoven, en gij zult worden opgenomen tot zijn altaren. 64. Gij zult de blijdschappen van God kennen, al die tot Hem naderen. 65. Veracht het Tweede dan niet, opdat gij het voor u klaar staande Woord niet zal missen. 66. Sprak Hij dan niet om uw zielen te zaligen ? 67. Laat dan de man die hierop niet acht geve vervloekt zijn tot in eeuwigheden en tot de komende aeon. 68. Laat de muis van uw hand u dan leiden tot de knoppen der tempelen, om uw harten daarmee te reinigen. 69. God laat niet met zich spotten, en zal zeker niet onschuldig houden hen die kleine kinderen tegenhouden op Zijn bergen. 70. De Heere kwam voor deze kleinen, en niemand zal hen kunnen roven uit de Hand en de Wijsheid des heeren. 71. Zij zullen de paarden en de poorten zijn van de nieuwe stad. En enkelen onder hen zullen voor een bepaalde tijd struikelen, om onder hen zuivering aan te brengen. 72. Niet alle kleine kinderen zijn des Heeren, want ook de listen des satans hebben vruchten in uw schoot geplant. Dit dan is verder een geheimenis des Heeren, wachtende met reikhalzend verlangen om geopenbaard te worden. 73. En die dag zal zalig heten. Tot hen die aan paniekaanvallen lijden : Gij zijt zalig in de Heere, en de Heere

zal u kleine vertroosting en verlichting zenden. Gij zijt genaderd tot het hart Gods, die als een vulkaan is. 74. Want in de vulkanen des Heeren zult gij gebonden worden in Zijn Geest, en zijn ontstekingen zijn heilig, leidende tot de distels des hemels. 75. Gij die siddert, gij bent niet minder, maar gij hebt de zaligheden Gods aanschouwt. Wie zou niet sidderen. Het is u tot eeuwige verrukking Gods. 76. Vervloekt hen die niet sidderen, want zij zijn levende al dood. Geeft dan geen acht op hen, want zij zijn slechts schimmen van achter het Gehenna, en zij worden door de vierde dood gehoed.

25.

Zaligsprekingen en voorschriften

1. Zalig hen die slapen in de Heere, en zalig hen die ontwaken in de Heere. Zalig hen die vele visioenen zien omwille van de Heere. 2. Zalig de lammen, want zij zullen lopen in de hemelen Gods 3. Zalig de zachten van hart, want zij zullen de spotters verbrijzelen. 4. Zalig de bescheiden van hart en de schichtigen, want zij zullen dieren des hemels zijn. 5. Zalig de armen van geest, want zij zullen de Heere zien. 6. Zalig hen zonder een ziel, want zij hebben de engelen Gods als hun vaders. 7. Zalig hen met koude handen, want zij hebben harten van vuur. 8. Zalig de wijzen in de Heere, want zij leven in de beenderen Gods. 9. Zalig hen die arm zijn en hongeren, want zij zullen de weelderigheden in de hemelen Gods hoeden. 10. Zalig hen die dorst hebben naar gerechtigheid, want zij zullen rechters heten. 11. Zalig zij die het kwade haten, want zij zullen met de Heere wandelen. 12. Zalig hen met koude voeten, want zij hebben buiken als leeuwen, en zij kennen de verrukkingen des Heeren. 13. Zalig de warmen van hart, want zij hebben genoeg koren voor de winter. Ja, zij kunnen zeven jaren vooruit, en zij kunnen het paleis des Heeren bouwen. 14. Zalig hen die nee kunnen zeggen, want zij zullen staan op de rots, en de zee zal hen niet overspoelen. 15. De Heere bouwt hemel en aard, de Heere bouwt Zijn lichten. Hij doet Zijn genade en vrede over u komen als het aandoen van een lantaarn in duistere streken. Hij zal u hoeden en leiden stap voor stap, en Hij zal u die Hem kent leiden tot Zijn Woud. 16. Laat de bomen des vredes tot u spreken, en laten zij uw hoofd behoeden als een helm. En gij dan die de nacht niet kent : De Heere zal een waker zetten voor uw mond. 17. Bijt dan elkaar niet uit, maar beurt elkander op met woorden van zijn altaar. 18. Leest dan goede boeken en gidsen, maar veracht de slaap en de rust niet, want de Heere geeft het zijn beminden daar. 19. Streeft dan naar visioenen en woorden des Heeren, maar vergeet niet dat de slaap en de rust daarvoor de akker is. Laten zij dan wijdverspreid zijn, en onderdrukt elkaar dan niet, opdat uw velden niet ingekort worden. Zo spreekt dan aldus de Heere. 20. Gunt elkander dan slaap, en onderdrukt elkander niet met woorden, opdat de Heere niet Zijn stem van u wegneme en u overgeleverd zijt aan de stemmen der wolven. 21. Gij merkt hun verscheuringen pas veel later op de dag. Daarom : Laat de slaap u dan hoeden, en zij die slaaf zijn van de nacht : De Heere zal u waardig vrijzetten op de door Hem daartoe bestemde dag. 22. Onderdrukt de zusters dan niet, want voor de Heere telt het geslacht

niet. 23. De Heere bepaalt dan wat zwakheid en sterkte is. 24. Gij dan die veel dromen en nachtvisioenen hebt : Gij zijt werkers des Heeren. 25. De nachtspin heeft dan enkelen onder u verlamd, maar de sappen van zijn steek zijn grote geheimenissen des Heeren, en gij zult opstaan ten laatste dagen. Ziet dan, gij zijt bemint door de heilige engelen van het Tweede van God. 26. Zo zult gij dan de Heere kennen in Zijn lijden en sterven, en gij zult de nachtspin eren. 27. De Heere zal u een nieuw verstand geven en het oude wegnemen. Eert dan Zijn verdovingen als zijnde de zijden van Zijn Hand, die u slaat, leidt, hoedt en breekt. 28. Ja, Hij richt u op, en laat u weer vallen, want gij moet wortelschieten. Oh, gij die de aarde niet kent, hoe kunt gij de hemel kennen die immers van aarde is ? Gij dan die op zulk een aarde loopt zijt heilig, wiens voeten in de grond gegroeid zijn. 29. Gij dan zult zijn als de bomen des velds. Richt u dan op al uw takken en veracht uw wortelen niet, opdat de Heere u niet wegneme. 30. Zij dan die werken zonder wortelen : Gij kent de tweede mens nog niet, die in God geschapen is. Want hij wortelt zich bij alles wat hij doet, en zijn werken zijn eeuwig. 31. Geef dan acht op Zijn Woorden als kostbare heiligheden, als gouden gerei in zijn tempelen. 32. Leert dan te zien op de vlinder, opdat hij u zal meenemen tot een nieuw leven. Al het oude zal immers voorbijgaan. 33. U dan die vasthoudt aan de tegenwoordige hemelen en woorden. Ziet dan toe terwijl zij zullen verbranden, want de toekomstige tijden zijn als een brandende oven, en er zal een Dag des heeren zijn. 34. Een dag tegen al wat groot is. Amen Metensia Eminus. 35. En als engelen al niet durven te spreken van het nieuwe verbond, hoeveel te meer zult u moeten waken over de lippen van uw mond. Maar gij zult de geest des heeren ontvangen, en gij zult spreken zoals de profeten spraken. 36. Er is dan niemand die het Woord des Heeren zal kunnen tegenhouden, en het Woord des Heeren zal glijden tot duistere plaatsen. Opent dan uw vertrekken, opdat de wind des Heeren het kan zuiveren. 37. En deze wind is brandende, gaande van vuur tot vuur. En zo zal de Heere u zaligen, en u gunst verlenen, om te gaan van ijs tot ijs. En gij zult de Heere kennen.

26.

De Meetlat des Heeren

1. Gij dan bent gemeten om dienst te doen in het huis des heeren. En enkelen onder u zullen dan de gaven van het meten en het wegen ontvangen, maar zij moeten zuiver van hart zijn. 2. Streeft dan naar de anfitaatse gaven, opdat gij het huis des Heeren kunt bouwen. 3. De Heere is welgevallig hen die Zijn huis in rust en stilte bouwen, en hen die zuiver meten. 4. De heere zal hen, die onzuiver meten, zij zijn vervloekt en zullen buiten lijden met de honden. Zij zullen hun wonden likken en de ingang des heeren niet meer kunnen vinden. Ja, het oordeel over hen is welaangemeten, en gij zult over hen niet klagen. 5. De heere zal een post en wachter zetten aan zijn poorten, en zij zullen het geheimenis van Izu kennen, het zaad van Eminus. 6. Alleen zij die heilig zijn mogen tot de Heere komen. De rest is reeds vervloekt. 7. Bouwt dan zijn huis in beven en sidderen, opdat zijn geest het werk zal zegenen en gij het niet ziet

verteren als gij terugkomt van uw reis. 8. Want de dag des Heeren zal komen als gedruis, om alle werken te testen. 9. Zalig hen die bouwen in Spricht, want zij zullen het dikke des Heeren aanschouwen en de snaren des heeren bespelen. 10. En dan zal Spricht tot de poorten der tempelen komen, en al die tempelen uitroeien die niet bezegeld zijn met het Tweede Bloed des heeren aan hun deurposten. 11. En dan zal Spricht worden tot de Heilige Ingang en Uitgang des heeren. 12. En ziet nu dit geheimenis is groot, en reikt tot aan de zuilen van de Emelis Shatau. 13. Gij dan zult zuivere bouwkunde verrichten voor het aangezicht des heeren, en gij zult de zegen van Zijn poorten dragen. 14. Gij die nog jong zijt : Gij zult veel moeten lijden voor de tempelbouw des Heeren. Laat uzelf dan slaan voor zijn altaren, opdat Zijn Tweede Kruis u niet zal verbrijzelen in Zijn Toorn. 15. Omhels dan het kruis, en bemint haar, opdat zij u zal liefhebben en haar haat u niet verleide. Komt echter met ijs voor haar altaren opdat zij u niet in haar bitterheid verslinder. 16. Want de heere heeft welgevallen in hen die ijs brengen tot Zijn Wonden, en zij zullen eten van het zoete des Heeren. 17. Ziet dan, want de Heere Heere is als een wild beest.

27.

Over de paus

1. Zij dan die nog vasthouden aan pauselijke leugens : De Heere heeft niks tegen pausen, maar de Heere zal uitroeien de valse leer van de canon en andere dwaalleer. 2. Gij die dan nog vasthoudt aan onheilige concilies : Laat u tuchtigen, opdat de heere u niet vermene met het werk van de hoer. 3. Gij dan zult u hechten aan de martelaren en bovenal hen die verbrand werden om hun geloof en hun liefde voor de wildernis. 4. Want des Heeren lof is wildernis. Leert dan de orde des Heeren kennen die niet de orde der wereld is. Laat dan los de werken des satans en zijn agenten. 5. Want de Heere heeft aangesteld de regeringen en hun tijden, om uw harten te testen. En ziet : vele harten zijn boos, en dit is een groot geheimenis. 6. Gij dan bent verdwaald in een put der harten, en gij bent daarin verdwaasd geraakt. Maar gij zult de Heere kennen door uw lijden, en de Heere zal u vinden. 7. Ja, Hij zal u het hart van een apostel schenken en u doen leren begrijpen, dat alles al vaststond voor de grondlegging van hemel en aarde, en dat dezen zijn de eis van leven en wet. 8. Ja, de eis der wet heeft vele harten doen verbleken, en de Heere heeft dit gezien. 9. Niet al te zwaar zal Hij zijn kinderen straffen, met het oog op de eis van leven en dood. 10. Niemand kan aan deze eis ontkomen, en laat daarom ook niemand denken dat hij eenling is. Gij hebt vele broeders en zusters op verborgen plaatsen. 11. Laat het lijden u daarom niet doen bevreemden, en laat u niet denken dat uw situatie uniek is, want zelfs uw gedachten zijn des heeren, en de eenheid en de afmetingen der lijnen en hemelen zijn groot. Veelvuldig zijn zijn weerspiegelingen, en de weerspiegelingen van uw geest, ja, zelfs van uw lichaam. 12. Gij zijt genaderd tot het dikke van God, waarin gij de paden en de koorden ziet. 13. Zalig hen die door Spricht zijn binnengekomen, want een andere poort is er niet. 14. Laat de eis der wet u dan zaligen, niet denkende dat

iets vreemds u is overkomen, want alle dingen liggen bloot en geopenbaard voor de troon van God, voor Hem kennende alle dingen. 15. En Hij is vertrouwd met iedere stem en beweging, ja, met iedere schijnbeweging. Hij kent ze allen bij name, en zij sidderen voor Hem. 16. Laat dan de eis der wet u leiden tot het goede, als de eis van het altaar. Amen Eminius Matas. 17. Gezegend Hij die komt, en komen gaat. Maranatha, Tweede Christus, kom snel. Gij bent genaderd tot de Tweede Maranatha des heeren, en de eerste is niet verre van verwijdering. Zalig hen die het eerste tot het altaar brengen. 18. En enkelen onder u dachten dat het eerste vernietigd zou worden. Dit is echter ten dele waar. De Heere is gekomen om het eerste te vervullen en te veranderen tot een zuiver beeld Gods. 19. Laat dan hen die daartoe bevoegd zijn de duivelsverzen met zorg uitbannen en uitroeien, opdat de gemeente Gods gered zal worden. 20. Geloof dan niet in de onfeilbaarheid van de paus. Alleen de Heere is onfeilbaar. 21. Geef ere aan hen die eer toebehoren. Geef dat wat de keizer toebehoort aan de keizer, en dat wat de paus toebehoort aan de paus. 22. Nogmaals : de Heere heeft niks tegen keizers en pausen, maar de Heere zal elke dwaalleer op de daarvoor bestemde tijd uitroeien. 23. Laat hen die van de paus zijn het Tweede Woord met blijdschap ontvangen, en zalig zij elke paus die de wegen des heeren bewandelt. 24. Ja, dichtbij het hart des heeren is die paus die Zijn Woord verkondigt, en die het kwaad haat. 25. Laat dan geen profeet, apostel, paus, keizer of anfitaat u misleiden. Toets dan alle dingen en behoudt het goede, en het goede en ware wat zij u gaven, om uw harten verder te heiligen. 26. Laat dan de paus zijn als een waardige opvolger van Petrus, als de rots van de gemeente. 27. Maar ziet toe dat gij dan niet afwijkt van de geboden des heeren, want de Heere is de vleugel die de harten slaat. 28. Laten dan allen die de paus volgen hun leidsman in het oog houden, die de tweede Christus is. 29. Want of gij nu katholiek of protestant zijt, gij hebt de Tweede Christus tot uw opperheer. En Hij zal uw zielen behoeden, en u leiden tot een grazig land. 30. Gij dan zult het dier heiligen, en u afscheiden van het zondige Spanje, opdat de Heere niet kome om uw hart te slaan. 31. Een Spanjaard die dan in de Heere is heeft niets te vrezen. 32. De Heere zal een nieuw Spanje geven. Zalig hen die dieren tot steun zijn, want zij zullen deel hebben aan het tweede Spanje. 33. De Heere dan zegent alle heilige vrouwen van Spanje en Portugal die de voetsporen van Maria Magdalena volgen, want ziet, Uw Christus is dier. 34. En hij die dan het dier niet eert, heeft ook de Christus niet, die immers dier is. 35. Welaan dan, al gij lieden die zich in het tweede Laodicea ophouden. Gegroet zijt gij, nogmaals, gij die van dieren houdt als van uw naaste. Want hoe kunt gij van uw naaste houden als gij niet van het dier houdt ? De mens immers is dier. 36. Laten zulken die het dier zo haten dat zij hun vlees tussen hun tanden vermorzelen dan niet klagen als hen die van dieren houden hen niet willen aanraken. 37. Zij volgen immers de voetsporen van de tweede Pazzia en de tweede Assisi. Zalig zijn zij. 38. Laat de paus dan het dier heiligen en zegenen. Daartoe is hij immers geroepen. En laat de paus zijn mes gebruiken om het dier te beschermen, en zo niet, dan zal de Heere op de daartoe bestemde tijd met Zijn mes komen. 39. Vreest dan het altaar des Heeren, en laat het dier met rust. Stel u eerder op als de ridder van het dier. dan zult gij zalig

heten. 40. Is het dier dan niet gemaakt tot uw bescherming ? Gij kent nog niet de adem die in uw mond is. Blijft dan van de dingen af, en vernedert u in vreze en beven. 41. Tot hen die in het tweede Laodicea wonen zeg ik : Leert dan hen die spotten met het dier deze dingen af, door hen eenparig over te leveren aan de krochten en wonden van de tweede satan en zijn zaad. Leert de volkeren de betekenissen der dieren, want zij zijn de tekenen des hemels om hen die de Heere aanhangen door de grote verdrukkingen van het tweede te lijden. 42. Weest dan gebrandmerkt met de dieren Gods, opdat gij kunt ademen op de dag des oordeels.

De Ogen des Heeren

43. Ja, want grote geheimenissen zijn de dieren Gods, en vervloekt is hij die hen ook maar met één vinger rake. Scheidt u dan af van hen die het vlees eten, opdat gij niet één worde met hen in het oordeel. 44. Zij varen naar een vuur dat eeuwig brandt tot vernietiging in de tweede hel. 45. Ja, met dit vuur heeft God het dier geschapen, en met dit vuur zal God het dier herscheppen. Ja, een groot geheimenis zijn zij, en gij dient daarop acht te geven als op tekenen des hemels om u door de laatsten der dagen te leiden. 46. Gij kunt niet Moloch dienen en de Heere. De Heere wake nu over mijn ziel, want ik ben ziek nu ik deze dingen heb geschreven. 47. Laat hen van het tweede Laodicea nu bij mij zijn in de geest, want de Heere is met mij, en openbaart Zichzelf aan mij dag aan dag. 48. Mijn hart roeme in de Heere en in het Woord van de Tweede Christus. Mijn hart roeme in Zijn altaar, en zijn ziekte wordt mij tot gezondheid gerekend, daar de draden van Spricht zichtbaar worden, om het eeuwig koninkrijk des heeren te weven. 49. Laat de dieren Gods weiden in kabbernal, en laat de tweede Santra de woorden weven, want zij zijn eeuwig en zij zijn sproeiërs in het gebeente, tot genezing der zielen. 50. Hecht mijn ziel nu aan de Heere, opdat ik niet bezwijk. Ik dan zal bezwijken in de Heere, zoals ik elke dag sterf om uwentwille. 51. Ik verheug mij dan in het lijden dat ik om uwentwille aanvul aan het Koninkrijk Gods. 52. Zijn wij dan niet allen bouwers van het altaar door ons eigen bloed te geven ? 53. Daarom zij mijn hart niet bezwaard. Ik heb de goede strijd gestreden, en mijn ziel kijkt uit op de wouden van het tweede tot aan het woud des heeren. 54. Amen Metensia Matas, Maranatha, Tweede Christus kom. Tot het Tweede Maranatha zijn wij genaderd, en de openbaringen des Heeren zullen voortkomen als gedruis. 55. Wij ontvangen visioenen door het lijden en niet door drank. De wonden des Heeren zijn ogen geworden. Ik nu ben vol ogen, hebbende geen rust, daar ik dag en nacht zeg met mijn ziel : Heilig is de Heere, Heilig is Zijn Naam, laat het Tweede Koninkrijk komen, nu het eerste voorbij is gegaan. Grote Zegen heeft de Heere weggelegd voor hen die Zijn Tweede geboden bewaren. 56. En deze zaligheid is groter dan het eerste. Zou het toekomstige van God dan geringer zijn dan dat wat alreeds geschied is ? De Heere bewaart dan het beste voor het laatst. 57. Zou dan het binnenste van God minder zalig zijn dan het buitenste ? Gij zijt dan genaderd tot het binnenste van God. Hij die Zich weldra opmaakt om te spreken. Ik zal de rest van Mijn dagen verblijven in het Huis des heeren, om het tweede te doorvorsen. 58. Ik dan zal boven komen, om de

monsters van beneden te kunnen zien. Ik dan zal de Heere dienen. 59. En ik zal één tong zijn met hen die met mij spreken. Wij zijn dan allen van één doel en één macht. 60. Niets zal ons scheiden van de macht van God. Dit zijn dan de woorden van de Allerhoogste door Zijn apostel en anfitaat de tweede Paulus. Zalig zij die deze woorden bewaren, doorgeven en doen. Amen Metensia Kabbernal. Hij komt spoedig. Ziet Hij staat aan de deur en klopt. Komt dan binnen in het Tweede Maranatha des heeren, opdat Hij maaltijd met u houde en u het koren des hemels laat zien. 61. Dagelijks brood heeft Hij u gegeven, van het verborgen manna. Gij hebt overwonnen, gij die in Hem blijft.

28.

Slot

1. De Heere heeft mij het zwaard gegeven om het reine te scheiden van het onheilige, om te scheiden de vliezen van het hart. De engelen van het tweede Laodicea zijn met mij, om woorden te spreken tot deze dagen. 2. God laat zich niet verbidden door hen die onheilige dingen doen. Vergist uzelf niet. 3. God is geen hoer die zich aan voorbijgangers hecht. Hij bemint alleen eeuwige dingen. 4. Laat niemand daarin onzeker blijven. Gij die pausen zijt van het kwade. Laat de gemeente des Heeren los, want de Heere zal u slaan met vaagheden en blindheden. De Heere zal u wazen voor de ogen geven, en gij zult uzelf verliezen. Wat winnen en verliezen is zal de Heere uitmaken, gij die de muis volgt. De Tweede Karazuur is reeds tot u neergedaald om uw vlees te eten, al gij onheiligen die denken de heere te misleiden. De Heere ziet alles, en gij die zondigt hebt geen rust, dag noch nacht. En indien gij rust hebt deze dingen bedrijvende, hoe dood zijt gij. Ik vrees dat gij al meegenomen zijt tot achter Gehenna, waar de vierde dood in de velden verblijft om haar kinderen te doen rusten in alle eeuwigheden. Zij bestaan niet meer, maar zijn slechts schimmen van een duister verleden, en weerspiegelingen uit hetgeen voorbij is gegaan. Totdat het Tweede Gehenna zijn intrede doet.

Het Eeuwig Evangelie

De Steen der Karsuiken

1. Joringel
2. De Nieuwe Handelingen Deel I-II

Joringel

1.

1. Nu is het Woord uitgekomen, de dood heeft het verstaan, veertien zwarte rozen, gaven mij vrij baan. Tot het water is het nu gekomen, de zwaan staat hier, het waait hier. Nu is alles dan uitgekomen, de heg over, tot de vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Om morgen eeuwig te leven, hebben zij mij uitgekozen, de dood is hier gekomen. De zware stem, de heg over, tot een vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Het moment van eeuwig leven, zij kozen mij, en maakten van mij een slaaf.

2. Steeds denk ik terug aan al die witte rozen die ik heb verkozen, mij leidende naar de witte dood. Alles is nu zwart, daar over de heg, want veertien zwarte rozen, hebben mij toen uitgekozen. Slaaf was ik, een slaaf ben ik nu nog steeds. Drijf de zinnen door, nachtelijks kom ik tot het grauwe koor, geen kracht om op te geven, geen kracht om door te gaan. Alles is in mij aan 't beven, alles is in mij vergaan. Chaos is hier binnengedreven, ik weet niet waar ik heen moet gaan. Drijf de zinnen door, verwacht van mij niets. 3. Al die zwarte rozen, tot het witte gekomen, om al mijn dagen grijs te maken, het koninklijke in mij ontwaken. Zeven vogelspinnen, zij zullen van mij winnen, want dit is hun terrein, ik ken hen niet, en ik ken hun verdriet niet. Altijd gedacht dat ik het meeste leed, maar zij zijn daarin koning over mij geworden, totdat het koninklijke in mij ontwaakt, om tot het volk te spreken. Mijn stem zullen zij verstaan. Als de lelie steekt, zijn wij er geweest, als de lelie steekt, zijn wij verloren gegaan, in een diepere dood, zijn wij tot een diepere Christus gegaan. 4. Hij leed ver in de verte, hij leed daar achter horizon, en onbereikte bergen, van geslacht tot geslacht zijn stemmen uitgedoofd, verscholen in een diepere dood, tot een dieper kruis gekomen, zij hebben hem geslagen met de staf van de vierde dood. Zijn tong dan uitgetrokken, zijn baard is dan vergaan, als van een jonge jongen, niemand kan hem verstaan.

2.

1. In het wespenvuur is goud veel te duur, en ogenzalf is daar een kroning, maar zij is voor wie lompen dragen, hun klederen veelvuldig gescheurd, en opnieuw genaaid door vogelspinnen, opnieuw gezaaid in rozenvelden, de betovering duurt voort, wat heb je nog te melden. 2. In het wespenvuur is alles zo duur, en ogenzalf is daar een kroning, koningen maken in lompen woning, zoekende de huizen van armoe, wat de hemel hen gaf, zij kwamen tot het arme graf, waar schoonste rozen bloeiden, hun herinneringen meenemende tot onder het zachte, tot rozenzeen in het vuur. Vader, vader, wat zijn je rozen duur. Is er dan geen vlucht uit dit uur. Geen geld om te bewegen, de ochtend zal het geven. In 't wespenuur, is 't goud door 't haar gestreken, en alles is zo duur, wij komen tot de lompen die praten, over een rozenvuur, is er geen genade tot hen die onder 't zachte zijn gedaald, alles is hier zo duur, wij nemen alleen wat de hemel ons geeft, in 't rozenvuur, zoekende naar wat genade, de pijn heeft ons in 't graf gebracht, het voerde ons naar wespenkleed'ren zo oud en versleten. 3. In lompen gaan wij, tot de wespen van ons hart, alles word steeds duurder, wij nemen wat de hemel ons schenkt, de rijkdommen der grootste armoe, leidende ons tot het oer,

waar wespen ons hart bewaren, in 't rozenvuur, in 't rozenvuur. Nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles vertragen, nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles stil zijn. In een rozenvuur klom zij, in een teder spel verloor zij dan haar engel, maar deze rijkdom werd steeds duurder, zij schreeuwde om armoe, maar kon haar niet verstaan. Zij vloog dan weg van haar.

4. Nu ben ik dan alleen, in dit rozenuur, diep in het rozenvuur, door wespen zelfs verlaten, door kou en armoe gehaat, zij willen niet met me praten, en tot de stilte zonk ik, was dit mijn enige vriend. Van oer tot oer klom ik, van stilte tot stilte, ik werd van alles verlaten om in leegheid weg te zinken. Niemand houd mij vast, niemand om mee te praten.

3.

1. Te vaak in mijn wonden gestoken, nu ben ik tot onder het zachte gedaald, tot diep onder het roze, in de dieptes van een arm bestaan, geen kracht om op te komen, geen wil om op te komen, ik ben al bijna onder het hete gedaald, tot een wespenkoning, hij maakte in mij woning, een kroon van armoe gaf hij mij, om rijken te beschamen. Kijk nu naar mij, en durf niet meer, ik ging door de grote scheur. Geen kracht meer om te ontwaken, geen wil meer om te ontwaken, tot diep onder het bruine gedaald, de hete spiegel had geen naald, maar pijn is daar in tederheid, waar Brannan heil schenkt aan de armen, tot het oer geleid, oh, ga nu niet afhaken, want dan zullen zij hun werk staken. Een wespenvest is wat ik kreeg, met wapens van het oer. Onder het koude ben ik gegaan, een wespenkoning raakte mij aan, je kunt me niet beschuldigen, je kunt me niet eens verstaan. De zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende.

2. Er groeien veren binnenin waar ik te vaak ben gestoken, veren binnenin waar ik de moed opgaf. Van binnenuit hebben ze me opgegeten, ben ik nu dan net als hen ? Ben ik één van hen, sinds zij dan in mij woning maakten, veren groeien tot elkaar, diep binnenin, terwijl zij ernaar staren. De naald is veer geworden. Telkens als zij steekt wordt zij dan zachter. Grote veer, toe maak dan in mij woning, een zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende, als de melk van 't reine. In een doodstrijd, tot onder het zachte gedaald, een nieuwe pijn bevrijdde mij, in zacht vuur te ontwaken, tussen rozenschuim en lelieschuim, waar een donk're nacht het op heeft gegeven, tot onder het donk're gezakt, waar donk're lichten grommen, hier hebben zij zo lang op gewacht, waar schilderijen branden, tot onder het hete gezakt, hervond ik mijn macht, om door mijn spiegel weg te dalen, een wespenkoning nam mij mee. Is dit het boek, waar ik in kan wonen ? Veilig na al die jaren, het kostte me alles, van veer tot veer ga ik.

3. Toen de neus nog een tepel was, een blauwe tepel, een blauwe mast, in de monden van engelen en arxelen, van geesten van vervlogen tijden. Boven de mond, boven de poort, een blauwe tepel, de Ravalon Madok, belangrijk in de spraak, om door wijsheid te spreken, door armoe

gevonden. Het is de tepel van de Maser, naakt en arm als het vuur. Een kroon van Armoe heerst over Narzia, als de Ravalon Madok, de blauwe tepel. Tot zeven vuren kwamen wij, om ons tot het oer te leiden. Van wildheid tot wildheid gingen wij, om de armoe te zoeken, de schatten van het verlee. Tot Narzia kwamen wij. Op de Ravalon Madok, vonden wij bevrijding, tot het binnenste gegaan, tot dat wat diep was opgeborgen, als een boodschap van verlee, het geheugen als onze klok. Kent gij dan de armoe niet meer ? Ziet dan, gij hebt geen geheugen. Ziet dan, gij hebt geen fundament, en als de stormen komen, dan vliegt gij ver weg. Bouwt dan uw huis in Maser, de Rots, en drinkt van de geheimenissen der blauwe tepel. Waar zuivere lucht heerst kunt gij leven. De blauwe mast brengt u van geschiedenis tot geschiedenis, om oude boeken te openen, en van de geheimenissen ten eeuwig leven te drinken. Trots als de karsuiken zult gij zijn, en gij zult de trots der armoe kennen.

4. En als de tepel van Metensia, de roze, dan zal opstijgen tot in de Ravalon Madok, dan zal het zijn als de blauwroze weg der wildernis, als de zuiverende armoe. Ja, want de Heere heeft zijn gezandten de armoe rijkelijk geschonken als een staf van zuivering. De dood is als de explosie, als de Matadok de radio, een dove plaats waar alles tot onder het zachte daalt, de pijn der tederheid raakt. Van wildernis tot wildernis, totdat de overvloed explodeert, gebiedende, niet luisterende, sterft zij voor 't gemak. Als de late dood je raakt, dan hoort iedereen je stem ineens. Toen het oor eens een radio was, als de Matadok, een tepel des doods, jij was de gebieder, waar stemmen je hadden uitgedoofd. Tot de dood zijn wij gegaan, achter glas stroomt nu, het eeuwige kruid. Zij is de tepel van de Herman, onder de buik leeft zij, als een deur tot de eeuwigheid, waar de radio steeds spreekt, waar de radio steeds breekt. Het Woord des Heeren, eeuwig kruid, doven kunnen het lezen. Van stilte tot stilte zullen wij alles vertragen, totdat alles is omgekeerd, een platform voor onze Heer. En zo is dan het heilige dove oor tot een tepel des Heeren, tot de Matadok, onder de buik, vanwaar de slangen des hemels komen. Ja, als een deur der eeuwigheid is zij, zij hoort alleen haar eigen stem, zij is dan dubbel gestorven, als een glazen kist is zij gebieder, om wilde deuren te openen, deuren naar de eeuwigheid. Drinkt dan van haar adem, en leeft in eeuwigheid. Zij hebben steeds het kleinste opgezocht, hebben steeds het donkerste opgezocht. Laten we nu van voren af beginnen.

5. Toen het stuitje nog een tepel was, was zij een televisie, in het hart van hen die de Heere beminden. Ziet, zij waren allen blind, Izu, niemand gaf jou wat je verdiende. Izu, niemand gaf jou wat je nodig had, Izu, je was het zaad van een ander geslacht, van lang vervlogen tijden, wie zou er nog om je schreien. Door Dezer gevonden, werden jouw wonden verbonden, tot diep in 't oer reikten zij. Door 't oude versletene konden wij weer zien. Door het verkleurde en verscheurde, konden wij de afstand weer voelen, konden wij voelen, weer voelen. En wat moeten wij met Matas en Marion ? Zij sluiten deze rij, tot een toverbrug, terug naar de feenwereld.

4.

Speer van Zwijmelingen

1. Door de hoge bomen van het woud des Geestes, draagt de herder een gouden speer, om harten in zwijm te doen raken, om god'lijkheden te beminnen. Hij draagt de speer van zoete slaap, om elke pijn te doven. Besprenkelt harten tot Zijn eer, Zijn Liefde vervult de monden. 2. In dauw en teed're ontmoetingen, dwaalt de Geest van Liefde, als door het woud van de nacht, zoekt hij naar Zijn geliefden. Als een hert springt hij door 't hoge gras, tot het maanlicht de herfst alleen laat varen, tot de diepste kamers van de aard, en de brandende winter haar vruchten neemt. 3. Speer van God, van zwijmelingen, schietend uit de harp van 't lot, zoekend naar de vruchten van het spel van vogels, om te doorboren de harten die het goud laten stromen. Speer van God van liefdeswijn, maakt de harten dronken voor 't uur der tederheid, in 't zachte mos te slapen, voor de poorten van Marion's huis. 4. Marion zendt Emily, zendt broden met getuigen, hen die getuigen van een liefde zo diep en waar. Marion zendt Emily, tot de Liefde der huizen, tot duistere grotten waar zij die slapen, nog steeds wakker zijn in hun wonden, en leidt hen met gouden Koorden, tot de eeuwigheden van Metensia. 5. En ik slaap, ik vaar tot de tepel van Metensia, waar de melk der liefde overstroomt, en dauw brengt tot de appelgaarden. En ik slaap, voerende naar de tepel van Emily, waar de bomen zacht waat'ren in een tranendal van liefde. 6. En ik slaap, ik vaar tot de tepel van Metensia, waar de melk van appelstromen, het licht van de morgen doet gloren, in morgenrood gezonken, zwem ik weer terug tot de nacht, die eeuwig duurt in het hart van Metensia, om daar haar vlam te doen branden in gloeiend rood, tot de harten die verwelken. 7. En ik slaap, tot de tepel van Metensia, tot de tepel der liefde glijd ik met mijn schip, 'k bouw de aarde, in zeeën van het hemelgewelf. 8. Voer de maan, allen die slapen, met de melkselen van Metensia, voer de aarde en zijn vleug'len, laat haar tepel opstijgen, tot de uiteinden der liefde. Laat de mare haar vruchten dragen tot de boom des geestes. 9. Voer het pad, voer de banen, haar liefde zal niet verloren gaan, de aderen des geestes zijn met velen, als schapen in de wei, voeren zij hen die hongeren naar de paden der slaap en de melk van verloren wouden.

5.

Koelte der Slaap

1. En het raakt mijn ziele aan, het zoete aan het uiteinde van de pijn, de lichten in de nacht, ik ben alleen. En het leidt mij tot eenzame waat'ren, 'k voel mij koud, waar de koele slaap mij omhult. Maar kleine liefde komt in 't uur der zwijm. 2. De wijn sprak tot mijn hart, laten we samen het veld ingaan, maar ik verkoos de eenzaamheid, mijn hart zocht rust. 3. De wijn sprak tot mijn hart, ik kan je niks beloven, maar 'k had zekerheid nodig, een vast pad nam mijn hart. 4. Echter droefenis was stil op weg, de rover kwam dichtbij, maar God gaf mij de twijfel van Zijn Geest. 5. Zou Hij mij binnennemen, met het zoet van het onzoek're. Zou Hij bij mij binnengaan. 6. Laat de macht van de nacht mij dit niet ontnemen, het geluk van de onwetendheid. 7. In boten zonder zorgen, laat de nacht voor

wat het is, stijgen wij tot de koele waat'ren van het grote gemis. 8. Diepe glazen ogen van 't hert van het omslaan, drijven mij weg tot een zorgeloos bestaan. 9. Wij kunnen niks beginnen, met het omslaan der liederen, de winden wijzen de weg, naar de koele grotten der slaap. 10. 'T gaat niet weg, de herinnering, het watert alleen in het gouden begin van een teer groen sprietenbos. 11. In 't hooi van oude velden, waar de vogels hun nesten bouwen, laat mijn ogen 't niet aanschouwen, de meren van de oude aard. 12. Verzoen mijn hoofd op 't najaarspad met het brood van verleden tijden. 13. Laat de oude hel niet spraakzaam zijn, maar leid onze bellen tot het waterige tij, waar de golven niet verjaren, niet wegglijden tot de omwentelingen der aarde. 'T is voorbij.

6.

Slaaplied over de Geest van Santra

1. Geest van Santra, morgenkoningin, laat uw liefde als de webben stijgen, om koningen te vangen, hun woorden behoren tot uw Geest. 2. Geest van Santra, grote liefde, rood uw naam in vuur en stilte. Geest van Santra, stille liefde, door de bomen zoekt u zilver in de harten van de koningen in uw webben. 3. Moederspin van God, u weefde al wat wij weven door uw Geest. Moederspin van God, door de bomen zoeken wij uw Geest. Grote Liefde, tweede liefde, grote naam, 't is heilig geweest, en nu 't allerheiligste. 4. Geest van Santra, morgenkoningin, u weefde al wat liefde is, tweede Santra, tweede naam boven alle naam. 'K heb liefde in uw haar geweven, u kwam tot mij, door de doornen reikte u tot de roos in mij. 5. Spinnenwebben van uw Geest hebben koningen gevangen, hun woorden behoren toe aan uw meesteressen. 'K zag een huis vandaag, achter bomen staan, en de roos bracht teed're steken, vol vuur en diepe stilte, gehuld in morgengloed, grote liefde hebt u mij erdoor gegeven. 6. Tweede Santra, grote liefde, uw haren vol van ijs en morgendauw, tweede Santra, u schiep het hertenkind, door uw liefde gedreven. 'K ben op zoek naar uw bron, diep dalende, de kou vangt mij en brengt mij in uw diepe sneeuw, tot webben van uw Geest, door de kracht van uw adem rijst ik weer op tot de ramen van het oude huis, vervuld met het tweede kruis. 7. Dit huis is vol van uw Geest, oh Geest van Santra, koningin van de morgen en de dauw. Dit huis is vol van uw Geest, oh Geest van Santra, neem mij in uw Wijsheid op. Druppels van uw Wezen hebben mij vervuld, de weg gewezen, de voetstappen van een nieuwe dag. Komt tot allen die u zoeken, ik blijf boven, ik blijf onder uw mantel.

7.

Tweede Slaaplied over de Geest van Santra

1. Tweede Santra, tweede liefde, heb genade in dit uur. Boten zijn gezonken, de zeeën duister en van zilver, golven als witte haren. 2. Tweede Santra, tweede liefde, heb genade in dit uur. Zoveel boten gezonken, u ving hen in uw web, heb genade, zoveel zielen zijn verdwenen. 3. Ik weet niet waar zij zijn. In uw hand heb ik gezocht, naar

uw grote geheimenissen, blijf stil, Ik zoek u, met grote kracht hebt gij ons uiteen gedreven. U moest mij hebben voor uzelf, 'k heb alles aan u gegeven. 4. U moest mij hebben voor uzelf, door dit pad van duisternis. Nu is het tweede huis zo vol van uw tweede kruis, waar de dauw tegen de daken klimt, oh uw morgen die mij bemint. Tweede Santra, genaad' en liefde, door uw haren vinden wij de wilde bossen. 5. Steeds uw huis, de woorden staan geschreven op het kruis, met een vlam bracht u licht in duist're harten, door een vlam voerde u ons door diepe waat'ren van genaa, steeds weer bracht u ons tot de wijzen van de nacht. 6. En vluchten is niet mogelijk, uw Geest is altijd daar, uw hand als dikke wanden, de muren van het witte huis, in zilvergrijze nachten, de daken die op ons wachten, waar muren tot leven komen, spinnen die ons doen dromen. 7. Oh Spin van God, heb genade in dit duistere lot. Steeds dacht ik God heeft mij verlaten, geen adem en geen lust tot leven, altijd moe en zwak, maar sterkte als een zilverkruis, als dunne draden in mijn ziel. 8. Geen reus kon mij pakken, 'k blijf steeds hopen op u. Steeds dacht ik God heeft mij verlaten, de morgen maakte mij zo depressief, met trage passen kwam de duist're hand en brak mij. 9. Dunne draden in mijn ziel, zilv'ren wachters in de verte staan, dunne draden, geen kracht om te vechten, duist're liederen voeren hier de boventoon, op het schip van spinnenwebben, door 't woud van diepe rivieren. Tweede Santra, steeds weer denk ik God heeft mij achtergelaten. 10. Ben ik overgeleverd aan uw grote wraak, oh moederspin. Spinnen des hemels eten mij, dag aan dag, zilv'ren bomen buigen diep in stille rouw. Heer, u bent de stilte, u maakt mij zo onzeker, laat toch uw liefde weer volop stromen. 11. U neemt mij mee, tot duist're waat'ren, steeds weer gelden andere wetten. Is dit dan wat ik verdien, al die duisternis, het klagen maakt mijn oog zo moe. Ik heb geen kracht, ik ken alleen uw kruis, alleen uw wonden. 12. Heer, geef mij niet over. Wees dichtbij me. Wees mijn kracht en mijn schild, mijn pantser. Spinnenwebben hebben mij omgeven. Heer, kom thuis in dit tweede huis. Laat mij slapen, sluit mijn ogen voor eeuwig, ik kan het niet meer geloven, ik kan het niet meer dragen, sluit mijn ziel. Uw maaxsel is in diepe paniek, waar handen haar breken, ze kan het niet meer, ze glijdt weg, de nacht is haar tot omhulsel. 13. Laat uw kind niet verloren gaan. Geef haar nu nieuwe dromen, en maak haar tot een hertenkind door de morgen bemint. In zilvergrijze nachten, ze zwemt door duist're grachten, ontdaan van haar krachten, zinkt zij naar ongekende dieptes. 14. Vissen des hemels nemen haar mee, tot het droge achter een grote zee. Aanschouw uw redder, vergeet het niet, in 't spinnenweb vond zij een weg in haar verdriet. Spin des levens, de dood achtergelaten, rozen van genade na een bitt're nacht.

8.

De Slaap des Heeren

1. Daar gaat mijn ziel, ze is een mooie vogel. 2. Daar gaat mijn ziel ze fladdert en kijkt steeds om. 3. Bubbels komen uit haar mond, ze verspreidt zoveel bloemen. En bloesem groeit op haar rug. 4. Ze is op weg, maar 'k weet niet waar naartoe. Ze draait steeds om, en 'k weet niet waar ze naar

kijkt. 5. Het gaat te snel. Haar lippen bewegen zo snel, ik weet niet wat ze zegt. Daar gaat mijn ziel, waar komt ze toch vandaan. 6. Onder wiens betovering is ze, en waarom draait ze zo snel. Haar lichaam danst op snelle muziek, maar ik hoor niks. 7. Alleen enige waterbubbels, en op de achtergrond een zacht woud. Wat zal ze zeggen als ze mij hier ziet. 8. Zou ze mij meenemen naar haar paradijs. Mijn ziel is als een vogel des Heeren, en mijn geest achtervolgt haar. Zal ze ooit rust vinden. 9. Ze zegt heilig, heilig is de Heere, en ik omhels haar in strakke omhelzing. Ze is des Heeren. 10. En rivieren stromen van haar ogen, en wijn komt uit haar mond. Ze straalt. Ik heb haar alweer verloren, daar rent ze in de verte, daar waar de zon het woud raakt. En kleine vogels vliegen om haar heen. 11. En aldus is de Slaap des Heeren, en zij grijpt naar dromen. Ze roept wat maar ik kan haar niet verstaan. 12. Ze is als een veer die mijn geest bewaakt. In mijn verstand kan ik haar niet vatten. Ik heb slaap nodig, maar hoe kom ik daar. 13. Ik ben te fit om nu te liggen. Of zou ze me neerslaan ? 14. En alzo is de Slaap des Heeren. Ze groeit als een boom, ik kan haar niet begrijpen. En vluchten kan ik voor haar niet. Ik zie haar steeds weer rennen. 15. En zij brengt mij steeds weer teneer. Hoe kan ik hieraan wennen, het is de Slaap van de Heer. 16. Groter wordt ze in Zijn Geest. Ik kan haar nauwelijks meer aanschouwen, maar ze daalt steeds in liefde op mij neer, als de duif van de Heer. Wees niet bang voor de beslissing van de Heer, waar Hij ingrijpt in ons hart en in onze ziel, waar hij onze geest besnijdt. Wees niet bang voor Zijn rake klappen, wij allen lijden onder de druk van Zijn Geest. De Heere heeft weer ingegrepen. Nauwelijks kunnen wij staan op onze benen. Nauwelijks komen wij vooruit, en onze vijanden zijn met velen. Ja, zij zijn vijanden van onze zielen, maar de erfenissen staan ons bij. En als zijn ijsleeuwen hun bekken openen, stroomt het ijs over onze armen en benen, om te openen en te sluiten, om nieuwe getijden aan te kondigen.

9.

Slaaplied van de Twijfel

1. Ik kan niet meer. Ik kan uw wolken niet meer zien. Ik voel me teer, 'k voel me onbehouden, lomp en zonder liefde, zonder een vonkje genaa. 2. Heeft de Heer mij echt verlaten, zal ik dan zijn liefde zien, nu ik me zo dom heb gedragen. Waar moet ik heen, zal Hij mij ontzien. 3. Ik heb gehoord Hij moet mij niet meer. Maar wie sprak deze woorden tot mij. Het was een mens, en wat is hij te achten. 4. Toch ben ik bang, ik durf niet meer tot Hem te naad'ren. Zijn tempel is heilig, klaarstaande om de onheiligen te verteren. 5. Ik voel me dood en onrein, alsof ik de spot met Hem heb gedreven. Heb ik Hem verloochend, ik weet niet wie ik ben. 6. Is dit mijn lot, ik heb zo'n pijn, en ik verlang zo naar Zijn stem. Zo zoet was het in 't verlee, ik weet niet meer waar ik ben. 7. Heb ik Hem afgezworen, mijn hart kon 't niet meer aan. Ik zou Hem nooit pijn willen doen, 't zoete behoort Hem toe. 8. Heb ik hem dan afgezworen, ik twijfel en heb zoveel verdriet. Mensen kunnen mij bespotten, ach ze is niet meer z'n vriend. 9. Wat is dat voor een God, wat hebben die twee nog met elkaar op. 10. Wat is een mens te achten. Ik wil hun woorden niet

geloven, maar geef acht op mijn geliefde, Hij redt mij steeds weer. 11. Ook nu in al mijn twijfels, ik zie de hemel niet meer. Zijn ogen die mij zoeken. Oh wat doet mijn leven zeer. 12. Ik bemin je, mijn vriend, toe zeg me waar je bent. 13. Ik durf niet meer te komen, en 'k weet toch niet waar ik heen moet gaan. 14. Mijn vriend, Mijn God, ik ben zo bang, wat heb ik u toch aangedaan. Ik voel mijn wonden, zijn het mijn zonden, of is het een traan van uw aangezicht. 15. Ik durf niet op u te hopen, bang bedrogen uit te komen. Ik laat mijn hoofd weer hangen, ik glijd weer naar benee. Mijn goede vriend waar ben je. 16. Niks durf ik hem meer te vragen. Ik ga nu in het zwart, mijn haren blauw geschilderd, we lopen nu apart. Het zoete van je kussen, het is niet meer voor mij. Je zal nu wel een ander hebben. Ach, zo was het altijd al. Geest van God, zo zal het zijn. 17. 't Leven zo, ik moet me maar berusten. Maak nu maar anderen blij, ik zet u nu weer vrij. Geest van God, mijn goede vriend, 'k heb u alle dagen bemint. 18. Misschien dat er nog tranen stromen, van mij naar u, als mooie dromen, ik voel u soms, dat kan niet meer stuk, de jaren zitten veel te diep. 19. Geest van God, ik ga in stilte, 'k durf niet meer tot u te spreken. Langzaam drijf ik dan mijn woorden, richting and're dingen, maar 'k hoop stil dat u mij toch nog kan horen. 20. Ik voel me zo moe, mijn gedachten dwalen af, tot een nieuwe morgen. Waar moet ik toch naartoe zonder u. 21. Mijn leven is nu zo leeg, en slaap vervult mij. 22. Kunnen mijn trage, angstige woorden u nog wel bereiken. Ik weet het niet. Het maakt mij onzeker, zo verdrietig en zo hopeloos. 't Is voorbij.

10.

Blauwstaartje

1. Blauwstaartje was een visje in een hele diepe oceaan. De visjes noemden hem blauwstaartje omdat hij bijna geheel wit was, alleen met een blauw staartje. Op de vissenschool kregen ze les van een oude grote blauwe vis. Als die vis boos werd dan kon je je maar beter verbergen, want dan blies hij met al zijn kracht het water naar je toe, en begon hij vreselijk met zijn vin en staart te klapperen. Blauwstaartje was altijd een beetje bang voor die grote blauwe vis, maar de andere visjes vonden hem maar een bangerd.

2. Ook kregen ze les van een zeeslang met blauwe en witte strepen, en als laatste van de blauwe zeester. Blauwstaartje vond geen van zijn onderwijzers aardig. Ze waren alledrie erg streng. Maar de visjes uit zijn klas vonden dat hij zich niet moest aanstellen.

3. Op een dag was het feest op school, en maakten ze met z'n allen een schoolreisje naar de oppervlakte van de oceaan. Hier was Blauwstaartje nog nooit geweest, en hij keek zijn ogen uit. In de verte zagen ze een schip met mensen erop. Blauwstaartje zou wel een mens willen zijn, want zij hadden benen. Blauwstaartje zou heel graag op het land willen wonen, maar de meester had altijd gezegd dat ze op het vaste land oorlog maakten. Op een dag vertelde de oude blauwe zeester een verhaal over een meisje van het vaste land die een vis wilde worden. Blauwstaartje

vond het een droevig verhaal. Het meisje ging vaak naar de zee, omdat ze niet tegen het geruzie van mensen kon. Op een dag was ze het zo beu dat ze de zee inging, maar door een grote golf werd ze meegesleurd en verdronk.

4. Blauwstaartje moest altijd erg huilen als hij het verhaal hoorde. Blauwstaartje zou heel graag een mens met benen willen zijn. Dan zou hij misschien wat aan al dat geruzie kunnen doen, en dan hoefde er ook niemand meer weg te lopen om te verdrinken. Op een dag vertelde Blauwstaartje na de les aan de zeeslang met blauwe en witte strepen dat hij graag een mens zou willen worden. Hij vroeg de zeeslang om raad, want hij wist niet hoe hij dat kon worden.

5. 'Jongen, doe maar niet zo dom, want mensen maken altijd ruzie,' zei de zeeslang. 'En bovendien zou ik niet weten hoe je mens zou moeten worden. Volgens mij is dat onmogelijk. Je moet gewoon je best blijven doen hier op school, om een keurig nette vis te worden. Haal al die verhaaltjes van je maar uit je hoofd. Dat is veel beter.'

6. Maar toen ging Blauwstaartje naar de blauwe zeester, en vertelde hem hetzelfde, dat hij graag een mens wilde worden. De blauwe zeester begon een beetje te brommen, en zei dat hij eigenlijk geen tijd had voor zulke onzin. 'Je bent niet voor niets een vis,' zei de zeester. 'Wat je bent moet je blijven, en trouwens zou ik niet weten hoe je een mens zou kunnen worden. Ik vind het maar een domme wens. Mensen zijn slecht en zijn geboren om oorlog te maken. Zet het maar zo snel mogelijk uit je hoofd, want van jouw plannen komt toch niets terecht.'

7. Teleurgesteld ging Blauwstaartje als laatste naar de grote blauwe vis, maar die werd direkt zo boos dat Blauwstaartje maar gauw weer vertrok. De volgende dag vertelde de blauwe vis in de les wat er was gebeurd, en begon Blauwstaartje nog eens extra uit te lachen. Ook de visjes van de klas begonnen Blauwstaartje uit te lachen. Na de les ging Blauwstaartje extra snel naar huis, omdat hij verder niet gepest wilde worden, maar de visjes van zijn klas volgden hem snel, en begonnen om zijn huisje heen te zwemmen. 'Ha, ha ha,' lachten ze, 'wat een dommerik. Hij wil mens worden !' Maar na een tijdje vertrokken de visjes weer.

8. Ook Blauwstaartje's moeder, een grote roze vis, kwam het te horen, en wilde eens diepgaand met haar zoontje praten. 'Zeg ik heb gehoord wat je wens is,' zei de moeder, 'en ik vind het heel dom van je. Je weet toch dat mensen niets anders doen dan oorlog maken ?'

9. Ja maar moeder, sprak Blauwstaartje, ik zou daar zo graag een eind aan willen maken, en ik zou graag eens op benen willen staan.

10. Ja jongen, zei de grote roze vis, mensen hebben prachtige benen, maar wij hebben nu eenmaal gewoon een staart en daar moeten we het mee doen. Toen vader thuis kwam en het verhaal hoorde kreeg hij het

met Blauwstaartje te doen. 'Jongen, ik had vroeger dezelfde wens, alleen daar is helaas nooit iets van terecht gekomen,' zei vader.

11. 'Maar hoe kan ik mens worden,' zei het visje.

12. Vader keek moeder aan, en moeder keek vader aan. 'Vertel het hem maar,' zei moeder. Toen sprak de vader : 'Jongen, dan moet je op zoek gaan naar het blauwe gesteente van de rog.'

13. Toen zei moeder : 'Vader heeft gelijk, maar daar kom je niet zo makkelijk. Niemand heeft het ooit gevonden.'

14. 'Maar waar kan ik het vinden ?' vroeg Blauwstaartje.

15. Maar dat konden zijn vader en moeder niet vertellen. Diep in de nacht ging Blauwstaartje het huisje uit, en ging op zoek. Na heel lang zwemmen kwam hij uiteindelijk een rog tegen en vroeg naar het blauwe gesteente. 'Oh verderop,' zei de rog. Na een tijdje kwam Blauwstaartje nog een rog tegen en vroeg hetzelfde, en kreeg weer hetzelfde antwoord. Maar na dagen zwemmen had Blauwstaartje nog niets gevonden. Ten einde raad besloot Blauwstaartje weer naar de oppervlakte van de oceaan te gaan, om de mensen met hun schepen weer te bekijken. Misschien zou hij daar wel op een idee komen.

16. Toen hij bovenkwam was het erg druk op zee. Overal zag Blauwstaartje bootjes. Niemand had Blauwstaartje ooit over vissers verteld, en daarom kende hij het gevaar van de netten niet. Maar op één van de schepen zag Blauwstaartje iets fonkelen. Het leek wel op het blauwe gesteente waar zijn vader en moeder over hadden gesproken. Plotseling werd hij door een net meegetrokken. Blauwstaartje schrok verschrikkelijk, en al snel werd hij in een bak geworpen. Al snel kreeg Blauwstaartje het erg benauwd. In de verte op het dek zag hij het blauwe gesteente flonkeren en glinsteren. Het was prachtig, maar Blauwstaartje kon er niet bij. Hij had immers geen benen, en zwemmen kon hij hier niet. Hopeloos begon Blauwstaartje naar adem te happen. Twee mannen kwamen bij de bak en zagen Blauwstaartje liggen. 'Kijk nou eens, wat een prachtige vis, bijna geheel wit met alleen een blauw staartje,' zei één van de mannen en greep Blauwstaartje uit de bak.

17. 'Ja,' zei de andere man, 'hij is bijna net zo prachtig als het blauwe gesteente daar, en wees naar de fonkelende, bijna gloeiende stenen.'

18. 'Nou, ik vind de vis veel mooier dan jouw zeestenen,' zei de man die Blauwstaartje had vastgegrepen. 'Houd jij je edelstenen maar, ik heb de vis. Ik zag hem het eerst.'

19. Maar toen liep de andere man naar het blauwe edelgesteente toe, en bracht het naar de man met de vis toe. 'Nou, we zullen ze eens naast elkaar houden en zien wie de prachtigste is.'

20. Toen hield de man de vis tegen het zeegesteente aan, en plotseling stond er een klein jongetje met een prachtig blauw pakje tussen hen in. Maar waar was de vis nu gebleven ? Ook de edelstenen waren verdwenen.

21. 'Zeg jongetje,' zei één van de mannen verbaasd. 'Heb jij soms de blauwstaart met de stenen weggepakt ?'

22. Maar het jongetje kon niet praten. De mannen stonden voor een raadsel. 'Zeg, hoe komt dat joch hier eigenlijk ? Misschien is het een verstekeling,' zei de andere man. 'Laten we hem naar de kapitein brengen.'

23. En zo brachten de twee vissers de jongen naar de kapitein. De kapitein was heel aardig, en nam de jongen direkt onder zijn hoede. Niemand sprak verder nog over de blauwstaart en het blauwe gesteente. De kapitein leerde de jongen praten, en hoe je een schip moest besturen. Maar dat ging niet al te gemakkelijk. Het jongetje kon de klanken niet uitspreken.

24. Toen het schip aan wal kwam nam de kapitein de jongen mee naar huis, en zijn vrouw was direkt erg liefdevol naar de jongen. De vrouw had altijd al graag kinderen willen krijgen, maar die wens werd nooit vervuld. Maar op school werd de jongen geplaagd, omdat hij een spraakgebrek had. Steeds meer begon de jongen terug te verlangen naar de zee, en op een dag nam de kapitein hem mee. Ze zouden een hele grote reis gaan maken met het schip. Maar op een dag had de jongen een heel sterk verlangen om over de reling te springen, en toen hij het water raakte veranderde hij direkt weer in een vis. Het visje was heel opgewonden over wat hij allemaal had meegemaakt, en zwom zo snel hij kon naar het huisje van zijn ouders. Maar vader en moeder waren helemaal niet blij toen het visje het verhaal vertelde. Zijn vader en moeder hadden destijds het verhaal over het blauwe gesteente van de rog verzonnen om hem niet teleur te stellen. Nu ze hoorden dat het visje echt mens was geworden door de blauwe zeestenen wisten ze zich geen raad.

25. Maar op de vissersschool geloofden ze hem niet, en lachten ze hem uit. De grote blauwe vis die hen onderwees werd zelfs heel erg boos op het visje, en sloot hem voor straf op in de kelder van de school. In de kelder was ook een ander visje opgesloten, een visje uit een andere klas.

26. Hoe ben jij hier terecht gekomen ? vroeg Blauwstaartje. Maar het andere visje zei niets, en was heel stil. 'Nou, als je niet wil praten is ook goed hoor,' zei Blauwstaartje. Toen vertelde Blauwstaartje wat hij allemaal had meegemaakt. Het andere visje begon na een tijdje een beetje te lachen, al was het in Blauwstaartje's ogen maar een glimlach.

27. Na een tijdje kwam de oude blauwe zeester om de kelderdeur open te maken. 'Jullie straf zit erop,' zei hij. Het andere visje vloog weg zo hard als ze kon, en Blauwstaartje bleef een beetje teleurgesteld achter. Hij had

gehoopt dat ze vriendjes zouden worden. Langzaam zwom hij over de trap naar boven, en ging weer naar de les. Blauwstaartje besloot verder maar zijn mond te houden. Nu hadden ze les van de zeeslang. Maar de zeeslang zei dat hij het hele verhaal gehoord had, en vertelde het nog eens, tot grote afschuw van Blauwstaartje, want weer begonnen de visjes van zijn klas hem uit te lachen. Na de les kwam hij op de schoolgang het visje van de andere klas tegen waarmee hij samen in de kelder zat. Ze glimlachte even, maar zei verder niets.

28. Gek genoeg begon Blauwstaartje weer naar het vaste land te verlangen. Zou hij nu weer eerst blauw zeegesteente van de roeg moeten vinden, of zou hij direkt een jongen worden als hij uit het water zou komen? Opgewonden en nieuwsgierig naar wat er zou gebeuren zwom Blauwstaartje zo snel als hij kon richting de oppervlakte van de oceaan. Maar hier werd hij door een grote vis gegrepen, en flink verwond. Al bloedend zwom Blauwstaartje naar de kant, en kwam op het strand terecht, waar hij direkt veranderde in een jongen met een blauw pakje. Maar nog steeds bloedde hij hevig. De jongen stond op, en rende naar het huis van de kapitein. De kapitein was er niet, maar de vrouw van de kapitein verzorgde de wond liefdevol. Toen de kapitein thuiskwam was deze blij de jongen te zien. 'We dachten dat je verdronken was,' zei de kapitein. 'Wat is er gebeurd?'

29. En toen vertelde de jongen het hele verhaal, maar de kapitein begon er hartelijk om te lachen, en kon het niet geloven. De vrouw zei niets.

30. Even later nam de kapitein de jongen mee naar het water om te kijken of het echt waar was. Maar toen de jongen in het water sprong gebeurde er niets. De jongen bleef gewoon een jongen. Blauwstaartje beseftte toen dat hij nooit meer terugkon naar de dieptes van de oceaan. 'Zie jongen, je hebt het gewoon maar gedroomd,' sprak de kapitein, en legde toen zijn arm om de jongen heen, en samen liepen ze naar huis. Wel hebben ze de jongen altijd Blauwstaart genoemd.

11.

De Paddenkoningin

1. Eens woonde er een meisje bij een arm gezin. Ze vonden het meisje eens in het bos, en namen het onder hun hoede, maar ze waren erg arm. Ze noemden het meisje Grunpuhlster, omdat ze ogen had als groene poelen. Op een dag hadden ze zoveel honger dat ze het meisje verkochten aan een jager op doorreis. Hij nam het meisje mee naar zijn boshuis waar ze in het huishouden moest werken. Ze kon alles zo goed schoonmaken, dat alles een groen glimmend laagje kreeg, en daarom noemde ook de jager haar Grunpuhlster, en natuurlijk omdat ze zulke mooie ogen had als groene poelen.

2. Op een dag moest de jager weer weg op reis voor een lange tijd. Niet lang daarna kwam er een bedelaar die bij Grunpuhlster aanklopte.

Grunpuhlster deed open, en nam de man zorgzaam naar binnen. Ze gaf hem goed te eten en een slaappleats.

3. Toen de volgende ochtend de man naar beneden kwam keek hij Grunpuhlster erg dankbaar aan. 'Omdat je zo zorgzaam en liefdevol naar mij bent geweest,' sprak de man, 'zal er bij alles wat je spreekt een groene edelsteen uit je mond vallen.' Het meisje schrok, want zo'n geschenk had ze niet verwacht. Ze durfde haar mond niet open te doen, maar knikte dankbaar en liefdevol naar de man, die ineens in het niets verdween.

4. Toen de jager thuiskwam durfde ze niet te spreken, maar toen de jager dat in de gaten kreeg, en veel vragen begon te stellen, deed ze uiteindelijk haar mond open, en er vielen groene edelstenen op de grond. De jager was erg verrukt. Het meisje vertelde hem alles. De jager was erg trots op haar, en sindsdien hoefde ze niet meer in het huishouden te werken.

5. Op een dag nam de jager haar mee naar de koning van het land. De koning was zo onder de indruk dat hij haar liet trouwen met zijn zoon, maar ze was niet gelukkig. Ze dacht nog steeds aan het arme gezin waar ze vandaan kwam. Na enige jaren ging ze samen met haar prins naar het arme gezin toe, en ze sprak zoveel, en er rolden zoveel groene edelstenen uit haar mond, dat ze nooit meer arm hoefden te zijn.

6. Maar op een dag verdwaalde het meisje weer in het bos. Na een lange tijd wandelen kwam ze bij een huisje aan waar een kabouter voor stond. 'Heus, je hoeft hier niet te werken, maar kom een nachtje logeren, want stormen zal het huizenhoog, hoei.' Het meisje luisterde maar naar het vreemde mannetje, want ze wilde niet door de storm meegenomen worden. Toen ze de volgende ochtend wakker werd was het mannetje in geen velden of wegen te bekennen. Ze kon het niet laten om het huisje wat schoon te maken, want het was er zo stoffig. En alles wat ze schoonmaakte kreeg een groen glimmend laagje. Toen het mannetje die avond thuiskwam was hij erg onder de indruk. 'Blijf nog maar een nachtje slapen,' zei het mannetje, 'want vannacht gaat het weer stormen.'

8. De volgende dag kwam er een bedelaar aan de deur. Het meisje deed direkt open, en gaf de arme man wat te eten. Ook gaf zij hem een bed. Na een tijdje kwam de man naar beneden, en het meisje sprak veel met hem, terwijl er groene edelstenen uit haar mond vielen. De man vulde zijn zakken ermee, en zei : 'Pikkel, taddel, tad, elke keer dat je zult spreken komt er uit je mond een pad.' Het meisje schrok, en de man vertrok snel met zijn zakken vol groene edelstenen.

9. Toen de kabouter die avond terugkwam en het meisje tot hem sprak rolden er allemaal padden uit haar mond. Het mannetje schrok heel erg en riep : 'Heb je hier soms tovenaars binnengelaten ? Het woud zit vol met boze tovenaars. Voor straf moet je vannacht buitenslapen.'

10. Het meisje begon erg hard te huilen, maar het mannetje was niet over te halen, hoe het meisje ook smeekte. Die nacht zwierf ze door de bossen en kwam er een grote storm die haar opnam. Na een lange tijd werd ze wakker in een grote poel. Ze zat helemaal onder de modder, en die ochtend maakte ze een lange wandeling door het bos in de hoop weer de weg terug te vinden. Na een lange tijd vond ze de weg terug. Toen ze bij het kasteel van de prins kwam wilde niemand haar binnen laten, omdat ze onder de modder zat, en telkens wanneer ze sprak kwamen er padden uit haar mond.

11. En zo sliep ze die nacht weer buiten, en een grote storm nam haar mee, verder weg dan ooit. Ze werd tot helemaal achter de poel geslingerd. Achter de poel stond een heel oud en arm huisje, en een oude vrouw hing daar de was op die prachtig wit was. De was glinsterde in het maanlicht. 'Kom binnen, arm kind,' zei de vrouw, 'want als de storm je pakt, dan neemt hij je mee. Het kan hier nogal waaien.' Het meisje durfde haar mond niet open te doen, en ging met de vrouw naar binnen. Binnen was het erg stoffig, en toen de vrouw weer naar buiten ging, besloot het meisje wat schoon te maken, en alles werd glimmend groen. Toen de vrouw weer binnen kwam en het glimmende groen zag begon ze te lachen en zei : 'Pikkel, taddel, tuid, alles wat je aanraakt zal veranderen in paddenhuid.' Het meisje rende huilend naar buiten, en werd door de storm gegrepen.

12. De storm bracht haar naar het land van de reuzenpadden. De reuzenpadden paktten haar en brachten haar tot hun koning. De paddenkoning vertelde haar dat spoedig alles overstroomd zou worden door de poel. Het meisje wilde naar huis, maar de paddenkoning liet haar niet gaan. Ze moest in het paleis werken, en alles wat ze aanraakte veranderde in paddenhuid. Ook kwamen bij alles wat ze sprak padden uit haar mond. Het meisje was ten einde raad. Op een dag vroeg de paddenkoning of zij zijn koningin wilde worden, maar het meisje vertelde dat zij al prinses was in een ander koninkrijk, en daar koningin zou worden. De paddenkoning werd erg kwaad, en wilde dat koninkrijk wel bezoeken. Het meisje vertelde hem dat het het land achter de storm was.

13. En zo gingen op een dag de paddenkoning en zijn soldaten naar het land waar het meisje vandaan kwam, maar zij keerden niet meer terug. De achtergebleven reuzenpadden kroonden toen het meisje als hun koningin. Maar op een dag begonnen alle poelen los te komen, en begonnen alles weg te spoelen. De koningin rende naar haar hoogste toren, en zag hoe de poel de reuzenpadden meesleurde naar het land waar zij vandaan kwam. De poel begon steeds hoger te steigen en vanuit het hoogste torenraampje klom de koningin op het dak van de toren, tot aan de punt. Help, help, riep de koningin. In de verte zag zij een bootje aankomen met daarin de kabouter die haar weggezonden had. De kabouter zag haar ook, maar wilde haar niet meenemen. Even later zag ze een bootje aankomen met de oude vrouw die haar had uitgelachen en had betoverd. Ook de oude vrouw ging haar voorbij. Het puntje van de toren was nu ook in paddenhuid verandert. En ten einde raad begon de

koningin te praten en te praten, en zoveel padden kwamen er uit haar mond dat ze een boot begonnen te vormen waar het meisje in kon stappen. Het meisje bleef praten en praten zoals ze nog nooit gepraat had, en even later was ze in een flinke boot op de woeste hoge golven. Nog nooit had ze zo'n woeste zee gezien.

14. Na een tijdje kwam er een reusachtige hand tevoorschijn vanuit de donkere lucht die haar als een bliksemschicht oppakte. In een hoge toren in de wolken, geheel gemaakt van paddenhuid kwam ze terecht, en kwam ze oog in oog te staan met de bedelaar die haar eens de gave had gegeven dat alles wat ze sprak in edelstenen veranderde. De bedelaar keek haar vriendelijk aan. 'Zo zie je maar weer hoe een gave je in de problemen kan helpen,' sprak de bedelaar. 'Maar nu, omdat je zo getrouw bent gebleven : wees mijn koningin.' En de bedelaar bracht haar tot een rijk geheel gebouwd van groene edelstenen, en deze edelstenen waren de prachtigste die ze ooit had gezien. En ze leefden nog lang en gelukkig.

12.

Het Rozenweefstertje

1. Eens leefde er een rozenweefster in het bos met haar drie zonen. Ze had een toverspinnenwiel waarmee ze rozen kon weven. Deze rozen waren heel bijzonder, en de allerrijksten van het land kwamen vaak bij haar om de rozen te kopen. Maar toch was het gezin arm, omdat zij de goudstukken en zilverstukken die ze ervoor kreeg altijd wegwierp in de bosrivier achter haar huisje. In deze rivier leefden kikkerachtige beesten die een oude poort achter de rivier bewaakten. Niemand kon ooit over die rivier komen, want een ieder die een poging waagde werd door de kikkerachtige beesten opgeslokt. De kikkerachtige beesten hadden het rozenweefstertje laten weten dat zij al haar geld aan hen moest schenken, anders zouden ze haar en haar zonen komen verscheuren. Zij vreten het geld.

2. De oude poort die ze bewaakten zou naar een geheimzinnig land leiden dat niemand kende. Eens in de zoveel jaren zou er een wachter komen, een veerman, die over de rivier zou komen met een boot, om te kijken of hij iemand zou kunnen meenemen tot achter de poort. Toen het bijna zover was vertelde het rozenweefstertje dit aan haar zonen. Ze sprak dat de wachter bij maanlicht zou komen. Ze wees één van haar zonen aan, en sprak dat als hij in de nacht geluid zou horen als een ruisende storm, dan zou hij naar buiten moeten gaan met het toverspinnenwiel, en bedekt met enige van de rozen, om dan tot de veerman te zeggen : 'Neem mij mee, ik ben een man van stand,' en hem dan als geschenk het toverspinnenwiel te geven.

3. Toen het zover was ging de eerste zoon naar buiten, nadat hij zich met enige rozen had bedekt, en het toverspinnenwiel had gepakt. De veerman keek hem aan, en zei : 'Stap in. Inderdaad ben jij een man van stand. Ik zal je naar het geheimzinnig land achter de oude poort brengen.'

4. De volgende ochtend vroeg het rozenweefstertje aan haar drie zonen wat er was gebeurd. De eerste zoon sprak : 'Ik heb inderdaad het toverspinnenwiel aan de wachter gegeven, zoals u vroeg. Toen ik in het geheimzinnig land kwam was daar een veld met toverbloemen. Maar ver kwam ik niet. Ik viel in slaap, en toen ik wakker werd was ik weer terug in mijn eigen bed.' Het rozenweefstertje was erg teleurgesteld, en weer gingen er enkele jaren voorbij. Het toverspinnenwiel had zij niet meer. Toen de komst van de veerman weer naderbij kwam wees ze nu haar tweede zoon aan, en sprak dat als de veerman zou komen hij met hem mee moest gaan. De tweede zoon deed wat hem gevraagd werd, en in de nacht bij het maanlicht, toen er geruis was als een storm stond de jongen op en ging naar buiten. Maar de veerman sprak : 'Maar een man van stand ben je niet. Waar zijn de rozen waarmee je je moest bedekken, en waar is mijn geschenk ? Ga dan eerst naar de kastelen der koningen om daar wat bijzondere rozen te nemen, en steel bovendien hun grootste schat. Dan zal ik de volgende nacht weer komen.'

5. De volgende dag deed de jongen wat hem gevraagd was, maar in het kasteel van de koning werd hij betrapt, en werd in een kerker gegooid. Vanaf nu moest hij onder de grond werken, zoals elke dief die gepakt werd. Elke dag werd hij uit zijn kerker gehaald, om lange reizen onder de grond te maken. De dieven moesten op zoek gaan naar bijzondere stenen.

6. Het rozenweefstertje was erg teleurgesteld dat haar zoon niet meer terugkwam, en zei toen tot haar derde zoon : 'Wacht jij nu tot de veerman terugkomt om je broer te halen, en zorg ervoor dat je wat van mijn klederen draagt, en schenk hem onze gouden klok.' De derde zoon deed wat hem gevraagd werd.

7. De volgende dag vroeg het rozenweefstertje aan haar derde zoon wat er was gebeurt. De jongen sprak dat de veerman hem meenam tot het geheimzinnig land. Hij ging door een veld van toverbloemen, maar werd onwel en viel in slaap. Even later werd hij weer wakker, en ging verder in het veld van toverbloemen, en kwam toen bij een rivier van spinnendraad. De jongen zag hier geen veerman, maar er zwom wel een grote vis, en die sprak : 'Breng me eerst wat parelmoer, van je rijke broer, die voor de koning werkt, dan kan ik je naar de overkant van de rivier brengen.' Toen werd de jongen gestoken door een spin, en viel in een diepe slaap. De volgende ochtend was hij weer terug in zijn eigen bed.

8. 'Nu,' zei het rozenweefstertje, 'je weet wat je te doen staat. Ga naar het kasteel van de koning, en vraag daar om je broer voor wat parelmoer.' De jongen deed wat hem gezegd werd, en vertrok naar het kasteel. Toen hij bij de kerker van zijn broer aankwam zag hij daar de wonderlijkste stenen, en wat parelmoer. Zijn broer was er niet, want die moest werken onder de grond. De jongen nam één steen mee, voor de veerman, en wat parelmoer voor de vis, en vertrok weer naar huis. Maar de veerman kwam niet meer. Ze moesten wachten totdat hij naar enige jaren weer terug zou komen. Het rozenweefstertje was diep

teleurgesteld, en ook de jongen. Maar er zat niets anders op dan te wachten.

9. Maar op een nacht werd de jongen wakker van wat spartelend geluid. De jongen stond op en ging naar buiten. Daar bij de rivier zag hij de vis van de rivier van spinnendraad. 'Heb je het parelmoer gevonden?' vroeg de vis. De jongen knikte blij, en rende naar binnen om het parelmoer te halen. De vis bracht hem helemaal over de rivier tot aan de oude poort. Nu moest de jongen de vis dragen tot aan de rivier van spinnendraad. Gelukkig viel de jongen niet in slaap. Daarna bracht de vis de jongen over de rivier van spinnendraad.

10. De volgende dag wilde het rozenweefstertje haar zonen wekken, maar ze had nog maar één zoon over. Het parelmoer was verdwenen, en zo ging ook de laatst overgebleven zoon wat parelmoer halen in de kerker van zijn broer. Zo gingen er weer enige jaren voorbij, totdat de veerman terugkwam. De jongen droeg wat klederen van zijn moeder en schonk de veerman een steen van de kerker van zijn broer. Toen hij aankwam bij de rivier van spinnendraad en de vis zag gaf hij wat parelmoer aan de vis, en de vis bracht hem naar de overkant. Bij een boom vond hij het gouden toverspinnenwiel van zijn moeder terug, en het toverspinnenwiel sprak: 'Ik ben eindelijk terug in het land waar ik vandaan kom, maar nog steeds betoverd ben ik. Vlug, neem mij op, en draag mij verder in dit land. De jongen raapte het toverspinnenwiel van zijn moeder op, en vroeg waar zijn broer was. 'Daar, achter een rivier dieper in het land,' sprak het toverspinnenwiel. Na een tijdje lopen kwamen ze aan bij een volgende rivier. Deze rivier was geheel van rozendraad. 'Hoe kom ik over deze rivier?' vroeg de jongen.

11. 'Werp mij erin,' zei het toverspinnenwiel van zijn moeder. De jongen deed wat hem gezegd werd, en er ontstond een gouden brug over de rivier, als een regenboog. Zo kwam de jongen over de rivier. Toen de jongen aan de overkant was gekomen verdween de brug, en een lichtende roze gestalte kwam uit de rivier omhoog. Maar de gestalte was als een standbeeld, en kon zich niet goed bewegen. 'Vlug,' sprak de gestalte, 'de betovering is nog niet verbroken. Zoek nu je broer.' En toen zakte de gestalte weer terug in de rivier.

12. Omdat geen van haar zonen terugkeerde besloot het rozenweefstertje zelf de eerstvolgende keer met de veerman mee te gaan. Ze kreeg wat parelmoer en een steen mee vanuit de kerker van haar zoon, maar ook na vele jaren kwam de veerman niet opdagen, en het rozenweefstertje was ten einde raad. Ze mocht haar zoon in de kerker niet spreken, maar toen ze de koning vertelde dat ze vroeger rozen voor hem weefde mocht ze haar zoon even zien. De zoon was erg blij haar te zien, en vertelde haar dat hij ergens diep onder de grond een brug had gevonden naar een toverwereld. Hij vertelde haar dat hij nooit ver kon komen, want in een veld van toverbloemen viel hij telkens in slaap. Maar eens kwam hij daar een lichtende roze gestalte tegen die tot hem sprak dat als hij zijn moeder zou meenemen, dan zou de gestalte hem wel door het veld heen kunnen

brenghen. En zo gebeurde het. Het rozenweefsterje ging met haar zoon mee, en bij het veld van toverbloemen aangekomen bracht de gestalte hen erdoorheen. 'Vlug,' zei de gestalte, 'spring in de rivier van spinnendraad.' Het rozenweefstertje en haar zoon deden wat hen gezegd werd.

13. In de dieptes van de rivier ging alles over in rozendraad, en plotseling zwom er ook een andere vrouw naast hen. 'Kom,' zei de vrouw, 'in de dieptes is een plaats waar al jullie geldstukken terecht zijn gekomen die jullie vroeger in de rivier moesten werpen.' En ze kwamen tot een kelder diep in de rivier, waar alles vollag met schatten. Hier vond het rozenweefstertje ook haar andere zonen terug, en ze leefden in rijkdom voor de rest van hun leven.

De Nieuwe Handelingen

1.

De Profetische Zalving

1. En ik zal u het vuur van het tweede vertrouwen geven, opdat uw hart zich aan de Heere hecht. 2. Want er is geen geloof zonder vertrouwen. Maar zalig zijn zij die twijfelen, want zij zullen de Heere zien. En de Heere moest het volk leren dat zijn kinderen door veel twijfel heen zouden moeten gaan om hun zielen te vormen. 3. De Heere weet wat Hij doet. Al wat Hij doet is verricht door engelen. Zijn hand is op u.

4. En ik zag een deur in de hemel opengaan, en het tweede vertrouwen maakte het juk zacht en zoet. En hen die het vertrouwen ontvingen werden diep genezen in hun ziel.

5. En de Heere gaf een tweede hoop, omdat de eerste hoop hongerig maakte. En de heere sprak : Zalig hen die het tweede hebben bereikt. 6. En de tweede hoop maakte de muren van de tweede geest dik. En de Heere gaf de profeten voor zijn aangezicht dubbel gehoor, en hun oren begonnen te suizen, en zij hoorden de wateren van de tweede hemel en de hemelen. 7. En hun tweede geest brak open en werd ruim, en de stem des Heeren vulde de tempel. En zij kregen een nieuwe wapenrusting en hun wandel werd trager en stijver. En zij richtten hun ogen omhoog. 8. En zij konden geesten en krachten breken door hun dubbel gehoor, en zij spraken met de engelen van het tweede. 9. En een zware profetische zalving begon door hun lijven te stromen, en zij voelden zich alsof zij hun evenwicht verloren. En zij begonnen een nieuw evenwicht in de Heere te vinden, en waren enige tijd ziek.

10. En zij die het dubbele gehoor ontvangen zullen enige tijd gekweld worden door angsten, maar zij zullen een vaste en eeuwige rots vinden onder hun voeten. 11. En alleen zij zullen de gave van het tweede oordeel

kunnen dragen, en de Heere zal hun tweede geest splijten. 12. Ja, want alleen hen die gebroken zijn van tweede geest zullen de wateren des hemels zien stromen, en zij zullen voortkomen vanuit het tweede Getsemaneh. 13. Zij dragen het lijden van hun Heer diep in hun zielen, en zij kennen de honing en de dauw van Zijn baard.

14. En in de laatste dagen zal de Heere de cobra bezweren, en Hij zal hun een nieuw lichaam geven. En de Heer gooide de tweede geest als een kruik op de grond, en deze spatte kapot, terwijl de cobra's des hemels voortkwamen. 15. En zij droegen de zegels om de oude tijden te verzegelen. Zoek dan ernstig naar het dubbel gehoor, want het zal uw ziel behouden. 16. Zalig hen wiens geesten gebonden zijn in Hem. En zij zijn gebonden in dubbele koorden, opdat zij stand zullen houden op de heilige bergen, en niet uit Zijn tempelen worden verdreven. 17. Want de Heere toorn in Zijn vurige wagens, en Zijn toorn ontbrandt snel. Kus dan de cobra, opdat Hij u niet verdelgd in Zijn Toorn. Gij zijt genaderd tot het blauwe vuur van een haai. 18. En de tweede Eminus zal zijn zonder medelijden, daar zijn kracht en de wet de zonde genadeloos dient te straffen.

2.

Het Tweede Geweten

1. En de Heere gaf dubbel gevoel aan de allerheiligsten, en zij hadden een zuivere onderscheiding. Ja, het Woord had hun verbroken als een roofdier tot hen uitgezonden, en zij dronken van de zoete wijn des Heeren, de tweede wijn. 2. En de Heere maakte hen groot op de aarde, want zij hadden macht over de roofdieren der mensen. 3. En zij namen de plaatsen der koningen in, want zij hadden de adem van de cobra. 4. En zij konden uit hun lichaam treden om grote werken te verrichten, en zij konden de hemelen scheuren. 5. En zij werden niet meer aangeklaagd door het eerste geweten, want deze was vergaan. Zij hadden nu een tweede geweten, en zij werden behoedt door de Geesten Gods en de tweede engelen. 6. En de cobra ging voor hen uit, en zij droegen schalen tot het allerheiligste. 7. Ja, zij hadden tot taak het allerheiligste te reinigen, en zij hadden zware spiersamentrekkingen, daar zij de dubbele geest diep in hun binnenste droegen. 8. En zij waren apart gezet om allerheiligste verrichtingen te doen, en om het dubbele altaar te heiligen. En zij werden genezen door heftige spiersamentrekkingen, want zij hadden voor lange tijd grote verdrukkingen geleden. En zij waren als de roofdieren des hemels.

3.

kaprunnen

1. Gij dan hebt het lijden tot u getrokken, voor het aangezicht des Heeren. Gij draagt niet boven vermogen. De Heere heeft ook zoetheid bij het lijden gegeven. 2. Komt dan tot de hollen van het kruis, waar de kikker

van het kruis speelt. 3. Komt dan tot de vogelen der doornenkroon en tot het konijnenhol, waar konijnen koning zijn. Zij zijn dan koningen van het kruis, kaarten van een nieuwe regen. Zij zijn tot onder het roze gedaald. 4. De bakkerij van het kruis, waar ratten het koren malen tot meel, waar muizen spelen. Het zijn bakkermans gezichten tussen jou en mij, verleden tijden komen dan weer boven. 5. Zo kunnen wij dromen, over de dieren van het kruis. 6. Alleen zij door scherpe doornen doorstoken, worden door het zachte genomen, dalende tot onder het roze. 7. En zij van de zesde dermensie, zij weten allen, wanneer de blaad'ren vallen. Zij kennen de tijden van het lijden, van het klapperen en slaan der deuren. 8. Zij zijn de koningen van de herfst, diep in zoete dromen, waar de hartstochten uit voortkomen. 9. Zij droegen haar tot de put en wierpen haar erin. En zij kwam tot de zesde dermensie. Waar de ovens staan en de zoete bakkers. 10. Het zijn bakkermans gezichten tussen jou en mij, tussen de poorten van het verleden. Kent dan de ovens en putten van het kruis, en weet zalig, al die de mystiek des Heeren kennen. 11. Kent dan alle holen en nesten. Gij dan hebt de doorn van ijs gevoeld. 12. Gij hebt dan gehoord van de slagerijen van het kruis, u leidende tot de zesde dermensie. 13. De voorwerpen des kruises zijn dan, de kaprunnen. Zo zijn er dan karbulijnen en kaprunnen, in de tijden des Heeren gezien. En ziet dan, de koning der kaprunnen is een muis. Zo zijn er zeven muizen van het kruis die over de tanden waken. 14. Ja, want zonder tanden zou het kruis niet bestaan. Gij dan moest de tand zien, anders zoudt gij Christus nooit leren kennen. 15. Komt dan tot de tanden van het kruis, zonder welken ze er niet zou zijn. 16. Ziet, het geheimenis der kaprunnen is dan in hun tanden.

4.

Het konijnenhuis

1. De geuren van het kruis, wanneer de spin het hart heeft bereikt, om daar te steken, en daar te breken, om het te maken tot een konijnenhuis. 2. Daar waar konijnen wonen, met de parfums van het kruis, vol met zoete dromen. Liefste, ik ben weer thuis. 3. Ze hebben me stijf gespoten, maar ik draag nu de bloemen van het kruis. Als een boom des velds ben ik nu, waar konijnen in wonen, waar raven op landen. 4. Ze hebben me stijf gestoken met angels, lief, maar 'k draag nu de honing van het kruis, naar jou toe stromende. 5. Laten we samen weer gaan spelen, de oorlog is voorbij. Je hebt kaprunnen in je haren, karbulijnen om je vingers, als de sieraden des hemels. 6. Op het reukofferaltaar, zoveel offers voor een reuk. 7. Ze hebben me gestoken, die bijen des hemels, en nu ben ik dan honing van het kruis, driemaal verbroken, driemaal op dezelfde plaats gestoken. 8. Ze schiepen daar een wond in een wond, als een waterig trauma, geen kracht meer om op te komen. 9. En de derde steek was dan om te doden, om mijn ogen te openen. Ze stak mij diep, de zoete spin, en nu stroomt geurige wijn. 10. Het gebak der eeuwen is niet meer te vertrouwen. Steek mij nu, voordat het te laat is. 11. Ziet het bloed is vlees geworden, waar winden tezamen komen, waar harten elkaar verstaan, zo diep gestoken. 12. Vlieg nu met mij mee, naar konijnen in reukwateren,

waar vissen zich verblijden, voor elk kruis is er een bloem. 13. Wacht dan wat het kruis zal worden, het is maar zaad van een boer op zijn akker. 14. Voor elk kruis is er een spin, wij hebben zoveel armen. 15. Ziet, de naald is dan een angel geworden, driemaal gestoken, driemaal verbroken, 't zijn insecten van het kruis. Zij kennen allen het konijnenhuis. 16. Zij stak het brood in mij, nu heb ik dan beleg, met radijs en karmozijnen, en het topaas is nu mijn heg. Zij mengde wijn door het meel, vreemde wijn, van een konijnenkasteel. 17. De koning zal het nu wel weten. Maar ik ben alles weer vergeten. Ik leef weer als de oude dag. Klagen over 't lijden, ik kan haar vlag niet zien. Ik ben de canons gevangene, een kruiscanon dat is wat ik kreeg. 18. Ga dan maar door met mij te bespotten, het maakt me allemaal niets meer uit. 19. De konijnenkoning is naar mij op zoek, en als hij mij vindt is je spel uit. Dan is je spel uit. 20. Loop nu maar rond, zeg maar dat ik gek ben geworden. Ik ben liever gek dan jouw slaaf. Ik heb teveel in jouw canon moeten werken, zonder loon zonder een baas. 21. Je liet me sterven in de kou, je maakte van mij een stuk papier, om te dienen in jouw vreemde boeken, en jij was vol van leedplezier. Van leedplezier. 22. Je dierencanon heeft het konijn afgeschoten, ik vond het daar diep in koude sloten. Je hebt me alles nu ontnomen. Zeg, wat wil je nu nog meer ?

5.

1. Kom nu maar bij me, mijn liefste, ik heb het allemaal gezien. Ze hebben je dan opgesloten in een canon. 2. Kom maar hier, mijn liefste. Kom maar bij me, gauw. Ze hebben je opgesloten in een canon, maar ik hield zoveel van jou. 3. Zeg, geloof me, liefste, je bent mijn adem. Je bent mijn heerlijkheid, waar de dag zoveel schreit, ik geef je alles, kom dan liefste. 4. Ik heb alles dan gezegd, je bent weer bij me. Ik breng je zachtjes naar je bed. Ga maar lekker slapen, en vergeet hen die ongeïnteresseerd gapen. Geloof me, liefste, ze krijgen over alles spijt. Ze hebben het konijn afgeschoten, aten zijn vrienden, en gingen elkaar te lijf. 5. Kom maar, lieve schat, ik breng je zachtjes naar je bad. Alles is nu goed, je bent niet meer verloren. Die hel die duurde niet altijd, 't was een leugen van een valse canon. 6. Nu is alles wat we moeten doen, een open canon op te stellen. Onze canon wel te verstaan, waar alle dieren in vrede leven. De konijnenkoning heeft het gedaan. 7. De konijnenkoning heeft het gezien. We hebben nu allen één taal. 8. Ze stak me diep in 't brood, ze vrat me kaal, maar ze gaf me één taal. Ze stak mijn vuurnood, ze ga mij alles, maar nu is ze dood. 9. Moeder, als ik u nog terug kon halen. Ik begrijp nu wat u deed. Ik heb uw liefde nu in alle dingen om mij heen gezien. Maar nu is het te laat. 10. 't Graf blijft dicht, u bent er niet meer. Ik regen al mijn tranen op u neer. Ik schrei nog steeds naar al die jaren. Ik miste u pas toen u weg was gegaan. 11. Waren dan mijn ogen gesloten, had ik dan geen liefde voor het kruis. U bent toch altijd goed voor me geweest.

6.

1. Lieve schat, ja jij hoort er ook bij. Je dacht dat ik je was vergeten. je bent nu vrij, de canon is doorstoken, maar kom niet te dichtbij. 2. De

beesten brullen, de konijnenkoning is boos. We moeten voorzichtig zijn, 't is beter te vluchten naar het bos. 3. Dat wat zij zien, dat hoeft er niet te zijn. Zij haten het konijn. 4. De beesten brullen, het konijn is boos. Zolang opgesloten in zo'n kleine doos. Nu, na al die jaren komt hij eruit, toe ren voor je leven, zolang het nog kan. 5. Hij zal op zoek gaan naar hen die hem verwondden, hij zal ze eten zoals zij hem eens vonden. Ze zijn geen goede ouders geweest, zij voerden hem aan het beest. 6. Dat wat je dier was had je kind moeten wezen. Maar ik praat slechts tegen een boom. Toe, vlucht, joh, het konijn is nu aan 't dromen, en als hij opstaat is alles te laat. 7. De beesten brullen, het konijn is boos, bozer dan de nacht, zo lang opgesloten in jouw handen. Toe vlucht, anders zullen zij gaan branden. Hij wil al die jaren terug, zal zijn kooi bouwen, en vullen met hen die hem haten. Toe ren, ik kan het niet anders zeggen, anders ben je er geweest. 8. Maar voor allen die het konijn zo lief hebben, hij zal je bereiden zoete rust, het vlees laten eten van al die hem haten, nee, sparen zal hij ze niet. 9. Nu dan, alle wolven des hemels, het konijn heeft voor u een maaltijd bereid, met wijn en zoete zorgen, zacht verdriet na al die jaren van diepe pijn. 10. Uw wonden zullen zachter worden, uw klederen zullen gescheurd zijn, en dan zal hij ze opnieuw naaien, in een nieuwe stijl. 11. Weet dan schat, dit is de laatste keer, dat ik tot je spreek, ze zullen me nu vermoorden. Toe bezoek mijn graf, daar waar de rozen bloeien. Een dag zien we elkaar weer. 12. Treur niet, treur liever om hen. Ween om hen die lachen. Ik ben weer veilig in de dood, hier kwam ik vandaan en ga ik weer naar toe, daar waar het brood belegd is. 13. Waar de raven neerstrijken. Waar de konijnenkoning zijn toevlucht heeft.

7.

1. Kom niet te dichtbij. Ze hebben hem afgevoerd, een konijn achter glas. 2. De jaren zijn verstreken, ik denk nog vaak aan het verleden. We moeten al die graven volgen, al die putten door de geschiedenis heen, waar al onze vrienden zijn gestorven. 3. Toe, je moet er doorheen. Anders zul je eens de dood roepen, maar zij zullen zich van je afkeren. 4. De canon van het leven, heeft de dood afgezworen. Achter spinnenwebben kwamen zij, die ons eens beminden. 5. Spreekt tot de dood, niet in het vlees, maar door de geest. Spreekt tot hen die stierven, zij zijn er nog steeds. Maar spreekt niet tot hen in de tweede dood. 6. Spreekt tot uw geliefden, laat de morgenstond hen raken. Zij zijn er nog steeds, zij waken, maar sommigen slapen. 7. Doet uw levenscanons weg, uit de ogen van God, en laat al die het weten, zich opmaken om de berg des doods te bestijgen, 't is alleen een doorgang tot een and're dermensie. 8. Roept de doden dan niet in uw vlees, maar komt tot hen in de geest, zoals de Christus eens deed. 9. Legt dan al uw christuscanons en diercanons af, want zij zijn een gruwel in Gods ogen. Toe, luistert naar zijn stem. Het hek is nu open, toe, opent de kooi, en laat de vogel weer vliegen. Eet geen vlees, opdat zij uw vlees en ziel niet zullen eten. 10. Weest heilig, wanneer gij komt tot de doden, en spreekt dan niet tot hen van de derde dood. 11. Weest heilig, wanneer gij voor zijn aangezicht verschijnt, op de emelis shatau, beleef het mee met hem, en komt tot de matadok, waar de raven neerstrijken. 12. Spreekt niet tot hen in de vierde dood, ziet, zij

rusten. 13. Laat de doden dan slapen, en geeft hen rust, maar spreek met hen die met u willen praten. 14. Zij zijn er voor u, en u bent er voor hen. Komt tot hen in de kooien, en veracht hen niet, opdat zij ook tot uw kooi komen. 15. De konijnenkoning is daar geweest, stak het brood drie malen, nu stroomt er driemaal honing van het kruis. 16. Volg hem, veracht het verhaal niet meer, zodat u niet meer in uw canon verblijve. 17. Want alle canon leidt tot de dood, maar zalig zij hen die een open canon hebben, en dubbel zalig hen die hun canon in de Heere hebben.

8.

De muizenkoning

1. Gij eet dan honing van de dood, nadat gij driemaal bent gestoken. Neem hen mee tot de velden, en maak hen wijs. Schiet de konijnen niet meer af, en haalt hen uit hun kooien. Geef hen goede beschutting, want zij zijn des Heeren. 2. Oh, als ik je nog terug zou kunnen halen. Je bent er niet meer, in de dood vindt ik je veer. Liefste van mij, je bent niet verloren. Misschien ben ik het wel, wie zit er in een kooi. 3. Is de dood een kooi of juist het leven. De dood is maar een brug, een open deur. 4. Of gaan wij van kooi tot kooi, en wie draagt dan de sleutel ? 5. De konijnenkoning kwam hier. Hij was hier. Hij heeft wat dingen gedaan, en is nu gestorven. Ze hebben hem afgeschoten. Nu is er een nieuwe koning daar. 6. Zij die de muis volgen, weten dat hij daar zit. Maar er zijn ook muizen des hemels, en zij houden van de konijnenkoning. Zij bezoeken hem driemaal in de dood, en dan is het einde gekomen. 7. Driemaal steken zij, in de aarde, en dan zijn alle kooien open, nieuwe kooien, nieuwe sleutels, nieuwe dromen, nieuwe vrijheid, nieuwe angst, en een nieuwe konijnenkoning, met een muizenverstand. 8. Hij heeft een muizenkroon, die andere knelde, die andere maakte hem vroom. Tijd voor een nieuwe religie, de banden der tradities knelden, opgesteld door zotten, met hun harems zopen zij in hun grotten. 9. 't Is nu mooi geweest, 't is nu allemaal afgelopen. De muizenkoning is hier geweest, om de nieuwe kroon te leggen, op het hoofd van hem die droeg, de doornenkroon. 10. Ja, Christus heeft het wel geweten, al die mooie muziek, zakkende in de zeep, tot hij het onder het roze herschiep. Zij zou nog wel graag met hem willen wandelen, om al die mooie stranden te zien. 11. De biggen zijn daar bloot en vuurrood, ze hebben de harem van Christus gezien. 12. Al die vrouwen die hem volgden, en Hij geeft vrouwen aan hen die Hem volgen. 13. Maar oh, verdraait deze woorden niet, in uw onreine breinen, want deze vrouwen zijn kaprunnen, de Geesten Gods die hij in de flessen schiep. 14. Christus komt, in 't blote van een nieuwe bedekking, haren in de zon, Hij draait alles om. 15. De kandelaren der lichaamsconons en liefdesconons zijn nu uitgeblazen. De muizenkoning was hier. Morgenvroeg zal hij sterven. Zij zullen hem niet aanvaarden. 16. Maar zij die hem zullen volgen, wacht veel geluk en vertier. Hoort dan, al gij dwazen, en verdraait de woorden Gods tot uw eigen verderf. 17. God sprak in dwaasheid tot de wijzen, maar gij hebt het niet verstaan.

9.

1. Gij muizenkoning, waar bent gij dan gebleven ? 'K had nog zoveel tot u te zeggen, nog zoveel te bespreken. 2. Oh muizenkoning, laat mij niet alleen, tussen hen die de Heere haten, tot Hem komen om Hem te verlaten. 3. Gij muizenkoning de lucht is zwart, de parels zijn gemolken. U komt tot allen in grote smart, viermaal gestoken. 4. Ik ben nu van steen, ik ben nu oud en wijs. Ik ben nu van steen, geklommen tot de oude paden. In putten viel ik, in vuren brandde ik, doormidden gesneden, gegeten door hen die tegen mij streden. 5. Viermaal stak u mij, maar nu bent u dood. 6. Ik wacht nu op het avondrood, om u op te wekken, u was mijn laatste hoop. 7. Hebben wij macht over de dood, als wij viermaal zijn gestoken, als bloed tot wijn wordt. Het bloed is vleesgeworden, het heeft onder ons gewoond, maar wij hebben het niet geweten, wij hadden alles vergeten, in de vierde dood. 8. Ik kom tot het morgenrood, om alles terug te draaien, maar ik kan de tijd niet draaien. 9. Ik wacht om een vijfde keer te worden gestoken. In al die ellende keer ik mij, we ontmoeten elkaar zij aan zij. 10. De konijnenkoning maakt weer woning. Na de muis komt hij weer aan het kruis. Dat heb je met twee hollen, die met elkaar vechten om de doornenkroon. 11. Dat heb je met zoveel vogels, die van strijdttonelen houden. 12. Zij spinnen daar en borduren daar, de nieuwe klederen van de konijnenkoning, eerst scheuren zij, dan naaien zij, en maken zij in hem woning. En zingen zij, al zijn woorden tot een kroning, maar de stilte is het meest zoete in zijn woning. 13. Heb je daar wel eens over nagedacht, ze wisselen elkaar af, de muis en de konijnenkoning. 14. Ze helpen elkaar, ook duwen zij elkaar, tot de laatste snik, hebben ze van elkaar vernomen.

10.

1. Zij heeft mij vijf keer gestoken, zij heeft mij vijf keer gebroken. 2. Alles deed pijn, maar van het kruis zingt zij, als van zoete dromen. 3. Wij weten niet welke dieren wij raken, wij weten niet welke snaren wij raken, hen die geslagen zijn door het kruis. 4. Wij weten niet welke reukflessen wij openen, na vijfmaal gestoken te zijn. Na de vijfde maal, alles is voorbij. 5. Na de vijfde maal, alles weer één taal, na de vijfde seconde, alles weer verbonden. Het leek wel duizend jaar, maar het was maar een seconde. 6. Als je zo diep gestoken bent, dan beleef je alles anders. 7. Ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgo - Golgo-tha, oh Heer, ik ben Golgo - Golgo-tha. 8. Ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgo - Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, oh Heer, oh Heer, ik ben Golgo - Golgo-tha. 9. Dwars door de liefde, stroomde het Ware Woord, scheidende de bergen en de dalen, en de stilte was zoeter dan het woord. 10. Dwars door de liefde, liep het rode koord. Alleen Rachab zou behouden worden, door de stilte zoeter dan het woord. 11. Op Golgotha verbleef zij, haar vrienden stonden in de rij, om afgeschoten te worden, maar zij, zij alleen, werd behouden. 12. Zij zijn dan de karmozijnen. Zij die de soep op dienen, deze bakkermans gezichten herken ik uit duizenden. 13. Als Pontius Pilatus nog zou leven, zou hij erbij komen staan om te kijken. 14. Brengt mij dan de vijfde

Pilatus, voor een karmozijn hielden zij hem. 15. Ik weet niet wat hij met mij heeft gedaan. Verscheurd op Golgotha, tezamen met mijn vrienden, waar alleen Rachab werd behouden. 16. Ik ben niet verliefd, het zijn alleen wat gezichten waar we doorheen moeten. 17. Ik ben niet verliefd, vergeet het niet. Zij zijn van de vierde dood. 18. Ik verbrak het kruis daar op de heuvel, nee, ik was niet verliefd. 19. Ik bracht het tot de karmozijn, zij die van Golgotha zijn. Zij staan er omheen en kijken maar, kijken maar. 20. De deur is kilometers ver, gebracht tot de karmozijnen, hen die van verre staan. 21. Zij dragen hoeden met punten, ik ben tot Golgotha gegaan. 21. Ik ben Golgotha, kraait de haan, maar ik slaap rustig verder. 22. Dit zijn bakkerman's gezichten. Komt dan allen tot mij, Golgotha, en wordt vrij. 23. Is dit maar een droom, of is het iemands zonde ? De vijfde Pilatus brachten zij tot mij 24. De morgen zal ik niet meer beleven, ik zal sterven in deze nacht. Wacht niet op mij, want ik zal niet wederkeren. Dit is de laatste keer dat ik tot je spreek. Met deze woorden moet je het doen, want daarna zullen ze het canoniseren. 25. Ik ben maar een konijn achter glas. Je kunt hier niet komen, het is mijn doodskist. 26. Dit wat ik hier heb gedaan, dat zullen ze canoniseren, en ze zullen mijn woorden stapsgewijs verdraaien, door hun boeken en hun predikingen. 27. Maar volg mij tot in de dood, en sterf met mij, dan zul je wat beleven. 28. Ook jou en je woorden zullen ze canoniseren. Waar kies je voor ? Je kunt ze niet koeioneren. 29. Sterf met mij, en daal af in deze put, dan zullen wij voor eeuwig met elkaar samen zijn. 30. Zij hebben ons voor altijd veroordeeld, alleen een roos gaven zij. 31. Nu staan wij dan stijf en opgezet in het glas, in hun canon. Hun spreekbuizen zijn wij. 32. Oh, zij die alles verdraaien, gij zult zelf verdraaid worden, en niemand zal met u rekenen, hen die op weg zijn naar de vierde dood. 33. Zij zijn daar alles vergeten, en uw naam die kennen ze niet.

11.

1. Hoeveel Golgotha's hebben wij dan nodig - hoeveel karmozijnen - om tot het huis des heeren te gaan ? Zou Hij dan voor hen strijden, die alles opzij hebben gedaan ? 2. Waar het konijn dan met de muis strijdt, ziet, zij zijn slechts karmozijnen. Alles vergetende, de vierde dood betreden. 3. De bakkermans gezichten, vreemde vlinders zijn zij. 4. Ziet hoe ik hier ren met pijnen onder mijn armen, zij willen er brood van bakken, die karmozijnen. Met hun brokaten staan zij daar. 5. En Spricht heeft daar het hoogste woord, met putten onder zijn klauwen. 6. Hoeveel karmozijnen draag jij op je rug ? En jij ? 7. Hoeveel konijnenholen op Golgotha, en hoeveel holen van slangen ? En waar leiden zij naartoe ? 8. Zij branden bakkers daar als kaarsen, hen met de meeste karmozijnen. 9. De bakker heeft het hoogste woord, de pausen staan daaronder. Zij hebben puntige hoeden. 10. Zelfs de vossen hebben holen op Golgotha. Ik ben er niet geweest. Zij dobbelden om zijn klederen. 11. Die dobbelsteen, dat is een ellendig ding geweest, een deur tot de karmozijnen. 12. Wie kan die deur dan breken ? Roodkap of het paradijs ? Ik zag hen daar wenen, want niemand kon het breken. Voor een lange tijd, stonden zij daar. 13. Achter die deur, daar woont een bakker, met zijn karmozijnen bakt hij brood. 14. Hij is de grote karmozijn, de bakker van Golgotha.

Spricht met het hoogste woord, de bakker spreekt zijn zegen. 15. In een konijnenhol werd hij groot, hij is daar altijd gebleven. 16. Nooit heeft iemand hem de weg gewezen. Nooit heeft iemand hem verstaan. 17. De bakker van Golgotha, wonende achter hoge deuren. Nooit heeft iemand hem begrepen. 18. Mijn tijd is op, ik moet gaan. Ik heb geen zin in discussies, geen zin om te blijven kijken, als de grote jongens gaan slaan. 19. Als je mij kennen wil, volg mij, ik heb de deur van de dobbelsteen opengebroken. Ik heb de bakker geschapen, ik ben de kleermaker, de grote brokaat. Ik ben de kruistocht, de weg tot Golgotha. 20. Ik heb mijn karmozijnen tot sieraad geregen. Ik ben de lijdensweg, met de sleutelen tot het bestaan.

12.

Onuitgenodigd

1. Ze staan ver weg, zij aan zij, vier op een plein. Vier flessen met nauwe halzen. Ik ben daar en ik ben hier. Ik mis een stukje van mezelf. 2. Ze staan ver weg, vier op een plein, puntmutsen als vier feeen, met bruisende wijn. Ik ken ze niet, ik heb ze nooit eerder gezien, maar die feeen kennen mijn hart, en zij zijn boos. 3. Ik heb hen nooit uitgenodigd voor mijn feesten, maar hoe kon ik ? Ik kende ze niet.

Onbereikbaar

4. Bereiken kan ik ze niet, boos zijn ze, en voelen zich verworpen. Als konijnen achter glas zijn zij, als de kikkerkoning. 5. In een rode streep kwamen zij, en in een rode streep zijn zij weer vertrokken. Zij staan daar op het hoge plein, om de weg tot de kathedraal te verblokken. 6. In een rode streep kwamen zij, deze konijnenkoningen. Een varkenskonink bracht ons honger, een koeienkonink verbood onze naam, in deze vreemde totempaal. 7. Zoveel dieren gestapeld op elkaar. Zij hebben van honing niet gesproken. Hun woorden jagen ons achterna.

Achter glas

8. Het is een vreemde slagerij, de hokken opgestapeld. Toe, bevrijdt me uit de slavernij. Wij wilden een koning, en het heeft geleid tot deze kroning. Het maakte in ons woning. Achter glas zijn zij, een glazen huis. 9. Ik ben hier en ik ben daar. Ik mis mezelf, kan het niet geloven, de konijnenkonink sprak mijn naam. De hysterie is zoet. Ik heb het mezelf aangedaan. Toon dan het kruis, die vreemde totempaal. Nooit hebben wij hen uitgenodigd. 10. Zij moesten blijven in hun koningswoningen, en onze hysteries waren als kastelen, als sirenes, verbiedende hun namen uit te spreken. kruisigt hem, die koning, dan kan hij koning zijn, vanuit de hemelen, achter glas. 11. Dan is hij ons niet tot last, en dan kunnen wij slapen. Slapen achter glas, als het sneeuw wit verlaten van haar dromen.

Dierengezichten

12. Het is een vreemde slagerij, de hokken opgestapeld. Een vreemde totempaal brachten zij mij, van anderen ver weg, van anderen verlaten. 13. Kom maar hier, zei ik, je mag mijn konijnenkoning wel zijn, als ik ook koning mag zijn. Ik werd een prins, en zag hun bruisende wijnen, als zacht licht verschijnen. 14. Niemand heeft me ooit verstaan, niemand heeft me ooit begrepen. Ziet, wij hebben dan niet jullie taal, wij praten in fragmenten. 15. Toe, puzzel maar, toe pieker maar, het is okay. Wij worden nooit geloofd, alles wat wij zeggen wordt omgedraaid. 16. Een kikkerkoning maakte in ons woning, alle konijnen achter glas, hij heeft hen reeds bezocht. 17. Zij konden hem niet verdragen, hij sprak een andere taal, als een vreemde totempaal. 18. Ik ben een vreemde totempaal, een vreemde lont, het hete van Spricht, een rode streep dat is mijn naam, een slang die de darmen verbindt aan de schoot, en de schoot aan de aars. 19. Ik ben een vreemde totempaal, zoveel dieregezichten achter een raam.

Onder een Roze Verbond

20. Ze staan ver weg, vier op een plein, vier flessen bruisende van wijn, van konijnenwijn, een kikkerkoning had ervoor gezongen, zijn tong reikt tot de morgen, brekende de kruik, brekende de zorgen, de schaamtes omhullende, van hen die de rode streep gedragen hebben. Zij worden niet geboren, zij leefden daar allang, als achter glas. 21. Ik ben een vreemde totempaal, toe bevrijdt mij uit de slavernij. Zij wilden een koning, het leidde hen tot deze kroning, zoveel jaren achter glas. Als het rode van Spricht, je hoeft je niet voor je tong te schamen. 22. Een koning was hij, als een rode lap was hij, deze rode streep. Onder de roze verbinding werd hij groot, als het hete van Spricht, het lont. Als zwavelstokjes zijn onze pijnen, strijkende worden wij verbrand. Onze haren branden alle kleuren, zeventvoudig gezuiverd zijn zij. 23. Ik ben een vreemde totempaal, een vreemde zwavelstok. Mijn kop staat in brand, een vreemd dier, met zoveel dieregezichten, achter glas. En de rook, uit vreemde konijnenpoten. Ik ben het meisje met de zwavelstokjes. Visioenen geven zij mij, ik ben de rode streep, onder een zacht roze verbinding, een zacht roze verbond, brand ik, als de lont. 24. Rapunzel is mijn naam. Toe, trek je omhoog aan mijn haar. Je zult mijn kop zien branden, en dan zal de toren en het glas in explosie gaan. Onder de Roze Verbinding drijft mijn Naam.

Strijk ons niet

26. Een kikkerkoning op een plein, een maan en een zon als koning, zij zoeken naar hen op de hoge woning. Kinderen hebben hen vaak gemeden, het zachte heeft hen niet gestreeld, te bang om de lont te zien aangaan, de lucifer gestreken. Strijk mij dan niet, onder de zacht brandende vruchten ben ik gegaan. Daar waar het koud is, en alles ver weg. Alles mocht eens ontploffen. 27. Strijk mij dan niet, op oorlog zit ik niet te wachten. Maar luister op een afstand. Mijn woorden kunnen je wel bereiken. Raak mij niet aan, want ik heb pijn. Een vreemde totempaal ben ik, met vreemde lonten, hoofd van een leger van zwavelstokken. Strijk

ons niet, toe, doe ons dat niet aan. Wij marcheren in de kou, bang voor het vuur dat ons zal verwoesten. Toe, raak ons niet aan, vreemde totempalen zijn wij. 28. Sterven zullen wij niet, maar wij zullen branden op die dag, waarop de flessen zich zullen openen. Toe, raak ons niet aan. Toe, strijk ons niet, want wij zullen worden gestreken, door iemand die zal weten hoe hij het moet doen. 29. Iemand die geleerd heeft hoe aan te raken, iemand die geleerd heeft het in liefde te doen. Dan zullen onze haren branden van zachte liefde, in alle kleuren, zevenmaal gezuiverd, met al die bleke lichten in de wind.

De Redding

30. Een koningszoon, een hartendief, één die onze taal kan spreken. Een rode tong, een mysterieus verhaal, wachtende om openbaar te worden. Uit een fles zal hij komen, tot een fles zal hij gaan, en de bruisende wijn zal stromen. Het brandt onder het groene, duizendmaal gezuiverd, Rapunzel is mijn naam. 31. Toe, raak mij niet aan. Ik ben bang, ik ben een rode streep. De lap zal de schaamte bedekken, de rode lap, terwijl hen onder de rode kap hebben gezongen, terwijl hen van de groene kap het hebben verstaan. Zij spreken onze taal, en laten de vruchten zacht branden.

13.

1. Feeen, engelen van God, in oude tijden, kunnen jullie mij vertellen, waar ik heen moet gaan met al die tranen. Alles is in vuur en vlam, alles is in vuur en vlam, fabels kunnen praten, dieren kunnen praten. Je hebt de duik gemaakt, vaarwel. Dieren kunnen haten, tijd om uit te praten. Totale macht in brand, waar de feeen zijn belandt, waar de feeen zijn belandt. Diepere ogenzalf, altijd gedragen, in vele lagen wild verstand. Feeen, engelen van God, verscheurde tranen hebben mij verlaten, om achterstallige schuld te verdraaien. Zij zijn gekleed in kant. Verscheur die feeen, verlaat hen niet, alles is verdriet, alles is verdriet. Worstel met hen, opdat hun woede je niet verbrande. Zolang opgesloten waren zij, in flessen des onheils. Toe, zeg je gebeden nu. Ik heb zelf met hen geworsteld, tot aan de dood toe.

2. Feeen, engelen van God, gevaartes in de onderlagen, uit op wraak, een schone wraak, liederen aaneengeregen. Feeen, maar laat je niet verblinden, zij zijn in alle staten, zij zijn engelen uit vervlogen jaren, te vaak uitgedoofd, bedroefd, en uit de boeken verbannen. Draag je gescheurde kleding nu, anders zullen zij komen om al die dromen van deze tijd te verbannen. Engelen des doods en armoe, toe bedroef de feeen niet, gij hebt een arme juist bespot, en een zieke uitgelachen. Als een zonde des doods is het. Feeen, de armoe van God, tot het oer gekomen, uit vreemde flessen gedronken. Feeen, de tranen van God, als zoet water uit de wonden, stromen zij. Feeen, het oude van God, maar zo jong dat niemand hen kan verstaan, steeds huilen zij.

3. In tijd zullen zij dan alles overnemen, al tijden hebben zij daarvoor gestreden. Wacht dan op hun apocalypse, een nieuwe openbaring, zo oud, een nieuw visioen, zo oud. Wacht dan op hun profetie, en hun wonderen en hun tekenen waarvan je nooit iets wilde weten. Ik heb alles gezien.

14.

De Driesprong

1. In het bos woonde eens een man en een vrouw die een dochtertje hadden. De man en de vrouw maakten vaak ruzie en vaak kon het meisje er niet van slapen. Op een nacht vluchtte ze weg, omdat het lawaai haar erg bang maakte. Lang zwierf ze door het bos, totdat ze uiteindelijk was verdwaald en niet meer wist waar ze was. Uitgeput leunde ze tegen een boom aan, maar viel toen in een gat. Ze viel erg diep, en raakte door de val bewusteloos.

2. Toen ze weer wakker werd zag ze allemaal konijntjes om haar heen, maar toen ze zich bewoog vluchtten alle konijntjes van haar weg. Langzaam stond het meisje op, en vroeg zich af waar ze terecht was gekomen. Ze zag hier allemaal kleine huisjes met lichtjes en hele hoge bomen. Zo hoog had ze de bomen nog nooit gezien. Toen ze in de lucht keek zag ze alleen duisternis, en enkele stralende sterretjes. Plotseling zag ze één van die sterretjes vallen, en wat verderop tussen de bomen was even later een stralend licht. Voorzichtig liep het meisje op het licht af.

3. Maar naarmate ze dichterbij kwam werd alles weer donker. Hier waren geen kleine huisjes met lichtjes, en al gauw durfde ze niet verder. Ze wilde zich omdraaien, maar ook achter haar was het ineens heel donker.

3. 'Hallo !' riep het meisje. 'Is daar iemand ?'

4. Maar niets en niemand antwoordde. Het meisje was erg moe, en even later viel ze op de grond en kwam in een diepe slaap. Zo moe was ze nog nooit geweest. Even later kreeg ze dromerig om haar heen. Ze zag wat lichtjes om haar heen, met hele kleine spulletjes. Kleine stoeltjes, kleine stofzuigertjes, kleine laarsjes, en nog wat andere spulletjes. Ook zag ze hele kleine piepkleine kaarsjes. 'Waar ben ik ?' vroeg ze. Langzaam stond het meisje op, en keek omhoog waar alles donker was. Wel zag ze in het donker wat wijde schilderijen hangen. Snel kwam ze erachter dat ze in een soort zaal was. Op een hoge troon in het duister zat een konijn. Het konijn zei niks, en het meisje stapte dichterbij, en toen was alles weer weg, en alles was weer pikkedonker.

5. 'Ik weet dat jullie er zijn !' riep het meisje. Maar niets en niemand antwoordde. 'Ik wil niet moeilijk doen,' zei het meisje, 'maar zo ontvang je geen gasten.'

6. 'Gasten, gasten ?' zei een stem. 'Je komt hier zomaar ongevraagd binnenvallen, en je noemt jezelf gast. Ik noem je een indringer.'
7. Het meisje keek naar beneden en zag een konijntje bij haar voet. Het konijntje schopte tegen haar been aan.
8. 'Zeg, laat dat,' zei het meisje, 'zo gedraag je je niet naar een dame.'
9. 'Nou, ik noem jou geen dame,' zei het konijntje, 'je hebt geen manieren. Je komt hier zomaar ongevraagd binnenvallen, en denkt dat je de koningin bent. Maar goed, ik zal je wel binnenlaten, en dan zul je eens een echte koningin meemaken.'
10. Het konijntje trok aan het jurkje van het meisje, en leidde het meisje naar een klein kamertje waar een konijntje op een troon zat.
11. 'We hebben indringers, koningin,' zei het konijntje.
12. 'Ik weet het, Arend,' zei de konijnenkoningin, 'laat haar hier maar blijven.' Toen vertrok het konijntje.
13. De konijnenkoningin keek het meisje diep aan. 'Dus ... jij komt van de grote mensenwereld,' zei de koningin.
14. 'Eh, ja, majesteit,' zei het meisje, 'maar ik ben zelf nog klein.'
15. 'Oh, maar jij wordt vast ook zo groot,' zei de koningin. 'Maar voor het zover is mag je hier wel blijven. Hier achter mij is een deur, en als je daar doorheen gaat, dan Nu ja, dat zul je zelf wel zien. Je moet gewoon het pad volgen.'
16. Het meisje bedankte de koningin, en ging door de deur, en kwam op een pad terecht. Hele kleine vogeltjes zaten in de struikjes aan de zijkanten van het pad. Het pad straalde en glom door een geheimzinnig licht. Het meisje begon haar reis. Na een tijdje kwam ze op een open plek waar konijntjes wat spelletjes aan het doen waren. Een paar konijntjes waren aan het hinkelen. Achter de konijntjes waren drie paden.
17. 'Waar moet ik nu naartoe ?' vroeg het meisje.
18. 'Waar kom je dan vandaan ?' vroegen de konijntjes.
19. Van de koningin, zei het meisje.
20. 'Van de koningin ?' vroegen de konijntjes, 'heeft ze dan zelf niet gezegd waar je naartoe moest gaan.'
21. Het meisje schudde haar hoofd. 'Ze zei alleen maar dat ik het pad moest volgen.'

22. 'Ik zou het eerste pad maar niet kiezen,' zei een konijntje, 'want dan kom je bij een heks terecht. Het tweede pad leidt tot het witte kasteel, en het derde pad dat weet niemand. Iedereen valt daar in slaap.'

23. 'Nou,' zei het meisje, 'ik heb lang genoeg geslapen. Ik kies voor het tweede pad.' En zo ging het meisje op weg naar het witte kasteel.

24. Het witte kasteel stond vol met levende pionnen. 'Ik heb jou hier nog nooit gezien,' zei een zwarte pion. 'Ik jou ook niet,' zei het meisje.

25. 'Waar kom je vandaan?' vroeg een rode pion.

26. 'De koningin heeft me gestuurd,' zei het meisje.

27. 'De koningin?' vroegen alle pionnen verwonderd.

28. 'Spring maar op m'n rug,' zei een groene pion. Toen het meisje op de groene pion klom begon de pion te steigeren, en rende toen een trap op van het kasteel, en kwam op een balkon terecht, en rende toen door naar een volgende trap. De groene pion bracht het meisje helemaal tot aan een toren. 'Kijk eens naar buiten,' riep de pion, 'zo kun je het hele land zien.'

29. 'Welk land?' vroeg het meisje. Door het raam zag ze allemaal grasvelden die er als speelborden uitzagen. Het waren wonderlijke tuinen. 'Zo je ziet het, hè,' zei de pion. 'We hebben nog veel te doen.'

30. 'Ja, maar de koningin vertelde me dat ik het pad moest volgen,' zei het meisje.

31. 'Het pad?' vroeg de groene pion. 'Oh, wat stom van me, ik had het kunnen weten.'

32. Toen huppelde de groene pion met het meisje op zijn rug weer helemaal naar beneden, en ging toen via de keuken de achtertuin in. 'Zie je, daar in de verte,' zei de groene pion terwijl hij op wat struikjes achter een groot grasveld wees, 'daar gaat het pad verder. Een goede reis.'

33. En toen zette het meisje haar reis voort, nadat ze van de pion afscheid had genomen. Tussen de struikjes achter het grasveld ging het pad verder. Het pad straalde en glom weer als door een geheimzinnig licht. Maar na een tijdje wandelen kwam het meisje weer bij de konijntjes die spelletjes aan het spelen waren. 'Hier ben ik al geweest,' zei het meisje.

34. 'Dan moet je gewoon een ander pad nemen,' zei één van de konijntjes.

35. 'Maar welk pad?' vroeg het meisje.

36. 'Nou, het eerste of het derde pad,' zei het konijntje.

37. 'Ja maar dan kom ik bij de heks, of val ik in slaap,' zei het meisje.

38. 'Ik kan het ook niet helpen, kies maar,' zei het konijntje.
39. 'Nou, dan kies ik voor het derde pad, want ik begin toch al een beetje moe te worden,' zei het meisje.
40. Langs het derde pad stonden allemaal toverbloemen, en al snel begon het meisje zo moe te worden dat ze niet meer kon blijven staan, en al gauw viel ze in een diepe slaap.
41. 'Ehm, mijn naam is de spin,' zei een dromerige, geheimzinnige stem, 'weet je dat ik altijd win?'
42. 'Nee, dat weet ik niet,' zei het meisje dromerig.
43. 'Nou, dan weet je het nu,' zei de stem weer.
44. Waar ben ik? vroeg het meisje.
45. Toen ze haar ogen opende zag ze bloemen, zoveel bloemen. Overal waren bloemen, en zoveel wonderbaarlijke geuren, zo betoverend.
46. 'Ik zei toch dat ik altijd win,' zei de stem slaperig, 'ik heb je betoverd.'
47. 'Ja maar daar heb ik eigenlijk geen tijd voor,' zei het meisje, 'de koningin heeft me gezegd dat ik het pad moet volgen.'
48. 'De koningin?' zei de stem. 'Dat verandert de zaak, kom maar mee.' En ineens stond het meisje klaarwakker tussen de bloemen. In de verte zag ze een rivier, terwijl beneden bij haar voet een klein spinnetje stond. 'Als de koningin je gestuurd heeft, dan is het in orde,' zei het spinnetje, 'dan hoeven we geen spelletjes te doen.' Toen liep het spinnetje voor haar uit naar de rivier. Over de rivier was een brug waaronder allerlei bootjes met lampjes doorgingen. Het waren kleine bootjes.
49. 'Daar in de verte woont een heks,' zei het spinnetje.
50. 'Oh maar ik dacht dat de heks op het eerste pad woonde,' zei het meisje. Na een tijdje komen ze in de keuken van een groot kasteel aan. Een dienstknecht loopt op het meisje af. 'Hallo, ik ben Andrew,' zegt de bediende. 'Ik verwachtte je al. Laat me je het kasteel rondleiden.'
51. 'Hoe weet u dat ik zou komen,' vroeg het meisje, en het meisje vroeg zich ook af waar het spinnetje ineens was gebleven. 'Het spinnetje zei dat hier een heks woonde,' zei het meisje.
52. 'Ah, je moet niet alles en iedereen geloven,' zei Andrew. 'Hier woont de konijnenkoningin.'
53. 'Maar daar kom ik net vandaan,' zei het meisje, 'en ze heeft me gezegd het pad te volgen.'

54. 'Oh kom dan maar mee,' zei Andrew, en leidde haar naar de achterkant van het kasteel. Hier ging het pad verder. Weer zag het meisje het spinnetje hier, maar het spinnetje was heel ver weg. 'Spinnetje?' riep het meisje. Maar het spinnetje hoorde haar niet. En het pad ging een andere richting op. Het meisje besloot om maar gewoon het pad te volgen.

55. Na een tijdje zag ze wat ijzeren bekertjes op de grond staan, en toen ze dichterbij kwam sprong er een konijntje tevoorschijn. 'Raad eens wat er in deze bekertjes zit?' vroeg het konijn. 'In eentje zit de zee, in de andere zit het bos, en als je van de derde drinkt, dan ben je de klos.'

56. Ja, maar ik wil daar helemaal niet van drinken,' zei het meisje. 'Laat me er langs.'

57. Kies er eentje uit, kies er eentje uit, en waar je dan ook terecht komt, je komt er altijd weer uit, zong het konijntje een paar keer. En word je dan de klos, dan kom je altijd wel weer los, en kom je tot de zee dan is het altijd okay.

58. Maar het meisje wilde er niets van horen, en stampte op de grond. 'Nu is het afgelopen met die gekheid. Ik moet er nu door, want de koningin' maar verder kon ze niet komen.

59. 'De koningin? De koningin?' zei het konijntje. En snel was het konijntje met zijn bekertjes verdwenen, en kon het meisje verder gaan. Na een tijdje kwam het meisje in de duinen, en niet lang daarna zag ze de prachtige oceaan waarin een diepe, felle zon scheen. Het meisje zag het pad helemaal doorlopen tot in de zee. 'Maar dat kan toch helemaal niet,' zei het meisje.

60. 'Jawel hoor,' zei een stem. Een donkere gestalte stond ineens naast het meisje. Het leek wel een beetje op een zwarte pion op een paard. 'Ik breng je er wel doorheen,' zei de pion.

61. 'Ja, maar hoe dan?' vroeg het meisje. Ineens haalde de gestalte een dobbelsteen onder het zadel vandaan. De gestalte gooide de dobbelsteen van de duin op het strand. Op het bovenvlak van de dobbelsteen stond een gestalte als een rode pion. De gestalte was gevleugeld, en stond al snel naast het meisje. 'Spring maar op mijn rug,' zei de rode gestalte. En toen het meisje op zijn rug zat steeg de gestalte op. De zwarte gestalte was weer verdwenen. De rode gestalte had een geweer met kogels als dobbelstenen, en als ze door vervelende vogels werden lastiggevallen schoot hij ze met het geweer neer. Na een tijdje kwamen ze op een heuvel aan waar het pad weer verder ging. De rode pion wees in de verte: 'Zie, daar, waar het glinstert, daar moet je zijn, daar woont de konijnenkoningin.'

62. 'Maar daar kom ik net vandaan,' zei het meisje. 'De koningin zei dat ik het pad moest volgen.'

63. 'Dat moet een vergissing zijn geweest,' zei de rode pion, en vertrok.

64. 'Wacht eens even,' riep het meisje. 'Je moet het me uitleggen. Ik begrijp het niet meer.' Maar de rode pion was al weg. Toen besloot ze het pad maar te volgen tot de glinsteringen in de verte, maar al snel begon het erg donker te worden en koud. 'Ik moet hier ergens iets vinden om te kunnen schuilen,' zei het meisje. Het begon ook steeds harder en harder te waaien.

65. 'Kom hier !' riep een stem, 'kom hier,' bijna gillend. De stem leek op het geluid wanneer haar ouders ruzie maakten. Een konijn op een woonboot riep naar een ander konijn. Het was een woonboot gewoon op de grond. Er was nergens water te bekennen, alleen wat druppels van een beginnende regen. 'Kom nu binnen !' riep de stem weer, 'wil je soms verdrinken ?' Het meisje zag een wat jonger konijntje stampvoetend naar binnen lopen, in de woonboot. Het andere konijn gaf hem een om z'n oren. Toen ging de deur dicht. Snel begon het natter te worden onder de voeten van het meisje, en werd ze door de wind bijna weggeblazen. Toen ze in de verte keek, kreeg ze de schrik van haar leven. Bulderend hoge golven kwamen op haar af, alsof de oceaan het land wilde opslokken. Zo snel als ze kon rende ze naar de woonboot, maar hoe hard ze ook op het deurtje bonste, niemand deed open.

66. Help me, help me dan toch ! riep het meisje. Het water was al tot haar knieën gekomen, en de razende golven kwamen steeds dichterbij, en groeiden steeds hoger. Al snel was het water tot haar heupen gekomen, en keek ze recht in een kilometers hoge golf die haar elk moment zou kunnen opslokken. Het meisje slaakte een gil. Een raampje naast het deurtje ging open, en een hand greep het meisje vliegensvlug naar binnen.

67. 'Dat was op het nippertje,' zei een konijntje. Het meisje zuchtte diep.

68. 'Dat gebeurt altijd als de koningin kwaad word,' zei het konijntje.

69. 'Waarom wordt ze dan kwaad,' vroeg het meisje.

70. 'Ze kan niet tegen haar verlies met spelletjes,' zei het konijntje.

71. 'Met wie doet ze dan spelletjes ?' vroeg het meisje.

72. 'Met een spin,' zei het konijntje.

73. 'Oh maar ik ken dat spinnetje,' zei het meisje. 'Ik ben dat spinnetje ook tegengekomen, en hij sprak dat hij altijd wint.'

74. 'Hoe weet je dat ?' vroeg het konijn ineens. 'Niemand weet dat, dus waarom zou jij dat weten ?'

75. 'Nou,' legde het meisje uit, 'er waren drie paden. Eerst kwam ik op het tweede pad waar het witte kasteel was, en daarna kwam ik op het derde pad waar iedereen in slaap viel. Hier ben ik hem tegengekomen.'

76. 'Maar dat kan niet,' zei het konijn, 'dat is absoluut onmogelijk. Niemand die op het derde pad komt ontwaakt weer. Zij die daar komen zullen voor eeuwig en altijd slapen.'

77. 'Oh maar ik zei tegen het spinnetje dat ik van de koningin had gehoord dat ik het pad moest volgen,' zei het meisje, 'en toen liet hij me erdoor.'

78. 'De koningin ?' vroeg het konijntje terwijl zijn gezicht groen en geel tegelijk werd. 'Mens allemachtig, heeft de koningin dat tegen jou gezegd ?'

79. Het meisje knikte. 'Oh maar dan zijn wij in heel groot gevaar,' zei het konijntje. 'Als de koningin dat gezegd heeft, dan is ze ergens op uit. Dan daagt ze je uit voor een duel.'

80. 'Een duel ?' vroeg het meisje.

81. 'Ja een duel, een gevecht,' zei het konijn, 'en dan moeten we snel zijn. We moeten direkt naar het kasteel, want daar zit ze op je te wachten voor het spel.'

82. Direct rende het konijn een andere kamer in, en startte de motor. Met volle kracht ging de boot richting het glinsterende kasteel in de verte. Na een tijdje voer het bootje naar binnen. Bij een grote paal diep in het kasteel was een kade waar ze konden uitstappen. Het konijn greep de hand van het meisje en rende samen met haar een grote stenen trap naast een muur op. 'Majesteit, majesteit,' riep het konijn, en toen hij de koningin op de trap tegenkwam, zei hij het wat rustiger : 'Majesteit, ik weet dat we wat laat zijn.'

83. 'Wat, laat ?' zei de koningin, 'helemaal niet laat. Veel te vroeg. Jullie zijn veel te vroeg hier.'

84. 'Maar waarom werd u dan zo boos ?' vroeg het konijn.

85. 'Ach, niks bijzonders,' zei de koningin, 'gewoon een ongelukje.'

86. 'Een ongelukje ?' vroeg het konijn.

87. Ja, zei de koningin, ik liet een pion vallen, en die vloog weg.

88. 'Misschien een rode pion ?' vroeg het konijn.

89. Ja, hoe weet jij dat nu weer, vroeg de koningin een beetje kattig.

90. Nou, ik zag een rode ster naar beneden vallen, maar later dacht ik : het zal wel weer een pion van de koningin zijn, zei het konijn.

91. Ja, lachte de koningin, jaha, dat heb je goed gezien, jongen, en nu vlug wegwezen, want het is nog lang geen tijd.

92. Toen rende het konijn weg. Nu stond het meisje oog in oog met de koningin.

93. En wie ben jij ? vroeg de koningin.

94. 'Eh, ik ben het meisje wat van u gewoon het pad moest volgen,' zei het meisje.

95. Oh ja ? kraste de koningin, nou heus, ik ken je niet.

96. Kijk dan eens beter. Kent u mij echt niet ? vroeg het meisje.

97. Toen deed de koningin een brilletje op, en kwam dichterbij. Eens even kijken, zei de koningin. Er zijn zoveel meisjes die het pad volgen, zei je ?

98. Het meisje knikte.

99. Wacht eens even, zei de koningin. Ben jij langs de drie paden gegaan ?

100. Alleen de tweede en de derde. Ik ben nog niet bij de heks op het eerste pad geweest, zei het meisje.

101. Wat sta je hier dan te staan ? bulderde de koningin. Terug jij !

102. En toen zette het meisje het op een rennen, want de koningin begon verschrikkelijk te bulderen. Het leek alsof haar ouders weer ruzie maakten, erger dan ooit tevoren, en het meisje begon heel hard te huilen.

103. Rennen ! brulde de koningin, ren voor je leven, want ik ontplof, en dan zul je de dobbelstenen zien rollen.

104. Het meisje was al snel omsingeld door een heel leger met dobbelstenen. Er kwam vuur uit hun monden, en de roden waren het ergste. Nog harder begon het meisje te huilen. Toe dan, konijn, help me dan ! riep het meisje hard. Maar het konijn was nergens te bekennen. In de verte zag ze de woonboot, maar die dreef telkens verderweg. Oh, was ik nu maar naar het eerste pad gegaan, zei het meisje. De dobbelstenen zagen er zo dreigend uit.

105. Wat zei je, krijste de koningin, nee, dat kan niet, zei je dat je het derde pad op ben gegaan ?

106. Ja, majesteit, zei het meisje.

107. Iedereen slaapt daar, en niemand staat ooit weer op, zei de koningin.

108. Ja, maar het spinnetje ... zei het meisje

109. Het spinnetje ? krijste de koningin Heeft het spinnetje je erdoor gelaten ? En toen werd de koningin nog kwaaiër.

110. Maar toen ik hem vertelde wat u gezegd had dat ik het pad moest volgen, toen liet hij me erdoor, zei het meisje.

111. Oh, zuchtte de koningin woest, ik kan dat spinnetje niet uitstaan ... Wat heeft hij nog meer gezegd ?

112. 'Dat hij altijd wint,' zei het meisje.

113. En toen werd de koningin wel zo razend dat ze niets meer met de dobbelstenen te maken wilde hebben. 'Uit mijn ogen !' krijste ze tegen de dobbelstenen. 'Niets wil ik nog met spelletjes te maken hebben.' Toen liep ze boos weg, het meisje alleen achterlatend.

114. Even later kwam ze weer terug. 'Zeg, waar kom je eigenlijk vandaan ?' vroeg ze aan het meisje. 'Toch niet uit de grote mensenwereld, hè ?'

115. Ja, zei het meisje, daar kom ik vandaan. Mijn vader en moeder maakten altijd ruzie, en ...

116. Je hoeft me niets meer te vertellen, zei de koningin, ik begrijp het al. Dan kom je dus van het eerste pad vandaan.

117. Nee, daar ben ik nog niet geweest, daar bij die heks, zei het meisje.

118. Kom maar mee, zei de koningin, dan laat ik het je zien.

119. In een hoge torenkamer aangekomen schonk de koningin thee voor het meisje in, en vroeg het meisje of ze het fijn vond in de grote mensenwereld.

120. Nee, zei het meisje, want niemand begrijpt me, en ze maken altijd ruzie.

121. 'En wat heb je eraan gedaan ?' vroeg de koningin.

122. Ik ben weggelopen, zei het meisje.

123. Dat is het beste wat je kon doen, zei de koningin, zo kon je de heks verslaan.

124. Ja maar ik ben nog helemaal geen heks tegengekomen, zei het meisje.

125. Als dat zo is, zei de koningin, dan zul je terugmoeten naar het eerste pad, en dan zul je het pad gewoon moeten volgen totdat je haar tegenbent gekomen. Of zullen we gewoon een spelletje doen ?

126. De paden heb ik gevolgd, zei het meisje. Laten we nu dan maar een spelletje doen.

127. En zo gebeurde het. Tot diep in de avond deed het meisje spelletjes met de koningin, en ze konden het zo goed met elkaar vinden dat de koningin niet meer boos werd als ze een spelletje verloor. Het meisje beleefde nog vele avonturen met de koningin, maar dat hoor je wel in een ander verhaal.

15.

De Slapende Prinses

1. Er was eens een indiaanse prinses die altijd sliep. In de nacht werd ze altijd heel even wakker om iets te drinken en te eten. Vaak was dat wat thee met vruchten, en daarna sliep ze weer. Soms slaapwandelde ze door de gangen van het kasteel waar ze woonde. Haar vader en moeder waren erg bedroefd, maar zo was de prinses altijd al geweest. Ze zouden wel eens met hun dochter willen spreken, al was het maar voor heel even.

2. Op een nacht was de prinses weer aan het slaapwandelen, en ze wandelde heel diep het bos in. Ze liep altijd op blote voeten met een nachtjapon of pyama. Plotseling stapte ze op een toverring, en werd direkt wakker. Ze was erg verbaasd en deed de ring om haar vinger. Heel lang keek ze ernaar, en ze bleef gewoon wakker. De prinses was erg blij, en rende terug naar het kasteel. Maar toen het ochtend werd en ze anderen tegenkwam vielen die direkt in slaap. De prinses dacht dat dat door de toverring kwam die ze droeg. En zo was de prinses erg eenzaam, en omdat ze niet nog meer van hen in slaap wilde zien tolleren, vertrok ze weer naar het bos. Na een tijdje lopen kwam ze aan bij een klein huisje waar kabouters leefden. Blij stapten de kabouters naar buiten, alsof ze haar al kenden. 'We dachten dat je nooit zou komen,' zei één van de kabouters. 'Ja,' zei een andere kabouter, 'en, zeg, wij hebben die toverring voor jouw gemaakt, van de zeldzaamste stenen. De stenen die jij op je ring draagt zijn de enigen van hun soort, dus wees er maar erg zuinig op, meisje. Je wil toch niet nog een keer zolang slapen ?' De prinses werd erg verlegen. Ze was blij dat de kabouters niet in slaap vielen.

3. En zo mocht de prinses bij de kabouters wonen, en zorgde goed voor hun huisje als de kabouters weg waren om in de mijnen te werken. Maar op een dag kwam er een man met maar één oog bij het huisje. Hij klopte op de deur, en de prinses deed een raampje open.

4. 'Zeg, meisje,' zei de man met maar één oog, 'wat heb jij een prachtige ring. Als je die aan mij geeft, dan geef ik je mijn paard daarvoor in ruil.'

5. 'Maar dan val ik weer in slaap,' zei de prinses.

6. Toen haalde de man ook een ring tevoorschijn. 'Als je deze draagt, dan blijf je niet alleen wakker, maar dan kun je ook vliegen en toveren.' Nu, dat leek de prinses wel wat, want dan zou ze ook wat aan de slapenden van haar land kunnen doen. De ruil was snel gedaan, maar ineens begon de man te lachen, rende weg, en de prinses viel als dood op de grond. Toen de kabouters terugkwamen waren ze erg verdrietig. En ze konden geen andere ring maken met dezelfde krachten, want zulke stenen konden ze nooit meer vinden. Maar ze hadden nog wel een toverfluit waarmee ze de prinses bij volle maan tot leven konden wekken om te dansen. Dan was het weer even feest, maar van hele korte duur. Op een dag toen ze thuishkwamen was ook de toverfluit gestolen. Toen besloten ze de prinses in een kist naar de mijnen te dragen tussen de edelstenen, zodat ze haar altijd bij zich hadden als ze aan het werk waren. En ze vonden dat de prinses hier veilig was. Als ze haar in het huisje zouden laten dan zouden ze veel te bang zijn dat de prinses ook op een dag gestolen zou zijn. Nee, dat zouden hun kabouterharten niet aankunnen. Het was een prachtig gezicht om de prinses zo te zien tussen de edelstenen. De dieren hier zouden wel de wacht over haar houden. Midden in de nacht toen de kabouters weer naar huis waren begonnen ineens enkele edelstenen te fonkelen, zo te fonkelen dat de prinses haar ogen opendeed. Ook haar ogen begonnen te fonkelen. Ze stond op en ging terug naar het kabouterhuisje. De kabouters waren erg verbaasd en blij. Snel gingen ze terug naar de mijnen om de fonkelende edelstenen op te halen.

7. Met de edelstenen versierden ze hun huisje, en voortaan viel een ieder die hen of de prinses kwaad wilden doen in slaap. En de kabouters zongen allemaal : 'Dus kom maar niet te dichtbij als je hier iets wil stelen, kom maar niet dichtbij als je kwaad wil doen, want sluiten zullen je ogen, en niemand zal ooit het licht nog aandoen.'

16.

De Negende Wens

1. Eens leefde er een hebzuchtige prins in een arm land. De prins was zo hebzuchtig dat hij een ander niets gunde, en alles voor zichzelf nam. Toen op een dag een meisje uit zijn rijk spoorloos verdwenen was ging hij alleen op zoektocht omdat haar ouders erg rijk waren en een hoge beloning zouden schenken aan degene die hun dochter zou terugvinden.

2. Op zijn reis door het woud kwam hij 's avonds laat bij een huisje aan. Toen hij op de deur klopte hoorde hij een krassende stem : 'Ik ben Spindraad. Wie is daar nog zo laat ?'

3. 'Ach, moedertje,' zei de prins. 'Ik zou zo graag even bij u willen kijken of daar ook een meisje van ons rijk is. Zij is spoorloos verdwenen.'

4. 'Ik heb zeven dochters,' zei de oude vrouw. 'Als u even wil kijken. Kom dan maar verder.' De prins stapte naar binnen, en kreeg wat te eten. Ook mocht hij van elke dochter een wens doen. Bij de eerste dochter zei hij : 'Ik zou graag willen dat het koninkrijk omgeven is door een haag met rode bloedbessen, giftig als de zon, om ervoor te zorgen dat niemand zomaar spoorloos kan verdwijnen.' Als tweede wens, bij de tweede dochter, wenste hij dat zijn koninkrijk vol zou zijn met goud, maar alle andere wensen waren hebberig, en hij vergat het spoorloos verdwenen meisje helemaal.

5. 'Omdat je in bijna al je wensen zo hebberig bent geweest,' zei de oude vrouw, 'zul je veranderen in een pad.' En direkt was de prins geen prins meer, maar een pad. In schaamte vertrok de pad. Al gauw kwam hij erachter dat hij ook niet terug kon naar zijn koninkrijk vanwege de dichte haag met giftige rode bloedbessen. Maar eens in een nacht zag hij een meisje baden in een bosmeertje. Hij zwom direkt naar haar toe, en vertelde haar wat er was gebeurd. Het bleek het spoorloos verdwenen meisje te zijn. Maar ze leek sprekend op één van de dochters van de oude vrouw.

6. 'Ik ben gevlucht,' zei het meisje, 'vanwege het harde werk dat ik in uw koninkrijk moest verrichten. Ik kwam bij de oude vrouw en werd als één van haar dochters. Zij liet mij zacht werk verrichten, en ik mocht wensen laten uitkomen.'

7. 'Maar waarom ben je daar dan niet gebleven ?' vroeg de pad.

8. 'Omdat de oude vrouw aan het einde van de wensen altijd haar eigen wens uitspreekt,' sprak het meisje. 'Sinds ik gevlucht ben, ben ik de enige die haar boze wensen ongedaan kan maken. Ik was altijd de achtste wens, en zij altijd de laatste, de negende.'

9. En zo deed de pad zijn wens bij het meisje om weer een prins te worden.

De Nieuwe Handelingen II

1.

De aanstelling van de tweede Mozes

1. En de Heer zat in de hemel met zijn pythons en de slangen des hemels. En de Heere sprak tot de tweede staf van Mozes, en sprak recht. En de Heere opende met deze staf de dodenrijken van de eerste drie utmiren, de tijden des heeren, en er was een grote oogst. 2. En de Heere bracht

het tweede kruis tot de tweede ark. En de Heere wilde dat zo de tweede geest van de mens zou zijn. En er kwam kracht vanuit het tweede kruis, en de Heere stelde zijn economie op. Gij die van de honger hebt gegeten, tezamen met de Heer, zal handel kunnen doen in de hemelen. En het tweede bloed des Heeren kwam vrij om in ruime aderen te stromen, en de pythons dienden Hem. 3. En de Heere zag dat het goed was, de hof die hij aan de mens had gegeven. En de Heere sprak aldus deze woorden : Laten tweede engelen en de cherubs van het tweede de hof bewaken en besproeien. En zij droegen een hemels zwaard van het tweede, een mystiek zwaard vol van geheimenissen. 4. En niemand kon de hof binnenkomen dan hen die de Heere had aangesteld. 5. En zij waren in het blauw terwijl heilige winden waaiden. 6. En warmte kwam over de hof en de Heere zegende die. 7. En de tweede Mozes kwam om zich voor te stellen bij de Heere. En toen hij voor het aangezicht des Heeren stond brulde de Heere als een leeuw. En de zalving viel op de tweede Mozes, een zalving groter dan het oude verbond. En de Heere stelde de tweede Mozes aan om te regeren over de gewesten van de tweede hel. En deze hel was zo verschrikkelijk dat engelen beefden en verschrikt raakten.

De roeping van de tweede Simson

8. En de Heere riep de tweede Simson tot Zich en gaf hem een purperen gewaad. Ook gaf de Heere hem een beker die vol was van de tweede toorn. En de Heere zond de tweede Simson als een arend tot de aarde om haar te oordelen. 9. En zijn engelen waren velen, en de slachtingen die ze op de aarde verrichtten waren groot. 10. En de engelen weenden om de krachten die loskwamen. 11. En toen sprak de Heere tot de tweede Simson : 'Ik geef u de macht over het tweede dodenrijk, en de machten der hel kunnen haar poorten niet verbreken.' En de macht van het tweede dodenrijk was groot, en in haar bevonden zich de tweede sjeool en de tweede hades, en gebeden konden haar werkingen niet verhinderen. 12. En de Heere sprak met luide stem : En dit verbond met de dood is groot als de dood van de tweede Christus. 13. En een tweede graf kwam opzetten als het geluid van bijenstormen zoemend tot de hemel en de duisternissen, en dit graf was groter dan de eerste. 14. En de Heere sprak : Ziet dan de vloek van honger, waar honing binnenin groeit bewaakt door de bijen des hemels. 15. En het was de Heere die de tweede Christus zond tot het kruis van honger, en na enkele dagen was er grote zaligheid. 16. En de Heere bracht de honing in een kruik tot de tweede ark en sprak : Zo wil ik dat de tweede geest zal zijn. 17. En de Heere brak het brood om het over de hoeken der aarde te verdelen, maar een engel des tweede satans stond ineens voor Hem. En de Heere sprak : Lang zijn de werkingen des geestes tegengehouden.

Het oordeel over de dansers

18. En de Heere sprak tot zijn engelen : Brengt nu de tweede David voor Mijn Aangezicht. En toen sprak de Heere : Zijn Lichaam zal mijn tempel wezen. 19. En hij zond de tweede David naar de aarde om zijn tempel te bouwen. En de Heere stelde hem aan om de heiligen te hoeden. 20. En zij

werden genoemd de tweede christenen. En hij zong psalmen tot de hemel, met het tweede woord in zijn hand. 21. En de dansers van het eerste verbond werden voor de Heere gehaald, en kregen een vervloeking op hun hoofd, omdat zij de cobra des Heeren tegengehouden hadden. En zij hadden vele boze geesten. 22. Zij hadden als heer over hen de tweede slang. En zij hadden vele heiligen tot onreinheden en gruwelijkheden geleid. 23. En de Heere sloeg hen, zeggende dat ze geen deel zouden hebben aan de tweede Christus, want hun zonden hadden zich opgehoopt tot de hemelen, en ze hadden vele kindkens geblokkeerd om in te gaan. 24. En er kwam vuur uit de mond en het aangezicht van de tweede David om hen te verteren, en hun volgelingen hielden zich schuil in het tweede sodom en het tweede babylon.

De Strijd om het lichaam van de Tweede Christus

25. En de engel Sarsia de tweede raakte in gevecht over het lichaam van de tweede Christus dat door de dansers en hun volgelingen was verkracht. En zij had tegenover zich staan de tweede satan, de tweede slang en hun zonen. En de tweede Metensia kwam haar ten hulp, en met de slangen des hemels brachten zij het lichaam tot het tweede graf. 26. En zijn discipelen weenden voor veertig dagen en nachten bij zijn graf, en hun tranen werden hem tot sieraden. En na deze veertig dagen stond hij op en weende. 27. En heilige vrouwen der aarde volgden hem, terwijl hij het tweede evangelie begon te verkondigen. 28. Ken dan de krachten van het tweede graf, en hebt dan deel aan zijn lichaam. 29. En het tweede avondmaal werd ingesteld tot zaliging van hen die weenden. 30. En de tweede Salomo verscheen aan Hem om hem schatten te brengen. En de Heere zag dat het goed was en gaf Zijn Zegen. 31. Laat dan de tweede farao uw lichamen niet tegenhouden in de ketel des Heeren, en doe dan een beroep op de heilige plagen om geheel vrij te komen van het zwaard der onderdrukking. 32. Laat dan uw lichamen u niet leiden tot onreinheden, maar vlucht tot de tweede geest waaruit een nieuw rein lichaam zal voortkomen, gemaakt om in de tempel te dienen van het tweede woord. 33. En de Heere bracht gezag tot de apostelen van de tweede gemeente, en het tweede woord begon te zingen in hun hoofden.

2.

Oude religies en het Grote Spanje

1. Gij dan zijt geen koopwaar, daar de Heer u heeft bevrijd uit de slavernij. Het hart der zonde klopt in het kopen en verkopen. Gij nu hebt heilige voorschriften ontvangen over de economie des Heeren

2. Gij weet ook dat de walvissen des hemels zullen komen om het grote spanje te veroordelen. Laat dit troost geven aan uw ziel, hen die in de verdrukking werken. De Heere heeft uw tranen gezien.

3. De Heere hecht Zich met Zijn Geest aan uw verstand om het te behoeden. De Heere wil graag dat gij de geheimenissen kent. De Heere

schiep de dieren en het geboomte om de verschillende delen van het lichaam aan te tonen. Gij die dan één dezer schepselen lastig valt, ziet toe dat uw lichaam uiteen valt.

4. De Heere laat niet met Zich spotten. Dit zijn de laatsten der dagen. Geeft daarom nauwgezet acht aan zijn woorden, opdat zij u niet verslinden.

5. Welaan gij spotters, en gij die aan uw ouders ongehoorzaam zijt, de Heere zal u drijven tot het Grote Spanje, tot de verzamelplaats der geesten, en daar zal de Heere u slaan.

6. Dit zijn de woorden van de tweede Luther, tot een tweede reformatie. Die reformatie zal zijn : het afbreken van de geestesmarkt, het onder het oordeel brengen van hen die vlees eten, en het brengen van het tweede Woord tot een Eeuwig Evangelie, zoals de profeet Johannes dit op Patmos zag.

7. Deze dagen zijn nu gekomen. Zij die niet wenen om de zonden zullen geen deel hebben aan het teken Gods dat de harten in de verdrukking zal behoeden. Zij die het teken der beesten dragen zijn reeds overgeleverd aan de wildernis der tijden.

8. Wij zullen de tempelen van Metensia openen, en die van de andere Geesten Gods en de tweede Geesten Gods. Gij dan zult de Heere kennen. Het tweede altaar zal hersteld worden, en er zullen geen onschuldigen geofferd mogen worden. De Heere zal een vloek leggen op de woorden van hen die dieren en mensenkinderen hebben geofferd.

9. Deze religies kwamen voort uit een duister tijdperk waar de tijden jong en verward waren, waar wildernissen kwamen tot de tempelen Gods, en waar bergen huisden.

3.

Geen aards altaar

1. De Heere heeft u tot hiertoe gebracht, en zal Zijn tempelen openen, zodat de winden van het tweede Woord over de aardbodem zullen waaien.

2. Gij dan die aan ketenen ligt, gij zijt vrij in uw binnenste. Gij dan die geen binnenste hebt, hoe te betreuren zijt gij.

3. Gij dan die de altaren van ijs bereikt hebben, offert uw aanverwanten en relaties, opdat gij in kunt gaan door de poorten van Zetdonia.

4. Laat er dan onderscheid wezen tussen de altaren des hemels, en laat het altaar zijn tot zuivering en overdracht.

5. De Heere dan zal zeven allerheiligste tijdperken inzetten om het altaar te herstellen, en de Heere zal uitroeien de altaren van de aarde.

6. De Christus moest sterven aan het hout, maar vervloekt is degene door wie het geschiedde. Zo heeft dan het aardse altaar priesters verbonden tot zonde tegen Christus, en daarom is dat verbond niet verre van de verwijdering.

7. Hecht u dan niet aan duistere schaduwen van een tempel die komen gaat. Zij bestonden om voorbij te gaan, en om hoofden omhoog te richten.

8. Rekent dan af met uw duister verleden en een duister voorgelacht.

4.

Aanvaarding van het Ijs

1. Gij hebt dan gehoord van verbrande heksen en martelaren om hun geloof of liefde voor de natuur. Weet dan dat ik hun littekenen in mijn lichaam en ziel draag. 2. Meent gij dan uw broeder te verketteren zonder de hand aan uzelf te slaan? Vervloekt zijt gij, oh verachtelijk mens. 3. Denkt dan niet dat God u niet zal aanklagen. 4. Degene dan die liefde heeft voor de natuur, heeft liefde voor God en heeft de ganse wet vervuld. 5. Noemt gij dan een heks een ieder die de natuur liefheeft? Zeer te bespotten zijt gij. 6. Het Woord Gods zal komen als ijs, om hun graven te openen. 7. Aanvaardt dan het ijs in uw leven.

5.

Over kinderlijkheid

1. De Tweede Paulus aan hen die in Spricht zijn en het tweede Spricht. Zalig zijt gij en gezegend in de Heere, broeders en zusters, gij die de dieren des hemels aanhangt. Gij hebt reeds hun merktekenen op uw ruggen. Ja, de Heere geeft hen u in uw slaap. Zalig hen met grote verzamelingen, zij die als een ark vol zijn van de dieren en beesten des hemels. 2. Raak het zalige aan, ja, het is voor u, allen die de Heere zoeken. 3. U hebt dan groot geluk opgeraapt, en de golven van Kabbernal zijn over u. Gij waart in de gouden bossen des Heeren en gij zag Zijn distels daar in het bittere land. Nu zijt gij dan vol van Glorie. 4. Gij allen weet dat spreken als zwemmen is in de bosrivieren des Heeren. 5. Gij zijt aangekomen in een vruchtbaar land. De heere is verrukt over uwen zachtmoedigheid, en gij hebt zeer zeker zijn hart vertroost en versterkt. 6. Ja, gij hebt Hem aangemoedigd als een ridder, gij die de rozenkoeken des Heeren eet en uitdeelt. 7. Grote sterkte zal tot u komen in de burcht van Kabbernal. En gij zult uzelf voelen als iemand die oude vrienden weervindt. 8. Komt dan tot de grotten des heeren en luistert naar zijn stem, Hij die Zijn engel Torio heeft gezonden. 9. En Hij zal nieuwe woorden bevestigen aan uw hart, en zij zullen zijn als tekenen en verademingen op de weg die gij begaat. 10. Zalig hen die genaderd zijn

tot Spricht en staan in de tempelpoorten des Heeren. 11. De heere heeft u tranen van genezing gebracht, ja, gij hebt benen van licht om elkaar te genezen. En deze lichten zijn zacht en waterig. 12. Zalig hen die tot de geheimenissen van Spricht zijn ingegaan. 13. De Heere toont hier zijn luister, de Heere toont hier zijn macht, geworteld in zijn gronden en gewrocht in zijn hemelen. 14. Zijn aangezicht geweven door zachte lijnen, komende van de weerspiegelingen van het tweede kruis, waarin gij allen zo diep met elkaar verbonden zijn tot tranens toe. 15. Mengt dan elkanders tranen en gij zult de tranen des Heeren zien, de zalige baden van genezing, waartoe zijn engel Torio telkens nederdaalt. 16. En gij drinkt van de traan, en gij kunt ademen. De Heere heeft u leven gegeven, om zachte dieren te bemerken. 17. Ja Hij mengde het licht met duisternis, en nu is het zacht voor uw ogen. 18. Het Woord des Heeren is sterk. 19. Welzalig hen die genaderd zijn tot Gods velden door Spricht, die Zijn troon daar hebben zien staan, de kroon van het Tweede Heil. 20. Streeft dan naar het Tweede Spricht, en houdt hen vast, allen die daar wonen. Gemeente Gods, zo diep levende in de wildernis, bij de adem Gods. 21. Tot hen die in de poorten staan : Nu vangen dan nieuwe dagen aan, zoveel wijn in tranen, Gods glimlach is zoet en recht. 22. Tot de kindkens zou Hij komen, hen die de kaarsjes hebben bewaard tot in de nachten. 23. Zij hebben een maagdelijk verstand, en hun gevoel is rein. Zij hebben ijs geschept uit de waterbronnen des Heeren. 24. De Heere doe Zijn Aangezicht over u lichten. Vrede en Genade zij u. Rust fijn.

6.

De wortelen des geestes

1. Gegroet hen in het tweede Korinthe. Wanneer dan het eerste Korinthe de verwijdering nadert, dan zal de Heere alleen Rachab redden. 2. Groet hen die in de verdrukking zijn. De Tweede Paulus en de tweede Sostenes, beiden apostelen en anfitaten van de tweede Christus om uw zielen te zaligen, aan allen die in het tweede Korinthe zijn. 3. Genade zij u en vrede van God onze Vader, en de Tweede Christus door Hem voor deze tijden gezonden. Laat u dan zaligen in Hem. 4. Zalig zij die gekomen zijn tot het tweede, groet dan ook uw broeders en zusters in het tweede, welke de Heere in Zijn Wijsheid door de Tweede Geest verbonden heeft. 5. Ziet dan toe dat gij het Tweede niet veracht, en bidt dan ook voor alle gemeentes in het tweede, want de eersten zijn niet verre van de verwijdering. 6. Zijn wij dan als honden die weer naar hun braaksel terugkeren ? Zeker niet. Gij zijt volwassen geworden in de Heere, en zo zijn dan de overleggingen van het eerste voorbijgegaan. 7. Weet dan dat de wildernissen des Heeren ordelijker zijn dan de orde der wereld. 8. Gij hebt dan gehoord van de tweede gaven en vruchten des Geestes. Gij hebt dan ook Eminusus leren liefhebben, de Naam des Geestes. 9. Leert dan alle namen kennen. 10. Ook hebt gij gehoord van de wortelen des Geestes en de schillen. Laat dan een ieder blijven in zijn eigen schil, door de Heere aangemeten en gewogen. 11. Ik dank God te allen tijde over u, daar gij de wortel van ijs hebt laten groeien, want zo zijt gij in elk opzicht rijk geworden in Hem. 12. Ook hebt gij uw wortel van stilte laten zuiveren,

waarover ik had gesproken toen ik bij u was dat hen die dat niet zouden doen onder het oordeel zouden komen. 13. Ook hebt gij geluisterd door de wortel van het lijden te heiligen.

Verstroosting en Dankzegging

14. Gij hebt de schillen der bedieningen rijkelijk over de gemeente gelegd, en daardoor zijt ge zalig. Ja, gij hebt waarlijk de zonen Gods van gereedschap voorzien, en uw huizen goed ingericht. 15. Daarom hoeve ook niemand onder u enig gebrek te lijden. En al zij daar gebreken, dan zullen wij dat door de Geest Gods aanvullen. 16. Gij hebt ons dan ontvangen als ware apostelen, nadat gij ons zeventvoudig getoetst hebt. Hierdoor rust de zegen Gods op u. 17. Gij hebt dan waarlijk de tempel Gods en het altaar van gerei voorzien, en de heiligen goed toegerust. Ook hierin dank ik de Heere om u. 18. De Heere zal uw gaven van vuur en ijs aansterken, daar u zijn wortelen draagt, en de schillen niet veracht hebt. 19. Ja, gij hebt uw zonen gebracht tot Spricht, en zij zijn waarlijk zonen des Heeren geworden. 20. Gij hebt uw dochters gebracht tot Zetdonia, en hen de klederen van het heil gegeven. 21. Gij zijt rein geweest op heilige bergen, en niet de Heere tot een vloek geworden. Gij hebt waarlijk troost gebracht aan het hart des heeren, door tienvoudig te wandelen en te handelen in Zijn Wet. 22. Ja, gij hebt de wetten van het Tweede om uw polsen gebonden, en gij hebt uw kinderen er zwaar mee getuchtigd. Zo hebt gij uw zielen behouden in de Toorn des Heeren. 23. Laat dan niemand u oordelen, want gij hebt in liefde gehandeld, oh vervolgde gemeente Gods. 24. De Heere heeft Zijn hand op u gelegd. Zalig zij hen die u zaligen, en vervloekt zij hen die u vervloeken. Ja, zij zullen aan het tienvoudige zwaard ten onder gaan, hen die u haten. 25. Want zij haten u omdat gij de geboden des Heeren bewaart in vrezen en beven. 26. Zij zullen in Spricht ten onder gaan, zij die om u gelachen hebben. Maar zalig zijn zij die met u geweest hebben. En zij zullen door Spricht tot behoudenis gerekend worden. En zij allen zijn onder de hoede van Zijn engel Torio.

7.

Het tweede ijs

1. Ja, de Heere zal u gaven schenken in de nacht, gij die zijn wortelen bemint. Gij dan kent de lusten des Heeren, en zijt daarmee begiftigd in uw binnenste. 2. Gij die dan de poorten van de tweede geest bent daargegaan : Gij hebt een eeuwig evangelie aanschouwd en gij zijt heilig. Uw beenderen zullen niet door de leeuwen verbroken worden. 3. Komt dan tot de kast des Heeren, en de Heere zal u nieuw gerei schenken om Zijn heiligen mee toe te rusten. 4. Ja, als de smid des Heeren heeft Hij u opgesteld, hen die zijn hart beminnen. 5. De Heere heeft u laten leven in tweede vreze, en ziet, gij zijt zalig geworden, dragende de lusten des Heeren. 6. Gij droeg dan voor lang het tweede geweten, en de Heere heeft het gezegend. 7. Nu dan, gij zijt rein, en gij behoort tot de heerlijkheden Gods. Behoort dan tot de jaguars des hemels. 8. Gij bent

dan meester geweest zonder pijlpunten, en gij hebt u afgezonderd gehouden. Ja, u bent geheiligd. Ja, u bent anders. Gij zijt vreemdelingen in de wereld geweest, maar gekend bij God. 9. Zoekt daarom troost bij elkaar en leert elkander over het ijs des Heeren en het tweede ijs. 10. Zo zult gij de wet vervullen. 11. Laat dan niemand u gering achten om uw onderlinge samenkomst, want de Heere is geduldig. 12. Wanneer gij dan samenkomt in ijs : Ziet dan, gij zijt dienaren van het Tweede. 13. Predikt dan het evangelie van het Tweede aan de ganse schepping, opdat gij ijs zult scheppen van de hemelen. Zo zult gij de grote verdrukkingen breken. 14. Driemaal zal de Heere u dan breken, en zalig hen die de verbrekingen als zaligheid achten. Gij bent dan niet ver van de Tweede Lusten des Heeren. 15. Gij dan hebt van Zijn doornenkroon een koningskroon gevlochten. Gij hebt dan van zijn spotkleed een koningskleed gemaakt. Ja, zalig hen die scheuren, want zij zullen scheppers en schenkers van wijn genoemd worden. 16. Gij dan drinkt de wijn des Heeren.

8.

De mystiek des Heeren

1. Gij dan die in het tweede Rome zijt, en de gemeente Gods aanhangt : De Heere leidde u tot de Emelis Shatau. Genade zij met u. 2. Ziet dan toe dat gij niet valle, gij die meent te staan, want de leeuwen Gods zijn velen, uitgezonden om de heiligen te testen. 3. Want velen zullen struikelen, opdat onder hen zuivering worde aangebracht. En dit is een groot geheimenis des Heeren. 4. Weest dan waarlijk als tweede Romeinen, want God roept u. 5. Hij heeft u de kanalen van Zijn Geest laten zien. 6. Laat uw hart dan niet teveel gericht zijn op dogmatiek en een wirwar van wijze woorden, maar richt uzelf op de mystiek des Heeren, en laat uw hart in het verborgene zijn. Dan zult gij uzelf rein houden in de Dag des oordeels. 7. Maar velen onder u zijn opgeblazen, en ik vrees dat ik me voor enkelen onder hen tevergeefs heb ingespannen. 8. Laat dan niemand onder u dwalen. Er is geen einde aan de Wijsheid des Heeren, maar Zijn Dwaze is veel sterker. 9. Oh, onverstandigen, wie heeft u toch zo betoverd dat gij meent zalig te worden door strakke registers en oeverloos onderwijs ? Gij dan hebt de Slaap des Heeren veracht, en hebt molenstenen op uw kinderen gelegd. 10. Maar toch zullen zij onder het juk zalig worden, daar zij het juk des heeren dragen. 11. Ziet dan toe, dat de Heere u niet verbrijzele tezamen met het juk. 12. Maakt dan uw zonen tot profeten des Heeren, en laat hen slapen. 13. Tuchtigt hen echter in de Heere, want de Heere haat een tuchteloos hart. 14. En wie dan meent goed onderwijs te hebben, laat u door de Heere onderwijzen. 15. Legt dan uw zware klederen af, en kom in naaktheid tot het verborgene des heeren, waar gij zuiver bedekt zult worden door Zijn wateren. 16. Zij die Zich niet verlustigen in het verborgene en de geheimenissen Gods zullen door het komende vuur ten onder gaan. Zij hadden geen ijs in hun lantaarns. 17. Onderhoudt dan uw ijs, opdat de Heere niet tot u kome met de ban. 18. Want snel ontbrandt zijn toorn tot hen die zich niet met het ijs inlaten. Het ijs is dan het jalouse van God. 19. En wie dan meent waarlijk

voedsel gegeten te hebben. Laat hem komen tot het altaar en het voedsel des Heeren eten. 20. Richt uw hutten dan in met de vreze des Heeren.

9.

Over Naaktheid en bedekking

1. Alles komt op zijn tijd. De Heere is goed. Laat uw wijsheid dan niet uw hart verbrijzelen, maar geeft acht op de tijden des Heeren. Leert zijn seizoenen kennen en veracht de balansen niet. 2. Anders zal de Heere tot u komen en zeggen dat gij Zijn Geest hebt gegeten. 3. Meet dan met goede maat, en weeg met zuivere gewichten, anders zal de Heere het gerei terughalen, en gij zult zijn als een naakte in volle stad. 4. Zalig hen die naakt in het verborgene zijn, want zij hebben de Geest des Heeren tot hun bedekking. 5. Gij hebt dan ook enkelen onder u die zeggen Jood te zijn, maar het niet zijn. Bekeert u dan van uw werken, en hangt de Heere aan. 6. Bromt en mokt dan niet tegen elkaar, over welke het oordeel des Heeren valt. Wie toorn, toorne in de Heere. 7. Veroordeelt elkander dan niet, maar verdraag elkanders zwakheden. Laat dan uw sterkte geen zwakheid zijn, maar hangt de Heere aan, die bepaalt wat zwakheid en sterkte is. 8. Want het zwakke des Heeren is sterkte. 9. Hebt dan een zuiver oog, anders zal de Heere het wegnemen. 10. Hen die hun oog zuiver hebben gehouden : De Heere zal u nog een oog schenken, en het planten als een parel des Heeren op uw voorhoofd. 11. Zalig hen dan die vol ogen zijn, want zij waken over uw ziel. 12. Aan allen die zich in het tweede Rome bevinden : Voedert de vogelen des hemels, want zij hebben u voedsel gebracht. 13. Geeft hen te eten die hongeren, want zij mochten eens hongeren om u. Door zo te doen zult gij uw zielen behouden. 14. De Heere haat hen die voor zichzelf eten. Heeft de Heere u geen voedsel gebracht om u tot de ander te zenden ? Verspilt uw voedsel dan niet aan de wereld, want dan zal de Heere u zeker met de ban slaan. 15. Ziet dan, de Rechter des hemels staat aan de deur en klopt.

10.

De engel Troy

1. Heilig, heilig is de Heere die de heiligen draagt, tot aan de zeeën van Metensia. Hij geeft haar het hare. Hij die troont op cherubs en van het tweede, waar seraphs tot Zijn ark zijn gegaan. 2. En geen tronen, geen machten, geen stemmen en geen liederen kunnen u scheiden van de Heere die Eeuwige is. 3. Hij troont op de Emelis Shatau, de tepel van genade, tot allen die Hem genade gaven. 4. Wie Zijn Geest heeft gedooft mag niet komen tot Zijn troon. Blijft dan op de Emelis Shatau. 5. Sta vast in Zijn werk, bouw Zijn tempel op het heil. Zijn grote genade is bij hen die genade gaven. 6. Maar hen die genade verspilden, mogen niet komen tot Zijn Heil'ge berg, voor de zonde is dan geen genade. Zuiv're genaa is gebouwd op Zijn werk. 7. Genaa is slechts bevestiging, als zegels van de Emelis Shatau. Hen die niet werken hebben geen deel aan de genade. Zij kennen het niet. 8. Zij die genade verdraaien, storten af van de bergen,

van de Emelis Shatau. 9. Kent dan Zijn engel Troy, met zoveel liederen, op de Emelis Shatau. 10. De stemmen van leeuwen, van koningen en arenden komen uit haar mond, want God heeft Zijn viool en fluit in haar gebouwd. 11. Zij die de wereld schiep door Zijn Geest, vanaf de Emelis Shatau, als een vangnet voor de vissen die in duisternis leefden, sleepte zij hen tot de hemel, op de Emelis Shatau. 12. Zij die de aardbodem schiep, het aardrijk met al hun koningen. Hun tijden werden vastgelegd in boeken, van de Emelis Shatau.

11.

Het wijze in de oudheid

1. Oh Emelis Shatau, maakt de zondaren stil. U toont Liefde aan hen die vrezen. 2. Plaatsen bewegen onder Uw Hand. Vissen brengen het aardrijk tot verstand. 3. De dwaasheid Gods is mystiek, als zegelen op Zijn wijsheid en wildernis. 4. Oh Emelis Shatau, waardoor zondaren in paniek raken. Haar woorden trillen in de mond van dichters. Niemand houdt haar vast zonder te beven, pas na tijden worden zij stil, wanneer gebeden de dieptes des Heeren hebben bereikt. 5. Het verstand is dan in oude boeken. Glorie is nog steeds in oude potten. Genade in de ketels van verleden tijden. 6. Ken uw weg, op de Emelis Shatau, alleen hen die heilig zijn als pelgrim bereiken haar wolken en haar wazen. 7. De mist spreekt in de donder, vissen vallen op 't verstand, om hun wegen door te branden. De Heere vangt hen in fuiken van Zijn land. 8. Waar de aarde onder modder is, op de Emelis Shatau. 9. Violen des hemels weven de stemmen, op de Emelis Shatau. 10. Toon genade aan uw zonen. Teder trillen hun stemmen na, licht ontbrandt hun toorn, op de Emelis Shatau. 11. Liefde gaat op vleugelen, het Tweede Rome achterlatend, met Griekenland onder Zijn voeten, op de Emelis Shatau. 12. De maan als een haren zak, de zon zwart en onder koper, waar gouden kettingen hen kopen, die staan op de slee van smaragd. De koopkracht is des Heeren. Handelt dan met Hem. Koopt ogenzalf van zuiv're sterren, op 't altaar van uw levenslied. 13. Hij breekt de zon en de maan, en geeft Zijn profeten dubbel zicht. Laat dan uw genade verdubbelen. Zij die werken zullen ook oogsten. 14. Ja, God zal de luien werpen in de buitenste duisternissen, maar vervloekt zij hen die de vermoelden belasten. 15. Bent gij moe, weest dan moe in de Heere.

12.

Over het klagen

1. Zij die de thee van Marion drinken, en het beenmerg des Heeren kennen. Zij maakten zijn botten stijf, op de Emelis Shatau. 2. Gaat dan in tot Zijn Genade en Liefde, al gij werkers van de Heer. Ja, ook gij die in uw slaap hebt gewerkt. De Heere bemint Zijn slaapwerkers. 3. Laat niemand hen dan gering achten die dromen, want zij zullen bouwers der hemelen en eeuwigheden genoemd worden. 4. Ja, de Heere zal slaan al hen die de slaapwerkers verachtten, en zal hen niet onschuldig houden voor zijn

tempelen. 5. Maar zalig hen die een schuilplaats boden aan hen die droomden, want zij zullen genoemd worden wevers des Heeren. 6. Gij die droomt zijt dan een kind van Metensia. Maar als gij droomt, droomt dan in de Heere. 7. Hem die alle harten behoedt, late u welvaren. 8. Zij die de thee van Marion drinken, zij gaan van kracht tot kracht. De moeheid is hen als een vriend, zij maakten de botten des Heeren stijf. 9. Welzalig hen die niet bewegen, want zij zijn bouwers des Heeren. 10. Laat niemand deze kindekens gering achten en hen tegenhouden tot de Heere te komen, want voor hen is het paradijs des Heeren. 11. Rust dan van al uw boeken, en richt uw oog op de Heere, en Hij zal u de vleugelen van het paradijs geven. 12. Zijn arenden zullen u onderwijzen in uw slaap, acht daarom de moeheid niet gering, want zij is een wachter des Heeren, gezet aan de poorten van uw ziel. 13. Zij is dan de slaap des Heeren, de tweede ziel. Zij die niet slapen ziet toe dat gij haar niet verliest. 14. Bespot dan hen die slapen niet, en besteel hen ook niet, want dan zal de Heere uw ziel wegnemen en aan de wolven geven. 15. Zij die dan niet kunnen slapen : Gij zijt zalig indien gij waakt in de Heere. Gij zijt dan als vlammen die het graf des heeren bewaken. 16. De Heere zal u de ogen van arenden geven, en gij hebt niets te vrezen. 17. Houdt dan moed, zij die niet kunnen slapen, want gij zijt de kandelaren van de tweede gemeente. 18. En gij zult genoemd worden wakers des Heeren, hoeders van het paradijs. 19. Gij zult gaan van rust tot rust, en de Heere zal u hoge woorden in de nacht openbaren. 20. Ja, de vogelen des hemels zullen tot u komen om u te onderwijzen, en zij zullen uw ziel verzadigen en tot rust brengen. 21. Veracht de visioenen des Heeren dan niet, en legt u toe op Zijn dronkenschap. 22. Want de Geest des heeren is dronkenschap. En gij zult dronkenschap vinden in oude boeken, en niet in sterke drank. 23. Gij die ziek zijt : Drinkt dan van de thee van Marion. Want de Heere heeft u speciale genade verleend. 24. En indien gij ziek zijt : Weest ziek in de Heere, opdat gij niet tot de zieken der wereld wordt gerekend. 25. Draagt uw kruis als een Heilig kunstwerk des Heeren, en laat het niet van u afnemen voor Zijn tijd. Gij zult dan gaan van kruis tot kruis, en van heerlijkheid tot heerlijkheid. 26. Draagt dan ook het kruis van anderen, opdat gij uw kunstwerken vormt en hen deel laat hebben aan de Roze Verbinding. 27. Dit dan is het geheimenis van Metensia en Haar Tweede Woord. 28. Laat niemand dan de Roze Verbinding verachten, opdat hun deel niet weggenomen worde. Want er is geen andere vertering dan de Roze Verbinding, en hierin liggen de tijden des heeren weggelegd, als schatten van het vuur. 29. En gij draagt reeds haar golven als de lijn des Heeren in de dieptes en verborgenheden van uw lichamen. 30. Laten zij dan die ziek zijn in de Heere en de thee van Marion drinken zich verheugen, want zij zijn het vuur des Heeren, verbindende de harten van het Koninkrijk. 31. Ja, zij zijn de koorden van het paradijs en haar voorhoven, om kindekens hand in hand binnen te laten gaan. 32. Ja, zij zijn de vleugelen des Heeren, en de bron van al Zijn geheimenissen. 33. Treurt en klaagt dan niet teveel over uw ziekte, want zij brengen u tot een verborgenheid des Heeren. En gij zult des Heeren zijn. 34. En tot hen die klagen : Als gij klaagt, klaagt dan in de Heere, en gij zult de verzoeters der kindekens zijn.

13.

Gods nabijheid bij hen die ziek zijn

1. Denkt dan niet dat de Heere u verworpen heeft in uw ziekte. De Heere heeft u immers Zijn Woord gezonden. En ziet, het Woord des Heeren is vlees geworden onder u. 2. Zij dan die op de Heere Heere vertrouwen zullen dan niet beschaamd worden. 3. Stel uw vertrouwen dan op Hem, want Hij is Zachtmoedig van Geest. 4. Vindt dan troost in oude boeken, en laat u niet beangstigen. Zij die angstig zijn, zijn des Heeren. 5. De Heere Heere zal u opwekken ten jongste dagen, en gij zult kinderen van God genoemd worden. 6. De Heere is genadig en zachtmoedig tot hen die ziek zijn. 7. Gij draagt dan een juk des Heeren, en gij hebt niemand te vrezen. 8. Houdt dan goede moed, want gij zult profeten des heeren genoemd worden. De Heere is bij de moedelozen van hart. 9. Want ook de Heere kent hen allen, daar Hij de man van smarten en ziekten was. 10. Gij volgt dan Jezus de Gekruisigde, die alle ziekten kent. 11. Laten hen die gezond zijn zich dan afvragen of zij het kruis des heeren dragen. Want de Heere bepaalt wat ziekte en gezondheid is. 12. De gezondheid der wereld is dan zeker dan het zieke van God. 13. Zij dan die het kruis dragen, hebben een dokter in huis. 14. Welzalig hen die ziek zijn in de Heere, want zij zullen het Woud des Heeren zien, en de zwanen des hemels. 15. Welzalig hen die hun stervensweg gaan in de Heere, want zij zullen de kunstwerken des hemels zien. 16. Dubbel zalig zijt gij die genaderd zijt tot de verre voorhoven van de Emelis Shatau. Maar indien gij nadert, nadert in de Heere, opdat gij niet door een vuur verslonden worde. 17. Dubbel zalig zijt gij die de rijkdommen van Marions huis kent. Weet dan dat geen enkele spotter deze dingen zal beerven. Zij zullen het loon en oordeel der farizeeers ontvangen. 18. Indien gij dan een farizeeer of een spotter wil zijn, weest deze dingen in de Heere. 19. Indien gij dan een leugenaar of tovenaer wilt wezen, een luie of een geldgierige, weest deze dingen dan in de Heere, opdat Hij u kleine genade geeft op de Dag des Oordeels. Maar ziet toe dat gij niet valle in het lot der huichelaars, want het was beter voor hen indien zij niet geboren waren. 20. Maar ook zij, en gij allen, zijt gereedschap des Heeren.

Niks buiten het kruis

21. Laten uw woorden dan veelal mystiek zijn, als wanneer gij spreekt tegen geliefden tussen duizenden distels. Omdat velen onder u dit vergeten zijn heeft hun geloof schipbreuk geleden. 22. Hangt dan het ijs en de stilte aan. En verdedigt u niet, geliefden, want de Heere uw God is uw verdediging. 23. Want alle haat en minachting, alle valse nederigheid komt voort uit verdediging. En de verdediging haat het ijs en de stilte. Ja, zulke dingen hebben dan niets op met het kruis van Christus en het Tweede. 24. Leert dan het ijs zonder de verdediging aan te hangen, en laat de verdediging over aan de Heere. De Heere zal u arendsogen geven om de heidenen te verbrijzelen zonder vuur. 25. Laat dan niemand uwer denken dat er enige verbrijzeling is buiten het kruis om. 26. Legt dan uw gedachten stil in God.

14.

Niet verschrikt zijn

1. Gij dan die door mensen en farizeeers verschrikt zijt, en door hen die het woord predikten : Laat u niet wederom verschrikken, want de Heere zal u Zijn Vreze geven, en dit zal genezing voor uw gebeente zijn, daar dit het loof en kruid des hemels is. 2. Vreest daarom niet voor mensen en hun woorden, en vreest hen niet die door het vlees profeteren, want de Heere Heere heeft hun voorhoofden gebonden. 3. Laten zij die vrezen in de Heere vrezen. 4. Kunt gij dan van vlees Godsspraak verwachten ? Vreest hen dan niet die des vlezes zijn, want gij weet waar zij naartoe gaan. 5. En laten zij die werk verrichten geen dank en eer van mensen verwachten, want zij werken onder een boos geslacht. Uw loon is des heeren. Doet dan werk als voor de Heere, en gij zult uw zielen behouden en zaligen. 6. Hoopt dan niet op mensen, want dit is verdorring voor uw gebeente. Hoopt op God, want Hij zal zich laten kennen. Gij weet dan dat de Heere Heere Zich laat kennen in ijs. Zalig hen die het ijs en de stilte liefhebben. 7. Nadert dan tot de Ravalon Madok, waar het huis des Heeren staat. En in Zijn huis zijn vele woningen, daar de Vader het bereid heeft. 8. Zalig zij die de ontstekingen des Heeren dragen. Zij zijn als de vulkanen des hemels en hebben vele zielen verborgen. 9. Gij weet dan dat Zijn tepelen zijn voortgekomen uit zijn ontstekingen, als gevoelige plaatsen des Heeren. Zeer licht ontbrandt Zijn toorn, en dit heeft de Tweede Karazuur voortgebracht. 10. Ziet dan, in het laatste der dagen zal de witte panter zich vermengen met de witte tijger. En hij zal legeroverste der karazuren zijn.

15.

Over recht en onrecht

1. Roept dan, zij die op heilige bergen staan. Roept en blaast de bazuinen. Want de Heere Heere is tot u nedergedaald, Hij en Zijn tienduizenden. 2. En Hij zal u leiden tot een plaats genaamd het tweede Harmageddon, waar de Heere en de Zijnen strijd voeren op de Ravalon Madok. 3. Ja, daar is oorlogszaad in koperen helmen, en de Heere beweegt Zich als een strijdswagen. 4. Hij zal koningen binden, en vlammen doen ontsteken in hen die de witte klederen dragen. 5. Aldus zal Hij u leiden tot het tweede Pniel en gij zult met de Heere strijden. Ziet dan, de Heere Heere is één. 6. Ken Hem in al uw wegen, en worstelt met Hem in gebed, opdat gij één zijt met de Heere. Alleen hen die Zijn juk dragen en door Hem zijn geslagen zijn des Heeren. 7. Gij dan zult de echtbreuk haten, daar de Heere het haat. Laat dan uw banden slijten voor het aangezicht des Heeren, want de Heere is het die de gelederen scheidt. 8. Hebt gij u dan in het echt verbonden voor de staat : Geeft de staat wat van de staat is, en laat u niet wederom door de staat lossnijden. Waarom zoudt gij de vloek verdubbelen ? 9. De Heere draagt het Zwaard, en gij siddert voor het aangezicht van Eminius. 10. Gij dan die recht zoekt bij de rechters der wereld : Vervloekt zijt gij, want gij hebt de harten uwer kinderen

verbitterd. De Heere is Degene die het recht draagt. 11. Zij dan die recht zoeken bij de rechters der wereld en zij die de echtbreuk aanhangen mogen niet in de gemeente des Heeren komen. 12. Hen wacht een vuur brandende in de tweede hel, die nog verschrikkelijker zal wezen dan het eerste. 13. Waarschuwt dan uw kinderen en tuchtigt hen reeds vroeg, en weet wel dat dit een gebod des Heeren is. 14. Zij dan die lijden onder het recht der wereld : Het onrecht des Heeren is rechtvaardiger dan de rechters der wereld. 15. En gij zult op deze woorden acht geven als op een lamp brandende in de duisternis, opdat uw zielen welvaren. 16. De Heere Heere spot met de armelijke wereldgeesten, en doet hen vergaan als bloemen in brandende storm. 17. Is het dan niet de Heere die koninkrijken doet opkomen en weer laat vergaan ? Vreest Hem dan die het recht draagt de aarde en de hemelen en al wat daarin is om te buigen. 18. Kent gij dan het verschil niet tussen recht en onrecht ? Laat dan af van hen die nog niet eens het verschil tussen hun linker en rechterhand kennen. 19. Zij die recht zoeken, zoek recht in de Heere. Maar laat u liever slaan, daar de tuchtigingen des Heeren tot zaligheid leiden. 20. Zijt gij dan al zonder zonden dat gij niet meer geslagen dient te worden ? Laat dan af van het zelfmedelijden en de valse bezorgdheid die uw zielen verderven en u op de stoel van Eli laten zitten. 21. Zoekt dan een goede rechter die uw vlees niet spaart, opdat gij bevrijdt moge worden van uzelf. 22. Wordt dan een tweede mens, en laat uw verstand verlichten. 23. Groeit dan op voor de Heere, om de overleggingen van het jonge te ontgroeien. Legt uw gedachten stil in God. 24. Gij zult lachen om de vele wildernissen der jeugd, want zij zijn als de winden der eis. 25. En gij kent deze eis als het kind des Heeren, openende haar mond tot het spelen van het spel. 26. Vele winden kunt gij niet ontwijken, maar de Heere zal u de gaten van Zijn Woud laten zien, waardoor gij kunt ontsnappen.

16.

Het lijden van het jonge

1. Door vele tranen ziet gij de flessen des Heeren, en zij die deze flessen dragen zijn ouder. 2. Gij die jong zijt zal veel moeten lijden, maar ziet toe dat gij het lijden niet veracht, opdat het niet van u wegvluchtte en gij zult verhongeren. 3. Ja, want in het laatste der dagen zullen velen de dood zoeken hetwelke zij zo bespot en veracht hebben, en zij zullen haar niet vinden. 4. En dan zullen zij de duisternis zoeken, maar het zal van hen wegvlieden in angst. 5. Ja, dan zult gij die gezond waart smeken tot het Kruis van Christus de Wilde, maar zij zal zich niet laten kennen. 6. In die dagen zullen de hemelen gesloten blijven, en er zal een tijd van honger zijn. 7. En zij zullen elkaar eten en vervolgen, zij die niet van het kruis hebben gegeten. 8. Weest dan als een discipel van de Tweede Christus, opdat gij u rein houde van deze dingen. 9. De Heere zal de Karazuur van het Tweede tot u zenden om uw poorten te bewaken, en er zal licht zijn bij uw ingang en uitgang. 10. Hen dan die discipelen zijn van het Tweede hebben de macht ontvangen om kinderen Gods te worden. 11. Laat u dan niet meer verslinden door de wildernissen van het eerste. Gij bent immers

opgegroeid. 12. Laat u dan ook niet meer leiden tot overleggingen en strijd over de dopen, want het Tweede kent geen andere doop dan de doop des Geestes. 13. Indien iemand zijn kind wil dopen om zijn geweten, doe het als in de Heere. Indien iemand zijn kind niet wil laten dopen, laat het, als in de Heere. 14. Laat dan niemand u hierom oordelen. Maar zij die volwassen geworden zijn houden zich niet meer bezig met waterdopen. 15. Weet dan dat u niet tot volgroeiing kunt komen, indien gij nog vasthoudt aan de waterdopen. Doopt uzelf dan elke dag in de Geest. 16. Want deze dingen zijn slechts schaduwen van de dingen die komen gaan. Komt dan tot de wateren des hemels, en doopt uzelf daar aanhoudend, opdat gij daarin eeuwig leve en macht ontvange om toegang te vinden tot het Woud des Hemels. 17. Gij dan die als kind besprengd zijt, laat uzelve bevrijden. Gij dan die als volwassene gedoopt zijt, dit was slechts de angst en eis der tijden. Gij hebt geen mens van node om u te laten dopen, daar de Heere doopt in Geest, ijs en vuur. 18. Gij weet dan dat in vroegere tijden men hun kinderen en dieren liet dopen in het vuur der aarde, en later in het water der aarde. Gij dan zult dopen in het ijs des geestes. 19. Laten hen die elkaar nog onderdrukken met de dopen des vlezes weten dat over zulke dingen de toorn des heeren komt. 20. Gij die jong zijt : Eert hen die ouder zijn en gebruik het altaar in vrezen en beven.

17.

Voorschriften en levenswijzen

1. De Heere heeft de zachtmoedigen lief. Weest dan langzaam tot oordelen, opdat de Heere uw ziel niet vertere. 2. De Heere haat de kringen der spotters. Zij zullen zelf bespot worden, en de honden zullen hun vlees eten. 3. Want gij moet goed weten dat geen enkele spotter of echtbreker het Koninkrijk des Hemelen zal beerven. Scheidt u dan af van hen die spotten, opdat gij niet in hun oordeel valle. 4. Vervloekt gij die een schuilplaats heeft voor een echtbreker, want zij zullen verteerd worden met de echtbreker. 5. De Heere zal niet onschuldig houden hem die een echtbreker in huis haalt. 6. De Heere zal hem tot een spot in open stad maken, en hem ontbloten onder de wolven. En zijn vlees zal drievoudig gegeten worden. 7. Zalig hen wiens ogen in de Heere zijn, want zij zullen sluiten als eb en vloed. 8. Zalig hen die de profeten Gods een beker koud water gegeven hebben, en dubbel zalig zijn hen die de profeten Gods wijn geschonken hebben. 8. Want zij zullen het loon van een profeet ontvangen. Vervloekt zij hen die niet met de profeten Gods rekenen. 9. Zij zullen het loon van de tweede Izebel en Jom ontvangen. 10. En zij die klagen : klaagt in de Heere. En sommigen onder u zijn hierin als de engelen geweest. 11. Zalig hen die voorlezen uit de geschriften des Heeren. Doet dan het Woord des Heeren, opdat Hij het niet wegneme en Hij u overlevere aan de misleiding. 12. Zalig hen die hongeren naar gerechtigheid. Zij zullen geen schade lijden van de vierde dood. 13. Zalig hen die peinzen, want zij zullen voor vele zonden bewaard blijven. 14. Ja, zij zullen naderen tot de voorhoven van het paradijs, en het huis van Marion. 15. Vervloekt zij hen die de profeten Gods

onderdrukken, want zij zullen het juk van de profeet dragen. 16. De zachtmoedigen dan zullen de aarde beerven en haar vruchten bewaken. 17. Zij zullen de jongeren tot inzicht leiden, en zij zullen niet sterven tot in lengte van dagen. 18. Ja, voor hen is het vrederijk des Heeren. Zij zullen zangers der slaapliedereen genoemd worden. 19. Vervloekt zijn dan die vrouwen die hun mannen het inzicht ontnemen, want hun vruchten zullen door de honden gegeten worden. 20. En ziet, zij zijn dan als de bomen des satans, zulke vrouwen, en niet verre van de ontworteling. 21. Laat uw levens dan zijn als het Woord des Heeren en het Tweede. 22. Vervloekt zij hen die hun baard oeverloos afsnijden. Want dit staat bij de Heere bekend als het slachten van een dier. 23. Ja, onheilige priesters zijn zulken, en de Heere zal niet met hen rekenen. 24. De baard nu is het sieraad van de man, vol van de koorden van de dieren des hemels. Vervloekt is dan een profeet zonder baard, tenzij de Heere hem in een tijd van reiniging onderhoudt. 25. Mannen, scheert uw borsthaar niet, tenzij de Heere u dat bevolen heeft. 26. Wie haar laat groeien en wie scheere, doe het in de Heere. Wie dan een man veracht om zijn haar of kaalheid, de Heere straffe u. Gij staat gelijk aan één die vlees eet. 27. Wie dan een vrouw veracht om haar kaalheid, het is beter dat een molensteen om de nek van zo'n spotter wordt gebonden. 28. Wie zijt gij dat gij een ander oordeelt om zijn haargroei of kaalheid ? Is dit niet aan de Heere ? De Heere nu ziet het hart aan. 29. Een kind dan die een oudere man bespot zult gij zwaar tuchtigen, daar deze wond tot zijn ziel reikt. 30. Gij zult dit kind voor enige tijd afzonderen en de toegang ontzeggen tot de kringen van zijn leeftijd. 31. Ja, gij zult dit kind bespotten met de dubbele maat, opdat hij het spotten aflere. 32. Ouders die hun spottende kinderen niet tuchtigen zullen in een streng oordeel des Heeren komen. 33. Hen die tuchtigende ouders veroordelen, hen wacht het vuur van de tweede hel. 34. Ongenadig zal het oordeel zijn over zulken. 35. Bespot dan niet hen die dik of dun zijn, lang of kort, want zulke spotters zullen niet in de gemeente des Heeren mogen komen. 36. Houdt elkander dan niet tegen de poorten des geestes binnen te treden. 37. Gij hebt dan geen idee wat dik of dun is, daar uw ogen verblind zijn. Zoekt dan het oog des Heeren. 38. Want het dikke Gods is dikker dan hetgeen in de wereld is, en het dunne Gods is dunner dan het riet der rivieren. 39. Hij die dan niet met deze dingen rekent, met hem worde niet gerekend. 40. Gij dan die in de Heere zijt bent genaderd tot het dikke Gods door Spricht. 41. Zij dan die hun ogen gebruiken om anderen te misbruiken, de Heere zal uw ogen uitrukken.

18.

Weest dan als de dieren

1. Kleedt u dan eenvoudig voor het aangezicht des Heeren, de natuur gelijk, met oog op de armen. Tenzij u daarover andere voorschriften des Heeren hebt ontvangen. 2. De Heere heeft zijn profeten geesten der vrijheid gegeven. Laat u dan niet binden. 3. Hoe u uzelf dan ook kleedt : Doet het in de Heere. 4. De Heere heeft de kleding der vreemden lief, daar zij de weg des heeren bereiden. 5. De Heere geeft niet om kleding,

daar zij de zinnen afleiden van de Tweede Christus. 6. Aanschouwt dan de naaktheid der natuur en zijn bedekkingen, en zondert uzelf af. 7. Pronkt dan niet met uw lichamen, daar zij lichamen des doods zijn onder het oude en eerste verbond. Doet dan het tweede aan, en de Heere zal uw vlees veranderen. Wanneer gij roemt, roeme in de Heere. 8. Heeft de natuur u dan niet genoeg lusten gegeven ? Weest dan dierlijk en houdt uzelf rein. 9. Leert de dieren Gods kennen, opdat gij de wet zult vervullen. 10. Wanneer gij dan naakt bent of gekleed, doet het in de Heere. De Heere Heere is een verterend vuur. 11. Zoekt uw bedekkingen in de Heere, en weest niet onrein. Leest in oude boeken, om de verborgenheden des Heeren te kennen. 12. De Heere heeft veel verborgen in oude schatten. Verspilt uw tijd niet aan onzuiverheid. 13. Laten uw wonden u dan verzadigen, opdat gij de tere vleugelen des Heeren zult ontvangen. 14. Gij dan die de Heere kent, gij zult enige tijd ontbloot zijn, maar deze dagen zijn als de bedekkingen des heeren. 15. Leert dan zijn geheimenissen kennen. Wat naaktheid en bedekking is bepaalt de Heere. 16. Het naakte Gods is dan uw bedekking. De veren des Heeren dan zijn naaktheid. Zalig hen die dezen dragen.

19.

De engel Rumah

1. Gij hebt dan nog niet afgelegd de zonde die u zo licht in de weg staat. 2. En deze zonden zijn als zonen van een oude tijd. Doet dan de Geest des Heeren aan en hangt de geesten gods aan, opdat gij de zonen van vreugd en heiligheid ontvangt. 3. Er zijn dan geen vruchten zonder de naaktheid des heeren. 4. En gij dient daarnaar te streven als naar in licht gereinigd goud. 5. Het onreine des Heeren is dan reiner dan de mensen. Maar de Heere uwer zielen heeft u niet bestemd tot onreinheid, maar tot zuivere reinheid. 6. En gij dient daarop acht te geven als op de sneeuw des heeren, die sommigen van hen die in de duisternis waren witter heeft gemaakt dan het witte van de zon. 7. Gij dan die het ijs des Heeren niet kent, hoe kunt gij de sneeuw kennen ? 8. Laten zij dan die zich sieren, zich sieren in de Heere. 9. En alleen zij die profeten Gods zijn mogen zich sieren. Hetzij om te vernietigen, hetzij om op te bouwen. 10. Laat uw sieraad dan van binnen zijn. De stilte van een vrouw is dan haar sieraad, en zij die tranen hebben en daarbij de tranen der profeten dragen, hebben de sneeuw Gods als sieraad. 11. Ja, zij zijn als de tweede Pazzia voor de Heere, als de heilige Magdalene. 12. Ja, over hen waakt de engel Sarsia met haar tienduizenden. 13. Zij zijn onderwezen door de engel Rumah, die de vreze der profeten draagt. 14. Heilige vrouwen zijn zij, en de schepping des heeren wacht in grote barensnood en reikhalzend verlangen op het openbaar worden van de dochters Gods. 15. Maar zij die het ijs des Heeren niet kennen hebben part noch deel aan deze zaak en haar geslachten. 16. Kent dan de boom Gods brandende in de hemelen, want haar vruchten vallen op de aarde om de afvalligen te verzengen. 17. En hun as zal tot olie en schuim zijn in de sieraden der profeten. Dit spreekt hij die het gezicht heeft als een vuurvlam.

20.

Het Wilde Gods en de Vrijheid

1. Weet dan dat aan het einde der tijden spotters zullen komen, om het heilige te bespotten. En zij van de inquisitie zullen in het laatste der dagen opstaan, en zij zullen vele martelaren hebben. 2. Let dan goed op want zij dragen het tweede teken van het beest. 3. Maar de Heere zal uw hoofden beschermen, gij die genaderd zijn tot Hem. 4. Vecht dan niet al te zeer tegen de stenen des Heeren, maar gij doet dit om uw jongheid. 5. Wanneer gij ouder wordt zult gij u in deze dingen berusten. 6. Weet dan dat de engel Rumah de kindekens leidt en hoedt en zij houdt de tijden des Heeren in haar hand. Ja, zij is een engel des Heeren. 7. Zij is het die de planeten in hun banen leidt, en zij laat u gaan van jaar tot jaar. 8. Ja, zij is de bewaakster van de seizoenen des Heeren, en zij zegent en brengt tot rust hen die ouder zijn. 9. Ja, ook gij bent op weg naar de schuilplaatsen van rust, want de jeugd is hard en wild. 10. Maar ook gij weet dat het wilde Gods wilder is dan de wereld, en het harde Gods is harder. 11. Zo is Hij dan de steen der zaligheid, en heeft Hij zijn bok van zaligheid gezonden. 12. En Hij heeft uit die rots melk geslagen, ten overvloeiens toe. 13. De Heere Heere heeft u daarin niet als wezen achtergelaten, maar Hij leidde u van melk tot melk. 14. Nu, met de jaren, bent u gekomen tot de Matadok, waarin hij rust heeft bereid. 15. Strijdt dan om in te gaan, maar werkt dan niet met de ellebogen, en veracht het nestelen niet. 16. Weest dan als de vogelen des hemels, achtgevende op de seizoenen des Heeren. Leert elkander daarin en laat elkander vrij. Dit is dan ook verbonden aan het ijs des Heeren en Zijn gebod. 17. Laat dan de kettingen vieren, opdat gij niet onder druk komt te staan. 18. De Heere heeft u de macht gegeven te vergeten en dingen te herzien. Zo zijn er dan vele talen des Heeren. 19. Gij doet er dan goed aan de talen der mensen en de talen der engelen te leren. 20. Hecht u dan niet te erg aan één ding, tenzij de Heere u daarin voor een tijd rust laat vinden. 21. Hecht elkaar ook niet teveel vast aan woorden en talen, maar leert de harten te verstaan. De Heere heeft vele koorden. 22. Dient dan de Heere in de Geest van Vrijheid, en dient elkaar daarin. 23. Het Woord kent dan vele streken.

21.

Over jonge en oude profeten

1. Hecht dan vele tijd aan het vertalen, zo zult gij het gebod der apostelen vervullen en de strijd uitdoven. 2. Gij dan hebt een vlam des heeren voor zijn aangezicht ontvangen, om Hem te verstaan. 3. Veracht dan het wilde en de dwaasheid der jonge profeten niet, maar brengt hen rust opdat zij u zullen sparen. 4. Onthoudt hen het inzicht niet, en vertaalt hun woorden als Woorden des Heeren. 5. Bevrijdt hen van hun ketenen, maar leert hen ook van het juk. Zij dan dragen het juk der profeten en dieren. 6. Geeft hen ijs met vuur, maar laat het vuur niet weg, opdat zij niet verbitterd raken naar u. 7. Vernedert hen niet en doet hen niet beschaamd staan,

opdat zij geen irritaties naar u koesteren en u in uw oude dagen in de steek laten. 8. De Heere Heere is een verterend vuur. Ook is de Heere wraakzuchtig tot hen die zijn profeten in hun jonge jaren gekwetst hebben. 9. Laten dan oude profeten vertrouwd met wonden en voorzichtigheid, en hen die de dingen des geestes zoeken, de jonge profeten hoeden. 10. Laat u dan wel weten dat dit een gebod des Heeren is. 11. Zalig dan de oudere profeten die wild en dwaas zijn, want zij zullen dienstknechten des Heeren genoemd worden, en Zijn vederen dragen. 12. Ja, want de wildheid en dwaasheid der profeten zijn hun sieraden, indien zij vanuit het verborgene voortkomen en terugkeren. Zij dan zullen zijn als eb en vloed des Heeren. 13. En met deze sieraden hebben zij grote macht over de demonen van het tweede, en de macht om de Heere te kennen in alle dingen. 14. Ja, en de karazuren zullen tot dezen brullen en hen dienen. Laat dan het ijs en de stilte u tot sieraad zijn, opdat de schillen des geestes kunnen komen en gij niet aangevreten wordt, want de Heere Heere is als een roofdier. 15. Gij dan allen die in reinheid leeft hebbe het Tweede Bloed tot uw bedekking, opdat de Heere tegen u niet toorne. 16. Herzie dan uw oude gedachten, en laat hen dan volwassen worden, opdat de Heere niet kome om het Tweede van u weg te nemen. 17. Klaagt dan niet over hen in ijs. Of zij in vuur of in ijs zijn, dat gaat de Heere aan. 18. Zijn kou nu is heter dan het vuur der mensen, en Zijn hitte is kouder dan de ijspegelen der aarde. 19. Er is geen einde aan de veelvuldigheid van wetten, maar een geestelijk strijder met list reikt tot aan de Karazuur. 20. Gij kent misschien het spreekwoord : Rozen gezwart tot de Aakse zijn onvernietigbaar. Maar niet alle rozen zijn gezwart tot de Aakse, en zij zijn reeds verloren.

Het Eeuwig Evangelie

De Steen der Hermitaten

1. Hermitaten
2. De Openbaring van Maser

Hermitaten

1.

Rapunzel

1. Brandende braamstruiken zijn in het land des Heeren. Laat me slapen, laat me wegglijden. Ik wil niet meer spreken, mijn woorden doen pijn. 2.

Toe, raak me niet meer aan, het brandt me en snijdt me. Brandende braamstruiken zijn in het land des Heeren. 3. Laat me slapen, laat hen me niet wegnemen. Ik kan het leven niet aan. Het komt als de dood over me. Ze hebben de beesten van het leven tot me gezonden, en dood wil ik ook niet. Ik verkies het Golgotha. Waar de deuren smal zijn, tot de velden van Spricht. 4. Zij rijden op de haaien. Zij voeren mij tot het nachtlatijn, tot het mystieke des Heeren. Ik wil Zijn namen kennen, waar kom ik vandaan ? Wie zijn dan Gods vaders, of heeft Hij die niet, en wie zijn dan zijn moeders waarbij hij kwam met zijn verdriet. 5. Hij gaf zijn zoon de doornenkroon, als een erfenis van Zijn moeder. Als een lichtend kind was ik. Nu ben ik verzwaard en moede. Ik ben op reis, een mystieke reis, naar de vogelen die Hem schiepen. 6. Of heeft Hij dan zichzelf geschapen. waar kwam Hij dan uit voort ? Er zijn dan zoveel vragen in het beminnen. 7. Toe, wijs mij de weg, toe geef mij een koord. De oude wegen zijn hier versperd, door enkelen verboden. Heere, straf hen die de canon opstelden, die kooien maakten voor uw schapen. 8. Zij die de herder volgden om het vlees, straf hen, laat hen niet ontkomen. Zij verborgen uw naam. Zij hebben het hek der eeuwen geschapen. Zij die nog vlees eten proberen angstvallig deze geschiedenissen tegen te houden. 9. Gij die de koe eet, jij eet de moederhemel. Weet jij dan niet dat dieren Gods geheimenissen verkondigen ? Zijn moeder was als de koe. Waarom zoudt jij die hemelen sluiten ? Gij die het varken eet, jij eet de vaderhemel. 10. Waarom zoudt jij nog de vrouw der katachtigen volgen en haar zonen ?

11. Zeven zonen heb ik u gegeven, zeven zonen bracht ik als gewas der liefde, omdat jij mij hebt bemint. Zeven zonen heb ik u gegeven, zeven zonen bracht ik als de vrucht der omhelzing, die jij gaf aan mij. 12. Kom laten wij dansen in de weiden, waar een verloren weg ons leidt. 13. Kom laat ons dansen in de velden, in de wildernissen, laat de dorens je niet weerhouden. Laat de dorens je niet weerhouden van het geluk te proeven. 14. Ze steken diep om bronnen van honing te openen. Zeven zonen heb ik je gegeven.

15. Bij het oude raam sta ik, barsten in de muren. Kon ik maar reiken tot de maan en sterren als de vogels des hemels. En onder dit vuur, het brandt mij weg. 16. Door sloten heb ik gestrompeld, om jouw hand te vinden. Kom laten wij nu weg gaan, of kan het niet meer. 17. Kom laten we gaan, we waren hier te lang. Nu is het tijd om te omhelzen, en samen weg te vliegen.

18. Over het hek der eeuwen, over de hondenhaag, daar waar Mozes nog steeds lijdt, en het volk nog steeds in slavernij verkeert. 19. We zijn nu vrij, wie volgen kunnen volgen mij. Rapunzel, zo lang dan opgesloten in de toren. 20. Je haren nu lang genoeg, om de bodem te raken. Ik trek me aan je op. Maar toen ik boven kwam, je was reeds gestorven. 21. Je haren waren grijs, en verdorven. Nu stond ik daar alleen, daar in die hoge toren, mijn baard begon te groeien, en ik moest wachten als een eeuw. Degene die zich omhoog zal trekken aan mijn baard, zal mij gestorven vinden. 22. Het verhaal van twee beminden, we vinden elkaar alleen in de dood. Jij was het die mijn baard daar vond, Rapunzel, dat was jij.

23. Ik ben gestoken door duizend rozen, zij brachten mij tot een liefdeswei, waar koeien bloeiden aan de bomen, in Brannan waren zij. Ik kan niet meer eten, ik kan niet meer slapen, in zwijm brachten zij mij.

24. Oh, wortels van genade, zij reiken diep om zondaren te beschamen. Genade is alleen voor de reinen van hart, zij die hun harten hebben gezuiverd.

25. Oh, wortels van genade, zij reiken diep om leugenaars te beschamen. Zij zijn alleen voor hen die rechtvaardig zijn.

2.

Het herstel van Izu

1. En ik zag een beeld vallen uit de hemelen, en het beeld kroop langzaam weer op als tegen een berg. En het beeld ging staan en kreeg grote macht. En het beeld had tenen van verschillende soorten edelstenen en metalen gemaakt. 2. En ik zag boeken geopend worden in de hemel en de stenen en metalen tenen begonnen één voor één af te brokkelen. 3. En toen de eerste stenen en metalen teen was afgebrokkeld zag ik een deur opengaan in de hemel, en op die deur stond Brannan geschreven. 4. En de vliegen des hemels kwamen tot de aarde om hen die koeien aten te steken. En grote bulten verschenen op hen die zich niet bekeerden. 5. En toen de tweede stenen en metalen teen was afgebrokkeld zag ik een andere deur in de hemel opengaan, en op die deur stond geschreven : Lapondria. 6. En de Heere sprak : Nu zal de Karazuur tot de aarde komen, en de wespen des hemels. En ik zag hen die varkens aten vuurrood worden, en zij die zich niet bekeerden kregen overal grote ontstekingen. 7. En de Heere sprak : het licht is nu tot de aarde gekomen. Wee hen die nog vlees eten als de derde deur opengaat. 8. En ik zag de derde stenen en metalen teen afbrokkelen, en deze teen was zeer groot, en begon te brullen en te roepen tot de hemelen. 9. En de heiligen in die dagen hadden zeer vele verdrukkingen te dragen vanwege het gebrul. 10. En de Heere zond zijn engel, en sprak : Laat dan nu de derde deur geopend worden. En ik zag een grote deur geopend worden, en haar licht scheen tot in het diepste der aarde. En ik zag een boek van ijs verschijnen voor de poort, en het licht was als het zilver. 11. En de Heere sprak : Nu zal Izu hersteld worden. En Hij sprak over de tepel des Heeren. En melk begon te stromen, en deze melk was zoet. 12. En op de deur stond geschreven : Het Grote Kanaan. En de Heere richtte Zich tot het Kleine Kanaan, en zij droegen paarse hoge hoeden. En de Heere sprak : Ziet, gij zijt één geworden met de kooplieden der aarde. En ik zag een vierde teen afbrokkelen, en deze teen was als van vlees, en zij had vele wapenen. En de Heere sprak : Ziet, zij heeft de plantengroei schade toe gebracht. 13. En de teen vatte vlam en begon te gillen tegen de heiligen en de profeten. 14. En de Heere zond een apostel des hemels, en zijn macht was groot. En zie, de teen was als een vrouw, en de apostel begon tot haar te spreken, duizenddrieenzestig dagen. 15. En onder het verbond van Hosea kwam hij tot haar en zij baarde een boek van zwijm en

ijs. En vanuit het boek begon wijn te stromen en velen kwamen tot rust en zwijm. 16. En de Heere genas vele harten.

Het groot worden van Izu

17. En de Heere bracht een leger van profeten groot in grote barensnood, en Hij baarde, zeggende : Laat dan het mannelijke vruchtbaar wezen. 18. En de Heere begon het leger der profeten te ziften, want zij die niet als de kinderen wilden zijn mochten de gemeente des Heeren niet binnenkomen. 19. En de Heere begon straffen op hen te leggen die kippen aten, en een vierde deur werd geopend in de hemel. 20. En zij van de Karazuur begonnen hen te verslinden die zich niet hadden bekeerd van het eten van kippen. 21. En dit waren de dagen van Lapsalvania, en deze dagen waren groot. In deze dagen kwamen de vliegen der hel tegen de spinnen des hemels in opstand, maar Izu begon groot te worden. 22. En in die dagen was er bescherming in Izu, en de discipelen des Heeren begonnen Zijn tepelen te dragen om het volk van melk des hemels te voorzien. En de melk was zoet. 23. En Izu kreeg een zware beker die alleen hij kon dragen, en een staf die alleen hij kon dragen. En hij begon de volkeren te voeden en te slaan. 24. En de kippen des hemels kwamen tot de aarde, en zij spraken : 'Ja, Eminus is waarlijk groot.' 25. En de Heere zegende Izu, terwijl de vijfde teen van het beeld begon af te brokkelen. En kou kwam tot de aarde, zevenvoudig, en de teen werd als een vrouw. 26. En weer zond de Heere een apostel des hemels, om in het verbond van Hosea tot haar te komen. 27. En grote verdrukkingen kwamen tot de aarde. En velen gingen als in gevangenschap, maar Kabbernal begon de heiligen te hoeden en werd vlees. 28. En een vijfde deur werd geopend in de hemel genaamd het blauwe vuur, en dit vuur was als het brandende ijs, en werd als een zon. 29. En de zegels der honden werden verbroken, driehonderd zestig in aantal. 30. En een beeld in de hemel verscheen, en zij droeg een snavel als de teen der vogels, en de kop van het beeld geleeke op een spin. 31. En de Heere sprak : 'Dit is de zesde teen, en deze teen is heilig.' 32. En ik zag het beeld dat uit de hemelen was gevallen en weer was opgerezen wankelen. En de naam van de heilige teen der vogels was Perlottia, en zij leidde een schare van gevleugelde insecten die het beeld der aarde begonnen te eten, terwijl het instortte. 33. En de maaltijd duurde zeven volle dagen.

3.

De wereldschepen

1. Laat dan het grote Metensia u leiden tot het schip der liefde. Dan zult gij varende door bloemenwateren de hemelpoorten van Kabbernal bereiken. 2. Oh gij, die tot de wereldschepen zijt gekomen, en tot het schip van Metensia, laat haar dan uw winden leiden. 3. Vrees dan niet de stormen der gewesten, want zij zullen uw sieraden laten branden als kandelaars in de nacht. 4. Smeekt dan vurig om de Tranen Gods, als honing voor uw boten. 5. En Haar haren zullen vlammen van verdoving, en gij zult haar verzegelde tranen zien. Laat haar Tranen u dan dronken

maken, opdat gij verlichting brengt tot haar hart. 6. Dooft dan haar vlam niet uit, maar breekt de zegels der wateren. 7. En steeds hoger klinkt haar stem, als zij de berg bestijgt, en haar nachtgewaad bedekt de wateren, voor het stille nachtlatijn. 8. Haar slaaplieden verdoven harten, en brengen de wateren tot stilte. 9. In haar Tranen beeft het heilig zaad, gemanteld door haar liefde. 10. Scherpe pijlen zijn op haar boog, door wonden vinden zij hun weg, om paden in de duisternis te maken. 11. Zalig zij die tot haar Tranen genaderd zijn, haar zeven Geesten. 12. En de Lichten van Spricht stralen in haar Tranen. 13. Haar monden zijn verzegeld. Laat hen spreken. Zij brengt zoete woorden en zoete wijn, om harten te verdoven, om genezing te brengen tot hen in zwijm. 14. Laat haar Verstand uw sieraad zijn, en haar Wijsheid u omhullen. Zij heeft bliksem in haar ogen, met de sneeuw als haar mantel.

4.

Metensia, Geest van God

1. En laat haar stemmen hoog zijn, als de stemmen der ukalien, de geesten en arxels van Kabbernal. 2. En laten de ukalien haar lof brengen en haar omhullen. 3. Oh, laat Metensia rijzen tot in de laatste hemelen om haar werk te vervullen. 4. Laat haar verstand zwijm zijn, en haar doorzichtige jurken vreemden leiden. 5. Laat hen haar brengen tot het allerheiligste als zachte olie branden. 6. Het allerheiligste zij als zilver voor u, reinigende de schuilhoeken van 't hart. 7. En in de vlam der olielamp komen ukalien naar voren om het allerheiligste te vullen en te zuiveren, als een geschenk des Heeren. 8. En gij zult het gerei des Heeren apart leggen voor zijn altaren, om het te zuiveren in vuur. 9. En Metensia zal Zijn Geest zijn. 10. Laat haar woorden u dan zuiveren, opdat gij door de vlammen der ukalien geleid kunt worden tot de nieuwe tabernakel. 11. En gij zult een leegte in uzelf bemerken, en daar zult gij de Heere zien. 12. En de leegte zal tegen u spreken als tot zonen, en gij zult het nieuwe hart aanschouwen, met de tafelen van Kabbernal. 13. Gij dan bent gekomen tot een zuiverend vuur. Maakt ge dan op om den Eeuwigen Geest te ontvangen, met het ijs dat eeuwig brandt. 14. Gij hebt nog niet tegen de zonde ten bloedens gestreden. Ook draagt ge nog niet Metensia's wonden in uw hart. 15. Scheidt u dan af van het boze geslacht, opdat ge onder haar hamerslagen niet als een roos zult verwelken. 16. Maakt ge dan op om tot haar heilige berg te komen, en het licht van haar hart te aanschouwen. 17. In zuivere oorlogsvoering zult ge haar Geest ontvangen. 18. Strijdt dan om aan haar toorn te ontvluchten, dan zult ge met haar aan de ketel van haar toorn staan.

5.

De Eeuwige Geest

1. In vurige woorden hebben wij haar bemint, en met kostbare gesteenten hebben wij haar bekleed. 2. De harten der ukalien hebben haar omhuld in de ure des doods. 3. Zij hebben haar hart verlicht in haar

moederschreeuw. 4. Wees dan als de ukalien. Oh zonen van Kabbernal, maakt dan uw harten gereed. 5. Laat dan het Woord des Geestes gestalte in u krijgen en als vlees worden. 6. Want in den beginne toen de Geesten Gods tot elkaar kwamen, werd het geheimenis des Heeren geopenbaard, en hij werd als een kind om ouderen te doen verstommen. 7. Onderkent dan de wijsheid des Heeren, want Hij is de Ziel des Geestes. 8. En onderkent dan dat Hij Zijn Eeuwige Geest heeft uitgestort, tot aan het einde der tijden. 9. Aanschouwt de wijsheid des Heeren, want zijn geheimenis is groot. 10. Een vast en rein deel zal Hij scheppen in uw binnenste. 11. In den beginne zweefde de Eeuwige Geest boven de wateren en de windstreken des hemels. 12. Als een hen heeft hij u uitgebroed. 13. En waar ukalien hem aanbidden, oh zonen van Kabbernal, zult ook gij vervuld worden met Zijn Geest. 14. En zij hebben dag noch nacht rust, daar hun ogen voor eeuwig gericht zijn op Zijn Aangezicht. 15. Zij zijn de visioenen Gods die vlees zullen worden aan het einde der dagen. 16. Laat dan niemand u de prijs doen missen door tomeloze vereringen en aanbedding, maar wordt gelijkvormig aan het Beeld Gods en aan zijn heilige ukalien. 17. Weest dan als de engelen des hemels, en wandelt met hen. Dan zult gij de wet vervullen, en een kind des Heeren zijn. 18. In de ure des doods hebt gij uw koningin bemint. Weest dan moedig, en herhaalt haar wetten veelvuldig, tot in aller eeuwigheden, om haar eeuwige geest te ontvangen. 19. Verlies dan de moed niet, gij kindekens, want zij die vasthouden zullen zijn als de bomen des hemels. 20. Geloof dan dat de Eeuwige Geest tot u gekomen is, en het zal geschieden. 21. Geloof dan dat hij u zal reinigen, en het zal u gaan naar uw geloof. 22. En wie dan gelooft dat den Eeuwigen Geest hem behouden heeft tot in aller eeuwigheden zal van de vierde dood geen schade lijden. 23. En de Geesten Gods gaven geboorte aan de Eeuwige Geest des Heeren op Zijn Dag. 24. Laat dan vanaf nu niemand meer van zijn lot onttrekken. 25. En de leegtes hebben genezing gebracht.

6.

De Ziel des Heeren

1. En het eeuwige woord kwam tot mij, en de eeuwige ziel, en in mij werd een eeuwige geest uitgestort. 2. En de Heer bevestigde zijn Geest. 3. En in de avondkoelte kwam Hij tot mij en liet mij de Geest aller Eeuwigheden zien. 4. En een stortvloed als van vuur bekleedde mijn borstkas en bliksemschichten dienden mij. 5. En de Geest was als een boom vol ogen, hebbende geen rust, dag noch nacht, en de Heer sprak deze woorden : 'Zalig hen die in de tempel leven.' En ik zag een tepelboom opkomen uit het mos om de ogenboom te verslinden. En de Heer sprak : 'Nu is de tijd dat de Geest strijdt tegen de eeuwigheden, en Hij zal overwinnen.' 6. En de Heer sprak over de troon die over alle eeuwigheden was aangesteld, en deze was de Ziel des Heeren. 7. Laat dan de Ziel des Heeren u vervullen, en gij zult anfitaat heten. 8. Laat dan het leger der anfitaten zich verheugen als bij een geboorte. 9. En als een brandende haardoven en het gezoem des hemels zal de dag komen, dat de Ziel des Heeren de aardbodem zal vervullen. 10. En het heilige vlees zal branden als de

tepel, en zij zal een nieuwe dag aanschouwen. 11. Ja, de Heere Heere zal een hart van heilig vlees in uw binnenste plaatsen. 12. En haar ogen zullen tot rust komen, om heilige dagen te zien. 13. Ziet dan, de dagen van Metensia zijn nabij. 14. Haar tempelbeken zullen stromen en het land vervullen. 15. Laat haar bomen dan opkomen in uw harten, dan zult gij de wet vervullen. 16. Uw oog zal een nieuwe dag aanschouwen. Laat zij die uw harten behoedt dan uw gids zijn. 17. En een nieuwe morgen zal uw hart verlichten, en de ijzeren banden rondom uw hoofden zullen worden afgedaan. 18. Zo zal de Ziel des Heeren als een ruiter op zijn paard zijn, om de heiligen te voeren tot de bronnen van alle eeuwigheden. 19. En zij zullen rust vinden in eeuwige velden, waar alle tranen gewist zullen worden.

7.

De Tweede Hel

1. Tweede Metensia, machtige Liefde, brede kaak, vlammeende rozen door 't donk're woud. Tweede metensia, haren vol Liefde, haren vol van goud, dragende een schort vol roze teerheden, vol met tederheid. 2. Ramen waar wolken achter staan, de duist're hand neemt mij mee naar een bitter land. Er is geen ontsnappen aan, het leven heeft genomen, waar koningen staan, zij kunnen niets doen. Zij heeft handen gebonden. 3. Duist're metensia, duister lied, ons zoekende in groot verdriet, wuivende haren, dromen van goud, diepe dorst in 't diepe woud. Metensia, mijn krachten zijn op, Geest van God, is dit mijn lot. Wie heeft mij dan zo pijn gedaan. 4. Een duist're hand nam mijn liefde weg. Wie heeft het gedaan. Of bent u het Heer, met onverstaanbaar water door mijn tranen heen, nemende mijn laatste parel met u mee. 5. Ik heb alles al verloren, toe was me snel, dan is het voorbij. Geest van Metensia, Geest van tweede Liefde, ik bid niet meer, mijn tranen doen mij zeer. Ik ben als verstomd, als een blinde loop ik op de weg, geen adem, gebonden, en bijna doof. 6. Ik bid niet meer, ik kan niet meer, mijn woorden zitten vast, mijn hoofd is afgesneden, mijn baard afgesleten. Roepen kan ik allang niet meer, en denken is een te grote opgave. Ik zak steeds dieper neer, in 't vuur te zijn, alles is onrein. 7. Laat mij maar varen, laat mij maar vergaan. Ik heb de moed verloren, ik kan het niet meer aan. Vlinders van de hemel, te ver weg, ik kan ze niet aanraken, en mij raken ze niet aan, ik geloof niet meer in liefde. 8. Daar boven hebben ze het allemaal goed, denk ik in mijn pijn en verworpenheid. Alles doet pijn, zelfs hetgeen dat nog in de buurt is. 9. Ik kan geen stem meer verdragen, de lichten doen mij pijn aan mijn ogen. Ik ben als blind en bijna doof, niets kan ik verdragen, geen stem, geen zachte hand, alles is onrein, en alles doet pijn. 10. Tweede Metensia, waar leef ik nog voor, 'k heb alle hoop verloren, alles is ijdelheid, eindigende in strijd. Wij ontvangen om weer te kunnen verliezen, waar eindigt dit, is dit de tweede hel.

8.

Zonder hoop, toch behouden

1. Tweede Metensia, wij allen gaan door de tweede hel, door u verlaten, oh Geest van God, u reinigt ons in uw vuur. Alles is onrein, alles is bedorven, hoe blind wij zijn, U ziet het elke morgen. Oh, Geest van Metensia, heb genade met ons. Wij vertrapten uw schepping, wij schiepen de herinnering als een trauma in het bos. 2. Geest van Metensia, er is geen hoop meer voor ons. Wij hebben gezondigd, Uw Geest heeft ons verlaten. 3. Eeuwige brokken hebben wij u nagelaten. Uit het boek der erfenissen hebt Gij ons gewist, en nog steeds houdt Gij van ons, nog steeds door u bemint. 4. Geest van Metensia, genade zij met U, door doornen ziet u rozen, u blijft steeds in ons geloven, want waren wij niet als wezen, in onwetendheid zondigden wij tegen U. 5. Daarom hebt Gij ons vergeven, en reine klederen voor ons gegeven, in 't zoete woud ons een plaats gegeven. 6. Misleiding op misleiding kwam tot ons, en wij hebben Uw stem niet verstaan, overgeleverd aan de krochten van de tweede hel, onverlicht onze zielen, brak u onze snaren één voor één, u tuchtigt in uw liefde, wij durfden ons niet te bewegen. 7. Na grote smart, baden wij dan in uw liefde, voor altijd in de fontein van beminning, u vloog over bossen om een plaats te bereiden voor hen wiens harten waren afgeweken, u vergat niet één, u liet hen wederkeren. Teed're wijn, zoete appel, genade is met u.

9.

Rein Hart

1. Koele liefde, maneschijn, ik kan nergens heen. Uw Geest heeft mij omsingeld, het tweede Metensia. Vader vond mij in zijn liefde, ik wist niet waar ik heen moest gaan. 2. Zijn Handen droegen mij, tot heel dicht bij Uw hart, zachte vlam, lichtend vuur. 3. Alles door uw liefde geweven, ook mijn zonden, u bracht ze in uw werk. U weet hoe u moet vergeven, u weet hoe u moet weven. Niets is dan onmogelijk voor u. 4. U kunt alles gebruiken, ook mijn afvalligheid naar U, Heer, hoeveel tranen heb ik U gebracht, en waar heeft U mij heengebracht. 5. Tweede Metensia, hart van zoete liefde, bron van tederheid, hoeveel pijn heb ik u gedaan. 6. Ik wil er niet mee leven, mijn geweten verslindt mij, keer terug. Heer, ik heb in onwetendheid geleefd, mijn zonden waren niet gemeend, mijn duist're hart liet mij heel anders denken. Nu heeft u het verbroken, de lijn tussen u en mij, ik kan alleen maar hopen. 7. Waar moet ik naartoe zonder Uw Geest, ik ben toch altijd rein geweest. Nog nooit heb ik u afgezworen, toe laat me niet alleen. 8. De zonde heb ik in onwetendheid gedaan, niet wetende dat uw Geest daar vertoornd over was. Ik was nog jong, niet kennende het verschil tussen goed en kwaad. 9. Ik dacht dat ik u diende, maar ik diende de duisternis. Die mantel nu afgeworpen, ik ben toch altijd rein geweest, U die alle harten kent, u moet dit toch ook weten. 10. Kent u dan mijn tranen niet, er is nog zoveel tijd voor U en mij tezamen. Laten we alles vergeten om opnieuw te beginnen. 11. Ik was te jong om alles goed te begrijpen. Nu ben ik oud genoeg om u te verstaan. Toe laat me nu nooit meer gaan.

10.

Niets meenemen

1. Laat de dingen maar staan, in dit huis van stilte. Wij zijn niet van node, dat iemand ze wegneemt. Kijk die wonden, en die zonden, openbarende de wijsheden Gods, kijk die liefdes, kijk die glorie, ze houden alles vast wat we nodig hebben. 2. Laat de dingen maar staan, we zullen er mee blijven zeulen. Nee, bevrijdt ons niet, 't zijn de doornen in 't vlees. Dat wat jij zonden noemt is dat niet het goede ? 3. En dat goede van jou is dat dan geen zonde ? Laat de dingen maar staan, wij hebben niet van node dat een mens ons helpt. 4. Wij hebben de Heere, wij zijn van de Heere, maak daarom plaats vrij. Wij willen wat ruimte om te spreken, wat ruimte om te leven, meer vragen wij niet. Wij hebben geen behoefte aan praatjes aan fabels en vromiteiten, wij volgen gewoon de Heere, net als jij doet. Geloof wat je gelooft, wij geloven dit. 5. Wij willen er niet om strijden. Wij nemen 't recht in onze handen voor onszelf, doe jij dat voor jezelf. Hier scheiden onze wegen. Kom nooit meer terug. 6. Ontmoeting is alleen in de Heere. Vaarwel voor nu. Ik kan je niet geloven. Ik zal niet over je dromen, niet aan je denken, geef ons ons verstand terug. Je hebt ons teveel pijn gedaan, zou je daar nu nog meer aan toevoegen ? 7. Onder de Karazuur zijn wij. Sla je opnieuw toe, zoals je hebt gedaan, het zal je spijten. Als je naar wroeging verlangt, kom dan maar op. Wij zullen er niet om strijden, de Karazuur is ons genoeg.

De Karazuur

8. En als gij strijdt, strijdt in de Karazuur. En als je je verblijdt, verblijdt je in de Karazuur. Zij zullen je nooit teveel te lijden geven. Laat de dingen nu maar staan, in dit huis van stilte. Neem je kruis maar weer op, en kom tot het volgende vertrek. 9. Je kunt toch echt niets meenemen dan je kruis. Maar aan de ingang van het volgende vertrek, zul je dat ook weer inleveren, en je nieuwe kruis staat klaar als je door de deur binnengekomen bent, gij van de Karazuur. Het nieuwe huis, is ook een nieuw kruis. 10. Alles staat al binnen. Geloof me, kom niet te dichtbij, want dat zal je bezuren. De Heere Heere is een verterend vuur. Draag dan naar vermogen, en blijft van dingen af. Leer te bidden, breek geen beenderen, geloof en heb elkaar weer lief. 11. En als gij strijdt, strijdt in de Karazuur, en als gij dingen laat, sta in de Karazuur. Er is dan niets wat jou kan stoppen, als je leeft in de Karazuur, en je hebt ook niks te mokken dan, beleef het mee, in dit heilige uur. 12. Kinderen, hun harten verslagen, door de dorre stof van 't verleden. Kinderen, vol tranen hier, zij werden vaak door hun leeftijd gemeded. Nergens hadden zij rust, nergens vonden zij liefde. Vrienden bedrogen hen, maar nu zijn zij bij de Karazuur. 13. Hier is Liefde, hier is aandacht. het hoeft niet altijd te zijn, als ze slapen, staan anderen op wacht, daar waar de stilte altijd heerst, de tweede stilte. Laat de dingen maar staan in het tweede huis van stilte, laat het natte maar drogen, onder haar zon. 14. Heb liefde onder elkaar, en droog elkaars tranen, als de zon van Metensia, bij de haarden der Karazuur. Geloof in elkaar, zij heeft u uitgekozen. Laat de koorden u dan leiden, naar de nieuwe stad. 15. Vreest de duisternis niet, maar vreest de

Heere. Ziet, de karazuur is tot u gekomen, dragende het Zwaard van het nieuwe uur.

11.

1. Boek tot het openen der verzegelde donderslagen. Gij hebt dan thans de donderslagen gehoord, maar gij hebt het niet begrepen. Zij zijn de zeven mysterieën voor Gods Troon, waarover niet gesproken mocht worden, en daarom verzegelde de Heere dezen tot aan de eindtijd. 2. Want in het laatste der dagen worden de boeken geopend, en gij zult het licht der duiven zien nederdalen.

3. En Hij sprak dan : Opent nu het zegel van de eerste donderslag door Johannes gezien. En ik zag een vogel neerdalen uit de hemel, en de vogel werd zeer groot. En zij droeg de eerste donderslag in een schaal als de verschijning van een engel. 4. En ik werd als door een vuist van wind neergeslagen, en kreeg een visioen des Heeren over de drie kruizen van Golgotha. 5. En één der rovers had Jezus daar getroost, en Jezus sprak tot hem de woorden dat hij heden met hem in het paradijs zou zijn. En dit is dan het eerste mysterie des heeren, dat hij zijn engel gezonden had om de Heere aan het kruis te troosten. 6. En deze engel werd vlees, stal van de rijken om het aan de armen te schenken, en pleegde misdaden tegen hen die groot onrecht brachten en velen verdrukten. En zo moest dit verborgen blijven tot in het laatste der dagen. 7. De Christus heeft altijd een verborgen troost gehad, en die naam was groot, want Renok was als de engel des Heeren, als het verborgene Gods en de verborgen Zoon. 8. Zo was hij dan als een broer van Christus, om velen die tot het verborgene zouden komen te troosten en te zaligen. En zo was hij dan de zachte woede Gods, en Zijn verborgen woede, als het hart Gods. 9. En Renok werd niet opgewekt, omdat hij verborgen moest blijven tot aan het einde der dagen. Zalig hen die tot Renok gekomen zijn en tot Zijn kruis.

10. En de Heere sprak toen : Opent mij nu de tweede donderslag door het zegel ervan te verbreken. En ik zag een leeuw neerdalen uit de hemel, en zijn macht was groot. 11. En deze leeuw droeg het mystieke des Heeren als klederen en doeken om hem heen. En deze klederen waren verscheurd en opnieuw genaaid. En de leeuw begon te brullen, en er vielen vele doden op de aarde. 12. En ik zag een bok in open hemelen verschijnen, en hij droeg de doden, en zijn verschijning was zeer verschrikkelijk. En de Heere sprak : Renok zal de tweede Christus zijn, die verborgen is gebleven tot aan deze dag toe. 13. En de bok begon wild te bewegen en te draaien, en zijn ogen waren wit. En de Heere sprak : Nu zal ik openbaren, die engelen en geesten, die hemelen en verborgen plaatsen die altijd in Renok zijn geweest om geheim te blijven tot op deze dag. 14. En ik zag een andere engel die Sarsia heette, maar niet de Sarsia was die ik kende. En zij had vele verborgen plaatsen in haar, en zij was als de wateren van verborgen en duistere hemelen.

15. En toen sprak de Heere : Opent mij nu het derde zegel van de derde donderslag en spreek wat gij daarin ziet. En vurige steken kwamen tot

mijn hoofd die in water veranderden. 16. En dit water was hard en wit, en begon te bruisen. En ik zag de staf van Renok oprijzen en hij wees op de landen der indianen. 17. En de staf sprak : 'Zalig hen die tot Brannan komen.' En ik zag Brannan groot worden voor de Heere, en de landen der indianen werden verscheurd. 18. En ik hoorde gewezen in de hemel, voor vele dagen lang, en het gewezen was als het gewezen van katten. En de staf sprak : Zevenvoudig zal ik de landen der indianen moeten scheuren, opdat het rein worde voor de Heere. 19. En ik zag Renok op de verscheurde landen spuwen, en een nieuw volk begon voort te komen. En zij kenden de werken van het oude niet, maar waren vol van de Geest. En zij kwamen tot Renok, en brachten hem zijn baard terug. En vele andere dingen herstelden zij. 20. En Renok sprak : Dit dan is mijn heilig volk, en zij zullen des Heeren zijn. En aan Renok werd veel troost gebracht, omdat Hij zoveel troost aan de Heere had bewezen. En vanaf die dag werd Renok de Trooster genoemd, waar de Heere over geprofeteerd had, en beloofde aan allen die Hem liefhebben. 21. En aan Renok werd veel eer bewezen, omdat hij zich zolang verborgen had gehouden als de verborgen wachter des Heeren, die tezamen met Zijn Heere gekruisigd was. Zo hebben hen die met de Heere zich lieten kruisigen veel eer aan Hem bewezen.

12.

1. En toen opende de Heere het zegel van de vierde donderslag, en er kwam een stilte in de hemel, voor een lange tijd. Of deze stilte dagen of uren duurde wist ik niet, daar ik mijn gevoel voor tijd was kwijtgeraakt. 2. En er kwamen insecten uit de mond van Renok, en zij vlogen tot de verscheurde landen van de indianen en het nieuwe volk, en zij verdeelden het volk in tien stammen. En weer spuwde Renok over hen. 3. En er kwam grote rust tot de tien stammen. En zij dan droegen de tanden des Heeren. En de eerste stam van Renok heette Sinsabeine, en zij was als het kind der gehoornde slangen. En zij was als een dochter van Renok, dragende het gezuiverde ijs en het zoete. En de tweede stam heette Abdal, en dit was als het kind der apen en runderen. 4. En Abdal werd groot voor het oog des heeren, en bracht veel troost. En zo werd hij het kind van troost genoemd. En met Maasdo ging hij uit om Kabbernal te herstellen. En zo waren dan Abdal, Maasdo en Kabbernal een groot sieraad voor de Heere, en zij brachten de wereldschepen voort. 5. En de derde stam werd genoemd Tamille, en zij was als het rattenkind, en zij werd groot voor het oog van de Heere, en bracht genezing tot vele harten. En de vierde stam was genaamd Tabulle, en zij was als het kind der raven. En zij was begiftigd met grote wijsheid en de kracht het zoet te zuiveren en te heiligen voor de Heere. 6. En aan haar werd de Marion als een schat geschonken, en daarmee leidde zij haar broeders en zusters in vrede voor het aangezicht des Heeren, en was zij de vreugd van Renok. En de vijfde stam was genaamd Sartarus, en deze droeg vele kronen. 7. Tot deze kwamen vele brokaten en nachtlatingen als de sieraden des hemels, en des Heeren. En de zesde stam was genaamd Akra, en zij kreeg vele macht over de sterren, en was aangesteld om het zachte te zuiveren. En zij werd groot in de naam des Heeren, en was als de vrucht van

Renok. 8. En Zoekru groeide op voor het aangezicht des heeren, de zevende stam, en zij heerste over het dunne en het dikke, en had macht hen te zuiveren. Ja, ook had zij grote macht over het vuur, en kon het laten neerdalen wanneer zij wilde, om haar werken te doen. 9. En zo was dan Sartarus Akra Zoekru als het Heer der duisternis, aangesteld als een sieraad van Sarsia van Renok. En de achtste stam was als het Vatex des Heeren, en het was wit, als een groot wit vuur, en zij werd genoemd Lakus, en droeg de sleutelen der mysterieen. 10. En aan haar werd het Esmeralda geschonken als een bloemenjurk, doorzichtig van glans, en zij had vele kragen en openingen. Ja, zij had de macht over de sluitsels des Heeren die als slaapliederen waren in de nacht. 11. En Lakus werd groot voor de Heere, en volgde haar vader. En zij werd dan ook Navolger van Haar Vader genoemd. En zij zat het dichtste bij haar vaders hart dan allen. 12. En de negende stam van Renok was genaamd Oko, en hij was als de rivieren in hun macht. Hij werd de brullende leeuw van zijn vader genoemd. En de tiende stam was genaamd Elma, en zij hoedde de dieren van haar vader. 13. Zij was goed voor de wezen en weduwen en bracht rust tot haar vader, zijn vuren zuiverende.

14. En toen brulde de Heere om het zegel van de vijfde donderslag te openen. En de bloemenzeeen gingen open, en verhalen van het verleden werden opgevist, en men versierde elkaar daarmee. De dieren des hemels begonnen te verschijnen, en Renok opende Zijn tempel. 15. En zo werd Hij dan tot een Eeuwig Evangelie, daar Hij de Trooster des Heeren was, en de Verborgene Zoon. En Hij gaf allen die Hem aannamen de macht om kinderen Gods te worden. En zo werd dan het Evangelie van Renok verkondigd aan de ganse aarde. 16. En Zijn discipelen spraken als de panter. En ijs vloeide voort vanuit het tweede Woord, daar het het Woord van Renok was.

13.

1. En de Heere haalde het zegel van de zesde donderslag en zij was als de brandende lokogaam. En de Heere boog zijn hoofd, en vertelde aan zijn discipelen over de judaskus als over het zwaarste lijden van Christus. Ook vertelde hij over de blinddoek van Christus, de doek over zijn hoofd, waarna er in zijn gezicht werd geslagen en hij gedwongen werd te profeteren wie degene was die Hem had geslagen. En de Heere vertelde over de drie spotkleden : het keizerlijke spotkleed wat Hij bij Herodus kreeg, en het scharlaken spotkleed en het purperen spotkleed wat Hij kreeg bij Pilatus. En deze plaats was genaamd Gabbatha. En het keizerlijke spotkleed wat Herodus Hem schonk maakte Hem strijdvaardig toen hij in het dodenrijk afdaalde. Ja, als een rebel kwam hij tot de onderwereld, om gevangenen te bevrijden, en krijgsgevangenen mee te voeren. Maar dit deed hij door de wapenen van het lijden, en door het wiel. Zo daalde hij als een verzetsstrijder af in de onderwereld door zijn lijden. Zo werd hij door zijn martelaarschap in de dieptes van het dodenrijk en de onderwereld geworpen, en werd door dit martelaarschap veelvuldig koning der onderwereld. Ja, door het spotkleed wat Herodes hem gaf, het glitterende gewaad, kwam Christus tot de gevangenschappen

der onderwereld, waar Korachs kinderen gevangen zaten, en hen van de zondvloed. 2. Maar ook kwam hij door het schitterende gewaad wat Herodes Hem als spotkleed gaf tot de gevangenissen van Atlantis, van de eerste en tweede aarde. En hier zette hij velen vrij uit de gevangenissen der onderwerelden, hen die vergaan waren in eerdere zondvloeden, en hen die vergaan waren door vuur of ijs. Ook voerde hij door het schitterende kleed wat Herodes hem omdeed vele krijgsgevangenen mee in de hoge. En Hij kwam tot de plaats waar Barabbas, de verzetsstrijder, vandaan kwam. Hij was een rebel en een barbaar als een strijder tegen de Romeinse bezetter en de Griekse erfenis. Zo, door veelvuldig in de onderwereld af te dalen nam Christus de plaats van Barabbas in. Barabbas nam door zijn bevrijding de plaats van Christus in. Zo was Barabbas dan de verborgen spiegel der heerlijkheid, en de zesde verzegelde donderslag.

3. En zo heeft dan Barabbas, de beruchte gevangene, door zijn vrijmaking, de poort geopend voor Christus, en was hij de enige die het Griekse fundament en zegel kon verbreken. Dit dan is het geheimenis Gods door de eeuwen opgespaard. Ja, de Heere heeft met deze stenen zijn hemelen opgebouwd, en het zijn kindekens niet geopenbaard.

4. Toen opende de Heere het zegel van de zevende en laatste donderslag, de erfenis van Johannes, en keek naar zijn discipelen. En slangen begonnen voort te komen vanuit het zegel, en de slangen kwamen tot de aarde op de oude poorten van de vorige aardes en scheppingen te openen. En de Heere glimlachte. En de Heere sprak met donderende stem, zeer luid : 'Zo is dan het zevende en laatste zegel der donderslagen verbroken, en zal de zevende donderslag spreken dat wat eeuwen verborgen is gebleven. Slechts enkelen hebben het zaad hiertoe gedragen.' En een wolk van gif kwam tot de aarde, een zeer vochtige wolk van het gif der slangen, en er was geweest op de aarde. En het geweest steeg tot de hemelen, omdat God het laatste grote geheim van de donderslagen had geopend. En het geheim kwam opzetten als een slang, en begon te spreken, terwijl tijden zich leken om te draaien en ineem te vallen. En de slang begon te spreken over het gif der onderwereld, en de galbeker van Christus. Ook sprak de slang over de geheimenissen van de judaskus, en over de verborgen spotklederen van de onderwereld die Christus droeg toen hij daarin afdaalde. En voor lange tijd sprak de slang in onverstaanbare talen, de talen der onderwereld, en de talen der oude scheppingen. En slangentongen van vuur begonnen op de hoofden van de discipelen te verschijnen, en ook zij spraken in andere talen. En de slang sprak : Zo is dan Barabbas de hoeksteen van het Eeuwig Evangelie. En de slang opende een poort, en die poort leidde helemaal tot aan de eerste aarde. En de eerste aarde bestond uit twee tijdperken : het tijdperk van de Dorga, en het eerste tijdperk van Atlantis en de Troiade. En de zevende donderslag van Johannes leidde hen binnen in een hal van visioenen en dromen. 5. En de Heere beschermde hen, want hij had hun harten verzegeld, en de Heere sprak als de wind. En de hal verdeelde zich in twee delen. En in het eerste deel waren windvlagen, en in het andere deel was een vuur. En het vuur begon zich te verplaatsen naar het

andere deel, maar de discipelen bleven ongedeerd, daar de Heere met hen was, en hen beschermde. En weer begon het vuur te verschuiven, en plotseling waren beide delen vol vuur. En de dromen en visioenen begonnen tot de discipelen te komen, en met de Heere daalden zij in de onderwereld. En de Heere sprak tot hen met luide stem, en zij werden niet door angst bevangen. En de Heere gaf hen rust en inzicht. En weer kwamen ze tot een hal, en deze hal was verdeeld in drie delen. En hier zagen zij ook het latere tijdperk van Atlantis op de tweede aarde. En de Heere liet hen Barabbas zien, en de discipelen waren verbaasd. En ze vroegen aan de Heere : Hoe kan een man die reeds geleefd heeft weer leven, en met dezelfde naam aangesproken worden. En de Heere zei dat dat een raadsel was en een geheimenis. De Heere was het die ervoor gezorgd had dat Barabbas ook een tweede keer Barabbas zou heten. En de discipelen waren verwonderd. En Barabbas was een groot man in het tweede Atlantis, en hij leidde een groot volk en een religie. En de god die hij diende was Sorg Sorba. Hij zorgde ervoor dat de ordes van de Troiade in het tweede Atlantis weder opgericht werden, maar velen maakten er misbruik van, en Barabbas werd tot een wildernis. En ze namen hem mee naar een hoge rots, en wierpen hem in een ravijn. En zo daalde Barabbas tot de onderwereld, tot het eerste Atlantis en de Dorga en haar tijden. En hier werd hij vastgeklonken aan een rots, en vogels aten van zijn ziel.

6. Zo is dan Barabbas de spiegel en de paradox van Christus. En de zevende donderslag sprak : Zo Barabbas het tweede Atlantis vertegenwoordigt, zo vertegenwoordigt Simson het eerste Atlantis. Want Simson leefde ook in het eerste Atlantis, en ziet, hij diende de god Sorg Sorba. En ook hij was een groot man, en leidde een groot volk en een religie. En hij was tegen het toen regerende keizerrijk, want het was wreed. En Simson had een grote filosofie, en was intelligent, terwijl Sorg Sorba hem bovennatuurlijke krachten had gegeven. En in die dagen waren de engelen Roda, Jonatras en Ramses op de aarde, en ziet, zij werden arxelen genoemd, en god werd in die dagen Sorg Sorba genoemd. En Simson bouwde een stad, en daarna een land, en liet grote steden vallen. En Simson maakte de naam van Sorg Sorba groot, en van de python. En de Troiade groeide op in die dagen, en er waren tekenen van vuur aan de hemel. En Simson bouwde een toren en die toren was zeer hoog. En Simson waarschuwde het volk dat er een vloed zou komen. En hij bracht het volk onder in schuilkelders van de toren. En zo maakte God een einde aan het toen heersende keizerrijk. Maar later keerden enkele discipelen van Simson zich tegen hem, en zij misleidden velen van het volk tot het herbouwen van het keizerrijk. Ook hadden enkelen van het oude keizerrijk schuilplaatsen onder de grond gehad, waarin zij velen verscholen hadden. En de woede van God begon op te laaien en over Simson te komen, nu zelfs hun eigen volk aan het afwijken was. En God gaf Simson kracht zoals er nog nooit eerder op aarde was geweest, en nooit meer zou komen. En Simson werd hongerig als een verscheurend dier toen de Geesten des Heeren over hem kwamen. En hij geraakte in vuur en vlam, en liet lava uit de hemelen neerdalen. En Simson verslond en verscheurde velen door het vuur des Heeren. En vanaf dat moment begon Simson zich terug te trekken in de wildernis. En aan het einde van

zijn dagen toen hij oud geworden was begonnen zijn krachten van hem te wijken. Op een dag vonden zij hem en hingen hem op. En de Heere nam het lichaam van Simson van de aarde.

7. En ook in de oude Dorga tijden waren de profeten des Heeren op aarde. En zo was het eerste tijdperk van de Dorga van David, de tweede van Jakob, de derde van Jozef, de vierde van Noach, de vijfde van Salomo, de zesde van Jesaja, de zevende van Jeremia, de achtste van Habakuk, de negende van Nahum, de tiende van Hosea, de elfde van Jona, de twaalfde van Haggai. En de dertiende was van Salomo, die de grootste tempel ter aarde had gebouwd, tot diep onder de grond en hoog in de lucht als een toren. En de omvang van die tempel was als landen tezamen gevoegd, en van zulk een omvang zou er nooit meer een tempel wezen. En Salomo bracht een oordeel over de aarde, en zelfs over zijn eigen tempel, want zijn priesters waren ontaard. En zo werd hij de laatste koning van de Dorga. En zijn tempels en mijnen waren legendarisch, maar ziet, zij werden verslonden door vuur. En Salomo wandelde door het vuur, en had macht over het vuur, daar de Heere met hem was. En Salomo sprak met de Heere in talen van vuur. En God leidde Salomo tot een eeuwige tempel.

14.

1. En er waren dan vele vrouwen die Christus volgden. En onder hen was Maria van Magdala, van wie zeven boze geesten waren uitgevaren, en wiens bevrijding opgetekend is in het boek van Magdala. En ook waren onder hen Johanna, de vrouw van Chusas, de rentmeester van Herodes, Susanna, Maria, moeder van Jakobus, Joses en Salome, de moeder van de zonen van Zebedeus, en vele anderen die Hem dienden. 2. En één van hen ging wenende achter hem staan, bij zijn voeten, en begon met haar tranen zijn voeten nat te maken en droogde ze af met haar haren. Deze vrouw stond bekend als zondares. En zij kuste zijn voeten en zalfde ze met mirre. 3. En de Christus werd beschuldigd door de farizeeers, daar zij een zondares was. En zij betwijfelden hem of hij wel een profeet was. 4. En de Heere sprak : Vervloekt zijn zij die oordelen in hun twijfelen. Laten zij die twijfelen de Heere vrezten. 5. En de farizeer die Hem genodigd had zeide : Indien zulke een profeet zou zijn, dan zou hij wel weten wat en wie deze vrouw is die hem heeft aangeraakt. Zij is een zondares. 5. En de Christus richtte Zich tot Simon, terwijl Hij de wenende vrouw aanwees, en zeide : Ziet gij deze vrouw ? Ik ben in uw huis gekomen. Water voor mijn voeten hebt gij niet gegeven, maar deze vrouw heeft met tranen mijn voeten nat gemaakt, en ze met haar haren gedroogd. 6. Een kus hebt gij mij niet gegeven, maar deze vrouw heeft sinds ik binnengekomen ben, niet opgehouden mijn voeten te kussen. 7. Met olie hebt gij mijn hoofd niet gezalfd, maar deze vrouw heeft thans met kostbare narcusmirre mijn voeten gezalfd. 8. En de discipelen waren geschokt, en één van hen zou Hem verraden voor dertig zilverlingen.

15.

1. Eens kwamen er Sadduceeen tot Hem, die beweren dat er geen opstanding is. En zij raakten met de Christus in twist, en stelden strikvragen. 2. En zij legden hem voor de vraag dat wanneer een weduwe opnieuw huwt, met wie ze zou huwen in de hemel. 3. En de Christus sprak : Dwaalt gij niet daarom dat gij de schriften niet kent, noch de kracht Gods ? Want wanneer zij opstaan uit de doden zullen zij zijn als de engelen, en die huwen niet. 4. Maar Hij sprak als in een geheimenis, want in de profeten wordt wel gehuwd. 5. Alleen de Geesten Gods huwen dan. 6. En de Christus onderwees en sprak in geheimenissen en raadselen, daar Hij mystiek was. 7. En velen verdraaiden zijn woorden. En Hij sprak dat de Christus veel zou moeten lijden, dat Hij de Waarheid was, maar dat zij allen moesten uitzien naar de Volle Waarheid die komen zou. En hiermede sprak Hij over de Heilige Geest en de Geesten Gods. 8. En Hij sprak : Vervloekt zij hen die door de ogen van leugen kijken, en elkaar overleveren aan de rechters der hel. 9. Het is beter dat hun ogen uitgerukt worden, opdat zij in eeuwigheid niet zien. 10. Indien uw oog u dan tot zonde verleide, ruk het uit. Want het is beter geen ogen te hebben, dan met beide ogen in de hel te worden geworpen. 11. Indien uw voet u dan tot zonde verleide, hak het af. Want het is beter zonder voeten te leven, dan met beide voeten in de hel te worden geworpen. 12. Zij dan die het goud pakken en het zilver verachten : Vervloekt zijt gij. Zij dan die het zilver pakken en het goud verachten : Vervloekt zijt gij. 13. En de Christus deed vele grote werken, en begon te spreken over de grotere werken die na Hem zouden geschieden.

16.

1. En een deur werd in de hemel geopend. En ik zag de Heere zitten in een wolk. En Hij sprak : Zij die op de aarde zijn hebben hun geschiedenissen overmatig en overmoedig tot het Woord Gods gerekend en zo vele heilige dingen bezoedeld. 2. Laten zij deze zaken in hun geschiedenisboeken optekenen, en het Woord Gods heiligen en zuiveren. 3. En de wolk kwam door de geopende deur naar buiten en hief mij op. 4. En de Heere nam vele profetieen uit het bezoedelde Woord en bracht ze tot de geschiedenisboeken der profeten en profetische boeken. 5. En Hij stond hen niet weder toe Zijn Woord te bezoedelen. 6. En de Heere sprak : bewaart dan uw overleveringen, en zuivert deze. Blijft met onreine handen van Mijn Woord af en heilig deze. 7. En zo kwamen vele Geesten Gods vrij, daar zij waren uitgedoofd door krachteloze woorden. 8. En vele profeten kwamen tot heerlijkheid. En de Heere voegde toe aan hun midden. En vele engelen die voor lange tijd door vorsten der hel werden tegengehouden kwamen tot doorbraak. 9. En de Heere sprak : Zuivert dan Mijn Woord, opdat gij het Tweede Woord rijkelijk zult ontvangen. 10. Zij die Mijn Woord niet zuiveren hebben ook Mijn Tweede Woord niet. 11. Opent dan de stang van Eminius en het purper. 12. Kent dan de Heilige Stang in Zijn Tempel. Gij hebt dan uw woorden laten vastleggen door hen die geen profeten waren, en hen die vleselijke overleggingen hadden. 13. Zoudt gij dan hen die geen profeten waren over uw zielen laten waken en u hoeden ? Gij waart in de handen van kooplieden. Maar de Heere Heere

heeft u losgekocht. 14. Laat u dan niet wederom verblinden. Houdt vast wat ge hebt, en laat u zuiveren in vrez en beven.

17.

1. De Christus kwam om het boze oog te slaan. Indien gij het oog der mensen dan nog draagt, ziet toe dat het niet uitvalle. 2. Hangt dan het oog niet aan, opdat u niet in misleiding valle. Heeft de Christus u dan geen oog gegeven ? 3. Gij dan leeft aards, en zult ook door de aarde ten onder gaan. 4. Zalig zij hen die de Christus aanhangen, want zij gaan van dag tot dag, en de Heere redt hen. 5. Zij dan hopen op een nieuw verbond, en hangen Zijn Geest aan, tot Verzoening met de Geesten Gods. 6. Laat u dan niet wederom binden. De Christus heeft u immers uitgeleid als een fundament zijnde van uw kostbare geloof. Bouwt dan voort op dit fundament. 7. Gij doet er wel aan de Geest Gods aan te hangen als een lamp, leidende u tot de Geesten Gods. 8. Want vele verborgenheden heeft de Heere voor hen die Hem dienen. 9. Zoudt gij dan niet voortbouwen op dit fundament, dan zijt gij open en bloot voor de storm. 10. De Heere dan heeft u apostelen gegeven, om uw daken te leggen. Weest dan allen als apostelen in de Heere. 11. Gij dan zijt het brandende zilver voor het Aangezicht Gods, en spoedig zal het goud uit deze bron voortkomen. 12. Hecht u dan niet aan aards goud, maar aan het goud des Heeren.

18.

1. Door uw pijn zult gij de Christus zien. Door uw pijn zult gij de rozen zien, en hun goddelijke geuren. 2. Ja, zij zijn de koningen van de pijn. En de Christus is vol met hen. 3. Veracht dan de doornen in uw vlees niet. En laat ze niet voor hun tijd wegnemen. 4. Want zulk een apostel die zulke dingen doet is de Heere een gruwel. 5. Gij zult u dan van zulken afzonderen, opdat de Heere u niet met hen afzondere. 6. Want zulken zijn een stank in de ogen van de Heere, en zij zullen gerekend worden tot de uitwerpselen van koeien. 7. Ja, een gruwel voor de Heere zijn die profeten die Zijn tijden niet kennen. 8. Laat de ketenen dan die bescherming heten uitgroeien tot rozen, en laat de doornen uitgroeien tot wapenen, in plaats van het zaad des Heeren weg te gooien. 9. Het kruis is dan hen die de Heere dienen tot sieraad, maar hen die zondigen is het tot de uitwerpselen der varkens. 10. En de doornenkroon is tot een lieflijke geur van hen die Zijn tranen dragen, maar tot de goddelozen is het een reuk des doods. 11. Indien gij lijdt, lijdt in de Heere, opdat gij het zaad van genezing zult zien. 12. De Heere echter leide u tot het kruid van Golgotha, opdat gij nog grotere genade zult zien. 13. Heiligt dan de negen boeken des geestes in uw harten, als het Zuivere Woord, opdat gij het zilver des Heeren zult zien. Het Tweede Woord dan is het goud des Heeren. 14. Gij dan zult zuiver worden in het zilver des Heeren, wanneer gij dan de Woorden die Hij aan u gaf zuiver houdt. 15. Zij die het Woord bezoedeld hebben, hebben daarmee hun geest en ziel bezoedeld. 16. En bruisende wateren van het zilver zullen u leiden tot Getsemane, waar gij het gezicht des Heeren zult aanschouwen. 17. Ziet dan, want Hij spuwt vuur en wateren. Wie dan spuwe, spuwe in de Heere. 18. Hij dan, die het

Woord en Zijn slijk bracht, om de ogen van blinden te openen, staat voor u. 19. En Hij, en Zijn Geest en de Geesten Gods kloppen op uw deur. Ziet dan, zij zullen u tot rechters wezen.

19.

1. Grote Liefde is dan getoond in het plan Gods, vanaf de grondlegging der hemelen en de aarde verborgen gehouden. 2. Wie heeft dan Zijn werken kunnen doorgronden ? Laten zij dan die hun monden openen met Wijsheid des Heeren komen. 3. De dwazen zullen spreken, en zij zullen elkaar niet verstaan, want de Heere Heere heeft hen verstrooid. 4. Zij hebben u dan niet tot het zuivere geluk laten komen, maar zij hebben u lange tijden onderdrukt. 5. En zo waart gij dan als een bloem in de woestijn, reikende tot aan de poorten des hemels. Als de Heere dan de woestijn voor zijn tijd had weggehaald, zie, gij zou ter helle gedaald zijn. 6. Laten uw overleggingen u dan niet bespotten, maar ken de Heere, wiens woorden rein zijn. 7. Gij bent dan geheiligd in zilver. De Heere zal u verdedigen en uw uiteinden beminnen. De uiteinden van het kruis zijn als het witte satijn der hemelen. Geeft de natuur u zelf de oplossingen dan niet ? 8. Laat dan de bomen en struiken van uw lijden groeien, opdat zij het bloesem des hemels voortbrengen. 9. Zij die het lijden voor zijn tijd hebben weggekapt, lijden nu dikwijls wroeging en dorheid. Ja, hun enige feesten zijn nu in spot. 10. Dat de Heere uw harten besproeië en de schatten der hemelen laat zien. Komt dan hogerop, opdat de Geesten Gods met u spreken. 11. Schenke dan geen genade aan de zonde die in u leeft, en tuchtigt uw kinderen, opdat zij straks in lof kunnen oogsten. 12. Sommigen hebben hard gewerkt, en de fundamenten door hun ouders gelegd zijn hen nu tot zegen. 13. Viert dan de feesten des Heeren, opdat gij uw harten niet verkoopt aan de wereld. Zij hebben niets te eten, en eten daarom elkaar. 14. Gij die dan hongert, honger als in de Heere, opdat de Heere uw hart verzadige.

20.

1. Er is geen einde aan het zingen van liederen, en gij trekt daarmee vele roofdieren tot u. 2. En sommigen onder u hebben met de stilte niet gerekend en daardoor heeft hun geloof schipbreuk geleden. 3. Maar sommigen onder u waart slaven. De Heere heeft u dan losgekocht. 4. Als gij zingt, zinge in de Heere, en laten uw woorden weinig zijn. 5. Want het weinige Gods is meer dan de veelheid van mensen. 6. Probeert dan stil te zijn, opdat gij een groter sieraad zult vinden. 7. Oefent uzelf in de stilte, opdat gij Wijsheid en Rust zult vinden. 8. De Vrede des Heeren komt tot hen die Hem vrezen. 9. Het Woord dan is als een Zwaard. Hoe kunt gij dan de oorlog winnen indien uw zwaard niet zuiver is ? Ziet toe dat uw zwaard zich niet tegen u kere. 10. Gij dan hebt zuivere adem, al die het Woord Gods hebben laten zuiveren. 11. Maar enkele discipelen onder u zullen het verdraaien tot hun eigen verderf. 12. Niet alle discipelen zijn discipelen Gods, zo ook niet alle apostelen apostelen des Heeren zijn. 13. Oordeelt hen die in de misleiding zijn dan niet, want de Heere ziet de harten aan. U mocht zelf eens misleid worden. 14. Hangt dan de stangen

des Heeren aan, in uw harten en ziel gesmeed, als een kunstig bouwwerk, waarmede gij verbintenis hebt met de Geesten Gods.

21.

1. In het eind, het zal je niet meer kunnen schelen, wat anderen van je hebben gezegd. In het eind, de heere zal je vertellen, wat Hij al die tijden voor jou heeft bereid. 2. Hij heeft veel zonden met jou gedragen, maar de schuld moest opgelost worden in de werken des geestes. 3. Met een paard bereik je minder als met een mens. Zijn mensen niet de ergste slaven ? 4. Wie brak hen ? Wie gaf hen wat ze verdienden ? 5. Wanneer gij draagt, draag in de Heere, en laat hen die willen zondigen vergaan. Draagt ook hun ziekten niet en hun zware lasten. 6. Vergeef alleen hen die vergeven, want zo doet ook de Heere. 7. Wanneer je vergeeft, vergeef dan in de Heere, opdat gij geen huichelaar zijt, of paarden voor de zwijnen werpt. 8. Want kostbaar is de vergeving des Heeren, alleen gegeven als loon aan hen die hard werken. 9. Met een paard bereik je minder als met een mens. Zijn mensen niet de ergste slaven ? 10. Zo is dan vergeving voor hen die Hem vrezen, opdat zij Hem nog meer vrezen. 11. Door vergeving als dure gaven te schenken, bond hij de harten van hen die Hem vreesden. 12. Zalig zijn zij die door de Heere gebonden zijn, want zij zijn vrijgemaakt uit de bindingen van de wereld. 13. En de gebondenheid des Heeren leidt tot vrijheid. 14. Nu is het loon des Heeren kostbaar, en overvloedig met gaven, als een lieflijke geur in Zijn heiligdom. 15. Hij die u roept, nadert tot u. Hij heeft u niet vergeten. Hij heeft al uw daden geteld. 16. Ja, zij trekken zijn vergiffenis aan, omdat zij Zijn tranen hebben bedekt met troost, en zijn wonden met kruid. 17. Zalig hen die de werken des Heeren doen, want zij zullen vergiffenis ontvangen. 18. Het loon des Heeren is groot over hen die Hem zoeken. 19. Als kostbare olie wordt het over hun hoofden uitgegoten. 20. De Heere spreekt in genade, tot hen die genade gaven. 21. In kostbare gaven hebben wij gewoond, daar wij des Heeren waren. 22. Ik dan, Paulus, spreke veelvuldig tot u, daar mijn ziel bij de Heere is, en uw ziel daar ook is. 23. Drie tijden kent dan de Heere, om de beperkingen van Zijn Woord te voltrekken. 24. De Heere doet dan Zijn grenzen kennen. Ook heeft Hij zijn tijden en seizoenen en hun grenzen vastgelegd in de sneeuw. Ziet dan toe dat gij acht op Hem geve als op een lamp. 25. Ben ik dan gekomen om u te laten verdorren ? Zeer zeker niet. Laten de dorren elkaar verdorren. 26. Ik ben gekomen om woorden van leven te spreken, als apostel en dienstknecht des Heeren. 27. Ziet, het zwakke is dan tot de tuin des Heeren gekomen als zaad van sterkte. 28. Ik draag dan de wonden des Heeren in mij als schilden.

22.

1. Discipelen van het zuivere Woord, hebt dan liefde tot elkaar, opdat het zaad kome tot het Eeuwig Evangelie. 2. Ik heb tot u dit evangelie vanaf het begin gebracht. Daarvoor was ik een vervolger van de gemeente. 3. De Heere heeft genade tot mij bewezen, daar ik het in onwetendheid heb gedaan. Mijn handen zijn daarom rein, en ik zal ze rein houden. 4. Hen in

Efeze verzoek ik de geestelijke wapenrusting aan te doen. Strijdt dan niet tegen elkaar, maar tegen de werkingen van het vlees en de boze machten. Legt dan af alle onreinheid die u zo licht in de weg staat. 5. Doet de helm des heils op, zodat u zult groeien in uw geloof. 6. En tot hen die de Heere het zwaard heeft gegeven : Blijft in Zijn Liefde, en weest niet scherp van tong. Wie toorne, toorne in de Heere. 7. Blijft dan de weg van het geloof begaan, wetende dat gij een tegenstander hebt. 8. Gij zult dan niet rennen, maar list gebruiken. Heeft de Heere u dan niet geschoeid met de vrede van het evangelie ? Ziet dan, het evangelie is list. 9. De Christus overwon dan de duisternis in zijn zwakte, en niet in zijn sterkte. Elke zwakte in de Heere is list. 10. Heft dan uw schilden op als de wonden des Heeren, om de pijlen des satans te verstrikken. 11. Want zijn wonden spreken in donder van het komende oordeel. 12. Gij dan hebt lichten in vele kleuren gezien, die het palet der bevrijding vormen. 13. En als gij dan het Eeuwig Evangelie in uw harten hebt ontvangen, dan hebt gij een dubbel zwaard. 14. Streeft daarom zeer ernstig naar zulke gaven des Heeren. Welzalig hen die op zulke paden wandelen, want hen heeft God macht gegeven om tot de Geesten Gods te komen. 15. Belet hen daarom de ingang niet, opdat uw eigen ingangen gezegend zullen blijven. 16. En ziet er op toe dat gij geen deze kleinen beschuldigt, daar de Heere hen heeft weggelegd tot vertroosting. 17. Laat dan de lamp die brandt niet gedoofd worden.

23.

1. De jongeling heeft veel te lijden, totdat hij Gods Glorie ziet. De Luister des Heeren wacht op de jongeling onder een boom om hem te bespringen. 2. De jongeling wordt getrokken naar het midden in de jaren van slavernij, totdat de boog des geestes hem doorboort, en hij getrokken wordt tot de duisternis, waar het nachtlied hem vrijzet. 3. De droom komt als een bevrijder tot hoge torens, om hen te brengen tot het riet. 4. De jongeling wacht op dingen die nooit zullen komen, maar de Heere geeft hem schepen die nooit voorbij zullen gaan. 5. De jongeling leert te slapen, om tot de nachtspelers te gaan. 6. Zij verachten hem niet omdat hij jong is, zij zien zijn stille traan. 7. De jongeling leert de bomen kennen, en de geheimenissen van het woud. De vogels die hem lessen geven, na zijn val. De geest heeft zijn hart doorboort. 8. Zijn wonden laten vogels spreken, en zijn kruis leidt de dieren van het woud. 9. Het is hem genoeg in pijn te leven, en te drinken van deze wijn. 10. Nooit meer terug wil hij, het zilver spreekt tot hem vanuit de lucht. 11. Het ijs bracht hem hier en maakte de snaren stijf. 12. Pas op, zijn hart is als een jonge leeuw, verslindende hen die de armoe verachten. 13. D'armoe was zijn sleutel tot hier, en hij leerde haar beminnen. 14. De raven kroonden hem tot koning, want zijn lompen maakten hem wijs. 14. Hij knielde voor haar neer, en gaf haar de sleutel van de oude rijkdom.

24.

1. Zij vonden elkaar in naaktheid, toen ze alles lieten vallen, en bedekten elkaar met wat het bos voor hen losliet. 2. Zij vochten met leeuwen en

verloren hun verdriet. Zij waren koningen van de wildernis. 3. Zij vonden het kruis in oeroude tijden, gewikkeld in sneeuw, dat wat de hemel voor hen liet vallen.

25.

1. En ik zag een slang genaamd Leviticus, en zijn vel was grijs en hoornig. En hij had gruwelijke dingen gedaan. Hij was van de zee gekomen om de heiligen te misleiden en te verdrukken voor een lange tijd. 2. En velen werden bitter tot God, en anderen begonnen God om hulp te roepen. Maar de Heere hield Zijn poorten gesloten. 3. En Leviticus droeg een heilig zwaard, wat Hij uit de tempel des Heeren had gestolen. 4. Maar een engel des Heeren kwam uit de hemel dalen, om de slang te slaan en in een afgelegen put te werpen. 5. En zij sloot de put boven het hoofd van de slang, en bracht de sleutel tot een allerheiligste tempel. 6. En Leviticus begon luid te roepen, en het geluid was zo hard, dat hij nog vele heiligen kon verleiden. 7. Maar zij die de Heere bleven dienen joeg hij schrik aan in de nacht. 8. Na een tijd echter zond de Heere een vuur tot de put, en Hij noemde de put het Tweede Gehenna.

En ik zag een ander dier uit de zee komen gelijk een panter, en hij was genaamd Deuteronomium. En hij had vele heilige dingen opgeslokt, en ging uit om de kindekens te misleiden. En hij gaf hen vreselijkheden in de nacht. En de Heere sprak : Nu is het tijd mijn woord te zuiveren. En een engel steeg op vanuit de hemelen en sloeg de panter en zijn volgelingen met de ban. En de Heere dan, die Geest is, zegge dit : Veel bloedschuld kleeft aan dit dier, en Hij zond het dier tot de Tweede Gehenna, waar het dier verscheurd werd door wilde lammeren. En de schrik van deze roofdieren was zo groot, dat de hemelen en de aarde beefden.

En de Heere goot een schaal uit vol met bloed, om het Woord te reinigen. En hij stelde apostelen aan om het gezuiverde woord tot de volkeren der aarde te brengen.

26.

1. En een leeuw genaamd Numeri maakte zich groot tot de hemelen, en hij die het boek Jozua behoedde bracht een bak vol met ijs tot de poorten van de hemel. En deze bak was bijna zo groot als de aarde zelf. 2. En de Heere rees van Zijn troon en zond Zijn engel, maar deze werd voor negenendertig dagen tegengehouden. 3. En de engel kon alleen spreken : 'De Heere straffe u.' Zo groot was de onderdrukking van deze geesten. 4. En als zij het konden, dan zouden ze de Heere van Zijn troon stoten. 5. Maar de Heere had hun tijden en omvang al bepaald. En de Heere sprak tot Zijn apostelen : Heiligt me nu het boek genesis en het boek exodus, en snijdt erin met het Zwaard des Geestes. 6. En zie, het eerste boek van Openbaring was voorbij gegaan, en haar verzen werden verdeeld onder de roofdieren des hemels en de heilige boeken. 7. En de Heere bracht een slachting aan in het boek psalmen, wat als zijn eigen vlees was. En de Heere stak een pen in de achtersten van deze geesten, en zegende het. 8.

Zo werd er dan toegevoegd en afgedaan aan het boek psalmen, zoals de Heere bevolen had. 9. En toen richtte de Heere zich tot de evangeliën, en maakte er het boek Christus van. 10. En de Heere ordende de verzen, voegde er aan toe en nam er vanaf, zoals de Geest het wilde. 11. En zo werden er dan negen boeken des Heeren geheiligd en zij vormden het gezuiverde Woord des Heeren. 12. En het zilver des hemels daalde op aarde neer, en het zilver werd ijs. 13. En de Heere sprak : Opent dan de poorten van het nieuwe Woord, want zie, het oude is voorbijgegaan. 14. En ik zag een zwarte ruiters op een zwart paard zitten, en de poorten geraakten in vuur en de aarde en de hemelen begonnen te branden. 15. Zo is dan de komst van Eminius, en Zijn Zaad zal Izu heten. En bloed kwam over de aarde en de wateren, en boeken begonnen zich groot te maken tegen de hemelen. 16. En de tweede Christus verscheen in de wolken om de volkeren te hoeden. En Hij had een zware staf die alleen Hij kon dragen. En Zijn voeten stonden in het Tweede Jeruzalem, en waren als Michai. En zijn armen reikten tot aan Het Tweede Babylon. 17. En Hij scheurde het van de aarde weg. En Hij begon zijn benen te bewegen, en sprak als Michai. 18. En Zijn handen waren als de Marion, en hij droeg een tepel als de ronde zon op de borstplaat van zijn pantser. 19. En Hij had een helm en benen als Zurastael, en Hij begon grote woorden te spreken. 20. En de bomen van Sodom begonnen te vallen en het Zaad van Izu begon uit de mond van de Tweede Christus te komen. 21. En zo waren dan de dagen van Eminius. En de Heere was als een voerder van oorlog. 22. En zo zijn er dan tweehonderdtwintig dagen aangesteld over de zuivering van Zijn Woord. En na die dagen zal de bliksem rein zijn. En zij was dan als de Komst des Heeren.

27.

1. En zij dan die van de Tweede Reformatie zijn : Weet wel dat dit een gebod des Heeren is. Ik dan ben de Tweede Luther, en ik draag het vuur van Zurastael. Gij apostelen zult het woord reinigen en heiligen tot aan de uiteinden der windstreken. 2. Ja, gij zult het gezuiverde woord brengen tot de volkeren der aarde, en dan zal het einde gekomen zijn. 3. Blijft dan niet met het onzuivere woord de volkeren onderdrukken, want dan zal de Heere komen met de ban, en u slaan. 4. Ziet, de Heere en de Tweede Christus staan aan de deur, en zij kloppen. Doet dan open, opdat zij u niet met het onzuivere van het Woord laten vergaan. 5. Groet hen die in Spanje zijn. Als zij van het Tweede zijn hebben zij niets te vrezen. 6. Laten zij dan ook met deze woorden rekenen, anders zal er met hen niet gerekend worden. 7. Gij immers hebt uw zielen gereinigd in Zurastael. 8. Vreest dan niet voor het Grote Spanje. God is groter. Zelfs het kleine van God is groter dan de grootheid der mensen. 9. Vreest hen dan niet, want wat zijn zij te achten ? De Heere heeft immers hun tijdperken ingesteld, en weet wanneer ze weer zullen vergaan. 10. Draagt de Heere dan niet hun adem in Zijn schoot ?

28.

1. Ziet dan, de Heere is recht. Hij is de Heer der Heeren, en hij geeft het goede aan de wijzen. Gij dan hebt uw kinderen gebracht tot het tweede Spanje. 2. En tot hen dan in het tweede Spanje zeg ik : Gij piekert op hoge bergen, opdat de Heere u bespare, zodat u niet groot wordt op de vlaktes van Babylon. Het dikke des heeren dan is dunner dan het dun der mensen. 3. Het dunne des heeren is dan dikker dan het dik der mensen, en dit geheimenis is groot. Gij dan hebt acht gegeven op het woord des heeren, en met zuivere maat gemeten. Ja, gij zijt meters voor zijn aangezicht, en de heere uw God heeft u geheiligd vanaf den beginne. 4. Gij dan die als gevangenen leeft : Weest als gevangenen in de Heere. De Heere bevrijdt u op Zijn tijd. Maar wat dan gebondenheid en vrijheid is bepale de Heere. Gij hebt het brood des Heeren hoog gebakken. 5. Ja, gij waart als bakkers der heilige tabernakel. Gij dan bent de Heere getrouw geweest. Hiermede hebt gij roofdieren om de tuin geleidt. Wonderbaarlijk zijn de listen des Heeren. Komt dan, en nadert tot Zijn Geest, gij van het tweede Spanje. 6. De broeders dan hebben het brood bereid en zijn goed voor uw kinderen geweest. Gij hebt dan de geheimenissen des Heeren bewaard als veren in de broze potten bij het altaar. Ja, gij hebt erop acht gegeven als op een lichtend licht in duistere dagen. Gij weet thans dat de duisternis des heeren lichter is dan het licht der mensen. 7. Ook hebt gij erop acht gegeven dat Zijn licht vanuit de duisternis kwam, en oprees als de heilige ster. Zijn duisternis dan is heerlijkheid. Ziet dan, de Heere Heere heeft Zichzelf gewikkeld in wolken, en Zijn Helm is Zaligheid. 8. Nadert dan tot Zijn recht, opdat Hij u meer recht geve. De heere heeft u als lampen neergezet op een duistere plaats, en gij weet daar zeer goed mee om te gaan. Daarom houd ik ook niet op om de Heere daarvoor dankzegging te geven voor Zijn aangezicht. 9. Hij is een goede geleider, en de buizen van zijn altaren zijn licht. Ook hebt gij de Woorden van Metensia niet veracht. Maar gij waart als hen die het woord beminden. 10. Ja, de Heere heeft waarlijk engelen onder u gezet, en zij dragen de geheimenissen Gods over de vleeswording der engelen. Gij die de veer draagt, gij zult meerdere veren dragen. Zo zal de komst des Heeren dan zijn als de komst van een mensenzoon. 11. Ziet, de Heere Heere is dan vlees geworden, en Zijn Geest. Waakt dan, want gij weet niet in welke gestalte Hij tot u zal komen.

29.

1. Ziet, de Heere dan is het recht der wezen en weduwen. Staart gij dan nog steeds elkaar aan ? Enkelen onder u zijn dan de wakers des Heeren, maar de Heere waakt in gerechtigheid. 2. Ziet dan, Hij heeft u gegeven van het brood des hemels en het verborgen manna. 3. Kent dan de vele kruiken van Zijn ark. De Heere zal dan uw monden vullen met lachen, en gij zult heilige dingen verkondigen. 4. Ook hebt gij de wijn des Heeren niet veracht, en hebt gij uw Franse broeders in de verdrukking niet gemededen. Zij dan die van het Tweede Frankrijk zijn groeten u. 5. Ook groet ik u dan in ijs. Gij doet er wel aan elkaar ook in ijs te zegenen. 6. Zegent dan elkaar, opdat gij gezegend zult worden. Vervloekt elkander dan niet, en bidt voor uw vijanden. 7. Indien gij dan uw vijand kunt vergeven, zalig zijt gij. Want de Heere Heere kent vele vergevingen, en

zijn zaligheden zijn niet met weinig. 8. De Heere Heere heeft niets aan vuile monden, en zij wiens lippen bezoedeld zijn lopen voorop naar het oordeel. 9. Gij Spanjaarden van het tweede, de Heere redt u. Maar hen die van het eerste zijn, zijn reeds verloren. 10. De Heere Heere heeft reeds zijn vloed gezonden, en de tweede ark staat voor u klaar als een heilig testament. 11. Houdt dan niet vast aan het oude, opdat de Heere u niet met het oude ten onder laat gaan. 12. Zo zal de dag des Heeren dan zijn als een Schip, en Zijn vlam zal haar leiden. 13. Zalig zij hen die in het schip zijn, en het brood des Heeren bakken. Gij hebt dan vele bakkers onder u. En enkelen onder u hebben de ouden willen bezoeken, maar de Heere heeft hen tegengehouden. Soms is het ijs beter dan de ontmoeting. 14. En gij hebt elkaar daaronder niet minder geacht, daar het een gebod des Heeren is. 15. Zo brengt de Heere u soms in verdrukking, en soms is Hij het die deuren sluit. 16. Houdt u dan vast aan de geschriften van Kabbernal die ik u heb gegeven, want zij zijn als de testamenten des geestes. 17. Ook hebt gij dan wijn geschept uit de bakken des hemels, en de stem van de Heer in de dingen verstaan.

30.

Staf van Spricht

1. Getsemane, water stroomt tegen de muren. Ik verdrink in hoge dromen. Ik druk mezelf tegen de muur, maar er is geen ontsnapping hier. 2. Getsemane, de deuren zijn op slot. Er zit niets anders op dan hier te blijven, en te wandelen met God. Iemands tranen, deze dromen, een geschenk van hart tot hart. 3. Ik heb niet veel draagkracht en het dringt door mijn huid. Ten slotte val ik op de grond, en alles om me heen wordt groter. 4. Ik durf mijn ogen niet meer open te doen. Iemand slaat zijn armen om me heen. 5. Dan leer ik de tranen te drinken, en diep in deze armen te zinken. Mijn kamerdeur staat open. De hemelen zijn geopend, maar Golgotha riep tot mij. 6. Na vernedering komt het sterven, het is de weg van onze Heer. 7. In Zijn voetstappen te lopen, komt Hij zo dichtbij. Het kruis is maar een vlam van Liefde, om één te worden met Hem. 8. De Traan is maar een beker, om van Zijn wolk te drinken, en met Hem te wandelen en op te stijgen, tot het paradijs. 9. Datgene waar rozen mee bekleed zijn, zo goddelijk en koninklijk, dat is ons kleed.

10. Golgotha, als een haai die ons heeft gegrepen. Brekende onze botten tot het kruis van onze Heer. We hoeven niet bang te zijn, we krijgen een nieuw lichaam. 11. Golgotha, de staf van Spricht, om ons door smalle deuren te laten gaan. Laat dan de schatten maar versplinteren, anders kan het toch niet mee.

31.

Niet genoeg

1. We zijn nog niet zwak genoeg om binnen te gaan. We staan nog steeds op beide benen, wachtende op de verbrokenheid, om als bomen in zijn

paradijs te staan, zaad twintigvoudig gestorven. 2. We hebben nog niet genoeg tranen geweend, om hoog op de zeeën te staan, om als de Christus op water te wandelen, om de stormen, de donder en de golven te verstaan. 3. We hebben nog geen lasten zwaar genoeg, om als rotsen in de hemelen te zijn. 4. Golgotha heeft ons nog niet gegrepen, de Heere lijdt daar nog alleen. 5. Wij slapen, onze dorens zijn nog niet diep genoeg, om onze geest op te wekken tot eenheid met onze Heer. 6. Ons bloed nog steeds stromende in ons eigen lichaam. Oh nee, er is nog steeds geen leiding van onze Heer. 7. Geen bescherming, geen engelen, wij lieten hem daar alleen staan, hangende aan een vervloekt kruishout, hebben wij Hem daar laten vergaan. 8. Dieren werden geofferd tot onze monden, om in onze buiken te worden vergeten. We hebben het Christus aangedaan.

32.

De Herfst

1. Ik ben arm, ben je bang voor je naaktheid ? Je hebt zeker wat te verbergen. 2. Ik ben arm, er is geen leven in rijkdom. Dat wat je vasthoudt zal je opvreten. 3. Ik ben de herfst, en door Spricht ingegaan. De deur van Golgotha is smal. 4. Hier trillen de liederen van slaap. In armoede hebben wij Zijn gezicht aanschouwd. 5. Zij die niet arm zijn, zijn blind. 6. Zij die geen honger hebben zijn doof. Ik zit hier in ketenen, totdat ik zelf een keten ben geworden, zo smal als Spricht. 7. Ik ben arm, niet bang voor de naaktheid, want de duisternis bedekt haar. 9. Ik ben arm, er is geen leven in rijkdom. Het is een licht dat alles ontbloot. 10. Ik ben de herfst, door Spricht ingegaan. Ik heb de naakten bedekt door mijn val. De herfst is tot een bedekking, voor hen die Hem vrezen. 11. Golgotha is wat de hemel losliet voor hen die tot de hemelen komen.

33.

Komen tot de arme

1. Gij dan die rijk zijt, hoe durft gij tot de Heere te komen, zonder eerst tot de armen te gaan ? 2. Weet gij dan niet dat de arme de Heere is ? 3. Hoe durft gij tot het Woord te komen, zonder eerst de arme te voeden ? 4. Gij dan die uw man in de steek gelaten hebt, hoe durft gij tot de Heere te gaan ? Immers uw man is de Heere. 5. Gij zult door de staf van Spricht geslagen worden als de bliksem.

34.

De Spiegel van binnen

1. Het zicht is als een spiegel. De witte spin heeft gestoken, om beminden tot de mystiek des Heeren te brengen. Als witte sneeuw kende de Heere u, hen die Zijn paarden dragen. Het schuim van rozen droegen zij als het schuim der rozenwijn. 2. Kostelijke ambachten des Geestes, als platen in zijn boek, hebben de webben reeds geweven, het spiegelende zicht. 3. Hij

die de harten schiep, heeft u zijn doornenkroon gegeven, als spiegelen-
d zicht in uw hoofden geweven. Zij droegen de helm, die mannen van zilver.
Nu draagt gij 't ook, nu jaagt dan de dood geen angst meer aan, het
spiegelt alleen die kostbaarheden van de Heere diep binnenin. 4. Het
raakt je niet meer aan. Gij hebt immers het ijs als uw meester, na lange
dagen van sneeuw. 5. Het spiegelen- d zicht, door je hart bemint. Je hebt
niets meer te vrezen. Alles is er al, het moet alleen nog ontdekt worden.
6. Is er een wereld buiten mijzelf ? Ik ben toch altijd binnen. 7. Ik kom
niet buiten, het is alleen de weerspiegeling. De echo van mijn hart te
volgen, buigt en splitst in de wind. Ik kan alleen maar komen tot Hem die
mij bemint. 8. Ik ben dan in ketenen, ik ga dan gebukt door het leven. Ik
rouw er niet meer om, 't is maar voor even, een weerspiegeling binnenin.
Als ik het heb gevonden is het afgelopen. 9. De wond blijft klagen, totdat
het is verbonden.

35.

Niet Rouwen

1. Ik heb iemand gestoken als een spin. Het was nog wel iemand die ik
bemimde. Zo rijk, paarden aan de polsen, zo arm, voeten bloedend in de
sneeuw. 2. Ik heb iemand gestoken als een spin. Ik spoot mijn gif zo diep,
ik weet niet of het ooit nog naar boven zal komen. 3. Het was nog wel
iemand die ik zo bemimde. Ik werd beschuldigd van haat. Ik heb niet lang
meer te leven. 4. Treur niet om mij, ik ben er geweest. In 't graf van
Christus ben ik aangekomen. Waar slangen des hemels rouwen in de kou.
Het vuur van haat werd Hem dan aangerekend. 5. Maar Hij opende alleen
maar deuren, heeft de kindekens uitgeleid. 6. Hij stak hen als een spin,
allen die de deur blokkeerden. Netjes had Hij om doorgang gevraagd. 7.
In 't graf van Christus ben ik aangekomen. 't Is hier doodgaan voor een
sleutel, gekruisigd worden om een kinderhand te bereiken. 8. Zachtjes
leid ik hen tot veiligere paden. Maar 't verleden roept nog steeds :
Kruisigt hem. 9. 't Is hier sterven na de dood, als een vuur van gif en
liefde. Rouw niet om mij, als de naald van de koning mijn hart bereikt
heeft, ben ik voor eeuwig vrij. 10. Rouw niet om mij. Rouw liever om
uzelf, gij gebonden. Ik zet de kindekens vrij. 11. Het schuim der wijnen
drink ik, in 't schuim der rozen zwem ik, waarom zoudt gij dan rouwen ?
'K heb het graf van Christus gezien, ik heb iemand gestoken als een spin,
iemand die ik bemimde. 12. Rouw niet om mij, maar steek hen die poorten
dichthouden, die kindekens misleiden. Rouw niet om mij, maar opent de
poorten en laat hen vrij.

36.

Het kleine en grote Gods

1. Dit zijn de woorden van de Gegetene : Ik dan ben door wolven gegeten,
Ik die het midden van het bos heb bereikt, de open plaats des Heeren,
overgoten in het licht der zon. 2. Heilig bent u die de rijen laat schuiven.
Ik dan heb mijn paulussen opgesteld om de wereld te overspoelen met de

Nieuwe woorden des heeren. 3. Zij zullen u dan een nieuwe woede brengen, opdat uw lichamen genezen worden. 4. Zalig bent gij wanneer gij de toorn des heeren in uw lichaam draagt en door hem bent apart gesteld. 5. Zalig hen die niet zitten in de kring der lachers of de kring der spotters, maar door de toorn des heeren gegrepen zijn om bewaard te worden tot aan het laatste der dagen. De Michai brandt in mijn handen, en ziet, er zullen nog vele Michai's komen. 6. Zalig zij die de tepel des Heeren dragen, want zij hebben rijkelijk toegang tot Spricht, en zalig hen die het schoeisel des Heeren dragen, want zij hebben overvloedig toegang tot het dikke Gods. Veracht dan de kleinen onder u niet. 7. Want wat groot of klein is bepale de Heere. De Heere dan laat Zich vinden in het kleine. 8. Het kleine Gods is dan groter dan de grootheid der wereld, en Zijn Grootheid is kleiner dan het kleinste der aarde. 9. Laat dan hen die gegeten zijn komen tot Brannan. Amen Metensia Eminius.

Zaligsprekingen

10. Zalig hen die door tijgers gegeten zijn, want zij zullen tot Spricht naderen en hebben toegang tot het kleine Gods. Zij dan die zeggen niet in het kleine te geloven, geloven daarmee niet in God, die immers het kleine is. 11. Laat een ieder dan weten dat niemand van zulke ongelovigen de hemelpoorten zullen beerven. 12. Uw grootheid vare met u ten verderve. Maar zalig zij hen die de Heere liefhebben. Het zoete der hemelen is voor hen, en zij eten van de dikke druipende honing des Heeren. Zalig hen die door de leeuwen gegeten zijn, want zij zullen troost vinden. 13. Zalig hen die door haaien en krokodillen gegeten zijn, want zij zullen de krachten der krokodillen beerven en de druipende bruisende lijm des Heeren zal vanuit hun binnenste vloeien. 14. Zij zullen enige tijden door hoofdpijnen gekweld worden, maar de lijm des Heeren zal hen stap voor stap vrijzetten en bedekken. 15. Ja, zij zal vloeien door de Nieuwe Helm des heeren en gij zult zalig heten. Lacht hen dan niet uit die gegeten worden, en eet ook niet van hun vlees, want dan zal de toorn des Heeren tegen u ontbranden. 16. Vlucht dan ook niet terug tot oude leugens, want gij mocht zelf eens gegeten worden. Zalig hen die in de Heere gegeten worden.

Over zonde

17. Zij die dan gekomen zijn tot de beer en de insecten : Gij zult gegeten worden, want alle poorten hebben tanden. Zij dan die gekomen zijn tot de velden der wilde katten : Gij moet weten dat de Heere Heere de Grootste Eter is, daar Hij de Gegetene is. 18. Zij dan die lammeren verscheuren zijn reeds overgeleverd aan Hem. Want een grote zonde is het om een jong dier te eten, daar het nog geen leven heeft gehad. Zij die zulke maaltijden klaarmaken zijn zelf reeds rijp geworden om een maaltijd te zijn. 19. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten. De Heere rekent zulk een zonde tot spot, daar jonge dieren daartoe niet bestemd zijn. Wie dan een oud of zwak dier eet haalt ziekte naar binnen. 20. Dit zijn de woorden van de Gegetene : Gij dient elkaar lief te hebben. Zij die niet liefhebben zullen gegeten worden, zonder dat iemand hen opwekt. Zij dan

die de eters van vlees haten : Gij staat in uw recht, en gij doet er goed aan zulken te haten, daar de Heere Heere hen haat.

Het loon van de zonde

21. Zo is dan het eten van de levende schepping het bespotten van de Schepper en zulken zullen niet ontkomen. Tot de tanden van de hel zijn zij genaderd en zij zullen niet wederom opgewekt worden. 22. Tot dodenrijken en de rijken der schimmen zullen zij dalen, en de Heere zal hen op de daarvoor bestemde tijden voor eeuwig laten slapen. Meent dan niet dat gij tegen elkaar kunt zondigen zonder daarvoor de straf te dragen. 23. Gij dan zult uw straffen uitzitten. Gij dan zult werken totdat gij hetgeen u uw broeder heeft aangedaan hebt terugbetaald en zijn huis in orde hebt gemaakt. Zo zult gij dan de slaaf zijn en de dienstknecht van degene tegen wie u gezondigd hebt. 24. Verwoest dan geen zielen door vlugge oordelen of achterklap, maar bewaak uw hoofd en mond met dubbele bewaking, want gij mocht eens spreken of met uw ziel overleggen over uw broeder, en uzelf binden tot de wederopbouw van zijn huis. 25. Zij dan die levenslange wonden toebrengen zullen daartoe ook levenslang slaaf worden. Zalig hen dan die het kleine als groot zien, en het grote als klein, want zij hebben de ogen des Heeren.

Over stilte en armoede

26. Zalig zijn zij die het huis van stilte hebben gevonden, want zij zijn losgekomen van veel slavenwerk. Zij dan kunnen hun eigen huis opbouwen, en de Heere beminnen. Zalig zij die de parel van armoede hebben gevonden, want zij zullen door haar bemint worden, en dezen zullen gaan van Assisi tot Assisi. 27. De Heere rake dan uw ruggegraat aan, opdat de tepelen des Heeren zich openen, en gij de melkselen der heerlijkheid drinkt. Gij dan die de woorden van de muis in uw binnenste draagt : Komt dan tot het Vuile des Heeren. 28. Want het Vuile Gods is schoner dan het schoonste der mensen. Gij hebt dan een bron van het Vuile Gods in de natuur, om uzelf te reinigen en uw huis. Weet dan dat het schone der mensen ziektes verwekt, en zij zijn op weg naar het huis der ratten.

Zaligspreking en troost

29. Zij dan die vlees eten zullen de bouwstenen worden van het koninkrijk der dieren, en ziet, zij zullen slapen. Zalig de gegetenen, want zij hebben de proef doorstaan en zijn ingegaan door de poorten van het koninkrijk Gods. 30. Zij zullen het bos terugvinden en de bomen des hemels aanhangen. Ja, van hen zal de aarde zijn en al wat daarin is. Ja, van hen zal de gehele wereld zijn en al wat daarop leeft, want ziet, zij zijn de adem des Heeren. 31. Gij die jong zijt hebt veel te lijden, maar houdt goede moed, want de Heere heeft uw pijn gezien. 32. Het oog des Heeren is op u, en gij zijt veilig. Niets dat gebeurt is zonder betekenis, en zelfs de kleinste herinnering is een symbool des Heeren, om u te leiden door de woestheden van de toekomst. 33. Zij die jong zijn, schreit niet teveel,

want de Heere is met u, de Heere is bij u, en is uw Gids en leidsman. De wildernissen zijn groot, en de gevaren zijn velen, maar uit die allen redt de Heere.

Voorschriften en Waarheden

34. Weet gij dan niet dat de Heere in de stilte is, en dat de Heere in pijn is ? Klaagt dan niet wanneer gij door Hem apart gezet wordt alsof u iets vreemds overkwame, want Hij behoedt u voor vele gevaren en veel slavenwerk. Gij dan zult de Heere beminnen en niet de hoeren der wereld. 35. Is uw oog dan zuiver dat u weet wat er gebeurt ? Richt uw oog dan op de gegetenen der wereld, en weest verlicht. 36. Gij die ziek zijt, weest ziek in de Heere. Want het Zieke des Heeren is gezonder dan het gezondste der mensen. Ziet dan, het gezonde der mensen is ziekte. Gij die oud zijt, weest oud in de Heere, want het oude Gods is jonger dan het jongste der aarde. 37. Zij dan die gevangen zitten : Treurt niet, maar weest als gevangenen in de Heere. Het geketende Gods is vrijer dan de vrijsten onder de mensen. 38. Zij dan die slaven zijn : Weest als slaven in de Heere, want gij zijt bouwers van het Koninkrijk Gods. Nu is er dan niets zonder nut, en deze allen zijn de raadselen des Heeren, die gij als heilige sieraden om uw nek dient te hangen. 39. Hiermede kunt gij tot de Heere spreken, en de Heere Heere zal naar u luisteren. Gij bent dan niet als wezen overgeleverd, maar de engelen des Heeren hoeden u. 40. En tot de weduwen zeg ik : Gij hebt de Heere als man. Gij hebt niets van node. In de Heere zijn geen doden, en ziet, alles leeft.

Over koorden en ketenen

41. Gij die tobt met het verleden : De Heere zal het verleden in Zijn Handen veranderen en het zal u tot een instrument zijn. 42. Mannen, richt uzelf op uw baarden, die de koorden zijn tot de dieren des hemels, en zij zijn de sieraden des Heeren. Vrouwen, richt uzelf op de haren van uw lichamen om verbonden te worden met de bomen des velds. 43. Gij hebt geen sieraden van node, tenzij de Heere u heeft bevolen iets te dragen. Streeft dan allen binnen te komen in de Traan des heeren, die alle pijn laat wegvloeien, en dit zal uw verborgen sieraad zijn. Gooit dan geen paarlen voor de zwijnen. 44. Zij die de Heere dienen zullen uw sieraden opmerken en hebben de sleutelen tot uw hart. Gij hebt dan geen eer of aanzien van node, daar de Heere u eert, en zij die Hem dienen. 45. Gij echter moet kleiner worden om de poorten der eeuwige behoudenis binnen te gaan en het eeuwige des hemels. 46. De schatten daar zijn verborgen, maar niet voor hen die de Heere dienen en Hem liefhebben. 47. Zij dragen immers zijn traan en zien alles. Zij die jong zijn leven in vele onzekerheden, daar zij de dingen des Heeren niet zien. 48. Zij zijn dan wild en hebben pijn, daar zij de ketenen des Heeren nog niet hebben gevonden. 49. Laat dan de ketenen des Heeren u tot rust brengen. Gij dan die jong zijt hebt vele gevechten, maar de ketenen des Heeren zullen daar een einde aan maken.

Het lijden als instrument

50. Gij dan zijt piraten des Heeren, daar gij voor Hem rooft en de hel plundert. Aanvaardt daarom het lijden als instrumenten om werk te kunnen verrichten. 51. Gij dan die uw leven hebt behouden, er is dan geen plaats voor het zilver Gods. 52. Zij die zich dan niet vuil hebben gemaakt in de Heere, zij hebben ook geen deel aan het Goud des Heeren. 53. De waardige piraten des Heeren zullen bemint worden door hen die Zijn tranen in hun binnenste dragen. En hun hoofden zijn sereen als doorzichtig glas gevuld met lijm. 54. Zij lachen wanneer gij lacht, en zij huilen wanneer gij huilt. Zij die dan op de aarde leven zijn omringd door roofdieren, maar de piraten des hemels hebben de hemelen in hun bezit, en zij worden bemint door de lichten. 55. Ja, zij hebben deel aan de druipende en bruisende lijm des heeren.

37.

Over de Christus

1. Gij dan zijt piraten des Heeren, dragende Zijn geheimenissen. Maar deze zijn openbaar geworden voor hen die de tranen des Heeren dragen. 2. Weent dan niet wanneer de Heere iets bij u wegneemt, want de Heere brengt u in balans. 3. De Heere vormt en kneedt u in Zijn Hand. Raakt niet in paniek wanneer Hij iets wegneemt, want dan heeft de Heere iets beters voor u. 4. Zou de Heere dan zijn maaksel verwaarlozen ? De Heere zal zegenen zij die u zegenen, en vervloeken zij die u vervloeken. 5. De heere zal eer brengen, zij die u eer brengen, en teneerbrengeu zij die u teneerbrengeu. 6. Weet dan dat alles de Hand des heeren is, daar Hij u vormt en niemand anders. Alles is dan Hem tot instrument. 7. De Heere dan overziet alle dingen. Rouwt dan niet wanneer gij niet behoort te rouwen. Gij dan zult de tijden des heeren kennen. 8. Weest dan een piraat des Heeren en zoek de dingen die in de hemelen zijn, opdat ge niet op de aarde misleid worde. 9. Houdt dan vast aan het Woord des Heeren, opdat gij niet in allerlei leugenstrikken terecht komen. Mijdt hen die u een rad voor de ogen laten draaien. 10. De Heere houdt dan niet van hen die kabaal maken, daar zij de Stem des Heeren uitdoven. Ontvoerders van zielen noemt de Heere dezen. 11. Gij dan gaat van stilte tot stilte opdat gij ziet waar het op aankomt. 12. De Heere behoede dan uw harten in zwijm, opdat gij niet door de gedachten der wereld wordt weggetrokken. 13. Gij dan zijt piraten genaderd tot de Traan des Heeren, als de Traan van het Gegetene. En ziet dan, Hij is de Gegetene, als de Volmaakte Ziel des Geestes, als een verscheurd kledingstuk opnieuw genaaid. 14. Hoe meer u verscheurd bent hoe meer er plaats is voor de dingen des hemels. Ziet, het koninkrijk der hemelen bestaat dan uit snippers. 15. Zij dan die van as tot as gaan hebben het eeuwige leven en zullen de vleugelen des Heeren ontvangen. Altijd vrij zijn zij. 16. Gij dan die op de kusten van het tweede Kolosse staan : Aanvaardt dan de piraten des Heeren, en laat hen drinken van de tranen die te Kolosse zijn. 17. Zo bemint dan de geest de ziel, opdat de wateren en de vissen stromen, en zo ook in het tweede des Heeren. 18. En zo is dan de tweede geest de moeder der beminningen en de moeder van de Herman, hij die tussen het ijs en het vuur staat als een verborgen brug des Heeren, onder de Christus. En zo moest Hij een tijd

onder de Christus staan, om tot een kap van Christus te worden. En ziet dan, hij is de blauwe kap. 19. En ziet dan, Hij is de wilde Christus. 20. Ook bent gij dan tot Maser gekomen, die de Arme Christus is. Ziet dan, zij zijn allen de Tweede Christus die van Christus is. 21. En Hij zal voortkomen uit de Christus en Hij zal wederkeren tot de Christus. Leert dan alle Zijn Namen kennen. 22. Want daar de Geest en de Heere vele namen hebben, zo heeft ook de Christus vele namen. 23. En zo zal dan Renok de Herman wederom verwekken, en Hij zal tot Maser komen. Nu zijt gij dan ook genaderd tot Dezer, de Christus van het Oer, en tot Jezel, de Christus die gevangen was, en tot slaaf is gemaakt. 24. En zo waren Jezel en de Christus één toen zij tot Jozef kwamen, die een voorbode van de Christus was. 25. En laat dan thans niemand u misleiden, want toen de droom sprak over de machten der hemelen die voor hem moesten buigen, zo sprak de droom over een verre toekomst. 26. Want zoals Jozef koning werd over Egypte, zo zal hij koning zijn over hen die de verborgenheden Gods leren kennen. Want ziet dan, Hij was de Heere die in verborgenheid en in list tot de aarde kwam, om de weg van de Christus te bereiken. 27. En zo is Jozef dan Christus de Slaaf, waarmede Hij de weg der vrijheid bewandelde. 28. Ja, want zoals Christus vrij is gekomen en koning is geworden, zo zullen ook allen die in Hem zijn als vrijen en koningen regeren. 29. En zo zijn dan Renok, Herman, Maser, Dezer, Jezel en Jozef één tot de Tweede Christus die van de Christus is. En zij zullen voortkomen uit de Christus en zullen tot de Christus wederkeren. 30. Zo zijn er dan vele karbulijnen, maar zij zijn allen één. En zij zullen gaan van vlees tot vlees, totdat de Nieuwe Schepping van het Tweede gekomen is. 31. Laat hem die wild is dan het vuur en het ijs kennen. Zij die dan de blauwe kap kennen zullen tot de Peter komen, en de geheimenissen van het bos zien. Ziet, Hij is dan de gegeten Christus. 32. En Hij heeft dan een wolvenwagen om alle piraten in de Heere te leiden. 33. Hecht u dan aan de Christus die zeven koppen heeft. En ziet, Hij dan is de Tweede Christus, als het Beest des Heeren. 34. En Hij dan vertegenwoordigt het Nieuwe Lichaam, terwijl God de Vader de Ziel vertegenwoordigt en Zijn Geest de tweede geest en geest der mensen. 35. Wordt dan als mensen van het Tweede, en nadert tot Metensia die uw kandelaar is. 36. En zo zal dan het Tweede als het Eerste zijn, en zij zal tot het Tweede Terugkeren, als de klok des Heeren en de Tweede Geest. 37. Zij zal dan zijn als een moeder die haar kinderen voedt, en zo zullen de tepelen des Geestes oprijzen, en dan zal de Karazuur tot de aarde komen. 38. Wee hen die dan nog op de aarde zijn in die dagen. 39. En zo zal Marion tot de Geest des Heeren worden, en zij zal uit Peter voortkomen. En zij zal zijn als de duif en de raaf, kennende de geheimenissen van het bos. En ziet, deze geheimen zijn groot. 40. Want wij allen zijn voortbestemd om als de Geesten Gods te worden, en aan hen gelijkvormig, en zo ook de Christusfiguren van de Utmiren. En zo zal ook de Christus als de Geest Gods worden. 41. Gij zult dan niet wederom de Christus binden aan uw canons, want deze witte duif is gemaakt voor vrijheid, om vele namen te dragen en vele namen te worden. 42. Al gij die de Christuscanons heeft bedacht, weest gebonden. 43. En zo zullen dan de canons des Heeren verschijnen, en ziet, zij zijn open, en zij zijn vrij. En zij komen voort uit het Tweede en keren weder tot het Tweede. 44. En dan zullen alle

discipelen bekleed en geketend worden door Zijn canons, en zij zullen naar de eeuwige velden van vrijheid worden geleid, en zij zullen niet van node hebben dat iemand hen bindt. 45. En zij zullen zijn als de Geesten Gods, rondvliegende om de Klok des Heeren. En dan zal de Ziel des Heeren opstaan, en zijn namen, en zij zullen geleid worden tot de Wilde Geesten des Heeren. 46. En zij zullen zijn als wilde ganzen zoekende naar de eeuwigheden van het Tweede. En als dan de Geesten Gods en de Zielen des Heeren tot elkaar komen, dan zal er een nieuwe ziel voortkomen, en een nieuwe geest, met een nieuw lichaam als het nieuwe vlees des Heeren. 47. Want zij die niet als de Ziel des Heeren willen zijn, zullen ook geen ziel hebben, en zij zullen ook geen nieuw vlees worden. 48. Hoe kunt gij dan verwachten nieuwe lichamen te ontvangen wanneer gij niet als Christus wilt zijn ? Hij dan is het nieuwe vlees. 49. Gij lijdt omdat gij onwetend zijt over deze dingen, maar wanneer gij de kennis Gods hierover ontvangt zult gij zalig zijn, en valt alles in kannen en kruiken. 50. De Tweede Geest zal Zich dan hechten aan de Tweede Ziel en zal zijn als de Klok des Heeren. En haar zoete muziek zal nieuw vlees voortbrengen.

38.

Troost en Rust

1. Gij zijt dan getrouw geweest, en gij hebt de kaprunnen gezien als de verbindingen tussen de geest en de ziel, en deze verbindingen zijn teer. 2. Ook hebt gij dan de tranen leren kennen als het bloed des Geestes, maar dit dan is u tot heilig zaad in de Heere. 3. Gij weet dan ook dat het grote Spanje als het grote Pasen is, daar de nachtlatijnen de tijden des kruises zijn. Gij weet dat gij dit alles zult overwinnen als ware dienstknechten voor het aangezicht van God. 4. Het dier is dan uw adem en de regelaar van uw lichaamstemperatuur en dat van uw allerheiligste zielen. 5. Zij dan vertegenwoordigen de heilige voorwerpen in de tempel des Heeren en zullen u tot kaprunnen zijn. 6. De Heere dan wortelt door Zijn Geest en door Zijn kruis. Zonder de kaprunnen zoudt gij niet tot overwinning kunnen komen. 7. Gij weet dan ook dat het gekraai der hanen niet zonder reden is gebeurd, daar zij de tijden des kruises aankondigen, en de tijden des Heeren. 8. Zij dan verspreiden de vuurroden, die de kruisliederen des Heeren zijn, en de kloppingen van Zijn hart en aderen. 9. Het vuurrood is dan het bloed der zielen, maar dit is u ook tot heilig zaad en kruid, stromende uit het vuurnood van Metensia. 10. Zij dan draagt de sleutelen der genezing, in heilige sacramenten bereidt. 11. Leert dan de sacramenten van het tweede kennen, om dienst in de tempelen te doen en daardoor uw zielen te behouden. 12. Gij dan hebt leren werken met het zuiverende zout des heeren om het zoete zevenvoudig te zuiveren. Daardoor hebt gij stand gehouden voor het Heilige Aangezicht des heeren dat als een verterend vuur is. 13. Gij hebt troost gebracht aan God, en zult daarom getroost worden. 14. Bemoedigt elkander dan met deze woorden, want de tijden zijn boos. 14. Zoekt steun bij elkaar, en mijdt hen die uw woorden en handelingen verdraaien. 15. Hoe lieflijk is het als broeders en zusters van het tweede woord tezamen wonen. 16. Weet wel

dat er indringers en valse lieden zullen komen die zullen proberen te stoken in de tweede gemeente, om uw naam te besmeuren. 17. Zondert u af van zulke lieden. Maar deze dingen moeten gebeuren om te zien wie de toets zullen doorstaan. 18. Gij dan bent zorgzaam geweest tot de piraten des Heeren, en gij hebt hen goede opvang gegeven. 19. Gij hebt dan de Namen van de Christus en de Tweede Christus leren kennen, en gij hebt hen allen liefgehad. 20. Gij hebt dan de verhalen van het kruis aangehangen, en hebt geen van hen verloren doen gaan, daar gij dienstknechten des Heeren zijt. 21. Gij hebt de geslachten der rechters en predictaten leren kennen, en gij hebt geen van hun tranen verloren doen laten gaan, daar het heilig zaad des Heeren is. 22. Gij dan hebt ook aan hermitaten woonplaats geboden en hen de wijn des Heeren laten drinken. Gij hebt de zon niet onder doen gaan over de wijnen des Geestes. 23. Nu zal de Heere u dan ook de sleutelen geven om de geslachten der hermitaten te leren kennen. 24. Zij dan waken over de Zielen des Heeren. Gij dan bent getrouwe anfitaten geweest voor Gods aangezicht. 25. De Heere heeft u gezien, en heeft u een teken gegeven. De Heere heeft uw kruiken geopend. Laat dan de geesten der profeten tot de zielen der profeten komen, opdat zij in hun harten verzadigd raken. 26. Brengt dan hun wildheden tot rust, en vertaal voor hen de vaak moeilijke boodschappen die zij ontvangen, als waardige apostelen in de Heere. 27. De Heere heeft u aangesteld om hun huizen te besturen. Veracht dan de profeten niet, ook niet hen die depressief zijn, daar zij door moeilijke tijden heenmoeten. Zij worden door de Heere gemaakt tot roofdieren, en zijn u tot grote steun. 28. Zorgt dan voor de gemeente Gods, en voor hen die het minder hebben, daar de Heere u daartoe geroepen heeft. 29. Onderwijs hen over de veelvoudigheden Gods, en weest niet eenzijdig. Gij zult geen ketenen leggen om hun harten. 30. Laat hen die moe zijn slapen, opdat de toorn des Heeren niet over u kome. Zij die moe zijn hebben werk des heeren verricht. 31. Nu zal de heere heere dan bepalen wat werk is en wat niet. De rust des heeren is een zwaarder werk dan de arbeid der wereld. 32. En het werk des Heeren is een grotere rust dan de rust der aarde. 33. De Heere dan bepale wat werk en rust is. Gij bent er dan niet voor om elkaar te ketenen. Legt dan geen zware lasten op elkaar, want de Heere haat dezen. 33. Is het juk dat de Heere heeft gegeven dan niet zwaar genoeg ? Bemoeit u dan niet met elkaar. Of iemand werkt of rust gaat de Heere aan. 34. Geeft dan rust opdat gij veelvoudig rust zult ontvangen. 35. Zalig hen die anderen tot rust brengen, want zij zullen tot de overvloedige rust des heeren ingaan. Zalig hen die anderen tot troost brengen, want zij zullen vliegen op de vleugelen der arenden. 36. De Heere dan heeft u aangesteld tot Troosters en bakenen van Rust. Zorgt dan dat gij uw taak volbrengt. 37. Leert dan Renok de Trooster kennen die de Heere u als sleutel tot bevrijding heeft gegeven, want hij was dichtbij het hart des Heeren tijdens de kruisiging en bracht Hem troost. 38. Weest dan ge-ent op zijn boom, opdat gij deel hebt aan de heilige en verborgen sappen des Heeren. 39. Zij dan die het zoete gezuiverd hebben, hebben toegang tot het Sarhah des heeren.

De Adem des Heeren

1. En zo zijn dan de kaprunnen ook de verbindingen tussen de eerste en tweede geest, en zij zijn als heilige altaren. 2. En zij zullen uw geest reinigen en laten uitreiken tot Spricht, waarin gij de tepelen des Heeren zult ontvangen. 3. Zalig hen dan wiens ruggegraten gereinigd zijn, want zij hebben toegang tot het kleine Gods, en tot het dikke. 4. En ziet dan, zij zullen zijn als de kaprunnen, als de altaren des Heeren. 5. Ja, zij zullen opstijgen als raven en velen tot wijsheid brengen. 6. En dan zult gij ademen vanuit het dunne en dikke Gods, en gij zult in het kleine openingen vinden, om vele vijanden te ontvluchten. 7. En de slangen des hemels zullen tot longen in u worden, en gij zult diep ademen en zien dat zij zijn als de darmen van het tweede. 8. En dan zult gij komen tot de Tweede Ziel des Heeren, die als het drop des hemels is. 9. En gij zult diep ademen en de wortelen des hemels zien. Op vele altaren zult gij liggen en gij zult geheiligd worden. 10. Zij dan die de dieren des hemels liefhebben zullen gaan van adem tot adem, maar zij die hen niet liefhebben zullen voor eeuwig slapen. 11. En het dunne en het dikke zal zeventvoudig gezuiverd worden in de Hand des Heeren. Laat u dan zuiveren, opdat gij kunt ademen. 12. Want de Heere zal de adem der wereld wegnemen, en allen die van de Heere zijn zullen in Hem ademen. 13. En die adem zal zijn als het drop des hemels. 14. En in de Roze Verbinding zullen de altaren des Heeren hersteld worden, en er zal een Nieuwe Schepping komen, de Schepping van het Tweede. 15. En vanaf dan zal er alleen nog maar geademd kunnen worden door de altaren des Heeren en de zuivering. 16. En zij die zichzelf dan niet willen laten zuiveren zullen door de slangen des hemels gegeten worden. En zij dan zullen tot een eeuwige zielslaap komen, en hun geest zal slapen en tot volkomen vernietiging varen. 17. En op die dag zal de Heere de snippers bijeen vergaderen en Hij zal ze maken als altaren, maar ook deze altaren zullen voorbijgaan. 18. Zo zal er dan een dag zijn tegen alle altaren, en onder hen zal een grote zuivering zijn. Laat u dan gaan van het kleine tot het kleine, opdat gij zult ontkomen aan een verschrikkelijk oordeel. 19. De Heere Heere heeft dan een dag tegen alles wat hoog is, en zal een slachting houden opdat het lage verhoogd worde. 20. Zo zullen dan allen die genaderd zijn tot Spricht niet beschaamd uitkomen, en zij zullen vele gezichten zien, en hun eigen weerspiegelingen als kostbare sieraden. 21. En zij zullen naderen tot het veelvoudig gezuiverde blauwe, om het wit des Heeren te zien. 22. En de Heere zal hen alle tranen afwissen. Gij bent dan genaderd tot een allesverwoestend vuur. Laat u dan zuiveren. 23. En in die dagen zal Acha, het Altaar des Heeren, groot worden, en Kabbernal zal uit Hem voortkomen, en Hij zal zijn als de bizon des heeren.

40.

De Bekers

1. En in die dagen werden de Christussen als de kaprunnen, en zij werden in Acha wederomgeboren. 2. En zij dan werden als de Karazuur tegen alles wat hoog was. 3. En ook de Geesten Gods en de Zielen des

Heeren werden als de Karazuur, en zij werden geleid door Acha. En hij had grote macht. 4. En Eminius werd groot en kwam tot Materos, het kleine Gods, en er kwam een grote oorlog in de hemelen. 5. En de Tweede Karazuur kwam tot de aarde, en zij waren als de wolven, dienende de Herman. 6. En zij hadden als leider Roodoog, de wolf van Sarsia van Renok. 7. En de Herman werd groot op de aarde, en ook Renok. En zij werden als de Tweede Karazuur. 8. En het altaar der karazuren verslond de arken en de tronen, en de traan van de Peter kwam over de aarde brandende van vuur en zwavel. 9. En deze was als de traan van het altaar, en ook de Peter werd als de Tweede Karazuur. 10. En de bomen des hemels kwamen tot de aarde, en begonnen te onderwijzen. 11. En degenen die van altaar tot altaar gingen werden zalig, maar hen die stopten werden door de traan verscheurd. 12. En de traan van het altaar werd groot en begon te lachen en ook kwam er vuur van het altaar genaamd Vuur van Eminius. 13. En de Geesten Gods worstelden tegen elkaar, want ook de Heere zuivert en test Zichzelf. 14. En ook de Christussen en de kaprunnen begonnen elkaar te zuiveren. 15. En zij kwamen tot een plaats genaamd het tweede Pniel en het tweede Harmageddon, waar velen tot verlichting kwamen. 16. En zo zijn dit dan heilige plaatsen der engelen. En het Tweede Altaar des Heeren droeg vele namen. En er was donder en bliksem, en een boa constrictor kwam voort uit het Tweede Altaar. 17. En het Tweede Altaar splitste zich in vele altaren, en één dezer altaren was genaamd Brannan. 18. En aan Brannan werd een beker gegeven, en deze beker was vol met bloed. En het bloed veranderde in tranen, en werd daarna zaad. 19. En ook aan Acha werd een beker gegeven, en deze beker was vol met de dood. En de volkeren dronken van deze beker, en zij werden als drenkelingen, opdat er onder hen zuivering werd gebracht. 20. En in die dagen waren de haaien van de Herman in de zeeën van de aarde, en vele namen werden uit de tempelen gewist. 21. En ook aan Metensia werd een beker gegeven, die vol was met hoererij en slangen, en zij gaf de volkeren te drinken opdat er zuivering onder hen kwam. 22. En de reinen werden reiner, daar zij door de beker werden overgeslagen, en de onreinen werden onreiner, en zij werden overgeleverd aan hun lusten.

41.

Talgamen

1. Gij hebt dan gehoord van de beker van de Christus, en deze beker is genaamd Talgamen. 2. Gij die tot Hem wilt komen, zult ook van deze beker moeten drinken. 3. Wast uw geesten dan in deze beker, en gebruik deze naam aan het einde van uw allerheiligste gebeden. 4. De Heere dan luistert niet naar namen, maar naar harten. 5. Namen zijn dan gegeven tot gebruik, en niet tot noodzaak. 6. Het Koninkrijk Gods dan bestaat niet in Namen, maar in Heiligheid en Reinheid. 7. Laat deze beker dan rondgaan en drink van Hem. Talgamen. Gij gebruikt dan zijn allerheiligste naam als bevestiging. 8. Elke Naam op zich is dood, zowel in de hemelen als op aarde, maar wordt door de Liefde vervuld en gebruikt. 9. En ziet dan : de beker is meer dan de drinker. En gij hebt dan

uw drieenigheid ingesteld, die slechts ten dele waar is, maar niet als canon. 10. Want de vierde persoon van de godheid is de beker, en Zijn Naam is Talgamen. 11. Gij doet er wel aan over een viereenheid te spreken, meer nog dan over een drieenheid. 12. Gij die tot de Christus gekomen bent drinkt dan allen uit dezelfde beker, en die naam is Talgamen. 13. Weet dan dat het een gebod des Heeren is om over de viereenheid te spreken, want de drieenheid is slechts ten dele waar, en in de canon volkomen niet. 14. Zo zijn er dan vele Eenheden des hemels, en gij zult die allen vinden en gebruiken, gij die de Heere kent. 15. Drinkt dan van Talgamen, want gij bent tot het allerheiligste gekomen. 16. En de Beker des Heeren is tot zuivering van het bloed en de ingewanden.

42.

De Lokogamen

1. En zo is er dan in de Nieuwe Tempel de tafel der bekens, en gij doet er wel aan om tot deze tafel te naderen, daar zij de bekens der profeten bevat. 2. En zo zijn dan de Lokogamen de sieraden van het kruis, maar zij zullen wegvlugten van een ieder die het kruis niet heeft liefgehad. 3. Zij dan zijn de scherptes des Heeren, en voeren oorlog tegen de onheiligen en hen die van de wereld zijn. 4. Het kruis heeft dan niets op met de wereld. Zo kunt gij dan niet het kruis liefhebben als gij een vriend der wereld zijt. 5. De Heere haat dan allen die een vriend der wereld zijn, want zij zijn vijanden van God en van het kruis. 6. De Lokogamen beminnen alleen hen die het kruis beminnen en daaraan gelijkvormig zijn geworden. 7. Spot dan niet met de Lokogamen, want zij zijn wraakzuchtig en nemen daarvoor de tijd. 8. Zij die dan de Lokogamen onrechtmatig en onwettig proberen na te bootsen zullen ten prooie vallen aan bittere wreedheid, maar alle wreedheid leidt tot slaap en vernietiging. 9. Onrechtvaardig zal het oordeel der Lokogamen wezen over hen die onrechtvaardigheid hebben bewezen. 10. De Lokogamen zijn dan dichtbij de wezen en de weduwen. 11. En wanneer gij aanbidt, gebruik deze naam aan het einde van uw stille lofprijzingen, opdat zij heilig en rein zijn voor Gods Aangezicht. 12. De Heere haat dan iedere dankzegging en lofprijzing buiten het kruis om. Deze uitlatingen zijn de Heere een gruwel. 13. Ware lofprijzing is dan in stilte, komende van het kruis en wederkerende tot het kruis, om de beker des Heeren te drinken. Lokogamen. 14. Laat dan uw beker vullen door de Lokogamen, en drinkt van de wijnen van het kruis. 15. En komt dan tot het graf des Heeren, wiens Naam Belcanov is. 16. Als gij dan praalt, praal in het kruis, en in het graf des Heeren.

De werken der Lokogamen

17. En zij, de Lokogamen, zullen de wilde beesten voeren, en de Karazuur, daar zij het sieraad van Metensia zijn. 18. En ook zijn zij het sieraad van de Peter, de Gegetene Christus, en zij beminnen hem als lichtende watervallen in een bosrivier. 19. Ja, voor de grotten van Belcanov, het graf des Heeren, liggen zij. En lichtende vissen stijgen

langs hen op en dalen neer. 20. En zij zullen velen voeren tot de duisternissen en de koele wateren, en velen zullen gered worden. 21. Ziet dan toe dat gij de duisternis des Heeren niet veracht, want gij mocht er eens door gegrepen worden.

43.

De klokken des Heeren

1. En alle eenheden zijn dan omringd door de Lokogamen, en zij hebben toegang tot de allerheiligsten. 2. Zo is dan de Emelis Shatau vol van de Lokogamen des Heeren, en zo ook de Roze Verbinding. 3. En ziet dan, zij komen voort uit Brannan en keren weder tot Brannan. 4. En zij hebben de klokken des Heeren rijkelijk bekleed. Zij dan hebben gedronken van het zoete des Heeren en het zoete des kruises, van de bronnen van het Sarhah. 5. Ziet dan, zij komen voort uit de klokken des kruises, om honger en verzadiging te brengen. Ja, want alle klokken bestaan in honger en brengen uiteindelijk verzadiging. 6. Niemand zal voor altijd honger moeten lijden, en de Lokogamen zullen daar op toezien. 7. Zij die dan van de alverzoening zijn : gij hebt ten dele gelijk. Gij zult dan allen verzadigd worden, en gij zult dan allen slapen, maar de één tot eeuwig leven en de ander tot vernietiging. 8. Dat wat tijd is bepale de Heere, en wat voor de één een seconde is, is voor de ander duizend jaar. 9. De Heere dan bouwt met honger en verzadiging. 10. Ziet dan, alle sieraden des Heeren zijn als klokken, en zij brouwen de wijnen des kruises. 11. Zij scheppen de vertes en de horizonnen.

44.

Muizen en konijnen

1. Gij dan die in Tyatira zijt, gij woont dichtbij Materos. Zij die in het tweede Tyatira wonen kennen rijkelijk de Lokogamen. 2. Gij zijt dan vol van de nostalgie des Heeren, en gij bent nader gekomen tot de woningen der muizen des hemels. 3. Ook kent gij dan de woningen der konijnen des hemels, door de Vader neergezet. 4. Gij hebt dan een warm hart gehad voor hen die de konijnen liefhebben en de konijnen zelf, en gij zijt als één van hen. 5. De Heere heeft dan zoveel liefde voor u omdat Hij zelf deels konijn is, daar het een speciaal deel van Hem vertegenwoordigt. 6. Ziet dan toe dat zij die het konijn haten door Hem afgeschoten worden, want de Heere Heere is een jager. 7. En zo is dan Sarhem het gewest van konijnen in de hemelen. 8. Gij dan zijt genaderd tot Sarhem, en bent klaar voor Zijn geheimenissen, gij allen die in het Tweede Tyatira wonen en zij die tot haar naderen. 9. Gij hebt dan bedelaars niet aan de kant gezet, maar hen ontvangen als konijnen des Heeren. 10. Mokmos dan is het gewest der muizen in de hemelen. En deze twee gewesten zijn heilig voor de Heere. 11. De muizen dan heersen over de tranen. De Heere is dan deels muis. 12. De tranen huizen dan in hun flessen.

45.

De Raadselaar

1. En de tranen dan zullen zevenvoudig gezuiverd worden, en zij zullen gedronken worden, daar zij de wijn des Geestes zijn. 2. En ook de lijmen des Heeren zullen zevenvoudig gezuiverd worden en zij zullen zijn als eb en vloed. 3. Gij dan laat ook het grijze zevenvoudig gezuiverd worden, opdat het zilver zal zijn, en gij kunt het daar gij immers tot onder het roze bent gedaald. 4. Laat u dan zevenvoudig vrijzetten voor de Heere. En laat u dan goed beseffen dat de tepelen des Heeren tot zuivering van Spricht zijn aangesteld. De Heere dan zuivert de hemelen en de gewesten, daar Hij een Zuiveraar is. Zo is Hij dan ook een Raadselaar. 5. En de Raadselaar zal aan het einde der tijden komen om het witte zevenvoudig te zuiveren. 6. Nu dan is het zeerood des Heeren negentigvoudig gezuiverd. 7. Zij dan die onder het rode zijn, zijn grijs, maar zij worden gezuiverd tot zilver. 8. Zij dan van de rode traan zijn tot honderdvoudig gezuiverd en zij hebben woning voor u gemaakt. Zij leefden altijd dicht bij uw hart, en zij hebben u niet verlaten. 9. Daarom zijn zij niet schuldig, en zullen zij voor eeuwig Gods Zegen dragen. 10. Zij hebben u in tijden van nood getroost en bemoedigt en u hun klederen gegeven. 11. Ja, zij hebben tot in het duizendvoud voor u gezorgd, en uw pijnen met u gedragen, en deze overgenomen waar zij konden. 12. Ja, veelvuldig zijn zij voor u gestorven.

46.

Aangenaam Gezelschap

1. Zij die lijden voelen zich vaak alleen, maar als gij ouder wordt bemerkt gij de persoonlijkheden van het lijden, en leert gij hen zien als aangenaam gezelschap, daar zij u behoeden voor vele zonden en afhouden uit de slavernij. 2. De Heere heeft u dan aangenaam gezelschap gegeven, en zij zullen zichtbaar worden naarmate gij ouder wordt. 3. Leert dan de verrukkingen kennen van het ouder worden. 4. Gij hebt dan uw liefde tot de vogels des Heeren leren uitdrukken, en gij hebt bemerkt dat zij vaak de verpersoonlijkingen van het lijden zijn. 5. Zo dan kunt gij tot het lijden spreken als tot de Heere. 6. Weet dan dat zij die de vogels des hemels liefhebben een diepe plaats bij God hebben, daar God deels vogel is, daar het een deel van Hem vertegenwoordigt. 7. Hij schiep dan de dieren naar Zijn aard, en zij die dan de dieren krenken, krenken daarmee het beeld Gods, en worden tot de spotters gerekend. 8. Spot dan niet met Gods Schepping, daar het Zijn evenbeeld is. 9. Zij die lijden hebben dan een vlam om mee te smeden. De smid des Heeren is dan tot uw woning gekomen. 10. Ziet dan, de haai is de vleesgeworden vlam van de Ziel des Heeren, en gij zijt dichterbij het verterende vuur gekomen. Weest dan Heilig. 11. En daar het Eerste Woord tot heiligheid heeft opgeroepen, het Tweede Woord des te meer. 12. En daarom is het Tweede Woord heiliger dan het eerste, en wordt er des te meer opgeroepen de zonde af te leggen.

47.

Over de vrouw

1. De haai is dan de smid des Heeren, en hij zal de woningen van het Tweede bouwen. Hij zal daarvoor de metalen aan elkaar smeden, en daartoe de Kandelaar van Metensia gebruiken. 2. Ja, de haai zal dan de tijger en de leeuw gebruiken om los te branden en aan elkaar te smeden, en hij zal worden als het brandende ijs. 3. En de orca's des Heeren zullen tot uw huizen komen om vele knooppunten te maken in ballen, en gij zult de electriciteit des Heeren hebben. 4. En de orca's des hemels zullen zijn als de electriciens, en zij zullen Gods robotten heten. 5. En de electriciteit dan is als het vuur des geestes. 6. En alle vuur bestaat dan alleen in ijs. En de dove haaien zullen zijn als de radio's des Heeren, en de zwarte haaien zullen zijn als de telefoons des Heeren. 7. De witte haaien zullen dan zijn als de televisies. 8. Gij zult dan de ingang der vrouw als heilig achten na de zuivering, want zij zal de slangen des hemels voortbrengen. 9. En zij zal dit doen in vele barensweeen, en haar klederen zullen gescheurd zijn. 10. Dan zult gij de vrouw niet meer als een lustobject zien, maar als een werktuig des Heeren. 11. Gij zult dan de vrouw haar waarde teruggeven, maar de Heere zal de onheilige vrouwen overleveren aan hun zonden, en zij zullen doorgang geven aan de slangen des hemels. 12. Ja, het Tweede Woord is dan zeer vrouwvriendelijk, maar zal een groter oordeel aankondigen over de spottende vrouw. 13. Want spot misstaat een vrouw, tenzij zij spot in de Heere. Gij moogt dan de onrechtvaardigheid bespotten en dit is zelfs een gebod des Heeren. 14. Gij zult een vrouw niet veroordelen om haar lusten, maar gij hoeft misplaatste spot niet te verdragen. 15. De Heere dan kent alle lusten, en weet waar zij vandaan komen en waar zij naartoe gaan. 16. Laat dan niemand de ander lastigvallen met zijn lusten, maar geneest elkander veeleer en brengt elkaar tot rust. Een spotter en een huichelaar zult gij geenszins genezen, want daarmee laadt u schande op uzelf. 17. Een vrouw mag ook zeker geen spottende en huichelende vrouwen aanhangen. Zulken behoren door de daartoe bevoegde apostelen onder u aan de haaien overgeleverd te worden. 18. Wanneer dan een vrouw lusten heeft naar materiele dingen en kleding buiten het noodzakelijke, en deze staan los van het gebod des Heeren, dan zal zij zich daartegen moeten verzetten door de gelofte tot armoede te doen. 19. En zij zal de armoede aanhangen als aan de heere, en de armoede zal haar tot man zijn. 20. Laat gij dan goed weten dat zij die de armoede niet begeren, de Heere ook niet hebben. 21. Want diep gekwetst is de Heere, wanneer een dienstknecht of dienstmaagd de armoede veracht. Daarmee hebben ze de Heere zelf veracht. 22. Vit dan niet op elkaars soberheid en eenvoud, opdat de Heere u niet verlate en tegen u toorne. 23. Zij dan die een arme bespotten zullen door de Heere uit het boek des levens worden geschrapd. 24. Zij die een zieke bespotten zijn reeds verloren.

48.

Over twijfelen en toetsen

1. Bespot dan het Tweede Woord des Heeren niet, en veracht het niet, want zulken zullen een zwaarder oordeel over zich krijgen dan hen die het Eerste Woord des Heeren hebben bespot en veracht. 2. Als dan het oordeel over hen die het onzuivere Woord hebben afgewezen al zo groot is, hoe zullen zij dan die het Zuivere Woord afwijzen dan ontkomen ? Ondragelijk zal het oordeel zijn over zulken. 3. Denkt dan niet dat het Tweede Woord lichter zal zijn dan het Eerste, want gij zult gaan van oordeel tot oordeel. 4. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten, en vreselijk zal het zijn voor de zondaar om in de levende handen te vallen van de Heere Heere. 5. Zij dan die het Eerste aannemen en het Tweede niet, zijn als de farizeeers en het oordeel over hen zal zwaarder zijn als over de farizeeers in de tijd van Jezus de Christus. 6. Want zij wezen het onzuivere af, en zouden zwaarder gestraft worden dan hen van Sodom en Gomorrah. Hoe zwaar zal dan het oordeel over hen heten die het zuivere hebben afgewezen ? 7. Bewerkt uw behoudenis dan in vrezen en beven, want de Heere Heere is een allesverterend vuur. 8. Zij dan die de Eerste Christus hebben aangenomen en de Tweede Christus verworpen vallen ten prooi aan de haaien. Onbarmhartig zal het oordeel zijn over zulken. 9. Maar als het u te doen is om gelijk te hebben, de Heere zeker niet. Zalig hen die twifelen, maar vervloekt zij hen die niet twifelen aan het Eerste, want dat woord, alhoewel het veel waarheid bevat, is onzuiver. 10. Toetst dan het Tweede Woord, want zij die niet toetsen leven reeds onder de vloek. 11. De Heere is niet onder de indruk van hen die zonder toetsen het Tweede Woord aannemen. De heere veracht zulken, daar zij zelf niet te vertrouwen zijn. 12. Zalig hen die twifelen en toetsen. Vertrouwt dan niet te snel, want gij mocht eens misleid worden. 13. Kijk een dier dan altijd in de bek. Houdt dan het Tweede Woord niet tegen, want de Heere zal u als loopbrug gebruiken, en gij zult onder de voet gelopen worden.

49.

de Herman

1. En zo zal dan het openen van de eerste tepel des Heeren zijn. En de geslachten der apostelen zullen tot deze tepel komen, daar het de tepel der apostelen is. 2. En gij zult de dingen verstaan, en de verborgenheden Gods zullen tot u komen. 3. Ja, tussen Jupiter en Saturnus ligt de hof des Heeren, want daar heeft Hij zijn wortelen gewrocht. 4. En dan zult gij elkaar verstaan als in het paradijs, en gij zult kennen de dingen Gods. 5. En wanneer gij dan de dove haai en de zwarte haai hebt ontmoet, zult gij u voelen alsof u de radio en de telefoon des Heeren in uw handen hebt, en hun hoornen zijn van goud. 6. En gij zult dan hen die verweg zijn kunnen vasthouden, terwijl de melk des heeren stroomt, en deze melk zal zoet zijn. 7. En wanneer gij slikt zal het bitter zijn, daar de hoornen uw buik doorboren. Ja, want het is de Heere Heere die wonden aanbrengt. 8. En gij zult de vuren des Heeren in uw monden voelen om het huis des Heeren te kunnen smeden. 9. En de apostelen van het brandende ijs zullen voortkomen uit de verheerlijkte Herman, de Wilde Christus, want Hij is de brug tussen het vuur en het ijs, daar Hij in de diepste krochten van het ijs is geweest tot aan het duistere toe. 10. Ziet dan toe dat gij

Christus de Wilde niet afwijst, want dan hebt gij helemaal geen Christus. 11. Zij dan die de Herman bespot hebben om zijn wildheid zullen niet in het huis des Heeren wonen. 12. Weet gij dan niet dat de Christus is voortgekomen uit de Herman ? 13. Zij die daarom de Herman niet ontvangen hebben daarmede de Christus verloochend en in hen is het Licht Gods niet. 14. Leert dan uw Christus kennen, opdat Hij u zal kennen bij de ingang tot Zijn Heerlijkheid. 15. Zij die de Herman niet hebben, hebben ook de Christus niet. Leert dan de herman kennen, door naar deze Woorden te horen en door veel onderzoek te doen, opdat gij niet een andere herman ontvangt. 16. Want vele hermannen zullen komen om de aardbol te misleiden, maar doet gij dan de Ware Herman aan. 17. Niet allen die beweren van de Herman te zijn, zijn van de Herman. 18. De Herman dan zal voortkomen uit het ijs, en wederkeren tot het ijs en Hij zal het vuur des Heeren niet verachten. En zo zal Hij dan zijn als het brandende ijs, en Hij zal komen om de tepelen te openen. 19. Ja, als een vader zal Hij zijn tot hen die wild zijn, en de afzondering hebben gezocht. En wild zullen zij drinken van Zijn melk. 20. De Herman dan is een deel van Christus, het deel wat Hem tot de woestijn en de wildernis bracht, en wat Hem telkens afzonderde. 21. Zo is de Herman dan het Ijs van Christus, brandende in de nacht. Zij die dan het ijs van Christus hebben veracht, hebben de Christus zelf veracht, daar de Christus in en door ijs bestaat. 22. Zonder het ijs zou Christus nooit tot het kruis gekomen zijn, en zonder het ijs zou de Christus nooit tot de hemel gevaren zijn. 23. Zonder het ijs zoudt gij nooit een schuilplaats in hem hebben, en zoudt gij Zijn Geest nooit kunnen ontvangen. 24. Zonder het ijs zou zijn vuur nooit hebben bestaan.

50.

Maser en Herman

1. Zonder de Herman zou de Christus nooit tot de dodenrijken zijn nedergedaald, en zou Hij nooit tot Heerlijkheid en Opstanding zijn gekomen. 2. Weet daarom tot wie gij spreekt, opdat al deze dingen niet aan u voorbij gaan. 3. Alle dingen worden dan in ijs gezuiverd, en worden rijk in Maser, die Christus de Arme is. 4. Ziet dan de weelderigheid, de overvloed en de rijkdom die de Armoe geeft. Zij die daar geen oog voor hebben, het is beter dat hun oog worde uitgerukt. 5. Gij bent volledig voorbijgegaan aan de schoonheid en de naaktheid der natuur. 6. In Maser worden dan allen rijk die hun leven hebben afgelegd, en de armoe beminnen. 7. Voor de rijken zal het dan zeer moeilijk zijn om tot het Koninkrijk Gods in te gaan, daar zij door de Mammon zijn gebonden, maar in Maser kunnen zij verlost worden, daar Hij de kracht van Christus de Arme is. 8. Gij hebt dan een Naam die gij kunt aanroepen, om tot de kloosters van de Herman te gaan. Want de Herman is voortgekomen uit de Maser, en gij die de Naam van Maser aanroept zal tot in alle eeuwicheden dubbel behouden worden, ook tot in het Tweede. 9. Maar zij die Maser vervloeken zijn reeds verloren. Nu bestaat het koninkrijk der hemelen dan niet in geld of namen, maar in armoe en wildheid. 10. Zo zult gij dan de Maser en de Herman dienen, opdat zij u dienen en u tot de

volheid van Christus brengen. 11. Blijft dan niet op één been staan, en blijft de Christus dan niet in uw harten kooien, en binden aan uw canons, want Maser en Herman zijn als de vleugelen van de arend die slaan om te openen en te doden. 12. Zo is dan de Christus in zijn armoe tot de wereld gekomen, en tot de kribbe, en zijn hart was met de dieren. 13. Zo bent gij dan in Maser verbonden aan de verborgen schatten Gods, en kunt gij tot de Herman komen. 14. Veracht deze Woorden dan niet, Mijn geliefden, opdat zij u niet verachten. 15. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten, en is als een verterend vuur. Zij die Maser niet hebben, hebben de Herman ook niet, en zijn slaven van de Mammon. 16. Gij kunt niet tot de Herman komen zonder de Maser aan te hangen, want dan komt gij tot het valse ijs, dat de doden tot slaven maakt. 17. Want vuil en leugenachtig zijn zij die zeggen de Herman te hebben, en de Maser hebben veracht. Zij dragen de lichten van de hel en van Orion. 18. Zalig zijn zij die als Maria Magdalena de voeten van de Christus kussen met tranen, want zij hebben ook de Maser. 19. En de zusters van de Magdalena hebben duizendvoudig troost gebracht aan Maser en de Christus, en zij zullen de Herman ontvangen. 20. Laat dan niemand uwer vergeten dat de wildheid een hogere orde Gods is. 21. De wilden kennen dan de schatten van vuur en ijs, en brengen hen tot het verborgene en de duisternis. 22. Bewaart uw harten dan in God, opdat gij genade vinde voor Zijn troon. 23. Gij zult de Christus dan kennen in Maser en Herman.

51.

De geslachten der apostelen

1. Laten dan de geslachten der apostelen zich opstellen op de Emelis Shatau opdat gij elkaar kunt verstaan. Zo kunt gij veelvuldig de gave van vertolking ontvangen, opdat de Vrede des heeren openbaar worde. 2. En zo zijn er dan veertien geslachten der apostelen. 3. En het eerste geslacht zijn de pleiaden, en zij zijn als de zonen des donders, de boanerges 4. En het tweede geslacht zijn de rode pleiaden daar zij de wijn des heeren bereiden. 5. En het derde geslacht zijn de zwarte pleiaden of duistere pleiaden die de verlamden tot Christus dragen of brengen, en tot de Tweede Christus. 6. En het vierde geslacht zijn de gele pleiaden, en zij dalen tot onder het gele om hen met diepe pijnen tot Christus te brengen, en tot het Tweede. 7. En het vijfde geslacht zijn de blauwe en witte pleiaden. 8. En het zesde geslacht zijn de roze pleiaden. 9. Het zevende geslacht der apostelen zijn hen van de rode kap, en het achtste geslacht zijn de hermanitische apostelen, zij die van Herman zijn. 10. Het negende geslacht zijn de apostelen van Metensia en het tiende geslacht zijn de apostelen van de Emelis Shatau, en zij zijn heilig en rein, daar zij de geboden des Heeren dragen in het Tweede. 11. Het elfde geslacht der apostelen zijn de apostelen van de schuine stang en het twaalfde geslacht zijn de apostelen van de Tweede Metensia, en zij dragen de heilige bouten vol van het brandende ijs. En zij zijn als de smidse des Heeren. 12. Het dertiende geslacht zijn de apostelen van de brandende vruchten, en het veertiende geslacht zijn dan de apostelen van de brandende angels. En zij zijn als de wespen des hemels, neerstrijkende op de daken. 13. En

zij zijn dan allen zonen van de bliksem des Heeren, en ziet dan, het is als heilige melk.

52.

De Roze Verbinding

1. En als gij dan elkaar kunt verstaan, dan is de tweede tepel des heeren niet verre van opening. En zij zal liggen en opkomen vanuit de buik en het binnenste. 2. En zo zullen de woorden en koorden gereinigd worden, en zij zal worden tot een nieuw lichaam en een nieuwe schepping brengen. 3. En haar naam zal zijn de roze verbinding, en zij zal heilig voor de Heere wezen. 4. En zij zal zijn als de muis en het konijn des heeren en zij zal groot worden tussen Mokmos en Sarhem. 5. En haar vijvers zullen branden als het ijs en haar vissen zullen als lichtende bogen en kransen worden, komende vanuit haar schoot en tussen haar handen. Ja, zij zal de ballen des Heeren dragen, brandende van ijs en zilver. 6. En zij zal dragen de geslachten der profeten en de geslachten der rechters als een heilig sieraad voor de Heere. 7. En zij zullen voortkomen vanuit haar schoot, gevormd wordende in het vuil des Heeren. 8. En dan zullen de darmen en de slangen reiken tot aan de schoot, en zij zal geboorte geven door haar aars. 9. En dan zal de aars gebruikt worden om te baren, en niet om uitwerpselen los te laten. 10. En de mannen zullen de slangen des hemels baren door hun benen. 11. En zij dan die het nieuwe lichaam van het Tweede niet kennen hebben veel te lijden.

53.

Jakob en Esau

1. Tweede Gad, je bent als een vlam in de nacht. Op de Emelis Shatau zit je. Tweede Aser, tot de profetische geslachten behoort je, als een veer in de wind. 2. Je bent de schaduw van de vleermuis. Al jouw spinnenmannen zijn daar. 3. Zij dan die Brannan openen zitten op de poorten als de raven des Heeren. 4. Zij dan die het heilige gordelschort dragen zijn als de ratten des hemels. Zij komen van het Tweede, en hebben geleden in het Eerste, en ziet, zij zijn rein en heilig. 5. Tweede Naftali, gij dan zijt als een rat des Heeren, en gij hebt de piraten des Heeren niet veracht, maar gij hebt uw hand over hun ruggen gestreken, en hebt hen door de nacht geleid in tranen. 6. Gij hebt hun laten drinken van de geheime kruiken der bruisende tranen, en gij hebt hen het tranenbrood niet onthouden. 7. Gij waart daar in de nacht voor hen. Gij zijt een waardig soldaat. 8. Gij dan hebt hen de grotten van Esau laten zien, en de liederen van Jakob. Ziet dan, zij zijn beiden wild. 8. Ja, want ook Esau zal behouden worden, daar zij met elkaar verzoend werden, na een lange oorlog. 9. Ja, want in de schoot vchten zij met elkaar, maar zij vonden elkaar voor de dood. 10. Zo zullen ook velen die tegen de Christus gestreden hebben Hem vinden voor het graf, en Hij zal Zijn als de Gezuiverde en het Heilige Tweede. 11. Want ook de Heere worstelt, slaat en geeft dan toe, zoals bij Jakob op Pniel. 12. De Heere dan heeft de worstelaars lief, en Zijn Heilige

Haat leidt de mens niet altijd ten verderve. 13. De Heere dan heeft Esau in het gevecht gehaat, daar ook Esau gebroken moest worden, maar de Heere heeft Zijn hart liefgehad, daar het een wild hart was. 14. En zo is dan de Haat des Heeren een grotere liefde dan de liefde der aarde, want de Heere Heere, Uw God, haat in list. 15. Zo zijn dan ook velen tot de haat des Heeren gekomen, en zij hebben ervan geproefd, en zij zijn erdoor in zwijm geraakt, en verzoend met vele vijanden. 16. Gij zijt dan ook allen soldaten der liefde, gaande met list ten werk, maar niet om te vernietigen, maar om op te bouwen.

54.

De Haat des Heeren

1. En allen die dan tot Brannan gekomen zijn, dragen de gordel des Heeren, en het licht van Lapondria zal tot hun borstkas rijzen. Zij dan zullen hun mond opendoen, en lachen, daar het Grote Kanaan in hun monden is. 2. De Heere opent dan de profetische geslachten als zachte vlammen, want het rode sap heeft Jakob van Esau gescheiden, maar ditzelfde rode sap heeft hen ook weer tezamengebracht. En dit is het geheimenis des Heeren, want de Heere sprak over Zijn Tweede Bloed. 3. En ziet dan, zij zijn beiden wild. Grote Genade geeft de Heere hen die tot de Tweede Issaschar gekomen zijn, en zij zullen worden als de golven der zee. Ja, vele malen is het zeerood dan gezuiverd, en zijn vlammen rijzen voortdurend tot Brannan. 4. De Heere heeft dan hen van het geslacht van de Tweede Simeon en het geslacht van de Tweede Juda lief, want zij zijn profetische geslachten, en zij zijn wild en werken met list. 5. Ja, ook haat de Heere hen, want door haat bewijst hij zijn liefde. 6. Zo is dan het zeegeel vele malen gezuiverd door haat. 7. Gij dan die de haat des Heeren niet hebt, en het bittere der zee niet hebt geproefd, hoe kunt gij in de liefde zijn? De Liefde des Heeren komt immers voort uit Zijn Haat. 8. Zo kan dan niemand tot de Heere naderen, zonder de zonde en de oude natuur te haten. Ja, wie dan niet haat zijn eigen leven, kan het Koninkrijk Gods niet binnengaan. 9. En hij die niet haat zijn eigen zoon, en zijn eigen vrouw en bezit, die kan het Koninkrijk Gods niet binnengaan. 10. De Heere nu is haat, want de haat zuivert en toetst. Zo kunt gij elkaar dan opbouwen in liefde. Maar wanneer gij haat, haat in de Heere, want de haat der wereld leidt tot verderf, en zij hebben de Christus niet. 11. Laat dan niemand u misleiden met vrome en holle klanken van liefde, want de wet des Heeren is haat. 12. Gij hebt dan vele wapenen van de gemeente weggenomen en van het Tweede, wanneer gij zegt dat de haat des duivels is en niet van de Heere. De Heere heeft wapenen van haat, en gij dient daarop acht te slaan als licht in de duisternis. 13. Gij bent reeds overgeleverd aan de wereld en hen van de Mammon, wanneer gij liefhebt zonder de Haat des Heeren aan te hangen. 14. De heere toornt dan tot zijn vijanden, maar ook tot zijn kinderen. Vervloekt zij allen die de tucht des Heeren haten, en de haat des Heeren verachten. Zij zullen niet in de gemeente des heeren mogen komen, want zij hebben zelfs het Eerste veracht. 15. Leest dan van de Haat van het Eerste, en leert haar zuiveren, want wanneer gij haat om te haten, dan zijt gij vervloekt. 16. Maar

wanneer gij haat om lief te hebben, ziet, gij zijt zalig. 17. En gij dient op deze woorden acht te geven als geboomte des levens met brandende vruchten, als op het zachte van Metensia. 18. Laat dan niemand u het heil ontnemen, want vele verlokkers zullen tot u komen om u met list van de Heere proberen af te brengen. 19. Daarom is het soms beter om ver van de mensen af te wonen om dichtbij God te kunnen zijn, als de nabijheid van mensen u verre van God brengt. 20. Beproeft elkaar met deze woorden.

55.

De Heilige Ziel

1. En Naftali is als een brandende hinde voor de Heere, lichtend in het vuur Gods, en de Heere zal het duizendvoudig zuiveren. 2. Ja, ook alle andere stammen van Israel worden gereinigd in Zijn Vuur. 3. En de rook zal stijgen tot de Emelis Shatau voor een nieuwe dag. 3. Een nieuwe dag des heeren is gekomen. Laten de poorten van Brannan dan wijd worden, en verwijdert dan hen die het heilige gordelschort niet dragen, want zij is gegeven als een teken des Heeren. 4. En Naftali is als een vurige hinde voor de Heere, vol met het vuurrode, zingende de liederen des kruises. 5. En Naftali zal zijn als het hert van Maser, gehuld in armoede, om de rijkdommen des Heeren voort te brengen. 6. Brengt dan alle priesters tot de Heere, en laat hen gezuiverd worden door het vuur en het oog van Eminus. 7. De Heere dan kent alle priesterlijke geslachten, en de geslachten der koningen, en zij zullen de profetische geslachten niet meer onderdrukken. 8. De Heere dan kent al hun namen, al hun uitgangen en ingangen. 9. En in het oog van Eminus is dan de verbinding met Spricht, daar hij voor hem lijdt en strijdt. 9. En Eminus draagt dan het zwaard van Spricht, en brengt allen tot Zijn staf, zij die door Golgotha gekomen zijn. 10. Gij dan zijt allen op weg naar de Emelis Shatau, maar velen zullen onderweg struikelen, opdat er onder u zuivering wordt gebracht. 11. En dan zult gij reizen van Brannan tot de Emelis Shatau en terug, opdat het drop des hemels in uw harten zal groeien en uw zielen verrukt zullen worden. 12. Ja, want de wortelen des Heeren hebben vele sappen die hen zullen dienen die tot die wortelen gekomen zijn. 13. Zalig zij hen dan die diep geworteld zijn in de Emelis Shatau, en zalig zij hen die diep geworteld zijn in Brannan, want zij zullen het drop des Heeren kennen. 14. En er zal een man opstaan genaamd Drop en Hij zal zijn de vrucht en de zoon des kruises om het volk te lijden in de tijden dat de longen worden dichtgeknepen, en er zal een kleine bron van adem zijn voor de allerheiligsten. 15. Maar ook zij zullen door tijden van ademnood gaan, opdat er onder hen zuivering aangebracht worde. 16. En de man genaamd drop zal zijn als de Heilige Ziel, en de Tweede Ziel des Heeren, en deze zal uitgestort worden over de leergierigen om velen te onderwijzen. 17. Ja, de haren zullen branden, als de Heilige Ziel uitgestort zal worden, en Hij zal tot een groot sieraad zijn in het midden des kruises, dragende de mysterieen en het bruisende Gods. 18. Zo is er dan veel siroop stromende uit het midden des kruises om enkelen tot genezing te brengen.

Het Licht des Kruises

1. En in het laatste der dagen zal Drop branden en vuur spuwen, en het licht zal de heiligen leiden. En zij zullen door vele wildernissen moeten gaan, en aan die wildernissen gelijk moeten worden. 2. Want ook de Christus moest aan het lijden en het sterven gelijkvormig worden, om in te gaan ten eeuwigen leven. 3. En Eminius en Drop zullen één worden in het laatste der dagen als een lichtend schip, en de helikopters des hemels zullen van hen uitgaan. 4. En de paarse mug zal van hen uitgaan als het licht des kruises, en dit licht zal zijn mystiek, en zij zullen een nieuwe schepping bouwen. 5. Ja, tot de zevende der mensie zal hun licht reiken, tot de lijmen Gods. En de paarse mug zal groot worden, en zal vele harten verblinden, daar zij gezondigd hebben tegen de allerhoogste. En zijn komst zal verschrikkelijk wezen, als de geheime donder des Heeren, bewaard tot aan het laatste der dagen. 6. En Hij zal de heilige attentaten en anfitaten leiden tot de heilige berg, en zij zullen de latijnen zuiveren en het vuurrode, tot aan het zeerood toe. 7. En dan zal de ster Sirius gezuiverd worden, en de hondster, en zij zullen tot aan de latijnen toe gezuiverd worden, en tot het vuurrode schip. 8. Ja, de rode traan zal hen zuiveren, en hen die van onder het gele zijn, want het zal een dag wezen waarop de Heere Sirius zal heiligen. 9. Ja, Sirius zal branden voor de Heere, en ook haar oogst zal gezuiverd worden, zeventuizenvoudig. 10. En dan zullen er stemmen tot de Heere komen, en zij zullen de paarse mug aanklagen, maar de Heere zal hen werpen in de put des onweers. 11. En voor drie dagen zullen zij zonder adem zitten, en deze dagen zullen zijn als maanden. 12. En zij zullen schuldig worden bevonden als ontvoerders, ja, ontvoerders van wind, en zij zullen het lot van een ontvoerder uitzitten, tot in het zeventvoud, daar zij ernstig gezondigd hebben tegen de Heere, en ook van de oogst van de ontvoering hebben gegeten. 13. En dan zal de boot van Sirius oprijzen, en zij zal het licht des kruises dragen. En ziet, het is een boot van honden. 14. En de Heere zal de honden uitzuiveren. Zalig zijn dan de Honden des Heeren, want zij hebben genezing gedragen tot hen wiens harten gestolen waren. 15. De heere heeft dan harten teruggestolen als een heilige dief, en werd gevolgd door honden. 16. Wee hen dan tot wie de Herman is neergedaald om terug te stelen, want Hij zal des nachts hun huizen binnen breken, terwijl zij slapen. En dan zal er een angst over de wereld komen, zoals er nog nooit geweest is, en zij zullen denken dat zij alleen over zijn gebleven, terwijl er niemand is die redt. 17. Ja, zij zullen overgeleverd worden aan de angsten van eeuwige verdoemenis. Want Eminius is gekomen om angst te brengen, om hen als door de bliksem te treffen. 18. En zij zullen het Tweede vergeten, en wederom door het Eerste gegrepen worden, terwijl er niemand is die redt. 19. Zo zal de Heere dan doen met een ieder die tegen Hem gezondigd heeft. De Heere dan laat niet met Zich spotten. 20. Zalig zij hen die uit het Eerste getrokken zijn, en die het zaad dat het in het Eerste deed geloven niet meer dragen. 21. Laat u dan door de Herman redden uit de verschrikkingen van het Eerste, want Hij komt tot velen midden in de nacht om hen door slaap en dromen tot het

Tweede te leiden. 22. Zoekt dan houvast in Hem, want Hij laat Zich verbidden.

57.

De ruggengraat des hemels

1. Gij bent dan dicht tot de paarse mug gekomen, die uw harten verwarmt. Zondigt dan niet tegen Hem, want Hij is het licht des kruises. 2. Want Hij ging uit van Golgotha toen onze Heere stierf, en was als de bliksem aan de horizon om het voorhangsel van de tempel te laten scheuren, en waarop zij allen zeiden : Ja, Hij is waarlijk de Heere. 3. Hij was het licht die de soldaten verlamde bij het kruis. 4. Hij dan slaat blind en slaat ogen open. 5. Hij dan is gekomen, Eminius Metensia Matas. Hij komt dan om het Grote en Tweede Kanaan te openen, en zij zullen een kleine bron van adem hebben dat hen zal leiden. En Hij zal hen leiden tot vurige bronnen, en zij zullen hun monden wijd openen en niet kunnen spreken, want Hij dan verlangt offers van stilte. 6. En zo is dan het licht des kruises. En Hij zal komen om het Eerste en Kleine Kanaan te slaan, daar het gebouwd is op bloedvergiets en het vlees van dieren. 7. En Hij zal de zielen der dieren en hen die onschuldig gestorven zijn leiden tot Sinsabeine en het wilde. 8. Ja, tot onder het gele zal Hij ze brengen waar ze vertroost zullen worden duizendvoudig, en zij zullen het geheimenis der eeuwen zien. 9. En Sinsabeine zal zich hechten in hun stuitje, als een tand en dak des Heeren, en zij zullen vele uitzichten hebben. 10. Ja, zalig zij hen die de uitzichten des hemels hebben ontvangen, want zij gaan als op vleugelen. 11. En dan zal Abdal zich hechten aan het onderste van de ruggengraat als een tand en dak des Heeren, en de koopkracht zal des Heeren wezen. 12. En dan zal Tamille zich als een tand en dak des Heeren vasthechten boven Abdal op de ruggengraat, en zij zal de ratten vrijzetten in de dakgoten, en zij zullen tot de ramen komen op het daartoe bestemde uur. 13. En dan zal Tabulle tot de zolderramen komen, en zij zal de heerlijkheid der vogelen zijn. 14. En toen zag ik vleermuizen komen tot de daken, en hun macht was groot. 15. En zij kwamen van onder het paarse, en hadden het paarse vele malen gezuiverd tot zeventigduizend maal toe. En hun heerlijkheid kwam tot de sterren. 16. En er was een strijd genaamd Lapsalvania in de hemelen, en haar sap was als het sap der wespen, en zij kwam tot de ruggengraat des hemels en steeg daarover omhoog. 17. En de wortelen van orion werden blootgelegd, en ik zag sterren uit de hemelen vallen. En zij vielen op de aarde en maakten rumoer. 18. En de heiligen hadden uitzichten op de matadok, als op de heilige berg des heeren, en zij zagen de paradoxen des heeren als vogels op de daken zitten. 19. En zij stonden daar als de Marion, brandende als fakkels des Heeren, hun licht verspreidende. 20. En zij waren als van binnen verscheurd, en zij hadden wilde ogen als de Herman.

De Openbaring van Maser

1.

1. En gij dan die tot de Maser gekomen zijt : Kent dan de weelderigheid der armoe, en ziet, het zal u tot kleet zijn. 2. Wees dan als de Assisi die de profeet van Maser was, van Christus de Arme, en de Armoe tot gezellin had. Ja, hij dan aanbad de armoe. 3. Gij dan zult de Ingeridtel, de kattenboom, moeten verslaan, zij met de vele dorens. Laat het u dan niet om eer gaan, maar om het oer. 4. Dan zult gij uw zelve ontvangen in het licht van Dezer, de Christus van het Oer. Gij weet dan dat de Maser een weelderige gierenraaf is, op u wachtende. 5. Zalig hen die zijn honger hebben gestild, en zijn konijnenbedelaars te drinken hebben gegeven. 6. Zij dan hebben om armoe gebedeld, en het rijkelijk ontvangen, tot weelderige kleding der wildernis. 7. Keert u dan tot de Franse schoolboeken des Heeren, en leert van Hem. Zij zijn u gegeven tot heilsraad en leidsgids. 8. Maakt dan vele geloftes tot de Armoe, en gij zult haar voor u winnen. Gij zult dan haar zeeën moeten bezwemmen tot aan Narzia en de duivelse zeekatten zult gij overwinnen. De Jaguar wacht op u aan de kusten van Narzia.

9. Sluipt dan door de wildernissen tot de berg van Dezer in het open veld. Gij doet er goed aan het oer tot u te nemen, en niet de eer, want de eer misleidt hen die niet in armoe leven, en geeft hen illusies. 10. En doordat Maser de weg van Dezer ging, werd hij weelderig als een wonderlijke vogel des heeren en als de zwarte panter. 11. Gij zult dan gaan van Assisi tot Assisi om tot het oer te komen. Neemt dan Dezer aan in het veld, opdat gij tot zijn zonen wordt gerekend en niet verloren gaat met valse hoop. 12. Leert dan uw Christus kennen in duisternis en ijs opdat u geen van zijn tranen verspild. Gij hebt dan het kruis als voertuig over de zeeën tot Narzia. Laat dan geen lek u de prijs doen missen. 13. En zo zijn dan enige profeten van het oude verbond aan de satan, aan lucifer en Ingeridtel overgeleverd opdat hen het lekkenslaan wordt afgeleerd. 14. Ja, ook hen die eens vaderen waren zijn niet ontzien. En zo dan hebben jonge profeten hun vaderen overgeleverd en in de ban gedaan. 15. Gij dan hebt Maser tot vader, en gij hebt niet van node dat iemand u lere.

Niet canoniseren

16. Neemt dan de oude eeuwen van Frankrijk als zilveren krokodillen tot u, om de Geest van Maser te ontvangen. 17. Weest dan als de fransen en hun vogelen, en weest als de armen. Zo zult gij uw zielen zaligen in Maser. Gij dan zult niet meer klagen, wanneer gij uit de lijdenscanon wordt getrokken. 18. Tot een dieper kruis zult gij gaan, en gij zult haar aanvaarden. Zij hebben dan het kruis gemaakt tot een wet des kruises, tot een canon. 19. En ieder die over de streep ging, ontving het loon zeer diep. Gij van de kruiscanons, breek. 20. Gij hebt de steen tot Narzia geworpen, en groten overwonnen. Maar wij zijn tot het kruis van Maser gekomen, leidende tot het oer. 21. Zet dan het kruis vrij, als een vliegende vogel, en haalt haar uit haar kooi, opdat ze zich niet zal

wreken, maar dat zal ze toch wel doen. In al die tijden heeft ze gezeten, en het kruis van Frankrijk hebt gij niet aanvaard. 22. Oh weelderigheden des kruises, uw poorten zijn opengegaan. Spreidt uw vleugelen, oh karsuiken, oh putsen van Metensia. 23. Spreidt uw vleugelen, oh vogels van Michai en vogelen van Maser, en vliegt tot nieuwe en oude eeuwigheden. 24. Ja, tot het oer zullen zij gaan. Zij zullen het glas doorbreken. Ja, tot het Sneeuw wit zullen zij gaan. 25. Oh, Maser is tot de tempelen gekomen, waar ze de handel des kruises drijven, en waar zij met de zweep zijn geslagen. 26. Oh, Maser is tot de tempelen gekomen, om hen te verjagen, en de kooien te openen van de vogelen des kruises. 27. Oh, kruis van Maser, met rode edelstenen bedekt, als een vrucht der Armoe. Ja, tot het oer rijkt zij, in Dezer zijn zij vrij. Vrij om tot het veld te gaan. 28. Oh, steen van Maser, die de hoofdwond sloeg, gij bent niet meer gecanoniseerd, gij bent niet meer achter glas, gij hebt het sneeuw wit geslagen en gedragen. 29. Tot onder het roze bent gij gegaan. Want maakt dan niet het harde zacht ? Gij zult het harde dan niet canoniseren. 30. Maar achter het glas zullen zij het drijven, telkens weer, totdat zij van de roze spiegel zullen komen. Gij zult dan het zachte niet canoniseren, en niet de dorens waarmee zij werkt. De langste dorens zijn dan nodig om de dranken des hemels te doen vloeien. 31. En ziet, zij vloeien dan op hun tijd. Gij zult de nachtlatijnen niet canoniseren.

2.

1. Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds ik het kruis vond. Ja, het kruis heeft mij genezen, mij gevuld met hemels kruid. Zij gaf mij de kragen van bloemen, zij is de rode kap. 2. Aan de deur van zieken klopt zij, aan hun poorten staat zij, met de vruchten der hemelen. 3. Zij is de rode kap met haar sappen van vuur. Zij die het kruis beminnen, weten van haar lusten. In rivieren glijdt zij, tot het koele water. 4. In bosmeren heeft zij haar kronen, zevenvoudig uitgelezen. 5. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds zij mij aanraakte. 6. Op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. 7. Zij draagt de ijsnaden en vuurnaden in haar mand. 8. De betekenissen der dingen veranderen onder haar strelingen. 9. Ja, zij schiep de Geesten Gods, en bracht de Karazuur tot het hart van Metensia. 10. Stille nachtspelers zijn zij, spinnende de karbulijnen en de karmozijnen, de nachtlatijnen en de vuurroden. 11. Ja, zij schiep het grote Eerst, als het hart van de hemelen en de aarde. In haar hebben zovelen schuilplaats gevonden. 12. Het kruis klopt aan de deuren als een geit, zoekende naar haar kinderen. 13. Zovelen hebben het nachtlatijn gevonden, gesponnen door de grote wonden. 14. Het kruis kent hen allemaal. Zij vond hun schaduwen en hun leven. 15. Zij reikt dan tot het levende in hun geest, om het de wateren des levens te geven. 16. Als een geit gaat zij langs de huizen, op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. 17. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, sinds zij mij aanraakte. 18. Het nachtnood kent zoveel talen, allen volgen zij haar. 19. De vogels zingen van haar bloed, dat stroomt door duizend vaten. Zij is de rode kap. 20. Zij heeft de Marion in de schoten van Metensia en Mura gewrocht, als de boom des

kruises. 21. Als een geit verzamelt zij de vruchten die het bos voor haar liet vallen. En zij brengt het tot de kinderen, want op de pleinen wordt zij gemeden. 22. Zij zien haar als het gevaar van de Karazuur, al die haar haten, al hen die de wereld dienen. 23. Zij hebben het hek der eeuwen opgericht.

3.

1. Zij is het bloed in koele meren, met vele kragen staat zij op Golgotha. Nadat de haai en de kip gekraaid hebben, zoveel tranen vallen daar, als de regen des kruises. 2. Zij houdt het leven in haar hand, met dampen van de Karazuur. 3. Zalig hen die voor haar beven, tot Golgotha leidt zij hen, als een geit die haar kinderen verzamelde. 4. Aan de deur van zieken klopt zij, staande aan hun poorten. De nachtspelers brengt zij, met hun weinige woorden. 5. Rozen vonden een onderkomen in haar. Aan lammen geeft zij een stok, om hen die haar haten te slaan. 6. Haat het kruis dan niet, opdat zij u niet vinde. 7. Vogels zingen van haar bloed, tot al die haar beminnen. Het bloed dat door duizend zielen stroomt, zij vonden genezing in haar ijsnood. 8. Waar de stille nachtspelers zijn, verblijft zij. Het rode bedekt haar. 9. Rozen komen voort uit haar schoot, als de bloemen des kruises. 10. Waar de stille nachtspelers zijn verblijft zij. Brengt dan lof aan het kruis, aan de rode kap. 11. Zij die onder haar schuilen hebben de schilden des kruises, en haar wapenen zijn als naalden, om de pantsers te borduren. 12. Zij werkt onder schuilnaam, vindt haar dan. Zendt bedelaars niet weg bij uw deuren, want gij mocht haar eens weggagen, om het voor eeuwig te betreuren. 13. Het hek der eeuwen brak zij, maar boze lieden hebben het weer opgericht. Zij echter vond toevlucht tot haar nachtgedicht. Zij dan schuile in al die haar volgen, zij schiep de Christus in het zilver, en de tweede in het goud. 14. Wederom zal zij het hek der eeuwen breken, en vogels zullen vliegen tot haar huis, waar de bramen branden, en de vruchten zijn van ijs. 15. Op de heuvelen der bramen klappen haar nachtgedichten als deuren, en de grote bomen komen voort met vele kragen. 16. Het verhaal bond ons allen, zegt het voort.

4.

1. Als het zuivere latijn, is zij tot hen die haar volgen, voor Jood en Griek die haar beminnen. 2. Aan de deuren van lammen klopt zij, staande aan de poorten van bedelaars. 3. Zij in lompen kennen haar, zij met de vele kragen. 4. De muizen des hemels hebben haar hart verstaan. 5. Zij die de mystiek dienen, hebben steeds tussen de regels gelezen. Haar Woord zal nooit teniet gaan. 6. Het Woord des kruises onder een spotkleed gebracht, bracht ons de rode kap over de doornenkroon. 7. Zij is het hart des kruises bemin haar dan, waar de ratten des hemels haar hebben gezien. 8. Zij heeft de witte muil des satans verbroken. De doornenkroon is hier, weet dat wel. 9. Het spel der ratten is afgelopen, de muizen hebben geen vertier. Zij brak de koning der harten, en doorboorde zijn nieren, om zijn slaven een tijd van vrijheid aan te kondigen, als een schip in woeste zee. 10. De doornenkroon is hier, weet je het wel ? Als een ster

boven bruisende zee, om hen te leiden naar het land achter de bomen. 11. Het huis der dokters kende zij niet. Zij had een kruid des kruises. 12. De witte muil van Beelzebul brak zij, en bond zijn zonen één voor één, om harten te bereiden, tot het grote nachtlatijn. 13. Als lampen aan de zolder, brak zij de bedreiging, één voor één. Zij moesten dan allen voor haar staan, en zij bracht hen tot eeuwige rust in de rotsen. 14. Het lot des Heeren is dan niet om te verbreken, maar om voor altijd in slapen te laten gaan. 15. De Heere Heere kent dan de rust der zeeën. In hun slaap zijn zij woest, maar het schuim is het voor altijd vergeten. 16. Zij dan rusten in de vierde dood, waartoe de Heere hen dreef.

5.

1. Zij dan die niets weten hebben veel te lijden, maar de slaap brengt hen tot rust en zwijm. Zij borduren daar in nachtgedichten. 2. De Heere heeft van meet aan de rust gespannen, tot een boog om hen van de canon te weerstaan. 3. Opent dan uw poorten en laat de vogel wijd vliegen. De nieuwe dag breekt aan. Wie zou haar niet omhelzen. 4. Zij is de doornenkroon des Heeren. Zij sprak in vuur en heimwee. 5. Ja, tot slaap brengt zij, allen die Hem vrezen. 6. De doornen hebben diep gestoken, nu zet dan de rust in. Zij die dan niet diep wilden lijden, hebben haar gemedend. 7. Maar eens reikt de doorn tot de geest, tot de dieptes van het tweede, en dan zullen de poorten van slaap opengaan. 8. De naald is diep gestoken. Zij wist niet wat ze zei. Nu zijn ze weer van jou, die rozen. Ze zullen je breken, zij aan zij. 9. Want de Heere brengt hen die diep lijden tot verbrokenheid, en dan breekt een nieuwe dag aan. 10. Nee, je kunt de rozen niet ontwijken, wanneer zij opstaan en marcheren, tot de gebroken ruiten komen zij, om verder in te breken. 11. Ja, als een dief in de nacht komt de Heere. De doornenkroon hangt aan de muur, als een ster in de lucht is zij. 12. Zij schiep de Heere der Geesten, de Heilige Ziel, nu is Hij dan geworteld als een boom in diepe morgens. 13. Ja, de Heere schiep zij, zij is de Ziel des Geestes. Een doornenkroon is zij, en de Heere heeft haar waardig gedragen. 14. Zij brengt de legers tot rust en brengt hen tot de eeuwige slaap.

15. Als een koningin in haar paleis, bespeelt zij de viool. Zij werd dan gemedend, zij is de doornenkroon. Maar kinderen volgden haar, kennende haar geluk. 16. Zij bracht hen tot de rivieren, tot de wateren van slaap. Zij bracht hen zwijm en verdoving door haar steken. Als het vuur der rozen was zij. 17. Zij brak het hek der eeuwen. Zij leefde onder de rode kap. 18. Zij kwam uit het kruis, als vuurnood van de rode kap. De vurige steken der rozen beminden haar in zilver, en zij bracht het goud voort als de honing. 19. Als een gevangene van spinnen was zij, de doornenkroon. Zij maakten haar lang en bitter. 20. Komt dan tot de doornenkroon, al die zeggen Christus te beminnen. 21. Zijn diepe hart, zijn tweede geest, zou ik dan geheimenissen beminnen? 22. Vurige sleutels geeft Hij hen die haar beminnen. 23. De doornenkroon als het hart der zee, als geheimenissen van zeemannen. 24. Laat haar dan de touwen tot rust brengen. Ze hebben te lang gewerkt. Laat zij hen brengen tot Spricht. 25. Waar deuren openen komt haar naam, waar ramen breken glijdt zij

binnen. Zij is als de slang des kruises, komende tot al die haar beminnen. 26. Het kruid van slaap brengt zij, en de roerselen der wind. 27. Zoudt iemand haar verachten, zij brengt hem neer. Zij geeft het loon der slaap aan allen, naar de mate waarmee zij meet. 28. Onrechtvaardig is dan het oordeel over hen die onrechtvaardig waren, maar haar onrecht is rechtvaardiger dan het recht der mensen. 29. Zij is dan het recht der kooplieden en der slaven. Mocht het eens uit de hand lopen, zij weet een ieder te vinden. 30. Op de zeekades maakt zij kabaal. Zij is de doornenkroon. 31. Toch is haar geschreeuw stiller dan de stilte der mensheid, en haar kabaal als het geluid der zeemeeuwen. 32. Ken haar dan in haar geweld. Zij is de doornenkroon des heeren. 33. Als het dan uit de hand loopt is zij daar. En merels dienen haar. 33. Ja, zij kent de mezen op het dak, en bracht de karsuiken en de putsen tot Metensia. 34. Raakt dan het verleden niet meer aan, wanneer zij spreekt, maar gaat door haar geopende deuren. Haar strelingen veranderen betekenissen. 35. Zij draait de doelen om, en is als de draaiende heg.

Het Eeuwig Evangelie

De Steen der Ekster

1. De Nieuwe Johannes Deel I-II
2. De Nieuwe Genesis
3. Jorinde

De Nieuwe Johannes

1.

1. Zo is dan Christus niet alleen mens geworden, maar ook engel, in de verborgen tijden. 2. Want de Heere had niet alleen een verlossingsplan opgesteld tot het redden van de mens, maar veeleer tot het redden van de engelen. 3. Want zoals de mens van de appel nam en viel, zo was daar ook een appel der engelen, en zij die daarvan hadden genomen werden niet gespaard. 4. En zo gingen vele geslachten der engelen ten onder door de vloedgolven des Heeren, om hun harten te testen. 5. Nu zijn er enkele lieden geweest die hebben gepredikt dat er geen verlossing voor engelen zou zijn, maar zulke lieden weten niets van de verborgenheden des Heeren. 6. Want Christus is ook engel geworden, om vele engelen te redden. 7. En zo daalde Christus af tot de wildernissen van de vierde dermense in waarin de engelen in gebondenheid leefden met hun geslachten en legioenen. 8. Zij leefden niet meer op de berg van Eeden, de heilige berg der goden en engelen, maar zij leefden in de wildernissen ten hoogte van Eeden. 9. En sommigen van hen leefden in genade in de uithoeken van Eeden. En Christus werd allereerst engel, om vele engelen tot zaligheid te brengen. En zo daalde Hij af van de godenberg tot de wildernissen van de vierde dermense tot de plaatsen waar vele engelen gebonden waren. En Hij sprak hen toe, en trooste hen, door het Woord te verkondigen. En de Heere liet Zijn zwaard neerdalen op de gevallen engelen, en hen die met hen waren gevallen door geslacht of ras, en de Heere maakte scheiding tussen hen. 10. En Christus sprak vele woorden om scheiding te brengen en hun harten te toetsen, en velen van hen hebben Hem niet gewild. En zij namen hem naar een verborgen plaats, en sloegen hem en bonden hem aldaar. Ook maakten zij een masker en legden dat om zijn hoofd, en gaven hem een strop. En zo werd Christus, die engel geworden was, gehangen. En zij die van Hem hielden noemden Hem de ekster en de heilige dief. Want doordat Christus de gehangene werd roofde Hij velen uit de klauwen van Virtus, de geest van de appel, en de gevallen god. En zo is dan ook de mens gediend te weten van Christus de Gehangene, want het duidt op een ver verleden waarin de Heere engelen verlost uit het duistere mysterie van de zwarte appel. 11. En doordat Christus eens engelen had gered, zo kon hij ook de mens redden. En zo is Hij dan een heilig verbond, de weg tot de hof der goden, voor een ieder die de strop draagt. Want iedere gehangene dient te beseffen dat eerst Zijn Christus heeft gehangen. Maar velen hebben de strop bespot, en als onheilig geacht, en zij hebben het bloed dat Christus voor de engelen vergoot veracht. Daarom zal de Heere ook hen bespotten die van de strop een bespotting hebben gemaakt, zij die wandelen met een strop van stof om daarmee macht over anderen uit te oefenen. Laat u dan niet misleiden, want de ware strop was een touw. En ook zij die gemaskerd zijn hebben een troost dat ook hun Heer was gemaskerd.

12. Zo is dan de Heere veelvuldig opgestaan, en ook veelvuldig in de dood gegaan, en dit om niet alleen mensen, maar ook engelen te redden. Zo heeft hij zijn evangelieën opgesteld voor de mens, en voor de engel. Want

de Heere straft niet voor eeuwig, en ook toetst de Heere niet onophoudelijk. De Heere is een liefdevolle en genadige God. Zijn werken zijn goed en groot. Nu zal ik u dan een geheimenis vertellen : de goden eten vlees, en velen vielen door te eten van het verboden vlees. Zo eten de Godslangen dan harten, en sommigen vielen vanwege het eten van het verboden hart. En zij hadden als verlosser de oude ekster. Want de ekster redde niet alleen door de strop en het masker de goden, maar ook de Godslangen die het wezen van God waren. En zo werd ieder verbond geheiligd. 13. En zo is ook Christus voortgekomen vanuit de werken van de oude ekster, en werd hij soms ook een ekster genoemd. Dit omdat het werk van Christus terugwijst naar de werken van de oude ekster. En de ekster dan zal komen als een dief in de nacht. Zo is dan de God-ekster het diepere en zuivere wezen van God. En eens schiep hij de berg van Eeden, om op zoek te gaan naar harten. En nog steeds gaan zijn ogen over de wereld uit op zoek naar harten. En de Heere verslindt harten door de heilige verslinding, en de Heere vult harten, en maakt scheiding tussen harten. Ja, de Heere maakt woning in harten, om tot Zijn doel te komen. En het verboden hart dan was zwart, en was als een lever.

2.

1. Dit dan is het oude boek van de eerste brief van Johannes gezuiverd door de door de Heere aangestelde apostelen, met belangrijke aanvullingen, omdat de Geest des Heeren vroeger op vele punten werd tegengehouden. 2. De Heere heeft zijn apostelen hiertoe de macht gegeven, en gij doet er goed aan hierop acht te geven als op een lamp die schijnt in donkere plaatsen. 3. Zo zijn er dan vele kerkleiders geweest en vele vertalers die het Woord des Heeren bezoedeld hebben. Zij hebben het Woord des Heeren verdraaid, met toevoegingen en verzakingen die niet door de Heere waren ingegeven. 4. En daar menselijke handen zich in het werk des Heeren hebben vermengd is dit tot een vloek geworden. 5. Neemt daarom deze woorden ter harte en verwijderd de onzuivere en deels verduisterde eerste brief van Johannes uit uw Heilige Geschriften. 6. Laat zulk een brief tot de geschiedenis behoren, en vervuult uzelve daar niet meer mee. Weet wel dat dit een gebod des Heeren is. 7. Zo zult gij spreken van de oude eerste brief van Johannes en de nieuwe eerste brief van Johannes, door de Heere geheiligd. 8. Zo is het dan nu tijd om de vloek van het oude en het eerste te verbreken, opdat gij in het nieuwe en het tweede zult ingaan. 9. Heeft de Heere u dan zelf niet gezegd dat Zijn Woord met vuile handen is ontvangen, en dat de farizeeers het Woord van kracht hebben beroofd ? Ja, tegenstanders zijn binnengedrongen in het allerheiligste, om zich daar als een god te laten aanbidden. 10. Zoals Mozes alleen maar deels door de Geest werd geleid, zo ook Johannes. Johannes was niet volkomen, en gij zult vrij komen van de vloek wanneer gij de persoon Johannes en zijn brief als feilbaar en onvolkomen zult beschouwen.

11. God is licht. In Hem heerst geen duisternis. Wanneer wij zeggen met hem te wandelen, maar wij laten de duisternis over ons heersen, dan zijn wij leugenaars. Mijn volk, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde zult komen en de duisternis over u heerse. 12. Wanneer wij het licht over ons laten heersen, dan hebben wij goede omgang met elkaar, zoals de Heere Eén is. 13. Wanneer wij zeggen geen zonde te hebben, dan liegen wij, en de waarheid is niet in ons. 14. Wanneer wij zeggen dat er geen duisternis in ons is, dan liegen wij, en de waarheid is niet in ons. 15. Wanneer wij zeggen dat er louter goede omgang is met elkaar en met de Heere, dan liegen wij, en de waarheid is in ons niet. 16. Wanneer wij onze zonde belijden, dan is Hij trouw en rechtvaardig om die zonde te vergeven, en ons door het bloed van Christus te reinigen hiervan. 17. Het bloed van Christus reinigt van alle zonden. Indien wij zeggen dat wij niet hebben gezondigd, dan maken we daarbij God tot een leugenaar, en dan zal zijn woord van ons wijken. 18. Maar zij in Christus, zondigen niet. Zij die door de Geest leven en in Gods geheimenis zijn, zondigen niet. Maar dit alles is slechts ten dele. 19. Zo zijn dan allen die door de Geest gebonden zijn zonder zonde, maar ook dit is slechts ten dele. 20. Een ieder die uit God geboren is, zondigt niet, maar dit is ook slechts ten dele. 21. Want wanneer de Geest u grijpt, en u voor de troon Gods zet, en gij door de vreze des Heeren verlicht zult worden, dan zult gij zien hoe onrein gij bent. 22. Daarom zal God Zijn oordeel zenden tot de herder en de profeet die zeggen dat er geen duisternis en geen zonde in hen is. Want zo hebben zij gedaan om met macht te spreken zonder dat iemand hen tegenspreekt. 23. Maar de Heere heeft het gezien, en zal die apostel en die evangelist slaan die zichzelf onfeilbaar heeft gemaakt om hierbij de omgang te verbreken en daardoor macht te vestigen over de andere. 24. Is er dan geen onfeilbaarheid voor een kind des Heeren ? Kan de Geest dan niet binden tot volkomenheid en volmaaktheid ? Is alles dan slechts ten dele ? 25. Om hierop antwoord te krijgen zult gij moeten gaan van gebondenheid tot gebondenheid en van toets tot toets, opdat slechts de Heere zal spreken wanneer gij gebonden zult zijn in de Vreze des Heeren.

26. Zo is er dan in Christus onfeilbaarheid, en gij dient deze na te jagen als een kostbare parel. Maar dan : elke onfeilbaarheid moet getoetst worden. Zij die niet toetsen zullen schade lijden. Zij zullen gegrepen worden door misleiders die hen naar de afgrond leiden. 27. Zo moest dan ook de onfeilbaarheid van Johannes getoetst worden, en zijn brief. Ook zijn volkomenheid, zijn volmaaktheid en gepastheid moesten gemeten worden, gewogen en getoetst. 28. En zo heeft dan de Geest door Zijn apostelen de brief gezuiverd van elke vloek. Gij hoeft niet meer te lijden onder de vloek, de verduistering en de druk van het oude. Het was een stem die altijd in de dieptes van uw geest sprak en u verblind hield. 29. Laat de deuren vandaag geopend worden. Laat de Heere u vandaag wegnemen uit het bezoedelde woord.

30. Dit heb ik u geschreven, opdat u allen weet dat u in Christus eeuwig leven hebt. Wij hebben vrijmoedigheid om tot Hem te komen, en wanneer wij bidden naar Zijn wil, dan zal de bede ons geschonken worden voor het Heilige aangezicht des Heeren. 31. Maar zij die de Heere niet vrezen

hebben niets. Zij halen de woorden des Heeren weg en maken het fundament zwak. Zij protsen rond in hun tradities en zeggen : Ziet, hoe wij het woord des Heeren krachteloos hebben gemaakt. 32. Maar velen zijn doof, en volgen hen blind. Nee, geen genade is er voor hen. 33. De Heere zal hen bezoeken op het door hem vastgestelde uur. En hij zal hun blinde ogen en dove oren verwijderen, omdat ze toch blind en doof waren, door hun zonden, tot nutteloosheid bestemd. En de Heere zal hun vlees aan de vogelen des hemels geven. 34. Ja, op die dag zal God veler vlees laten weggroten, terwijl niemand omziet. Duisternis is over hen gekomen, en zij zullen elkander niet kunnen vinden. 35. Volgt daarom geen leiders die u naar zo'n duisternis leiden. Want de Heere ziet getrouw toe op zijn woorden, opdat zij allen nauwkeurig uitgevoerd en volbracht worden. 36. Ja, de Heere snijdt recht met Zijn Zwaard, door de Waarheid aangedreven. Maar zij die dan geen dwazen des Heeren zijn, en zich als kerkwolven op de hoogste stoelen hebben gezet, hoe kunnen zij de Waarheid in zich dragen ?

3.

1. Zo is dan de Geest des Heeren buitengesloten door verdraaiingen van de woorden des Heeren. Zo is dan de Geest des Heeren op een rantsoen gezet. 2. Zo hebt gij dan Gods Geest laten hongeren en dorsten, en gij hebt voor Hem niet opengedaan. 3. En zo luidt het woord der apostelen : Gij hebt het boek des Heeren moeilijk gemaakt, en tot een bespotting. Daarom zal de Heere velen uitdrijven als boze geesten. 4. Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn, want vele misleidende geesten en valse profeten zijn in de wereld uitgegaan. 5. Zo heeft Johannes de Geest slechts ten dele laten spreken, maar het woord der apostelen aan wie God de macht heeft gegeven draagt de Geest van Johannes. 6. Zo is dan de tijdelijke sluier en schaduw weggehaald. Hieraan onderkent gij de Geest Gods : elke geest die zal belijden dat Jezus Christus, de Zoon van God, in het vlees is gekomen, is uit God. Zo is dan een iedere geest die dit niet belijdt niet uit God. 7. Dit is de geest van de antichrist, die Christus niet belijdt, en die komen zal om in de wereld te zeggen : ik ben God. 8. Zulk een geest zult gij verachten. Maar niet iedere geest die zegt : ik ben God, is een geest van de antichrist. Zo dan zijn er ook verdwaalde geesten, misleide geesten, en de geesten des Heeren. 9. Daarom geliefden : Gij zult moeten toetsen. Gij zult geesten niet herkennen aan hun woorden, zelfs niet aan hun daden, maar aan hun diepste en innigste hart. 10. God ziet de geesten aan, niet in hun woorden en daden, maar daar waar geen mens hen ziet, en waar geen autoriteit hen snapt, daar in hun diepste wildernis, waar hun ziel troont. 11. En deze ziel troont in gemis, omdat zij niet wordt gezien zoals zij is. 12. Zo heeft God dan de sleutels tot de diepste kennis, en stelt geen enkele profeet of apostel iets voor, voor Zijn aangezicht. Alleen zij die in de sleutel zijn hebben eeuwige en onverbreekelijke waarde. 13. Laat u daarom niet misleiden door een belijdenis bij het toetsen, maar dringt dieper door in de geest, wetende dat God de sleutels heeft. 14. Zij die zondigen kunnen niet toetsen, maar wat is zonde ? Hebt gij enig besef van wat zonde is ? Welke taal spreekt gij ? 15. Zo zijn dan vele engelen

gevallen tezamen met de hemelen waarover zij heersten, en ziet, zij hebben geestelijke talen gecreeerd. En hierdoor misleiden zij velen. 16. God heeft niets aan talen. God vertaalt, en dringt door tot de kern. God leeft niet in misverstanden. Misverstanden worden door taal ingegeven. Taal is een vloek wanneer er geen vertaling is die tot het diepste leidt. 17. Zo zult gij tot de diepste vertaling moeten komen om uw broeder te kunnen verstaan. Maar bovenal : gij zult door de deuren van Gods geheimenissen moeten gaan. Zo zult gij de talen des Heeren spreken.

18. Zo was Johannes dan niet zonder zonde, en ook niet zonder leugen en zonder duisternis. Hoe zou hij dan volkomen en volmaakt door de Heere kunnen profeteren ? 19. Toch slaat de Heere met kromme stokken recht, en grijpt Hij iemand om Zijn woorden te spreken. God kan alles als spreekbuis gebruiken, maar dat wil niet zeggen dat hetgeen daaruit voorkomt altijd volkomen is. 20. Zo is er dan strijd tussen God en de geest van de antichrist om de spreekbuis, en vaak zijn de wateren daardoor bezoedeld. 21. Ja, het woord is een groot kruis des Heeren, omdat Hij vaak slechts ten dele kan spreken, of in chaos. 22. Daarom heeft de Heere gekozen om te spreken in symboliek en criptiek.

23. Johannes was niet zonder zonde. Daarom is deze brief door de Geest geschreven die in Johannes leefde, de Geest van Christus, deels uitgedoofd, deels bedroefd, deels ingeknot, om de boodschap in het laatste der dagen door het woord der apostelen te zuiveren. 24. Zo dan zullen velen vrijkomen van de vloek, maar ook zullen velen zich tegen de gezuiverde brief verzetten. Zij zullen het oude vastgrijpen en hun machtsgebieden verdedigen.

25. Dit dan is de eerste brief en het eerste boek van het oude woord dat gezuiverd wordt en zal worden. Luister dan naar dat wat de Geest van Johannes tot de gemeentes predikt. De Geest en de Bruid zeggen : Kom. 26. Als iemand een broeder ziet zondigen, niet tot de dood, vermaant en bidt. God zal leven geven aan hen die zondigen, niet tot de dood. Er bestaat zonde tot de dood. Voor zulk een broeder heeft het geen zin te bidden. Alle ongerechtigheid is zonde. En er bestaat zonde tot de dood. 27. Johannes had een zonde, niet tot de dood. Zelfs nu spreekt zijn Geest, de Geest van Christus, nu Johannes tot de wolk van getuigen behoort. 28. Ik zag Johannes staan, zegt het woord der apostelen en zijn Geest, en ziet, hij stond in een deuropening, dragende een bloem. 29. En die bloem was om de bezoedelde brief uit de oudheid te zuiveren en te ordenen, op deuren te openen, en om de Geest te laten bloeien. 30. En Johannes sprak deze woorden, zeggende : Gaat uit, oh paarden des geestes, en brengt het woord, gij die uitgezonden zijt. Brengt het gezuiverde woord, door mijn dood gezuiverd, tot de aarde, en laat het wortelschieten in het bloed des Heeren. 31. En ik zag Johannes zijn hand opsteken, en ziet, hij zegende het woord. En ik zag hem huilen om dat wat hij Gods Geest had aangedaan in de tijden van zijn onvolkomenheid. En God gaf hem macht de vloek te verbreken. 32. En zo liet Johannes wederom een duif opstijgen.

33. Gij zijt uit God, gij die zijn kinderen zijt en zijn volk. En gij hebt de geesten der wereld overwonnen, omdat Hij die in u is meer is dan degene die in de wereld is. Zo hebt gij het Zwaard des Geestes ontvangen en het Zwaard van de Geest van Johannes, een speciaal deel Gods daartoe afgezonderd. 34. En paarden des Heeren en de paarden der engelen zijn uitgegaan om in de verschillende richtingen der wind en van het aardoppervlak de geesten des Heeren tot rust te brengen. Ja, ook zijn zij uitgegaan om de dwalenden en misleide geesten tot rust te brengen. 35. De geesten der antichrist echter zijn niet uit God. Zij zijn uit de wereld en spreken zoals de wereld. De wereld luistert naar hen. 36. Wij, die God kennen, zijn uit God. Wij zijn uit God, omdat wij in Hem zijn geboren, door Zijn geest. Zij die God kennen horen naar ons. Wie niet uit God is horen naar ons niet. Hieraan onderkennen wij de Geest der Waarheid en de geest der dwaling. 37. Zij die deze woorden niet toetsen zijn niet uit God. Zij die deze woorden toetsen zijn uit God. Dit is slechts ten dele, want God ziet het hart aan. 38. Zij die de geesten toetsen zijn uit God. Zij die de geesten niet toetsen zijn niet uit God. Ook dit is slechts ten dele waar, want God ziet het hart aan. God ziet het kruis in een ieder. 39. Zo zijn er dan : kruizen van leugen en misleiding, kruizen van valse toets, kruizen van verdwaalde toets, en kruizen van toetsloosheid. God kent de duisternissen en versluieringen der harten, en de dieptes van geest en ziel. 40. Is er dan verlossing mogelijk ? Daarom heeft de Heere het woord der apostelen opgesteld.

41. En ik, apostel des Heeren, zag het oude boek van de brief van Johannes, en ziet, het was als een gevangenis. Want de stukken van die brief waren bouwstenen van het geweten, van de ziel en de geest, en hielden de Geest des Heeren vast als een gevangene. En ik zag toen die bouwstenen afbrokkelen en wegglijden, en alles begon in te storten. En een stem zeide tot mij : Klim hierheen op ! 42. En ik klom terwijl nog steeds de gesteentes onder mij afbrokkelden, totdat handen mij grepen, en mij op vaste grond zetten. Aldus was het woord der apostelen. 43. En ik zag een paard en een lieveheersbeestje des Heeren als engelenverschijningen, en van hen kwam stralend licht af. En ik zag wezens opkomen uit de put waaruit ik kwam, geketende zielen, en ziet, zij werden vrijgemaakt. 44. En er werd een grote ronde steen over de put heengeschoven.

4.

1. En het zwaard des Geestes is over hen die de Geest van Johannes kennen. En het zwaard leidt hen voort, en leert hen te strijden. 2. En zij bewaren de woorden van het zwaard in hun harten. Zij strijden onder de aanvoering van de legeroversten des hemels. Zij horen hun stemmen, want de Heere heeft hun oren geopend. Zij kennen de geheimenissen van Johannes en van zijn Geest. 3. En dit is het geheimenis : de liefde, waarover gij vanaf den beginne gehoord hebt. Niet gelijk Kain die zijn broeder vermoordde. Dit was uit den boze. 4. Waarom vermoordde Kain zijn broeder ? Omdat zijn daden boos waren, en die van zijn broeder rechtvaardig. Verwondert u daarom niet wanneer de wereld u haat. Zo

hebben ze ook de koningen van Christus gehaat. 5. Door liefde tot de broeders zijn wij van de dood overgegaan in het leven. Zonder liefde blijven wij in de dood. 6. Wanneer wij onze broeders haten zijn wij moordenaars, en het leven is in ons niet. Geen moordenaar heeft het eeuwig leven blijvend in zich. 7. Wij herkennen de liefde in Hem die zijn leven gegeven heeft voor zijn vrienden. Ook wij behoren dit voor onze broeders te doen. 8. Wanneer je in de wereld je broeder gebrek ziet lijden en je sluit je binnenste en je hart voor hem, hoe zal dan de liefde van God in je blijven ? 9. Wij hebben dan de ander niet lief door woorden, maar door daden, en dan vooral door de waarheid. Wij zijn geen slaven, want daar Christus door de diepte zijn vrienden liefhad, en door de Geest werd vrijgezet, zo zullen ook wij door diepte elkaar liefhebben. 10. Wat houdt die diepte dan in ? Deze woorden hebben te maken met het kruis, en de afzondering tot diepere kennis. 11. Hieraan zullen wij weten dat wij uit de waarheid zijn, en voor Hem ons hart en binnenste overtuigen, dat indien ons hart en geweten ons in vurigheid veroordelen, God meer is dan deze dingen, en kennis heeft van alles. 12. Wij hebben vrijmoedigheid tot het komen tot God en Jezus Christus, wanneer ons hart ons niet schuldig acht. Dan ontvangen we alles wat we van Hem bidden. Dit omdat wij doen wat Hij van ons verlangt, en Zijn geboden bewaren en onderhouden. 13. Dit is slechts altijd ten dele, omdat het hart zich van nature voor God verstopt. Zo kan het hart zich dan onder duisternis verborgen houden, en zeggen : ik heb niks gedaan. De Heere kent echter alle harten. 14. Dit is Zijn gebod : dat wij elkaar in liefde bewaren, en dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus, die wij gehoorzamen. Dit is slechts ten dele. God wijst ons naar de diepte. Dingen zijn niet wat ze lijken. In de diepte krijgen wij goedkeuring, en wordt de symboliek van dit alles duidelijk. 15. God is geen wachtwoord, en zelfs zijn geboden niet, want zij kunnen door huichelaars en misleidende geesten gehoorzaamd worden tot het verkrijgen van macht. Die gewoonte hebben wij echter niet. Daarom is de naam en de daad van geen enkele waarde in de diepte, en dient zij slechts tot symboliek, als een heenwijzer tot het openen van deuren. 16. Wie zijn geboden bewaart en onderhoudt, blijft in Hem, en Hij verblijft in hem. En hieraan weten wij dat Hij in ons blijft : door de Geest en de Geest van Johannes, die Hij aan een ieder schenkt die Hem waarlijk liefheeft.

17. Laten wij daarom elkaar liefhebben en in liefde bewaren. De liefde is uit God, en een ieder die waarlijk liefheeft is uit God geboren en kent God. Wie niet waarlijk liefheeft kent God niet. God is liefde. God heeft liefgehad door Zijn eniggeboren zoon te zenden in de wereld. Hierin is ware liefde geopenbaard, opdat wij daardoor zouden leven. 18. Hierin is de liefde, dat God ons heeft liefgehad, niet dat wij God hebben liefgehad. God heeft Zijn zoon gezonden tot verzoening voor de zonde. Zoals God heeft liefgehad, zo behoren wij ook lief te hebben. 19. Niemand heeft ooit God aanschouwd zoals Hij is. Niemand heeft ooit de mens aanschouwd zoals hij is. Maar door liefde verblijft God in ons, en is hierin volmaakt geworden. Laten wij daarom elkaar liefhebben. Hieraan weten wij dat wij Zijn Geest en de Geest van Johannes hebben ontvangen.

5.

Ode aan de Maagden

1. Heilige maagden van het woud, heilige maagden van de vulkanen, hebt gij mij ooit gehoord, toen ik tot u bad. Hebt gij mij ooit gezien hoe ik naar u verlangde. Mijn hart bonsde reeds toen ik jong was in mijn hoofd, toen ik gedichten tot u zond. Gedichten der liefde, van volwassen taal, maar gij hebt mij tot de wildernis gezonden. 2. Heilige maagden der bergen, heilige maagden van de zon, heb medelijden wanneer ik tot U kom. Wanneer ik in Uw nabijheid een verkeerd woord uitspreek, straf mij niet te zwaar. Ik ben jong en onhandig van hart. Werp mij niet van te hoge bergen. Ik kan niet vliegen, mijn vleugelen zijn nog klein. Gooi mij niet in te diepe zeeën, want ik kan niet zwemmen in zulke woestenijen. 3. Denkt niet dat ik sterk genoeg ben de haaien te bevechten. Ik ben nog jong, en zwak. Straf mij niet te zeer. Denk niet dat ik wijs genoeg ben filosofen te misleiden. Ik ben nog een kind, teer en hulpeloos in de woeste hand der aarde. Heilige maagden der zeeën, ik zie naar u uit op mijn torens. Laat me weten wanneer gij wilt spreken. Ik ben Uw spreekbuis, als het aarden vat. 4. Vorm mij als klei, maak mij sterk in Uw hand. Maar gij hebt mij enkel zwakheid gegeven, in een droomwereld verkeer ik nu. Ik ben te zwak om op te staan, gij heilige maagden der nachturen. Gij hebt mijn hart verkleind, mijn voeten gebonden. Een woesteling ben ik nu, op mijn reis heb ik nooit rust. U wil mij tot uw dieptes lonken. Leer mij Uw wonden zien. Zij genezen niet snel. Ik ben genaderd tot de vulkaan. 5. Oh, heilige maagden der daguren, gij die de lampen draagt. Gij zijt wijs van binnen, daarom zijn uw lichten gezuiverd. 6. Zo zijn dan deze maagden heilig, want zij hebben het verborgene liefgehad. Zij hebben dan door hun dwaasheid ook het wijze gekregen, vorm mij in uw hand, maak mij in zwakheid sterk, en in dwaasheid wijs.

6.

De Maagden der Uren

1. De maagd, gouden fontein, van reine waat'ren, van zuiv're waat'ren komende vanuit de duisternis. De maagd, teder woord, in zwakheid bent gij gekomen, in sterkte bent gij opgekomen. Als een schone zwakte, als een wijze zwakte, bracht gij sterkte tot het woord. Geen huis te hoog, geen brug te lang, gij gaat altijd voort. 2. De maagd, luchtfontein, bij de nachtlatijnen te zijn, was U meer waard dan een gouden kroning, was U meer waard dan het dagrefrein. Avonturen hebt gij niet gemeden, door de nacht bent gij gegaan. 3. De maagden, tot de duisternis bent gij gegaan, het verborgene niet gemeden, gij hebt een plaats vooraan. Kom, voer mij weg tot het verleden, kom, laten we tot de oermaagden gaan. In de diepste duisternissen leven zij. Zij hebben een plaats vooraan. 4. De maagden, gouden geluk, voer ons door de donk're dagen, leer ons U beter te kennen, en laat ons tot de uurmaagden gaan. 5. De maagden der uren, wij komen tot U, wij houden van Uw vuur, oh kandelaar, de jaren zijn verstreken, maar Gij bent nog steeds daar. Wij drinken van Uw stem, U

bent de nachtwake waarop ik bouw. Ik slaap in rust en in geborgenheid, wanneer gij Uw vleug'len over mij spreidt.

7.

Smeekbede tot Alika

1. Ik kan je niet zien, je bent te ver weg, als een koningin op haar troon. Ik kan je niet horen, je stem is zo ver weg. Ik hoor alleen wat gefluister, maar wie is het, ik weet het niet. Is het Uw boodschapper, of is het slechts de wind. De Maagd, Alika, Heilige Maagd, Wijze Maagd van binnen, gij komt overal te laat. 2. Waarom laat gij ons gillen, de doden zijn al gestorven, wij lijden pijn, geen boodschapper tot ons gezonden. De Maagd Alika, waarom hebt gij ons weggeduwd, in duisternis zoeken wij U. De Maagd, neem ons mee, straf ons niet te luid. Neem ons mee tot U, neem ons mee tot U. 3. Wij lopen tegen muren op, wij kunnen niets beginnen. Onze stem ketst telkens terug, ten dode opgeschreven. En gij komt altijd te laat, gij bezoekt ons in de hel. 4. De Maagd, Alika, wij bonzen op Uw poorten, maar U wil alleen de morgen laten overstromen. 5. Kom snel, en straf ons niet te luid. Wij waren jong en onhandig, maar wij groeiden op als rozen. Neem ons aan. U hoeft niet te glimlachen, een zorgzame blik is ons genoeg. 6. Ik heb duizend rozen in mijn mond, zij spreken allen van liefde, teed're woorden tot U, De Maagd, Alika. Met maagden zult gij rozen beminnen, met bloemen spreken, het licht breekt eeuwig door, in fluisteringen. Straf ons niet te luid. 7. Zij kennen hen niet, die geesten bezweren. Zij kennen hen niet, de zachtpaarse wevers der watervallen en rivieren. 8. Tot de taal der genade vlucht ik, tot de liefde daalt in teed're grond, waar de adem van het vuurnood mij overstroomt. Zij liet mij dalen door haar licht, tot een overvloedige morgen die streelde mijn gezicht. 9. Ik daal nu dieper in bloemengrond. Wat moet ik doen ? Leidt mij, doorgrondt mij en ken mij, oh De Maagd, Alika. In jou zijn de poorten open, maar hoe kom ik daar, hoe ken ik jouw hart. Door smart, mijn liefste, kom ik tot overig land. 10. Is daar dan geen andere weg, moeten wij voor eeuwig lijden, is daar dan geen andere poort, Alika, toe, vertel me. Is tijd te overbruggen ? Toe, redt ons uit de klok, en breng ons tot de kast, waar wij kunnen schuilen. Zachte roze stromen, paarse gebieden, druipend licht, is dit gedicht, waar liefde de tijd smelt, waar liefde de kast scheidt, waar wij weg kunnen drijven, tot een nieuw begin. 11. Ik moet zinken, tot Alika, ik moet zinken. Hier moet ik strijden. 12. Ik ken je nog steeds niet, Alika, na deze nacht. Ik zie je nog steeds niet, jou, één en al pracht. Ik hoor je niet, waar ben je gebleven. Hier op mijn kussen, liggen tranen van het verleden, en mijn deken spreidt zich als de hellevogel, waar ben jij ? Ben ik dan alweer bedrogen ? 13. Heel zacht in de morgen, verlegen sta jij aan de poorten, met je hand uitgestoken, om een broodkruimel op te vangen. In lompen gekleed ben jij, als de pracht van het getij, maar ik blijf diep verscholen achter mijn muren.

8.

De sleutels van Sektia

1. Al wat ik nodig heb ben jij, de aarde wil mij verscheuren, bescherm mij, en leidt mij tot jouw putten, jouw schelpen waarmee jij je pracht omgeeft. Ik wil jouw littekens zien, waar zachte lichten stralen, het donkere heeft mij verlaten. 2. Laat mij al je ribbels zien, oh schelp, laat me je voelen waar je pijn hebt, waar je mij bent vergeten. Laat mij je liefdes-ader zien. 3. Blijf de schoonheid belijden, blijf de aarde zien, om de kooien des tijds te verbreken, en de maagden te heiligen. Brandt poorten in de heggen, en vlucht. 4. Alika, breng de morgenstond nat. Alles wat je nodig hebt is daar. 5. Gij dan was bevroren, tot een kaars gemaakt, en een kandelaar, en zij brachten vele kaarsen tot U, opdat gij niet alleen waart, maar bereiken konden zij u niet. Gij was als een vurige wolkenhemel. 6. En Sektia, gij waart als de wilde vlam, maar ook als het vuur, als de zachte liefdesschaduw werd gij bemind, gij heilige maagd in alle eeuwigheden. Zij dan heeft mij de sleutels der leeuwen gegeven, zij die bevroren werden, en daarna hun zielen verbrand. 7. Sektia zij geloofd voor eeuwig, de Heilige Maagd der leeuwen, tot Uw poorten kom ik, en door uw vuren kom ik, tot de wilde vlam. 8. En ik riep tot Alika en Sektia, en ziet, zij waren als feeen. En ik kwam tot hun altaren, en ik dronk van hun bekers. En ik viel dronken in hun armen, en zij voerden mij weg. 9. En zij vlogen van mij weg, en ik kon hen niet volgen. Zij dan waren als vurige wolkenhemels, en zij schoten pijlen op mij af. En weer raakte ik dronken. 10. Toen moest ik uit vele bekers drinken, en ik voelde mij zeer zwaar worden, en het voelde alsof ik verpletterd werd. En ik kon nauwelijks overeind komen. En een maagd verscheen aan mij, en zij had vele geschenken, maar ik kon haar en die geschenken niet bereiken. 11. En ik begon te roepen : 'Dehu, Dehu !' En weer moest ik van vele bekers drinken. En nu werd ik zo licht als haar, en zeer lang en dun. Zij dan was de heilige maagd Dehu, en zij gaf mij de geschenken. Zij dan was als een roos van tranen, als het water onder de aarde, stromende vanuit de maagdelijke bronnen. 12. En ik zag de vruchtbaarheid van de maagd als een wond, een zeer tere en zachte wond, vele malen doorstoken. En de wond zelf was als een maagd. 13. En ik zag de mond en de tong van de maagd, en zij waren als een wond, en als een poort. En weer dronk ik van vele bekers en werd in de poort gezogen. En weer dronk ik van vele bekers, en ik werd dronken, en weer werd ik door een poort gezogen. 14. En zij waren ribbelig, en als de zeemaagden, en zij waren als haar vruchtbaarheid. En weer werd ik door een poort gezogen toen ik van vele bekers dronk. 15. En Dehu stond op, en sprak haar woorden, en deze waren zeer zacht en teder. En haar organen waren als tranen, als de wateren der maagden. 16. En de baarmoeder sprak en zei : 'Jou worden de sleutels gegeven van de geschenken en geheimenissen van Dehu. En nadat ik weer van vele gifbekers had gedronken, ging er een vreemde poort open, en ik zag een woeste, grijze zee voor me liggen, wiens golven traag en schokkerig bewogen. En uit de zee kwamen maagden oprijzen, en zij waren de eeuwigen. 17. En toen ik door een andere poort ging na het drinken van vele bekers zag ik daar eeuwigen, komende vanuit de vulkanen. En zij gingen snel. 18. En toen ik door een andere poort ging na het drinken van vele bekers zag ik daar eeuwigen als traag bewegende

wolkenhemelen. 19. En in andere poorten zag ik eeuwigen, en zij waren als steen. 20. En weer kwam ik tot een oude trap, maar ditmaal ging deze naar beneden. En er stond daar op tafel een beker die nooit opraakte. En ik nam een slok. 21. De deur achter deze tafel leidde mij naar een grote woestijn. En midden in die woestijn stond een beker en een grote dobbelsteen. En uit de beker kwam een hart oprijzen dat ondersteboven kwam te staan, zwart werd, en in een lever veranderde. 22. En de beker was als gevuld met zware alcohol, en er kwam stoom en rook uit. En zij die er van dronken droogden ter plekke uit. En de beker dan was als een dokter des doods. En uit zijn mond en hand kwamen rivieren van zware uitdroging. 23. En er waren maagden die van de beker dronken, en direkt neervielen. En zij waren als in zwijm, en zij werden geleid tot de bronnen der eeuwige maagdelijkheid. En naast deze bronnen stonden kippen en hanen. En zij waren als de uitgedroogden en de vergiftigden. En zij bewaakten de bronnen der eeuwige maagdelijkheid. 24. En zij hadden het gif van sterke drank, en zij waren als de advocaten des doods. En de maagdelijkheden werden zeer zwaar, en Dehu rees van hen op, en zij hief een vreemd zwaard op. En dit was de bevrorene en de doorstokene. En er kwam vuur uit het zwaard, en zij zuiverde de maagdelijke bronnen. En de wijze maagden die geen dwaasheid bezaten werden geworpen in een put. 25. En Dehu sloot de put af, zeggende : Zij zullen tot in eeuwigheid niet meer van de gifbeker drinken. En gegil steeg op van de put, en zij begonnen te zoeken naar het gif, maar het vluchtte van hen weg.

9.

Gebeden en Belijdenissen tot de Heilige Maagden

1. Heilige Maagd Isabella, waak over onze zielen. Geef ons de eeuwige koorden, om tot u te komen. Opent uwe heil'ge weg, een heilig pad vol vreemdelingen. Heilige Maagd Isabella, waak over onze zielen, schenk Uw woord tot een doorgang over bruggen, laat uw dalen vol van liefde zijn. Heilige Maagd Isabella, schenk ons uw geest, als een glorie van boven. 2. Heilige Maagd, laat ons niet in zonde glijden. Genees onze afvalligheid, en schenk ons uw liefde. Draag bij, aan onze eeuwige groei, in de veiligheid en rust van uw beminnelijke schuilplaats. Onder de putten heeft u het neergezet, wij komen tot u, in bewondering. Wij sluiten onze ogen, en denken aan U. Aan U, die ons leven schonk, aan u die ons opzocht in onze kerkers en putten, en leidde ons tot de diepere weg. Van onderen kwam u. Laat ons dan dichterbij komen. 3. Heilige Maagd Rozenweer, neem ons op in Uw lieflijke hand, en zet ons in uw koninkrijk neer, in Uw paradijs, waar wij in vrede kunnen leven. Uw paarse en roze vlammen is als verkoelend stoom van uw liefdeswoorden. Genees ons, en leer ons. Dank u dat u tot ons bent gekomen. Ja, diep in uw putten zonken wij, totdat u ons nam tot de dieptes van uw koninkrijk. 4. Op de bodem van onze putten vonden wij Uw weg. Heb genade, en leidt ons, neem ons mee. Heilige Bosmaagd, wij hebben uit uw rivieren van heil gedronken, en gij hebt ons de gouden vlam gegeven. Tot het groene goud leidde gij ons, en gij maakte onze werken schoon en zuiver. Uw lieflijke geuren stromen uit de bosflessen, en gij hebt uw broodbrokken in kruiken tot het

voeden der wilde beesten. 5. Heilige Veldmaagd Saratus, gij bent mij grote liefde, overstroom mij met uw gloed, een bloeiende, groeiende ochtendvloed. Ik gloei wanneer gij mij aanraakt. Ik sta in brand, wanneer gij aan mij denkt. Ik kom altijd tot uw poorten. Ik ben nog nooit zo diep geweest als nu, in de dieptes van uw bloemenvelden, kom nu, en doe mijn diepste verlangens ontwaken. 6. Bloemen verwelken, zij groeien op mijn hoed, om voor altijd het geluk te aanschouwen, de glorie van de gloed, de moedergloed, zij heeft mij op rivieren genomen, tot dit paradijselijke eiland, zij is de veldmaagd Saratus, de Heilige. Overstroom nu ook mij, vergeet mij niet, wanneer je schrijft. Laat mij binnen in Uw koninkrijk, ik ben gemaakt aan U gelijk. 7. Zij hebben mij stijf gespoten, met het schuim des velds. Saratus, waarom hebt gij mij geslagen ? Zwaar tuchtigt zij haar helden. In haar manden draagt zij hen, tot de wolven van de oude dagen. Zij hebben mij zo koud gemaakt, maar er is een vlam die in mij waakt, de vlam van de heilige veldenmaagd, oh Saratus, bescherm mij tegen de kou. Mijn hart is zo koud, ik ben als een blok hout, tot Saratus mij kust, dan ontwaak ik tot hartelust. Dan voel ik alles in mij branden. Oh Saratus, waarom hebt gij mij geslagen ? 8. Tot haar dieptes ben ik gevluht, want de vijand zat mij achterna, nu heb ik haar gekust, en vele zonden bedekt. Haar genade zocht ik, haar huis bouwde ik, nu heeft zij mij gezien. Ik ben een koningszoon, en in haar heb ik mijn troon. Oh, Saratus, waarom hebt gij mij verlaten. Steeds zoek ik naar U, steeds droom ik over U. Vaak kan ik er niet van slapen, het maakt mij zo moe. Waarom hebt gij mij geslagen ? Heel mijn leven geef ik U, waar moet ik anders naar toe. Zij zitten mij op de hielen. Tot U kan ik vluchten. 9. In veiligheid kom ik, maar ik kan uw huis niet vinden, onder mos en bloemen zal het zijn. Nog steeds slaat gij mij, hoelang zal het nog duren. Neem mij aan, ik ben een arme bedelaar, te zwak om tot U te komen, maar te sterk om door de vijand te worden weggenomen. Neem mij aan, ik ben een arme bedelaar, ik kan uw huis niet vinden, alles stroomt van mij weg. Toe, leidt mij, breng mij terug op het pad, en bedek mijn zonden. 10. Ik hoor Uw stem in de verte, bij de avondkoelte verlang ik naar de rust, maar gij laat Uzelf niet snel kennen, ik wacht op U. Kon ik maar Uw wonden begrijpen, oh tedere snaar, gevoelige blik, als op een kaart getekend, als aan een woning vastgeketend. Kon ik Uw wonden maar begrijpen, ik wil ze graag voelen, als een woning onder de bloemen. 11. Zij hebben mij stijfgespoten, zij hebben mij bedrogen, en daarom vlucht ik tot U. Ik ben nog niet tot Uw woning gekomen, maar stil en stap voor stap zal mijn droom uitkomen.

De Nieuwe Johannes II

1.

De Wraak van de Plaaggeesten

1. Dat de indiaanse elven hard hadden gewerkt wist iedereen. Het was een prachtig kamp geworden, en ze aten vollop van hun jachtmaal. Ditkeer hadden ze de beestachtige wachters van de keizer weten te strikken, en de toverkrachten vloeiden van hun monden af. Niemand wist van hun jachttactieken af, want die werden al eeuwenlang geheim gehouden. Als de bliksem sloegen ze toe, terwijl ze verwarrende sporen achterlieten. Niemand zou dit kamp ooit kunnen bereiken, omdat zodra iemand naderde, alles onzichtbaar werd. Dit ging automatisch. Zoveel toverflessen en toverkruiken verspreidden zoveel mysterieuze geuren die hiertoe in staat waren. Sommigen dachten dat die geuren iemands hersenen gek konden maken, zodat bepaalde dingen niet meer te zien waren, en anderen dachten dat het kamp daadwerkelijk als door een waas onzichtbaar werd. Hoe dan ook, de onbereikbaarheid was een feit. Daarom waren de indiaanse elven erg trots en voorzichtig met hun burgerschap. Het kwam weleens voor dat een elf om een bepaalde reden verbannen werd.

2. Sliktior had de keizer één keer ontmoet en vond het niet wat. Ook Sorsor kende de keizer een beetje. Ze dachten terug aan de tijden dat er vrede was, maar sinds de keizer beestachtige wachters begon in te huren leek het alsof zijn hersenen werden ingenomen. Het was een tovenaar die de keizer zo ver had gebracht, en de keizer dacht dat hij in z'n recht stond. Wat deden die wachters ? Ze maakten alles en iedereen onveilig. Woorden schieten mij te kort om zulke afschuwelijkheden te beschrijven. Daarom waren de indiaanse elven zo blij het vlees van deze beesten in hun monden te voelen vloeien. Sliktior had het vlees niet aangeraakt. Hij was bang dat hem wat zou overkomen.

3. Sorsor dacht aan de keizer, en aan de tovenaar met zijn toveres. De tovenaar had die wachters eens gecreeerd, en het zou niet zonder gevaren zijn het vlees van zulke wachters zomaar te eten. De wachters waren deels leeuw, deels tijger en deels wolf, en verder steeg hun roofkwaliteit boven alles uit. Het waren de superroofdieren die de andere roofdieren aten. Vaak gingen ze op jacht om alles te verscheuren wat los en vaststond, maar bovenal waren ze gemeen. Een nachtmerrie zou het zijn om in hun kerkers terecht te komen. Sorsor had het idee dat de keizer niet goed doorhad wat hij in huis had gehaald, dat hij niet wist wat er allemaal gebeurde. De keizer was zo druk met andere dingen bezig, en in Sorsor's ogen was de keizer totaal in de macht van de tovenaar en zijn toveres.

4. Sorsor had wel van het vlees gegeten, en vermomde zich tot een wachter. Hij ging naar het kasteel van de keizer, sloop naar binnen, en stal een bol met toverkooltjes. Snel ging hij terug naar zijn kamp, hief de bol op, en zei : 'Dit hier is het hart van de keizer. Voor ons is er geen hoop als wij hen van het keizerlijk kasteel hun gang laten gaan. Zij zijn

vol list en sluwheid, en de keizer zelf is een pion in hun handen. Wij kunnen hem niet redden. Wij kunnen niet op tegen de machten van de tovenaars en zijn toveres. Zij zullen ons hier vinden en geen spaan van ons overlaten. Daarom : deze bol met toverkooltjes is het dierbaarste bezit van de keizer, en hij zal zeker sterven wanneer de bol is gebroken.' Toen brak Sorsor de bol, en er was luid gejuich. Allen wisten zij dat de tovenaars en toveres alleen konden regeren door de keizer. Nu was de keizer gestorven.

5. Sorsor ging terug naar het kasteel, en er was veel doodslucht en rouw. Met gebogen hoofden kwamen de tovenaars en zijn toveres uit een grot naast het kasteel. De tovenaars hief zijn handen op en riep : 'De goden hebben wraak genomen.'

6. Sorsor nam twee messen en wierp hen in de harten van de tovenaars en zijn toveres. Nu was de omgeving en het land vrij van hun onderdrukking. Sorsor hield zijn laatste toespraak tot zijn stam, en maakte toen Sliktior tot opperhoofd. Sorsor zou beginnen aan zijn grote reis naar de bergen van de goden. Dit gebeurde altijd als een opperhoofd een daad begaan had zoals Sorsor. Ze zouden Sorsor herinneren als hun held, en Sliktior zou Sorsor de Tweede heten.

7. Sorsor pakte Sliktior vast, kuste zijn voorhoofd, en vertrok. Niet veel nam hij mee. Zijn klederen werden verdeeld onder de stam, en ook grote delen van zijn bezit, terwijl er ook veel werd verbrand. Twee misdadigers werden aan de martelpaal geslagen, en zij zouden sterven in plaats van verbannen worden. Zij verkozen de dood boven het verbannen worden, want de verbanning was in hun ogen een veel grotere schande. Door de martelpaal zou hun geest in het kamp blijven, en door mee te strijden in de oorlogen zouden ze hun eer kunnen herstellen. Ja, de regels van het kamp waren van grote wreedheid, maar ook van grote genade, als een geheimzinnige paradox van rechtvaardigheid. Zo had Sorsor het hen geleerd.

8. Sorsor was een man van grote wijsheid, geschonken door de goden die hij niet kende. Nu hij door zijn list en sluwheid de tovenaars en toveres had verslagen was hij waardig die goden te leren kennen. De goden woonden in de bergen, naast andere tovenaars en grote elven. Maar eerst zou hij door die verschrikkelijke woestijn moeten waar de goden hem op de proef zouden stellen.

9. In de woestijn werd hij gekweld door waanideeën, luchtweerspiegelingen, honger en dorst. De pijn van de droogte stak hem. Een oase was wat hij verlangde, een echte oase, maar alles was hier om hem te plagen. Er was hier niets te bereiken, en de plaaggeesten waren zijn enig gezelschap. Sorsor had niet geleerd in eenzaamheid te leven, en kon de leegte die zijn ziel teisterde niet aan. Hij wist dat de plaaggeesten niet per definitie slecht waren. Ze waren uitgezonden door de goden om hem te testen. Na een lange en angstige ervaring van leegheid en hopeloosheid riep hij het uit tot de plaaggeesten : 'Als er dan niemand

anders is, vullen jullie mij dan op, want de leegte vreet me weg.' Gillend en joelend namen de plaaggeesten bezit van hem. Hier hadden ze lange tijd op gewacht, en nu zou Sorsor voorbereid zijn om de grotten van de goden te betreden. Het was de plaaggeest zelf die geplaagd werd en rust zocht, en die niet kon vinden. Nu de plaaggeest hem had vervuld stroomde er toverkracht door hem heen, en kon hij de goden bereiken zonder weg te smelten.

10. In een plaats van toverkolen ontmoette hij de god Prektiktion. De god bedankte hem dat Sorsor hem tot rust had gebracht, en de plaaggeest die Prektiktion tot hem had gezonden had aangenomen. Sorsor sprak over de verwoesting van het keizerlijke hart, en de god Prektiktion wist er alles van. 'Ik heb jou die wijsheid gegeven,' sprak de god. En de god vulde Sorsor met een hele reeks toverkrachten. De god Prektiktion had vele tovenaars in dienst, en kon ook Sorsor goed gebruiken. De god gaf hem een fles vol andere goden die hij kon oproepen. Die andere goden hadden de meest vreemde namen die Sorsor moeilijk kon uitspreken.

11. Prektiktion sprak dat de stam van Sorsor nu was overgeleverd aan de krachten van de woestijn, want ook naar hen zouden de plaaggeesten op zoek gaan om hen te testen. Sorsor nam de fles en gooide hem tegen een stenen muur kapot. 'Ik had beloofd hen met mijn leven te beschermen,' sprak Sorsor. 'Waarom ben ik hier?'

12. 'Je had geen andere keus,' sprak Prektiktion. Sorsor viel op de grond en hilde. Hij miste zijn stam.

13. 'Als zij de plaaggeest aannemen,' sprak Prektiktion, 'dan zal je hart met hen verbonden zijn.'

14. Na vele lange jaren kwam ook Sliktior tot de plaats van toverkolen, en vertelde Sorsor dat hij niet kwam vanwege een grote daad, maar omdat hij was verbannen. Sorsor viel neer in woede. Hij kon zich niet voorstellen dat zijn stam tot zoiets in staat zou zijn, maar later begreep hij het. Sliktior had lafheid vertoond. Sorsor vroeg zich af hoe een verbannene hier kon komen. Uit het oog van Prektiktion kwam een straal vuur die in een flits Sliktior verteerde. 'Veel vaker komen hier bannelingen,' sprak Prektiktion. 'Zij kunnen hier komen met een geheime sleutel, maar hun lot is het vuur.'

15. 'Zijn zij indringers?' vroeg Sorsor. Maar Prektiktion schudde zijn hoofd. 'Nee, zij worden toegelaten omdat zij dieven zijn. Zij nemen altijd een stukje weg van de stam als zij gaan. Zij zijn dus bijzonder in onze ogen, en onze ogen zullen dat bijzondere dan nemen.'

16. 'Maar waar is Sliktior dan nu?' vroeg Sorsor.

17. 'Hij is overgeleverd aan de wraak van de plaaggeesten,' sprak Prektiktion.

18. Maar dat liet Sorsor niet op zich zitten, want hij hield meer van Sliktior dan van welke god of elf dan ook. Er was één ding dat hem liet strijden tegen de goden, en wat hij altijd droeg, en dat was een klein kruikje vastgemaakt aan een leren ketting om z'n nek. Zijn voorouders hadden hem verteld dat hij het flesje echter maar één keer kon gebruiken. Hij opende het flesje, en een stroom van gif sloeg de god neer. Sorsor greep een mes dat aan zijn been gebonden was door een band, en wierp het in het hart van de god zoals hij eens de tovenaars en de tovenares had uitgeschakeld. Op hetzelfde moment werd de huid van de god opengescheurd en Sliktior stapte eruit, als een priemend vuur. 'Raak me niet aan!' riep Sliktior. Maar Sorsor greep hem stevig vast. 'Aan de wraak van de plaaggeesten zal je niet overgeleverd zijn,' sprak Sorsor, 'maar weest gastvrij voor hen, want aan de wraak der goden waren ze overgeleverd.' Er zat nog één druppel in het flesje waar Sorsor Sliktior van liet drinken, en de plaaggeest vervulde toen ook hem.

19. Samen zijn ze toen door de woestijn naar hun stam teruggegaan. Maar de andere goden hadden zich gevestigd in het kamp, en hadden de indiaanse elven tot slavernij gedwongen. Het flesje was leeg, maar omdat Sliktior van het flesje had gedronken was hij immuun. En zo bevrijdde Sliktior zijn stam van de goden, en werd hij in ere hersteld.

20. Sorsor zou weer teruggaan naar de bergen, en ditmaal niet om tot de goden te gaan, maar tot de grote elven. De grote elven droegen zorg voor vele plaaggeesten die ze uit de verschrikkelijke handen van de goden hadden weggekregen. Toen Sorsor een groot aantal grote elven had leren kennen stelden ze hem aan als opperhoofd van een stam van indiaanse plaaggeesten. Deze indiaanse plaaggeesten konden toveren als de beste, en Sorsor moest oppassen dat ze hem niet in de val lieten lopen. Vaak moest er een grote elf ingrijpen.

21. Na vele jaren kwam ook Sliktior naar deze plaats, en deze keer niet omdat hij verbannen was, maar omdat hij de stam van indiaanse elven een nieuwe grote dienst had bewezen, zo groot als de daad van Sorsor. Sliktior nam de taak van Sorsor nu hier over, en Sorsor vertrok dieper in de bergen. Sorsor kwam tot een plaats waar veel indiaanse tovenaars woonden, en hij zag in dat zij veel grotere plaaggeesten waren dan degenen die hij al kende. Ze waren duivels wreed, maar daarnaast ook genadig, als een wet die hij ook eens kende, de paradox van rechtvaardigheid. Fliktivian was een woestijnvlinder die grote luchtweerspiegelingen kon veroorzaken, en Sorsor ontmoette vele anderen. Sorsor kwam erachter dat zij uiteindelijk verantwoordelijk waren voor alle moeizame tafereeltjes van zijn leven, maar ditmaal waren ze vriendelijk naar hen, alsof hij nu één van hen was. Sorsor kwam er echter achter dat velen van hen niet deugden, en slachtte hen af in verschrikkelijke gevechten. In deze gevechten leerde hij wat ware gemeenschap was, en dat de ogenschijnlijke genade de gemeenschap nog groter maakte. Want Sorsor raakte ervan in de war, en werd zo een gemakkelijke prooi. Maar Sliktior volgde hem op de voet, en maakte zijn

meester vrij. Er waren geheimenissen die Sliktior droeg waar Sorsor nog geen weet van had.

22. Sorsor had vele vragen, vragen die beantwoord zouden worden op zijn pad door de woestijnen en de bergketens. Het was alsof alles bijdroeg aan de grote puzzel in zijn hoofd, maar sommige stukjes leken alles weer af te breken. Sorsor raakte erg verwilderd. Op een dag vond Sorsor een heleboel plaaggeesten in een flesje. Als hij ze vrij zou laten, zouden dingen dan erger worden of beter? Hij wist dat ze waren gezonden om te plagen, en eigenlijk had hij genoeg van het geplaag. Hij wist dat als hij het niet zou openen, dan zou waarschijnlijk iemand anders het openen. Sorsor besloot het flesje om z'n nek te dragen, om het in gevallen van nood te gebruiken. Je kon nooit weten. Maar later besloot hij het diep in de woestijn te begraven, want er waren al genoeg plaaggeesten op de wereld.

2.

De Eeuwige Vlam

1. Er was elvengetrommel in het kamp van de indiaanse elven. Salucia pakte haar speer en rende naar de dichtbijzijnde boom waar ze in klom. Haar vader zou terugkomen, maar ook verwachtte zij een aanval van de Maribiren, een elvenstam aan de westkant van hun kamp. Ze zouden gehoord hebben van de terugkomst van Salucia's vader, die zolang bij de tovenaar van Ostford had gewerkt. De tovenaar zou hem beloofd hebben met zoveel toverdingen dat de Maribiren daar graag een graantje van wilden meepikken. Maar alles bleef gelukkig rustig, en Salucia's vader maakte het goed. Misschien hadden de Maribiren de dreiging wel gevoeld die uitging vanuit het kasteel van de tovenaar van Ostford. Salucia's vader droeg een wapenrusting die zij nog niet kende: fier, maar ook teder en afschrikwekkend, verlokkelijk, als een verwarrende paradox. Ze voelde wel de nieuwsgierigheid van de Maribiren, maar besloot er geen aandacht aan te schenken. Ze voelde de donkere ogen van de Maribiren loeren, vol lust maar ook vol angst. Wat had de tovenaar van Ostford toch gedaan? Er kwam een wonderlijke, indringende magie vanuit het kamp van de indiaanse elven. Salucia was gerustgesteld. Alles was goed met haar vader. De tovenaar had goed werk verricht. Maar toen haar vader een paar littekens liet zien schrok Salucia. 'Ik weet het, mijn kind,' zei haar vader. 'Werken bij de tovenaar was niet zonder gevaren. Ik moest ingewijd worden in de hogere magie. Ik heb gevochten met de wachters van de tovenaar, en zij hebben mij verwond, maar alleen zo kon ik het zegel dragen.'

2. 'Welk zegel, vader?' vroeg Salucia. Haar vader keek haar teder aan, en ze zag een glinstering in zijn ogen. Zijn ogen waren doorbloed, vol van

geheimenissen, als grote bruine kralen die het zonlicht op een mysterieuze wijze weerspiegelden, maar ook zoveel duisternis. 'Ga slapen, Salucia,' zei haar vader. 'Het is laat.'

3. Salucia wist niet wat er die nacht zou gebeuren, maar Maribiren kwamen het kamp binnen om haar te ontvoeren. Ze brachten haar naar een plaats, een bron, waar het elvenlicht haar omhulde. Niets wist zij van de raadselen van de Maribiren. Het was een prachtige ervaring, iets wat ze niet had verwacht, omdat de Maribiren in vijandschap leefden met haar eigen stam. Maar wie waren dit? Het waren Maribiren die zij niet kende. Ze waren ouder, en ze leken rustiger. 'Ga maar, Salucia,' zeiden ze tegen haar. Maar Salucia wilde niet weg. Ze wilde blijven in deze elvenbron, die haar hart zo scheen te raken. Badend in licht zwom ze naar de andere kant van de warme bron.

4. Plotseling werd er een zwaard gestoken in de man die het dichtst bij Salucia baadde. Het was haar vader die haar kwam terughalen. Salucia had gemengde gevoelens. 'Ze willen je van de tovenaar van Ostford afhouden,' sprak haar vader, terwijl de andere gestalten om haar heen in de bron leken te verdrinken. 'Vader, wat doet u?' vroeg Salucia. Niet lang daarna hoorde Salucia een schot, en zag haar vader in vertraging neervallen. De bron vulde zich met bloed. Een donkere gestalte stond voor Salucia, en draaide zich toen om om in het niets te verdwijnen. Salucia slaakte een gil, en kwam er snel achter dat haar vader dood was. Ook was er geen enkele Maribir meer te bekennen.

5. Nu was het voor Salucia tijd om zelf de tovenaar van Ostford te bezoeken, want ze snapte niet wat er met haar gebeurde. In tranen zocht ze haar pad, terwijl ze de aanwijzingen van haar vader herinnerde. Haar vader had haar veel verteld over hoe de tovenaar woonde, maar vooral hoe er te komen. Toen Salucia bij de hoge verlichte poort van het kasteel van de tovenaar van Ostford aankwam viel ze huilend een lange elf in de armen. Snel en stoterig vertelde ze het verhaal. Ze wist dat ze hier troost en antwoord zou krijgen. De elf nam haar zorgzaam mee naar binnen. 'Er zijn zoveel dingen die je niet begrijpt,' zei de elf. 'Je bent erg jong, Salucia. De tovenaar wacht op je.'

6. Binnen leek alles heel anders dan wat haar vader haar altijd verteld had. Aan de muur hingen indiaanse speren, vreemde messen, en sommige muren waren doordrenkt met bloed. Salucia schrok, en vroeg wat dat bloed moest voorstellen. De elf sprak niet. Salucia begon bang te worden, maar ineens nam de elf Salucia weer in zijn armen. 'Je hoeft niet bang te zijn, lieveling,' zei de elf. 'Alles zal duidelijk worden, maar we mogen niet teveel praten. Ach, we mogen het wel, maar het is niet verstandig. Laten we de dingen stap voor stap doen.'

7. De tovenaar was een wonderlijke man. Hij gaf Salucia ringen voor in het kasteel. De ringen werden aan haar klederen vastgemaakt, en de ringen zouden uitleg geven over alle dingen. Het waren sprekende

ringen, en meer en meer begon Salucia zich op haar gemak te voelen. Maar ook proefde ze een soort dreiging die ze niet kon beschrijven.

8. De tovenaar droeg lange gewaden, en bracht haar tot een andere indiaanse elvenstam in de dieptes van het kasteel. De elven spraken niet, maar communiceerden op een andere manier, door hun ogen, en door het bewegen van hun lippen. 'Leer hen praten,' zei de tovenaar. 'Dat is je eerste opdracht. Ik zal je later alles uitleggen over je vader. Wie hij was, en ook wie de Maribiren zijn.'

9. Salucia nam de tijd om de elven te leren spreken, en ook leerde ze hun manier van communicatie. De tovenaar was na enkele maanden zeer tevreden, en bracht haar tot een andere indiaanse elvenstam dieper in het kasteel. Het kasteel was erg groot. Deze stam communiceerde door te gillen en door allerlei vreemde klanken overmatig te herhalen. 'Kom,' zei de tovenaar, en bracht haar tot een elvenbron in een grote ruimte. De bron was bijna geheel blauw, als blauwe bubbelerende verf. De tovenaar maakte wat strepen op haar huid, en daalde toen zelf in de bron af. Salucia moest hem volgen. Hij zwom naar een deur diep onderin de bron, opende die deur en zwom naar binnen. Hier zwommen haaien en allerlei andere vissen, maar ze deden niets. Ze staarden alleen. De tovenaar zwom met Salucia door naar de volgende deur, en toen ze achter de deur naar boven zwommen kwamen ze in een geheel nieuwe ruimte terecht. 'Als ik er niet bij was zou je verslonden zijn door de haaien en de andere vissen,' sprak de tovenaar. 'Ik bepaal dus wie hier komt.' Er hing een vreemde indringende geur als een soort verf, maar het rook heel lichamelijk en warm.

10. Salucia keek haar ogen uit, want er dropen hier een heleboel vreemde stoffen met vreemde kleuren. Het was een soort modder. De tovenaar keek naar Salucia en knipoogde naar haar. 'Weet je, Salucia,' zei de tovenaar, 'ik laat je dit alles zien, en eens liet ik je vader dit alles zien, omdat ik wil dat jij en je nageslacht in dit kasteel zullen leven. Buiten zullen de Maribiren alles overnemen en ze zullen niets van je stam overlaten. Jouw vader hebben ze uit de weg geruimd, maar jou heb ik beschermd.' Salucia begon te huilen. Ze had verwacht dat ook haar vader beschermd zou worden, en daarom begreep ze niet waarom de Maribiren hem konden vermoorden. De tovenaar nam haar in zijn armen, en sprak : 'Ik zou je vader maar wat graag willen beschermen, maar de macht van de Maribiren is niet te onderschatten. Echter, als je getrouw het pad volgt, en bij me blijft, zul je je vader terugzien.' Maar toen werd de tovenaar ineens erg droevig. Ik zal nog even bij je blijven, totdat je totaal door het kasteel bent aanvaart en in veiligheid bent gebracht. Dan zal ik mijn reis moeten richten op de gebieden van de Maribiren. Ik zal de donkere en zwarte reis moeten maken, zodat ze dit kasteel niet zullen innemen.' Salucia greep de tovenaar extra stevig vast en sprak : 'Maar kunnen we niet samen in die veiligheid blijven ? Waarom zou u zoveel riskeren ? Dit kasteel is van u en blijft van u !'

11. 'Meisje,' zei de tovenaer, 'je kent de krachten van de Maribiren niet. Ik moet daar naartoe, anders zal dit kasteel van hen zijn en is er voor jou en je nageslacht geen enkele hoop. Zo zullen ook alle andere indiaanse elvenstammen vergaan, en zal de vlam van Ostford voorgoed doven.'

12. En zo namen die twee na een lange tijd van lopen en spreken afscheid van elkaar. De tovenaer had haar uitgelegd wat ze moest doen, en verder zouden de ringen haar leiden. Salucia zuchtte diep en probeerde moedig te blijven, maar al snel overvielen duistere angsten haar. Rustte het dan allemaal op haar schouders ? Waarom was alles zo ingewikkeld ?

13. Zoals de tovenaer had gezegd kwam ze eerst in een gebied vol met bomen. De bomen leken bijna op elven, en zij brachten vreemde eieren voort. De tovenaer had haar een speciale rode lap gegeven waarmee ze die eieren kon uitbroeden. Maar er was iets in haar wat zei dat ze dat niet moest doen. Ook de ringen gaven haar het advies om het niet te doen. De ringen hadden duidelijk een hele andere visie dan de tovenaer, en Salucia vroeg zich af waarom de tovenaer haar die ringen had geschonken. Maar veel plannen bleken overeen te stemmen. Salucia bond de rode lap om haar hoofd naarmate het warmer werd. Soms bleef ze wat rusten tegen de kasteelmuren aan, en trok dan verder.

14. Er waren zoveel dingen die Salucia niet begreep. Hoe zou ze aan nageslacht komen ? Waar zou ze haar vader ontmoeten en hoe ? De ringen vertelden nog niet veel. Het was alsof Salucia hun vertrouwen eerst moest winnen. Er waren een aantal dingen die ze heel strak in haar gedachten had, als een betoverend visioen, en dat was de reis van de tovenaer om hen veilig te stellen, en haar eigen reis om uiteindelijk de tovenaer veilig te stellen. Ze was vastberaden, en ze wist dat wanneer de tovenaer de eeuwige vlam had bereikt in het rijk van de Maribiren, dan zouden ze met elkaar verzoend worden. Maar dat kon alleen gebeuren als zij de eeuwige vlam van het kasteel zou bereiken. Zo niet, dan zouden ze beiden sterven, en zouden de Maribiren het kasteel voor altijd in handen krijgen. Het was vreemd als ze terugdacht aan de ontvoering. Ze kwam in een elvenbron van licht, en ze had even het idee dat de stam goed was, of tenminste een deel van die stam. Eén van de ringen vertelde haar dat er ook Maribiren waren die eigendom waren van de stam, als krijgsgevangenen die ingeburgerd waren. Ze probeerde het te begrijpen, maar het leek alsof ze het niet kon grijpen. En eigenlijk wilde ze het niet grijpen, omdat ze bang was om goede gevoelens te hebben over enkele Maribiren. Ze was bang dat hun krachten haar verstand zouden innemen. In dit was ze gemengd, en het trok haar bijna uit elkaar.

15. Een lange gestalte stond voor haar toen ze haar ogen langzaam opendeed. Ze schrok. Het leek op een Maribir, een wat oudere Maribir. De Maribir wilde zijn mond openen, maar zuchtte toen. 'Ik heb je vader verdraaid zien wegzakken,' zei de Maribir.

16. 'Jij, jij,' stamelde Salucia, 'was jij niet één van mijn ontvoerders ? Jullie hebben me niets gedaan, alleen gebracht naar die zalige elvenbron, waar daarna verschrikkelijke dingen gebeurde.'

17. 'Ja,' sprak de maribir. 'Ik moet je iets vertellen. Wij zijn wij waren krijgsgevangenen ... Jij hebt ons verlost Jouw hart De reis die je hier maakt zette ons vrij, trok ons los in onze gedachte'

18. 'Waar zijn de anderen ?' vroeg Salucia.

19. 'Verderop,' zei de man.

20. En toen zag Salucia in hoe belangrijk haar reis was. Zij was zelf een sleutel. Ze begreep alleen niet hoe, en nog steeds was ze bang om bedrogen te worden.

22. Na een tijdje kwam ze bij een kamp aan vol met Maribiren, maar deze waren anders, als de krijgsgevangen man. Misschien dat de man hen bedoelde. Het leek alsof zoveel angst van haar werd weggenomen toen hij haar zag. Ja, deze waren anders, ouder, rustiger, en het was alsof ze weer baadde in die elvenbron. Alleen nu hoopte ze dat er geen verschrikkelijke dingen zouden gebeuren.

23. 'Salucia,' sprak een vertrouwde stem.

24. En daar stond ze dan. Zolang in de armen van zoiets vertrouwelijks. En warmte stroomde haar trillerige lijf binnen, om haar rustig te maken. Sieraden kreeg ze om haar heen, en allerlei kleine flesjes, vol magie. 'Ik denk dat ik me vergis. Zijn jullie mijn ontvoerders ?' Niemand zei wat. Ze voelde zich alleen wegglijden in een diepe rust. De muren van het kasteel waren hier ver weg, het plafond hoog, en gloeiend als de hete zon, terwijl er zand op de geblokte vloer lag, rood en geel geblokt. Salucia zakte neer, en tranen stroomden. Een vertrouwelijke hand greep haar hand zachtjes en teder. Ze hield haar ogen stijf dicht.

25. 'Maar ik wil niet,' zei ze. En toen ze haar ogen opende was iedereen weg, en ook haar ringen waren verdwenen. Wat was er gaande. Ze wilde een gil slaken, maar kon niet, alsof er een hand op haar mond lag. Een tedere hand, en daarom was ze nog steeds zo rustig, en ze zag nog steeds al die andere sieraden aan haar lichaam en klederen bungelen, en zoveel kleine flesjes.

26. 'Ik heb zoiets vreemds meegemaakt,' zei ze tegen zichzelf. Ze opende een flesje en een wonderlijke geur verspreidde zich. Een geest stond voor haar met een zwaard. Toen ze naar boven keek zag ze op een hoogte de stam weer, en vroeg vriendelijk of de geest haar daar naartoe wilde brengen. Dat was in een wip gebeurt. Ze wist niet wat ze moest denken, en weer omhelsde ze haar vrienden één voor één. Ze droegen hele aparte flesjes en kruikjes aan kettingen om hun nek, en hun broeken waren van

prachtige zachte stoffen, als van fluweel. Maar alles leek wel nat, en één van hen hield zijn hand op waarin een vlam verscheen.

27. 'De eeuwige vlam van het kasteel,' zei een ander. Maar je hebt het nog niet bereikt. Wat zou het kosten om de vlam van de één naar de ander te laten overspringen ?

28. En hoeveel tijd zouden ze hebben ? De tovenaar had haar verteld dat er niet veel tijd was. De eeuwige vlam was nu zo dichtbij, maar tegelijkertijd zo verweg. Wat als de tovenaar al op haar zou wachten ? Wat als hij de eeuwige vlam in het rijk der Maribiren al had bereikt ? Paniek begon over haar te komen, maar tegelijkertijd suste ze haarzelf, en ook de anderen begonnen haar te sussen.

29. 'Ik kan je die vlam geven,' sprak hij, een lange Maribir, een voormalig krijgsgevangene, wellicht een slaaf. 'Ik ben je veel verschuldigd,' zei hij. Hij schoof dichterbij, maar de vlam begon te doven. 'Zie je wat er gebeurt ?' zei hij.

30. Salucia zakte weg in wanhoop. Ze dacht terug aan de tovenaar, en haar onwetendheid maakte haar onzeker.

31. 'Sssh, praat niet,' zei de man met de vlam. Toen vertrok hij.

32. 'Je zal hem vinden,' zeiden de anderen, 'en dan zal de vlam overspringen.'

33. Daarna moest Salucia een lange reis maken door een woestijn, terwijl al haar toverij haar in de steek leek te laten. Boven op een hoogte was er niets dan droogte, waar de stralen van de inmens hete zon speelden, en ze wist niet hoe ze daar kon komen. Waar waren de anderen ? Ze wist het niet. Ze vaagden soms gewoon geheel weg, zonder dat ze het beseftte. Vaak sloot ze haar ogen en opende ze weer. Ze begreep er niets van. Achter een struikje zag ze een opening waar het zand schoof. Overal lagen rode lappen, en ze herinnerde de woorden van de tovenaar dat ze door die lappen verschillende soorten eieren kon uitbroeden. Ze besloot wat eieren van het struikje te plukken, en wikkelde ze in de rode lappen. Vogels kwamen voort, en brachten haar snel op die hogere plaats. Onzekerheid maakte zich meester van haar. Ook dorst vervulde haar, terwijl al haar flesjes allang leeg waren. Maar verderop was een bron. Langzaam liet ze zich in de bron zakken die heter was dan het zand, maar prettig aanvoelde. Plotseling voelde ze lippen op haar huid. Iemand was achter haar, en de hitte scheen te verdwijnen.

34. Het was de man met de eeuwige vlam. 'Zie je,' zei de man, 'als ik dichtbij je komt vertrekt de vlam. Als hij geheel gedoofd is, is alles verloren.' De man was een eind van haar weg gezwommen. De bron was koud geworden. Salucia schrok. Snel stapte ze uit de bron en durfde niet meer over de man na te denken. Even later kwam ze bij een blok ijs waar de vlam was. Voorzichtig stak ze haar hand in het ijs, en de vlam begon

haar gezicht te verlichten. Ze voelde zich blij worden van binnen, en vol worden met een hele andere warmte. Op hetzelfde moment begreep ze waarom de tovenaar haar moest verlaten, en ervoer ze met haar hele wezen dat ook hij nu de eeuwige vlam had bereikt. Ze hadden het samen gedaan.

De Nieuwe Genesis

1. Dit is de nieuwe code opgesteld door de apostelen des Heeren. Gij moet weten dat het oude boek Genesis verloederd was en geïnfilterd. Wij voldoen hiermee aan de opdracht de Heilige Schrift te zuiveren. 2. Gij zult spreken van het oude boek Genesis, en bovenal van het nieuwe boek Genesis. Gij kunt deze boeken naast elkaar leggen, maar in sommige gevallen is het verstandig om door de profeten te beslissen welke bijbels er moeten verdwijnen. 3. Zo zal dan de nieuwe code afrekenen met de bezoedelingen en de overbodigheden. Weet dat de oude verzen diep in uw hart liggen als eieren, die telkens gif voortbrengen tot het vergiftigen en besmeuren van uw zielen. 4. De zuivering hiervan is niet voortgekomen vanuit het hart van een mens, maar vanuit de Geest des Heeren, en Zijn Heilig Vlees waardoor de oude en nieuwe schepping tot stand kwam en tot stand zal komen. 5. En zo is het onzuivere vlees als een tijdelijke gevangenis geweest, en de Heere wil hierin vertroosting brengen. 6. Zo heeft het oude woord dan velen aangeklaagd en ten onrechte veroordeeld, en ook hierin wil de Heere troost brengen. 7. Zo wil de Heere dan dat gij zult weten dat het Woord geschreven is als een liefdesbrief, en niet als een brief van aanklacht. Want het Woord is geschreven aan hen die hem liefhebben. 8. Of gij nu barbaar zijt, indiaan of wilde, de Heere heeft Zich een volk bereid. Zo heeft hij dan eieren aan het plafond der hemelen gehangen, die door kwalspinnen worden uitgebreed door de nieuwe code. 9. Gij doet er goed aan acht te geven op de criptische beschrijving, zolang uw hart u dat toelaat. Zo is de Heere dan een nieuwe hemel en een nieuwe aarde aan het scheppen door de vernieuwing van het denken en het Woord. 10. Want het Woord vernieuwt het denken, en brengt daardoor hervorming. De eieren van het Woord zijn vol van de verf des Heeren, de verf der gedachten. Broedt deze eieren daarom uit, daar gij daartoe geroepen zijt. 11. Bergt dan het nieuwe Genesis in uw gedachten, en zondigt niet. Want Gods Toorn is tegen alle zondaren. Maar : Beseft gij wel wat zonde is. Want velen, ook door het oude woord, weten dit niet, en noemen dat wat geen zonde is zonde, en dat wat zonde is noemen zij geen zonde. 12. Zo hebben zij dan het woord en het hart des Heeren verdraaid voor hun eigen leerstellingen. Luister naar zulke leiders niet. De Heere zal u leiden. 13. Want de Heere wil u opvoeden dat gij een relatie met hem hebt zonder de tussenkomst van mensen. Want mensenvlees leidt veelal tot verderf. 14. Zo brengt dan het nieuwe Genesis de verf der gedachtes. Ziet dan, de eieren des Heeren zijn vol met de verf der gedachtes.

15. Zo is dan de wereld en de aarde met alles wat daarop is voortgekomen vanuit de gedachte, en vanuit de verf des Heeren. Ja, daarmee heeft de Heere ook het geweten beschilderd. 16. Zo hebben dan de spinnen des Heeren de afstanden en de tijden geschilderd, de nachtvlinders des Heeren hebben de details en de miniaturen aangebracht, en zo hebben de lieveheersbeestjes des Heeren de duisternissen en de lichten geschilderd. 17. Maar ook de wespen des Heeren hebben geschilderd. Zij hebben de vormen aangebracht. Zo hebben de flora en fauna des Heeren meegewerkt aan de schepping. 18. Zo dient gij dan de verf des heeren en zijn woord zuiver te houden, want de Heere bouwt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, zoals hij van tevoren heeft aangekondigd. Richt daarom uw hoofden op, want uw verlossing is naderbij gekomen. De Heere zal al uw tranen van uw voorhoofden vegen. 19. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : Alle tranen waren slechts verf, en zij kwamen voort vanuit de pijnen, de verfpotten. Weest daarom niet al te zeer bedroefd met uw wonden, want de Heere zal u nog meer geheimenissen laten zien. 20. Ook zij die het spotkleed des heeren hebben gedragen : dit is een machtige verfkwest. Gij zijt de medescheppers des Heeren. 21. Zo zal de Heere dan u gebruiken om de hemel en de aarde te herbouwen. Er is dan niets zonder doel geweest. En er is loon naar werken. 22. Maar ziet toe dat gij niet werk noemt datgene wat geen werk is, want dit hebben velen gedaan, waardoor hun geloof schipbreuk heeft geleden. 23. Richt u dan ook niet op het loon der aarde, want zij die dat doen hebben geen loon in de hemel. 24. Laten uw werken dan in het verborgene zijn, waar geen oog ze ziet, want de Heere is met hen die in het verborgene zijn. 25. De lusten des Heeren zijn in het verborgene. En de Heere zal u hiertoe de wapenrusting geven. De lusten des Heeren zijn de muren rondom uw stad. 26. Zo komt gij dan met uw verstand niet ver, maar de lusten des Heeren komen uit onpeilbare dieptes. 27. Zo doet gij er dan wijs aan het verstand te verachten, want het is gebrandmerkt met leugensprekers, evenals het geweten. Richt u dan op de lusten des Heeren in vrijmoedigheid. Vanuit hen komt dan een zuiver verstand en een zuiver en vrijmoedig geweten voort. 28. De Heere wil dat gij bevrijd wordt van uw tradities, waarin boze geesten u gevangen houden. Tradities waren de steigers en de codes waarmee de voorouders in slavernij de vrijheid des Heeren voortbrachten, maar deze tradities smeekten ten hemel om in hun criptische beschrijvingen verlost te worden. 29. Zij riepen om integratie, en ontwikkeling. Zult gij dan altijd babies blijven, altijd leven van de moedermelk ? Daar doet gij uw voorouders geen dienst mee, en zo eert gij hen niet. Zij waren en zijn slechts op doortocht. 30. Bouwt daarom het huis des Heeren voort, en verscheurt de voorhangsels en zegels, verbrandt de steigers, en treedt in tot de dieptes des Heeren. 31. Hangt de lusten des Heeren dan in vrezen en beven aan, opdat gij uw behoudenis bewerkt in de vrijmoedigheid des Heeren. Want in de vreze des Heeren vindt gij alle vrijmoedigheid, en zal uw hart ruim worden tot verlossing. 32. Ja, want een jaar van verlossing heeft de Heere gegeven. Een jaar waarin gij de kosten kunt berekenen en afwegingen kunt maken. 33. Wees daarom wijs, en bega het pad stap voor stap, omdat gij niet nog een keer geknecht wordt. 34. Zo zult gij dan het oude niet verachten,

maar in de diepte gaan, opdat gij de punten van verlossing zult vinden.

35. En zo zult gij dan denken : Spreekt de Heere in twee tongen ? En zo zult gij de paradox des Heeren ontdekken en zijn labyrinth. De aarde is vol met criptische beschrijvingen, vol met de vurige tongen des Heeren.

36. En gij zult u afvragen wie de verf zo heet en vurig heeft gemaakt, en gij zult dit ontdekken : De barbaren des Heeren, zij die de geest van Griekenland hebben overwonnen, hebben dit gedaan.

Jorinde

1.

Aanhef

1. Maakt u dan op om de Woorden des Heeren te horen. De Heer wilt dat gij de geschiedenis der schepping kent. Stopt dan met het doorvorsen van uw boeken, en stopt met uw arbeid om het Woord des Heeren te horen. 2. Het Woord des Heeren doorzoekt de duisternis en de nacht. Het Woord des Heeren doorzoekt de slaap.

De eerste aarde

3. Maakt u dan op om tot de berg des Heeren te gaan. In het eerste begin, nog voordat de aarde geschapen werd, juichten de morgensterren en de zonen Gods bij de aankondiging daarvan. 4. De Heere had net de engelen geschapen, toen Hij bij de Geesten Gods was ingegaan. 5. Bij Eminus schiep Hij de leeuwen des hemels en later de haaien des hemels. 6. Bij Metensia schiep Hij de gewesten des hemels, de slangen des hemels, en later het ijs des hemels. 7. Bij Matas schiep hij de wateren des hemels en de eerste aarde. Op die eerste aarde plantte Hij drie tuinen. 8. De eerste heette Roggio, de tweede heette Rietel, en de derde heette Eeden. En in de hof van Roggio plaatste hij de boskinderen Echte en Lirijn. 9. Maar zij vielen af van de Heere Heere en Hij nam Roggio weg van de aarde. In Rietel plaatste hij de slangenmensen en in Eeden de hondenmensen. 10. Maar daar zij zich groot maakten tegen de Heere en tegen Hem zondigden besloot de Heere de aardbodem te verdelgen. 11. In die tijd vielen er vele haaien af van de Levende God, en begonnen hen die op de aarde woonden te verleiden. 12. Dit was de eerste val der engelen. En de Heere Heere schiep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, en ging in tot Zijn Geest Santra. 13. En bij Santra schiep Hij een nieuwe hof, waarin Hij Morit, het hertenkind, plaatste. 14. Hij schiep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, maar de honden van Okil namen het kind mee. 15. En de hof heette Genesis, en werd tot God genomen. 16. In die dagen stond de vorst Dan Roland op, maar Michai met zijn tienduizenden engelen bracht hem ten val.

17. En in die dagen werden de engelen arxels genoemd. En er was een boek genaamd De Troiade, in het begin der dagen om hen die op de aarde woonden de hemelen te laten kennen. 18. En er was een man genaamd Michai. En hij was door God gezonden om een Heilig Evangelie te brengen. 19. Maar men heeft hem niet gewild, en de Heere begon tegen de aarde te toornen, en sterren begonnen te vallen, die grote woestheid brachten. 20. En vele leeuwen begonnen zich tegen de Heere te keren, en de Heere begon Zijn hand van de aarde en de hemelen terug te trekken. 21. Dit was de tweede val der engelen. En toen sprak de Heere Heere : Vanaf nu zal Mijn Hand niet meer op de schepping rusten. En duisternis kwam over de wateren. 22. En de Heere ging in Genesis wonen. En de Heere stelde de dagen in en de afwisseling der seizoenen. 23. En de Heere bracht Eeden terug in Genesis en begon te bouwen aan een nieuwe aarde.

2.

1. Laat Hem dan scheppen in u een nieuw hart in uw binnenste. Laat Hem u dan leiden tot Zijn nieuwe tempel, om de geschriften en materialen van de oudheid terug te vinden. 2. Laat Zijn engel Sarsia u dan leiden, tot het hart van Michai, daar waar Gods Tranen stromen. 3. Brengt dan troost aan het hart van God. 4. Laten wij dan gaan naar de hof Genesis, en komen tot Zijn Geest Santra. 5. Laten wij dan vluchten tot Zijn Schuilplaats, wanneer de elementen instorten. 6. Ja, laten we het nieuwe Genesis binnengaan, waar Morit zal terugkomen. 7. Nee, Morit is niet vergeten.

3.

1. Het boek der uittochten. Hoort dan het Woord des Heeren : De Heere Heere heeft uw stem gehoord in slavernij. Hij zal de macht van Farao breken, en u uitleiden. 2. God zal plagen zenden, en u uitleiden in het diepste van de nacht. 3. Hij heeft gezien hoe de vijand uw werk verdubbelde en verzwaarde. Hij heeft gezien hoe de vijand u geen rust gunde. 4. Maar de Heere Heere zal haken in de kaken slaan van dit beest, en hem uit de nijl trekken, om hem te brengen naar dorre plaatsen. 5. De Heere Heere heeft uw stem gehoord, en zal u leiden tot de tempel van ijs in het duisterste van de nacht. Hoort dan, want uw gebeden hebben Hem bereikt. 6. Een nieuwe dag is komende, voor hen die nu wenen. 7. En de Heere Heere zal uw monden vullen met gelach, en u nieuwe tranen van Zijn Geest laten zien. 8. Een kleine rust zal God u zenden in uw uittocht, en de engel Sarsia zal over u waken als de vurige vlam. 9. En de nachtspelers zullen u leiden tot in het binnenste der tempel, en gij zult het altaar zien. 10. Dan zult gij zien dat de Heere vanuit het altaar spreekt. En die dag zal groot heten. 11. En de ark van ijs zal van steen zijn, en gij zult daar baden voor een dag en een halve dag. 12. Daar zal de Heere Heere u het Eeuwige brood geven. En de Heere Heere zal de ruiters van Farao uit uw geheugen en geweten bannen. 13. En de Heere zal er een banier oprichten, onder wiens teken een Eeuwige ziel geboren

zal worden. 14. En die ziel zal de Heere dienen, en groot worden in de woestijn. 15. Ja, die ziel zal spreken als de tijger.

4.

1. En dan zal de Heere Heere roepen : Maakt dan vrij de baan des Heeren. 2. En de haaien des hemels zullen komen vanuit het gewest Spricht, en gij zult hun zielen aanschouwen. 3. En de Heere Heere zal roepen : Dit is de Dag waarop de haai spreekt, en zijn woorden zullen worden verstaan, op die dag dat het zegel der haaien zal worden verbroken. 4. Maar de Heere had enkele geslachten verblind, opdat zij de woorden niet zouden horen en verstaan. 5. Zij zouden nog steeds de Farao moeten dienen, totdat het getal van hun lijden vol zou zijn. 6. En de Heere sprak : Zij zijn het, die in de dagen van de tijger leven. En toen vertrok de Heere in Zijn vurige wagen. 7. En ik zag een verblindend licht langzaam uit de hemelen dalen, en de Heere zag dat het goed was.

5.

Het tempelpad

1. Ik ben het zat met een twistzieke vrouw te leven. Mijn vader heeft mij van jongs af aan onderwezen, en waarschuwde mij voor haar. Nu is het dan te laat en ben ik voor altijd geregen, als een parel aan haar zwaard. Nu zullen de dagen moeten slijten, en zal Gods Geest mij moeten opnemen. Ik zal haar niet verlaten noch wegsturen. Een huis van dokters scheurde ons uiteen.

2. Met winter alleen kan men niet leven, en zonder zomer zal het schip stranden. Als een vulkaan is de liefde zonder een vrouw. Want dan zijt gij aan Gods Geest overgeleverd.

3. Hebt gij gehoord van de vulkaan van ijs ? Bent gij al warm geworden door de kou ? Wees dan als de wees en de weduwe, en gij zult het pad Gods vinden, brandende van ijs.

4. Mijn schoeisel brandt aan mijn voeten, mijn lichaam baadt in edel ijs. Ik heb Gods boodschapper vandaag gevonden, als een vogel tikkend op mijn raam. Ook morgen zal ik weer op de uitkijk staan, waar hemelpoorten opengaan.

5. En gij bent gewaarschuwd voor de vreemde vrouw, met paarden aan haar voeten, met bellen rinkelend in de nacht. Laat haar uw hoofd niet zalven, voor dienst in haar tempelen, want het vuur zult ge niet kunnen doven, en alleen een huis van dokters zal u kunnen redden uit haar hand.

6. En ik daalde af tot het huis van dokters, waar niemand helpen kon. En ik stierf een koude dood, dwalende door duisternis. En ik ging geen vreemde huizen binnen. Ik was op reis naar een tempel, de tempel van

het duistere ijs. Want God laat zich in duisternis kennen. In Zijn tempel is het medicijn.

7. In huizen zult gij het geluk niet kennen, maar in tempels is het medicijn. Door tranen van ijs worden de muren stijf. Verlaat dan de muren met ramen, en neemt uw pad tussen de muren van tempelen.

8. In huizen van spel zult gij niet winnen, want vreemde vrouwen zullen u binden. Drink dan niet van hun melk, maar blijf op het tempelpad. Want in huizen van spel zult gij niet winnen. Ze nemen alleen je ziel weg. Blijf dan trouw aan de liefde van uw jeugd, en laat de banden slijten voor de Heer. Laat ge u dan op het altaar met koorden van liefde binden, en hangt de Geest van God aan. Dan zult ge eeuwig winnen, in de tempel des Heeren.

9. Blijf trouw aan de liefde van uw jeugd, en leg het op het altaar, zodat de vleugelen des Geestes u zullen wegnemen tot een nieuw land.

10. Laat de Woorden van de Heere u leiden, en laat u niet in met vreemde vrouwen. Hang de Geesten Gods aan, en laat u in met datgene wat in de tempel is.

6.

1. En hen die jong zijn vallen in vele strikken en verwarringen, maar hen die ouder zijn varen vaste koers. 2. Laat uw hart dan streven volwassen te worden, opdat gij voor vele dingen wordt behoed. 3. Weent niet wanneer een slang u meeneemt naar zijn nest. Zo ontdekt u de wereld. 4. De Heere geeft u wat nodig is, en houdt verre van u hetgeen schadelijk is voor uw ziel.

7.

1. Moeder brengt uw kinderen, tot de gebergten van Kabbernal. Brengt hen tot de vreugde van Metensia. Verbittert hun harten dan niet, maar onthoudt hen de tucht niet. 2. Heeft de Heere u zelf dan niet geslagen. Waarom zou u het dan uw kinderen onthouden ? 3. Weest zacht voor hen die gevoelig zijn, en voor de zachtmoedigen, en ook voor hen die voor de Heere vechten. 4. Omhul hen in moedergenade, opdat de Heere niet tot u kome, om hen te rukken uit uw hand. 5. Ja, de Heere is een jaloers God. Gij kunt niet één juk vormen met de wereld. 6. Wie dan een vriend der wereld is, is een vijand van God. 7. Oh, de Glorie van Metensia, heiligt moeders in hun liefde. Liefde als de brandende rivier, overvloeiende. Als de vulkaan is de toorn van de moeder. Kinderen, strijdt niet tegen haar, want de Heere staat aan haar zijde, met Zijn vurige wagens is Hij daar. Hij bemint haar. 8. De Geest van God, met waterige jurken zweeft over de wateren. In duisternis is Mura, in duisternis is zij, om de aarde in licht te scheppen. 9. De hemelen als haar waterige jurken, als haar vliezen, zij is strijdende, tegen de orkanen der duisternis. 10. Wat heeft satan gedaan en de zonen van Beelzebul. Zoveel engelen gevallen, zoveel waterplanten

groeien nu tot de maan. Als eb en vloed zijn haar ogen. Zij gebruikt hen als mest voor een nieuw tij, maar ook dit tij zal keren. 11. Zij hulde de aarde in hemelen, zij gaf de mens een verstand, maar de aarde nam het over, en leidde hen tot het vuur binnenin. 12. In de hof van Eeden, zij vielen daar.

8.

1. Moeder, brengt uw kinderen, tot de harten van Kabbernal, tot de harten van Zijn Geest. 2. Onthoudt hen niet de Glorie, maar ook de roede niet. 3. Een tuchteloos volk is het volk des Heeren, hun kinderen zijn een wildernis. 4. Moeders, laat u leiden tot de straten van Kabbernal, en bemin de Heere. Keer terug van uw boze paden. 5. De Heere dan is God. Hij drage uw kinderen in Zijn schoot. Hoger dan de hemelen is Zijn Raad, de sterren schrijven van Zijn lof. Genade heeft Hij u gegeven, hen die Hem genade schonken. 6. Dooft dan de Geest niet uit, want gij zult mest zijn voor de nieuwe aarde en haar plantengroei. 7. Zo zult gij verdorren, als gij niet luistert naar de Stem des Heeren. 8. Kabbernal, maakt uw dalen wijd, en laat rivieren stromen. De kinderen zijn rijp geworden. Zij zullen dromen dromen. 9. Gij sluit de poorten der duisternis, en opent hen weer een andere keer. 10. Kabbernal, oh Geest van God, gij hebt tot Izu gezworen. De beminden lijden pijn, zij worden gemaald als koren. 11. Van edele verzen was Zijn Woord, maar er is nu niets meer van over. Vijanden waren in de poorten van de hof, en de bakker des Heeren had de strijd verloren. 12. Zij hingen hem hoog, over vijanden niets meer, geen betoog. Hoelang zou zijn reis duren, naar de uiteinden van de eeuwigheid, waar lammeren hem volgen. 13. Zo werd het Woord dan zeventvoudig gelouterd, en konden zij niet zeggen : Het is er niet meer. De bakker heeft de kruik met melk gebroken, en zijn bloed doorstroomt het oude zeer. 14. Zij die dan het Woord zien, volgen Hem.

9.

1. Het Woord dan zeven maal gebroken, als zuiver zilver voor de Heere. De Heere heeft Zijn Weg gevonden. 2. Het Woord dan vertrapt en geslagen, daar waar bakkers het heil verloren zagen gaan, stond de spruit op, vol met gezichten. 3. De Heere heeft het zaad gezaaid, de splinters in de zon, brachten Hem tot het verloren goud. 4. Ja, de Heere heeft list gebruikt, om Zijn Woord te zuiveren en te behouden. Als een schat in aarden vaten heeft Hij gebrokenheid gebracht. 5. Nu stroomt dan het zilver, tot hen die willen smeden, de tempelen van de Heer. 6. Velen durfden niet te naderen, tot de tempelen van de Heere, want vijanden waren daar. Maar nu zijn de poorten open, en heil brandt in het midden van de tempel. 7. De Heere herschiep Zijn Woord, door de verdrukkingen heen. Nu heeft Hij dan een koord om hen die dwaalden en beangst waren te trekken. 8. Het Koord van Liefde opent ogen, laten zij dan Metensia zien. Gods Geest die verborgen was gehouden. 9. De Heere dan heeft list gebruikt, komt dan tot Zijn poorten om Zijn licht te aanschouwen, wat was gewikkeld in de duisternis. 10. Ja, de Heere streed met raad en overleg. In vurige wagens was Zijn inzicht. 11. Ademt dan nu, gij die

geleden hebt onder het Woord van duisternis, want haar licht is opgegaan. 12. Nu is het licht dan gekomen tot Kabbernal, en God neemt Zijn zonen aan. 13. Vanuit alle windrichtingen zullen zij komen, de wijzen om hun schatten te brengen, tot het nieuwgeboren Woord. 14. Ademt dan nu, gij heiligen van een nieuwe taal, want het oude is voorbijgegaan, de onderdrukking des satans. 15. De Heere dan heeft Hebezeen gebroken, als Mozes splitsende de zee. 16. Een nieuw Woord is dan geschapen, ziet, het oude is voorbijgegaan. 17. Ik heb door Mijn dienstknechten gesproken, zegt de Heere, en Ik heb hen Mijn Woord doen verstaan. 18. Ademt dan nu, volk van God, want zijn heiligen zullen gaan van adem tot adem, en heil scheppen uit de levensbronnen van God. 19. De Heere dan heeft Tapas gebroken, en hem gespleten als een berg. Ja, de bliksem heeft hem getroffen. Wonderbaarlijk is Gods werk. 20. Komt dan tot de nieuwe tempel, en zie niet om, opdat gij niet worde tot een zoutpilaar, en de Heere daarin Zijn Woord beware. Zij die tegen het Woord strijden worden tot mest, en zij die teruggaan tot het oude zijn als zout. De Heere zal hen beiden gebruiken. 21. Zijt gij dan geen gereedschap in de Handen des Heeren ? Hij die de Zon in zijn handen draagt. 22. Daar waar de zonen van Belial zich tegen Hem keerden, daar kwamen de Geesten Gods tezamen. 23. Heeft Hij dan niet in u de aarde geschapen ?

10.

1. Reine handen gaf Hij aan de reinen. Verstand gaf Hij aan de verstandigen. De traagheid des heeren roepe u. Dit is een dag van vrijheid. 2. Genade heeft Hij opgewekt tot hen die Hem genade gaven, die Zijn Geest hebben gewekt. 3. Een goed bed gaf Hij hen om in te slapen. Daar waar de rozen bloeien, de dorens brengen u tot slaap, waar gif de lied'ren en gezangen laat keren tegen hen die Hem haten. 4. Een vaste burcht is uw God, met een veelvuldigheid aan wapenen. 5. Dit is een dag van vrijheid, waarin de Geest des Heeren Zich verblijdt. 6. Weest dan niet bitter tot de tuchtigingen Gods. Zij vormden uw ziel. 7. Dwaal dan niet af in oeverloze geslachtsregisters, getallen en geschiedenissen, daar de Heere u vrijgezet heeft. Zoekt dan de Heere en Zijn Geest. 8. Vele boeken vormen een strik, maar de Heere geeft het Zijn beminden in de slaap. 9. Hebt dan verbintenis met God, en leert te toetsen. Zij dan behoren tot de geboden van het zuivere Woord : Het eerste gebod is geen vlees te eten. Het tweede gebod is gij zult niet doodslaan. 10. Het derde gebod is hebt dan uw naaste lief en God boven alles. Het vierde gebod is de wet niet te verachten, en de ander uitnemender te achten dan uzelf. Het vijfde gebod is te toetsen alle dingen en de profetieen niet te verachten. 11. Het zesde gebod is het dier lief te hebben, en te bestuderen, evenals de natuur. Het zevende gebod is de namen der Geesten te kennen, de namen der engelen en machten, daar zij de poorten des levens bewaken. Gij dan zult verbintenis hebben met God. 12. Dit gebod is het Woord des Heeren zuiver te houden, en de canon te verafschuwen, daar zij Gods Geest opsloot. 13. Het achtste gebod is in verbintenis te zijn met de martelaren van de tijden, het negende is de tijden des Heeren te kennen, en het tiende is de leugen te haten en het onderscheid te kennen tussen de verschillende gewassen, planten en groenten. 14. Zo te doen zult gij uw

zielen zuiveren en behouden, maar hij die hierop niet acht geve, op hem zal geen acht gegeven worden.

11.

1. En de Heere bracht deze geboden tot een zuivere ark, en liet de plaats verzegelen.

12.

1. Laten zij die werk doen ook tijd besteden aan de rust. Zij die elkaar geen rust geven bedrijven gruwelen voor het aangezicht des Heeren. 2. Leer dan elkaar te heiligen, en geeft elkaar rust, opdat gij zelf kunt rusten. 3. Apostelen zijn zij dan die het Woord zuiveren. 4. Zij behoeden uw ziel, en geven niets om tradities. Als gij een traditie vasthoudt, houdt het vast om de Heere. Maar bent gij er wel zo zeker van dat u de Heere ermee dient ? 5. Gij dan zult opgroeien in de Heere, en de planten laten groeien. 6. Indien gij dan niet vernieuwd wordt, hoe kunt gij de hemelpoorten bereiken, die het nieuwe aanhangen ? 7. De Heere dan bemint het nieuwe, en Hij zaait het oude als zaad op de akker. 8. De Heere is dan een landman, kennende de oogst der dingen. 9. Zo zult ook gij de oogst der dingen moeten kennen. 10. En ik zag de verzen van het oude gekooide woord als roofdieren tot de heiligen komen, en zij dronken hun bloed als wijn. 11. En ik geraakte dronken van het Zuivere Woord, en de Heere sprak : Zalig zij die het Zuivere Woord kennen. 12. En de Heere nam het oude en bezoedelde Woord en wierp het in een kuil van leeuwen. En het Zuivere Woord begon voort te komen. 13. En de profeten die het zagen kregen dubbel zicht en het zilver des Heeren kwam voor hun ogen, en begon hen te zuiveren. 14. En zij kregen de macht om de hemelen te openen en te sluiten.

13.

1. En de Heere sprak : Ja, de mens heeft een tweede geest, verborgen en opgesloten voor het Aangezicht van God, maar het Zuivere Woord zal het openen, en dan zal het Eeuwig Evangelie komen. 2. En het Zuivere Woord begon te waaien als de zeven winden des Heeren, en geruis brak voort vanuit Gods tempelen. 3. De Heere dan heeft het oude Woord gebruikt, en met een kromme stok recht geslagen, maar nu zullen dan de steigers waarmee het huis gebouwd werd worden verbrandt. 4. En ook de mest en het zout van de hel begon te branden. En de Heere bracht dan zuivere schatten tot de lichamen van zijn dienstknechten, en deze schatten waren tienvoudig gezuiverd, en enkelen honderdvoudig. 5. En het licht des Heeren rees op van de tempel, en ik zag een nieuw altaar staan. 6. En de Heere pakte een zware stok die alleen Hij kon dragen en sloeg daarmee op de zee. En walvissen kwamen voort en zij droegen het geheimenis des Heeren.

Het Eeuwig Evangelie VI

De Steen van Chawila

1.

1. En Jezus daalde tot de onderwereld waar Hij uiteindelijk kwam tot Chawila. En Jezus brak stukken van de steen af, en kwam tot de plaats waar het tweede beest was, diep in de afgrond. En Christus sprak tot het tweede beest, en omklemde de nek van het beest met een bereklauw. En Christus kwam tot de canon en brak het in stukken. En Christus kwam tot Chawila als tot een vrouw. En Christus sprak woorden tot de zee, en de zee trachtte Hem te verslinden. En de slangen en de wormen der zee trachten Hem te omknellen, maar Chawila beschermde Hem. En Chawila nam Hem mee tot een grot waar Hij veilig was. En Chawila noemde Hem de Indiaan en schonk Hem een veer. En zij bekleedde Hem met de wonderbaarlijkste sieraden en edelstenen en met dat wat leeft onder de aarde. En Christus sprak tot haar en zeide : Uw zand zal tot goud zijn van het goede, en het zal zich vermenigvuldigen.

2.

Rozinde

1. Er was eens een meisje dat heel diep onder de grond opgesloten leefde om voor een draak te koken. Het meisje heette Rozinde. Altijd als ze niet snel genoeg was met koken dan werden de vlammen onder haar grote ketel woester en woester. Ook wilde de draak altijd veel verschillende soorten vreemd vlees, en daarom moest Rozinde vaak op jacht. Als ze niet snel genoeg was met jagen dan werd haar boog ineens vuurheet en dan viel ze altijd op de grond van de pijn. Op een dag schoot een prins een pijl op de draak af en bevrijdde Rozinde. Hij nam haar mee naar zijn kasteel. Om tegen de draak beschermd te zijn moest ze elke dag baden in een bad vol met melk onder het kasteel. En elke dag moesten er wilde bloemen in geworpen worden. De prins hield veel van het meisje en op een dag trouwde hij met haar. Maar toen eens de prinses vergat in het bad van melk te baden sloeg de draak toe, en nam haar weer naar de diepe plaats onder de grond. Nu moest Rozinde nog harder werken, en was de draak woester dan ooit. Op een dag kwam de prins om zijn Rozinde te halen, maar de draak sloot hem op achter tralies van vuur. Rozinde werd elke

dag steeds verdrietiger. Op een dag was ze weer op jacht voor de draak en vond een hert in het struikgewas. 'Heus, schiet me niet,' zei het hert, 'dan zal ik je al mijn melk geven.' En toen herinnerde Rozinde het weer dat de draak niet tegen melk kon. Ook vroeg Rozinde aan het hert waar wilde bloemen waren. Het hert had heel veel melk te geven, en al gauw was er een heel bad vol. Toen gooide Rozinde de wilde bloemen erin. Snel nam Rozinde een bad in de melk en ging met natte kleren terug. Toen ze bij de vuurtraliën aankwam wreef ze met haar melknatte kleren er tegenaan terwijl de traliën kapot sprongen. Snel greep ze haar prins bij de hand en samen renden ze naar het bad. Hier waren ze veilig tussen de wilde bloemen. Maar al gauw kwam de draak een kijkje nemen. Hij wist dat hij niks tegen hen kon beginnen zolang ze iedere dag een bad zouden nemen in de melk. Maar hij wachtte en wachtte, en vandaag wacht hij nog steeds.

3.

1. En uiteindelijk kwam Christus tot de draak, en had Chawila als zijn boog. En hij doorboorde het hart van de draak met een pijl, en de draak kreeg varkenskoppen. En Chawila sprak dat na het zilveren tijdperk de draak geheel als een mak varken zou zijn. En Christus keerde om en ging heen van de draak, terwijl engelen Hem volgden. En Chawila sprak dat het goud der aarde de draak verder zou doorboren om een weg te vinden door zijn hart, tot het doen ontwaken van het zilver. En vele soldaten die door de draak waren opgeslokt zouden zo vrijkomen, en zij zouden de engelen van Christus volgen over het pad van Chawila. En Chawila nam haar fluit om die te bespelen, en bloemen begonnen voort te komen uit de draak, en zij droegen de gouden glazen wanden. En ziet, zij waren als de tegels van de nieuwe stad. En Chawila zag en sprak dat het goed was. Zo keerde zij terug tot Christus, en Christus kwam tot haar als tot een vrouw.

4.

Linana en de Carrousel

1. Eens in de tijd dat er nog geen bloemen waren leefde er eens een meisje dat zo mooi was dat iedereen haar 'Zwanenpracht' noemde. Op de hele wereld was er geen liever meisje te vinden dan haar, met een hart van goud en stralend licht. Haar vader, een koopman was erg trots op haar, en er was niemand met wie zij het beter kon vinden dan met haar vader. Maar op een dag was de vader erg ziek. Het meisje was erg bedroefd en na korte tijd stierf haar vader. Haar moeder was een edele vrouw en hertrouwde. Maar al gauw bleek dat het meisje niet met haar

nieuwe vader kon opschieten. De stiefvader was erg ruw naar haar, en het meisje begon erg te veranderen. Na een aantal jaren was ze zo'n kreng geworden dat iedereen haar Zwanenplaag noemde.

2. Maar op een dag was er een koopman met een carrousel in het land. De kinderen waren dol op de carrousel en ook het meisje vond het fijn er ritjes in te maken. De koopman was direkt erg gecharmeerd door het meisje, omdat ze zo mooi was als een zwaan. Na de ritjes wenkte de koopman het meisje, en nam haar apart. 'Heus,' zei de koopman, 'ik heb in het hele land geen mooier meisje gezien dan jij, met een hart zo vol van goud en stralend licht.'

3. 'Iedereen noemt mij zwanenplaag,' zei het meisje, 'omdat ik zo'n kreng ben. Vanwaar uw belangstelling?'

4. 'Oh, maar ik zou jou Zwanenpracht noemen,' zei de man. Ineens moest het meisje aan haar vader denken.

5. En toen vertelde de man haar dat wanneer het midden in de nacht is, en alle kinderen slapen, dan wordt de zwaan van de carrousel wakker, en wie dan op haar rug zit maakt met haar een ritje in de lucht. Als je het aan niemand vertelt, en naar de carrousel komt wanneer je de eerste sterretjes van de nacht ziet, dan is het aan jou de eer een ritje te maken, sprak de man.

6. De eerste nacht toen het meisje een ritje mocht maken op de vliegende zwaan van de carrousel kon ze alle lichtjes van de stad zien, en vertelde aan de man van de carrousel dat haar echte naam Linana was. Omdat het het meisje zo beviel mocht ze ook de volgende nacht komen. Ditmaal bracht de zwaan haar nog verder weg, en vertelde ze de man van de carrousel dat haar vader was overleden, en dat ze een boze stiefvader had. En de man nodigde haar nog een keer uit. Ditmaal bracht de zwaan haar naar een land zo ver weg dat ze het niet kende. Toen ze een voet op de grond had gezet vloog de zwaan weg. Ze riep de zwaan nog na, maar al snel was de zwaan helemaal uit het zicht verdwenen. Ze stond vlakbij een meertje waar een heleboel echte zwanen waren.

7. Linana mocht op één van de grotere zwanen een ritje maken over het meer, en ineens steeg de zwaan op. 'Oh, kun jij me even naar mijn land terugbrengen,' zei het meisje. 'De zwaan van de carrousel is mij vast vergeten.'

8. Toen het meisje weer bij de man van de carrousel was aangekomen, vertelde de man haar dat de zwaan van de carrousel altijd op tijd terug moest zijn, anders zou hij in de lucht ineens weer van metaal worden en neerstorten. Toen begreep het meisje het. Maar ook de zwaan van het andere land wilde wel een plaats op de carrousel hebben. Voor de man met de carrousel was dat niet zo moeilijk, omdat hij immers toverkrachten bezat. En steeds kwam het meisje terug in de nacht om ritjes te maken op de zwanen, en ze nam telkens nieuwe zwanen mee. Na een tijdje was de carrousel vol met zwanen, en op een nacht steeg de hele carrousel op, en vloog naar het land van de zwanen.

9. Dus als je een keer in de nacht een carrousel door de lucht ziet vliegen, dan weet je dat het Linana met haar zwanen is. Op een keer vertelde de koopman dat er drie vlammetjes in het binnenste van de carrousel waren. Zodra het eerste vlammetje uitging ging er op aarde iemand dood. Altijd als het tweede vlammetje uitging werd er op aarde iemand geboren, en als het derde vlammetje uitging werd er iemand blij. Linana vond het een prachtig gezicht om naar de knipperende vlammetjes te kijken. Maar op een dag werd ook de man van de carrousel ernstig ziek, en stierf. Linana was nu bedroefder dan ooit, en sindsdien gingen de vlammetjes niet meer aan. Ook de carrousel draaide niet meer, en de zwanen kwamen niet meer tot leven. Niemand wilde een carrousel in het land hebben die het niet meer deed. Ze besloten de carrousel in een diep gat in de aarde te werpen. Linana was ontroostbaar. Maar op een dag kwam er een zwaan van het andere land, en nam haar mee. Het meisje wilde niet meer terug en besloot in een huisje te leven aan het meertje van de zwanen. Maar op een dag gebeurde er iets wonderlijks, vanuit het meertje kwam de oude carrousel opzetten. De carrousel was nu groter dan ooit, en er waren ook veel meer zwanen op. De zwanen vertelden het meisje dat in het diepe gat in de aarde een oude vrouw leefde die zoveel toverkracht bezat dat ze kon maken dat de zwanen altijd konden leven. Zelf had ze ook een heleboel zwanen, en die konden sindsdien ook in de carrousel zijn. En in het binnenste van de carrousel waren nu zoveel knipperende vlammetjes en was het er zo groot, dat Linana er voor altijd zou kunnen wonen.

10. En zo maakte Linana vanaf nu ook ritjes door het water en onder de grond. En als je haar eens tegenkomt, vraag dan maar of je met haar mee mag.

5.

1. En zo hing de Heere zeven dagen in de onderwereld aan de strop, toen hij engel geworden was, om zo vele engelen tot zaligheid te brengen. Ja, want enkelen onder hen waren door de vloek van de zwarte appel weggenomen, en leden in het verborgene, in gebondenheid. En de Heere hing daar, gemaskerd als de ekster. En zo is de Heere dan in het dodenrijk der engelen geweest, en in het dodenrijk der mensen, om velen tot zaligheid te brengen, zowel mens als engel. En sommigen hebben gepredikt dat engelen niet sterven, maar zij weten niets af van het verborgene des Heeren. Want ook als engel heeft de Heere de dood gezocht, en de dood heeft Hem gegrepen, opdat Hij velen zaligen zou. Weet gij dan niet van de verboden appels der mensen en engelen, waardoor zij zouden sterven ? En in hun val namen zij velen mee, hun generaties, hun geslacht, hun ras, hun legioenen, en iedere vorm van bloedband, en de Heere sprak dat Hij niet schuldig zou houden hen die door toedoen van anderen stierven. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : dood en leven is enkel taalgebruik, want de doden leven, en de levenden zijn dood. En zo kwamen dan de engelen die gezondigd hadden, en die zij in hun val meesleurden op wat voor manier dan ook, terecht in het dodenrijk der engelen. Nu is de vraag : waar is het dodenrijk der engelen ? Zij vielen van de berg der goden, de berg van Eeden, en kwamen in de wildernissen van Eeden terecht, in de vierde dermense, terwijl zij van de vijfde dermense waren, en de goden van de zesde dermense, hoger op de berg van Eeden. En zo reikt de top van de berg van Eeden in de zevende dermense, waar de Godslangen wonen die het wezen van God zijn, en de oude ekster woont in de achtste dermense. Is het dan zo dat zij die sterven een dermense lager komen ?

2. Als een mens, die van de derde dermense is, sterft, waar komt hij dan ? Toen Adam en Eva uit de hof van Eeden werden gejaagd kwamen zij tot de derde dermense, en de cherubs werden tussen de derde en de vierde dermense gezet op de weg tot de boom des levens te bewaken. Maar de cherubs zelf zijn van de vijfde dermense. Zo zien we dat er raakvlakken zijn tussen de dermensies. Ook is het mogelijk in het dodenrijk te sterven, om zo van dood tot dood te gaan. Dit zijn de krachten van de goden en de engelen, en zij worden er niet door geraakt. Nu was Christus tot de dodenrijken der mensen en de dodenrijken der engelen gekomen, om daar weer te sterven, en velen doorgang te geven. Zo heeft Hij dan de evangeliën der mensen en de evangeliën der engelen verkondigd. En Hij heeft hen de wegen door de dodenrijken en door de poelen des vuurs laten zien, en Hij heeft aangetoond dat deze dingen ter zuivering en testing waren. En zo kwamen vele engelen en vele mensen tot verlichting. Het doel van Christus is dus tweevoudig geweest : het verlichten van engelen en mensen. En zo is Hij dan tweemaal Verlosser. De ekster was dit voor de Godwezens en de goden. Istus was de verleider der

Godwezens, en Maktus de verleider van de goden, die ooit Virtus verleidde tot het nemen van het verboden vlees. Virtus was de verleider van engelen, en verleidde satan toen die nog een aartsengel en zoon Gods was. In vele opzichten is Christus voortgekomen vanuit de ekster, en werd ook zo genoemd. Hij heeft zowel de dodenrijken van mensen als die van de engelen bezocht, en is aan zowel mensen als engelen gelijk geworden. En zo bezocht Christus de eerste tot en met de vierde dood, en ging over de rivieren die deze vier gebieden van elkaar gescheiden hielden. En de rivier tussen de eerste dood en de tweede dood was de Makasto, en zij hield het dodenrijk van de hel gescheiden. En de Kamsto was de rivier die de tweede dood van de derde dood gescheiden hield, als de hel van de slaap.

3. En de Vlamo was de rivier die de derde dood van de vierde dood gescheiden hield, tussen slaap en vergetelheid. En de Heere verlost velen uit de zielslaap. En de derde dood had als naam Fakaro en hij hield vele zielen in slaap, zowel mens als engelen, en de Heere dreef hem terug. En de vierde dood had als naam Zamisto, en hij hield velen in de greep, en de Heere dreef hem terug. En de Heere zelf had macht, als door het bloed van de ekster. Ook kocht de Heere velen vrij uit Gehenna en het tweede Gehenna, en ook uit Tartarus, die gebieden waren van de tweede dood. En de tweede dood had als naam Alsma, en de Heere dreef hem terug. En de Heere ging de berg van Eeden op, en nam vele mensen en engelen mee die Hij verlost had, en Hij sprak tot de berg, en die opende zich, en nam allen die door het bloed des Heeren waren gezuiverd aan. En de eerste tot en met de vierde dood kwamen klagen bij de oude ekster en bij de Heere, en Alsma, de tweede dood, trok zijn zwaard, maar de Heere wierp hen allen in de poel des Heeren. En de Heere maakte een eind aan het gehandel tussen de eerste tot en met de vierde dood, en liet de rivieren tussen hen overstromen, en aldus was de vloed des Heeren. En de Heere bracht de Zijnen tot een schuilplaats in het binnenste van de berg van Eeden, en liet hen aldaar Zijn dieptes zien. En allen waren verwonderd over de mysterieën van de berg van Eeden.

6.

De Twee Zusters

1. Er waren eens twee zusters die water moesten putten bij een waterput. Op de put zat een mannetje die hen te drinken vroeg. 'Ga zelf water halen,' zeiden de twee zusters.

2. 'Maar ik heb geen emmer,' zei het mannetje.

3. 'Ga dan maar eerst een emmer halen,' zeiden de twee zusters.

4. 'Kan ik niet gewoon in jullie emmer naar beneden, dan kan ik daar wat water drinken en zorgen dat jullie emmer volkomt. Ik zal jullie er rijkelijk voor belonen,' zei het mannetje. Hij liet de twee zusters wat goudstukken zien, en de zusters stemden in. Ze lieten het mannetje aan de emmer aan een touw helemaal naar beneden gaan. Het mannetje stapte uit de emmer ging op een klein platform staan, en legde een schorpioen in de emmer. Toen de twee zusters de emmer terug hadden met de schorpioen erin waren ze woedend. 'Wacht maar, mannetje,' zei één van de zusters, stapte in de emmer en liet haar zuster het touw vieren om zo beneden te komen. Maar het mannetje was in geen velden of wegen te bekennen. De twee zusters hadden ook nog een jongere zuster, en de volgende keer lieten ze haar naar de waterput gaan. Het mannetje zat er weer, en vroeg ook aan dit meisje of ze hem wat te drinken wilde geven. Het meisje gaf hem direkt te drinken. 'Omdat je zo behulpzaam bent geweest,' zei het mannetje, 'zal je emmer altijd vol blijven.' Het meisje ging weer naar huis en vertelde alles aan haar zusters. En inderdaad, zodra de emmer bijna leeg was raakte de emmer weer vol. Direkt zochten haar zusters een andere emmer op en gingen terug naar de waterput. Weer zagen ze daar het mannetje. 'Zo,' zeiden ze. 'Zullen we jou eens goed te drinken geven?' Het mannetje knikte, en ze gaven hem goed te drinken. Het mannetje dronk de hele emmer leeg. Maar toen ze voor de tweede keer de emmer omhoog haalde zat de emmer vol met vieze modder en spatte al hun klederen vies. 'Omdat jullie mij alleen te drinken hebben gegeven om jullie eigen hebberigheid zal vanaf nu jullie emmer altijd vol zijn met vieze modder, en zullen jullie klederen altijd vies zijn. Huilend gingen de twee zusters naar huis om hun klederen te wassen, maar hoe meer ze hun klederen probeerden te wassen, hoe viezer deze werden.

7.

1. En Christus sprak tot Chawila en tot haar steen, en blies leven in de steen, en leven in haar hart. En Chawila zegende Christus en balsemde hem. Nu dan was Christus tot diep in het dodenrijk afgedaald om velen van de draak vrij te zetten. En ook kwam Hij tot de ouders van de draak, het ijzeren beest en de panter. En Hij wierp hen beiden in de zee zoals men stenen slingert. En hun lichamen zonken beiden tot op de bodem, terwijl hun zielen werden verbrijzeld. En Chawila nam rust voor zes dagen, en na die dagen legde zij zich aan de voeten van Christus die op Zijn troon zat. En Chawila smeekte Christus om de Vokolkus en de Takalan te openen, de twee verborgen boeken voor Gods Troon. Zij dan

waren bedekt met leer en met leren sluitsels afgesloten. En Chawila weende voor de troon, veertig dagen en nachten, maar niemand was bij machte deze twee boeken te openen. 'Rust nog een tijd, Chawila,' sprak Christus, want deze twee boeken zullen pas aan het einde der tijden worden geopend. En ik zag een ster uit de hemel dalen om Chawila rust te geven, en zij werd vertroost. En Christus sprak : 'Ga dan, Chawila, naar uw stad, want uw stad zal vol worden, en er zullen lichten in haar binnenste zijn. Gij dan zijt een voedster. Ga daarom, Chawila, want de Heere is met u.' En zo vluchtte Chawila door de bossen zeven lange dagen en zeven lange nachten, totdat zij eindelijk in haar stad aankwam, en de ster kwam over haar. En de ster sprak tot Chawila : 'Ziet dan, de panter is neergedaald tot de dieptes der zee, en zal weldra tot de zeerotsen gaan. Ook het ijzeren beest is van zijn plaats uit de hemelen gevallen, en zal worden tot het groen der aarde. Ja, tot tere bloesem zal hij worden, want hij heeft grote en harde dingen gedaan.' En Chawila legde haar hoofd ten ruste en bereidde haarzelf voor op het voeden.

2. En ook engelen kwamen tot de Heere en smeekten : 'Is er dan niemand die de zegelen van de Vokolkus en de Takalan kan verbreken ? Zend dan uw profeet tot het einde der dagen om het te openen.' En zij kregen een gewaad van de Heere, om nog enige tijd te rusten.

8.

Het Meisje Dat Achter De Sluier Woonde

1. Er was eens een meisje dat achter sluiertjes woonde. Haar vader had die sluiertjes gemaakt, en die sluiers waren heel lang. Tussen de sluiertjes leefden de gevaarlijkste roofdieren die het meisje moesten beschermen. Haar vader was kleermaker. Hij had voor haar een huisje gemaakt als een poppenhuisje, ook met veel sluiertjes binnenin en met de prachtigste meubeltjes. Ook was er een prachtig keukentje binnenin, en door het huisje hingen de prachtigste gordijntjes. Vele ridders zouden wel met het meisje willen trouwen, maar zodra ze door de sluiertjes op zoek gingen naar het poppenhuisje werden ze door een gevaarlijk roofdier verslonden. Omdat de vader van het meisje ook schoenmaker was maakte hij op een dag de prachtigste schoenen die zo betoverend mooi waren dat ze met gemak bij het poppenhuisje konden komen. Zo bezocht haar vader haar elke dag eventjes. Maar op een dag had hij de schoenen voor de sluiertjes laten liggen, en de eerste de beste ridder die langskwam trok die schoenen aan, om zo met gemak bij het poppenhuisje aan te komen. Het meisje was erg verbaasd. 'Maar wie bent u ?' vroeg het meisje. 'Dat zijn de schoenen van mijn vader ?'

2. 'Oh, neem me niet kwalijk,' zei de ridder. 'Ik zag ze voor de sluiertjes liggen en ze waren zo betoverend mooi dat ik het niet kon nalaten ze aan te trekken.' De ridder mocht even wat bij haar drinken, maar toen moest hij weer terug. Netjes bracht hij de schoenen weer bij de vader van het meisje terug. De vader was de ridder erg dankbaar, want de ridder had de schoenen ook gewoon kunnen houden, en dan zou de vader van het meisje nooit meer bij haar kunnen komen. En daarom zei de vader van het meisje : 'Omdat je zo eerlijk bent geweest om de schoenen terug te brengen zal ik ook een paar toverschoenen voor jou maken. De schoenen die ik zelf heb kan ik niet meer namaken, maar zeg me maar wat voor een toverschoenen je wil hebben.'

3. 'Ach,' zei de ridder, 'ik zou graag schoenen willen hebben die de sleutel dragen tot het hart van uw dochter.' En zo maakte de vader van het meisje de prachtigste schoenen voor de ridder die haar hart zouden kunnen betoveren. Maar toen de ridder bij de sluiertjes aankwam lieten de roofdieren hem er niet langs. De ridder begon het meisje heel hard te roepen en na vele lange uren kwam ze eindelijk door de sluiertjes heen. Ze stond direkt als betoverd toen ze de schoenen van de ridder zag, en bracht hem naar het poppenhuisje. En daar zijn ze beiden voor altijd blijven wonen.

9.

Susanna

1. Susanna was een heel bijzonder meisje. In de nacht kreeg ze altijd vleugels, en vloog ze naar verre landen. Maar als de ochtend viel verloor ze haar vleugels altijd weer, en daarom moest ze altijd op tijd terug zijn, voordat de zon opkwam. Op een nacht nam een heks haar gave van haar af. In ruil daarvoor kreeg Susanna vlindervleugels en een kroon van veren, maar ze kon nooit meer naar huis. De heks bracht haar naar een plaats waar het altijd nacht was. Hier waren een heleboel meisjes zoals haar, maar de nachten duurden er heel lang, en als een nacht was afgelopen dan kwam direkt de volgende nacht. Wel kregen ze allemaal na elke nacht een steentje aan hun halskettingen erbij. Die steentjes waren helemaal wit en werden morgenstenen genoemd. Als hun halskettingkjes helemaal vol waren met steentjes dan mochten ze de reis maken naar de plaats waar het altijd dag was. Daarvoor moesten ze door een hele lange donkere tunnel heen waar de oudste mannetjes woonden die bestonden. Na een hele lange tijd mocht Susanna de reis gaan maken. Toen ze in de tunnel met de oudste mannetjes die bestonden kwam klampten sommige mannetjes haar direkt aan. 'Help ons,' zeiden ze. 'We kunnen niet lopen. Draag ons naar het morgenland.'

2. 'Maar natuurlijk,' zei Susanna, en droeg zoveel mannetjes met haar mee als ze kon. Maar de andere meisjes die met haar waren zeiden tegen de mannetjes die hen aanklampten : 'Zorg zelf maar dat je in het morgenland aankomt.'

3. Verderop kwamen ze bij een grote waterbron aan. 'Kun je ons wat water geven,' vroegen de mannetjes aan Susanna. 'Onze handen zijn te slap om water te scheppen.'

4. 'Maar natuurlijk,' zei Susanna, en gaf hen allemaal te drinken. Maar de andere meisjes namen alleen maar water voor henzelf. Na een hele lange tijd lopen kwamen ze eindelijk aan bij de rots die de ingang naar het morgenland blokkeerde. Een klein mannetje zat op de rots en vroeg aan hen allen waar ze de mannetjes hadden. Aan Suzanna's rug hingen er een heleboel, maar de andere meisjes zeiden lachend dat de mannetjes zelf maar moesten lopen. 'Dat is nogal erg dom van jullie,' zei het kleine mannetje op de rots. Zodadelijk schuift de rots namelijk van de ingang weg, en zal het vuurgordijn dat de ingang nog verspert door de tunnel heengaan. De mannetjes zullen hun dragers hiertegen beschermen. 'Geef die mannetjes hier,' riepen de meisjes naar Susanna.

5. 'Ga ze zelf maar halen,' zei Susanna. En toen zetten de meisjes het op een lopen naar het begin van de tunnel waar de oude mannetjes zaten. 'Spring snel op onze ruggen,' zeiden de meisjes, 'dan brengen we jullie naar het morgenland.'

6. 'Vanwaar jullie bereidheid ineens ?' vroeg één van de oude mannetjes.

7. 'We hebben ons bedacht,' zei één van de meisjes. 'En we zullen jullie ook te drinken geven bij de bron.'

8. 'Zo zo,' zeiden de mannetjes, en stapten op de ruggen van de meisjes. Toen ze bij de bron aankwamen gaven de meisjes hen te drinken, en na een lange tocht kwamen ze eindelijk bij de ingang naar het morgenland aan. De rots was inmiddels al weggeschoven, en het vuurgordijn staarde hen aan. Ze hadden allemaal zoveel mogelijk mannetjes op hun rug genomen, zodat ze goed tegen het vuur beschermd zouden worden, maar ineens sprongen de mannetjes van hun ruggen af en liepen door het vuur

naar binnen. Direct begon het vuurgordijn op hen af te komen, en zo moesten de meisjes zo hard mogelijk terugrennen als ze konden.

10.

Arachundel

1. Arachundel groeide op in een donkere kerker onder de grond. Nooit kwam er een straaltje zonlicht door. Vaak lag het meisje huilend op de grond. Op een dag kwam er een prins langs de kerkers, en vroeg aan de baas van de kerkers of hij het meisje mocht kopen. De prins betaalde er vele goudstukken voor, want dat had hij er wel voor over. Arachundel was het mooiste meisje wat hij ooit had gezien. Het meisje was erg blij dat ze vrij was, maar toen ze in het paleis van de prins kwam moest ze in de keuken werken. En waar ze sliep was het nog wel viezer als in de kerker. Het meisje begreep het niet, maar op een dag liet de prins haar bij zich roepen. 'Majesteit, ik dacht dat u mij vergeten was,' sprak het meisje. Maar de prins riep haar alleen maar voor een vreemde opdracht : 'Ga naar de grot achter het bos, waar een waterput is waaruit je met een emmer goud water moet halen. Kook voortaan alles in het gouden water.' Het meisje vond het een vreemde opdracht, maar ging al gauw op pad. Toen ze eindelijk bij de waterput kwam zat daar een klein mannetje. 'Zo zo,' zei het mannetje, 'dus je bent door de prins op pad gestuurd. Hij laat je wel hard werken zeg, en je hebt het nu zelfs slechter als waar je vandaan kwam.'

2. 'Dat is waar,' zei Arachundel, 'maar hoe weet u dat allemaal?'

3. 'Ach, zie je,' zei het mannetje, 'ik ben een tovermannetje, en als ik jou was, dan zou ik hier gewoon blijven. Ik kan je alles geven wat je hartje begeert. Er is hier volop gouden voedsel zodat je nooit meer hoeft te werken.'

4. 'Nou, dat lijkt me wel wat,' zei het meisje.

5. 'Maar,' zei het mannetje. 'Je moet me wat beloven. Je eerste kindje zal je aan mij moeten geven.'

6. Het meisje vond dat allemaal best. Ze dacht toch niet aan kinderen krijgen. Het mannetje opende een deur, en er stond inderdaad een berg van gouden voedsel. Het meisje begon direkt te eten. 'Zeg,' zei het meisje. 'Kan ik de prins vertellen van deze plaats? Dan wil hij misschien wel met me trouwen.'

7. 'Wat je maar wil,' zei het mannetje. Het meisje nam wat van het gouden voedsel mee, en gouden water in een emmer en ging terug naar de prins. De prins was erg verbaasd, en vooral toen ze hem vertelde dat er nog meer van het gouden voedsel was. De prins was zo onder de indruk en was het meisje zo dankbaar dat hij wel met haar wilde trouwen. Een jaar later kreeg het meisje dat nu een prinses was geworden haar eerste kindje. Ze was haar belofte aan het mannetje allang vergeten, maar op een dag kwam hij aan het paleis. 'Tja,' zei de prins, 'als je het aan het mannetje beloofd hebt, dan moet je het ook doen.' Maar het meisje begon heel hard te huilen, zo hard dat het mannetje medelijden met haar kreeg. 'Okay,' zei het mannetje, 'je hoeft je kindje niet aan mij te verliezen, maar vanaf nu zal alles wat je eet vies en slierterig zijn.' Toen vertrok het mannetje boos. Sindsdien was er in het hele paleis alleen maar vies voedsel te vinden, zo vies dat niemand er meer wilde werken. Het meisje moest zelf weer gaan koken, en huilde iedere dag als ze weer naar de keuken ging. Het eten was zo vies dat op een dag de prins, de prinses en hun kleine prinsje uit het paleis vertrokken en toen zijn ze voor altijd bij het mannetje in de grot gaan wonen.

11.

Het Gelaarsde Meisje

1. Er was eens een indiaans meisje dat opgesloten zat op een heel klein eilandje in een vuurzee. Hoewel het vuur erg laag stond kon ze onmogelijk ontsnappen. Op een dag kwam er een oude vrouw vanuit de hemel neerdalen die haar hele lange laarzen gaf die tegen het vuur bestand zouden zijn. Het waren prachtige bruine kaplaarzen. Het was een hele lange wandeltocht door de vuurzee, maar uiteindelijk bereikte ze toch de overkant waar een prachtig bruin paard stond met lange manen. 'Het paard is voor jou,' zei de oude vrouw, maar je kunt hem alleen berijden als je je kaplaarzen aanhebt.' Het meisje was de oude vrouw erg dankbaar. Toen vertrok de oude vrouw, en het meisje reed op het paard door velden en wegen. Na een tijdje kwam ze aan bij een huisje. Het was een soort hotel of herberg, en de eigenaar had een hele grote witte baard. Er zaten wat rovers aan een tafeltje. Het meisje vroeg om een

kamer, maar liet haar laarzen voor de deur staan. De volgende dag waren haar laarzen weg en ook het paard. Het meisje vroeg aan de eigenaar of hij wist waar haar laarzen waren en haar paard. Maar de eigenaar wist het niet. Het meisje begon hard te huilen, want die laarzen hadden haar leven gered. 'Ach,' zei de eigenaar van het hotel, 'ik heb nog wel een paar laarzen voor je en die bezitten zoveel toverkracht dat je er de gevaarlijkste rovers mee aankan.' De eigenaar gaf ze als een geschenk omdat hij zoveel medelijden met het meisje had. De dag daarop vertrok het meisje met de laarzen. Ze voelde zich nu zo sterk als een leeuw. Na een tijdje kwamen er wat roversmannen die haar wilden beroven, maar ze deed een paar goede trappen uit, en al gauw renden ze gillend weg. Maar na een tijdje viel ze bij een boom in slaap, en toen ze wakker werd waren haar laarzen weer gestolen. Huilend stond ze op, niet wetende wat ze nu moest doen. Ze leunde tegen de boom aan omdat ze al haar kracht was verloren. 'Ach meisje,' zei de boom, 'huil maar niet, want als je een vrucht van me neemt, dan ben je al je zorgen kwijt. Geen vuur zal je meer kunnen raken, en je zal iedereen de baas blijven. Bovendien zal wijsheid je leiden de rest van je leven.' Voorzichtig nam het meisje een vrucht en nam een hapje. Direct viel ze in een diepe slaap, en toen ze later opstond was ze niet meer dezelfde. Op blote voeten ging ze het pad weer op, en kwam even later bij een huisje aan waar ze haar beide paar laarzen zag staan, en haar paard. Het was een rovershuisje. Het meisje ging er naar binnen en zei : 'Ach, die laarzen en dat paard hebben jullie niet meer nodig. Ik weet een boom wiens vruchten jullie alles kan geven wat jullie nodig hebben.' Hebberig liepen de rovers naar buiten en volgden haar naar de boom. Direct begonnen ze gulzig van de boom te eten. Maar de boom sprak hen toe en zei : 'Omdat jullie van iemand die niets had ook het laatste hebben afgenomen zal alles wat jullie aan je voeten dragen jullie als een vuur branden, en alles wat jullie zullen berijden zal jullie de verkeerde kant opleiden.' Sindsdien bleven de rovers van andermans laarzen en paarden af.

12.

Het Versteende Volkje

1. Eens had een boze heks een sprookjesvolkje versteend. Alleen als de zon volop straalde, als het regende, en bij volle maan konden de stenen sprookjeswezens bewegen. Dan renden ze altijd naar het bos waar een vrouw woonde die straalde als de zon. Langs haar huisje stroomde een gouden rivier, en als de wezens die rivier zouden bereiken om zich daarin te wassen en daarvan te drinken, dan zouden ze nooit meer van steen zijn. Maar altijd als ze die rivier bijna hadden bereikt, dan kwamen de honden van de heks hen achterna, om hen terug te slepen uit het bos. De

honden van de heks konden zelf wel van de rivier drinken, en veranderden dan altijd in leeuwen en arenden. Op een dag had de heks er genoeg van en liet grote hekken met een gouden gesloten poort rondom het volkje bouwen, zodat ze niet meer naar het bos konden. De vrouw die straalde als de zon had erg veel medelijden met het volkje. Ze hoopte altijd dat ze eens de rivier zouden bereiken. Op een dag besloot ze naar de tovenaar te gaan, maar dan moest ze eerst door de velden van toverbloemen heen. Dat zou een hele lange tijd gaan duren, want daar viel ze telkens in slaap. Na vele jaren kwam ze eindelijk bij de tovenaar aan die achter de velden van toverbloemen woonde. Toen hij het verhaal hoorde vertelde hij dat ze op zoek moest gaan naar het veld van de gouden sleutels. Dan moest ze eerst weer door een veld van toverbloemen heen. Maar de toverbloemen zouden haar er alleen maar doorlaten als ze bij elke stap een toverbloem zou plukken. Bij elke geplukte toverbloem zou ze tien jaar slapen. Ze moest er alleen voor zorgen dat ze niet de toverbloem van de dood zou plukken, want dan zou ze sterven. Gelukkig waren er miljoenen toverbloemen op het veld, waarvan er maar één de toverbloem van de dood was. De vrouw die straalde als de zon werkte zich er gelukkig goed doorheen, maar toen aan de andere kant van het veld kwam waren er al vele en vele jaren voorbij gegaan. Nu stond ze voor het veld van de gouden sleutels. Ineens verscheen de koningin van het veld van de gouden sleutels voor haar. Die vertelde haar dat van de miljoenen gouden sleutels die hier groeiden er maar één de toversleutel was. De vrouw mocht maar één gouden sleutel kiezen, maar toen het geen toversleutel bleek te zijn die ze had gekozen kreeg de koningin medelijden met haar. 'Ik zie dat je niet voor jezelf bent gekomen,' zei de koningin, 'maar voor anderen. Kies daarom nog een keer.' Maar de vrouw durfde niet nog eens te kiezen, omdat ze bang was weer de verkeerde te kiezen. Hoe kon ze nu de juiste sleutel kiezen uit miljoenen sleutels? En zo wachtte de vrouw de hele nacht, terwijl de koningin weer was vertrokken. Ineens zag ze een lichtje komen van bovenaf die op het veld daalde. Het was een klein elfje dat de juiste sleutel aanwees. De vrouw liep op de sleutel af en plukte het. En ja hoor, het was de toversleutel. Maar nu moest ze nog helemaal terug. Weer was ze erg bang om de toverbloem van de dood te plukken, vooral omdat ze nu de toversleutel had. Maar het elfje wees de toverbloem van de dood aan, en daar moest ze gewoon ver van uit de buurt blijven. 'Zeg,' zei het elfje. 'Ik weet ook welke toverbloemen je moet plukken om wakker te blijven.' En zo volgde de vrouw die straalde als de zon gewoon het elfje door het toverbloemenveld. Toen ze bij de gouden poort van het sprookjesvolk aankwam had ze die door de toversleutel snel open. Het was gelukkig volle maan, en de vrouw straalde zelf nu ook volop. Snel volgden de wezens de vrouw naar de rivier, terwijl het elfje de honden van de heks tegenhield. Snel gingen de wezens de rivier in, terwijl het gesteente begon weg te smelten. Sindsdien zijn ze allemaal achter de gouden rivier gaan wonen.

1. En Chawila verzamelde alle woorden die Christus tot haar had gesproken, en zij tekende ze op en bracht ze tot een open plek in een rots. En zij noemde de rots haar steen. En zij herinnerde Christus als de gekruisigde en de opgestane, als degene die zij had bekleed met haar sieraden en edelstenen en met dat wat onder de aarde leefde. En haar steen was als zuiver chrysopraas bekleed met goud, en de tegels van haar stad waren als het goud, en hierin bewaarde zij de goede dromen. En Chawila kocht een ezel waarmee zij tot de zilveren zee kwam, en een kameel om zo tot de gouden zee te komen. En paarden kwamen tot haar vanuit de hemelen met strijdkrachten, en zij streden voor haar. En Chawila verzamelde moed om weer voor Christus te verschijnen, en zij was Hem dierbaar. En Hij nam haar tot Zich en kwam tot haar als tot een vrouw. Zo is dan Chawila het zuivere en het goede van het paradijs, dragende de woorden van Christus in haar binnenste als het zoet des honings. En ook Christus draagt haar eeuwige woorden binnenin Zich, als het teken van de gekomen melk en de zaligheid der hemelen. Aldus was dan de steen van de Bruid van Christus, en haar ogen waren als de ogen der reeen. En zij opende boeken schoner dan het hooglied, en schoner dan melk, zoeter dan honing, en zij was als de Heerlijkheid van Christus in Zijn binnenste.

14.

Het Meisje dat in een Paard Veranderde

1. Er was een meisje dat in de nacht altijd in een paard veranderde. Dan ging ze altijd naar de velden en de bossen maar dan moest ze wel altijd op tijd terug zijn, voordat de zon opkwam. Want altijd als de ochtend viel dan was ze weer een meisje. Op een nacht nam een heks haar gave van haar af. In ruil daarvoor kreeg het meisje een paar laarzen, die zo prachtig waren dat ze er prinses mee kon betoveren. Al gauw wist iedereen van het meisje met de betoverde laarzen, en wilden vele prinses met haar trouwen. Sindsdien wilde het meisje alleen nog maar met koeien werken. Ze werd een herdersmeisje, zodat haar laarzen zo vies zouden worden dat de prinses haar zouden vergeten. Ook zocht ze vaak de paarden op, en ging diep in het bos wonen. Maar nog steeds zochten prinses haar op, en lieten haar niet met rust. Het meisje smeekte de heks haar laarzen weer van haar weg te nemen. Op een dag kreeg de heks medelijden met haar, en zei : 'Als je je laarzen opgeeft dan zul je nooit meer terug kunnen naar het bos en de velden. Je zal dan onder de aarde moeten wonen, bang voor het zonlicht.'

2. 'Zo zij het,' zei het meisje.

3. Toen nam de heks de laarzen van het meisje weg, en het meisje moest vanaf toen diep onder de aarde leven, in de modder en in angst voor het zonlicht. Hier konden de prinsen haar niet vinden. Onder de grond leefden de wilde paarden, en het meisje voelde zich alsof ze thuisgekomen was. Ze miste de wereld boven de grond niet eens. Maar één van de prinsen vond op een dag in het bos een gat die diep onder de aarde leidde. Toen hij er doorging vond hij daar het meisje. Maar hij herkende haar niet, omdat ze haar laarzen niet meer had, en ze was helemaal verwilderd. 'Meisje,' zei hij. 'Heb je het hier niet koud. Je hebt vast honger. Zal ik je meenemen naar mijn paleis?'

4. 'Nee,' zei het meisje. 'Ik kan niet tegen het zonlicht.'

5. 'Oh, maar het is heel donker in mijn paleis hoor. En ik heb een kamer voor je zonder ramen, heel diep in het paleis,' zei de prins.

6. Toen stemde het meisje in, en de prins bracht haar naar haar nieuwe kamer. Elke dag kwam hij even kijken. Al snel was het meisje op temperatuur en bijgevoed, maar ze kon nog steeds niet tegen zonlicht. 'Je doet me aan iemand denken,' zei de prins. 'Aan een meisje met betoverde laarzen. Sinds ik haar niet meer kon zien heb ik die laarzen laten namaken. Zou jij die willen hebben?'

7. Het meisje knikte, en kreeg twee prachtige laarzen van de prins. Het meisje ging sindsdien vaak paardrijden met de prins, en kon steeds beter het zonlicht weer verdragen. Maar op een nacht begon het meisje weer in een paard te veranderen. Snel ging ze het paleis uit en zocht de velden en bossen op. Maar ditmaal bleef ze een paard. Slenterend ging ze terug naar het paleis, en toen de prins haar vond vond hij het het prachtigste paard dat hij ooit had gezien. De prins hield direkt van het paard als geen ander, maar voor hem bleef het gewoon een paard. De prins wist niet dat het paard eigenlijk het meisje was waarvan hij hield. Hij reed sindsdien meer op dit paard dan op enig ander paard, en zorgde goed voor het paard als voor geen ander paard, maar het paard mocht niet in zijn paleis komen. Elke keer na de rit moest het paard weer terug naar de stal. Het meisje was daar erg droevig over, want ze probeerde de prins telkens weer duidelijk te maken dat zij het meisje was waarvan hij hield. Maar de prins begreep het niet. Een paard kon nu eenmaal niet praten. Het meisje

had een goed leven gehad, en vooral nu ze bij zo'n lieve en zorgzame prins was, maar daar zou het bij blijven. Al haar verdere dromen moest ze opgeven.

15.

De Boze Zon

1. De zon van het boze toverrijk zond zijn vlammetjes elke dag naar het volkje, zodat de wezens van het volkje elke dag zouden dansen. Dansen moesten ze, voor een boze heks. Er was een indiaans meisje die daarom nooit uit haar grot durfde te komen. Ze was bang voor de boze zon. Op een dag stond er een degen gestoken in het zand van haar grot, dichtbij de opening. Maar omdat het dicht bij de opening was durfde ze de degen niet te grijpen. Ze moest wachten tot het nacht was. In de nacht ging ze met de degen naar buiten. 'Ach maan,' sprak ze. 'Kun jij er niet voor zorgen dat morgen gewoon de zon niet meer opkomt?'

2. 'Als je mij je degen geeft, dan zal ik een gevecht met de boze zon aangaan,' zei de maan. De volgende dag kwam de zon niet op, maar de maan. Het meisje was erg blij en kwam naar buiten. Er waren die dag geen dansers buiten, en het meisje was voor het eerst gelukkig. Maar na de nacht erna kwam de zon weer gewoon op, en bleef het meisje in haar grot. Maar de dag dat de zon niet opkwam is altijd in haar herinnering gebleven.

16.

Het Land van de Sprookjesprinsen

en Sprookjesprinsessen

1. Er was eens een heks die heel jaloers was op prinsen en prinsessen. De heks was zo jaloers dat ze op een kwade dag boze geesten zond naar alle getrouwde prinsen en prinsessen van de sprookjesrijken. Die boze geesten zouden hen zoveel nare dingen over elkaar influisteren dat ze ruzie zouden krijgen en elkaar niet meer wilden zien. En zo gingen vele sprookjesrijken ten onder, totdat een sprookjesprins in de gaten kreeg wat er aan de hand was. Met zijn sprookjesprinses vertrok hij uit het kasteel, en ze deden hele arme, oude en versleten klederen aan om zo

onder de mensen van het sprookjesrijk te wonen. De sprookjesprins ging aan de ene kant van het rijk wonen in een heel arm en oud huisje, en de sprookjesprinses ging aan de andere kant van het rijk wonen, ook in een heel arm en oud huisje. Ze spraken af dat ze elkaar elke nacht bij het maanlicht even zouden ontmoeten in het bos. Dan trokken ze weer even hun prinselijke klederen aan, en kwamen op hun vorstelijke paarden.

2. 'Oh, prins, wat ben je toch mooi en lief,' zei de prinses toen ze elkaar voor het eerst daar in het bos tegenkwamen. 'En jij bent nog mooier en liever geworden dan je al was, prinses,' zei de prins tegen zijn prinses. Maar toen moesten ze weer gaan, want ze waren natuurlijk bang dat de boze geesten van de heks hen hier zouden vinden. En zo ging dat iedere nacht, totdat de heks in de gaten kreeg wat er aan de hand was. Ze zond haar boze geesten naar de plek, en ook wat van haar wachters. Ze was inmiddels in het kasteel gaan wonen omdat het toch leeg stond, en liet de prins en de prinses in een diepe kerker opsluiten. Omdat ze in dezelfde kerker waren vastgeketend en de boze geesten hen nare dingen over elkaar influisterden maakten ze al snel ruzie. En die ruzie liep zo hoog op dat de mensen het buiten konden horen. 'Hey, heks,' riep iemand. 'Dat zijn de stemmen van de prins en de prinses.' En al snel kwam het sprookjesvolk erachter dat hun sprookjesprins en sprookjesprinses in een kerker waren opgesloten. Al gauw hadden de mensen van het sprookjesrijk de heks uit het kasteel verdreven, en maakten de prins en de prinses vrij. De heks werd het land uitgezet en de prins liet hoge en zwaar bewaakte muren om het land heenbouwen. Binnen de kortste keren hoorden alle omliggende sprookjesrijken van het verhaal, en de prins nodigde alle sprookjesprinsen en sprookjesprinsessen die niet meer bij elkaar woonden uit om in zijn land te komen wonen. Al gauw werd het het land van de sprookjesprinsen en sprookjesprinsessen, en de heks, haar wachters en haar boze geesten werden nooit meer teruggezien.

17.

Het Goudspinstertje

1. Er was eens een meisje dat op de grote zolder van het paleis van gestolen klederen goud moest spinnen. De koning had daarvoor allerlei dieven die 's nachts die klederen stalen. Het meisje had voor het goudspinnen een verfje dat uit haar handjes scheen te komen. De koning had een heleboel prinsjes en die moesten altijd goed gekleed te zijn. Toen de prinsen ouder waren gingen ze zelf ook op dievenpad. Uit de voetjes van Goudspinstertje kwam altijd een poedertje waardoor iedereen in

slaap viel. De prinsen moesten daarom altijd dat poeder meenemen als ze op dievenpad gingen. Maar op een dag werd Goudspinstertje ernstig ziek, en er kwam geen verfje meer uit haar handjes en geen poedertje meer uit haar voetjes. En daarom zond de koning zijn prinsen naar de heks in het woud. De heks had tonnen vol van die verf en dat poeder en het was nog wel veel krachtiger als dat van Goudspinstertje. Maar ze mochten die tonnen alleen meenemen in ruil voor Goudspinstertje. Goudspinstertje moest vanaf toen bij de heks in het woud wonen. De heks had haar door allerlei zalfjes en poedertjes snel genezen, en al snel bracht Goudspinstertje een betere verf en poeder voort dan ooit te voren en ook veel meer. De heks mat al snel nieuwe klederen aan voor Goudspinstertje en zond haar terug naar de koning. De koning herkende Goudspinstertje niet meer, omdat ze zo gegroeid was en zo veranderd. 'Koning, ik ben het, Goudspinstertje,' zei ze. Uiteindelijk herkende de koning haar weer, vanwege haar lieve stem, en Goudspinstertje mocht weer bij de koning werken. Maar omdat ze nu wat ouder was geworden mocht ze nu ook weleens mee op dievenpad. Maar na een tijdje werd Goudspinstertje weer ernstig ziek, en weer moest ze naar de heks in het woud. Dit keer kon geen zalfje of poedertje van de heks haar genezen. 'Goudspinstertje,' zei de heks. 'Dit keer zul je naar de goudbronnen in de aarde moeten gaan. Als je in die bronnen baadt, dan zul je nooit meer ziek worden.' En zo begon Goudspinstertje aan haar lange reis naar het binnenste van de aarde waar de goudbronnen waren. De heks had haar de weg gewezen, dus na niet al te lange tijd kwam ze daar. Nadat ze daar gebed had en gedanst ging ze terug naar de koning. De koning was zo van haar onder de indruk dat hij geen koning meer wilde zijn, maar haar koningin liet zijn. En zo werd Goudspinstertje de koningin. En de koning en de prinsen ? Die zijn vanaf toen naar de goudbronnen in de aarde gegaan, en zijn daar altijd gebleven.

18.

Het Apenpaleis

1. Er was eens een koopman die aan de deuren vleugels verkocht. Er waren nogal wat mensen die wilden vliegen, maar er bleek ook heel wat aan de vleugels te mankeren, zodat velen na een geweldige tochtje naar beneden stortten. De mensen waren al snel woedend op de koopman, en de koopman moest diep in het bos vluchten om aan de woedende massa te ontkomen. Ze hadden speren meegenomen, zwaarden, messen en bogen om de koopman eens goed mores te leren. Na een lange vluchtocht kwam hij aan bij een huisje waar een levensgrote aap woonde. De aap nam hem direkt onder zijn hoede en ging op het balkon staan om de koopman te verdedigen. Maar na een tijdje werd de aap er erg moe van en hij bloedde vanwege de vele pijlen. Hij ging naar binnen en zei tegen de koopman : 'Je moet naar de fee gaan, want ik kan je niet

meer goed verdedigen.’ En zo ging de koopman door een achterdeurtje en rende hard naar het huisje van de fee verder in het bos. De fee was direkt erg vriendelijk naar de man en gaf hem direkt een heleboel vleugeltjes die nooit zouden neerstorten. Die zou hij dan kunnen verkopen aan de mensen in het vervolg. De vleugeltjes leken vol van vuurvlammetjes en toen de koopman daar even later bij de mensen mee aankwam werden ze direkt stil. Nog steeds wilden ze heel graag vliegen, en ze besloten de koopman een nieuwe kans te geven. En ja hoor, het werkte. De vleugels deden het goed, en de mensen waren zo blij en dankbaar dat ze de koopman koning maakten van hun volk. De koopman kreeg daarvoor een prachtig paleis. Maar omdat de fee de koopman zo goed had geholpen werd zij de koningin, en de aap werd de wachter van het paleis. Maar omdat het voor de aap wel moeilijk was om zo’n groot paleis in zijn eentje te bewaken toverde de fee er op een dag een heleboel apen bij.

19.

Het Varkenshoedstertje

1. Er was eens een varkenshoedstertje die buiten de stad woonde om voor de varkens te zorgen. Ze gaf niet om de rijkdom van de stad, het rijke leven. Ze sliep altijd tussen de varkens, en at hetzelfde voedsel als zij aten. Verder zag er niemand naar haar om, en was ze niet welkom. Op een dag was ze uitgenodigd om op het paleis van de prins te komen. Dat vond ze wel wat vreemd, maar ze ging toch. Toen ze bij de prins aankwam vertelde de prins over het feest dat zou komen. De prins had alleen niet genoeg varkens, en vroeg daarom de varkens van het varkenshoedstertje. ‘Sinds wanneer ben ik en mijn varkens uitgenodigd op het feest?’ vroeg het varkenshoedstertje.

2. ‘Nee, je begrijpt het verkeerd,’ zei de prins. ‘Jullie zijn niet uitgenodigd. Het is voor het feestmaal.’

3. ‘Mijn varkens hebben genoeg te eten bij mij,’ zei het varkenshoedstertje. ‘Daar hebben ze uw feestmaal niet bij nodig.’

4. ‘Nee, dat bedoel ik niet,’ zei de prins. ‘We krijgen hoge gasten, en dan moet er genoeg varkensvlees aanwezig zijn.’

5. Toen boog het varkenshoedstertje haar hoofd en sprak : 'U gaat mij toch niet het laatste wat ik heb afnemen ?'

6. 'Morgen zal ik komen,' zei de prins. 'En dan neem ik je varkens mee.'

7. Verdrietig ging het varkenshoedstertje het paleis weer uit. Ze zou vluchten met haar varkens, maar waar moest ze naartoe ? Diep in de nacht dwaalde ze door het bos. Na lang lopen kwam ze bij een huisje aan waar een oud vrouwtje woonde. Huilend vertelde ze het verhaal. 'Je hebt een goed hart,' zei het vrouwtje, 'en ik zal je ervoor belonen. Boven liggen prinsessenklederen. Die kun je aandoen om naar het komende feest te kunnen. Ik zal hier op de varkens passen.'

8. 'Maar ik wil helemaal niet naar dat feest. Ik wil bij mijn varkens blijven,' zei het meisje.

9. 'Ga nu maar,' zei het vrouwtje, 'je zult er geen spijt van krijgen.'

10. Toen het meisje even later in de prinsessenklederen aanhad streek het oude vrouwtje even met een toverstafje over haar heen, zodat ze als een echte prinses was. De volgende avond ging ze naar het feest, terwijl het oude vrouwtje op haar varkens paste. De prins was erg vrolijk, terwijl hij de varkens niet had kunnen vinden. Het meisje paste zich goed aan, en danste die avond de sterren van de hemel. Na een tijdje begon het oog van de prins op haar te vallen. 'Wie is dat mooie, lievelijke meisje ?' vroeg de prins aan zijn bedienden. 'Ze lijkt me uit een ver land te komen, en ze is een echte prinses.' Het meisje had een geweldige avond, en aan het einde van de avond kwam de prins naar haar toe om haar te vragen met hem te dansen. Het meisje stemde toe, en danste als een echte koningin. 'Wie bent u eigenlijk als ik vragen mag ?' fluisterde de prins naar haar tijdens het dansen. Maar het meisje glimlachte alleen maar. Iedereen keek vol verwondering naar de dansende prins en het meisje. 'Je doet me aan iemand denken,' fluisterde de prins, 'maar ik weet niet wie. Iedereen zou wel met je willen dansen. Kijk ze eens kijken.' Het meisje glimlachte. Ze had de avond van haar leven. 'Zie ik je volgend jaar weer ?' vroeg de prins. Het meisje knikte, en liep toen van het feest weg. Midden in de nacht kwam ze bij het oude vrouwtje. 'En hoe was het ?' vroeg het oude vrouwtje.

11. 'Oh, het was geweldig,' zei het meisje. 'Vooral omdat ik wist dat mijn varkens veilig waren bij u.'

12. Het jaar daarop ging ze weer naar het feest en was dit keer mooier dan ooit. De prins had er pijn van in zijn hart, zo mooi was ze. En weer moest hij haar aan het einde van de avond laten gaan. Het jaar daarop greep de prins zijn kans en vroeg haar met hem te trouwen. Het meisje schrok, en rende weg. Toen ze het later het oude vrouwtje vertelde zei deze : 'Ga terug, en zeg dat je dat wel wil.'

13. 'Ja, maar dat wil ik helemaal niet,' zei het meisje.

14. 'Je zult er geen spijt van hebben,' zei het vrouwtje. 'Ik pas wel op de varkens.'

15. 'Ja, maar dan moet ik op het paleis wonen,' zei het meisje, 'en dan zie ik u nooit meer.'

16. 'Ga nu maar,' zei het oude vrouwtje. 'Alles zal goedkomen.'

17. Snel ging het meisje weer terug. 'Waar was je gebleven ?' vroeg de prins met pijn in zijn hart. 'Trouw met me.'

18. 'Natuurlijk lieveling,' zei het meisje, en kustte hem.

19. De dag erna was er bruiloft. Het meisje woonde sindsdien met haar prins op het paleis. 'Nu je mijn vrouw bent mag je je wensen doen,' zei de prins.

20. 'Er woont een oud vrouwtje in het bos met varkens,' zei het meisje. 'Ik wil dat ze hier op het paleis komt wonen, en dat haar varkens prinselijk behandeld worden.'

21. De prins vond dat wel een beetje een vreemde wens, maar liet haar wens toch uitkomen.

20.

Jezus en de Draak

1. En Christus kwam tot de draak zeggende : 'Kalum Hartiti', hetgeen in hemelse taal betekent : 'Zwijg, gij verachtelijke.' En de draak dan bewaakte drie putten, en deze waren de putten van geluid, van visioen en van reuk. En Christus had een lange worsteling met de draak van drie dagen waarin Hij niet sliep. En velen waren geworpen in de put van visioen en zij droegen ondragelijke lasten, en werden door de draak bewaakt. En zij werden door hem opgeroepen tot slavernij en tot strijd tegen Christus. En ik zag een licht komen uit de put van reuk, en ik zag vele martelaren. En zij hingen in de put van reuk, maar het was alsof een wind van onderen en een druk hen tegenhield dieper in de put te dalen. En zij zweefden boven een leegte die krioelde van leeuwen en slangen. En ik zag wormen komen vanuit de diepten van de put van reuk, en rook kwam met hen mee. En zij begonnen de martelaren aan te vreten. En de martelaren weenden tot Christus, en zij riepen tot Hem, maar toen kwam er een grote stilte. En ik zag hoe Christus het hart van de draak greep en in de put van reuk afdaalde. En Christus deelde uit van het hart, en gaf de heiligen rode gewaden. En de heiligen moesten nog enige tijd rusten. Nu dan had de draak een tweede hart, een zwart hart die was als zijn lever, en ook had hij een derde hart, een zwart hart die was als zijn maag. En Christus nam die twee harten en wierp ze in de put van geluid en van visioen. En een luid gekrijs steeg op van de put, en de draak begon in een varken te veranderen. En zo streed Christus zes dagen met het varken dat als een roofvarken was, en Hij sliep in die dagen niet. En het varken begon een rood hart voort te brengen, als het hart der nieren, en dit hart streed tegen de heiligen. En weer sprak Christus : 'Kalum Hartiti,' hetgeen betekent : 'Zwijg, gij verachtelijke.' En het varken begon een wezen voort te brengen als een rood beest, en na een lange worsteling met het rode beest bereed Christus het dier en gaf het aan de heiligen. En uit de mond van Christus kwam een speer, een rode, om het varken te doorsteken, en Christus wierp het varken in de put van reuk. En vele stemmen begonnen van de put voort te komen, en bliksem met veel rook. En een gelach steeg van de put op, en ging uit om de heiligen aan te klagen. En er was niemand die de geest van het varken kon vernietigen, want de geest was als een lam en een draak. Weent dan gij aarde, want de rooflammeren zijn tot u gekomen, en zij zullen velen misleiden. En het

roofflam kwam tot Christus, zij en haar legermachten, en zij voerde een strijd van zeventig dagen met Christus. En zou zij de macht hebben dan zou zij Christus verslinden en verleiden, maar aan het einde van die zeventig dagen voerde Christus haar met een zwart zaad, want het lam was erg hongerig geworden en niets kon haar honger stillen. En zij bewaakte een put van geluid, en een luid gekrijs was in die put. En zie, ik zag vele slaven in die put, en zij stierven aan brandende kruizen. En zie ik zag een bok komen met een hele lange hoorn, en doorstak het lam, terwijl de aarde in verbazing de bok achterna ging. En zij allen zeiden : 'Wie is aan de bok gelijk, hij die het roofflam heeft doorstoken. Want zij heeft ons gekweld, en zij heeft ons geknecht gehouden in lange dagen.' En ik zag een groot oordeel komen over het roofflam, en haar harten werden verslonden. En zie, deze harten waren zwart. En het roofflam bracht een hart voort zoals er nog nooit een hart was voortgekomen, en het hart was blauw, en het begon woorden te spreken van grote godslasteringen tegen de allerhoogste. En het blauwe hart keerde zich tegen Christus, en Christus verslond het hart. En Christus greep het lam en wierp het in de put van geluid. En vele stemmen begonnen voort te komen en klanken, ja, schone klanken. En zo was dan het oordeel over de beesten. En Christus greep de bok die groot was geworden tot aan het zuiden der aarde, en Christus verscheurde de bok als een kleed. Zij komen dan allen voort uit de draak, en varen ten verderve. En allen die op de aarde waren zeiden : Ja, God is groot en machtig, Hij die deze dingen heeft laten geschieden. En ik zag een harig beest voortkomen met ijzeren klauwen, en hij richtte zich op tegen Christus, en zie, het beest werd als een rund gelijk. En Christus wierp het rund in de put der visioenen, en een lieflijke geur begon zich te verspreiden. Ja, het zoet der aarde begon voort te komen als een harem van Christus zingende : Christus heeft de draak verslagen. En de vrouwen droegen schalen. Aldus was de Bruid van Christus. En de vrouwen kwamen tot de aarde vanuit een diepe put, en zij dienden Christus. Na deze dingen die ik zag begon een zwarte wolk de aarde te bedekken. En de vrouwen begonnen hun schalen uit te gieten in de rivieren en de waterbronnen, en dezen werden als bloed. Aldus waren de vrouwen van het verbond. En zo versloeg Christus de draak om de harten van velen te verzachten. En ik zag een verzachting over de aarde komen zoals er nog nooit was geweest. En de voeten van Christus stonden op de berg der heerlijkheid. En nieuwe rivieren begonnen te stromen, als de rivieren des hemels. Zo was dan het oordeel over de grote aarde, en zie, dit oordeel was goed.

21.

1. En één der discipelen vroeg aan Christus : Wie zijn dan de vader en moeder van de draak ? En Christus richtte Zich dan tot hem en zeide : Weet gij dat dan niet ? Is het niet de grote beer die de draak voort heeft gebracht, de beer voor wie geen hart veilig was ? En was deze beer niet samen met een panter ? Zo kon het niet anders dan dat hun vrucht een draak zou zijn. Hebt gij dan niet gehoord van de leeuw en het beest die

op de loer stonden om zodra het kind was geboren de vrucht te verslinden ? Waar waart gij toen dit gebeurde, want het heeft het hart van God voorzeker verzegeld, zeventig maal zeventig maal, en gij hebt het niet geweten. En een andere discipel vroeg : Och Heere, hoe lang zal het nog duren voordat zij verslagen zijn, en wie kan hen verslaan ? En Christus dan zeide : Kijk naar de zon, de maan en hun sterren. Voeden zij niet al deze geslachten. Ziet dan, wanneer zij neer zullen vallen, dan is het einde daar. En Christus richtte zich tot de zon en zei : Kaditam Asbalit, hetgeen betekent : weest gesloten. En vanaf die dag gaf de zon geen licht meer, maar een zwart vuur. En de zon kwam tot Christus als gebrul en als het gelach van de draak, en Christus deed haar manschappen neer vallen. En Christus richtte zich tot de beer en sprak : veel vlees hebt gij gegeten, en veel bloed gedronken. Gij hebt grote woorden gesproken tot de allerhoogste, en uw zwaard tot het laatste toe bewaard. Toch bent gij gevallen, en velen hebben het gezien. Mogen uw woorden u dan meenemen tot het vuur der eeuwigheden, en moge uw hart in duizend delen uiteen vallen. En de discipelen waren verschrikt toen zij de grote beer zagen vallen, en een grote kou viel op hen. Christus nu nam van de huid van de beer en maakte vellen voor zijn discipelen om hen te warmen. Ook bond hij huiden aaneen voor laarzen. En de grote leeuw van het oude Babylon kwam tot Christus, en Christus sprak : 'Eet dan niet van het berenvlees, opdat het u niet zal vergiftigen. Maar zijn huid zal u warmen tot in alle eeuwigheden. Omdat velen van het berenvlees hebben gegeten heeft hun geloof schipbreuk geleden, en zijn velen van mij weggeleden. Hun glans zal vergaan wanneer de engelen der voortijden zullen opstaan.' En ik zag de maan haar glans verliezen, en grote sterren vielen neer, en de leeuw stond zeventig dagen en nachten voor het aangezicht des Heeren, en een grote schrik was op de discipelen. En de leeuw at van het berenvlees nu zijn wond was genezen, en de leeuw werd tot een rund. En een ijzeren beest bekleed met koper en goud streed met de rund om het vlees van de beer, en de discipelen maakten holen in de aarde waarin zij verscholen. En ik zag de grote zon op de aardbodem vallen om haar te verslinden, en het rund was als een dronken leeuw. En Christus voerde het ijzeren beest dat bekleed was met koper en goud dronken, en bracht het in een diepe slaap. En Hij leidde het ijzeren beest tot een diepe zee, en liet het daarin wegzinken. En Christus was bekleed met de donder en met bliksemstralen, en hij was als de rode speer. En ik zag de maan vallen in de zee, en zij bracht grote golven voort en het zilver. En Christus ging tot de grot waar de oude panter woonde. En de panter sprong voort uit de grot, en maakte jacht op het dronken rund en verslond het. Toen sloop de panter langzaam terug tot Christus, en Christus voerde de panter tot dronkenschap. Ook de panter leidde hij tot de zee, en liet haar in slaap daarin wegzinken. En het goud kwam over Christus, en de zee werd als goud. Nu waren daar sterren aan de hemel die de sterren der Filistijnen werden genoemd, en zij pronkten. En zij waren als roofvarkens en joegen op de heiligen. En Christus richtte Zich tot de sterren en liet ze door een boog één voor één uit de hemelen vallen. En zij hadden een beeld gemaakt voor Dagon, hun god, en zij zwoeren dat ze de heiligen te gronde zouden richten. Ook maakten zij een beeld van de oude draak, een beeld van het oude Babylon

en van het oude roofflam, en zij pleegden afgoderij met deze beelden en zelfs hoererij. En zij zeiden : Laat ons een beeld maken van de oude panter en het oude ijzeren beest, want waren zij niet de ouders van de draak ? En laat ons beelden maken van de zon, de maan en de sterren, want waren zij niet de nakomelingen van de draak ? En zo trachtten ze een wond van de draak te genezen, en de gehele aarde ging het beeld van de draak achterna, en zijn genezen wond. In verbazing aanbaden zij hem. En in die dagen werd het beeld van de draak groot en het beeld werd een stem gegeven. En zij noemden het beeld Moloch. En ook het beeld van het roofflam werd groter, omdat het beeld als de profetes van de draak was. En het beeld was gegeven grote wonderen en tekenen te doen om zo velen te verleiden. En zij maakte dat hun armen en nekken verzegeld moesten worden, en dat er een zegel op hun voorhoofden zou rusten, en dat allen die dit zegel niet droegen niet konden spreken en eten. En in die dagen riepen de volgelingen van dit beeld : 'Is er iemand groter dan het beeld van het roofflam ? Want zij heeft haar tienduizenden verslagen, ja honderdduizend maal.' En ik zag het beeld vol van het bloed van de profeten en de apostelen, maar zij kwijlde en werd geleid tot een gat in de aarde. En het beeld van de oude panter en het beeld van het ijzeren beest werden groot en vervulden de aarde, en deze beelden werden dronken van het bloed der heiligen. Maar zij voeren naar de afgronden der zee. En het lijk van de oude slang was er om de zeebodem te voeden. En na deze dingen zag ik heiligen bekleed met slangenhuiden, en zij waren de overwinnaars der beelden. En ik zag hen rijden op sierlijke paarden, die woest waren, omdat zij wonden hadden. En zij moesten bereden worden en genezen worden tot aan de eeuwige slaap. En zo zag ik de Heere zitten op een troon temidden van de koorden der sprookjes, en ik zag velen opkomen om tot de afgronden te varen, omdat zij het sprookje niet gewild hadden. Weest daarom sprookjesachtig, beminden, want als de Heere komt om te bazuinen tezamen met Zijn karsuiken, dan zullen de sprookjes de heiligen bezegelen, en zij die die zegels niet dragen zullen tot de eeuwige slaap geleid worden tot in alle eeuwigheden. Rusten zullen zij van hun werken, want dezen waren boos. Maar zij wiens werken sprookjesachtig waren zullen geen rust hebben, dag noch nacht, want zij zullen de Heere voor eeuwig dienen tot in alle eeuwigheden. Ja, de liefde zal hen wakker houden, en zij zullen nuchter zijn. Laat daarom uw harten niet door dronkenschap ten verderve geleid worden, want de Heere Heere haat hen die in brasserijen verkeren.